

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

Juli - Augustus 2006

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Fientje Moerman, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	57
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	87
Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	139
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	181
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	201
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	225
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	259

Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	315
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	359
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	379
Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	381
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening ..	423
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	435
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	441
Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	469
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	633
Nihil	634
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	635
Nihil	636

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

YVES LETERME,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 57
van 26 april 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Beleidsdoelstellingen duurzame ontwikkeling - Initiatieven

In het regeerakkoord staat dat Vlaanderen een bijdrage wil leveren inzake duurzame ontwikkeling.

De minister-president benadrukte in de Beleidsnota Duurzame Ontwikkeling dat het hier een horizontale bevoegdheid betreft en dat er verwacht wordt dat de verschillende ministers op hun bevoegdheidsdomein en hun begroting initiatieven nemen op het vlak van duurzame ontwikkeling.

1. Op welke wijze brengt de minister duurzame ontwikkeling tot uitvoering in zijn/haar beleid en binnen zijn/haar bevoegdheden? Kan de minister een opsomming geven van acties en initiatieven in dit kader?
2. Welke financiële middelen zijn in de deelbegroting van de minister ingeschreven om deze acties en initiatieven te realiseren?
3. Hoe verloopt het overleg aangaande deze initiatieven met de coördinerende minister en in welke mate past dit in een Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 57, Moerman nr. 66, Vandenbroucke nr. 166, Vervotte nr. 161, Van Mechelen nr. 146, Anciaux nr. 80, Bourgeois nr. 95, Peeters nr. 432, Keulen nr. 136, Van Brempt nr. 151).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 57 van 26 april 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Voor minister-president Yves Leterme

a. Algemeen.

1.

In mijn beleidsnota heb ik gesteld dat het streven naar duurzame ontwikkeling niet enkel een alleenstaand integratiethema is, maar dat het een overkoepelende doelstelling van het beleid van de Vlaamse Regering dient te zijn.

Met de Vlaamse Strategie voor Duurzame Ontwikkeling (VSDO) wordt in de eerste plaats een overkoepelend en coördinerend kader gegeven dat de Vlaamse beleidsvoering binnen de diverse beleidsdomeinen stimuleert, ondersteunt, horizontale verbanden legt, verticale afstemming tussen verschillende bestuursniveaus aanpakt en een leidraad biedt voor de afstemming van de verschillende initiatieven. Dit kader wordt gevormd door lange termijnvisies en doelstellingen op korte termijn waarbinnen elk beleidsdomein haar duurzaam ontwikkelingsbeleid verder uitbouwt: elke minister heeft expliciet de verantwoordelijkheid voor het uitstippelen/bepalen van een duurzaam ontwikkelingsbeleid m.b.t. zijn/haar bevoegdheden en dit binnen een algemeen coördinerend kader zoals bepaald in de strategie. De strategienota meldt dan ook dat elke minister, binnen de beleidsdomeinen waarvoor hij of zij bevoegd is, maatregelen neemt om de doelstellingen van de strategienota te realiseren. De toegevoegde waarde van dit gecoördineerd beleid bestaat voor een deel in het verzekeren van een adequate afstemming tussen het sectorale beleid inzake duurzame ontwikkeling van de verschillende domeinen. Ook de bestuurlijke aspecten rond duurzame ontwikkeling worden door de Minister bevoegd voor duurzame ontwikkeling gecoördineerd. Tenslotte is het gecoördineerd beleid mee de aansturende factor bij de verdere uitwerking van een aantal beleidsdomeinoverschrijdende projecten. Er worden dus in de Vlaamse strategienota eveneens een aantal concrete projecten gelanceerd die bijdragen tot duurzame ontwikkeling. De bedoeling daarvan is dat deze projecten ook op een geïntegreerde manier worden aangepakt en dat de verschillende beleidsdomeinen bij de realisatie ervan nauw samenwerken. Met deze beleidsdomeinoverschrijdende projecten, die bovenop het duurzaam beleid komen waarvoor elk beleiddomein zelf verantwoordelijk is, wil ik een essentiële stimulans geven tot het sturen en aanpassen van het denken en handelen in de richting van duurzame ontwikkeling.

De Vlaamse strategie, die op 30 september 2005 werd goedgekeurd als basis voor verdere onderhandelingen met middenveldorganisaties, provincies en gemeenten, voorziet naast een beleidsbrief over gecoördineerd beleid, dat ook in de beleidsbrieven van mijn collega-ministers wordt aangeduid op welke manier het duurzame ontwikkelingsbeleid gestalte krijgt binnen hun beleidsdomeinen.

Zoals reeds gezegd werd de eerste fase van de strategie, m.n. de kadertekst, principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 30 september 2005. Deze tekst werd onlangs teruggekoppeld naar het maatschappelijk middenveld, de VVP (Vereniging van de Vlaamse Provincies) en de VVSG (vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten). Een tekst aangepast aan de resultaten van deze bevraging wordt weldra voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

De goedkeuring van de strategienota laat toe om een aanvang te nemen met de aangekondigde bestuurlijke maatregelen, de bepalingen, de sectoraal operationele doelstellingen en de verdere uitwerking van concrete projecten.

Ik gaf de Studiedienst van de Vlaamse Regering de opdracht om dit jaar een duurzaamheidsmonitor uit te werken en een eerste meting voor te leggen op basis van de strategische visie voor duurzame ontwikkeling in afstemming met monitors op federaal en Europees en internationaal niveau (Eurostat, nrg4SD, OESO, Verenigde Naties). Daarnaast zullen er op voorstel van de ambtelijke Werkgroep voor Duurzame Ontwikkeling een aantal procesindicatoren worden naar voorgeschoven, die gekoppeld zijn aan de doelstellingen en projecten van de Vlaamse strategie voor duurzame ontwikkeling.

Inzake de samenwerking met de anderen gewesten en de federale overheid kwam onder mijn impuls in maart 2005 een eerste Interministeriële Conferentie samen. Vlaanderen neemt tevens actief deel aan de besprekingen van de intergouvernementele werkgroep voor de uitwerking van de nationale strategie voor duurzame ontwikkeling en de intergouvernementele werkgroep voor de herziening van de Europese strategie voor duurzame ontwikkeling. Daarenboven zal Vlaanderen vertegenwoordigd zijn op de ESDN-conferentie (Europees Netwerk voor Duurzame Ontwikkeling) in Salzburg van 1-2 juni 2006 in het kader van het gecoördineerd beleid duurzame ontwikkeling en participeerde zij aan de werkzaamheden van de 14de Commissie voor Duurzame Ontwikkeling van de VN die plaatsvond te New York van 1 tot 12 mei 2006.

2.

In de begroting 2006 werd een nieuw programma 11.5 Coördinatie Vlaams Duurzaam Ontwikkelingsbeleid ingevoerd met een begroting van 950.000 euro. Met dit budget zijn middelen voorzien voor beleidsgericht wetenschappelijk onderzoek, studies, communicatie, overleg en subsidies en bijdragen voor voorbeeldprojecten vanuit de overheid en voor projecten vanuit middenveld, private sector en lokale besturen.

Daarnaast werden nog eens extra middelen vrijgemaakt voor de uitbouw van een cel duurzame ontwikkeling binnen de Diensten Algemeen Regeringsbeleid. Dit, samen met een aantal verschuivingen binnen de huidige administratie, moet leiden tot een ondersteunende cel met drie voltijds equivalenten.

3.

De administratieve coördinatie van het beleid inzake duurzame ontwikkeling wordt verzekerd door de beleidsdomeinoverschrijdende ambtelijke werkgroep die in maart 2005 werd (her)samengesteld. De leden van deze werkgroep werden aangeduid door de secretarissen-generaal in samenspraak met de bevoegde ministers, zodanig dat elk van de 13 beleidsdomeinen vertegenwoordigd is. Deze gemandateerde vertegenwoordigers nemen de coördinatie van duurzame ontwikkeling binnen het beleidsdomein voor hun rekening en staan in voor de ambtelijke coördinatie van de beleidsvoorbereiding, -uitvoering en -evaluatie inzake duurzame ontwikkeling. Deze werkgroep vergadert in principe maandelijks. Vanuit deze werkgroep is er enerzijds een terugkoppeling van elke vertegenwoordiger naar zijn beleidsdomein en de functioneel bevoegde minister, anderzijds is er een geïntegreerde terugkoppeling naar mij.

De werkgroep inzake duurzame ontwikkeling wordt voorgezeten, geïnitieerd en ondersteund door de reeds vermelde cel duurzame ontwikkeling, operationeel binnen de Stafdienst van de Vlaamse Regering. Deze cel zal samen met de werkgroep de uitvoering van de strategie voor duurzame ontwikkeling stimuleren, opvolgen en monitoren.

b. Voor de bevoegdheden landbouw, zeevisserij en plattelandsbeleid

1.

Landbouw is van nature een duurzame activiteit die rekening houdt met de klimaat, bodem, arbeids- en milieu-omstandigheden. Een duurzame landbouw hanteert praktijken die economisch efficiënt, ecologisch en sociaal aanvaardbaar zijn voor de huidige generatie, maar zonder de kansen van toekomstige generaties te hypothekeren. De economische dimensie van een duurzame landbouw houdt in dat op wereldschaal voldoende voedsel wordt geproduceerd en dat diegenen die instaan voor de voedselproductie daar ook van kunnen leven. Vanuit ecologisch standpunt houdt een duurzame landbouw het ecosysteem waarin landbouw werkt gezond. Deze betrachting concretiseert zich in het beperken van negatieve effecten op het milieu en in de zorg voor biodiversiteit in al zijn facetten. Hieronder ook het verantwoord omgaan met levende wezens (dierenwelzijn). De sociale dimensie van duurzame landbouw houdt in dat het uitoefenen van landbouwactiviteiten moet bijdragen tot de sociale stabiliteit van de maatschappij. De landbouwer heeft een duidelijke plaats in de maatschappij als primaire voedselproducent en er is wederzijds respect tussen landbouwers en de rest van de samenleving.

De belangrijkste maatregelen in het kader van duurzame landbouw in Vlaanderen zijn geïntegreerd in het Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling (PDPO).

Het programma, dat van start ging in 2000, loopt nog tot en met 2006 en omvat verschillende maatregelen

Investeringen in de landbouw, waarbij de nadruk ligt op milieuvriendelijke investeringen en diversificatie van de activiteiten op het landbouwbedrijf
Installatie in de landbouw, voornamelijk bedoeld om jonge starters aan te moedigen
Opleiding - vorming (bijvoorbeeld cursussen, stages over ICT toepassingen of milieuvriendelijke productietechnieken) - omschakelingsplannen en begeleiding in de biologische landbouw
Milieumaatregelen in de landbouw - groenbedekking - mechanische onkruidbestrijding - vermindering van gewasbeschermingsmiddelen en meststoffen - instandhouding van de genetische diversiteit van bedreigde lokale rassen en variëteiten - weidevogelbeheer - perceelsrandenbeheer - herstel, ontwikkeling en onderhoud van kleine landschapselementen - botanisch beheer - verminderde bemesting ten opzichte van de bemestingsnorm "kwetsbaar gebied water" - steun voor reconversie van de varkenshouderij naar de biologische productiewijze - omschakeling naar biologische landbouw - geïntegreerde productie van pitfruit
Verbetering van de verwerking en afzet van land- en tuinbouwproducten (investeringen gericht op kwaliteit, milieu, hygiëne)
Bosbouw (onder andere bebossing van landbouwgrond)
Aanpassing en de ontwikkeling van het platteland: - op weg naar een geïntegreerd plattelandsbeleid in Vlaanderen (met behulp van de provinciale plannen) - afzet van kwaliteitsproducten (hoeveproducten, biologische producten) - basiszorg voor plattelandseconomie en -bevolking (bedrijfsbeheer)

De agromilieumaatregelen

De globale doelstellingen van de agromilieumaatregelen uit het PDPO zijn als volgt geformuleerd:

- de reductie van het gebruik van meststoffen en bestrijdingsmiddelen, en van het verlies naar de milieucompartimenten bodem, oppervlaktewater, grondwater en lucht;
- het versterken van de natuurwaarden van halfnatuurlijke en soortenrijke graslanden;
- het tegengaan van erosie op daarvoor gevoelige gronden en in holle wegen;
- het instandhouden van de met uitsterven bedreigde rassen en variëteiten;
- het verhogen van het broed- en opgroeisucces bij weidevogels;
- het verbeteren van de ecologische kwaliteit van perceelsranden;
- het verbeteren van het ecologisch functioneren van kleine landschapselementen en een toename ervan;
- het verminderen van de milieudruk vanuit landbouwpercelen op aanpalende natuurgebieden;
- het bevorderen van de botanische waarde van akkerland en grasland.

De structuraanpassingen in de landbouw

Om duurzamer te kunnen produceren moeten bedrijven hun productietechnieken en bedrijfsstructuur aanpassen aan nieuwe ontwikkelingen op dit vlak. Met het investeringsbeleid is hierop in toenemende mate ingespeeld.

Respecteren van minimumnormen inzake leefmilieu, hygiëne en dierenwelzijn is een algemene en voorafgaande voorwaarde voor het verkrijgen van steun.

Bij de concrete maatregelen werd bij de toe te passen steunintensiteit rekening gehouden met de mate waarin een investering meer of minder gericht was op duurzame productie. De hoogste steunintensiteit werd voorbehouden voor investeringen die voor het bevorderen van de duurzaamheid belangrijk zijn, met name:

- investeringen gericht op energiebesparing (isolatie, schermtechnieken, WKK, rookgascondensor, energiebesparende kasomhulling) en de productie en het gebruik van hernieuwbare brandstoffen;
- investeringen gericht op rationeel gebruik van water en de verbetering van de waterkwaliteit (opvang regenwater, hergebruik water, waterzuivering,..);
- investeringen gericht op het verbeteren van de luchtkwaliteit (verminderen van emissies, ammoniakemissiearme stallen, mestinjectie, rookgasreiniging, verbeterde spuittechnieken...);
- investeringen specifiek gericht op het toepassen van de biologische productiemethode (veestallen, mechanische onkruidbestrijding).

Waar in de intensieve veehouderij de steun algemeen beperkt werd, was dit toch niet het geval voor specifieke investeringen in dierenwelzijn (realiseren goed stalklimaat, scharrelhuisvesting, groepshuisvesting, omschakelen van gebonden naar losse huisvesting, e.a.).

Het beleid richt zich niet op één bepaald bedrijfstype of een subsector. In alle sectoren en op alle types van bedrijven zijn initiatieven mogelijk om de productie duurzamer te laten verlopen.

Duurzaamheid houdt met meer verband dan alleen leefmilieu, hygiëne of dierenwelzijn. Duurzaamheid heeft ook een aantal economische aspecten. De financiering van steeds groter wordende exploitaties is een belangrijke problematiek. Zonder oplossing voor dit probleem komt de continuïteit van de activiteiten in het gedrang en hierdoor ook de verdere ontwikkeling naar een duurzame productie. Startende landbouwers staan voor zware financiële verplichtingen en nemen grote risico's. Het verlenen van vestigingssteun kan daarom ook gezien worden als een bijdrage tot een duurzame ontwikkeling. De landbouwer bij de start enig financieel comfort bieden verhoogt de kans op een goede start. De rendabiliteit en de toegevoegde waarde in de land- en tuinbouw zijn niet van het niveau dat een vestiging en de investeringen vanzelfsprekend zijn. De land- of tuinbouwer is niet altijd in de mogelijkheid om de gestegen productiekosten die het gevolg zijn van een meer duurzame productie door te rekenen aan de afnemers.

Bij stijgende kosten moet de landbouwer op zoek naar nieuwe inkomensbronnen. Investerings gericht op het verbeteren van de band tussen maatschappij en landbouwsector kunnen ook bestempeld worden als gericht op een duurzamer productie. Vormen van diversificatie, die evenzeer maximaal

ondersteund worden, kunnen hieronder gerangschikt worden. Diversificatie of verbreding van de activiteiten staat immers voor activiteiten waarmee op niveau van het bedrijf toegevoegde waarde gecreëerd wordt zonder dat tegelijkertijd de productie moet opgedreven of geïntensiveerd worden. Voor investeringen gericht op het verbreden van de activiteiten geldt eveneens de hoogste steunintensiteit. Hieronder worden de investeringen gerangschikt die gericht zijn op:

productie en commercialisatie van hoeveproducten;
hoevetoerisme en algemeen investeringen gericht op het openstellen van bedrijven voor het publiek;
het uitvoeren van landschapsbeheer;
het exploiteren van een zorgboerderij.

De sociale aspecten van de landbouw

Het aanbieden van vorming aan landbouwers en de stimulans hiervoor die vanuit het landbouwbeleid uitgaat, bestond al voor de start van het PDPO. Gezien het belang van (permanente) vorming, werd dit dan ook als een afzonderlijk deel in het programma opgenomen. Vorming aan landbouwers wordt aangeboden via de door de Vlaamse overheid erkende centra. Slechts in bepaalde gevallen richt de overheid zelf de vormingsactiviteiten in. Naast land- en tuinbouwers met onvoldoende landbouwopleiding via naschoolse vorming voorbereiden om een bedrijf over te nemen, is een tweede doelstelling van deze maatregel het verstrekken van permanente vorming. Er wordt onder meer aandacht geschonken aan de veranderingen in het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid, de nieuwe eisen of normen inzake kwaliteit, het leefmilieu, dierenwelzijn, hygiëne en nieuwe technologieën.

Voor landbouwers die zich in een moeilijke fase bevinden en voor bedrijven die hun bedrijfsinkomen wensen te verbeteren door het introduceren van bijkomende activiteiten op het bedrijf, zoals thuisverwerking en -verkoop, hoevetoerisme en landschapsbeheer, heeft de Vlaamse overheid een subsidie voorzien voor een intensieve bedrijfsbegeleiding. De intensieve bedrijfsbegeleiding behelst een diepgaande ondersteuning van de land- of tuinbouwer die geconfronteerd wordt met tijdelijke problemen. De begeleiding gebeurt door een erkend centrum en duurt 1 jaar. Zij kan ook bestaan uit een begeleiding van stopzetting van het bedrijf.

Het landbouwonderzoek

Binnen het landbouwonderzoek uitgevoerd door het ILVO is het duurzaamheidsprincipe een leidraad. Dit uit zich o.a. in de thema's compostering; ziekte-, plaag- en stressresistentie en verteerbaarheidsonderzoek; gras-klaver; functionele (dieren)voeding; dierenwelzijn, voedselveiligheid, productkwaliteit en authenticiteit en emissiebeperking. Er is geen specifieke deelbegroting voor duurzaam landbouwonderzoek maar verweven in de toegekende dotatie.

2.

Voor de ganse programmaperiode 2000-2006 worden de totale overheidsbestedingen (Vlaams en EU) voor het PDPO geraamd op 484 miljoen euro. Onderstaande tabel geeft de verdeling van de beschikbare financiële middelen. Deze verdeling is samengesteld uit de som van de reeds uitgegeven middelen (tot en met 2005) en de nog uit te geven middelen.

Het aandeel van de voornamelijk economisch gerichte maatregelen bedraagt 60%. Zoals uit de tabel blijkt, gaat 58% van het budget naar de steunmaatregelen in uitvoering bij het VLIF (Vlaams Landbouwinvesteringsfonds): 21% naar de overgangsmatregelen, 30% naar investeringssteun en 7% naar vestigingssteun. De uitgaven voor overgangsmatregelen komen van vastleggingen van voor de start van het PDPO. Bij investeringsbeleid wordt de toegekende steun over meerdere jaren gespreid. Dit is ook nog het geval in het nieuwe investeringsbeleid maar met één verschil: het nieuwe beleid treedt meer sturend op en voorziet in investeringssteun volgens vier categorieën: 10%, 20%, 30% en 40%. Er wordt ook steun gegeven voor de afzet en verwerking van landbouwproducten, voor een totaal van 6% van het totaalbudget. Het betreft voornamelijk steun aan de agro-voedingsindustrie, alsook steun voor hoeveproducten (korte keten, kwaliteitsproducten).

Ruim 16% van het budget gaat naar milieumaatregelen. Onder deze maatregelen valt een ganse waaier aan instrumenten om enerzijds een milieu- en natuurvriendelijkere landbouw te stimuleren en anderzijds de landbouwer te vergoeden voor bepaalde geleverde ‘groene diensten’ aan de samenleving. Hierbij zijn er instrumenten gericht op de landbouw zelf, maar ook op de interactie tussen de landbouw en zijn natuurlijke omgeving. Bosbouw ontvangt 1,6 % van het totale budget.

De overige 24% van de middelen gaat naar ondersteunende maatregelen. Naast opleiding (5%) betreft dit bijna 19% steun voor de aanpassing en ontwikkeling van het platteland: steun aan bedrijfsbeheer en ondersteuning in het kader van het geïntegreerde plattelandsbeleid in Vlaanderen (door middel van provinciale plattelandsontwikkelingsplannen).

Verdeling van de financiële middelen uit het PDPO 2000-2006

Maatregel	Totale Overheidsuitgaven	
	miljoen euro	%
Overgangsmaatregelen VLIF	101,72	21,01
Investeringssteun	145,25	30,0
Vestigingssteun	33,05	6,83
Opleiding totaal	26,51	5,47
Probleemgebieden	3,12	0,64
Milieumaatregelen	79,73	16,47
Verwerking en afzet landbouwproducten	44,32	9,15
Bosbouw	7,80	1,61
Afzet van kwaliteitslandbouwproducten	1,59	0,33
Diversificatie platteland	1,39	0,29
Dienstverlening platteland	7,76	1,60
Dorpsvernieuwing platteland	11,24	2,32
Milieubehoud platteland	20,74	4,28
Totaal (EU + Vlaams)	484,22	100

Bron: AMS, 2006

3.

Op ambtelijk niveau bestaat de beleidsdomeinoverschrijdende werkgroep Duurzame Ontwikkeling die maandelijks samenkomt. Op 25 maart 2005 heeft de Vlaamse Regering de samenstelling ervan goedgekeurd. Alle beleidsdomeinen zijn in die werkgroep vertegenwoordigd.

Het overleg met de landbouwsector over duurzame landbouw vindt plaats in de Vlaamse Land- en tuinbouwraad (in afwachting van de oprichting van de Strategische adviesraad Landbouw en Visserij).

Voor minister Fientje Moerman

Afdeling Wetenschap en Innovatie

Binnen het beleidsdomein Wetenschap en Innovatie is het integreren van het begrip ‘duurzame ontwikkeling’ in alle relevante wetenschaps- en technologische innovatiedomeinen een belangrijke strategische doelstelling. Hierbij staat het streven naar continuïteit centraal.

Een eerste initiatief is sinds mei 2002 geïmplementeerd en betreft de extra stimulerende modaliteiten voor onderzoeks- en ontwikkelingsprojecten gericht op duurzame technologische ontwikkeling (DTO). Deze DTO-steunregeling is aanvullend ten opzichte van de andere subsidiemaatregelen van het IWT en werd geïntegreerd in de IWT-steun voor [O&O-bedrijfsprojecten](#), [KMO-innovatiestudies type 2 en 3](#), [KMO-innovatiestudies type 5](#), [KMO-innovatiestudies type 6](#), [KMO-innovatieprojecten](#) en in de oproepen van [SBO](#), [TETRA](#), [VIS](#) en [Landbouwkundig Onderzoek](#). De specifieke horizontaal geïntegreerde stimulerende

modaliteiten en evaluatiemethode zijn uniek in Europa. In een recente Europese studie wordt de Vlaamse regeling als “best practice” bestempeld voor steun aan onderzoek ten behoeve van duurzame technologieën (cf. Technopolis “Policy instruments for sustainable innovation”).

Een project kan beschouwd worden als bijdragend tot DTO indien de valorisatie van het project gericht is op één of meerdere van de volgende zeven doelstellingen, naast eventueel andere innovatiedoelstellingen: grondstoffenbesparing, energiebesparing, vermindering van emissies, afval en andere milieuhinder verminderen, gebruik van hernieuwbare grondstoffen en energiebronnen, hergebruik en recyclage van grondstoffen en tenslotte verlenging van de levensduur van producten en processen. Als tweede voorwaarde dient bij valorisatie van de projectresultaten, het ambitieniveau met betrekking tot de te realiseren globale eco-efficiëntieverbetering voldoende groot te zijn in functie van de valorisatie-tijdshorizon: voor projecten gericht op een valorisatie op korte termijn (ondermeer bedrijfsprojecten) wordt een verbetering in orde van grootte van 30% beoogd. Bedrijfsprojecten (inclusief KMO-programma) met voldoende bijdrage tot DTO kunnen worden geselecteerd als ‘prioritair project’ gecombineerd met een subsidietoeslag van 10%. Verder kan aan een specifieke studie met betrekking tot één van de zeven weerhouden doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling een basissteun van 50% toegekend worden, voor zover het hierbij gaat om onderbouwde studies die het innovatietraject verder kunnen sturen en die maximaal 10% van de begroting uitmaken. In KMO-innovatiestudies type 2 en 3 kunnen LCA- of codesignstudies tot 50% van de begroting uitmaken, op voorwaarde dat deze studies duidelijk verband houden met de innovatiedoelstellingen van het globale project. Tenslotte geldt als uitsluitingscriterium voor alle projecttypes dat projecten die bij valorisatie (ernstige) potentiële problemen stellen ten opzichte van de vigerende of toekomstige milieuwetgeving van alle innovatiesteun uitgesloten worden.

Met de oprichting van het Milieu- en Energietechnologie Innovatie Platform (MIP) worden de actiemiddelen inzake “clean technologies” van drie Vlaamse bevoegdheidsdomeinen (Innovatie, Leefmilieu, Energie) gebundeld in samenwerking met alle relevante actoren inzake Vlaamse milieu- en energietechnologie.

Het Milieu- en Energietechnologie Innovatie Platform sluit aan bij zowel het Europees milieuactieplan (het milieutechnologieluik is in het ETAP-Environmental Technology Action Programme van 28 januari 2004 geconcretiseerd), het Kyoto-protocol als de mondiale actieplannen (Agenda 21), waarbij de principes van duurzame ontwikkeling centraal staan. Dit wil zeggen dat bij de verbetering van de eco-efficiëntie van de maatschappelijke activiteiten zowel rekening dient gehouden met de impact op de huidige als op de toekomstige generaties.

Op 7 mei 2004 gaf de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan de oprichting van dit platform en op 22 juli 2005 keurde de Vlaamse Regering de modaliteiten goed voor de operationalisering van het MIP. De thema's die hierbij aan bod komen, zijn ondermeer duurzame energie, energie- en grondstofzuinige technieken en de voorbereiding van de waterstofeconomie. In oktober 2005 ging de Stuurgroep van het MIP van start. Sinds de publieke lanceringsdag van het MIP op 20 februari 2006 zijn acht thematische gebruikersgroepen actief. In het kader van het MIP werd ook een klankbordgroep opgericht, waarin alle maatschappelijke actoren vertegenwoordigd zijn en die de stuurgroep ondersteunt via adviezen, kritische reflecties en toetsing van de missie en actiemiddelen van het MIP.

In het kader van overheidsopdrachten zal ook meer aandacht gaan naar “innovatief aanbesteden” in de domeinen leefmilieu, energie, afvalverwerking, grondstoffenbeheer, enz. Hiertoe wordt meer ruimte gemaakt voor toewijzing van offertes die de verbetering van de milieukwaliteit en energiebesparing vooropstellen, gesteund op technologische oplossingen die nog gedeeltelijk dienen ontwikkeld te worden. Een thematische werkgroep onder leiding van het IWT voert momenteel een grondige studie en analyse uit.

Ook wordt nagegaan in hoeverre overheidsreguleringen kunnen bijgesteld worden om nieuwe en innovatieve milieu- en energietechnologie meer kansen te geven op de Vlaamse en internationale markt.

Financiële middelen voor DTO-steunregeling: aan bedrijfsprojecten met een DTO-label werd in de periode mei 2002 tot eind 2005 een steunbedrag van meer dan 33 miljoen euro toegekend. Bij de collectieve projecten in de overige programma's werd in de betrokken periode meer dan 66 miljoen euro steun gegeven aan projecten met een DTO-karakter. In totaal werd dus gedurende 3,5 jaar meer dan 100 miljoen euro steun toegekend aan projecten met een substantiële potentiële bijdrage tot duurzame ontwikkeling. Daarnaast werden heel wat projecten gesteund met meer beperkte positieve ecologische effecten. Het totaal bedrag van de extra DTO-steun op zich bedroeg in de betrokken periode meer dan 3 miljoen euro.

Financiële middelen voor het MIP: inzake onderzoekssubsidies dient prioritair een beroep gedaan te worden op de reguliere steunkanalen van het IWT (inclusief de DTO-regeling). Daarnaast is zeven miljoen euro beschikbaar in de competentiepool van het MIP (via een kapitaalsverhoging bij VITO vanuit PMV-middelen). Deze 7 miljoen euro zal benut worden als extra middelen voor energie- en milieuprojecten (DTO- waardig) volgens de indien- en evaluatiemodaliteiten van het IWT in drie "collectieve" programma's: VIS-collectief onderzoek, TETRA en collectief landbouwonderzoek. Hiermee kan het vraaggedreven karakter van de gesteunde onderzoeksprojecten afdoend gerealiseerd worden.

Financiële middelen voor innovatief aanbesteden: een thematische werkgroep onder leiding van het IWT voert momenteel een grondige studie en analyse uit met een budget begroot op 80.000 euro ten laste van de budgetlijn "Acties van de technologische innovatie op initiatief van de Vlaamse Regering".

Vooreerst neemt elke minister hier zijn eigen verantwoordelijkheid in het kader van het motto van het regeerakkoord "verantwoordelijkheid nemen – vertrouwen geven". In het Vlaams klimaatsbeleidsplan 2006-2012, een belangrijke beleidsdomeinoverschrijdende oefening, vormt "onderzoek en innovatie" een belangrijk horizontaal, ondersteunend thema. De eerste actie (DTO-steunregeling) ressorteert onder de bevoegdheid van de minister van Wetenschap en Innovatie. De tweede actie (MIP) valt binnen de bevoegdheid van de beleidsdomeinen Innovatie (minister Moerman) en Leefmilieu en Energie (minister Peeters). De besluiten in verband met het MIP zijn dus na onderling overleg tot stand gekomen.

De thematische werkgroep "Innovatief aanbesteden" wordt getrokken door minister Moerman, maar ook een vertegenwoordiger van minister Peeters zetelt in de werkgroep. De studie naar de impact van verschillende soorten milieubeleidsinstrumenten en instrumentenmixen op milieu-innovatie wordt getrokken door minister Peeters, maar ook een vertegenwoordiger van minister Moerman zetelt in de werkgroep.

Afdeling Buitenlandse Handel / Economie

De principes van duurzaam en ethisch ondernemen spelen steeds meer een belangrijke rol bij ondernemen in het binnen- en buitenland.

Duurzaam en ethisch ondernemen houdt een evenwichtige ontwikkeling en groei van ondernemingen in op economisch, sociaal en ecologisch vlak, waarbij de drie dimensies evenveel aandacht krijgen. Een commerciële overeenkomst of investeringsbeslissing wordt dan niet beperkt tot een zuiver zakelijke overeenkomst, maar streeft ernaar een evenwicht tussen de economische, ecologische en sociale pijlers te bewerkstelligen.

Een van de krachtlijnen binnen het beleidsdomein Ondernemen en Buitenlandse Handel bestaat erin de ondernemer in Vlaanderen aan te moedigen duurzaam en ethisch te ondernemen op regionaal en internationaal vlak, met concrete resultaten in de bedrijfsvoering als zichtbaar resultaat.

Dit dient opgesplitst te worden in een regionale en een internationale dimensie:

Regionaal

Op dit ogenblik bereidt de administratie een congres voor dat volledig zal gewijd zijn aan duurzaam en ethisch (internationaal) ondernemen. Dit congres zal plaatsvinden in de loop van de maand november 2006. Het doelpubliek is de ondernemer in Vlaanderen. Dit initiatief beoogt de ondernemer meer vertrouwd te maken met duurzaam ondernemen via case-studies, getuigenissen over best-practices en wetenschappelijke inzichten.

De administratie is vertegenwoordigd in het Nationaal Contactpunt van de OESO (NCP), waar conflicten tussen bedrijven en lokale stakeholders via bemiddeling tot een bevredigende oplossing worden gebracht. Dit NCP is in het opzicht van ethische aspecten van het internationaal economisch gebeuren een belangrijk instrument.

Naar aanleiding van de “Lisbon Midterm Review” heeft de administratie Economie een bijdrage geleverd tot het economisch deel van het Nationaal Hervormingsprogramma . Daarbij werden de elementen van het programma getoetst aan de beginselen van economisch duurzame beleidsdoelstellingen zoals de ontwikkeling in Vlaanderen van een slimme economie.

Ingevolge de beslissing van de Vlaamse Regering tot gebruik van de zogenaamde flexibele mechanismen uit het Kyoto-protocol, heb ik een algemene offertevraag uitgeschreven in februari 2004 voor de opdracht inzake marktverkenning voor potentiële JI- en CDM-projecten, het aftoetsen van de voorwaarden en het voorbereiden van optiecontracten. Voor de verkenningsanalyse werd een publieke oproep naar ondernemingen gedaan. De oproep CDM/JI werd door de minister van Economie getrokken en hiertoe zal in totaal 125.000 € vastgelegd worden op het Fonds Flankerend Economisch Beleid. De verdere invulling van de reductiekloof en de aankoop van emissierechten is een zaak van de minister van Milieu.

In uitvoering van het regeerakkoord heeft de Vlaamse Regering op 10 juni 2005 het Auditconvenant over de energie-efficiëntie in de industrie definitief goedgekeurd. Inmiddels zijn reeds 229 bedrijven tot de auditconvenant toegetreden. De vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering binnen de Commissie Auditconvenant zijn afgevaardigden van de minister van Energie en van de minister van Economie. De auditconvenant wordt in 2006 gefinancierd vanuit de dotatie aan VITO.

De benchmarkconvenant is een methode om energie-intensieve bedrijven (meer dan 0,5 PJ energieverbruik) en de vestigingen die onder de Europese richtlijn verhandelbare emissierechten vallen, de eigen prestaties op vlak van energie-efficiëntie te laten toetsen. Op 29 november 2002 keurde de Vlaamse Regering deze benchmarkingconvenant goed. Meer dan 170 vestigingen met samen 70 à 80 % van het industrieel energieverbruik zijn tot deze benchmarkingconvenant toegetreden. De partijen die in deze convenant de Vlaamse Regering vertegenwoordigen, zijn de minister van Energie en de minister van Economie. Vanaf 2006 wordt het budget hiertoe ingepast in de dotatie aan het VITO.

De ecologiepremie is een financiële tegemoetkoming aan ondernemingen die ecologie-investeringen zullen realiseren in het Vlaams gewest. Met ecologie-investeringen worden milieu-investeringen, investeringen op energiegebied en investeringen tengevolge van een verhuis omwille van milieuredenen bedoeld. Het Vlaams wettelijk kader daartoe werd tot stand gebracht door het decreet van 31 januari 2003 en door het besluit van de Vlaamse Regering van 1 oktober 2004 en het ministerieel besluit van 29 oktober 2004. Aanvragen gebeuren uitsluitend via de website van de administratie. De ondernemingen worden daarbij tot KMO of GO gerekend overeenkomstig de Europese richtlijn terzake. De vooropgestelde investeringen dienen binnen de drie jaar na de toekenning van de premie te zijn beëindigd. De grootte van de premie schommelt tussen 25 % tot 35 % met mogelijkheid dat beide steunintensiteiten nog kunnen worden verhoogd afhankelijk van bepaalde kwaliteitscertificaten. De steunbedragen zijn weliswaar geplafonneerd.

b) Internationaal

Het bevorderen van duurzaam en ethisch internationaal ondernemen vormt één van de strategische doelstellingen in de beheersovereenkomst van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen.

Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen heeft een opleidingsproject “Lerend Netwerk” opgestart inzake duurzaam en ethisch internationaal ondernemen, gesubsidieerd door het Europees Sociaal Fonds (ESF). Het ESF Project heeft als doelstelling het opbouwen van een lerend netwerk bij twee grote doelgroepen, namelijk de Vlaamse internationale ondernemers zelf en de intermediären, waaronder voornamelijk de Vlaamse economische vertegenwoordigers van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen in het buitenland:

informer en opleiden

Toeleveren van informatie betreffende vijf belangrijke thema's van duurzaam internationaal ondernemen met name de productieketen, arbeid in het zuiden (omstandigheden, voorwaarden, verhoudingen), billijke prijszetting (fair trade), ondersteuning van lokale gemeenschappen (community involvement) en internationale investeringen.

begeleiden

Verdieping van de thema's door het begeleiden van ondernemers die verder willen gaan inzake het verduurzamen van hun internationale handelsrelaties – het met elkaar in contact brengen van de internationale ondernemers waardoor er ook voor ervaringsuitwisseling gezorgd wordt.

sensibiliseren

Via informatie en communicatie ten aanzien van beide doelgroepen worden sensibiliserende acties opgezet waardoor een brede basis van de Vlaamse internationale ondernemers hierover kritisch gaat nadenken en aangezet wordt om ook stappen in deze richting te nemen. Hiertoe zullen ook inspirerende beste praktijken in Vlaanderen op diverse vlakken van duurzaam internationaal ondernemen worden gezocht. Het is meermaals aangetoond dat de realisaties en de methodes van andere Vlaamse ondernemers inspirerend werken voor een verdere verbreding.

dissimineren

Verspreiden van de resultaten via diverse kanalen ten aanzien van een brede basis van ondernemers.

Op 9 en 10 januari 2006 werden in Brussel de Vlaamse economische diplomdagen georganiseerd. Deze diplomdagen stonden dit jaar volledig in het teken van duurzaam en ethisch internationaal ondernemen. Het voltallige buitenlandse netwerk kon gedurende deze twee dagen een intensieve opleiding inzake duurzaam en ethisch internationaal ondernemen volgen. Naast een academische benadering kwamen er ook praktijkgetuigenissen aan bod en waren er interactieve sessies opgenomen in het opleidingsprogramma. Deze diplomdagen betekenden het startschot voor een informatie- en sensibiliseringsprogramma van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen over het thema duurzaam en ethisch internationaal ondernemen. Dankzij de opleiding van de Vlaams economische vertegenwoordigers kunnen zij over dit thema een informerende en sensibiliserende taak opnemen ten aanzien van de bedrijfswereld.

Het agentschap zal bij de aankoop van zijn producten de geldende normen van de Vlaamse overheid met betrekking tot energie en milieuzuinigheid respecteren en erover waken dat deze producten in menswaardige omstandigheden werden geproduceerd. Het Agentschap engageert zich om de volgende projecten met het oog op dit duurzaam en ethisch verantwoord aankoopbeleid concreet uit te voeren:

onderzoek naar de aankoop van relatiegeschenken en cateringproducten die voldoen aan de criteria van duurzaam en ethisch ondernemen;

onderzoek naar de mogelijkheid tot aankoop van andere producten die voldoen aan de criteria van duurzaam en ethisch ondernemen.

Bij de bepaling van de winnaars van de Leeuw van de Export werd in 2006 voor het eerst rekening gehouden met het aspect duurzaam en ethisch internationaal ondernemen. Hiervoor werd een specialist van Ethibel uitgenodigd als jurylid. Voor de Leeuw van de Export 2007 zal een criterium inzake

duurzaam en ethisch internationaal ondernemen uitgewerkt worden voor de evaluatie van de kandidaat-bedrijven.

In het personeelsplan van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen wordt een verantwoordelijke duurzaam en ethisch internationaal ondernemen aangesteld, die ook het intern en extern aanspreekpunt wordt met betrekking tot deze materie.

Interne en externe communicatie inzake duurzaam en ethisch internationaal ondernemen intranet: sinds januari 2005 werd een hoofdstuk duurzaam en ethisch internationaal ondernemen aan het intranet toegevoegd. Het personeel van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen vindt hier alle basisinformatie, informatie over het ESF-project en een aantal nuttige links.

Het Vlaams Agentschap Voor Internationaal Ondernemen-website: in 2006 wordt gestart met een hoofdstuk duurzaam en ethisch internationaal ondernemen ten behoeve van de Vlaamse bedrijven. De website zal de Vlaamse bedrijven informeren en op de hoogte houden van acties van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen inzake duurzaam en ethisch internationaal ondernemen.

Folder duurzaam en ethisch internationaal ondernemen: in 2006 zal het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen een folder publiceren met basisinformatie over dit thema en de ondersteuning die het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen hier kan bieden.

Nieuwsbrief 'het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen': via de nieuwsbrief zal informatie verspreid worden over dit thema en de activiteiten van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen.

In mailings aan de leden van Club Diaspora zal aandacht besteed worden aan het thema.

In de landenfiches wordt een paragraaf toegevoegd inzake duurzaam en ethisch ondernemen met betrekking tot dit land.

De starterskit, zoals verspreid tijdens de diplomdagen, blijft beschikbaar als basispakket aan informatie over duurzaam en ethisch internationaal ondernemen.

Ontwikkeling van powerpoint-presentatie over duurzaam en ethisch internationaal ondernemen en het Vlaams Agentschap Voor Internationaal Ondernemen.

De bibliotheek van het Vlaams Agentschap Voor Internationaal Ondernemen fungeert als informatiecentrum inzake duurzaam en ethisch internationaal ondernemen. Alle publicaties zullen hier gecentraliseerd worden. Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen zal een abonnement nemen op relevante tijdschriften en E-zines over het thema.

Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen zal contacten opbouwen met andere agentschappen voor handels- en investeringspromotie die ervaring hebben opgebouwd inzake duurzaam en ethisch internationaal ondernemen. Het is de bedoeling om kennis en ervaring onderling uit te wisselen.

2.

a) Regionaal

De eerste drie vermelde initiatieven zijn in quasi volledige mate budgettair gedekt door de normale apparaatskredieten van de administratie. De middelen vereist voor bepaalde concrete projecten in het kader van het globaal regeringsplan tot duurzame ontwikkeling, zullen na goedkeuring door de Vlaamse Regering opgenomen worden in een specifiek en centraal programma inzake duurzame ontwikkeling.

Internationaal

De initiatieven die het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen organiseert met betrekking tot duurzaam en ethisch ondernemen worden bekostigd vanuit het regulier werkingsbudget.

3. Het overleg met de coördinerende minister inzake duurzame ontwikkeling verloopt hoofdzakelijk via twee wegen: via deelname aan de specifieke interkabinettenwerkgroep en via deelname aan de Ambtelijke Werkgroep Duurzame Ontwikkeling.

Voor minister Frank Vandenbroucke

Onderwijs:

Het departement onderwijs en vorming van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is van dichtbij betrokken geweest bij de voorbereiding van de UNECE strategie voor de implementatie van het VN Decennium voor Educatie voor Duurzame Ontwikkeling.

Samen met de afdelingen 'educatie' van de andere beleidsdomeinen zal het Departement Onderwijs & Vorming betrokken worden bij de ontwikkeling van de Vlaamse Strategie voor Educatie voor Duurzame Ontwikkeling, zoals in de UNECE strategie van de lidstaten wordt gevraagd.

De coördinatie van dit ontwikkelproces wordt verzorgd door de diensten van de Minister-president Yves Leterme.

De afdeling 'curriculum' van het departement Onderwijs en Vorming is vertegenwoordigd in de stuurgroep van het MOS project van het departement Leefmilieu.

Inhoudelijk verschuift de klemtoon van dit project meer en meer van 'milieueducatie' naar 'educatie voor duurzame ontwikkeling'.

In de vakgebonden en vakoverschrijdende eindtermen van het secundair onderwijs zijn eindtermen opgenomen die expliciet verwijzen naar duurzame ontwikkeling.

Het departement Onderwijs en Vorming zal een publicatie ontwikkelen die in de loop van het schooljaar 2006-2007 naar alle Vlaamse scholen zal worden gestuurd. Deze publicatie zal voorbeelden van goede praktijk bevatten die scholen kunnen inspireren om het thema 'duurzame ontwikkeling' in hun schoolwerking op te nemen.

Voor de implementatie van de Vlaamse Strategie voor Educatie voor Duurzame ontwikkeling is nog geen bedrag in de begroting ingeschreven. Dit heeft trouwens enkel maar zin wanneer de lijst met acties i.v.m. educatie voor duurzame ontwikkeling is opgesteld (deze acties zullen worden opgenomen in de Vlaamse Strategie voor Educatie voor Duurzame Ontwikkeling).

In de begroting van 2006 is een bedrag van 4,1 miljoen Euro voorzien om schoolgebouwen energie-efficiënter / -zuiniger te maken (in het kader van Rationeel Energiegebruik). (Er wordt voorzien om vanaf juni 2006 de initiatieven en acties van de in aanmerking komende scholen te kunnen uitbetalen).

Educatie vormt in de Vlaamse Strategie voor Duurzame Ontwikkeling een horizontaal thema. Het overleg gebeurt via een interdepartementale werkgroep, o.l.v. de diensten van de minister-president.

Voor de ontwikkeling van de Vlaamse Strategie voor Educatie voor Duurzame Ontwikkeling zal een 'platform' worden opgericht waarin naast de verschillende Vlaamse beleidsdomeinen ook de lokale overheden en de NGO's vertegenwoordigd zullen zijn.

Werk:

1. Binnen mijn bevoegdheid van Werk breng ik Duurzame Ontwikkeling tot uitvoering via het stimuleren van maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO), de bijdrage van het bedrijfsleven aan duurzame ontwikkeling.

Maatschappelijk verantwoord ondernemen kan omschreven worden als een proces waarbij ondernemingen vrijwillig streven naar verbetering op bedrijfs- en maatschappelijk vlak door op systematische wijze economische, milieu- en sociale overwegingen op een geïntegreerde en coherente manier in de gehele bedrijfsvoering op te nemen, waarbij overleg met stakeholders of belanghebbenden van de onderneming deel uitmaakt van dit proces.

Samen met collega Kathleen Van Brempt wil ik bedrijven uit zowel de sociale als reguliere economie – en dit zoveel mogelijk via samenwerking tussen beide - stimuleren, instrumenten aanbieden om maatschappelijk verantwoord ondernemen in het strategisch beleid op te nemen. Samen met collega Van Brempt ben ik er van overtuigd dat mvo hét ondernemen van de toekomst is.

Momenteel lopen er 3 initiatieven in het kader van MVO :

Het Digitaal kenniscentrum MVO (<http://www.mvovlaanderen.be>)

Het digitaal kenniscentrum MVO heeft als doel de reeds bestaande kennis en informatie in Vlaanderen over MVO op een effectievere wijze in te zetten en toegankelijk te maken voor de Vlaamse bedrijfswereld en andere organisaties. Hierdoor wordt op korte termijn een grote meerwaarde gecreëerd zowel voor de bedrijfswereld als voor de actoren die reeds actief zijn op dit terrein.

Het digitaal kenniscentrum fungeert als een kruispunt, een ontmoetingsplaats voor alle geïnteresseerden die rond het thema van MVO informatie zoeken en kennis willen opbouwen en delen.

Het Digitaal Kenniscentrum MVO is een unieke publiek-private samenwerking tussen het departement Werk en Sociale Economie en het bedrijsvennetwerk Business & Society. Zij treden samen op als strategische partners.

Het digitaal kenniscentrum MVO heeft 4 opdrachten:

Het actief aanbieden van informatie en ondersteuning op het vlak van MVO;

Doorverwijsfunctie naar meer gespecialiseerde kennisdragers, informatieaanbieders of ondersteuningsorganisaties;

Het in nauwe samenwerking met bestaande kennisinstellingen identificeren van “witte vlekken” in kennis;

Het bevorderen van netwerking tussen de verschillende actoren en het, in samenwerking met bestaande netwerken en intermediairs, bevorderen van lerende netwerken van kmo's en grote bedrijven.

De eerste doelgroep van het kenniscentrum is het Vlaamse bedrijfsleven met extra aandacht voor de KMO's. Zij moeten in de eerste plaats toegankelijke informatie kunnen vinden en via het kenniscentrum doorverwezen kunnen worden naar meer gespecialiseerde informatie of actoren.

Naast het Vlaamse bedrijfsleven moet er binnen het kenniscentrum ook aandacht zijn voor de socio-economische intermediairen. Voor hen is de site enerzijds een hulpmiddel om vlot op de hoogte te zijn van alles wat er in Vlaanderen op het vlak van MVO leeft en anderzijds om hun eigen aanbod en activiteiten bekend te maken.

Het Digitaal Kenniscentrum MVO werd op 18 november 2005 door collega Kathleen Van Brempt en ikzelf gelanceerd voor het grote publiek. Na een aarzelende start haalt de website nu een 5.000 bezoekers per maand en is er uitgebreide informatie te vinden over een tiental thema's die gerelateerd zijn aan maatschappelijk verantwoord ondernemen. Meer en meer websites en organisaties gebruiken mvovlaanderen.be als referentie om MVO bij hun leden te introduceren.

Op korte termijn wordt het Digitaal Kenniscentrum MVO uitgebreid met een nieuwe doelgroep, namelijk het onderwijs, omdat ik er van overtuigd ben dat een brede visie op maatschappelijk verantwoord ondernemerschap begint bij de vorming van onze toekomstige bedrijfsleiders en werknemers.

De Lerende Netwerken MVO

De Lerende Netwerken MVO hebben als doel de mainstreaming van MVO in Vlaanderen te stimuleren. In mijn contacten met het bedrijfsleven merkte ik dat de meeste ondernemingen wel weet hebben van MVO maar dikwijls niet weten hoe ze er aan moeten beginnen. Lerende netwerken beantwoorden aan deze vraag door hun concrete, actiegerichte doelstelling om op het niveau van de individuele onderneming aan de slag te gaan met het concept MVO. De Lerende Netwerken zijn opgebouwd rond het informeren, het implementeren of begeleiden op het vlak van MVO.

Om de actiegerichtheid van elk netwerk te garanderen wordt er in elk netwerk gebruik gemaakt van bestaande methodieken. Het is mogelijk dat er bestaande methodieken aangepast worden indien dit de bruikbaarheid ten goede komt. Ik wil zo inspanningen doen om deze instrumenten en bestaande methodieken te valoriseren.

Ik wil samen met collega Kathleen Van Brempt tevens de nodige innovativiteit binnen de netwerken stimuleren. Daarom willen we de klassieke tegenstellingen (non-profit/profit, werkgever/werknemer, sociale economie/reguliere economie, ngo/bedrijf...) doorbreken. Binnen een Lerend Netwerk dient ruimte te zijn voor een constructieve dialoog tussen de verschillende stakeholders die bij een bepaald thema betrokken zijn.

De Lerende Netwerken zijn sterk gelinkt aan de ontwikkeling van het Digitaal Kenniscentrum MVO. Zij bieden de nodige inhoud aan via het kenniscentrum en delen hun expertise rond hun thema met de doelgroep van het kenniscentrum.

In 2005 werd met steun van het ESF een oproep gelanceerd om concrete Lerende Netwerken te ondersteunen. In totaal 7 Lerende Netwerken MVO werden door de Strategische Werkgroep van Zwaartepunt 3 van het ESF weerhouden.

Tracer

Tracer kadert binnen het thema 'bedrijf en buurt'. Het project werd ingediend door VOKA – KVK Antwerpen. Partners zijn Adecco, Creyfs interim, VOKA – Kempen, VOKA- Mechelen, Vitamine W en de Provincie Antwerpen. Het project vertrekt vanuit de probleemstelling dat de jeugdwerkloosheid in de provincie Antwerpen zeer hoog is, ondanks een grote vraag naar lager geschoolde, technische jobs. Een betere afstemming tussen de vraag en aanbod is noodzakelijk. Men stelt ook vast dat veel van de jongeren niet over de nodige kwalificaties beschikken. Een deel van hen volgt opleidingen in de centra voor Werkend Leren in het kader van het Deeltijds Beroepssecundair Onderwijs (DBSO). Dit wil zeggen dat men deels leert en deels werkt. Ook daar knelt het. Er zijn te weinig werkplaatsen voor deze jongeren zodat zij hun kennis niet in de praktijk kunnen opzetten.

Het project wil op deze problematiek inspelen door een integraal traject uit te werken vanuit de vraagzijde van de arbeidsmarkt. In samenwerking met het bedrijfsleven en het onderwijs wil men meer jongeren aan ervaring helpen door kleine en middelgrote bedrijven in de reguliere en sociale economie te stimuleren hun maatschappelijke verantwoordelijkheid op te nemen. Het project legt hierbij sterk de nadruk op bedrijven en organisaties die sterk lokaal ingebed zijn.

Compleet

Compleet kadert binnen het thema 'ontwikkeling van talent'. Het werd ingediend door EHSAL. Partners zijn het Centrum voor Informatieve Spelen, SST, UNIZO, VOKA – Oost-Vlaanderen, VOV en Vitamine W. Het project vertrekt vanuit de probleemstelling dat onderzoek aantoonde dat 60% van de KMO's slecht scoort op een aantal HR-praktijken. Uit onderzoek blijkt tevens dat het vooral familiale KMO's zijn die met een achterstand te kampen hebben. De nood en de meerwaarde van een strategisch HR-beleid is dus duidelijk.

Er wordt maar in beperkte mate gebruik gemaakt van externe diensten op het gebied van personeelsbeleid en het is vooral de eigenaar die beslist over het personeel. Bij gebrek aan tijd komt dit er echter veelal op neer dat er een ad-hoc personeelsbeleid wordt gevoerd. Een langetermijnvisie rond personeelsbeleid zou nochtans een economische meerwaarde betekenen. Een KMO heeft echter geen nood aan theoretische concepten, wel aan bruikbare en onmiddellijk inzetbare tools

Op basis van bovenstaande vaststellingen wil het project als hoofddoelstelling een frequenter en juist gebruik van HR-tools stimuleren op basis van de competenties binnen de KMO. Het in kaart brengen van competenties, het meten van competenties en het ontwikkelen van competenties vormen daarbij de kernpunten.

Diamond

Diamond kadert binnen het thema ‘sociale dialoog’ en werd ingediend door HIVA dat de drie vakbonden in het project betrok. Men vertrekt vanuit de vaststelling dat de werknemers en de werknemersorganisaties een belangrijke stakeholder zijn in het debat rond MVO. De MVO-agenda bevat een aantal belangrijke syndicale topics zoals milieu, competentie management, noord-zuidverhoudingen, sociale auditing en transparant ondernemen waar op het terrein in overleg/samenwerking met werkgevers meer rond kan gebeuren.

De hoofddoelstelling van het project is het toepassen, aanpassen en verspreiden van maatschappelijk verantwoord ondernemen en zijn deelthema's via sociale dialoog met ondernemers en andere stakeholders.

Centre op Excellence MVO en KMO

Het project kadert binnen het thema ‘MVO en KMO’. Het Lerend Netwerk, getrokken door UNIZO en met als partners oa VOSEC, vertrekt vanuit de vaststelling dat maatschappelijk verantwoord ondernemen zichtbaar gemaakt moet worden voor de KMO-ondernemer. Een KMO heeft op het vlak van MVO heel andere noden dan de grote ondernemingen. Eind 2004 ontwikkelde UNIZO al een handboek ‘Tools voor KMO's’. Binnen dit project wil men met dit handboek als gids meer KMO's sensibiliseren en begeleiden rond MVO.

Masterclass Duurzaam Ondernemen

Het project kadert binnen het thema ‘Transparantie’. Het project, getrokken door BECO Belgium en VKW, vertrekt vanuit de vaststelling dat bij veel bedrijven, in het bijzonder KMO's het stakeholdermanagement nog sterk kan verbeteren. De communicatie naar en met klanten en de eigen medewerkers laat vaak te wensen over. De behoefte aan verbetering op dit vlak kan men terug vinden in tal van onderzoeksartikelen, publicaties,.... Voor veel KMO's is het echter niet gemakkelijk om dit uit zichzelf direct goed te doen. Ook binnen werkgeversorganisaties wordt dit al langer gezien als een belangrijk aandachtspunt.

Via de Masterclass-formule wil de promotor de communicatie naar werknemer en klant bevorderen. Bedrijfsleiders van verschillende soorten ondernemingen worden bij elkaar gebracht (netwerkvorming) wat hen in de gelegenheid stelt om onderling kennis en ervaring uit te wisselen, elkaar verder te inspireren en te stimuleren, aanvullende (externe) kennis en ervaring aan te dragen, unieke nieuwe kennis en leerervaringen voor de deelnemers en voor anderen te ontwikkelen, deze nieuwe kennis en leerervaringen ook te verspreiden naar andere groepen.

Het project heeft als doelstelling het stimuleren van MVO in Vlaanderen door middel van het opzetten en uitvoeren van een lerend netwerk in de vorm van een Masterclass Duurzaam Ondernemen rond het thema stakeholderdialoog met klanten en eigen medewerkers en het actief en breed verspreiden van de kennis, ervaring en instrumenten die als waardevol uit het lerende netwerk naar voren komen.

Duurzaam internationaal ondernemen

Het project “Internationaal Ondernemen” van KAURI en FIT ikadert binnen het thema ‘Bedrijfsleven en NGO’s’. Het project vertrekt vanuit de vaststelling dat KMO’s worden geconfronteerd met andere culturen en tal van andere problematieken die te maken hebben met het aankoopgebeuren, de arbeidsomstandigheden in het buitenland, de levensomstandigheden van de bevolking, de prijszetting ten opzichte van leveranciers in het zuiden, de druk van NGO’s en de bevolking in het algemeen om het internationaal ondernemen ook duurzaam te maken. De toenemende internationalisering samen met de kloof die er nog altijd tussen noord en zuid heerst, maakt dat dit thema cruciaal is voor de Vlaamse ondernemers. Er is aldus een sterke nood om huidige internationale ondernemers te informeren rond deze thema’s, te sensibiliseren met betrekking tot thema’s die hun nog weinig bekend doch van belang zijn in het kader van hun activiteiten, en hen te begeleiden bij het implementeren van beste praktijken.

Duurzaam veranderen

Het project “Duurzaam Veranderen” van de Karel De Grotehogeschool kadert binnen het thema ‘Lerende Organisaties’. Het project vertrekt vanuit de vaststelling dat het concept ‘lerende organisatie’ zeer complex is en dat daardoor het gevaar bestaat dat het slechts een fenomeen in de marge blijft. Men stelt vast dat fundamentele veranderingen (zoals bijvoorbeeld een diversiteitsbeleid) niet van de grond komt omdat men het leren enkel op het niveau van het individu ziet terwijl het noodzakelijk is dat ook de organisatie mee leert. Met dit project wil men juist rond de leercapaciteiten van de organisatie de bredere sensibilisatie op gang brengen omdat men er van overtuigd is dat een lerende organisatie iets is voor alle organisaties.

In de loop van 2006 verwacht ik de eerste resultaten van de Lerende Netwerken. Hun kennis en ervaring zal gebruikt worden om het digitaal kenniscentrum MVO verder te ontwikkelen en nieuwe initiatieven op het vlak van MVO te ondernemen.

Lokale overheden als motor voor MVO

Binnen het jeugdwerkloosheidsplan dat eind 2005 met 13 steden en gemeenten werd afgesloten is expliciet opgenomen dat lokale overheden via het stimuleren van maatschappelijk verantwoord ondernemen jobs kunnen creëren voor jongeren.

Concreet zijn er 3 terreinen waarop een lokale overheid initiatieven kan ontwikkelen.

De lokale overheid injecteert MVO in economie

De lokale overheid besteedt heel wat opdrachten uit aan privé-ondernemingen, bijvoorbeeld huisvestingsprojecten, infrastructuurwerken, afvalbeheersystemen, buurtontwikkelings-projecten,.... Door in de te volgen procedures sociale, ecologische en ethische criteria in te bouwen, worden leveranciers gestimuleerd om maatschappelijk verantwoord te ondernemen. Steden of gemeenten met een hoge werkloosheidsgraad kunnen op die manier het bedrijfsleven vragen om maximaal gebruik te maken van de lokale arbeidsmarkt.

Een voorbeeld waarbij dit gebeurt door de Vlaamse overheid is de aanleg van de Oosterweelverbinding in Antwerpen. Deze Oosterweelverbinding wordt door heel wat bedrijven gerealiseerd. Aan hen is in de lastenboeken gevraagd om sociale, ecologische en veiligheidsclausules op te nemen. Bijvoorbeeld aandacht voor de regionale arbeidsmarkt, voor werkgelegenheid voor kansengroepen, voor veiligheid en gezondheid, voor het gebruik van duurzame materialen, enzovoort.

De lokale overheid als werkgever

De lokale overheid is meestal een grote werkgever. Zij dient dan ook een zelf voorbeeldfunctie te vervullen op het vlak van MVO. Als men bedrijven geloofwaardig wil stimuleren om aan MVO te doen, dan is het noodzakelijk dat men zelf ook zijn maatschappelijke verantwoordelijkheid opneemt. Het gaat hier onder andere over diversiteit in de personeelssamenstelling (onder andere met nadruk op jongeren) en het ontwikkelen van competenties en kennis van werknemers.

Ontwikkeling van expertise MVO bij lokale overheden en binnen VVSG

In steden met grote uitdagingen op het vlak van bijvoorbeeld infrastructuurwerken, sociale huisvesting, herwaardering wijken,... kunnen de lokale overheden mensen aanwerven die permanent bezig zijn met de opname van sociale, ethische en ecologische clausules in bestekken. Maar ook met het begeleiden en ondersteunen van de opdrachtnemers. Door zulke projecten van steden en gemeenten financieel te ondersteunen krijgen veel jongeren die moeilijk werk vinden een opstap naar de arbeidsmarkt. Die “coördinatoren” bouwen bruggen tussen de jongeren die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt en de bouwheren. Ook kunnen gemeenten en steden specifieke projecten MVO opzetten.

Binnen de VVSG werd hiervoor een MVO-coördinator aangesteld die lokale (en provinciale) overheden ondersteunt op het vlak van maatschappelijk verantwoord ondernemen.

2. In totaal investeer ik in 2006 samen met collega Kathleen Van Brempt 726.830,00 euro in acties en initiatieven om maatschappelijk verantwoord ondernemen in Vlaanderen te stimuleren.

350.000,00 euro wordt voorzien voor lokale initiatieven rond MVO in het kader van de uitvoering van het jeugdwerkloosheidsplan. In onderstaande tabel is de verdeling per stad of gemeente opgelijst.

Aalst	17.900,00 EUR
Antwerpen	142.225,00 EUR
Beringen	10.225,00 EUR
Genk	23.250,00 EUR
Gent	63.025,00 EUR
Hasselt	10.350,00 EUR
Heusden-Zolder	6.775,00 EUR
Houthalen-Helchteren	8.125,00 EUR
Leuven	12.975,00 EUR
Maasmechelen	11.600,00 EUR
Mechelen	42.150,00 EUR
Oostende	14.675,00 EUR
Ronse	7.825,00 EUR

Voor de verdere ontwikkeling van het Digitaal Kenniscentrum MVO voorzien we 195.000,00 euro en tenslotte ondersteunen we de Lerende Netwerken MVO voor 175.283,00 euro.

3. Het overleg over deze acties verloopt op het niveau van de bevoegde ministers die samen met het strategisch partnerschap (Business & Society Belgium) en het departement WSE het digitaal kenniscentrum MVO en de Lerende Netwerken MVO aansturen.

Daarnaast is er een ambtenaar van het Beleidsdomein Werk en Sociale Economie opgenomen in het dagelijks bestuur en de vergaderingen van de ambtelijke Werkgroep Duurzame Ontwikkeling (WGDO). Hij staat in voor de coördinatie van het duurzaam ontwikkelingsbeleid binnen het beleidsdomein en hij brengt zijn kennis in om een bijdrage te leveren tot de uitvoering van een gecoördineerd Vlaams beleid rond Duurzame Ontwikkeling binnen de WGDO.

In het kader van de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling wordt Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen expliciet opgenomen als een speerpunthema. In de VSDO wordt met name het Digitaal Kenniscentrum MVO naar voor geschoven als een gecoördineerde actie waarbij alle beleidsdomeinen die bijdragen leveren tot MVO ingezet worden op dit verder uit te bouwen. En dit onder verantwoordelijkheid van collega Van Brempt en ikzelf.

Voor minister Inge Vervotte

Ik probeer vanuit mijn beleidsdomein die sociale pijler van duurzame ontwikkeling meer in de kijker te zetten. Om de middelen en inspanningen efficiënt aan te wenden wordt de aandacht voor deze invalshoek toegespitst op de meest cruciale ‘belendende’ beleidsdomeinen, als het milieubeleid, huisvesting, jeugdbeleid. Ten titel van voorbeeld: het naar voren schuiven van armoede als sociaal probleem of het benadrukken van de link tussen gezondheid en milieu.

De relatie tussen gezondheid en milieu is ondertussen op verschillende overheidsniveaus een hoofdprioriteit. Ondertussen zijn er al enkele stappen gezet naar een geïntegreerd overheidsbeleid voor milieu en gezondheid. Sinds geruime tijd is er regelmatig, structureel overleg.

De Vlaamse overheid is gestart met een nieuwe hertekende aanpak van gezondheid en milieu in Vlaanderen. Ze bouwt haar expertise uit via drie verschillende stappen en realiseert zo een ‘Vlaams Medisch Milieukundig Netwerk’. Dit netwerk moet gemakkelijk toegankelijk zijn voor organisaties en burgers. Verder zal het netwerk voldoende wetenschappelijke kennis kunnen aanboren.

De medisch milieukundigen bij de Logo’s vormen de eerste lijn van het netwerk. Zij hebben een vangnetfunctie: ze vormen een eerste aanspreekpunt voor klachten en vragen rond milieu en gezondheid. Daarenboven werken zij actief mee op het vlak van (risico-) communicatie.

Het team Milieugezondheidszorg van de afdeling Toezicht Volksgezondheid, Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, vormt samen met de dienst Milieu en Gezondheid van de afdeling Lucht, Hinder, Milieu en Gezondheid de tweede lijn van het netwerk. Ze ondersteunen de Logo’s met adviezen en analyses rond meer complexe problemen bij risicocommunicatie en bij interventie- en preventieprogramma’s.

De derde lijn van het netwerk wordt ingevuld door het Steunpunt Milieu en Gezondheid, een consortium van verschillende universiteiten en onderzoeksinstituten. Het voert ondermeer beleidsvoorbereidend en toegepast onderzoek rond milieu en gezondheid uit en zet een programma voor biomonitoring op. Het steunt de eerste en tweede lijn met wetenschappelijke informatie rond milieu en gezondheid. De opdracht van dit Steunpunt eindigt op het einde van dit jaar. De Vlaamse Regering besliste ondertussen de steunpuntwerking in het algemeen en een milieugezondheidsteunpunt in het bijzonder te continueren. Momenteel wordt de voorzetting van het al vermelde Vlaams humaan biomonitoringsprogramma na 2006 volop voorbereid.

Om een optimale samenwerking tussen de bevoegde instanties van de gemeenschappen, de gewesten en het federale niveau mogelijk te maken werd in oktober 2002, in het kader van het National Environmental Health Action Plan (NEHAP), een samenwerkingsakkoord goedgekeurd.

De AIDS/HIV-problematiek werkt in op alle geledingen van onze maatschappij. HIV-seropositiviteit heeft een belangrijke impact op onze maatschappij. Ook sociale rechtvaardigheid is in deze een belangrijk thema. In dit geheel mogen zeker de inspanningen voor HIV-preventiecampagnes en laagdrempelige HIV-testing niet worden vergeten. Uitbouw en/of behoud van een laagdrempelige eerstelijnszorg is hierin een essentieel onderdeel, aangevuld door specifiek gerichte zorg aan moeilijk bereikbare groepen zoals druggebruikers en sekswerkers.

Het drinkwaterdecreet beoogt een duurzame watervoorziening en een duurzaam watergebruik, met als doel de bescherming van het milieu. Prioritair daarbij is de bescherming van de volksgezondheid door het verzekeren van de levering van een optimale hoeveelheid “water bestemd voor menselijke

aanwending“ van een geschikte kwaliteit, waarbij rekening gehouden wordt met sociale en economische aspecten.

Het binnenmilieubesluit waakt over een goede kwaliteit van onze leefomgeving binnen. Het besluit schuift een aantal richt- en interventiewaarden voor bepaalde gezondheidsbedreigende factoren in het binnenmilieu naar voor. De richtwaarde komt overeen met een goed kwaliteitsniveau van het binnenmilieu. De interventiewaarde komt overeenkomt met een maximaal toelaatbaar risiconiveau dat bij overschrijding aanleiding geeft tot preventieve actie.

De gebouwen voor de huisvesting van een gezondheidscentrum en een centrum voor medisch schooltoezicht moeten, om in aanmerking te komen voor subsidie, opgetrokken zijn in duurzame materialen.

Het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding schakelt ervaringsdeskundigen op het gebied van armoede in in de sociale diensten, de kinderopvangdiensten, de bijzondere jeugdzorg, het opbouwwerk en het algemeen welzijnswerk. Het organiseert onderzoek en beleidsacties in verband met uitsluitingsmechanismen in kinderopvangvoorzieningen en preventieve gezinsondersteuning en opvoedingsondersteuning met prioriteit voor kwetsbare groepen. Beide laatste via het Vlaams Agentschap Kind en Gezin. Inmiddels werd een Vlaamse Ouderenraad opgericht die de beleidsparticipatie van ouderen bevordert. Domeinoverschrijdend wordt een Vlaams ouderenbeleidsplan voorbereid tegen het najaar. De geplande ontwikkeling van een woon- en zorgbeleid zal de raakvlakken tussen wonen en welzijn duurzaam verankeren.

In het algemeen welzijnswerk worden de inspanningen voor de uitbouw van zorgwonen voor oudere en hulpbehoevende thuislozen gecontinueerd.

Er lopen preventie-initiatieven ten behoeve van de maatschappelijk meest kwetsbare kinderen en jongeren. Ook is er, voor de jongeren met een problematische opvoedingssituatie, een meer op de leefsituatie gerichte kwaliteitsvolle hulpverlening ontwikkeld. De uitbouw van de laagdrempelige jeugdhulpverlening zal worden verruimd.

De lokale overheid is druk doende met het opstellen van een lokaal sociaal beleidsplan. Thema's zoals de integrale aanpak van ouderenzorg, een gezonde leefomgeving, huisvesting voor jongeren, of de kwaliteit van het streekvervoer komen hier aan bod. Eén van de belangrijke punten is het uitbouwen van een éénloketsfunctie; een centraal aanspreekpunt dat het kruispunt vormt van alle actoren binnen het lokaal sociaal beleid.

De implementatie van duurzame ontwikkeling genereert niet noodzakelijk extra kosten. Alleszins worden alle nieuwe initiatieven en acties budgettair kritisch bekeken, rekening houdend evenwel met mogelijke kostenvoordelen nadien, bijvoorbeeld door het terugschroeven van het energiegebruik.

Voor sommige specifieke projecten zijn volgende budgetten voorzien in 2006: NEHAP 25.000 EUR, Steunpunt Milieu en Gezondheid 376.000 EUR, Medisch Milieukundigen bij de Logo's 1.031.000 EUR, bewaking waterkwaliteit 452.000 EUR, AIDS/HIV ongeveer 2.950.000 EUR (oa voor Sensoa, ITG, begeleiding sekswerkers en spuitruil).

De ambtelijke werkgroep "duurzame ontwikkeling", waarin ieder beleidsdomein is vertegenwoordigd, vormt het platform waarin de diverse initiatieven, acties en ervaringen van de verschillende beleidsdomeinen worden uitgewisseld. Deze werkgroep werkt in nauw overleg met de coördinerende minister. Ook de Vlaamse Strategie voor Duurzame Ontwikkeling wordt voorbereid in deze werkgroep.

Voor minister Dirk Van Mechelen

Ruimtelijke Ordening

Duurzame ontwikkeling vormt de uitgangshouding voor het Vlaams ruimtelijk beleid. Deze uitgangshouding is verankerd in artikel 4 van het, meermaals gewijzigde decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, ik citeer: *“Ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van toekomstige generaties in het gedrang worden gebracht. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.”*. Hiermee is het ruimtelijk beleid één van de eerste beleidsdomeinen dat volledig is opgebouwd vanuit een duurzame uitgangshouding.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt het begrip duurzame ontwikkeling operationeel gemaakt in het kader van de lange termijnvisie op de ruimtelijke ontwikkeling van Vlaanderen. Ruimtelijke draagkracht en ruimtelijke kwaliteit vormen daarbij sleutelbegrippen.

Duurzame ontwikkeling vormt dus het fundament van het ruimtelijk beleid en is het uitgangspunt bij alle afwegingen en beslissingen. Het ruimtelijk beleid brengt duurzame ontwikkeling tot uitvoering zowel in gebiedsgerichte processen in uitvoering van het RSV, alsook in de evaluatie en herziening ervan, als in specifieke acties rond duurzame ontwikkeling.

In mijn beleidsnota heb ik aangegeven hoe duurzame ruimtelijke ontwikkeling in gebiedsgerichte plannings- en overlegprocessen in uitvoering van het RSV concreet gestalte wordt gegeven. Dit gebeurt door in al deze processen een concrete vertaling te geven aan en in te zetten op volgende uitgangspunten:

kwalitatief gebruik van de ruimte,
hergebruik van de ruimte,
selectieve verweving van functies,
meervoudig ruimtegebruik.

Daarnaast vormen deze uitgangspunten ook ‘kapstokken’ om specifieke acties te ondernemen rond duurzame ontwikkeling. Bij wijze van voorbeeld kunnen volgende acties en initiatieven worden genoemd:

studieopdracht “Ruimtelijke kwaliteit in de structuurplanning” (afgerond)
studieopdracht “Onderzoek naar het omgaan met richtdichtheden” (afgerond)
studieopdracht “Hergebruik van de bestaande woningvoorraad: trends, behoefte en mogelijkheden” (opgestart)
studieopdracht “Diversiteit in vormen en voorkomen van verweving in Vlaanderen” (opgestart)
studieopdracht “Ruimte voor vrije tijd: verweving en medegebruik” (opgestart)
voorbeeldenboek “Dichter Wonen” (afgerond), voorbeeldenboek “Kwalitatieve bedrijventerreinen” (in voorbereiding), voorbeeldenboek “Kwalitatief en duurzaam verkavelen (in voorbereiding)
subsiëren van strategische projecten in uitvoering van het RSV, subsidiëren van hergebruik van verlaten bedrijfsruimten, subsidiëren van taken die werden toegewezen aan andere beleidsniveaus (gemeenten) en die bijdragen aan een duurzame ruimtelijke ontwikkeling, ... (permanente opdracht)

Bovendien kan, uitgaande van de Brundlandtdefinitie van duurzame ontwikkeling, gesteld worden dat de zorg voor het onroerend erfgoed inherent deel uitmaakt van een beleid inzake duurzame ontwikkeling. In mijn beleidsnota heb ik immers aangegeven dat erfgoedzorg niet alleen staat voor de materiële instandhouding van ons onroerend erfgoed, maar ook inhoudt dat het via een actuele beleving zijn maatschappelijke relevantie creëert. Erfgoed maakt deel uit van een gemeenschap en een gemeenschap evolueert in de tijd en zo ook het gebruik van het erfgoed. Daarom mogen wij van ons erfgoed geen dode functieloze relictten maken van ons rijk verleden. Ons erfgoed moet deel uitmaken van een evoluerende, dynamische en leefbare gemeenschap. Het functioneren van ons erfgoed binnen zulk een evoluerende, dynamische en leefbare gemeenschap vormt dan ook één van de grootste uitdagingen voor het beleid. Op deze manier zal het patrimonium, waar we ons elke dag in bewegen,

ook aan de volgende generaties worden doorgegeven en functioneel ingevuld kunnen worden met respect voor de aanwezige cultuurhistorische en maatschappelijke waarden.

Duurzame ontwikkeling vormt dus ook het fundament van het onroerend erfgoedbeleid en is het uitgangspunt bij alle afwegingen en beslissingen. In mijn beleidsnota heb ik eveneens aangegeven hoe deze doelstelling moet geoperationaliseerd worden door o.m.:

het belang van integratie: onroerend erfgoed op de kaart zetten

beschermen op maat

naar een ontwikkelingsgerichte benadering : behoud door goed beheer en gebruik

uitbouwen van gedragen partnerschappen

transparante en alternatieve financiële stimuli

Deze uitgangspunten zijn de basis voor het uitvoeren van o.a. volgende acties, die een invulling geven aan duurzame ontwikkeling :

inventarisatie van het onroerend erfgoed om de band tussen heden, verleden en toekomst aan te tonen
bescherming van het onroerend erfgoed met het oog op de instandhouding en het onderhoud ervan
toepassing premiestelsel voor werkzaamheden ten voordele van het behoud van het onroerend erfgoed: onderhoudspremie, restauratiepremie, landschapspremie

Aangezien de zorg voor het onroerend erfgoed inherent deel uitmaakt van duurzame ontwikkeling is het ook logisch dat bovenstaande acties de basisprocessen van het beleidsveld onroerend erfgoed zijn.

Het grootste deel van de beleidsmiddelen op de begroting ruimtelijke ordening (programma 62.10) wordt ingezet in functie van het realiseren van de fundamentele opdracht voor het beleidsveld, met name het realiseren van een duurzame ruimtelijke ontwikkeling. Dit gebeurt in het bijzonder door het uitvoeren van:

Beleidsondersteunende studies (1.000.000 euro op basisallocatie 12.07) en begeleiding van gebiedsgerichte ruimtelijke plannings- en overlegprocessen (1.539.000 euro op basisallocatie 12.32);
Communicatie en sensibilisering over deelaspecten van duurzame ruimtelijke ontwikkeling (300.000 euro op basisallocatie 12.08);

Subsidies voor strategische projecten in uitvoering van het RSV (2.625.000 euro op basisallocaties 43.01 en 43.06); subsidies aan gemeenten voor hun specifieke opdrachten in uitvoering van het decreet ruimtelijke ordening, waaronder opmaak gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, opmaak plannen- en vergunningenregister, opleiding gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar, opmaak gemeentelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen,... (3.757.000 euro op basisallocaties 43.20, 43.21, 43.24 en 43.25); subsidies voor het hergebruik van verlaten bedrijfsruimtes (7.017.000 euro op basisallocaties 01.90 en 51.05);

...

Ook bijna alle beleidsmiddelen op de begroting onroerend erfgoed (programma 62.20) worden ingezet in functie van het realiseren van de fundamentele opdracht voor het beleidsveld, met name de zorg voor het onroerend erfgoed. Dit gebeurt in het bijzonder door het uitvoeren van:

toekennen van premies voor het beheer van beschermde monumenten (47.492.000 euro op basisallocaties (52.03, 53.01, 53.02, 63.03, 63.04, 63.09, 63.10) en beschermde landschappen (350.000 euro op basisallocaties 43.05, 53.04, 53.07, 63.07)

subsidies aan partners te ondersteuning van het behoud en het beheer van het onroerend erfgoed : Stichting Vlaams Erfgoed, Vlaamse Contactcommissie Monumentenzorg, Monumentenwacht (2.000.000 euro op basisallocaties 33.05, 33.07, 33.10), Regionale landschappen (997.000 euro op basisallocatie 33.04), intergemeentelijke archeologische diensten (300.000 euro op basisallocatie 43.09)

ondersteuning van de werking van Vlaams instituut voor het Onroerend Erfgoed (4.356.000 euro op basisallocatie 41.01)

voorkomingsbeleid inzake archeologische erfgoedwaarden ter implementatie van het Europees verdrag van Malta (in voorbereiding)

De Vlaamse regering heeft op 30 september 2005 haar principiële goedkeuring gehecht aan de ‘Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling’ (VSDO). De minister-president van de Vlaamse regering heeft daarbij op basis van een bevraging van de leden van de Vlaamse regering een voorstel van invulling van projecten voorgelegd aan de Vlaamse regering.

Het voorstel vanuit ruimtelijke ordening zal concreet focussen op het complexe thema van ‘verweving’, met als doel hieraan een operationele invulling te geven. Hiermee wordt een wezenlijke bijdrage geleverd aan het concretiseren van een duurzame ruimtelijke ontwikkeling.

b. Financiën en Begroting

Duurzame ontwikkeling betekent voldoen in onze huidige behoeften zonder de toekomstige generaties tekort te doen. Essentieel is een versmelting van economische groei, sociale vooruitgang en ecologisch evenwicht waarbij naar levenskwaliteit gestreefd wordt en dit niet alleen in Vlaanderen maar ook in de rest van de wereld.

Een volwaardig beleid inzake duurzame ontwikkeling heeft, naast de leefmilieudimensie, aandacht voor de sociale en economische pijler.

In het Vlaamse regeerakkoord stelt de Vlaamse Regering dat zij “een krachtige stimulans wil geven aan een toekomstgerichte en duurzame economie, waarin welvaart, welzijn, sociale rechtvaardigheid en ecologisch evenwicht onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en waarin iedereen kan participeren”. Belangrijke uitdagingen die het regeerakkoord terzake ziet zijn o.m. het streven naar een betekenisvolle vooruitgang van de milieukwaliteit, een verregaande ontkoppeling tussen economische groei en milieu-impact en het oplossen van knelpunten op het vlak van werkgelegenheid, armoede, gezondheidszorg en vergrijzing.

Op de specifieke deelvragen luidt het antwoord als volgt.

Inzake fiscaliteit heb ik de voorbije jaren reeds diverse maatregelen genomen die kaderen binnen een duurzame ontwikkeling – visie.

Voor mij zijn lastenverlagingen geen doel op zich, een lastenverlaging is een beleidsinstrument waarmee zowel economische, sociale, als milieudoelstellingen kunnen worden gerealiseerd. Ik geef daarvan enkele treffende voorbeelden.

- De verlaging van de registratierechten. Hoge tarieven inzake registratierechten vormen vaak een beletsel om te verhuizen naar een plaats dicht bij het werk of om de woonsituatie aan te passen aan gewijzigde gezinssituaties. Daarom werden de tarieven verlaagd, werd een systeem van meeneembaarheid van eerder betaalde rechten ingevoerd, en werd een abbatement voorzien voor diegenen die een eerste woning aankopen.

Het verloop van de ontvangsten van de registratierechten op verkopen van onroerende goederen sedert de invoering van deze maatregelen, alsook de onderzoeken die gevoerd zijn naar de effecten van deze maatregelen tonen aan dat :

het aantal transacties is toegenomen en de renovatieactiviteit is toegenomen;
de meeneembaarheid de mobiliteit van de Vlaming bevordert : mensen kunnen gemakkelijker verhuizen bijvoorbeeld om dicht bij het werk te gaan wonen en zo de files te ontwijken, maar ook omdat ze door gezinsuitbreiding of omdat de kinderen het huis hebben verlaten naar een grotere of kleinere woning kunnen uitkijken;

de leeftijd waarop iemand een eerste woning aankoopt is verlaagd van 30 à 35 jaar tot 27 jaar: de maatregelen ondersteunen de aankoop van een eigen woning , en een eigen woning is de beste vorm van sociale bescherming.

- Verlaging van de schenkingsrechten op bouwgronden. Deze maatregel (initieel van toepassing van 1 januari 2003 tot en met 31 december 2005) werd verlengd tot 31 december 2009 omdat het succes duidelijk gebleken is. Een aanzienlijke hoeveelheid bouwrijpe, maar ongebruikte bouwkvavels wordt ermee geactiveerd.

- Om de woonkwaliteit in het algemeen en de leefbaarheid in de stad te verhogen heeft de Vlaamse Regering twee tijdelijke vrijstellingen van onroerende voorheffing voorzien : bij de omvorming van een leegstaand handelspand tot een woning krijgt de eigenaar een volledige vrijstelling gedurende drie jaar en bij de renovatie van een verkrotte woning een gedeeltelijke vrijstelling gedurende vijf jaar.

- Teneinde de fiscale stimulering van eigendomsverwerving sluitend te maken waren er ook maatregelen nodig inzake successierechten. Een politiek tot aanmoediging van de verwerving van een eigendom dient namelijk gepaard te gaan met omkaderende maatregelen; één ervan is de vrijstelling van successierechten voor de gezinswoning in voordeel van de langstlevende partner of echtgenoot. Het ontwerp van decreet zal weldra bij het Vlaams Parlement worden ingediend. Dit is tegelijkertijd ook een sociale maatregel. Immers, wanneer één van beide partners overlijdt, wordt het vaak als onrechtvaardig en hardvochtig aangevoeld dat de langstlevende partner successierechten verschuldigd is op de woning waarvoor hij meestal zelf ook lang heeft gespaard en gewerkt.

- In uitvoering van het werkgelegenheidsakkoord 2003-2004, werden rechtspersonen vrijgesteld van het gewestaandeel van de onroerende voorheffing, een directe lastenverlaging in voordeel van onze Vlaamse bedrijven.

- De forse verlaging van de schenkingsrechten voor schenkingen van roerende goederen en van ondernemingen. Veel Vlamingen hebben ondertussen het nut van deze maatregelen ingezien. Dankzij deze maatregel worden slapende roerende vermogens of ondernemingen vervroegd doorgegeven aan een jonge generatie die daarmee hun droom, zoals het bezit van een eigen woning of het opstarten van een eigen zaak, kunnen realiseren, opportuniteiten die anders niet mogelijk waren geweest. De maatregel heeft er toe bijgedragen dat roerend kapitaal wordt geïnjecteerd in onze economie. Zo werd in 2004 en 2005 liefst 5,2 miljard euro roerend kapitaal op een transparante wijze in het economisch verkeer gebracht.

- Ook heb ik initiatieven genomen om de successierechten in het Vlaams Gewest te humaniseren : de tarieven voor stiefkinderen en zogenaamde zorgkinderen werden gelijkgeschakeld met deze die gelden voor biologische kinderen. Er werd vanaf 1 januari 2003 ook voorzien in een forse vermindering van successierechten in voordeel van gehandicapte erfgenamen of legatarissen.

- Op milieuvlak werd een tijdelijke vermindering (2002 en 2003) van de BIV toegekend voor milieuvriendelijke voertuigen. En vanaf 1 januari 2003 geldt een volledige vrijstelling van successierechten voor bossen onder de voorwaarde dat een beheersplan is opgemaakt dat voldoet aan de principes van duurzaam bosbeheer zoals vastgesteld door de Vlaamse Regering. Het vererfde bos moet door de erfgenamen als bos bewaard worden. Ook werd een gelijkaardige vrijstelling van successierechten , met daarbovenop een vrijstelling van het gewestaandeel van de onroerende voorheffing, voorzien voor gronden die gelegen zijn in het Vlaams Ecologisch Netwerk.

- Op 16 mei jl. heeft de Commissie Algemeen Beleid, Financiën en Begroting , het ontwerp van decreet dat een vermindering invoert van de personenbelasting in voordeel van beroepsactieve Vlamingen, goedgekeurd. Vanaf 2007 zullen Vlamingen die beroepsactief zijn, en wiens activiteitsinkomen een maximumgrens niet te boven gaat, genieten van een korting op hun personenbelasting van 125 euro in 2007 en 150 euro in 2008. Vanaf 2009 zullen alle beroepsactieve Vlamingen van een korting van 200 euro kunnen genieten. Deze maatregel bestrijdt de werkloosheidsval omdat werken opnieuw een stuk financieel aantrekkelijker wordt gemaakt, maar ondersteunt ook het consumentenvertrouwen en versterkt daardoor het economisch weefsel in het Vlaams Gewest. Door de toename van het arbeidsaanbod op de Vlaamse arbeidsmarkt en in het

bijzonder ook de afgenomen druk op de brutoloonkost van onze Vlaamse ondernemingen wordt ten slotte ook de concurrentiepositie van het Vlaams bedrijfsleven ondersteund.

- Ik heb enkele weken geleden ook een voorstel geformuleerd dat desgevallend in de besprekingen rond het fiscaal pact kan worden opgenomen en dat mijns inziens perfect kadert binnen datgene wat de Vlaamse Regering begrijpt onder “duurzame ontwikkeling”.

In mijn beleidsbrief Financiën en Begroting (stuk 542 (2005-2006) – bladzijde 10 en volgende) heb ik mijn voorstel toegelicht om het kadastraal inkomen van nieuw materieel en outillage in de toekomst steeds volledig vrij te stellen.

Nieuw materieel en outillage is doorgaans energiezuiniger en milieuvriendelijker . Een modernisering van het productieapparaat leidt vrijwel steeds tot energiebesparing en tot het gebruik van technieken die minder belastend zijn voor het milieu. Op deze manier kan de Vlaamse fiscaliteit ook een belangrijke bijdrage leveren tot het behalen van de Kyoto-doelstellingen.

Nieuw materieel en outillage draagt doorgaans bij tot een verhoogde performantie ,en een verhoogde efficiëntie van de productieprocessen.

Deze “ slimme “ lastenverlagende maatregel draagt daardoor ook bij tot de verbetering van de concurrentiepositie van onze producerende bedrijven.

De maatregel bevordert het investeringsklimaat en daarmee gepaard gaand ook de tewerkstelling omdat de productie van het nieuwe materieel een impuls zal krijgen.

In de actuele regeling wordt eigenlijk vooral het investeren op nieuw aangesneden percelen aangemoedigd, terwijl het maatschappelijk beter zou zijn de investeringen in bestaande bedrijfssites te stimuleren. Op die manier zullen ook niet voortdurend opnieuw bijkomende bedrijventerreinen moeten worden aangesneden.

Tenslotte vermeld ik nog een andere suggestie uit de vermelde beleidsbrief , met name het idee om de ECOSCORE als grondslag voor de verkeersbelasting en de belasting op de inverkeersstelling in de plaats te stellen van de fiscale PK's. Hiermee spelen we goed in op de Europese regelgeving die terzake in de maak is, met name de Europese richtlijn betreffende de belasting van personenauto's (COM(2005) 261 final), die onder meer als doel heeft met fiscale maatregelen de CO2--uitstoot van voertuigen drastisch terug te dringen.

2. Er is geen afzonderlijk budget voorzien voor duurzame ontwikkeling. Uit de hiervoor weergegeven opsomming blijkt dat er inzake fiscaliteit al sinds jaren maatregelen genomen worden die kaderen binnen een duurzame ontwikkelingsvisie.

3. Het overleg in het kader van de Vlaamse Strategie Duurzame ontwikkeling loopt via twee werkgroepen, resp. de ambtelijke werkgroep en de de interkabinettenwerkgroep.

Voor minister Bert Anciaux

BRUSSEL

Binnen het beleidsveld “Hoofdstedelijke Aangelegenheden” zijn er geen initiatieven genomen op het vlak van duurzame ontwikkeling.

CULTUUR, SPORT, JEUGD

Vanuit het beleidsdomein Cultuur, Jeugd en Sport worden er noemenswaardige inspanningen geleverd om bij te dragen aan duurzame ontwikkeling. Duurzame ontwikkeling vertaalt zich daarbinnen op verschillende manieren. Duurzaamheid is een wezenskenmerk binnen diverse onderdelen van het cultuurbeleid: behoud en beheer van erfgoed, archiefbeleid, architectuurbeleid, het sociaal-culturele werk, culturele infrastructuur. Al deze voorbeelden dragen elementen van duurzaamheid in zich.

Het sociaal-cultureel volwassenenwerk werd in 2003 ingrijpend geherstructureerd en kreeg een nieuwe regelgeving. Die positioneert het sociaal-culturele volwassenenwerk, en in het bijzonder de volkshogescholen en de vormingsinstellingen, terecht binnen de context van het levenslang en levensbreed (niet-formeel, niet-diploma/beroepsgericht) leren. Naast inzetbaarheid, beoogt men met levenslang en levensbreed leren ook actief burgerschap, persoonlijke ontplooiing en sociale cohesie, functies die bij uitstek gelden voor het sociaal-cultureel werk. Specifiek voor de ontwikkeling van de volkshogescholen - regionale actoren met specifieke opdrachten op het gebied van coördinatie en afstemming van het niet-formele aanbod - worden dan ook middelen ingezet om deze jonge organisaties alle kansen te geven om een belangrijke speler te worden en te zijn in het domein van levenslang en levensbreed leren.

Ook op het niveau van de administratie zijn acties ondernomen ter bevordering van levenslang en levensbreed leren. Vanuit de bevoegdheden werk, onderwijs en vorming werken minister Vandembroucke en minister Anciaux samen aan de uitbouw van een versterkt geïntegreerd onderwijs- en vormingsbeleid. Om die samenwerking optimaal te laten verlopen is er een nieuwe structuur opgericht, waarbij een duidelijk onderscheid wordt gemaakt tussen beleidsbepaling (Ministerieel Comité), beleidsvoorbereiding (interdepartementale stuurgroep, waaraan de administratie actief deelneemt) en beleidsuitvoering (o.a. vzw DIVA).

Er zijn binnen dit kader reeds verschillende initiatieven genomen om levenslang en levensbreed leren te stimuleren, de aansluiting van enerzijds onderwijs, opleiding en vorming en anderzijds de arbeidsmarkt te versterken en de samenwerking tussen de verschillende betrokken actoren (opleidingverstrekkers) te bevorderen. Zo maakt men werk van o.a. de uitvoering van het decreet betreffende het verwerven van een Titel van Beroepsbekwaamheid en de ontwikkeling van een Vlaamse Kwalificatiestructuur, een instrument om alle gevalideerde kwalificaties (diploma's, certificaten...) en competenties in kaart te brengen en hun onderlinge verhoudingen te verduidelijken. Het debat rond het Erkennen van Elders Verworven Competenties (EVC) kadert binnen deze context. Het is belangrijk dat bij het verkennen en vormgeven van een EVC-beleid de sectoren cultuur, jeugd en sport van nabij en op richtinggevende wijze betrokken worden. Samen met hen wordt er aan visieontwikkeling gedaan om uiteindelijk te komen tot een eigen, herkenbare invulling van het EVC-concept.

Andere voorbeelden van beleidsinitiatieven die een plaats krijgen binnen deze integrerende structuur op het snijvlak van onderwijs, vorming en werk zijn de ontwikkeling en monitoring van een instrument voor educatieve behoeftedetectie - teneinde een vraaggestuurd prioriteitenbeleid te kunnen voeren - en het Plan Geletterdheid. Ten slotte wordt ook werk gemaakt van een brede schoolconcept, waar gestreefd wordt naar duurzame samenwerkingsverbanden tussen op lokaal niveau om de brede leef- en leeromgeving van kinderen en jongeren te versterken.

Stimuleren van het verenigingsleven betekent een versterking van de sociale cohesie en dus een bevordering van de duurzame ontwikkeling. Het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen werkt als uitvoerend orgaan in algemene zin mee aan het beleid rond duurzame ontwikkeling door de ondersteuning van het verenigingsleven.

Daarnaast worden ook specifieke organisaties gesubsidieerd die actief zijn op het terrein van duurzame ontwikkeling.

De afdeling Lokaal Cultuurbeleid en Sociaal-Cultureel Volwassenenwerk subsidieert binnen het decreet van 4 april 2003 betreffende het sociaal-cultureel volwassenenwerk o.a. volgende organisaties die werken rond (deelaspecten van) duurzame ontwikkeling: gespecialiseerde instellingen zoals Natuurpunt Educatie, Centrum Voor Natuur- en Milieu-educatie, In Verde; bewegingen zoals Forum voor Vredesactie, Mobiel 21, Pax Christi Vlaanderen, Plattelandsontwikkeling, Vrede vzw, Ethisch Vegetarisch Alternatief, Netwerk Bewust Verbruiken, Voedselteams, maar ook de gesubsidieerde verenigingen en volkshogescholen die initiatieven nemen op vlak van gemeenschapsvorming.

De afdeling Jeugd ondersteunt eveneens een aantal organisaties (erkend via het decreet van 29 maart 2002 op het Vlaams jeugdbeleid) die expliciet werken rond duurzame ontwikkeling: Globelink, NATURE vzw, Jeugd en Vrede vzw, Karavaan vzw.

In 2005 werkten een aantal jeugdverenigingen, goed voor meer dan een kwart miljoen jongeren, onder de noemer 'VerdraaiDe Wereld' samen rond het jaarthema duurzame ontwikkeling (Chirojeugd Vlaanderen, FOS Open Scouting, Interdiocesane Jeugddienst, Jeugdbond voor Natuur en Milieu, Jeugd en Gezondheid, Jeugd Rode Kruis, KAJ, KLJ, KSJ-KSA-VKSJ, VVKSM; coördinatie door Globelink). Met dit project wil Globelink jongeren op verschillende manieren laten kennis maken met werken rond duurzame ontwikkeling door middel van o.a. een aantal acties, het ontwikkelen van specifiek spel materiaal en een interactief internet spel. Het project wordt ondersteund door een 50-tal jongeren- en milieu- en noordzuidorganisaties. Tijdens het actieweekend van 11 en 12 maart hebben in bijna 1 op 3 dorpen en steden in Vlaanderen jongeren en kinderen samen met volwassenen verdraaid gespeeld, gefeest, gefietst, gezongen, actie gevoerd, gesmuld, gedraaid... op eerlijke, heerlijke, energiespaarzame, duurzame, solidaire wijze.

Ook milieuvriendelijk op kamp gaan wordt gestimuleerd.

De publicatie Loslopend Wild deel II. Milieuvriendelijk en energiezuinig op jeugdkamp geeft tips om je kamp milieuvriendelijk in te richten en om energie te besparen. Het Steunpunt Jeugd houdt deze uitgave up to date. Op www.fermweb.be, een initiatief van de landbouw- en milieuadministraties van de Vlaamse Gemeenschap en uitgewerkt door KVLV, in nauwe samenwerking met het jeugdwerk en het Centrum voor Jeugdtoerisme, vinden kookouders en foeriers die houden van het milieu en van lekkere en verse producten een overzicht (adressen) van de dichtstbijzijnde producenten, zodat ze daar de kamp- of weekendinkopen kunnen doen.

De eigen infrastructuur Jeugdcentrum Hoge Rielen startte reeds in de jaren 90 een project MILIEU-GEÏNTEGREERD BEHEER (MGB). Met dit project werd een adhoc beleid (bv. installatie van zonnepanelen) om in het beheer van het domein rekening te houden met de effecten op natuur en milieu, in een strategie omgezet.

Duurzaamheid is eveneens een belangrijke pijler in het recente Masterplan voor de Hoge Rielen. De uitvoering is voorzien vanaf 2007. De milieucoördinator volgt dit op in de werkgroep en de stuurgroep.

Ook in vormingscentrum Destelheide is aandacht voor natuur en milieu een constante. Het exploreren van de omliggende natuur, het begeleiden van culturele en economische streekverkenningen en het organiseren van natuur- en milieuactiviteiten op maat vormen de kernactiviteiten van Natuur- en Milieueducatieve dienst De Slaa.

Er is binnen het Agentschap Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen geen specifieke regelgeving rond duurzame ontwikkeling. Bepaalde organisaties die rond DO werken worden wel gesubsidieerd via de decreten Vlaams jeugdbeleid en Sociaal-cultureel volwassenenwerk (zie punt 1). De hierboven genoemde verenigingen ontvingen in 2005 (verenigingen met *: toegezegde bedragen voor 2006) volgende bedragen:

Natuurpunt Educatie	348.000,00

Centrum Voor Natuur- en Milieu-educatie	348.000,00
In Verde	116.000,00
Forum voor Vredesactie	120.000,00
Mobiel 21	130.000,00
Pax Christi Vlaanderen	150.000,00
Plattelandsontwikkeling	75.000,00
Vrede vzw	160.000,00
Ethisch Vegetarisch Alternatief	100.000,00
Netwerk Bewust Verbruiken	100.000,00
Voedselteams	75.000,00
Globelink (*)	225.733,25
NATURE vzw (*)	94.393,67
Jeugd en Vrede vzw (*)	235.914,61
Karavaan vzw (*)	238.969,02

Het gaat om de toegezegde bedragen. Er is geen rekening gehouden met een eventueel niet of onvolledig uitkeren van het saldo.

Globelink ontving voor het project 'Een andere wereld is mogelijk' 20.000 euro.

Met betrekking tot de subsidiëring van bovenvermelde organisaties gebeurt geen overleg met de coördinerende minister Duurzame Ontwikkeling. De ondersteuning van het verenigingsleven past in de sociale pijler (opbouw van sociaal-cultureel en menselijk kapitaal) van duurzame ontwikkeling zoals geformuleerd in de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling.

Voor het overleg over en de beleidsontwikkeling in het kader van levenslang en levensbreed leren is een ambtenaar binnen het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media aangeduid. Hetzelfde geldt voor de afstemming en coördinatie in het kader van het brede school concept, waarbij de administraties onderwijs, welzijn en cultuur rond de tafel zitten.

In de beleidsdomeinoverschrijdende werkgroep duurzame ontwikkeling is een ambtenaar van het departement Cultuur, Jeugd, Sport en Media aangeduid.

Voor minister Geert Bourgeois

Media

Voor de Vlaamse bevoegdheid mediabeleid is duurzame ontwikkeling eerder een zijdelings aspect binnen het ganse veld van optreden van de overheid. De belangrijkste hefboom wordt gevormd door de uitzendingen via de ether van de omroepen en de eventuele verplichtingen die op dit vlak opgelegd worden. De Vlaamse Gemeenschap stuurt hier aan op sitedeling voor de opstelling van zendapparatuur. Zo kan o.a. vermeld worden dat ook VRT-masten door particuliere radio-omroepen gebruik worden voor het opstellen van hun antennes.

Het decreet betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 geven de Vlaamse Regulator voor de Media de mogelijkheid hier actief op te treden. Ik kan hier verwijzen naar artikel 32, § 4 dat als volgt luidt:

“De Vlaamse Regulator voor de Media kan de erkende landelijke, regionale en lokale radio-omroepen, met het oog op een optimalisering van het verzorgingsgebied, verplichten om hun zendinstallatie te verplaatsen of om een gemeenschappelijke zendinstallatie te gebruiken.”

De Vlaamse Regulator voor de Media heeft tot heden nog geen toepassing moeten nemen van dit artikel. In de praktijk maken verschillende radiozenders echter wel gebruik van een gemeenschappelijke zendinstallatie, ook de openbare omroep zoals reeds eerder vermeld.

Voor de andere beleidsdomeinen van minister Bourgeois zal later een aanvullend antwoord worden verstuurd.

Voor minister Kris Peeters

Voor de beleidsdomeinen van minister Peeters zal een aanvullend antwoord worden bezorgd.

Voor minister Marino Keulen

* Voor wat de bevoegdheid “Inburgering” betreft, kan ik u meedelen dat voor de sector diversiteit en inburgering deze vraag niet van toepassing is.

* Voor wat de bevoegdheid “Stedenbeleid” betreft, luidt het antwoord op de specifieke deelvragen als volgt:

Het Vlaams stedenbeleid vertrekt vanuit de visie dat een duurzame ontwikkeling van de steden de motor is voor een duurzame ontwikkeling van Vlaanderen. Een duurzame stad is een stad waarin tegelijkertijd economische ontwikkeling, sociale rechtvaardigheid en ecologische kwaliteit worden bereikt en dit met behulp van bestuurlijke vernieuwing. Het is vanuit deze visie op duurzaamheid dat de Vlaamse Regering met de steden samenwerkt.

Opdat steden zich duurzaam kunnen ontwikkelen, moeten ze een strategische visie kunnen uittekenen, die ambitieus en kwalitatief hoogstaand is, die niet enkel het beleid op korte termijn weerspiegelt, maar het lange termijn denken erin verwerkt. Om steden hierin te ondersteunen, optimaliseert de Vlaamse Regering haar samenwerking met de steden en realiseert ze meer wisselwerking. Het Vlaams stedenbeleid beschouwt de steden als volwaardige partners.

Lopende initiatieven :

- Stedenfonds

Het Stedenfonds heeft de opdracht om Vlaamse steden financieel te ondersteunen bij het voeren van een duurzaam stedenbeleid.

Het Stedenfonds richt zich tot de grootsteden Antwerpen en Gent, de regionale steden Aalst, Brugge, Hasselt, Genk, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, die optreedt als bevoegde instelling voor het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Met het Stedenfonds wil de Vlaamse Regering, samen met deze steden en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, de volgende doelstellingen realiseren:

1° de leefbaarheid van de steden verhogen, zowel op stadsniveau als op wijkniveau;

2° de dualisering tegengaan;

3° de kwaliteit van het democratisch besturen verhogen.

- Stadsvernieuwingsprojecten

De Vlaamse overheid biedt steden financiële ondersteuning bij de realisatie van goed onderbouwde en doordachte stadsvernieuwingsprojecten met multifunctioneel karakter. Het gaat om projecten die een hefboomfunctie hebben in een buurt, wijk of stadsdeel en voor een nieuwe dynamiek kunnen zorgen. In 2007 is een nieuwe oproep in het kader van de stadsvernieuwingsprojecten gepland.

- Stadsmonitor

De stadsmonitor brengt in kaart hoe leefbaar de steden zijn en hoe duurzaam hun ontwikkeling is. De stadsmonitor is een beleidsinstrument voor de 13 Vlaamse centrumsteden, voor het Vlaamse stedenbeleid en voor iedereen die bij de stad betrokken is. De stadsmonitor omvat 188 indicatoren.

2. Stedenfonds:

De middelen voor het Stedenfonds zijn voorzien in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2006 en bedragen in totaal 111.951.000,00 euro.

Tot op vandaag werden bij de FFEU volgende kredieten vrijgemaakt voor de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten:

- Stadsvernieuwing 2001- 24.789.352,48 euro
- Dynamo Stadsvernieuwing 2003 - 12.500.000,00 euro
- Dynamo Stadsvernieuwing 2004- 6.427.549,26 euro.

Het totaal tot op heden bedraagt 43.716.901,74 euro.

Voor de stadsmonitor is voor de periode 01/01/2006-31/12/2007 een bedrag van 153.160,00 euro voorzien.

Als Vlaams minister van Stedenbeleid coördineer ik het overleg met mijn collega's inzake de acties waarvoor wij mede inhoudelijk verantwoordelijkheid dragen.

* Voor wat de bevoegdheid "wonen" betreft:

Het Vlaamse Woonbeleid beschikt met zijn opdracht basis in artikel 3 van het decreet van 15 juli 1997 houdende De Vlaamse Wooncode over raakpunten met de vier voornaamste pijlers van duurzame ontwikkeling, nl.: de sociale, de economische, de ecologische en de lange termijnwerking: *'Iedereen heeft recht op menswaardig wonen. Daartoe moet de beschikking over een aangepaste woning van goede kwaliteit, in een behoorlijke woonomgeving, tegen een betaalbare prijs en met woonzekerheid worden bevorderd.'*

Binnen het beleidsveld Wonen wordt het begrip duurzame ontwikkeling gehanteerd in de zin van hernieuwbaar en aanpasbaar (economische, sociaal en ecologisch); betekent 'duurzaam': kwaliteitsvol, de tijd trotserend en met blijvend impact; en wordt het begrip tenslotte ook omschreven als milieubewust en ecologisch (cf. ecologische en duurzame sociale woningbouwprojecten). De principes van duurzame ontwikkeling wordt operationeel gemaakt via diverse initiatieven en door gerichte inzet van instrumenten.

Het Vlaamse woonbeleid draagt specifiek bij aan duurzame ontwikkeling via:
 secure selectie van locaties voor huisvesting van doelgroepen,
 duurzaam grond- en pandenbeleid, duurzaam (ver)bouwen, principes van duurzaam onderhoud,
 geïntegreerde benadering op niveau van onderzoek,
 geïntegreerd overheidsbeleid voor milieu en gezondheid,
 en via processen die de sociale ongelijkheid trachten weg te werken

De algemene principes van duurzame ontwikkeling vormen een belangrijke basis van het woonbeleid en het uitgangspunt bij afwegingen en beslissingen. Het woonbeleid brengt duurzame ontwikkeling tot uitvoering zowel in gebiedsgerichte processen in uitvoering van de Vlaamse Wooncode, alsook in de evaluatie en herziening ervan, als in specifieke acties rond duurzame ontwikkeling.

Ook binnen de publiek gefinancierde huisvestingssector (sociale huisvestingssector) wordt door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij reeds enkele jaren het discours gehouden inzake duurzaam wonen. Hierbij wordt duurzaam wonen ruimer bekeken dan enkel ecologisch bouwen. De sociale huisvestingssector scoort goed op volgende elementen van duurzaam wonen:
 kernversterking, dorps- en stadsherwaardering;

dichter wonen;
publieke ruimte;
renovatie en reconversie;
wonen van ouderen;
wonen – welzijn, levenslang wonen, kangoeroewonen, aanleunwonen ...
ecologisch bouwen;
meerwaarde kwaliteit.

De jarenlange inspanningen en de reeds afgelegde weg inzake ecologisch bouwen is hierbij een belangrijk gegeven, dat o.m. een praktische uitvoering kent in de VHM-pilootprojecten, naast de dagelijkse projecten die reeds hoog scoren inzake ecologie.

In de beleidsnota Wonen (2004-2009) werd al aangegeven hoe in het kader van het milieubeleid de nodige aandacht wordt besteed aan duurzaam bouwen en aan rationeel energieverbruik, hoe de afstemming in de communicatie over subsidies aan overheidsactoren en over tegemoetkomingen aan particulieren steeds verbeterd wordt, en hoe gewerkt wordt aan een steeds meer gecoördineerde aanpak van alles wat met duurzaam bouwen te maken heeft. Door dergelijk gerichte aanpak versterkt zich intussen de voorbeeldfunctie van de sociale huisvestingssector op dit gebied. Deze uitgangshouding vormt tenslotte het platform van waaruit specifieke acties worden ondernomen rond duurzame ontwikkeling, enkele voorbeelden:

demonstratieprojecten rond REG (rationeel energiebeleid) in de sociale woningsector;
maatregelen met emissiereductiepotentieel bij het bouwen van nieuwe sociale woningen;
sensibiliserings- en informatiecampagne rond REG in de sociale woningsector;
verbeterings- en aanpassingspremies;
studie collectieve stookplaatsen; ...

Via partiële meetinstrumenten worden het economisch, sociaal en/ of ecologisch impact van beslissingen nagemeten:

opvolgingsprocedures op maat van de projecten: het effectief energiebesparingeffect, de emissiereductie en de effectieve kostenefficiëntie van maatregelen; d.i. specifieke projectevaluatie (contact: VHM);
resultaatevaluatie van processen en maatregelen en evaluatie van inzet van instrumenten (contact: Kenniscentrum).

In functie van de realisatie van de basisopdracht voor het beleidsveld, nl. de verwezenlijking van het recht menswaardig te wonen voor iedereen, volgens de principes van duurzame ontwikkeling, worden op de begroting Wonen (programma 62.4) o.a. volgende middelen ingezet:

Beleidsgericht wetenschappelijk onderzoek en gegevensverzameling; het meerjarig onderzoeksproject "Ruimte voor woonbeleid", basisallocatie 12.05 (in 2003) 1.776.972 euro en bijbehorende "*Survey naar de woning en de woonconsument in Vlaanderen*", basisallocatie 12.05 (in 2004) 800.000 euro.

Subsidie van pilootprojecten "*Ecologische en Duurzame Sociale Woningbouw*" (EDSW) via investeringsprogramma (IP) VHM; basisallocaties 33.63 (in 2001): 270.000 euro en 33.64 (vanaf 2002): totaalbedrag: 1.675.000 euro

Communicatie en sensibiliseren over deelaspecten van duurzame ontwikkeling. Dit is moeilijk in cijfers uit te drukken, omdat het initiatieven voornamelijk ten velde worden ontplooid door VHM-personeel aan de hand van lezingen, rondleidingen, studiedagen, tonen van goede voorbeelden, overlegvergaderingen, opzetten van architectuurwedstrijden in het kader van duurzaam wonen. Naast de dagdagelijkse begeleiding van de bouwdoSSIERS (mÉT accent op duurzaam wonen en ecologisch bouwen) is er momenteel een VHM-team werkzaam dat specifiek de communicatie / promotie van het discours rond duurzaam wonen binnen sociale huisvesting organiseert en uitvoert. Uiteraard worden deze initiatieven ondersteund door de VHM-communicatietools zoals digitale nieuwsbrief, website, tijdschrift, architectuurjaarboek.

Subsidies voor klimaatprojecten in uitvoering van de beslissing van de Vlaamse Regering d.d. 1/10/2004 waarbij o.a. de rol van de Taskforce Klimaatbeleid Vlaanderen als overlegforum werd bekrachtigd.

De Vlaamse Regering gaf op 30/09/2005 haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling, de Vlaamse strategienota - eerste fase. Op basis van een bevraging van de leden van de Vlaamse regering heeft de minister-president een voorstel van invulling van projecten voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

Een gezamenlijk voorstel daarin van het beleidsdomein Leefmilieu, Energie en Openbare Werken en het beleidsdomein Wonen richt zich op 'Duurzaam Bouwen en Wonen in Vlaanderen'. De uitvoering van dit project blijft binnen de bevoegdheid van elk betrokken beleidsdomein, echter is het opzet om hieraan een bijzondere meerwaarde, een operationele invulling te geven door dit proces op te nemen in het kader van een overkoepelend beleid inzake duurzame ontwikkeling.

Momenteel ligt een volledig voorstel van acties en maatregelen voor de diverse geselecteerde operationele projecten voor; interkabinettenwerkgroepen worden samengeroepen met het oog op een principiële beslissing van de Vlaamse Regering.

Voor minister Kathleen Van Brempt

MOBILITEIT

Het ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen vormt de basis voor een duurzame ontwikkeling van de mobiliteit in Vlaanderen. In mijn beleidsnota 2004-2009 worden de denkplaatjes die in dit plan werden ontwikkeld verder uitgewerkt in vijf sporen:

iedereen heeft recht op mobiliteit ;

een slachtoffervrij verkeerssysteem als ultiem doel ;

de bereikbaarheid in Vlaanderen garanderen ;

leefbaarheid veronderstelt verkeer dat zich aan de omgeving aanpast ;

de vervuiler beperkt de schade of betaalt een vergoeding.

Belangrijke hefboomen om deze doelstellingen te bereiken zijn het mobiliteitsconvenant en de verdere ontwikkeling van het mobiliteitsmanagement. Voor een overzicht van de acties die in dit verband reeds werden ondernomen verwijs ik naar mijn beleidsbrief 2005. Een belangrijke stap om te komen tot een duurzame ontwikkeling van de mobiliteit is ook de definitieve goedkeuring van het ontwerp Mobiliteitsplan Vlaanderen en de decretale onderbouwing ervan.

Het bewerkstelligen van een modale verschuiving van het privé-overvoer naar het openbaar vervoer levert op zich al een belangrijke bijdrage tot duurzame ontwikkeling.

Dit blijkt onder meer uit analyse van het onderzoeksrapport van Transport & Mobility, 'Internalisering van externe kosten van wegverkeer in Vlaanderen', gepubliceerd in 2004. (In dat rapport worden overigens stads- en reisbussen als één categorie beschouwd, met een gemiddelde bezettingsgraad van 14 reizigers.)

Elke autoverplaatsing in Vlaanderen die vervangen wordt door een even lange busverplaatsing betekent bijvoorbeeld meer dan een halvering van de externe klimaatveranderingskost van die verplaatsing. Een correctie moet weliswaar hierop worden toegepast indien voor dezelfde verplaatsing de bus een langere reisweg zou volgen dan de auto. Op een aantal belangrijke verbindende lijnen waarvoor doorstromingsmaatregelen zijn genomen – bijvoorbeeld met tram/busbanen in tegenrichting – kan de omwegfactor voor het openbaar vervoer echter ook kleiner zijn dan 1.

Het klimaatvoordeel van het busvervoer geldt overigens tegenover zowel diesel-, benzine- als LPG-auto's.

Marginale externe kosten voor klimaatverandering in Vlaanderen,

2002, euro per 100 voertuig- en personenkilometer

	Bezettingsgraad	Kost per 100 vkm	Kost per 100 pkm
Personenauto	1,4	0,38	0,27
Stads-of reisbus	14	1,64	0,12
Modal shift effect			0,15
Modal shift effect %			56,84

Bron: Transport & Mobility en eigen berekening

Afhankelijk van de manier waarop elektriciteit wordt geproduceerd, kan openbaar vervoer op basis van elektrische tractie een nog veel groter CO₂-reductiepotentieel bieden. Het vervangen van een autoverplaatsing door een tram- of treinverplaatsing heeft door de aard van de gebruikte tractie en de aard van de elektriciteitsproductie in Vlaanderen uiteraard een nog hoger CO₂-reductiepotentieel.

Ook inzake luchtvervuiling geeft een modale verschuiving van de privé-auto naar de bus uitzicht op een aanzienlijke verbetering van de milieukwaliteit – steeds op voorwaarde dat de vervangen autoverplaatsing niet onmiddellijk door een andere, bijkomende wordt gesubstitueerd.

Hierbij moet wel worden opgemerkt dat de grotere marginale luchtvervuilingskost voor personenwagens uitsluitend voor rekening komt van de auto's met dieselmotor.

Marginale externe kosten voor luchtvervuiling in Vlaanderen (klassieke pollutanten), 2002, euro per 100 voertuig- en personenkilometer

	Bezettingsgraad	Kost per 100 vkm	Kost per 100 pkm
Personenauto	1,4	1,32	0,94
Stads-of reisbus	14	7,59	0,54
Modal shift effect			0,40
Modal shift effect %			42,5

Bron: Transport & Mobility en eigen berekening

Een passagier van het openbaar vervoer veroorzaakt voor een gelijke verplaatsingsafstand ook 80 procent minder congestiekosten dan een automobilist. Dat geldt, zoals in onderstaande tabel aangegeven voor alle soorten gebieden en over de hele dag. Maar het geldt ook wanneer men specifiek kijkt naar de congestiekosten in de spits in stedelijk gebied:

Marginale externe congestiekosten in Vlaanderen, 2002, euro per 100 voertuig- en personenkilometer

	Bezettingsgraad	Kost per 100 vkm	Kost per 100 pkm
Personenauto	1,4	19,27	13,76
Stads-of reisbus	14	38,55	2,75
Modal shift effect			11,01
Modal shift effect %			79,99

Bron: Transport & Mobility en eigen berekening

Reizen met de bus of autocar is tenslotte 10 maal veiliger dan autorijden.

Onderzoek van de European Transport Safety Council wijst uit dat er, per 100 miljoen reizigerskilometers, in 2001-2002 tien maal meer dodelijke verkeersslachtoffers vielen in het autoverkeer dan met bus en autocar: 0,7 doden per 100 miljoen reizigerskilometers voor de auto,

tegenover 0,07 voor bus en autocar. Spoorvervoer is nog veiliger, met 0,035 dodelijke slachtoffers per 100 miljoen reizigerskilometer.

Daarnaast doet De Lijn nog extra inspanningen voor het milieuvriendelijker maken van zijn voertuigenpark. Zo worden de dieselbussen, waarvoor dat technisch mogelijk en nuttig is, systematisch voorzien van een roetfilter. Het toepassen van ureuminjectie zal in de toekomst ook een belangrijke verlaging van de NOx-uitstoot mogelijk maken. Stelselmatig wordt bij elke bestelling vooruitgelopen op de euro-normering voor dieselmotoren. Daarnaast wordt ook vooruitgelopen op de regelgeving in verband met biodieselmengsels. Positieve proeven met een bus op pure plantenolie heeft ertoe geleid dat in 70 dergelijke PPO-bussen wordt geïnvesteerd. Tenslotte zal in het najaar gestart worden met een experiment met brandstofcelbussen.

Aangezien het beleid inzake duurzame mobiliteit integraal is opgehangen aan de realisatie van de beleidsnota 2004 – 2009 mobiliteit kunnen ook de financiële middelen waarover ik kan beschikken, quasi integraal ingezet worden om te komen tot een duurzame ontwikkeling van de mobiliteit. Voor wat studie en onderzoek betreft, verwijs ik naar de artikel van zowel het Vlaams Infrastructuurfonds als deze van de gewone begroting.

Voor de uitgaven ten behoeve van de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn verwijs ik naar het programma 63.20 en het Vlaams Infrastructuurfonds. Volgens de analytische exploitatierekening van 2005 bedroegen de toelagen aan De Lijn 634.645.500 €.

Wat investeringen betreft staat op het fysisch programma van De Lijn voor het jaar 2006 een bedrag van 13,3 miljoen € ingetekend voor duurzame milieu-investeringen, zoals het vernieuwen en herinrichten van stelplaatsen en het plaatsen van roetfilters. In de roetfilters voor de bussen van De Lijn is sinds 2003 reeds 2,6 miljoen € geïnvesteerd. Het uitrustingsprogramma wordt ook in 2006 verder gezet.

Voor de aankoop van nieuwe bussen – zowel vernieuwing in het kader van het op 7 jaar houden van de gemiddelde busleeftijd als uitbreiding voor nieuwe aanbodprojecten zoals START - wordt in 2006 een investeringsbudget voorzien van ca. 45 miljoen €. Daarnaast worden in 2006 ook 10 nieuwe trams besteld.

Maar ook de budgetten welke worden ingezet in kader van het convenanten-beleid dragen in aanzienlijke mate bij tot een duurzame ontwikkeling van de mobiliteit. Belangrijk zijn ook de middelen uit het pendelfonds die ertoe moeten bijdragen dat het autosolisme in het woon-werkverkeer wordt teruggedrongen. Tot slot is er de dotatie aan de Vlaamse Stichting Verkeerskunde die vooral inzake verkeersveiligheid als inzake mobiliteits-management actief is.

De beleidsafstemming verloopt via de ambtelijke werkgroep ‘duurzame ontwikkeling’.

SOCIALE ECONOMIE

Binnen mijn bevoegdheid van Sociale Economie breng ik Duurzame Ontwikkeling tot uitvoering via het stimuleren van maatschappelijk verantwoord ondernemen (MVO), de bijdrage van het bedrijfsleven aan duurzame ontwikkeling.

Maatschappelijk verantwoord ondernemen kan omschreven worden als een proces waarbij ondernemingen vrijwillig streven naar verbetering op bedrijfs- en maatschappelijk vlak door op systematische wijze economische, milieu- en sociale overwegingen op een geïntegreerde en coherente manier in de gehele bedrijfsvoering op te nemen, waarbij overleg met stakeholders of belanghebbenden van de onderneming deel uitmaakt van dit proces.

Momenteel lopen er 4 initiatieven in het kader van MVO:

Lokale overheden als motor voor MVO

Binnen het jeugdwerkloosheidsplan dat eind 2005 met 13 steden en gemeenten is afgesloten, heb ik het initiatief genomen om MVO sterker op de agenda te plaatsen van lokale overheden. Als promotor van MVO kunnen zij zowel direct als indirect jobs creëren voor jongeren.

Concreet zijn er 3 terreinen waarop een lokale overheid initiatieven kan ontwikkelen: de lokale overheid als werkgever, als klant en als katalysator.

De lokale overheid besteedt heel wat opdrachten uit aan privé-ondernemingen, bijvoorbeeld huisvestingsprojecten, infrastructuurwerken, afvalbeheersystemen, buurtontwikkelingsprojecten,... Door in de te volgen procedures sociale, ecologische en ethische criteria in te bouwen, worden leveranciers gestimuleerd om maatschappelijk verantwoord te ondernemen. Steden of gemeenten met een hoge werkloosheidsgraad kunnen op die manier het bedrijfsleven stimuleren om maximaal kansengroepen in te zetten.

De lokale overheid als werkgever

De lokale overheid is meestal een grote werkgever. Zij dient dan ook een zelf voorbeeldfunctie te vervullen op het vlak van MVO. Als men bedrijven geloofwaardig wil stimuleren om aan MVO te doen, dan is het noodzakelijk dat men zelf ook zijn maatschappelijke verantwoordelijkheid opneemt. Het gaat hier onder andere over diversiteit in de personeelssamenstelling (onder andere met nadruk op jongeren) en het ontwikkelen van competenties en kennis van werknemers.

Ontwikkeling van expertise MVO bij lokale overheden en binnen VVSG

In steden met grote uitdagingen op het vlak van bijvoorbeeld infrastructuurwerken, sociale huisvesting, herwaardering wijken,... kunnen de lokale overheden mensen aanwerven die permanent bezig zijn met de opname van sociale, ethische en ecologische criteria in bestekken. Maar ook met het begeleiden en ondersteunen van de opdrachtnemers. Door zulke projecten van steden en gemeenten financieel te ondersteunen krijgen veel jongeren die moeilijk werk vinden een opstap naar de arbeidsmarkt. Die “coördinatoren” bouwen bruggen tussen de jongeren die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt en de bouwheren. Ook kunnen gemeenten en steden specifieke projecten MVO opzetten. Binnen de VVSG werd hiervoor een MVO-coördinator aangesteld die lokale (en provinciale) overheden ondersteunt op het vlak van maatschappelijk verantwoord ondernemen.

Budget: 350.000,00 euro wordt voorzien voor lokale initiatieven rond MVO in het kader van de uitvoering van het jeugdwerkloosheidsplan. In onderstaande tabel is de verdeling per stad of gemeente opgelijst.

Aalst	17.900,00 EUR
Antwerpen	142.225,00 EUR
Beringen	10.225,00 EUR
Genk	23.250,00 EUR
Gent	63.025,00 EUR
Hasselt	10.350,00 EUR
Heusden-Zolder	6.775,00 EUR
Houthalen-Helchteren	8.125,00 EUR
Leuven	12.975,00 EUR
Maasmechelen	11.600,00 EUR
Mechelen	42.150,00 EUR
Oostende	14.675,00 EUR
Ronse	7.825,00 EUR

Tevens heb ik in het kader van esf, zwaartepunt 6, een oproep gedaan om pilootprojecten te ontwikkelen om bij grote investeringswerken meer inspanningen te vragen op het vlak van MVO. Gunning van deze projecten gebeurt door de strategische werkgroep in juni.

Via deze oproep zwaartepunt 6 wil de Vlaamse overheid de bij grote infrastructuurwerken betrokken actoren zoals sectoren, bedrijven en participerende steden en gemeenten stimuleren om tijdig in overleg te treden om de toeleiding naar, instroom van en begeleiding tijdens de werkgelegenheid die deze infrastructuurwerken creëren van kansengroepen waar te maken.

MVO, basispijler voor de erkenning van alle Sociale Economie bedrijven

In 2005 is de regelgeving voor de invoegbedrijven aangepast. De klemtoon op MVO is versterkt.

Daar waar in het verleden Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen werd vertaald in een charter maar in de praktijk moeilijk te evalueren viel, is de huidige optie, om samen met het bedrijf, een groeipad op te stellen en de realisaties van het bedrijf in functie van het overeengekomen groeipad te evalueren. Uiteraard dient het engagement van het bedrijf verder te gaan dan wat wettelijk reeds is voorzien. Dit betekent ook dat de visie en missie van het bedrijf de principes van MVO moeten weerspiegelen.

Tevens wordt gewerkt aan een excellence model, een basis kwaliteitsframe voor heel de sociale economie. De principes van MVO zullen ook hier hun neerslag vinden.

MVO als onderdeel van een strategisch bedrijfsbeleid

Samen met collega Frank Vandenbroucke wil ik bedrijven uit zowel de sociale als reguliere economie – en dit zoveel mogelijk via samenwerking tussen beide – stimuleren, instrumenten aanbieden om maatschappelijk verantwoord ondernemen in het strategisch beleid op te nemen. Samen met collega Vandenbroucke ben ik er van overtuigd dat mvo hét ondernemen van de toekomst is.

Het Digitaal kenniscentrum MVO (<http://www.mvovlaanderen.be>)

Het digitaal kenniscentrum MVO heeft als doel de reeds bestaande kennis en informatie in Vlaanderen over MVO op een effectievere wijze in te zetten en toegankelijk te maken voor de Vlaamse bedrijfswereld en andere organisaties. Hierdoor wordt op korte termijn een grote meerwaarde gecreëerd zowel voor de bedrijfswereld als voor de actoren die reeds actief zijn op dit terrein.

Het digitaal kenniscentrum fungeert als een kruispunt, een ontmoetingsplaats voor alle geïnteresseerden die rond het thema van MVO informatie zoeken en kennis willen opbouwen en delen. Het Digitaal Kenniscentrum MVO is een unieke publiek-private samenwerking tussen het departement Werk en Sociale Economie en het bedrijvennetwerk Business & Society. Zij treden samen op als strategische partners.

Het digitaal kenniscentrum MVO heeft 4 opdrachten:

Het actief aanbieden van informatie en ondersteuning op het vlak van MVO;

Doorverwijsfunctie naar meer gespecialiseerde kennisdragers, informatieaanbieders of ondersteuningsorganisaties;

Het in nauwe samenwerking met bestaande kennisinstellingen identificeren van “witte vlekken” in kennis;

Het bevorderen van netwerking tussen de verschillende actoren en het, in samenwerking met bestaande netwerken en intermediairs, bevorderen van lerende netwerken van kmo's en grote bedrijven.

De eerste doelgroep van het kenniscentrum is het Vlaamse bedrijfsleven met extra aandacht voor de KMO's. Zij moeten in de eerste plaats toegankelijke informatie kunnen vinden en via het kenniscentrum doorverwezen kunnen worden naar meer gespecialiseerde informatie of actoren.

Naast het Vlaamse bedrijfsleven moet er binnen het kenniscentrum ook aandacht zijn voor de socio-economische intermediairen. Voor hen is de site enerzijds een hulpmiddel om vlot op de hoogte te zijn van alles wat er in Vlaanderen op het vlak van MVO leeft en anderzijds om hun eigen aanbod en activiteiten bekend te maken.

Het Digitaal Kenniscentrum MVO werd op 18 november 2005 door collega Frank Vandenbroucke en mezelf gelanceerd voor het grote publiek. Na een aarzelende start haalt de website nu een 5.000 bezoekers per maand en is er uitgebreide informatie te vinden over een tiental thema's die gerelateerd zijn aan maatschappelijk verantwoord ondernemen. Meer en meer websites en organisaties gebruiken mvovlaanderen.be als referentie om MVO bij hun leden te introduceren.

Op korte termijn wordt het Digitaal Kenniscentrum MVO uitgebreid met een nieuwe doelgroep, namelijk het onderwijs, omdat ik er van overtuigd ben dat een brede visie op maatschappelijk verantwoord ondernemerschap begint bij de vorming van onze toekomstige bedrijfsleiders en werknemers.

De Lerende Netwerken MVO

De Lerende Netwerken MVO hebben als doel de mainstreaming van MVO in Vlaanderen te stimuleren. In mijn contacten met het bedrijfsleven merkte ik dat de meeste ondernemingen wel weet hebben van MVO maar dikwijls niet weten hoe ze er aan moeten beginnen. Lerende netwerken beantwoorden aan deze vraag door hun concrete, actiegerichte doelstelling om op het niveau van de individuele onderneming aan de slag te gaan met het concept MVO. De Lerende Netwerken zijn opgebouwd rond het informeren, het implementeren of begeleiden op het vlak van MVO.

Om de actiegerichtheid van elk netwerk te garanderen wordt er in elk netwerk gebruik gemaakt van bestaande methodieken. Het is mogelijk dat er bestaande methodieken aangepast worden indien dit de bruikbaarheid ten goede komt. Ik wil zo inspanningen doen om deze instrumenten en bestaande methodieken te valoriseren.

Ik wil samen met collega Frank Vandenbroucke tevens de nodige innovativiteit binnen de netwerken stimuleren. Daarom willen we de klassieke tegenstellingen (non-profit/profit, werkgever/werknemer, sociale economie/reguliere economie, ngo/bedrijf...) doorbreken. Binnen een Lerend Netwerk dient ruimte te zijn voor een constructieve dialoog tussen de verschillende stakeholders die bij een bepaald thema betrokken zijn.

De Lerende Netwerken zijn sterk gelinkt aan de ontwikkeling van het Digitaal Kenniscentrum MVO. Zij bieden de nodige inhoud aan via het kenniscentrum en delen hun expertise rond hun thema met de doelgroep van het kenniscentrum.

In 2005 werd met steun van het ESF een oproep gelanceerd om concrete Lerende Netwerken te ondersteunen. In totaal 7 Lerende Netwerken MVO werden door de Strategische Werkgroep van Zwaartepunt 3 van het ESF weerhouden.

Tracer

Compleet

Diamond

Centre op Excellence MVO en KMO

Masterclass Duurzaam Ondernemen

Duurzaam internationaal ondernemen

Duurzaam veranderen

MVO-inzichten integreren in het onderwijs

Bij de meeste universiteiten en hogescholen heeft MVO reeds een plaats verworven op de campusagenda. Het jargon verschilt soms van faculteit tot faculteit, soms heet het bedrijfsethiek, dan weer 'corporate governance', diversiteitsbeleid of duurzaam ondernemen. Maar het dekt allemaal een deel van dezelfde lading: bijdragen tot een ontwikkeling die voorziet in de behoeften van de huidige generatie, zonder de mogelijkheden van toekomstige generaties, om in hun behoefte te voorzien, in gevaar te brengen.

Het beleid is ervan overtuigd dat deze inspanningen een duidelijk eerste stap zijn naar een onderwijs met integrale aandacht voor maatschappelijke verantwoordelijkheid. Maar het kan nog beter. Misschien op het niveau van de individuele opleidingen, maar zeker ook op het vlak van een integrale multidisciplinaire kijk op onze maatschappij. Welke bijdrage kan elke afgestudeerde bieden aan een duurzaam, verantwoordelijk en competitief Vlaanderen? Dat moet de eerste vraag zijn.

MVO mag dan wel vrijwillig zijn, de kennisverwerving over MVO niet. Voor het onderwijs mag het geen vrijwillig engagement zijn. Het moet in de standaard opleidingspakketten zitten. Het kan niet langer een optioneel vak zijn, bestemd voor de "believers only". Daarom worden de drie universiteiten die hun deuren hebben opgezet voor "Sociale Economie op de Campus" en alle hogescholen uitgenodigd om een masterplan "MVO en onderwijs" uit te werken. Dit plan geeft de visie, strategie en de acties weer die een onderwijsinstelling neemt om de sociale economie en MVO een volwaardige plaats te geven in de standaard opleidingscurricula.

Het eerder vermelde digitale kenniscentrum MVO Vlaanderen is permanent in ontwikkeling. Binnenkort wordt daar een nieuwe doelgroep aan toegevoegd, namelijk het onderwijs. Zowel academici als studenten, leerkrachten uit het basis- als secundair onderwijs, onderzoekers als critici zullen de mogelijkheid krijgen om hun kennis te delen. De Vlaamse universiteiten en hogescholen krijgen hier de kans om een prominente rol op te nemen om informatie toe te leveren en kennis ter beschikking stellen van de geïnteresseerden.

Het is de bedoeling docenten aan te zetten hun studenten warm te maken voor MVO gerelateerde onderwerpen. Daarom werd ook de scriptieprijs "Het EI (of Ethisch Inzicht) van MVO" gelanceerd. Budget van 6547 euro.

Het initiatief "Sociale economie op de campus" zal ook worden verder gezet in 2007, weliswaar met een sterkere aandacht voor de hogescholen.

In totaal investeer ik in 2006 in dit kader, samen met collega Frank Vandenbroucke 726.830,00 euro in acties en initiatieven om maatschappelijk verantwoord ondernemen in Vlaanderen te stimuleren.

In het kader van de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling wordt Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen expliciet opgenomen als een speerpunthema. In de VSDO wordt met name het Digitaal Kenniscentrum MVO naar voor geschoven als een gecoördineerde actie waarbij alle beleidsdomeinen

die bijdragen leveren tot MVO ingezet worden om dit verder uit te bouwen. En dit onder verantwoordelijkheid van collega Vandenbroucke en ikzelf.

GELIJKE KANSEN

Zowel via de Open Coördinatie Methode (OCM) als via specifieke acties wil het Vlaamse gelijkekansenbeleid op een structurele en concrete wijze bijdragen aan de operationalisering van o.a. de doelstellingen van de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling m.b.t. armoede (wegwerken van loon/loopbaankloof, bevorderen participatie en bestrijden van sociale uitsluiting) en vergrijzing (via o.a. werken aan verhogen werkbaarheidsgraad).

Naast de uitvoering van de Open Coördinatiemethode dat voor een horizontale verankering van Gelijke Kansen zorgt zijn volgende concrete acties voorzien:

Besluitvorming

Het Vlaamse Gelijkekansenbeleid, werkt een actieplan uit, in aanloop van de lokale verkiezingen, dat een betere vertegenwoordiging van diverse kansengroepen beoogt en gelijkekansenthema's op de lokale agenda wil plaatsen. Beleidsparticipatie blijft gedurende de ganse legislatuur een belangrijk aandachtspunt.

We merken op dat de toepassing van het decreet op de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in de Vlaamse advies- en beheersorganen moeizaam verloopt. Daarom zal het Vlaamse Gelijkekansenbeleid de onwerkbaar bepalingen van dit decreet bijsturen zodat de implementatie ervan vlotter kan verlopen.

Loon/Loopbaankloof

Het Vlaamse Gelijkekansenbeleid werkt een 'actieplan Loonkloof/Loopbaankloof' uit dat wordt aangevuld op basis van de resultaten van de open coördinatiemethode, concrete projecten, onderzoeken, ... Gedurende de ganse legislatuur blijft ook loopbaanontwikkeling een belangrijk aandachtspunt.

Registratie kansengroepen

Het initiatief rond 'monitoring' heeft betrekking op de volgende kansengroepen: vrouwen, holebi's, allochtonen, mensen met een handicap, kortgeschoolden en ouderen. In eerste instantie zal ernaar worden gestreefd dat de verschillende Vlaamse beleidsdomeinen in hun registratie- en datasystemen aandacht hebben voor de bovenvermelde kansengroepen voor zover dit relevant is voor het specifieke domein. Daar waar deze groepen reeds worden geregistreerd, zal er worden onderzocht hoe de gehanteerde variabelen over de verschillende Vlaamse beleidsdomeinen heen op elkaar kunnen worden afgestemd, zodat het cijfermateriaal over de verschillende beleidsdomeinen heen kan worden vergeleken.

Registratie is mee opgenomen in de Open Coördinatie Methode: het kabinet Leterme zal de wenselijkheid voor een structurele oplossing onderzoeken.

Midden januari 2006 ging de werkgroep van deskundigen (Steunpunt gelijkekansenbeleid, APS en Dienst Emancipatiezaken) van start.

Databank experts

We ontwikkelen een databank experts die ter beschikking wordt gesteld van de media en andere communicatiediensten. De databank zal informatie bevatten over vrouwelijke experts, experts van allochtone origine en experts met functioneringsbeperkingen. Daarnaast zal er ook informatie in worden opgenomen over experts inzake gender, holebi's, etnisch-culturele minderheden en toegankelijkheid.

Stand van zaken: 2005 stond in teken van de voorbereidingen, in 2006 wordt een actieplan uitgewerkt.

Allochtone vrouwen

- Juridische bijstand voor allochtone vrouwen
- Voortzetting livinggesprekken: allochtone en autochtone vrouwen gaan met elkaar in dialoog.
- Vormingsinitiatief ter bevordering van de deskundigheid van allochtone vrouwenverenigingen.

Seksuele oriëntatie

In deze regeerperiode focust het gelijkemansbeleid op een aantal minderheidsgroepen binnen de holebipopulatie, zoals ouderen, allochtonen en jongeren zowel via onderzoek als via een concrete projectmatige aanpak.

Toegankelijkheid

Van een heel andere orde, maar met het toegankelijkheidsbeleid leveren we eveneens een bijdrage tot een duurzame samenleving. Via het principe van "universal design" wordt de toegankelijkheid van de fysieke leefomgeving van alle burgers verhoogd.

Voor een meer gedetailleerd overzicht van deze initiatieven verwijs ik naar mijn beleidsbrief 2005-2006.

Aangezien het gehele gelijkemansbeleid een bijdrage levert aan duurzame ontwikkeling, kan de hele begroting van programma 11.4 als financiële ondersteuning van deze acties gelden.

De beleidsafstemming verloopt via de ambtelijke werkgroep 'duurzame ontwikkeling'.

Met de opgesomde initiatieven stelt het Vlaamse Gelijkemansbeleid volgende lange termijn doelstellingen voorop:

Gelijkemansbeleid wordt op alle beleidsdomeinen waar gemaakt. De OCM-cyclus wordt elk jaar herhaald en vindt zijn vertaling in een jaarboek Gelijke Kansen

Verhoging van de evenredige participatie van mannen en vrouwen in advies- en beheersorganen

Verhoging van de evenredige participatie van vrouwen en mannen in politieke besluitvorming

Verdere implementatie in de agenda's op alle niveaus van een gelijkemansperspectief

Grotere zichtbaarheid van o.a. vrouwelijke expertise en expertise van en m.b.t. diverse kansengroepen

Verhoging weerbaarheid allochtone vrouwen

Het dichtrijden van de loon/loopbaankloof

Het verhogen van het welbevinden van holebi's

Verhoging van een integrale toegankelijkheid

Hiermee levert het Vlaamse gelijkemansbeleid een bijdrage aan de volgende algemene doelstelling uit de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling:

Armoede en sociale uitsluiting uitroeien in Vlaanderen en bijdragen tot het wereldwijd uitroeien van armoede. (Millenniumdoelstelling 1, Johannesburg, Europese Raad van Lissabon).

Met de opgesomde initiatieven stelt het Vlaamse Gelijkemansbeleid volgende korte termijn doelstellingen voorop:

in 2006 worden doelstellingen en actieplannen ontwikkeld in het kader van OCM

het implementeren in de lokale en provinciale politieke agenda van een gelijkemansperspectief via de organisatie van infosessies en lunchdebatten door het middenveld en lokale en provinciale besturen

opstellen actieplan inzake registratie van kansengroepen

juridische bijstand voor allochtone vrouwen

kortlopend beleidsrelevant onderzoek inzake loopbaanontwikkeling

implementatie van onderzoeksresultaten m.b.t. holebi's

oprichting van een expertisecentrum inzake toegankelijkheid

Hiermee levert het Vlaamse Gelijkemansbeleid een bijdrage aan de volgende algemene doelstellingen uit de Vlaamse Strategie Duurzame Ontwikkeling:

In 2010 is de achterstand van vrouwen enerzijds en van kansengroepen (onder meer allochtonen, arbeidsgehandicapten, en kortgeschoolden) anderzijds inzake deelname aan het arbeidsproces in

belangrijke mate weggewerkt. Dit blijkt onder meer uit het feit dat ze niet langer oververtegenwoordigd zijn in de werkloosheid (bijgestelde doelstelling 5 Pact van Vilvoorde). In 2010 is de actieve betrokkenheid van Vlamingen aan het verenigingsleven en het vrijwilligerswerk toegenomen. Door bijzondere maatregelen voor kansengroepen stijgt specifiek hun participatie substantieel. Door de versterking van het sociaal kapitaal is het vertrouwen van de burger in de samenleving en zijn instituties verhoogd. De burger voelt zich dankzij een actieve participatie aan en van het middenveld beter betrokken bij de gemeenschap. Hierdoor is het democratische gehalte van Vlaanderen verbeterd. (bijgestelde doelstelling 21 Pact van Vilvoorde).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

AANVULLEND GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 57 van 26 april 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Voor wat de bevoegdheden van minister Kris Peeters betreft:

ENERGIE

1. In mijn beleidsnota gaf ik reeds aan een beleid te willen voeren waarbij het economisch en sociaal belang van energie wordt verzoend met de eindigheid van fossiele brandstoffen en de draagkracht van onze leefomgeving. De realisatie van de Vlaamse Kyotodoelstelling op een duurzame manier, door rationeel energiegebruik, bijkomend door gebruik te maken van hernieuwbare energiebronnen en warmtekrachtkoppeling en aanvullend met flexibele mechanismen, is één van mijn belangrijke doelstellingen.

Concreet worden op een gefaseerde wijze de energieprestatieregelgeving en de energieprestatiecertificaten ingevoerd voor alle gebouwen. De netbeheerders worden verplicht om maatregelen te nemen inzake rationeel energiegebruik en zo jaarlijks een hoeveelheid primaire energie te besparen bij hun afnemers. Daarnaast worden zij verplicht om maatregelen te nemen die sociaal zwakkeren beschermen in een vrijgemaakte energiemarkt. Voor de industrie zijn er de energiebeleidsovereenkomsten zoals het benchmarkconvenant en het auditconvenant, het besluit energieplanning en het beleid inzake verhandelbare emissierechten. Verder heb ik verscheidene initiatieven genomen die het gebruik van hernieuwbare energiebronnen en WKK in de energieproductie substantieel verhogen. In het ontwerp Vlaams klimaatbeleidsplan worden naast de uitvoering en aanscherping van het bestaande beleid, tal van nieuwe maatregelen aangekondigd die kaderen in een integrale en duurzame visie.

2. Bij de begrotingsopmaak 2006 werden de uitgaven geraamd in het energiedossier geraamd op bijna 10 miljoen euro (9.953.000€). Deze middelen worden besteed aan sectorbegeleidende maatregelen en verbreding van het maatschappelijk draagvlak voor hernieuwbare energie, communicatieacties ter bevordering van het rationeel energiegebruik, overeenkomsten i.v.m. het energiebeleid, subsidies en de voorbeeldrol van de Vlaamse overheid.
3. Het Vlaams Energieagentschap heeft als missie het uitvoeren van een energiebeleid gericht op duurzame ontwikkeling. Het overleg via de door de Vlaamse regering opgerichte Werkgroep Duurzame Ontwikkeling waarin het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie vertegenwoordigd is, richt zich op de meer beleidsdomeinoverschrijdende initiatieven. Vanuit deze werkgroep wordt een overzicht over alle initiatieven behouden die bijdragen tot duurzame ontwikkeling .

LEEFMILIEU EN NATUUR

1. Het hele leefmilieubeleid kadert in het streven naar duurzame ontwikkeling. In het milieubeleid zijn in die zin de doelstellingen en beginselen vastgelegd in het Decreet inzake Algemene Bepalingen van het Milieubeleid.

Deze werden precies en ondubbelzinnig juridisch vastgelegd:

- het beheer van het milieu door de duurzame aanwending van grondstoffen en natuur;
- de bescherming van mens en milieu tegen verontreiniging en onttrekking, en in het bijzonder van de ecosystemen die van belang zijn voor de werking van de biosfeer en die betrekking hebben op voedselvoorziening, de gezondheid en de andere aspecten van het menselijk leven;
- het natuurbehoud en de bevordering van de biologische en landschappelijke diversiteit, met name door de instandhouding, het herstel en de ontwikkeling van de natuurlijke habitats, ecosystemen en landschappen met ecologische waarde en het behoud van wilde soorten, in het bijzonder van de kwetsbare, zeldzame of endemische.

Het milieubeleid streeft hierbij, op basis van een afweging van de verschillende maatschappelijke activiteiten, naar een hoog beschermingsniveau. Het berust onder meer op de volgende principes uit het DABM, die een vertaling zijn van de principes van Rio:

- voorzorg (waar ernstige of onomkeerbare milieuschade dreigt, hoeft de overheid, mits een risico-inschatting, niet te wachten op wetenschappelijke consensus om maatregelen nemen om deze schade te voorkomen);
- voorkoming of preventief handelen;
- brongerichte maatregelen hebben de voorkeur;
- standstill (minimaal de bestaande kwaliteit moet behouden blijven);
- de vervuiler betaalt.

Deze doelstellingen en beginselen zijn o.m. geconcretiseerd als langetermijndoelstellingen bij de thema's in het milieubeleidsplan. Waar mogelijk worden ze meetbaar weergegeven. In een aantal gevallen is de formulering afgeleid van eerder gemaakte internationale en Europese afspraken.

Het ganse milieubeleid is dus afgestemd op duurzame ontwikkeling.. Meer specifiek kunnen toch enkele initiatieven aangehaald worden die meer in het bijzonder aandacht hebben voor een geïntegreerde aanpak, lange termijn perspectief, participatie etc, basiselementen om tot een duurzame ontwikkeling te komen

- De samenwerkingsovereenkomst : milieu als opstap naar DO
- De samenwerkingsovereenkomst met TANDEM en SLA21 (steunpunt lokale agenda 21)
- Project transitie management duurzaam bouwen en wonen en beleid gericht op voorraden
- Transitie management materialen
- Project 'interne milieuzorg bij de overheid'
- De groene school en milieuzorg op school (MOS)
- PRESTI-projecten
- Het WATERLOKET, het nieuwe aanspreekpunt van de Vlaamse overheid voor duurzaam watergebruik
- Bodemsanering in het kader van duurzame ontwikkeling (beleidsnota)
- Project: risicobeheer (in opstart)
- Project: klimaatbeleid
- Project: plattelandsbeleid en landelijke inrichting
- Maatregel van het MBP: milieubewustwording en gedragswijziging (eco-consumptie) stimuleren
- Afvalvoorkoming via proces en productbeleid

- Integraal waterbeleid
- Duurzaam bosbeheer en netwerk van bosgroepen stimuleren
- Harmonisch park en groenbeheer
- Geïntegreerde beleidsvisie stedelijk beleid
- Onderzoek naar en promotie van duurzame bedrijventerreinen
- Project Instrumenten voor het buitengebied
- Doelgroepenbeleid
- Interactieve en participatieve beleidsvorming
- Samenwerking met vakbonden i.v.m. milieusensibilisatie
- Milieu, Ontwikkelingssamenwerking en armoedebestrijding integreren
- Project geïntegreerd overheidsbeleid
- Project milieu en gezondheid
- Project milieu en mobiliteit
- Project: milieueconomie en financiering milieubeleid
- STIP: steunpunt en informatiecentrum voor preventie van afval
- MIP Milieu en energieinnovatie platform

In het kader de Europese strategie duurzame ontwikkeling worden de thema's **klimaat, volksgezondheid, natuurlijke hulpbronnen** behandeld. In dit kader kunnen we volgende initiatieven vanuit leefmilieu selecteren die hierin passen (meer sectorgerichte maatregelen). In het kader van het milieubeleidsplan (MBP) werden rond deze thema's specifieke doelstellingen geformuleerd en projecten opgezet:

Thema: Klimaat

DST MBP: 7.5 % emissiereductie voor de familie van zes broeikasgassen over de periode 2008-2012

Project: Klimaatbeleid

Thema: Volksgezondheid

Dslt (2025) MBP: Streven naar concentraties in het milieu, dichtbij achtergrondwaarden voor natuurlijk voorkomende stoffen en nulconcentraties voor synthetische stoffen, waarbij in eerste instantie het risico voor mens en milieu tot een aanvaardbaar en zo mogelijk verwaarloosbaar niveau wordt teruggebracht.

Project: beleid milieugevaarlijke stoffen

Project: milieu en gezondheid

Thema: een verantwoord beheer van natuurlijke hulpbronnen

- biodiversiteit

Dlst (2010)MBP: Het verlies van de biodiversiteit, met inbegrip van de genetische diversiteit, stopzetten door instandhouding, ontwikkeling en herstel van de natuur en het natuurlijk milieu

en door het duurzaam gebruik van ecosystemen en soorten (= Europese dlst: tot staan brengen van de teloorgang van de biodiv. tegen 2010):

- project ruimte voor natuur
- project soortendiversiteit
- project bosbeleid
- project zorg voor natuur
- Project: prioriteiten ontsnippering

- waterreserves

Dlst (2015) MBP:

- bereiken van een goede toestand van de watersystemen
- Voor oppervlaktewater betekent dit ten minste een goede ecologische, kwantitatieve en chemische toestand voor gewone oppervlaktelichamen en een goed ecologisch potentieel en goede chemische toestand voor kunstmatige en sterk veranderde waterlichamen
- Voor grondwater betekent dit dat de kwantitatieve en de chemische toestand van de grondwaterlichamen ten minste goed moeten zijn

- Project planning integraal waterbeleid
- Project zuivering huishoudelijk afvalwater
- Project Emissie- reductiebeleid bedrijfsafvalwater
- Project strategische visie watervoorziening en watergebruik

- AFVALSTOFFEN

LT- dlst MBP: De afvalproductie en de hieraan verbonden milieudruk is teruggedrongen tot een niet te vermijden minimum

- Project: prioritaire bedrijfsafvalstoffen
- Project hoogcalorisch afval
- Project: afvalvoorkoming via proces- en productbeleid
- Project: uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen

Ook aan het externe luik van Duurzame ontwikkeling wordt invulling gegeven door de Minister. Zo is er het door het departement geïnitieerde en opgevolgde Vlaams Partnerschap Water Voor Ontwikkeling dat specifiek waterprojecten ondersteunt en financiert in ontwikkelingslanden.

Er wordt ook nauw met andere regio's, zowel in Europa als globaal samengewerkt, oa. in het Nrg4SD waarmee een bijdrage tot het globaliserende en internationale karakter van DO wordt bekomen.

2. Zoals hierboven beschreven kaderen alle acties in DO en kan men dus stellen dat hele budget voor het Ministerie LNE hiervoor wordt ingezet. Het is onmogelijk om een waardebeoordeling tussen de acties onderling op hun "DO-gehalte te doen.
3. Alle initiatieven bestonden reeds of waren in opzet voordat de coördinatie plaatsvond in het kader van de Vlaamse strategie Duurzame ontwikkeling. Van bij de start van de initiatieven werd in functie van een efficiënte uitvoering, een eigen coördinatieorgaan/ structuur opgericht (bv. rond milieu en gezondheid, lokale overheden, klimaat...), die meestal beleidsdomeinoverschrijdend is.

Voor NME (Natuur en Milieu-educatie) is er door toedoen van de Werkgroep Duurzame Ontwikkeling een meer gestructureerd overleg dat uitgebreid werd naar andere beleidsdomeinen en opgevolgd wordt door de coördinerende diensten van de minister- president.

Het overleg via de door de Vlaamse regering opgerichte Werkgroep Duurzame Ontwikkeling waarin het beleidsdomein milieu vertegenwoordigd is, richt zich op dit moment op de beleidsdomeinoverschrijdende coördinatie in functie van het opstellen van de VSDO (Vlaamse Strategie Duurzame ontwikkeling) en het internationale beleid.

In het kader van de VSDO (Vlaamse Strategie Duurzame ontwikkeling) is er overleg geweest om bepaalde aspecten van de hoger vermelde initiatieven van leefmilieu, op te nemen in de projecten van de strategie.

OPENBARE WERKEN

1. + 2.

In de ontwikkelde beleidsvisie (1.3 op blz. 10 en 11 van de beleidsnota Openbare Werken 2004-2009 (Vlaams parlement, stuk 130 (2004-2005) – nr. 1) staat in alinea 2: *wat de investeringen betreft die **alle gebruikers van het transportsysteem ten goede komen**, pakken we dit aan door bij openbare werken steeds rekening te houden met het ‘STOP’-principe, eerst Stappers, dan Trappers, dan Openbaar en tot slot Privé-vervoer.*

In alinea 6 staat: *...Dit impliceert dat zowel bij de beleidsvoorbereiding, als de beleidsuitvoering, -opvolging en -evaluatie wordt rekening gehouden met de principes van zuinigheid, efficiëntie (wat wordt er met de middelen gedaan), effectiviteit (op welke wijze wordt de samenleving beter van wat door de overheid wordt gedaan) en ethiek...*

Deze beleidsvisie wordt dan verder vertaald in strategische doelstellingen en operationele doelstellingen voor de verschillende betrokken beleidsvelden

Duurzame ontwikkeling betekent voldoen in onze huidige behoeften zonder de toekomstige generaties tekort te doen. Essentieel is de versmelting van economische groei, sociale vooruitgang en ecologisch evenwicht.

Om de aankoop van milieuvriendelijke wagens te bevorderen, zal een gecombineerde aanpassing van de belasting op de inverkeerstelling (BIV) en de jaarlijkse verkeersbelasting voor personenwagens uitgewerkt worden tegen midden 2006. De resultaten van een studie naar de vergroening van de fiscaliteit (medio 2006 afgerond) zullen eveneens worden geanalyseerd naar hun bruikbaarheid voor de aanpassing van de verkeersbelastingen.

In het kader van het Fijn Stof Plan worden tegen begin 2007 maatregelen ter modernisering van de motoren van de Vlaamse binnenschepen onderzocht. De Vlaamse Overheid onderzoekt ook in dit kader welke – haalbare en niet concurrentie verstorende - maatregelen zij kan treffen om de emissies van zeeschepen te reduceren. Hierbij zal ook de impact op CO₂ bestudeerd worden en wordt maximaal naar synergieën gezocht.

Zowel bij hortend verkeer als bij hoge rijsnelheden nemen de emissies van CO₂ en andere luchtpolluenten sterk toe. Bij snelheden hoger dan 90 tot 100 km/u speelt vooral de snelheid een rol op de CO₂-uitstoot van een voertuig, bij lagere snelheden de dynamiek van het verkeer. Een versterkte controle op de naleving van de opgelegde rijsnelheden heeft bijgevolg vooral een positieve invloed op de emissies op autosnelwegen. In 2006 start een project om de werkelijk gereden snelheid beter te monitoren. Een betere spreiding van verplaatsingen in de tijd en capaciteitsverhogende maatregelen dragen bij tot een betere afwikkeling van het wegverkeer. De Vlaamse overheid zal daarom het dynamisch verkeersbeheer verder uitbouwen, met een actieve sturing van de verkeersstromen op haar wegennet. Maar ook binnen stedelijke gebieden is een verbeterde doorstroming belangrijk.

Met betrekking tot een verbeterde doorstroming van het openbaar vervoer zal geïnvesteerd worden in doorstromingsprojecten op gewestwegen, zal het overleg met de wegbeheerders en de gemeenten voorgezet worden om kleine doorstromingsmaatregelen door te voeren en zal via verkeerslichtenbeïnvloeding prioriteit gegeven worden aan het openbaar vervoer. Ook de verdere uitwerking van een doorstromingsmodule binnen het mobiliteitsconvenant draagt hiertoe bij.

Tot slot wordt bij zowel de aanleg, inrichting, onderhoud en beheer van infrastructuur aandacht besteed aan duurzaamheidscriteria zoals veiligheid, ecologische inpassing, milieuvriendelijk onderhoud, enz.

Voor de waterwegen en kustzone is er naast de beleidsvisie in de beleidsnota Openbare Werken 2004-2009, de leidraad die door het decreet betreffende het integraal waterbeleid van 18 juli 2003 gegeven wordt, vervat in de definitie van integraal waterbeleid (art 4 van het decreet): Integraal waterbeleid is het beleid gericht op het gecoördineerd en geïntegreerd ontwikkelen, beheren en herstellen van watersystemen met het oog op het bereiken van randvoorwaarden die nodig zijn voor : de behoeften van de huidige en komende generaties, het behoud van dit watersysteem als zodanig en het multifunctioneel gebruik.

Vermits de werken aan de waterwegen meestal grotere projecten omvatten, wordt een maatschappelijke kosten-batenanalyse uitgevoerd. Ik verwijs daarvoor naar o.m. de opstelling van het geactualiseerd Sigmaphan. Ik verwijs ook naar de studie die lopende is omtrent het rivierherstel Leie waarbij de opwaardering van de Leie naar een vaarweg van 4500 ton in het kader van de Seine-Scheldeverbinding (en dit is een TEN-project) gepaard zal gaan met een programma van rivierherstel waarbij o.m. oude afgesneden meanders terug in het watersysteem worden opgenomen. Ook in het kader van kleinere werken en onderhoudsprogramma's wordt meer en meer de nadruk gelegd op het gegeven dat alles volgens de principes van duurzame ontwikkeling hoort te gebeuren. Als voorbeeld: de strikte toepassing van de decreetsvoorwaarden naar het afbouwen van chemische bestrijdingsmiddelen, waarbij gestreefd wordt naar het halen van de doelstellingen vóór de opgelegde termijnen.

In 2001 is de Langetermijnvisie Schelde-estuarium ontstaan, een gezamenlijke visie van Vlaanderen en Nederland. Vlaanderen en Nederland willen een gemeenschappelijk beleid en beheer voor het Schelde-estuarium uitbouwen met als doel: "het Schelde-estuarium wordt een multifunctioneel estuarien watersysteem dat op duurzame wijze wordt gebruikt voor menselijke behoeften".

Via een ontwikkelingsschets krijgt deze samenwerking vorm. Hierbij worden maatregelen en projecten ontworpen tot 2010 die bijdragen aan een gezond en dynamisch estuarien ecosysteem, een optimale toegankelijkheid van de Scheldehavens en een maximale beveiliging tegen overstromingen. Deze projecten zijn momenteel in uitvoering.

Verder worden alle acties en activiteiten betreffende de zeekering ingepast binnen een beleid van geïntegreerd kustzonebeheer. Geïntegreerd kustzonebeheer heeft als algemene doelstelling de verwezenlijking van duurzame ontwikkeling in de kustzone. Een opsomming van de voornaamste acties en initiatieven in dit kader volgt hierna.

- MD&K is partner in het Coördinatiepunt Geïntegreerd Beheer van Kustgebieden. Het Coördinatiepunt stimuleert meer bepaald duurzaam beheer van het kustgebied en bevordert integratie van planning en beleid. Het besteedt veel aandacht aan communicatie over en sensibiliseren voor geïntegreerd kustzonebeheer;
- Opstelling onder leiding van MD&K van een grensoverschrijdend MER over structurele maatregelen voor een duurzaam behoud en de uitbreiding van Het Zwin als natuurlijk intertijdengebied;

- Opstelling van gebiedsvisies en inrichtingsplannen voor de zeeuerende duinen. Deze gebiedsvisies en inrichtingsplannen laten toe op een duurzame wijze de voornaamste functies van de zeeuerende duinen (kustverdediging, natuur, recreatie) met elkaar te verzoenen;
- Uitvoering van ecologische studies van de zeeuering;
- MD&K start dit jaar met een ‘Geïntegreerd Kustveiligheidsplan’. Het plan omvat een studie waarin maatregelen onderzocht worden om de kust op een hoog veiligheidsniveau te brengen. De belangrijkste kustactoren zullen hierbij geraadpleegd worden in toepassing van de principes van het geïntegreerde kustzonebeheer. Er zal een meerjarenprogramma opgesteld worden voor de nodige werken, waarbij rekening gehouden wordt met de klimaatswijzigingen en onderzocht wordt welke milieueffecten en kosten/baten de mogelijke oplossingen met zich meebrengen;
- Door de deelname aan diverse Europese projecten participeert MD&K in internationale samenwerking ter bevordering van duurzame ontwikkeling van het kustgebied;
- Meer algemeen worden projecten in de kustzone (bvb. het plan voor een geïntegreerde aanpak van de kustverdediging te Oostende centrum en de verbetering van de haventoeegang te Oostende) uitgevoerd in overeenstemming met de principes van geïntegreerd kustzonebeheer.

Voor wat betreft de havens stelt de Beleidsnota Openbare Werken 2004-2009 een toekomstgerichte en economisch verantwoorde toegankelijkheid van de Vlaamse zeehavens voorop als eerste beleidsprioriteit. Hierbij wordt ervan uitgegaan dat een duurzame economische ontwikkeling zal bijdragen tot het behoud van een sterke concurrentiepositie voor de Vlaamse zeehavens ten aanzien van onze buurlanden en in een bredere internationale context. Ook het duurzaam ontwikkelen van de Vlaamse Zeehavens zelf is een strategische doelstelling van de Beleidsnota.

Het duurzame karakter van het Zeehavenbeleid en het beleid inzake de maritieme toegankelijkheid wordt concreet vertaald in twee luiken, namelijk sociaal mitigerende maatregelen en ecologisch mitigerende maatregelen.

Voor wat betreft het eerste luik worden bij grote infrastructuurwerken in en rond de havens die een mogelijke impact hebben op omwonenden de nodige initiatieven genomen. Hieronder worden onder meer begrepen sociale begeleidingsplannen en flankerende maatregelen.

Een sociaal begeleidingsplan kan bijvoorbeeld bestaan uit het recht voor iedere bewoner in het zeehavengebied op begeleiding en bemiddeling om bij een eventuele onteigening of verwerving van zijn woning een nieuwe huisvesting te vinden. De eventueel getroffen bedrijven en landbouwers kunnen hiervoor een beroep doen op begeleiding door gespecialiseerde diensten. Voor grootschalige projecten, zoals bijvoorbeeld het Sigmaphan, kan ervoor worden gekozen om flankerende maatregelen te nemen voor specifieke doelgroepen zoals de landbouwers. Flankerend beleid voor de landbouw bestaat globaal uit maatregelen om de sociaal-economische gevolgen van functieveranderingen van landbouwgrond op te kunnen vangen.

Voor wat betreft het tweede luik worden uiteraard de nodige compenserende maatregelen genomen voor wettelijk beschermde natuurgebieden die zouden verloren gaan ten gevolge van infrastructuurwerken. Daarnaast streven wij echter ook naar het uitwerken van integrale plannen voor de ontwikkeling van onze havens. Deze integrale plannen, beter gekend als de strategische plannen voor de verschillende havens, hebben als doel elke haven te ontwikkelen als een ruimtelijk en functioneel samenhangend systeem met meerdere functies, waarbinnen de zeehavenactiviteiten uiteraard de belangrijkste functie vervullen. Een volwaardige natuurontwikkeling rond de zeehavens is hierbij een basisvoorwaarde.

Wat het luchthavenbeleid betreft, wordt verwezen naar de Vlaamse Luchthavencommissie (opgericht binnen de SERV), die tot doel heeft het beleid te onderbouwen in het perspectief van

een duurzame ontwikkeling. Hierbij wordt de nodige aandacht besteed aan de economische, ecologisch en sociale aspecten van de luchthavenexploitatie.

Om de toekomst van de luchthaven Antwerpen veilig stellen is evenwel meer vereist. In het Vlaams regeerakkoord is gesteld dat de Antwerpse regio recht heeft op het behoud van een regionale zakenluchthaven. Hierbij staat het behoud van de huidige startbaanlengte van 1.510 m centraal.

Met de Participatiemaatschappij Vlaanderen is een overeenkomst bereikt waarbij deze laatste aan de geselecteerde partner in de op te richten Publiek Private Samenwerking, de opdracht geeft een plan-MER uit te voeren waarin de alternatieven voor de aanleg van de vereiste uitloopstroken aan weerszijden van de start- en landingsbaan, worden bestudeerd. Het verdere verloop van de procedure met betrekking tot de oprichting van de PPS zal afhangen van de conclusies van deze plan-MER en van de financiële aspecten van de gekozen oplossing. Deze plan-MER zal begin 2007 voltooid zijn.

Om de exploitatie van de luchthavens in overeenstemming te brengen met de vereisten voor een duurzame leefbare omgeving en met de vigerende milieuregelgeving en -voorschriften, kregen de luchthavens Antwerpen en Oostende een aantal bijzondere voorwaarden opgelegd via de definitieve milieuvergunningen die in beroep werden afgeleverd, resp. op 30 december 2004 (luchthaven Antwerpen) en 20 april 2005 (luchthaven Oostende).

De hinder van de luchthavenexploitatie wordt in kaart gebracht via de jaarlijkse berekening van de geluidscontouren. Sinds 2003 is dan ook een geluidsmetnet operationeel rond de luchthavens van Antwerpen en Oostende-Brugge. Op verzoek van het milieuoverleg legde de luchthaven Antwerpen een globaal klachtenregister aan dat een overzicht biedt van alle klachten en meldingen. Door de klachtenbehandeling verder te optimaliseren wordt gestreefd naar een betere communicatie met de omwonenden en de lokale partners.

De bijzondere voorwaarden die een beperking van het verkeer opleggen, behoeven geen bijkomende financiële middelen maar beïnvloeden wel de inkomsten die door het luchtverkeer gegenereerd kunnen worden.

Voor de bijzondere voorwaarden die betrekking hebben op de afkoppeling van het hemelwater, de vernieuwing van de riolering en de afwatering in het algemeen worden wel middelen voorzien in de meerjarenprogramma's.

Wat de luchthaven van Oostende betreft, werd een meerjarenplan uitgewerkt om de riolering op het luchthavendomein grondig te vernieuwen. Een eerste fase van dit project (250.000 euro) werd opgenomen op het investeringsprogramma 2006.

Op de luchthaven Antwerpen wordt in 2006 een proefproject opgestart i.v.m. de aanleg van een infiltratiebekken (150.000 euro). In 2007 zal het resterend bedrag (500.000 euro) voorzien worden om het project te finaliseren.

Voor beide luchthavens worden de nodige middelen voorzien voor het onderhoud van het geluidsmetnet, voor de analyse van de resultaten van het meetnet en voor de berekening van de geluidscontouren (ca. 17.000 euro per luchthaven per jaar).

Daarnaast komt de aandacht voor duurzame ontwikkeling ook tot uiting in het interne milieuzorgsysteem dat op een aangepaste wijze wordt toegepast op de luchthaven van Antwerpen. Wat de luchthaven van Oostende betreft gaat er momenteel bijzondere aandacht uit naar de reorganisatie van opslag en gebruik van gevaarlijke stoffen. Beide luchthavens nemen actief deel aan het pesticidenreductieprogramma waarbij het de bedoeling is het gebruik van pesticiden op termijn volledig terug te dringen.

3. De beleidsafstemming verloopt voor wat de administratie betreft, via de ambtelijke werkgroep “duurzame ontwikkeling”

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 64
van 2 juni 2006
van **KRIS VAN DIJCK**

Atletiek Vlaanderen - Kleuren

Kleuren en symbolen zijn niet onbelangrijk in sport. “Oranje”, de “Azzurri” of de “Rouches” zijn begrippen in het voetbal die de respectieve kleuren ook aan welbepaalde ploegen koppelen. In Vlaanderen staat zwart en geel ook al lang als handelsmerk gecatalogeerd voor Vlaamse ploegen of sporters (cfr. Topsport).

De goedgekeurde met redenen omklede motie over topsport als promotiemiddel voor Vlaanderen (Stuk 190 (2004-2005) nr.2), vraagt aan de Vlaamse Regering ook daadwerkelijk om in haar sportbeleid aandacht te besteden aan de Vlaamse kleuren en symbolen.

Sinds kort is de outfit van Atletiek Vlaanderen aangepast. Niet alleen qua stijl, maar ook qua kleur. Het vertrouwde zwart-geel werd vervangen door rood-groen. Dit kan op weinig begrip rekenen bij verschillende betrokkenen zelf.

1. Waarom werden de vertrouwde kleuren verlaten?
2. Waarom de keuze voor rood-groen?
3. Vreest de Vlaamse Regering hiermee niet de herkenbaarheid van “Vlaanderen” teniet te doen?
4. Hoe rijmen de ministers deze wijziging met de goedgekeurde met redenen omklede motie (Stuk 190 (2004-2005) nr.2)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 64) en aan minister Anciaux (nr. 94).

YVES LETERME

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 64 van 2 juni 2006

van **KRIS VAN DIJCK**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Bert Anciaux, Vlaams minister voor Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

FIENTJE MOERMAN,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN,
WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FIENTJE MOERMAN**

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 72
van 24 mei 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Exportkrediet - Soorten, aanvraagprocedures, milieucriteria

Overeenkomstig artikel 87, lid 1, van het EG-verdrag zijn steunmaatregelen van de lidstaten, in welke vorm ook, die de mededinging door begunstiging van bepaalde ondernemingen of bepaalde producties vervalsen of dreigen te vervalsen, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt, voorzover deze steun het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt, behoudens de afwijkingen waarin het EG-verdrag voorziet.

Om te beoordelen of de door een autoriteit voorgenomen maatregel steun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-verdrag vormt, moet worden beoordeeld of de maatregel:

- een economisch voordeel meebrengt,
- bekostigd is door de staat of met staatsmiddelen,
- bepaalde ondernemingen of bepaalde producties begunstigt,
- de mededinging vervalst of dreigt te vervalsen (positieve concurrentie) en
- het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig beïnvloedt.

Indien hieraan wordt voldaan, gaat het om steunmaatregelen die onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt.

Krachtens artikel 87, lid 3 onder c), kan de Commissie een vrijstelling verlenen voor “steunmaatregelen om de ontwikkeling van bepaalde vormen van economische bedrijvigheid te vergemakkelijken, mits de voorwaarden waaronder het handelsverkeer plaatsvindt daardoor niet zodanig worden veranderd dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad”. De steun wordt derhalve verleend overeenkomstig het beleid van de Gemeenschap op het gebied van ontwikkelings samenwerking zoals uiteengezet in artikel 177 van het Verdrag.

Een dergelijke steunmaatregel moet worden beschouwd als gebonden ontwikkelingssteun. De “OESO-regeling inzake richtsnoeren op het gebied van door de overheid gesteunde exportkredieten” is van toepassing op alle door of namens een regering verleende overheidssteun voor de uitvoer van goederen en/of diensten, met inbegrip van financiële leasing, met een krediettermijn van ten minste twee jaar. Overheidssteun kan krachtens de OESO-richtsnoeren verschillende vormen aannemen:

1. exportkredietgarantie of -verzekering (zuivere dekking),
2. overheidsgesteunde financiering: 2.1/rechtstreekse kredieten/financiering en herfinanciering of 2.2 rentesubsidie,
3. alle mogelijke combinaties van bovengenoemde steun.

Deze OESO-regeling is een “gentlemen’s agreement”, met als doel de minimalisering van de concurrentievervalsing tussen landen bij exporttransacties die door de Staat in herverzekering kunnen

worden genomen of anderszins worden gesteund. De Arrangement is aangepast aan de relevante verplichtingen onder de WTO (Wereldhandelsorganisatie).

1. Welke overheidssteun zoals omschreven in de OESO-regeling inzake richtsnoeren op het gebied van door de overheid gesteunde exportkredieten, wordt door de Vlaamse Regering toegekend?

Door welke decreten wordt dit geregeld?

2. Bij welke instantie kan een aanvraag worden ingediend en welke evaluatieprocedure wordt gehanteerd?
3. Welke milieu- en sociale criteria worden bij een evaluatie door de autoriteiten van een aanvraag voor overheidssteun gehanteerd?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 72 van 24 mei 2006

van **ELOI GLORIEUX**

---

1. De Vlaamse Regering beschikt over twee instrumenten van overheidssteun die vallen onder de OESO-regeling, één voor de subsidie van haalbaarheidsstudies voor bouw en milieuprojecten en één voor de subsidie van de uitvoer van uitrustingsgoederen. Deze worden geregeld door de volgende besluiten van de Vlaamse Regering:
  - **besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 tot toekenning van subsidies voor haalbaarheidsstudies met betrekking tot de bouw- en milieuprojecten in het buitenland met Vlaamse betrokkenheid;**
  - **besluit van de Vlaamse regering van 11 februari 2000 tot vaststelling van de criteria, de voorwaarden en de nadere regelen aangaande de terbeschikkingstelling van Vlaamse uitrustingsgoederen ter bevordering van de export, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006.**
2. Voor beide steunmaatregelen dient de aanvraag te worden ingediend bij het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen. De evaluatieprocedures zijn de volgende:

Wat de uitrustingsgoederen betreft, onderzoekt het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen of de aanvraag ontvankelijk is met toepassing van artikel 3 van het besluit. Als de aanvraag ontvankelijk is, onderzoekt het of de aanvraag voldoet aan de volgende criteria:

- 1) het project is niet haalbaar op commerciële voorwaarden mede gelet op de potentiële koopkracht van de buitenlandse koper;
- 2) het project heeft invloed op de tewerkstelling bij de aanvrager;
- 3) de onderneming staat in concurrentie met andere aanbieders;
- 4) het project verhoogt de marktkansen van de aanvrager in het land of de regio in kwestie.

Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen behandelt de aanvragen strikt vertrouwelijk en bezorgt mij de ontvankelijke aanvragen samen met zijn gemotiveerd advies en, in voorkomend geval, de ontwerpen van subsidiebesluit. Ik neem hierover een beslissing, ongeacht het bedrag van de subsidie. Iedere gunstige beslissing is geldig gedurende twee jaar, te rekenen vanaf 1 januari, volgend op het jaar van de beslissing. De beslissing wordt schriftelijk aan de aanvrager alsmede aan het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen ter kennis gebracht.

WAT DE HAALBAARHEIDSTUDIES BETREFT, ONDERZOEKT HET AGENTSCHAP OF DE AANVRAAG ONTVANKELIJK IS MET TOEPASSING VAN ARTIKEL 1 TOT EN MET 6 VAN HET BESLUIT.

Een evaluatiecommissie verleent haar advies over elke ontvankelijke aanvraag. Na advies van de evaluatiecommissie beslist de gedelegeerd bestuurder van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen over de toekenning van de subsidie. Iedere gunstige beslissing is geldig gedurende drie jaar, te rekenen vanaf 1 januari, volgend op het jaar van de beslissing. De beslissing wordt schriftelijk aan de aanvrager ter kennis gebracht.

De evaluatiecommissie wordt voorgezeten door de gedelegeerd bestuurder van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen en bestaat verder uit volgende leden:

- 1) twee vertegenwoordigers van de Vlaamse groepering voor technische ondersteuning van promotie en export van infrastructuur en uitrusting, bekend onder het acroniem FITA, opgericht bij het besluit van de Vlaamse Regering van 13 maart 1991;
- 2) twee vertegenwoordigers, aangewezen door mijzelf;
- 3) twee vertegenwoordigers, aangewezen door de raad van bestuur van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen.

Alle leden van de evaluatiecommissie zijn stemgerechtigd. De evaluatiecommissie kan slechts beraadslagen en beslissen als ten minste de helft van de leden aanwezig is. De beslissingen worden bij gewone meerderheid genomen. Een minderheidsstandpunt kan ook worden opgenomen bij een advies.

Voor de behandeling van een geagendeerd punt kunnen deskundigen worden uitgenodigd en kunnen alle nuttige adviezen worden ingewonnen.

3. In de subsidieregeling voor de terbeschikkingstelling van uitrustingsgoederen zijn geen sociale of milieucriteria opgenomen die worden gehanteerd bij de beoordeling van de subsidieaanvragen.

Wat de haalbaarheidsstudies betreft, vormen de sociale en milieuoverwegingen een belangrijk onderdeel van de beoordeling van de subsidieaanvragen. De belangrijkste elementen om de sociale en milieu-impact van een project te beoordelen, zijn enerzijds de beschrijving waaruit blijkt dat het project bijdraagt tot de duurzame ontwikkeling in het land of de regio in kwestie en het algemeen belang ten goede komt en anderzijds de milieueffectrapportage. Er zijn geen specifieke criteria opgesomd; elk project wordt immers afzonderlijk beoordeeld. De evaluatiecommissie die een advies moet verlenen over elke ontvankelijke aanvraag heeft echter de mogelijkheid te allen tijde deskundigen uit te nodigen en alle nuttige adviezen in te winnen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 73
van 24 mei 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Sluiting ambassades - Overleg

Via de media vernemen we dat de federale regering besloten heeft om een aantal ambassades in Zuid-Amerika, meer bepaald Bolivia en Ecuador, te sluiten. Het kabinet van de minister van Buitenlandse Zaken spreekt van een “downgrading”, omdat België de afgelopen jaren heel wat nieuwe ambassades heeft geopend. Bovendien zou de samenwerking met de betrokken landen zich hoofdzakelijk beperken tot ontwikkelingssamenwerking.

Naast de sluiting van de ambassades in Bolivia en Ecuador is er ook sprake van dat de ambassades in Colombia en Zimbabwe zouden verdwijnen.

De tijd dat in de Belgische ambassades enkel opdrachten werden verricht voor de federale overheid ligt momenteel ver achter ons. Ook voor de gewesten en gemeenschappen zijn de ambassades een aanspreekpunt en partner in het buitenland geworden. Het sluiten van twee ambassades heeft ongetwijfeld ook gevolgen voor een eventuele Vlaamse samenwerking met de desbetreffende landen.

Bovendien lieten de beleidsmakers in de betrokken landen reeds weten de beslissing over de sluiting ten zeerste te betreuren.

1. Welke contacten en samenwerking onderhoudt Vlaanderen momenteel met de vier hierboven genoemde landen (Bolivia, Ecuador, Colombia, Zimbabwe)?
2. Welke invloed heeft de sluiting van onze ambassades op de samenwerking?
3. Op welke manier heeft de federale regering overleg gepleegd met de Vlaamse Regering over de sluiting van deze ambassades?
4. Vindt de minister het niet raadzaam dat een dergelijk overleg in de toekomst structureel plaatsvindt?

Hoe denkt de minister dit overleg in de toekomst dan te organiseren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr.73) en Bourgeois (nr.104).

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 73 van 24 mei 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 74
van 31 mei 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Studies voor buitenlandse bouw- en milieuprojecten - Subsidiëring

Vanaf april 2006 kunnen Vlaamse studiebureaus, ingenieursbureaus en consultants bij Flanders Investment & Trade een subsidie krijgen voor het maken van “een haalbaarheidsstudie voor bouw- en milieuprojecten in het buitenland met Vlaamse betrokkenheid”. Onder bouwprojecten wordt verstaan: infrastructuurprojecten en alle bouwactiviteiten, inclusief wegen, bruggen, gebouwen, haven- en waterwegenprojecten, openbaar vervoer, uitrusting van bedrijventerreinen en urbanisatieprojecten en ICT-toepassingen voor de bouwsector.

1. Wat moet precies worden verstaan onder “met Vlaamse betrokkenheid”?
2. Wat moet worden verstaan onder “van internationaal belang zijn en een uitzonderlijk ontwikkelingsproject kunnen aantonen”, zoals omschreven in artikel 3 van het besluit?
3. Wat moet worden verstaan onder “ter ondersteuning van gewapende conflicten, voor binnenlandse onderdrukking of internationale agressie”, zoals omschreven in artikel 4 van het besluit?
4. Overeenkomstig artikel 6 van het besluit moet een steunaanvraag voor een subsidie een omstandige omschrijving van het project omvatten, met onder andere de aard van het project en de milieu-impact op basis van een milieueffectenrapportage. Een haalbaarheidsstudie wordt uitgevoerd nog voor de opmaak van een milieueffectenrapport.

Het is onlogisch en het is niet de praktijk bij infrastructuurprojecten om eerst een milieueffectenrapport op te maken en daarna de technische, economische en financiële haalbaarheid van het project te onderzoeken.

Waarom is er nog nood aan de opmaak van een haalbaarheidsstudie in een dergelijk stadium van een project?

5. Welke zijn de milieu- en sociale beoordelingscriteria om een subsidie voor een steunaanvraag toe te kennen?

Wordt een subsidie toegekend voor studies waarvan de resultaten zouden kunnen worden gehanteerd voor de opstart van infrastructuurprojecten waarvan de activiteiten een irreversibele milieuschade zouden kunnen berokkenen, bijvoorbeeld de constructie van een bouwproject in of door tropisch regenwoud, of wanneer de activiteiten gekoppeld aan het project zullen leiden tot een verhuis van mensen?

6. Het besluit voorziet aldus in overheidssteun voor de opmaak van een haalbaarheidsstudie, wat zou kunnen leiden tot oneerlijke concurrentie. Een dergelijke subsidie maakt dat Vlaamse studiebureaus, ingenieursbureaus en consultants hun opdrachten goedkoper kunnen uitvoeren dan niet-Vlaamse bureaus.

Is dit compatibel met Europese en/of internationale subsidieafspraken?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 74 van 31 mei 2006

van **ELOI GLORIEUX**

---

1. Onder “Vlaamse betrokkenheid” wordt verstaan dat de haalbaarheidsstudie deels of geheel zal worden uitgevoerd door een onderneming, waarvan de exploitatiezetel in het Vlaamse gewest gevestigd is, zoals bepaald in artikel 3, tweede lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 31 maart 2006 tot toekenning van subsidies voor haalbaarheidsstudies met betrekking tot bouw- en milieu-projecten in het buitenland met Vlaamse betrokkenheid.
2. De subsidieregeling voor haalbaarheidsstudies is in principe enkel bedoeld voor KMO's, gedefinieerd volgens de Europese bepalingen terzake (bijlage 1 van Verordening (EG) nr. 364/2004 van de Europese Commissie van 25 februari 2004, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen).

Enkel indien de studies van uitzonderlijk internationaal belang zijn en een uitzonderlijk ontwikkelingsaspect aantonen, kunnen ook grote ondernemingen een aanvraag indienen. Er zal dan onder andere worden gekeken naar de schaalgrootte van het project, het multidisciplinair karakter ervan, de voorziene impact van het project op de regio.

In de aanmelding van de subsidieregeling bij de Europese Commissie werd bepaald dat er gedurende de gehele looptijd van zes jaar van het besluit maximaal drie uitzonderingen voor grote ondernemingen kunnen worden gemaakt.

3. Soortgelijke bepalingen staan ook in andere subsidieregelingen die door het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen worden beheerd. Zo bepaalt artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 mei 2005 tot vaststelling van de voorwaarden en de regels inzake toekenning van subsidies voor activiteiten ter bevordering van de uitvoer dat geen subsidies kunnen worden toegekend om de uitvoer aan te moedigen van materiaal dat wordt gebruikt in gewapende conflicten, voor binnenlandse onderdrukking of internationale agressie. Evenzo bepaalt het besluit van de Vlaamse Regering van 11 februari 2000 tot vaststelling van de criteria, de voorwaarden en de nadere regelen aangaande de terbeschikkingstelling van Vlaamse uitrustingsgoederen ter bevordering van de export in artikel 3 dat subsidies niet kunnen worden toegekend voor uitvoer naar landen waar een gewapend conflict aan de gang is of dreigt en landen waartegen internationale sancties zijn afgekondigd.

Deze bepalingen worden door het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen alle op dezelfde manier toegepast. De interpretatie hiervan heeft nog nooit tot enige verwarring aanleiding gegeven.

4. Een haalbaarheidsstudie is één van de vele studies die in de voorbereidende fase van een project worden gemaakt. Een haalbaarheidsstudie is voornamelijk technisch, terwijl andere studies de financiering, de duurzaamheid en de milieu-impact in kaart brengen. De haalbaarheidsstudie (*feasibility study*) volgt op een voorhaalbaarheidsstudie (*pre-feasibility study*) en gaat de

uiteindelijke ontwerpstudie vooraf. Het is een gangbare praktijk dat de milieueffectenrapportage wordt opgemaakt tijdens de voorhaalbaarheidsstudie.

5. De belangrijkste elementen om de sociale en milieu-impact van een project te beoordelen, zijn enerzijds de beschrijving waaruit blijkt dat het project bijdraagt tot de duurzame ontwikkeling in het land of de regio in kwestie en het algemene belang ten goede komt en anderzijds de milieueffectrapportage. Er zijn geen specifieke criteria opgesomd; elk project wordt immers afzonderlijk beoordeeld. De evaluatiecommissie die een advies moet verlenen over elke ontvankelijke aanvraag heeft echter de mogelijkheid te allen tijde deskundigen uit te nodigen en alle nuttige adviezen in te winnen.
6. Dit subsidiereglement is goedgekeurd door de Europese Commissie op 30 juni 2004 en doet dus geen afbreuk aan het Europese mededingingsrecht. Op vraag van de Commissie is de looptijd trouwens beperkt tot zes jaar. Daarnaast moet worden opgemerkt dat ook in andere Europese landen en regio's steun wordt verleend voor de opmaak van haalbaarheidsstudies.

Verder voldoet de subsidieregeling voor haalbaarheidsstudies ook aan de vereisten van de Organisatie van Economische Samenwerking en Ontwikkeling, zoals bepaald in de "Arrangement on guidelines for officially supported export credits" (de zogenaamde OESO Consensus).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 75
van 2 juni 2006
van ANNE MARIE HOEBEKE

Handleiding Chinese markt - Stand van zaken

Om Vlaamse ondernemers te helpen de Chinese markt te betreden, verschijnt weldra een praktische handleiding “Stoemp met stokjes”. De minister nodigde de bedrijven uit om suggesties te formuleren om het geheel verder op punt te stellen.

1. Hoe staat het met de evolutie van deze praktische handleiding? Hebben veel bedrijven suggesties gedaan?
2. Heeft de minister reeds een datum vooropgesteld voor het op de markt brengen van deze handleiding?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 75 van 2 juni 2006

van ANNE MARIE HOEBEKE

---

1. China is met maar liefst 1,3 miljard inwoners de grootste consumentenmarkt ter wereld. Dertig miljoen Chinezen bezitten nu al dezelfde koopkracht als wij: tegen 2010 zullen er dat 200 miljoen zijn. Volgens een recente studie van VOKA overweegt één op vier Vlaamse ondernemers binnen de drie jaar zaken te doen met China.

Uiteraard moet een overheid op die tendens inspelen. Met de Chinastrategie heb ik een kader willen scheppen dat Vlaamse bedrijven toelaat de kansen die de Chinese markt biedt, optimaal te benutten.

Ik heb deze Chinastrategie op 7 november vorig jaar in Beijing gelanceerd onder grote belangstelling, ook van de Chinezen. Daarmee werd Vlaanderen in de schijnwerpers geplaatst, aan de hand van acht concrete actiepunten in mijn beleidsdomeinen en vier aanbevelingen in domeinen waartoe ook bevoegdheden van mijn collega's behoren. Heel wat van deze punten zijn al concreet uitgewerkt.

Stoemp met stokjes is een rechtstreekse uitloper van de Chinastrategie. Ik heb vaak de klacht gehoord van Chinadeskundigen en bedrijven dat de informatie over zaken doen met China te versnipperd is. Zij drongen aan op actie vanuit de overheid. Die is er nu, opnieuw, met dit boekje, dat een leidraad kan zijn voor al die Vlaamse ondernemers die plannen hebben om zaken te doen met China.

De eerste (draft) versie van de China Toolkit werd gepresenteerd op 26 april 2006 en symbolisch overhandigd aan Paul Baron Buysse. Hij is via Bekaert en de Vlaams-Chinese Kamer van Koophandel sterk betrokken bij het zaken doen in China.

In de maand mei zijn er 48 verzoeken van bedrijven en experts binnengekomen om de toolkit te kunnen ontvangen zodat er commentaar ter verbetering kan geleverd worden. Inmiddels werd op 1 juni 2006 het verzamelen van de email adressen afgesloten en werd de toolkit naar alle belanghebbenden verstuurd via email.

Het enthousiasme voor dit initiatief is levendig, en insteken allerhande lopen momenteel binnen. Vooral de China experten zijn bezig met een grondige lezing van de draft versie. En daarenboven worden er vanuit de bedrijven inderdaad meerdere suggesties gelanceerd, ondermeer in verband met het financiële en juridische kader van zaken doen in China.

2. Alle insteken van de betrokken actoren worden verwacht tegen 30 juni, waarna de verwerking ervan kan starten. Het plan is de China Toolkit te lanceren in samenwerking met de Vlaams-Chinese Kamer van Koophandel. Deze zal op dezelfde datum haar case-studie over de ervaringen van de bedrijven die lid zijn van de Kamer (en momenteel actief zijn in China) samenbundelen tot een co-publicatie. Deze wordt evenwel niet opgenomen in de China Toolkit zelf om deze niet te verzwaren. De Toolkit zelf dient een handige en compacte publicatie te blijven. Maar omdat beide werken elkaar versterken en complementair zijn, opteer ik ervoor ze samen te publiceren. Het tijdstip voor publicatie wordt voorzien voor het einde van de maand september.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 76

van 2 juni 2006

van ANNE MARIE HOEBEKE

EU-octrooirichtlijnen - Implementatie

Eind vorig jaar heeft de EU-Commissie een vragenlijst in verband met het octrooiensysteem in Europa gepubliceerd. De bedoeling was om vanuit een globaal kader de discussies over verbeteringen aan het bestaande systeem en de invoering van een Gemeenschapsoctrooi (GO) opnieuw op gang te brengen.

Het VBO (Verbond van Belgische Ondernemingen) heeft - mede namens VOKA, UWE (Union Wallonne des Entreprises) en VOB (Verbond van Ondernemingen te Brussel) - een gemeenschappelijk antwoord ingediend. Daarin wezen ze op het belang van een betaalbaar, eenvoudig en rechtszeker octrooisysteem. Daarom pleiten zij voor een snelle invoering van een GO dat hieraan beantwoordt.

Hoever staat het met de implementatie van de Europese richtlijnen voor octrooien? Kan de minister dit toelichten?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 76 van 2 juni 2006
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de Federale Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 77
van 2 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Economische vertegenwoordigers - Vlaamse profilering

Vorig jaar erkende de minister naar aanleiding van de bespreking van de Beleidsbrief Internationaal Ondernemen, in verband met de verkoopstrategie van Vlaanderen, dat de bedrijven zich te vaak afwisselend als Belgisch of Vlaams profileren.

Ze was ook van oordeel dat de Vlaamse economische vertegenwoordigers zichzelf in de toekomst op een meer consistente manier moesten voorstellen. Tot dan toe gebeurde dat op een veeleer verwarrende wijze. De minister stelde dat de Vlaamse overheid op dat vlak voor duidelijke instructies zou moeten zorgen.

Kan de minister bevestigen dat dit ook is gebeurd?

FIENTJE MOERMAN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 77 van 2 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Alle Vlaamse economische vertegenwoordigers worden op een consistente manier in het buitenland voorgesteld als economisch en handelsattaché voor het Vlaams Gewest, zoals opgenomen in het samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten. Zij worden onder deze titel ook opgenomen op de diplomatieke lijst in de ontvangststaat. De Vlaamse economische vertegenwoordigers gebruiken in principe deze titel ook in hun dagelijkse communicatie. Enkel indien, om pragmatische redenen, een andere titel meer aangewezen is voor hun communicatie met het lokale bedrijfsleven, kan een andere benaming worden gehanteerd. De verwijzing naar Vlaanderen blijft echter steeds aanwezig.

Voorlopig heb ik nog geen instructies gegeven aan het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen over de manier waarop de Vlaamse economische vertegenwoordigers zich in het buitenland best zouden voorstellen. Het lijkt me ook beter om hiermee te wachten tot het samenwerkingsakkoord van 1994 tussen de federale staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van handelspromotie is geactualiseerd. De besprekingen hierover zijn volop aan de gang tussen alle betrokken partijen.

Verder is het ook noodzakelijk dat de voorstelling van de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland op een consistente manier gebeurt voor alle vertegenwoordigers: de Vlaamse economische vertegenwoordigers, de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering, de vertegenwoordigers van Toerisme Vlaanderen, de landbouwraden, de vertegenwoordigers van het Vlaams Centrum voor Agro- en Visserijmarketing en de vertegenwoordigers van het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking. Om die reden verdient het aanbeveling om te wachten met instructies tot de werkgroep "corporate identity" die minister Bourgeois heeft opgericht, zijn werkzaamheden heeft beëindigd. Deze werkgroep is immers opgericht met het oog op het uitwerken van een herkenbare en uniforme profilering van Vlaanderen in het buitenland.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 78
van 2 juni 2006
van **AGNES BRUYNINCKX**

Allochtone ondernemers - Stand van zaken

In een interview met De Morgen op 22 mei 2006 stelde de minister dat volgens Unizo het aantal allochtone starters sinds 2001 met meer dan 80 % toegenomen is.

1. Hoeveel bedraagt de stijging van allochtoon ondernemerschap in Vlaanderen exact in deze tijdspanne?
2. In welke sectoren situeert de grootste stijging zich precies?
3. Welke zijn de beroepen of activiteiten waarin allochtone ondernemers het vaakst actief zijn en starten?

Welk percentage vertegenwoordigen deze beroepen in het totale allochtone ondernemerschap?

4. In welke steden of provincies is de stijging van allochtone starters het grootst?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 78 van 2 juni 2006

van **AGNES BRUYNINCKX**

1. In Vlaanderen startten in 2005 meer dan dubbel (+101,1%) zoveel niet-Belgen een eigen onderneming (4.064 tegenover 2.021) dan in 2001.

Evolutie aantal startende “niet Belgen” opgesplitst per gewest (2001-2005)

	2001	2002	2003	2004	2005
Vlaanderen	2.021	2.010	2.579	3.165	4.064
		-0,54%	28,31%	22,72%	28,40%
Wallonië	1.150	1.081	1.230	1.384	1.508
		-6,00%	13,78%	12,52%	8,96%
Brussel	1.919	2.103	2.459	3.350	3.891
		9,59%	16,93%	36,23%	16,15%
Onbekend	528	522	571	775	831
		-1,14%	9,39%	35,73%	7,23%
Totaal	5.618	5.716	6.839	8.674	10.294

Bron: RSVZ en UNIZO

Bron: Startersatlas. 10 jaar starter met een onderneming in België. Update 2006, Unizo.

2. Opmerking: Hier hebben we enkel cijfers ter beschikking van geheel België.

In absolute aantallen situeert de grootste stijging zich in de nijverheid en ambachten met 3.007 gestarte ondernemingen in 2005 ten opzichte van 724 in 2001. Vooral het grote aantal bouwondernemingen valt hier op. In 2005 werden 959 bouwondernemingen opgericht terwijl dit er in 2001 slechts 202 waren.

Ook in de handel is er een grote stijging, van 3.543 nieuwe ondernemingen in 2001 naar 4.603 in 2005. De stijging is voor een groot deel te danken aan het aantal bestuurders in vennootschappen in handel. In 2001 waren er reeds 2.433 nieuwe bestuurders en in 2005 steeg dit aantal tot 2.894. De kleinhandel was in 2005 goed voor 539 nieuwe ondernemingen, 277 meer dan in 2001. 532 buitenlandse starters startten een horecazaak, ten opzichte van 424 in 2001.

De vrije beroepen, diensten, visserij en landbouw stijgen in absolute aantallen minder. Toch zijn er in 2005 408 oprichtingen van diverse intellectuele beroepen genoteerd ten opzichte van 322 in 2001. Ook de diverse beroepen van manuele aard zijn een aanzienlijke sector met 400 oprichtingen in 2005 ten opzichte van slechts 145 in 2001.

Bron: Startersatlas. 10 jaar starter met een onderneming in België. Update 2006, Unizo.

3. Opmerking: In de startersatlas zijn er enkel cijfers ter beschikking van geheel België en over starters.

Alloctonen starten in 2001 het vaakst als bestuurder voor een vennootschap in handel (2.433) en dit is nog steeds zo in 2005 (2.894). Bestuurder voor een vennootschap in nijverheid en ambachten komt op de tweede plaats met 1649 ondernemingen in 2005. De derde plaats in 2005 wordt

ingenomen door de bouwnijverheid met maar liefst 959 bouwondernemingen. Ook de kleinhandel (539), horeca-sector (532), diverse intellectuele beroepen (408), diverse beroepen van manuele aard (400), bestuurders voor vennootschappen in vrije beroepen (390) en tussenpersoon in de handel (376) doen het goed in 2005.

28,11% van de allochtone starters in 2005 behoort tot de groep bestuurder voor vennootschappen in handel. De bestuurders voor vennootschappen van nijverheid en ambachten maken ook een groot deel uit van het totaal, namelijk 16,02%. De bouwnijverheid staat op de derde plaats met een aandeel van 9,32% van het aantal allochtone starters in 2005.

De horeca en kleinhandel zorgen allebei voor ongeveer 5% starters. De diverse beroepen van manuele aard, bestuurders voor vennootschappen in vrije beroepen en de diverse intellectuele beroepen bevatten elk net bijna 4% van het totaal aantal starters.

Bron: Startersatlas. 10 jaar starter met een onderneming in België. Update 2006, Unizo.

4. De sterkste stijging van het aantal buitenlandse starters ten opzichte van 2001 deed zich voor in Oost-Vlaanderen. Daar steeg het aantal niet-Belgische starters met 143,1% ten opzichte van vijf jaar geleden. De tweede sterkste stijging vinden we in Antwerpen met 117,3%. Daarna volgen Namen (+96,4%), Luxemburg (+83,3%) en Limburg (+75,2%). Tegenover 2004 steeg het aantal buitenlandse starters in 2005 het sterkst in Luxemburg (+72,6%). Daarna volgen Limburg (+41,8%), Antwerpen (+29,1%), West-Vlaanderen (+28,0%) en Oost-Vlaanderen (+26,2%).

Evolutie aantal startende “niet-Belgen” opgesplitst per provincie (2001-2005)

	2001	2002	2003	2004	2005
Antwerpen	809	843	1091	1362	1758
		4,20%	29,42%	24,84%	29,07%
Limburg	339	304	408	419	594
		-10,32%	34,21%	2,70%	41,77%
Oost-Vlaanderen	313	354	434	603	761
		13,10%	22,60%	38,94%	26,20%
West-Vlaanderen	216	197	257	289	370
		-8,80%	30,46%	12,45%	28,03%
Vlaams-Brabant	344	312	389	492	581
		-9,30%	24,68%	26,48%	18,09%
Waals-Brabant	196	168	149	255	217
		-14,29%	-11,31%	71,14%	-14,90%
Henegouwen	513	467	541	558	604
		-8,97%	15,85%	3,14%	8,24%
Luik	338	347	417	432	491
		2,66%	20,17%	3,60%	13,66%
Luxemburg	48	42	48	51	88
		-12,50%	14,29%	6,25%	72,55%
Namen	55	57	75	88	108
		3,64%	31,58%	17,33%	22,73%
Brussel	1919	2103	2459	3350	3891
		9,59%	16,93%	36,23%	16,15%
Onbekend	528	522	571	775	831
		-1,14%	9,39%	35,73%	7,23%
Totaal	5618	5716	6839	8674	10294

Bron: Startersatlas. 10 jaar starter met een onderneming in België. Update 2006, Unizo.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 79
van 2 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Symposium handelsbelemmeringen - Betrokkenheid

Binnenkort vindt er een symposium plaats dat handelt over de handelsbelemmeringen waarmee onze exporterende bedrijven te maken hebben. Het gaat blijkbaar om een organisatie van het Belgische Ministerie van Buitenlandse Zaken, met medewerking van de Europese Commissie en het Verbond van Belgische Ondernemingen.

Het is de bedoeling dat bedrijfsleiders daar de kans krijgen om hun problemen met betrekking tot handelbelemmeringen aan te kaarten en op die manier te zorgen voor een betere informatie-uitwisseling tussen bedrijven en de overheid aangaande handelsbarrières.

Het lijkt voor de hand te liggen dat de Vlaamse overheid en met name het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen hierbij wordt betrokken. Op het eerste gezicht is dat evenwel niet het geval.

Is de minister op de hoogte van dit initiatief?

Kan zij bevestigen dat de Vlaamse overheid en/of het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen bij dit initiatief worden betrokken? Gaat het dan om een passieve of actieve betrokkenheid?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 2 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

---

1. De organisatie van het symposium over niet-tarifaire handelsbelemmeringen, dat heeft plaats gevonden op 6 juni 2006, was een samenwerking tussen de Europese Commissie (DG Handel), de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken en het Verbond van Belgische Ondernemingen. Het kwam er op suggestie van de Europese Commissie, omdat Belgische bedrijven tot op heden achterop hinken bij het melden van handelsbelemmeringen. Ik ben erg laat op de hoogte gebracht van dit initiatief. Het symposium werd bijgewoond door twee vertegenwoordigers van het Departement Internationaal Vlaanderen. De regionale overheden en exportpromotiediensten waren echter niet betrokken bij de organisatie ervan.
2. In mijn beleidsbrief internationaal ondernemen hecht ik speciale aandacht aan een aanspreekpunt voor bedrijven inzake internationale handelsbelemmeringen. Het multilaterale handelsbeleid, inclusief de inventarisatie van extracommunautaire handelsbelemmeringen met het oog op aanmelding bij de Europese Commissie, is nog steeds een federale bevoegdheid. Steeds opnieuw blijkt dat de kanalen waar ondernemingen terecht kunnen, wanneer zij met handelsbelemmeringen te maken hebben, nog onvoldoende gekend zijn bij het bedrijfsleven. Vlaanderen moet er dus voor zorgen dat deze extracommunautaire handelsbelemmeringen op een gecoördineerde manier aan de Europese Commissie gemeld worden. Daarom willen we ons buigen over een betere bekendmaking van de dienstverlening aan bedrijven inzake handelsbelemmeringen binnen de EU en de meerwaarde van het opzetten van een meldpunt voor extracommunautaire handelsbelemmeringen. Op 19 juni is hierover een vergadering gepland tussen mijn diensten en vertegenwoordigers van het economische middenveld (VOKA en UNIZO) en andere instellingen (Euro Info Centres, SOLVIT).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 80
van 2 juni 2006
van **VEERLE HEEREN**

Europees KONVER-programma - Middelen en projecten

Het Europees subsidieprogramma Konver ondersteunt regio's die in moeilijkheden zijn gekomen door de afnemende activiteit van de defensie-industrie. Bedoeling is de levensvatbare ondernemingen in alle bedrijfstakken te stimuleren en nieuwe ontwikkelingsmogelijkheden te vinden voor de hele regio.

In Vlaanderen kwamen de arrondissementen Brugge, Hasselt, Leuven, Turnhout en Tongeren in aanmerking voor steunverlening.

1. Over hoeveel Konver-middelen kan Vlaanderen beschikken?
2. Welke zijn de prioriteiten van het Vlaams Konver-programma?
3. Hoeveel bedraagt de steun?
4. Hoeveel projecten werden er in het verleden ingediend?

Welke Konver-middelen stonden hier tegenover en aan welke criteria voldeden deze projecten?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 80 van 2 juni 2006

van **VEERLE HEEREN**

1. In het kader van het Konver-programma 1996-1999 was voor Vlaanderen een bedrag van 5.946.000 euro aan Europese steun beschikbaar.
2. Het Konver-programma bestond oorspronkelijk uit volgende maatregelen:
  - herbestemming van de militaire domeinen met het oog op het verbeteren van de economische infrastructuur en de creatie van bijkomende werkgelegenheid;
  - milieuherstel in gebieden die aangetast zijn door militaire activiteiten;
  - technische bijstand (= ondersteunende maatregel).

Aangezien beide inhoudelijke maatregelen zeer nauw samenhangen en de meeste projecten invulling gaven aan beide maatregelen tegelijk werd in de loop van het programma beslist deze twee maatregelen samen te voegen tot onderstaande maatregel:

  - herbestemming van de militaire domeinen met het oog op het verbeteren van de economische infrastructuur, de creatie van bijkomende werkgelegenheid en milieuherstel in gebieden die aangetast zijn door militaire activiteiten.
3. Voor de inhoudelijke maatregel ‘herbestemming van militaire domeinen’ was 5.696.000 euro Europese steun voorzien, voor de maatregel ‘technische bijstand’ 250.000 euro.
4. Onderstaande projecten werden goedgekeurd en ontvingen Europese middelen:

Project	Europese steun	Aanvaarde uitgaven
Maatregel Herbestemming van militaire domeinen		
1.1.02 Reconversie kazerne te Sijsele-Damme	883.611,62	2.209.029,08
1.1.03 Reconversie militair domein te Jabbeke	62.190,06	155.475,15
1.1.04 Vlaams Innovatiecentrum Blairon	490.047,99	1.225.119,94
1.1.05 Bedrijventerrein Den Arend Sint Elooi Zedelgem	576.316,35	1.921.054,51
1.1.06 Multifunctioneel bedrijvencentrum Tienen	195.073,91	650.246,33
1.1.08 Multifunctioneel doorganggebouw Hoogstraten	351.597,43	1.170.997,99
1.1.09 Transportzone Hoogstraten-Meer	257.431,13	858.103,84
1.1.10 KMO-zone De Meiren Rijkevorsel	37.184,03	123.946,76
1.1.11 Uitbreiding doorgroeicentrum Leuven	179.588,37	598.627,88
1.1.12 Reconversie militair domein Brustem	1.933.333,33	5.656.316,33
1.1.13 Kamp C	187.804,13	543.878,39
1.1.14 Oriënterend bodemonderzoek Brustem	266.732,34	666.830,83

1.1.15 Reconversie Bost Gallic	312.345,84	1.177.494,24
Totaal	5.733.256,52	16.957.121,29
Maatregel Technische bijstand		
3.1.01 Technische bijstand	28.559,50	42.200,12
3.1.02 Evaluatie	44.242,80	88.485,60
Totaal	72.842,30	130.685,72
Totaal programma	5.806.098,82	17.087.807,01

Alle projecten werden getoetst aan de selectiecriteria, zijnde de ontvankelijkheidscriteria en de prioriteitscriteria. De ontvankelijkheidscriteria waren criteria waaraan het project steeds diende te voldoen en waarvan de toetsing eenvoudig en eenduidig was. Eenmaal een project ontvankelijk was, werd het getoetst aan de prioriteitscriteria. Deze criteria maakten een kwalitatieve afweging van de projecten mogelijk gelet op de beperkte beschikbare middelen. Onderstaande prioriteitscriteria werden gehanteerd:

- bijdrage aan de economische ontwikkeling en/of leefbaarheid van de regio en de dorpen;
- complementariteit;
- additionaliteit;
- uitvoerbaarheid, effectiviteit en continuïteit met inbegrip van eventuele milieu-effecten.

Dergelijke werkwijze voldeed aan de behoefte tot objectivering van de beslissing en tot transparantie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 81
van 9 juni 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Vlaams Instituut voor Mobiliteit - Stand van zaken

In het Limburgplan wordt gesproken over het Vlaams Instituut voor Mobiliteit (VIM).

“Gelet op de belangrijke aanknopingspunten met de bestaande onderwijs- en onderzoekscluster op de Limburgse Universitaire Campus is de Vlaamse regering bereid het VIM in Limburg te verankeren en te erkennen. Met de uitbouw van het VIM als competentiepool in Limburg kan verder gebouwd worden op de expertise aan de Universiteit Hasselt en dit in nauwe samenwerking met de overige universiteiten.”

1. Wat zijn de doelstellingen van dit project?
2. Wat zal de wijze van verankering en erkenning zijn?
3. In hoeverre zal de Universiteit Hasselt en de TUL (Transnationale Universiteit Limburg) bij dit project worden betrokken?
4. Wat is de stand van zaken in dit dossier?

FIENTJE MOERMAN

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 9 juni 2006

van **JOHAN SAUWENS**

1. De vzw "Vlaams Instituut voor Mobiliteit" heeft op 11 maart 2006 een projectvoorstel ingediend bij het IWT met als titel: *Oprichting en werking van de kennisinstelling "Vlaams Instituut voor Mobiliteit" (VIM)*. De primaire doelstelling van het VIM als competentiepool bestaat uit het versterken van de mobiliteitssector in Vlaanderen door innovatie en onderzoek, door kennisoverdracht en door begeleiding van doelgroepen. Het VIM wil een platform in Vlaanderen tot stand brengen rond mobiliteit, waarin 3 partijen, namelijk de bedrijven, de overheid en de kennisinstellingen, op een continue en coherente manier worden verenigd.

2. In het Limburgplan is vastgelegd dat het Vlaams Instituut voor Mobiliteit moet uitgroeien tot een competentiepool in Vlaanderen op vlak van mobiliteit. De verankering van dit initiatief kadert bijgevolg logischerwijze binnen het bestaande Vlaamse beleidskader voor de competentiepolen en de strategische onderzoekscentra (besluit Vlaamse Regering 22 juli 2005). Voor de financiering wordt voorgesteld om tot eind 2008 de mogelijkheden van de EFRO-financiering (Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling) te benutten samen met de vereiste Vlaamse cofinanciering via de hiervoor in het Limburgplan voorziene middelen. Voorgesteld wordt om de uitvoering in 3 fases te laten gebeuren:

Fase	Inhoud	Timing
Fase 1	Uitwerking haalbaarheidsstudie en opstellen businessplan	September 2006
Fase 2	Vorbereiding operationele werking	Eind 2006
Fase 3	Operationele werking	Januari 2007

3. Voor het VIM als competentiepool is het bottom-up vraaggeoriënteerde karakter van de onderzoeksprogrammering in functie van de effectieve noden en de opportuniteiten voor de betrokken bedrijven van essentieel belang. Opdat dit initiatief zou slagen, is het bijgevolg aangewezen dat de (door de initiatiefnemers) vooropgestelde beheersorganen over een volwaardige autonomie beschikken. Zodoende kan het VIM de best aangewezen onderzoeksexpertise doelgericht en geobjectiveerd selecteren en inschakelen, steeds in functie van de specifieke vraagarticulatie van de bedrijven.

Binnen dit perspectief stellen de initiatiefnemers van het VIM trouwens zelf de uitwerking van een grondig voorbereidingstraject voorop. Dit traject tracht onder meer de onderzoeksbehoeften en -opportuniteiten nader te verkennen en uit te werken. Vervolgens kunnen deze noden en potenties gekoppeld worden aan het voorhanden expertiseaanbod binnen de Vlaamse kenniscentra. Zoals trouwens correct geformuleerd in het Limburgplan, zullen naast het Instituut voor Mobiliteit (IMOB) van de Universiteit Hasselt ook andere relevante kenniscentra in Vlaanderen volwaardig kunnen participeren aan het VIM.

Tot slot moeten competentiepolen openstaan voor internationale samenwerking, waarbij de Transnationale Universiteit Limburg (TUL) een belangrijke rol kan spelen.

4. Gelet op de beslissing van het EFRO-Managementcomité van 28 maart 2006, en aansluitend op de uitgevoerde technische doorlichting van het IWT-Vlaanderen van 19 mei 2006, zal ik de steun aan het VIM (met bijhorende timing en financiering) nog vóór het zomerreces 2006 ter beslissing voorleggen aan de Vlaamse regering.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 182
van 16 mei 2006
van **MARLEEN VANDERPOORTEN**

Commissie inzake Leerlingenrechten - Klachten en opvolging

Kan de minister een overzicht geven van de klachten die tijdens het laatste werkingsjaar door de Commissie inzake Leerlingenrechten werden behandeld en de opvolging die hieraan door het departement Onderwijs werd gegeven naar aanleiding van de adviezen van deze commissie?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 182 van 16 mei 2006
van **MARLEEN VANDERPOORTEN**

In het schooljaar 2005-2006 heeft de Commissie Leerlingenrechten 39 klachten behandeld, waarvan 18 in het basisonderwijs en 21 in het secundair onderwijs.

Basisonderwijs	18
Secundair	21
Totaal aantal klachten	39

Van de 39 klachten waren 30 klachten ontvankelijk en 1 onontvankelijk. Voor 4 klachten oordeelde de Commissie onbevoegd te zijn. 4 klachten werden ingetrokken door de verzoekende partij.

Ontvankelijk	30
Niet ontvankelijk	1
Commissie onbevoegd	4
Klacht ingetrokken	4
Totaal aantal klachten	39

Van de 30 ontvankelijke klachten waren er 23 inzake weigering (gegrond of ongegrond), 3 inzake doorverwijzing (gegrond of ongegrond), en 4 zonder voorwerp. Bij 24 klachten heeft de CLR beslist dat de klacht gegrond is, en 2 klachten waren ongegrond.

Klacht inzake weigering gegrond	22	7 basisonderwijs - 15 secundair onderwijs
Klacht inzake weigering ongegrond	1	
Klacht inzake doorverwijzing gegrond	2	
Klacht inzake doorverwijzing ongegrond	1	
Klacht zonder voorwerp	4	
Totaal aantal ontvankelijke klachten	30	

Voor het secundair onderwijs waren er 15 klachten voor 13 verschillende leerlingen, waarin de CLR van oordeel was dat de klacht inzake weigering gegrond was. Alle 13 leerlingen zijn in een school ingeschreven: 7 leerlingen in de school van hun keuze waar ze oorspronkelijk werden geweigerd, 6 leerlingen in een andere school.

Voor het secundair onderwijs bestaat een databank waarin de uit- en inschrijvingen van leerlingen in scholen worden bijgehouden. Voor het basisonderwijs daarentegen gelden vaste teldata en bestaat er geen systeem van uit- en inschrijvingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 183
van 16 mei 2006
van **MARLEEN VANDERPOORTEN**

Gelijke onderwijskansen - Inspectieresultaten

Uit de evaluatie van het gelijkeonderwijskansenbeleid (GOK) door de inspectie is gebleken dat acht basisscholen en acht secundaire scholen een negatieve evaluatie hebben gekregen.

1. Heeft de minister weet van scholen die wel recht hebben op GOK-middelen, maar die ervoor opteren om deze bijkomende ondersteuningsmiddelen niet te verkrijgen?
2. Welke van de zestien scholen die een negatief advies kregen, hebben na deze evaluatie opnieuw een aanvraag ingediend om GOK-middelen te verkrijgen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 16 mei 2006
van **MARLEEN VANDERPOORTEN**

Voor wat de GOK- middelen betreft zijn de basisscholen en de scholen met een eerste graad van het secundair onderwijs vrij om al dan niet een aanvraag in te dienen en een zending met hun GOK-gegevens te doen.

In 2002 hebben 2049 van de 2322 basisscholen een zending gedaan; 1801 scholen kregen daadwerkelijk GOK-lestijden.

In 2005 deden 2061 basisscholen een zending en 1882 scholen kregen daadwerkelijk GOK-lestijden. Aangezien bijna 90% van de basisscholen een zending heeft gedaan en ruim 80% van de basisscholen GOK-lestijden hebben gekregen en aangewend (de scholen die geen GOK-lestijden kregen, voldeden niet aan de formele voorwaarden zoals 10% GOK-leerlingen hebben), is er geen enkele aanwijzing om te zeggen dat basisscholen de GOK-middelen pertinent weigeren.

In 2002 hebben 534 secundaire scholen een zending gedaan.

In 2005 waren dit er slechts 481, oftewel 53 minder. Hiertegenover staat wel dat 400 scholen tegenover 376 in 2002, daadwerkelijk GOK-uren hebben gekregen. Wellicht hebben veel scholen die in 2002 niet aan de 10% norm kwamen niet meer de moeite genomen een zending te doen.

Ik kan echter niet met cijfers aantonen dat er geen scholen zijn die weliswaar 10% GOK-leerlingen hebben maar geen zending hebben gedaan.

Van de 16 scholen die een negatief advies kregen, waren er 8 basisscholen en 8 secundaire scholen.

Van de 8 basisscholen die een negatief advies kregen, hebben er 7 gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een herstelplan in te dienen.

De gemeentelijke basisschool van Hoegaarden heeft geen gebruik gemaakt van die mogelijkheid en heeft derhalve geen recht meer op GOK-lestijden gedurende de periode september 2005 – juni 2008.

Van de 8 secundaire scholen die een negatief advies kregen, hebben er eveneens 7 gebruik gemaakt van de mogelijkheid om een herstelplan in te dienen. De Wijnpers in Leuven genereerde op basis van het aantal GOK-leerlingen geen extra uren meer en kwam daarom niet meer in aanmerking voor een herstelplan.

De 7 basisscholen met een herstelplan zijn:

- BSGO, Kasteelstraat 76 te 1700 Dilbeek
- BSGO, Molenstraat 33 te 9450 Denderhoutem
- Vrije Kleuterschool, Rogier Van Der Weydenstraat 28 te 1000 Brussel
- Vrije Basisschool, Van den Hautelei 63 te 2100 Deurne
- Vrije Basisschool, Heldenplaats 1 te 2850 Boom
- Gemeentelijke Basisschool, Overstraat 60 te 3020 Veltem-Beisem

De 7 secundaire scholen met een herstelplan zijn:

- Heilig Hartcollege , Landsroemlaan 126, 1083 Ganshoren
- Sint-Michielsinstituut, Tremelobaan 4, 3140 Keerbergen

- MSGO Assebroek Sint-Kruis, Daverlostraat 132, 8310 Assebroek (Brugge)
- 1° graadsschool MISOL, Sint-Jacobsplein 13, 3000 Leuven
- KA, Toverfluitstraat 19-21, 1080 Sint-Jans-Molenbeek
- KTA, Oscar Ruelensplein 13, 1083 Sint-Agatha-Berchem
- KTA, Vaartstraat 1, 1800 Vilvoorde

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 184
van 16 mei 2006
van **GREET VAN LINTER**

Schoolvoorstellingen “Bruine morgen” - Betrokkenheid

In de Nieuwsbrief van het Brussels Parlement nummer 1 van november 2005 zitting 2005-2006, staat op de laatste bladzijde te lezen: “ ‘Bruine morgen’: met veel enthousiasme onthaald door de scholen”.

Verder stelt deze nieuwsbrief dat het Brussels Parlement ervan overtuigd is dat deze lezingen ter bevordering van de opvoeding tot burgerzin, die reeds voor het vierde opeenvolgende jaar worden georganiseerd, een initiatief zijn waarmee de assemblee, de parlementsleden en de diensten de democratie en de democratische waarden een duwtje in de rug geven.

De negen voorstellingen van de lezing “Bruine morgen” van Franck Pavloff, die van 24 tot 28 oktober 2005 plaatsvonden in de spiegelzaal die daartoe speciaal was uitgerust, hadden veel succes. Om en bij 1.000 leerlingen en leerkrachten van het secundair onderwijs uit verschillende Brusselse en niet-Brusselse scholen hebben de opvoeringen, die zowel in het Nederlands als in het Frans werden gebracht, bijgewoond. Het kortverhaal “Bruine morgen” wil doen nadenken over de kwetsbaarheid van de democratie, de risico’s van ontsporingen naar een totalitair regime en over de noodzakelijke inspraak van de burger in het openbaar bestuur. Gezien het succes van de lezingen (er zou een wachtlijst van meer dan 1450 leerlingen zijn) werden begin 2006 bijkomende voorstellingen georganiseerd.

Aangezien het BHG niet bevoegd is voor het organiseren van onderwijs kunnen we veronderstellen dat de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming in deze een partnerschap heeft aangegaan met het Brussels Gewest.

1. Is er inderdaad een overeenkomst gesloten tussen de Vlaamse minister van Onderwijs en de Brusselse Regering? Of werd in deze een partnerschap aangegaan met de heer Bert Anciaux, minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel? Of met beiden?

Zo ja, welke afspraken werden er gemaakt? Welke overeenkomsten werden in dit dossier aangegaan?

2. Van wie ging het initiatief uit? Wie financiert het?
3. Vonden de voorstellingen plaats tijdens of buiten de lesuren?
4. Werden de schooldirecties hierover vooraf geraadpleegd en op welke manier?
5. Werden de voorstellingen achteraf op school besproken en/of geëvalueerd?

6. Zijn er nog voorstellingen gepland voor de leerlingen van het Nederlandstalig onderwijs?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 184 van 16 mei 2006
van **GREET VAN LINTER**

---

1. Er is noch door het departement Onderwijs en Vorming, noch door de bevoegde minister een overeenkomst afgesloten, noch met de Brusselse Regering, noch met de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

Indien een derde instantie (in dit geval de Brusselse Regering) het initiatief neemt een artistieke manifestatie (aan scholen) aan te bieden, hoeft hiervoor geen overeenkomst te worden afgesloten. Andere instanties zijn vrij om dit te doen en scholen zijn (in het licht van hun pedagogische vrijheid) vrij om hierop al dan niet in te gaan.

Het departement Onderwijs en Vorming sluit in regel geen overeenkomsten die als belangrijkste doel hebben culturele instellingen voor dergelijke initiatieven te ondersteunen. De onderwijsoverheid subsidieert enkel onderwijsinstellingen of (via Dynamo2 van de aan het departement verbonden Canon Cultuurcel) projecten die door onderwijsinstellingen werden ingediend.

2. Zoals u zelf aanhaalt in de inleiding tot de vraag, betreft het een initiatief van het Brussels parlement.
- 3.-5. Over de praktische uitvoering van de voorstellingen (wanneer, evaluatie,...) heb ik geen informatie.

De concrete aanpak varieert wellicht van school tot school, dit in het kader van de pedagogische vrijheid van elke school. Ik onderstel uiteraard dat de betrokken schooldirecties en schoolbesturen voorafgaandelijk geraadpleegd werden en hun akkoord verleenden, omdat dergelijke activiteiten onder hun gezag doorgaan.

6. Voor zover ik geïnformeerd ben, was het aantal Nederlandstalige voorstellingen afhankelijk van de vraag. Indien de vraag voor voorstellingen vanuit Nederlandstalige scholen voldoende groot is, ga ik ervan uit dat de initiatiefnemers het aanbod hieraan zullen aanpassen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 185
van 18 mei 2006
van **LUDO SANNEN**

Begeleiders geïntegreerd onderwijs - Verplaatsingen

Een GON-begeleider (geïntegreerd onderwijs) die de opdracht heeft om in verscheidene scholen actief te zijn, moet zich naar die verschillende scholen verplaatsen tijdens zijn opdracht.

Welke regelingen zijn er daartoe uitgewerkt?

Wordt de duur van de verplaatsingen volledig of gedeeltelijk in de opdracht opgenomen?

Zijn er verschillen tussen de ambten (bijvoorbeeld een orthopedagoog en een leerkracht algemene en sociale vorming)?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 18 mei 2006
van **LUDO SANNEN**

In het kader van het geïntegreerd onderwijs heeft een leerling recht op additionele hulp om hem toe te laten de lessen of activiteiten te volgen in een school voor gewoon onderwijs.

Deze additionele hulp bestaat enerzijds uit een pakket lestijden en/of uren (het GON-pakket) en anderzijds uit een werkingsbudget.

Met het GON-pakket wordt de opdracht ingevuld van een personeelslid dat instaat voor de GON-begeleiding van de leerling(en) in het gewoon onderwijs.

De lestijden en/of uren moeten besteed worden aan de begeleiding van de leerkrachten in het gewoon onderwijs waar de leerling les volgt en aan de begeleiding van het kind zelf en/of de ouders.

De opdracht van een personeelslid dat aan GON-begeleiding doet, wordt ingevuld binnen de bestaande prestatieregeling in het buitengewoon basis- en/of secundair onderwijs.

Verplaatsingen naar verschillende scholen vallen niet binnen deze prestatieregeling.

Dit is trouwens ook niet zo voor personeelsleden die in het “klassieke” onderwijs opdrachten hebben in meerdere scholen.

Aan de problematiek van de verplaatsingen van de GON-begeleiders wordt tegemoetgekomen via de toekenning van het werkingsbudget binnen de additionele hulp.

Dit werkingsbudget bestaat uit een financiële toelage onder de vorm van een integratietoelage. Met deze toelage worden de verplaatsingskosten van de GON-begeleiders betaald.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 188
van 31 mei 2006
van ANNE MARIE HOEBEKE

Examencommissie Vlaamse Gemeenschap - Bekendheid

Ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat leerlingen die het leerplichtonderwijs zonder diploma verlaten niet voldoende ingelicht zijn over het feit dat zij ook via de Examencommissie van de Vlaamse Gemeenschap (de zogenaamde “middenjury”) hun diploma kunnen behalen.

1. Is het de minister bekend dat de meeste schoolverlaters niet op de hoogte zijn van het bestaan van de Examencommissie?
2. Heeft de minister hiervoor een oplossing in het vooruitzicht? Zo ja, kan hij die toelichten?

FRANK VANDENBROUCKE

VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 31 mei 2006

van ANNE-MARIE HOEBEKE

---

1. De examencommissie secundair onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap is een volwaardig alternatief op het schoolse circuit om eindgetuigschriften en -diploma's te verwerven. In het streven naar een vermindering van de ongekwalificeerde uitstroom in Vlaanderen, wil ik de piste van de examencommissie dan ook in stand houden. Om de mogelijkheden en de werking van de commissie afdoende bekend te maken, organiseren de examensecretariaten jaarlijks te Brussel twee of drie infodagen die vooraf ruim worden aangekondigd; de respons hierop is groot. Daarnaast wordt de commissie ook onder de aandacht gebracht via de Gids voor Leerlingen in het Secundair Onderwijs die als publicatie van de Vlaamse onderwijsoverheid gratis ter beschikking wordt gesteld van onderwijsinstellingen, centra voor leerlingenbegeleiding, bibliotheken, ... Tenslotte is er de elektronische informatieverstrekking: www.ond.vlaanderen.be/examencommissieSO.
2. Indien door extra inspanningen de bekendheid van de examencommissie kan worden verhoogd, dan wil ik mij daar volledig voor inzetten. Naast suggesties die mij ter zake steeds mogen worden voorgelegd, heb ik intussen de verantwoordelijken van Schooldirect, Lerarendirect en Maks (onderwijstijdschrift voor jongeren niveau secundair onderwijs) verzocht periodiek de examencommissie in de kijker te plaatsen op een naar de specifieke doelgroep toe gerichte wijze.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 190
van 31 mei 2006
van ANNE MARIE HOEBEKE

Cyberpesten bij jongeren - Initiatieven

In 2005 voerde de Universiteit Antwerpen in opdracht van het VIWTA (Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek) en op vraag van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media, een grootschalig onderzoek uit naar cyberpesten bij jongeren in Vlaanderen. Om een goed beeld te krijgen van het verschijnsel cyberpesten, werden zowel het ICT-gebruik van de jongeren, hun ervaring met klassiek pesten en hun ervaring met cyberpesten in kaart gebracht.

In het totaal vulden 626 jongeren van het lager onderwijs en 1.416 jongeren uit het secundair onderwijs een vragenlijst in over hun gebruik van het internet, de gsm, hun ervaring met klassiek pesten en cyberpesten.

Het VIWTA wil cyberpesten voorkomen door jongeren bewust te maken van het feit dat cyberpesten vergaande gevolgen heeft voor de slachtoffers. Zij willen hen er ook op wijzen dat risicogedrag op het internet (doorgeven van paswoorden aan leeftijdsgenoten, persoonlijke informatie op het internet plaatsen...) het aantal manieren waarop men gepest kan worden via het internet vergroot. Pesterijen op het internet kunnen worden opgespoord en worden bestraft.

Het VIWTA wil ook de ouders en de scholen ervan bewust maken dat ook zij betrokken moeten zijn bij het internet- en gsm-gebruik van hun kinderen. Dit kan in de eerste plaats door de ouders zelf beter met het internet te leren werken. Scholen zouden bijvoorbeeld in de informaticalessen naast de technische aspecten van het internet ook aandacht moeten besteden aan de gevaren en risico's van het internet en aan cyberetiquette. Scholen moeten hun verantwoordelijkheid opnemen in het geval van cyberpesten omdat deze nieuwe vorm van pesten vaak een verlengstuk is van het klassieke pesten (of er de aanleiding kan toe zijn).

Heeft de minister in het kader van zijn onderwijsbevoegdheid reeds plannen om het cyberpesten aan te pakken? Zo ja, kan hij deze toelichten?

Heeft hij de aanbevelingen van het VIWTA reeds onderzocht? Zo ja, is hij van plan om met die aanbevelingen iets te doen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 190 van 31 mei 2006

van ANNE-MARIE HOEBEKE

In haar vraag verwijst de Volksvertegenwoordiger naar het onderzoek van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek over het fenomeen cyberpesten bij jongeren.

Uit dit onderzoek blijkt dat dit inderdaad geen randfenomeen meer is maar een kwalijke bijwerking van de intensieve verspreiding en dito gebruik van allerlei moderne technologieën. Ook ik was verrast door de cijfers waaruit blijkt dat veel jongeren slachtoffer en dader zijn van deze nieuwe vorm van pesten. Ik neem de beleidsaanbevelingen van het onderzoek dan ook ernstig.

De onderzoekers wijzen in hun beleidsadviezen o.a. op het belang van sensibilisering. In het recente verleden werd reeds actie ondernomen. Zo was cyberpesten een hoofditem in de verschillende Klasse-publicaties van maart 2006. Er werd ondermeer een actieplan tegen cyberpesten uitgewerkt.

In 2002 publiceerde het departement een gids voor veilig ICT-gebruik, waarin ook al informatie stond over cyberpesten.

Hoewel de campagne uit 2002 uiterst succesvol was, blijft er nood aan geactualiseerde informatie.

Ik heb dan ook beslist om een geactualiseerde versie van deze veilig ICT-gids voor de scholen uit te geven. Ik voorzie deze heruitgave voor het voorjaar van 2007.

Het hoofdstuk over cyberpesten zal gevoelig worden aangepast. Deze publicatie moet een kernelement vormen in de sensibilisering over de thematiek van cyberpesten in het bijzonder en veilig ICT-gebruik in het algemeen.

Er wordt momenteel ook samengewerkt met OIVO, het Onderzoeks- en Informatiecentrum van VerbruikersOrganisaties. OIVO is door de Europese Commissie erkend als nationaal coördinatiepunt van het programma INSAFE. Ook Childfocus is hierbij betrokken. INSAFE heeft tot doel te sensibiliseren over o.a. veilig internetgebruik bij kinderen en jongeren.

OIVO diende eind vorig jaar met medewerking van het Departement Onderwijs een projectvoorstel in bij de Europese Commissie waarin o.a. de ontwikkeling van sensibiliseringsmateriaal over cyberpesten in scholen is opgenomen.

Het blijft evenwel afwachten of dit voorstel door de Europese Commissie zal worden goedgekeurd.

Verder is er het meldpunt “delete cyberhate” dat door de federale overheid werd gelanceerd. Alle scholen werden via schooldirect en lerarendirect van dit initiatief op de hoogte gebracht en de cyberhate-button werd aangebracht op diverse onderwijswebsites waaronder www.ond.vlaanderen.be/ict en www.klascement.net.

Tenslotte wijs ik op de plaats van attitudevorming binnen de eindtermen en ontwikkelingsdoelen. Een kernopdracht van onderwijs is het aanleren van vaardigheden en kennis en het bijbrengen van attitudes, ook met betrekking tot veilig ICT-gebruik.

Deze attitudes zijn dan ook opgenomen in het concept van vakoverschrijdende ICT-eindtermen dat momenteel voorligt.

Toch wil ik beklemtonen dat onderwijs hier niet alleen een verantwoordelijkheid te dragen heeft. Cyberpesten vindt niet enkel op school plaats, integendeel. Zoals uit het onderzoek ook blijkt zijn met

name de ouders van groot belang in het voorkomen van fout of schadelijk ICT-gebruik. Het zou dan ook verkeerd zijn alle heil inzake deze problematiek van het onderwijs te verwachten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 192
van 2 juni 2006
van **JORIS VANDENBROUCKE**

Inschrijvingsproblematiek BO-SO - Stand van zaken

Op dinsdag 16 mei werd een commissie Onderwijs georganiseerd samen met de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Tijdens deze commissie kwam de inschrijvingsproblematiek in de Nederlandstalige scholen van Brussel aan bod.

Hieruit bleek dat er op 8 mei 2006 reeds 623 weigeringen in deze scholen werden genoteerd. Er werden ook enkele cijfers voor weigeringen uit Vlaanderen gegeven. Zo werden er cijfers gegeven voor Antwerpen basis (71), Beersel / Drogenbos / Linkebeek / Sint-Genesius-Rode basis (17), Willebroek basis (7), Gent basis (30), Geraardsbergen / Ronse (8), Leuven basis (10).

1. Beschikt de minister over meer uitgebreide gegevens m.b.t. deze problematiek in Vlaanderen? Zo ja, kan hij een stand van zaken geven m.b.t. het aantal weigeringen op 1 juni 2006? Per gemeente / stad of per LOP (lokaal overlegplatform)? En dit:
  - uitgesplitst naar onderwijsniveau (basis – secundair; en binnen het secundair: 1^e graad – 2^e en 3^e graad);
  - uitgesplitst naar net;
  - uitgesplitst naar onderwijsvorm (gewoon onderwijs – buitengewoon onderwijs);
  - uitgesplitst naar reden (bereiken van de maximale capaciteit, uitsluiting, inschrijvingsverslag Buitengewoon Onderwijs)?
2. Heeft de minister zicht op het aantal leerlingen dat momenteel nog steeds geen school zou hebben of werden alle geweigerde leerlingen uiteindelijk wel in een school ingeschreven?
3. Heeft de minister er zicht op in hoeverre leerlingen meerdere malen (dus door verschillende scholen) werden geweigerd?
4. Weet de minister hoeveel klachten m.b.t. weigering van inschrijving er momenteel hangende zijn bij de Commissie Leerlingenrechten (voor het schooljaar 2006-2007)?
5. Kan de minister uitspraak doen over de mate waarin een gezamenlijk inschrijvingsbeleid en/of een gezamenlijke voorrangregeling een invloed hebben gehad op deze thematiek?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 192 van 2 juni 2006
van **JORIS VANDENBROUCKE**

---

1. U vindt de cijfers in bijlage.
2. Het aantal geweigerde leerlingen dat nog geen school heeft gevonden voor het komende schooljaar is niet bekend.
3. U vindt de cijfers in bijlage.
4. Momenteel is er één zaak hangende bij de Commissie Leerlingenrechten. Het betreft een klacht over een weigering in een secundaire school.
5. Er kan op dit moment geen uitspraak gedaan worden over de mate waarin een gezamenlijke voorrangregeling of een gezamenlijk inschrijvingsbeleid een invloed hebben gehad op deze thematiek. De redenen hiervoor zijn divers:
  - Niet in alle steden of gemeenten waar leerlingen werden geweigerd werden afspraken gemaakt over gezamenlijke inschrijvings- of voorrangperiodes.
  - In Vlaanderen is het pas sinds de aanpassingen van het GOK-decreet van 2005 dat scholen in het LOP tot afspraken kunnen komen rond gezamenlijke voorrangperiodes.
  - In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest konden reeds voor de 2^e keer gezamenlijke afspraken gemaakt worden rond voorrangs- en inschrijvingsperiodes, maar ook hier is het te vroeg om te concluderen of er een verband is tussen deze afspraken en het aantal geweigerde leerlingen. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest wordt het stijgend aantal weigeringen vooral verklaard door de groeiende interesse voor het Nederlandstalig onderwijs en het beter naleven van de decretale bepalingen rond het melden van een weigering.

BIJLAGEN

1. Weigeringen voor het schooljaar 2006-2007
2. Aantal weigeringen per leerling voor het schooljaar 2006-2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/192/antw.192.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 193
van 2 juni 2006
van **DIRK DE COCK**

Secundair onderwijs - Duits

Op 7 februari 2003 (vraag nr. 60, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 4 april 2003, blz. 1948) stelde ik de toenmalige minister van Onderwijs en Vorming een vraag over de situatie van het vak Duits in het secundair onderwijs in Vlaanderen.

In verband hiermee zou ik willen vragen naar een actualisering van de cijfers, meer bepaald of de cijfers van de schooljaren 2003-2004 en 2004-2005 kunnen worden toegevoegd aan de cijfers van de tabellen zoals hierboven vermeld. Het zou interessant zijn om ook over de cijfers van het huidige schooljaar 2005-2006, die misschien al verwerkt zijn na de telling van 1 februari, te kunnen beschikken.

1. Kunnen wat het aanbod van het vak Duits betreft (evolutie van het verplicht of facultatief aangeboden aantal wekelijkse lessen binnen het fundamenteel gedeelte van de diverse structuuronderdelen van het voltijds gewoon secundair onderwijs van de respectieve onderwijsnetten, bijlage 1), de wekelijkse lessentabellen van het lopende schooljaar 2005-2006 worden weergegeven, zoals vastgelegd door het gemeenschapsonderwijs, en door de respectieve koepels van het gesubsidieerd onderwijs?
2. Kunnen in het overzicht (evolutie van het aantal leerlingen die het vak Duits volgen in het secundair onderwijs, bijlage 2) de cijfers van de laatste twee schooljaren toegevoegd worden aan de tabellen, en zo mogelijk ook de cijfers van het huidige schooljaar?
3. Kunnen in het overzicht van de evolutie van het aantal leerlingen die het vak Duits volgen in het secundair onderwijs (bijlage 3), zowel in de tabel m.b.t. het absoluut percentage, als in de tabel m.b.t. het percentage ten opzichte van het totaal aantal leerlingen in het secundair onderwijs, ook de cijfers van de laatste twee schooljaren toegevoegd worden, en zo mogelijk ook de cijfers van het huidige schooljaar?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 2 juni 2006
van **DIRK DE COCK**

De lessentabellen voor het lopende schooljaar 2005-2006 van de onderwijskoepels kunnen opgevraagd worden via de respectieve pedagogische begeleidingsdiensten van de onderwijskoepels.

Een antwoord op uw andere deelvragen gaat in bijlage. Het betreft een actualisering van het tabellen die de Vlaamse volksvertegenwoordiger naar aanleiding van uw parlementaire vraag van 7 februari 2003 heeft gevraagd. Ook de gegevens van het lopende schooljaar werden verwerkt. Deze gegevens zijn geput uit de elektronische databanken van het departement Onderwijs.

BIJLAGEN

- Evolutie per net van de leerlingen die het vak Duits volgen in het secundair onderwijs, volgens opgaven van de scholen
- Evolutie per net van de leerlingen die het vak Duits volgen in het secundair onderwijs
- Leerlingen die het vak Duits volgen in het secundair onderwijs ten opzichte van het totaal aantal leerlingen.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/193/antw.193.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 194
van 2 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Franstalige faciliteitenscholen - Nationaliteiten

Artikel 6 van de taalwetgeving inzake onderwijs bepaalt dat het faciliteitenonderwijs wordt georganiseerd voor leerlingen waarvan de moedertaal of gebruikelijke taal het Frans is en het gezinshoofd in één van de zes faciliteitengemeenten verblijft.

Uit cijfers die mij in het verleden werden verstrekt, blijkt dat er nogal wat leerlingen van vreemde nationaliteiten les volgen in de verschillende Franstalige faciliteitenscholen.

Kan de minister de meest recente cijfers bezorgen van het aantal schoolkinderen met een vreemde nationaliteit voor de verschillende faciliteitengemeenten (Ronse inbegrepen) en opgedeeld per nationaliteit?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 2 juni 2006
van LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Hierbij de lijst met het aantal leerlingen met een vreemde nationaliteit ingeschreven in Vlaamse Franstalige scholen en afdelingen op 1 februari 2006, voor de verschillende faciliteiten- en taalgrensgemeenten, opgedeeld per nationaliteit.

BASISONDERWIJS

Aantal	nationaliteit		
1	Albanese	1620	DROGENBOS
3	Franse	1620	DROGENBOS
1	Nederlandse	1620	DROGENBOS
1	Oekraïense	1620	DROGENBOS
4	Kroatische	1620	DROGENBOS
1	Bosnisch-Herzegovinse	1620	DROGENBOS
1	Iraanse	1620	DROGENBOS
1	Congolese (Brazzaville)	1620	DROGENBOS
1	Burkinese	1620	DROGENBOS
8	Marokkaanse	1620	DROGENBOS
1	Canadese	1620	DROGENBOS
1	Braziliaanse	1620	DROGENBOS
3	Duitse	1950	KRAAINEM
1	Bulgaarse	1950	KRAAINEM
1	Spaanse	1950	KRAAINEM
4	Finse	1950	KRAAINEM
18	Franse	1950	KRAAINEM
3	Britse	1950	KRAAINEM
2	Griekse	1950	KRAAINEM
3	Ierse	1950	KRAAINEM
2	Noorse	1950	KRAAINEM
1	Zweedse	1950	KRAAINEM
1	Zwitserse	1950	KRAAINEM
4	Italiaanse	1950	KRAAINEM
2	Litouwse	1950	KRAAINEM
11	Poolse	1950	KRAAINEM
1	Tsjechische	1950	KRAAINEM
1	Slovaakse	1950	KRAAINEM
2	Oekraïense	1950	KRAAINEM

Aantal	nationaliteit		
2	Taiwanese	1950	KRAAINEM
2	Indonesische	1950	KRAAINEM
1	Chinese	1950	KRAAINEM
2	Congolese (Kinshasa; ex-Zaire)	1950	KRAAINEM
2	Rwandese	1950	KRAAINEM
1	Zambiaanse	1950	KRAAINEM
3	Marokkaanse	1950	KRAAINEM
6	Canadese	1950	KRAAINEM
2	Amerikaanse	1950	KRAAINEM
1	Belizische	1950	KRAAINEM
1	Braziliaanse	1950	KRAAINEM
2	Oostenrijkse	1630	LINKEBEEK
1	Deense	1630	LINKEBEEK
2	Spaanse	1630	LINKEBEEK
5	Franse	1630	LINKEBEEK
2	Roemeense	1630	LINKEBEEK
1	Italiaanse	1630	LINKEBEEK
2	Servisch-Montenegrijnse (ex-Joegoslavië)	1630	LINKEBEEK
2	Kirgizische	1630	LINKEBEEK
1	Kameroense	1630	LINKEBEEK
2	Rwandese	1630	LINKEBEEK
2	Canadese	1630	LINKEBEEK
2	Guatemalaanse	1630	LINKEBEEK
1	Albanese	9600	RONSE
2	Spaanse	9600	RONSE
10	Franse	9600	RONSE
1	Italiaanse	9600	RONSE
1	Russische	9600	RONSE
4	Iraakse	9600	RONSE
14	Marokkaanse	9600	RONSE
2	vluchteling van Macedonische herkomst	9600	RONSE
13	Duitse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
2	Deense	1640	SINT-GENESIUS-RODE
4	Spaanse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
32	Franse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
3	Britse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
3	Griekse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
1	Maltese	1640	SINT-GENESIUS-RODE
19	Portugese	1640	SINT-GENESIUS-RODE
12	Italiaanse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
2	Litouwse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
3	Poolse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
7	Russische	1640	SINT-GENESIUS-RODE

Aantal	nationaliteit		
1	Zuid-Koreaanse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
1	Filipijnse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
1	Iraanse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
4	Israëlische	1640	SINT-GENESIUS-RODE
2	Burundese	1640	SINT-GENESIUS-RODE
6	Congolese (Kinshasa; ex-Zaire)	1640	SINT-GENESIUS-RODE
3	Gabonese	1640	SINT-GENESIUS-RODE
1	Senegalese	1640	SINT-GENESIUS-RODE
2	Malagasische	1640	SINT-GENESIUS-RODE
1	Mozambikaanse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
3	Djiboutiaanse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
2	Algerijnse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
2	Egyptische	1640	SINT-GENESIUS-RODE
1	Libische	1640	SINT-GENESIUS-RODE
1	Marokkaanse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
1	Tunesische	1640	SINT-GENESIUS-RODE
7	Amerikaanse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
1	Braziliaanse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
1	Peruaanse	1640	SINT-GENESIUS-RODE
4	vluchteling van Servische herkomst	1640	SINT-GENESIUS-RODE
3	Duitse	1780	WEMMEL
1	Deense	1780	WEMMEL
4	Spaanse	1780	WEMMEL
11	Franse	1780	WEMMEL
1	Portugese	1780	WEMMEL
4	Italiaanse	1780	WEMMEL
2	Nederlandse	1780	WEMMEL
10	Poolse	1780	WEMMEL
1	Russische	1780	WEMMEL
1	Thaïse	1780	WEMMEL
1	Jordaanse	1780	WEMMEL
5	Congolese (Kinshasa; ex-Zaire)	1780	WEMMEL
1	Ivoriaanse	1780	WEMMEL
2	Marokkaanse	1780	WEMMEL
3	Tunesische	1780	WEMMEL
4	Amerikaanse	1780	WEMMEL
1	Peruaanse	1780	WEMMEL
33	Duitse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
6	Oostenrijkse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
2	Deense	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
3	Spaanse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
12	Finse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
34	Franse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM

Aantal	nationaliteit		
32	Britse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
4	Hongaarse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
6	Ierse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
1	Noorse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
2	Portugese	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
5	Roemeense	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
3	Zweedse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
2	Zwitserse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
5	Italiaanse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
1	Nederlandse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
1	Estlandse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
1	Poolse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
1	Tsjechische	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
1	Oekraïense	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
3	Russische	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
8	Japanese	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
1	Chinese	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
1	Noord-Koreaanse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
3	Iraanse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
4	Congolese (Kinshasa; ex-Zaire)	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
2	Nigeriaanse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
1	Djiboutiaanse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
9	Canadese	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
10	Amerikaanse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
2	Colombiaanse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
1	Australische	1970	WEZEMBEEK-OPPEM
2	Nieuw-Zeelandse	1970	WEZEMBEEK-OPPEM

SECUNDAIR ONDERWIJS

Aantal	nationaliteit		
4	Congolese (Brazzaville)	9600	RONSE
10	Congolese (Kinshasa; ex-Zaire)	9600	RONSE
1	Dominicaanse	9600	RONSE
9	Franse	9600	RONSE
1	Kameroenese	9600	RONSE
2	Marokkaanse	9600	RONSE
6	Rwandese	9600	RONSE

Wat de domiciliëring van de leerlingen van het basisonderwijs (artikel 6 van de onderwijstaalwet van 30 juli 1963 en artikel 7 §3 B van de bestuurstaalwet van 2 augustus 1963) in de betrokken gemeenten en van de leerlingen van het secundair onderwijs (artikel 7 tweede lid – 2° van de onderwijstaalwet

van 30 juli 1963) buiten het Nederlandse taalgebied betreft, voeren de verificatiediensten van het Vlaamse departement Onderwijs en Vorming de controle uit.

Het nagaan of de moedertaal, dan wel de gebruikelijke taal van de leerlingen effectief het Frans is, behoort tot de bevoegdheid van de taalinspectie, die vooralsnog een federale dienst is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 195
van 2 juni 2006
van **STEVEN VANACKERE**

Gedetacheerde leerkrachten - Stand van zaken

De decretale regels inzake detachering liggen vast in de respectieve decreten “Rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs” en “Rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding” (art.77quater resp. art.51quater).

Daarnaast zou er tijdens de vorige legislatuur (1999-2004) een convenant afgesloten zijn, waarbij het aantal gedetacheerden in het onderwijs gecontingenteerd werd per onderwijsnet.

1. Wanneer werd het bovenvermelde convenant afgesloten en welke aantallen gedetacheerden werden daarbij toen vastgesteld voor de verschillende onderwijsnetten?
2. Hoeveel detacheringen zijn er dit schooljaar (2005-2006) over de verschillende onderwijsnetten?

Hoeveel plaatsen in de geldende contingenten zijn op dit moment ingevuld en hoeveel niet?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 2 juni 2006
van **STEVEN VANACKERE**

In uw schriftelijke vraag verzoekt u mij de gegevens mee te delen i.v.m. en ik citeer “ ... een convenant (die)afgesloten (zou) zijn, waarbij het aantal gedetacheerden in het onderwijs gecontingeerd werd per onderwijsnet.”. Dit naast de decretale bepalingen vermeld in de artikelen 51 quater en 77 quater van de decreten rechtspositie.

Een dergelijk convenant is mij niet bekend.

Wel werden door Onderwijsdecreet XIV (van 14 februari 2003) met ingang van 1 september 2003 bepalingen betreffende de verloven wegens (bijzondere) opdracht uit het decreet Inspectie en Pedagogische Begeleidingsdiensten (van 17 juli 1991) gehaald en in de decreten rechtspositie ingevoegd. De voorheen bestaande artikelen betreffende verloven en terbeschikkingstellingen wegens (bijzondere) opdracht worden samengevoegd tot één leesbaar geheel binnen de decreten rechtspositie. Hierbij werd de figuur van de “terbeschikkingstelling wegens bijzondere opdracht” opgeheven en de figuur van het “verlof wegens opdracht” opgesplitst in “verlof wegens bijzondere opdracht” (zonder terugbetaling aan het departement Onderwijs) en “verlof wegens opdracht” (met terugbetaling aan het departement Onderwijs”).

Tevens werden de bepalingen van artikel 90 en 91 van het decreet Inspectie en Pedagogische Begeleidingsdiensten aangepast. Waar in het verleden het aantal “gedetacheerden” voor de onderwijsnetten reeds herleid was van 0,2 % naar 0,1% van de organieke omkadering van de instellingen, werd het aantal verloven wegens bijzondere opdracht toegekend aan de onderwijsnetten herleid tot 128. Tevens werd het werkgebied van deze “gedetacheerden” nader omschreven, in het bijzonder opdrachten bij de netgebonden begeleidingsdiensten en nascholingsinitiatieven.

Wellicht wordt deze decretale regeling opgevat als een vorm van “convenant”.

1. In overeenstemming met het, met ingang van 1 september 2003 gewijzigde, artikel 90 van het voornoemd decreet van 17 juli 1991, kan het verlof wegens bijzondere opdracht ten behoeve van de begeleidingsdiensten en nascholingsinitiatieven van de onderwijsnetten, worden uitgeoefend in 128 voltijdse betrekkingen. Deze betrekkingen worden verdeeld over de verenigingen zonder winstoogmerk, de intercommunales en het Gemeenschapsonderwijs a rato van het aandeel dat elke van deze rechtspersonen vertegenwoordigt in het totaal aantal organieke betrekkingen vastgesteld op 1 februari van het vorige schooljaar in de onderwijsinstellingen voor het basisonderwijs, het secundair onderwijs, deeltijds kunstonderwijs, volwassenenonderwijs en in de centra.

Met andere woorden, blijft de verdeelsleutel een verhoudingsgewijze verdeling op basis van het aantal organieke betrekkingen berekend per onderwijsnet.

2. Voor het schooljaar 2005-2006 werden de 128 voltijdse betrekkingen als volgt verdeeld over de verschillende onderwijsnetten:
  - 24 betrekkingen voor het Gemeenschapsonderwijs

- 20 betrekkingen voor het OVSG
- 3 betrekkingen voor het POV
- 80 betrekkingen voor het VSKO
- 1 betrekking voor het OKO

Hierbij de stand van zaken op basis van de gegevens die wij thans (juni 2006) van betrokken instellingen gekregen hebben:

- 18 betrekkingen voor het Gemeenschapsonderwijs
- 20 betrekkingen voor het OVSG
- 3 betrekkingen voor het POV
- 79 betrekkingen voor het VSKO
- 1 betrekking voor het OKO

Hierbij moet ik wel opmerken, dat op het einde van een schooljaar betrekkingen die in de laatste maanden van het schooljaar door een personeelslid worden verlaten, niet onmiddellijk terug worden ingevuld door detachering van een nieuw personeelslid. Het is wel te verwachten, dat naar het nieuwe schooljaar toe al de toegekende betrekkingen volledig zullen ingevuld worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 197
van 9 juni 2006
van **GREET VAN LINTER**

Opleidingen verpleegkunde - Informatie

Tijdens de plenaire vergadering van 3 mei 2006 stelde ik een actuele vraag over de aanwerving van Roemeense verpleegkundigen in Brusselse tweetalige ziekenhuizen (Handelingen Plenaire Vergadering van 3 mei 2006, blz. 10-14). In afwezigheid van minister Anciaux antwoordde de minister op mijn vragen.

Hij stelde in zijn antwoord onder meer: “Mijnheer de voorzitter, deze twee vragen van mevrouw Van Linter en de heer Vanackere aan minister Anciaux en mezelf vergen een heel uitgebreid antwoord. Het zal niet mogelijk zijn hier op alle details in te gaan. Ik zal dan ook schriftelijk meer gegevens aan de vraagstellers bezorgen.”

Tot op heden heb ik hierover niets mogen ontvangen.

Kan de minister de beloofde gegevens alsnog bezorgen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 9 juni 2006
van **GREET VAN LINTER**

Zoals afgesproken tijdens de plenaire vergadering van 3 mei 2006 en naar aanleiding van uw actuele vraag over de aanwerving van Roemeense verpleegkundigen in Brusselse ziekenhuizen vindt u hierbij meer informatie over de evolutie van de studenten en werkzoekenden in opleiding verpleegkundige - social profit.

1. Voor wat de VDAB-opleidingen voor werkzoekenden betreft, is het aantal werkzoekenden dat een opleiding social-profit start de afgelopen jaren fors toegenomen. In de periode 2002-2005 nam het aantal cursisten in deze opleidingen gemiddeld met meer dan eenderde toe. Zoals uit de bijlage - deel 1 blijkt, is een zeer belangrijk deel van deze stijging toe te wijzen aan de zeer fors gestegen interesse voor opleidingen verpleegkunde.
2. Voor wat het onderwijs betreft (bijlage - deel 2), is er voor het beroepsonderwijs een flinke stijging t.o.v. het schooljaar 2001-2002. Het aantal leerlingen dat zich inschrijft, stabiliseert de laatste jaren op dit hoge niveau (voor 2005-2006 zijn echter nog geen inschrijvingscijfers beschikbaar).
Voor wat het hoger onderwijs betreft, is er sinds 2001-2002 een licht, maar constant stijgende trend merkbaar van het aantal studenten dat zich voor het eerst inschrijft voor een opleiding bachelor in de verpleegkunde.

BIJLAGEN

1. Deel 1 - Overzicht werkzoekenden in VDAB-opleiding Social Profit 2002-2005
Deel 2 - Secundair onderwijs: opleiding verpleegkunde vierde graad beroepssecundair onderwijs.

Bijlage(n):

<http://jvp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/197/antw.197.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 198
van 9 juni 2006
van **PATRICIA CEYSENS**

Studentenuitwisseling Vlaanderen-China - Beleid

Een tijdje geleden peilde ik samen met collega Gilbert Van Baelen naar de interesse in de organisatie van een gestructureerde uitwisseling van studenten tussen Vlaanderen en China bij de Vlaamse universiteiten en hogescholen. De resultaten van de bevraging geven aan dat de Vlaamse instellingen voor hoger onderwijs sterk geïnteresseerd zijn om in te stappen in zo een project, genaamd “Pekingproject”. Een eerste doelstelling van een Pekingproject is om, naar analogie van het Erasmusproject, de mogelijkheid te creëren om soortgelijke uitwisselingsprojecten met universiteiten in China en het Verre Oosten op te zetten. Dit moet Vlaamse studenten in staat stellen om hun kennis en beroeps capaciteiten te verhogen. Een tweede doelstelling is het begrip van de Chinese taal en cultuur te bevorderen.

Volgend op de bevraging werd iedereen die interesse heeft voor het thema uitgenodigd op een debatavond omtrent dit Pekingproject en de studentenmobiliteit tussen Vlaanderen en China. Enkele China-experts en ervaringsdeskundigen hebben tijdens deze avond een uiteenzetting gegeven over hun ervaringen en visie m.b.t. studentenmobiliteit tussen Vlaanderen en China, en meer algemeen over het belang van de Chinese taal en cultuur.

Aansluitend bij de reeds genomen initiatieven heb ik volgende vragen.

1. Zijn er plannen om al dan niet in samenspraak met de instellingen, een informatiebeurs te organiseren waarbij door alle universiteiten en hogescholen samen kennis kan worden gemaakt met een aantal Chinese universiteiten?
2. Een “Chinacel” zou de functie kunnen vervullen van een coördinatie- en ondersteuningscentrum voor de begeleiding van Vlaamse studenten. Tevens kan een dergelijke cel meer continuïteit brengen in de uitwisselingsinitiatieven en contacten tussen Vlaanderen en China.

Onderzocht de minister reeds de mogelijkheid tot de oprichting van een Chinacel in de schoot van de VHORA (Vlaamse Hogescholenraad) en de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad)?

3. De Vlaamse Regering is van plan voor de noodzakelijke screening van Chinese studenten vanaf het academiejaar 2007-2008 samen te werken met het Duitse DAAD (Deutscher Akademischer Austauschdienst).

Kan Vlaanderen deze screening ook zelf uitvoeren door de oprichting van een Vlaams onderwijskantoor in China, teneinde zekerheid te hebben over de motivatie van deze studenten, de waarde van hun behaalde diploma's en hun kennis van het Engels?

4. Vermits China zal uitgroeien tot een economische wereldmacht, zal het belang van Chinees als taal toenemen.

Wordt de invoering van het Chinees als keuzevak in het secundair onderwijs - in navolging van Frankrijk en Nederland - onderzocht? Wordt daarbij ook aandacht besteed aan Chinese cultuur en omgangsvormen?

5. Wordt, teneinde meer Vlaamse studenten in China te laten studeren, het huidige beurzenaanbod van zeven beurzen aanzienlijk uitgebreid?
6. Wat is de stand van zaken in de voorbereiding van het werkprogramma 2006-2010 inzake de samenwerking China - Vlaanderen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 9 juni 2006

van **PATRICIA CEYSENS**

---

1. De overheid heeft geen plannen om een informatiebeurs te organiseren waarbij de universiteiten en de hogescholen kennis kunnen maken met Chinese universiteiten. Ik wil trouwens opmerken dat alle universiteiten en meerdere hogescholen de fase van de “eerste kennismaking” met het Chinese hoger onderwijs al voorbij zijn en in lijn met hun eigen instellingsbeleid samenwerking met bepaalde Chinese universiteiten zijn aangegaan.
2. Begeleiding van zowel inkomende als uitgaande studenten is een taak die de universiteiten en de hogescholen zelf opnemen, zowel in het kader van Europese programma's als Erasmus, als in het kader van hun eigen bilaterale samenwerking. Als collega's voeren de medewerkers van de ondersteunende diensten van de instellingen natuurlijk overleg en wisselen zij ervaringen uit. Op het niveau van VLIR en VLHORA bestaat echter geen centraal centrum voor de coördinatie en de ondersteuning van de internationale studentenmobiliteit. Ik betwijfel of dat er wel zou moeten komen voor studentenmobiliteit die specifiek op China is gericht. Mochten de instellingen daar de nood toe voelen, dan kunnen zij een dergelijk centrum uiteraard wel oprichten in de schoot van hun koepels. De continuïteit en verdere uitbreiding van de studentenmobiliteit hangt overigens ook af van de bereidheid van de Chinese Volksrepubliek om haar hoger onderwijssysteem verder te openen voor buitenlanders en meer studieplaatsen te reserveren voor Vlaamse studenten.
3. De keuze voor een partnerschap met de Duitse DAAD voor de screening van inkomende Chinese studenten is genomen na rijp beraad en na vergelijking van de verschillende procedures en organisaties die Europese en andere westerse landen in China hebben opgezet. Het bleek al gauw dat een betrouwbare screening vanwege de complexiteit van de materie en de noodzaak studenten te onderwerpen aan diepte-interviews, veel menskracht en middelen behoeft. Bij wijze van illustratie: de Akademische Prüfstelle (APS) van de DAAD in Peking telt 27 voltijdse personeelsleden ter plaatse. Bovendien staat de DAAD uitdrukkelijk open voor samenwerking met andere Europese landen; daarvan getuigt het bestaande partnerschap met Oostenrijk. Nog andere landen, zoals Zwitserland, én de twee andere Gemeenschappen van ons land onderhandelen overigens om eveneens toe te treden tot het Duitse systeem, precies omwille van de grote efficiëntie van het APS systeem. Daarbij komt nog dat Duitsland voor de samenwerking geen kosten aanrekent. Vlaanderen moet net als Oostenrijk enkel zorgen voor de periodieke aanwezigheid van een interviewer. Eind 2008 is een evaluatie gepland van de samenwerking. Op basis daarvan zal besloten worden of en op welke manier de Vlaams-Duitse samenwerking wordt verdergezet. Ten slotte wil ik nog opmerken dat intra-Europese samenwerking en beleidsafstemming in de context van een open Europese Hogeronderwijsruimte bezwaarlijk afgekeurd kan worden.
4. De vraag naar de invoering van het Chinees als keuzevak en het al dan niet behouden van een limitatieve lijst van talen die binnen de schoolcurricula van het secundair onderwijs kunnen worden aangeboden, wordt mee bekeken in het kader van de herziening van het beleid voor talen in het Vlaams onderwijs. In het najaar zal hierover een actieplan worden voorgesteld.

5. Voor onderwijs voorziet het nieuwe werkprogramma van het cultureel akkoord in de uitwisseling van studenten en taalleerkrachten. Vlaanderen zal ook bijzondere steun verlenen aan de met de hulp van de Nederlandse Taalunie nieuw opgerichte vakgroep Nederlands aan de Beijing Foreign Studies University. Het aantal postgraduate beurzen voor Vlaamse uitwisselingsstudenten wordt opgetrokken van 7 tot 9. In tegenstelling tot vroeger, zal het ook mogelijk zijn dat studenten die nog geen kennis hebben van de Chinese taal voor deze beurzen postuleren.

Het cultureel akkoord is echter niet het enige kader waarbinnen beurzen worden aangeboden. Ook binnen interuniversitaire akkoorden bestaan verschillende mogelijkheden voor een kortere of langere uitwisseling. We mogen ten slotte niet uit het oog verliezen dat ook andere Chineestalige landen of regio's in het Verre Oosten vlot studieplaatsen verlenen aan Vlaamse studenten voor o.m. uitstekende initiatiecursussen Chinees. In bepaalde gevallen staan daar ook beurzen voor ter beschikking, die nog altijd onvoldoende benut worden door onze studenten.

6. Het werkprogramma 2006-2010 in het kader van het cultureel akkoord tussen Vlaanderen en de Volksrepubliek China is op 3 april 2006 in Peking ondertekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 199
van 9 juni 2006
van **CATHY BERX**

Niet-onderwijsregelgeving - Kosten voor scholen

Eerder kwam het probleem van de administratieve en financiële gevolgen van niet-onderwijsregelgeving voor scholen bij een aantal gelegenheden aan bod in de commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement (bv. vragen om uitleg van Luc Martens en mezelf op 7 oktober 2004 en een vraag om uitleg van mezelf op 13 januari 2005, resp. Handelingen C 5 van 7 oktober 2004, blz. 17-20, en Handelingen C 75 van 13 januari 2005, blz. 6-8).

Allerlei verplichtingen (deels door de federale, deels door de Vlaamse overheid opgelegd) en lasten brengen voor scholen kosten met zich mee, die ze met hun werkingsmiddelen moeten betalen: zaken op het vlak van veiligheid, gezondheid, milieu, enzovoort.

1. Welke kosten (verplichtingen en lasten) moeten scholen in dit verband momenteel betalen?
2. Hoeveel bedragen die kosten gemiddeld?
3. Welk aandeel in de werkingsmiddelen vertegenwoordigen die kosten gemiddeld?

Of is het om een duidelijk centraal beeld te krijgen van zulke kosten, wachten op het volledig functioneren van het nieuwe boekhoudsysteem?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 9 juni 2006

van **CATHY BERX**

---

1. Hierbij wordt bevestigd dat er inderdaad voor scholen heel wat verplichtingen zijn die afkomstig zijn van niet onderwijsregelgeving. Ik geef hier een paar voorbeelden.
Inzake het milieu is er de milieuvergunning, het afvalstoffendecreet, de bodemsanering en de energiezorg. De scholen dienen voor de veiligheid rekening te houden met de federale bepalingen inzake keuring en onderhoud van apparatuur. Er zijn ook verplichtingen inzake voedselveiligheid. De wet op het welzijn op het werk houdt een reeks opdrachten in bij de gezondheidspreventie en de concrete werking van de werkvloer. Er is ook regelgeving inzake gewenst gedrag onder het personeel. Alle schoolbesturen hebben hun boekhoudkundige verplichtingen. Voor het thema media dient de school rekening te houden met bepalingen inzake auteurs- en productierechten. Voor het personeel dat schoolbesturen op eigen middelen aanwerven zijn er de procedures met de diverse instanties binnen de sociale zekerheid. Naar mobiliteit toe is er de samenwerking met De Lijn en de lokale besturen.
2. Bij die verplichtingen afkomstig van niet onderwijsregelgeving kunnen twee opmerkingen gemaakt worden.
Een reeks verplichtingen zijn inherent aan iedere organisatie in Vlaanderen of in België, ongeacht of het een publieke instantie is of een privé-bedrijf. Elke vzw in België dient de federale wet van 1921 en de dubbele boekhouding op te volgen. Een milieuvergunning registreert de impact van een organisatie op het milieu en kan niet buiten het onderwijsdomein gehouden worden.

Ten tweede is het wel zo dat sommige verplichtingen niet geactualiseerd werden of te weinig sectorgericht zijn. Een aantal verplichtingen zijn jaren geleden opgesteld en zouden nu best een kritische analyse ondergaan. Andere verplichtingen gelden algemeen voor alle soorten organisaties, terwijl er misschien argumenten zijn om ze per sector anders in te vullen. Zo zouden de procedures inzake milieu voor een basisschool er anders kunnen uitzien als voor een technische school met labo's en werkplaatsen.
3. Het is een opdracht van alle overheidsinstanties om de lasten die bij een bepaalde wettelijke of administratieve verplichting behoren, tot een minimum te beperken. Dit geldt zowel ten aanzien van een privé-bedrijf als ten aanzien van een school. Wanneer die opdracht wordt ingevuld dan is het voor de onderwijsoverheid moeilijk om nog eens afzonderlijk voor scholen afwijkingen of specifieke regelgeving te bekomen. Afwijkingen of specifieke regelgeving die dan minder zwaar zou wegen op de scholen of sommige ervan.
Het is niet altijd een vereenvoudiging als er voor elke sector afzonderlijk regelgeving bestaat. Dit betekent afzonderlijke vorming en informatiecampagnes. Veel overheidsinstanties geven trouwens de voorkeur aan één regelgeving voor een bepaald thema en dat voor alle betrokken organisaties (o.a. scholen) geldt.
4. Op dit ogenblik is er geen methodiek voorhanden om al die verplichten van niet onderwijsregelgeving te meten en uit te drukken in euro. Een aantal verplichtingen hebben geen direct of afzonderlijk financiële impact. Ze staan niet of niet afzonderlijk vermeld in de schoolboekhouding. De kost van een milieuvergunning (informatie inwinnen, gesubsidieerd

personeel, formulier invullen, aankoop papier met werkingsbudget, interne besprekingen en verslaggeving, externe ondersteuning, e.a.) is niet eenvormig uit de schoolboekhouding te halen. Er is ook het tijdselement. Het ene jaar moet een school een milieuvergunning opstellen die vervolgens 10 jaar blijft gelden. Scholen in Vlaanderen zijn erg verschillend en hebben ongetwijfeld ook voor deze verplichtingen een eigen aanpak. Al die verschillende elementen maken het niet mogelijk om een correcte berekening te maken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 200
van 9 juni 2006
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Centra voor leerlingenbegeleiding - Autisme-labels

Op 6 juni 2006 stelde Vlaams volksvertegenwoordiger Kathleen Helsen een vraag om uitleg over GON-ondersteuning (geïntegreerd onderwijs) voor leerlingen met autismspectrumstoornissen. In zijn antwoord zei de minister onder andere dat er verschillen bestaan tussen CLB's (centra voor leerlingenbegeleiding) bij het toekennen van de labels "matige" en "ernstige" stoornis in dit verband.

Kan de minister cijfers te beschikking stellen in verband met het attesteringsgedrag van alle Vlaamse CLB's waaruit het bovenvermelde verschil tussen CLB's zou blijken?

Zijn er met andere woorden cijfers waaruit blijkt dat er geografische verschillen zijn in de mate van strengheid waarmee de Vlaamse CLB's zulke labels inzake autisme toekennen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 9 juni 2006
van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

De problematiek rond de attestering type 7 van leerlingen met autisme waarbij het onderscheid gemaakt worden tussen matig en ernstig is gekend.

U informeert naar de verschillen in attesteringsgedrag die er bestaan tussen de Centra voor Leerlingenbegeleiding (CLB's). De gegevens waarover ik beschik, werden mij aangereikt door de GON-coördinatoren van de verschillende netten. De verschillen worden bovendien bevestigd door de CLB-sector zelf, directies van scholen.

Deze cijfers hebben betrekking op het schooljaar 2005-2006. Ze geven voor de GON-leerlingen met een ASS-problematiek de verdeling weer tussen de kwalificatie 'matig' en 'ernstig'. Deze cijfers werden niet gecontroleerd door de administratie. Het is niet duidelijk of deze informatie volledig is.

46% van alle GON-leerlingen heeft te maken met een ASS-problematiek. 80% van de type 7-geattesteerden binnen het GON heeft een ASS problematiek. Uit de cijfers blijken ook het verschillen tussen de netten: in het Gemeenschapsonderwijs is de verhouding matig-ernstig ongeveer 40-60, binnen het OVSG is de verhouding min of meer gelijkaardig, zij het iets gematigder. De verhouding matig-ernstig in de vrije sector is 60-40. Daaruit kan worden afgeleid dat de CLB's per net anders attesteren.

Gemeenschapsonderwijs:

Type	Matig	Ernstig	Totaal
Type 4	35	12	47
Type 7	276	415	691
Totaal	311	427	738

Gesubsidieerd officieel onderwijs (OVSG) (Cijfers enkel gebaseerd op de drie grote centra Antwerpen, Gent en Brussel):

Niveau	Matig	Ernstig	Totaal
Kleuter	14	10	24
Lager	50	64	114
Secundair	18	31	49
Totaal	82	105	187

Gesubsidieerd vrij onderwijs:

Matig	Ernstig	Totaal
1.073	702	1.775

Alle netten samen:

Matig	Ernstig	Totaal
1.466	1.234	2.700

De door de GON-coördinatoren verstrekte gegevens geven geen informatie over het verwijzende CLB, noch over eventuele geografische verschillen. Ik beschik evenmin over deze gegevens.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 205
van 19 juni 2006
van **BART SOMERS**

Werkzoekenden bouwsector - VDAB-screening (2)

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 87 van 20 januari 2006 stelde de minister dat het proefproject screening in het regionale VDAB-kantoor van Sint-Niklaas inzake werkzoekenden in de bouwsector, begin maart werd afgerond. Tevens werd met het Fonds voor Vakopleiding in de Bouwnijverheid onderhandeld om via lokale samenwerkingsverbanden de instroom van nieuwe mensen in de sector te verhogen en de globale sectorscreening mee uit te voeren (vraag nr. 87 van 20 januari 2006, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6, maart 2006, blz. 681-682.)

1. Werd het werkzoekendenbestand “bouw” in heel Vlaanderen intussen gescreend?

Zo ja, welke waren de resultaten?

Zo neen, wat is de reden van de vertraging?

2. Welke resultaten hebben de onderhandelingen met het Fonds voor Vakopleiding in de Bouwnijverheid opgeleverd op het vlak van de verhoging van de instroom van nieuwe mensen in de bouwsector?

3. Welke bijdrage heeft het Fonds geleverd in de uitvoering van de globale sectorscreening?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 205 van 19 juni 2006

van **BART SOMERS**

---

1. Na evaluatie van het proefproject screening van werkzoekenden in de bouwsector in Sint-Niklaas (zie samenvatting in bijlage) werd in maart en april 2006 een Vlaams scenario uitgewerkt om de ganse theoretische arbeidsmarktreserve voor de bouwsector te screenen. Hierbij werd rekening gehouden met de opmerkingen die door de SERV-commissie Hout en Bouw werden overgemaakt aan de VDAB, betreffende een objectieve labeling van niet-werkende werkzoekenden, de breedte van de doelgroep voor de sectorale screening, en een voldoende kennis van de sector bij de consultants betrokken bij de screening.

Op 30 april 2006 waren 16.655 niet-werkende werkzoekenden ingeschreven bij VDAB met een beroepsaspiratie in de bouwsector. Deze doelgroep werd op basis van een aantal variabelen ingedeeld in 5 categorieën, die elk op een passende manier benaderd worden in functie van efficiëntie en capaciteit. Het proefproject in Sint-Niklaas toonde aan dat dergelijke aanpak noodzakelijk is.

De sectorale screening bouw ging van start in mei 2006. Voor de verlofperiode wordt iedere betrokkene uitgenodigd en de algemene screening uitgevoerd. Na het verlof gebeuren voor de werkzoekenden waarvoor een technische testing of een opleiding nodig is, de vervolgcities.

2. De onderhandelingen met het Fonds voor Vakopleiding in de Bouwnijverheid, met betrekking tot de instroom van nieuwe mensen in de bouwsector zijn gevoerd en hebben geleid tot een aantal werkafspraken tussen VDAB, FVB, lokale partners en steden zoals Antwerpen, Gent, Kortrijk, Mechelen, Aalst, Ronse en de provincie Limburg. De specifieke doelgroepen en de lokale accenten die in deze samenwerkingsverbanden worden gelegd, maken het moeilijk om tot een globale éénduidige structuur in Vlaanderen of op provinciaal niveau te komen.

Deze samenwerkingsverbanden leveren goede resultaten. Wat betreft toeleiding naar opleiding en werk. Vooraleer verder te bouwen op deze initiatieven (verbreding, harmonisering, ...) zal eerst de evaluatie van de screening van werkzoekende in de bouwsector met deze sector worden besproken, zodat op de meest gepaste manier deze initiatieven aan de vastgestelde knelpunten kunnen remediëren.

3. In de globale screening van het volledige werkzoekendenbestand in Vlaanderen werkt het FVB actief mee in de organisatie van de collectieve infosessies in de VDAB-locaties en de oriënterende gesprekken die daarop aansluiten.

Daarenboven hebben de werkgeversorganisaties van de sector zich bereid verklaard om hun leden te stimuleren alle vacatures door te geven aan VDAB. Dit kan via een gestandaardiseerd document waarin de benodigde competenties kunnen aangeduid worden, zodat de matching tussen vraag en aanbod zo goed mogelijk verloopt.

BIJLAGEN

1. Samenvatting screening bouw Sint Niklaas

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/205/antw.205.bijl.001.doc>

INGE VERVOTTE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 176
van 31 mei 2006
van **TOM DEHAENE**

Agressief consumentenkrediet - Brief aan federale regering

In antwoord op mijn vraag om uitleg in de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin omtrent agressieve consumentenkredieten (zoals SMS-cash) deelde de minister mee dat haar federale collega voldoende op de hoogte is van deze praktijken (Handelingen C182 van 16 maart 2006, blz. 28-30).

Toch zou zij een brief richten aan haar federale collega om expliciete aandacht te vragen voor deze problematiek en om duidelijk te maken dat het geen zin heeft een Vlaams preventief beleid inzake schuldoverlast uit te werken wanneer zulke agressieve praktijken gewoon kunnen doorgaan. Dat is dweilen met de kraan open.

1. Kan de minister een kopie bezorgen van de brief die zij verstuurd?
2. Wat is het antwoord van haar federale collega?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 176 van 31 mei 2006

van **TOM DEHAENE**

Ik heb op 2 mei 2006 een brief betreffende de aanpak van agressieve consumentenkredieten gericht aan twee federale collega's, met name aan mevrouw Freya Van den Bossche, vice-eerste minister en minister van Begroting en van Consumentenzaken en aan de heer Marc Verwilghen, minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid.

Totnogtoe heb ik enkel een antwoord mogen ontvangen van mevrouw Freya Van den Bossche, vice-eerste minister en minister van Begroting en van Consumentenzaken.

BIJLAGEN

1. Kopie van de brief aan mevrouw Freya Van den Bossche, vice-eerste minister en minister van Begroting en van Consumentenzaken
2. Kopie van de brief aan de heer Marc Verwilghen, minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid.
3. Kopie van het antwoord van mevrouw Freya Van den Bossche, vice-eerste minister en minister van Begroting en van Consumentenzaken

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/176/antw.176.bijl.002.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/176/antw.176.bijl.001.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/176/antw.176.bijl.003.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 177
van 31 mei 2006
van **TOM DEHAENE**

Oppashulp - Stand van zaken

Een vrijwilliger kan worden ingeschakeld ter aanvulling van de professionele zorg of als een kortstondige vervanging van de mantelzorger. Dat heet oppashulp.

De taken die de vrijwillige oppassers uitvoeren, zijn erop gericht de continuïteit in de hulpverlening te waarborgen: zorgend aanwezig zijn, ondersteuning, maaltijden opwarmen, helpen bij aan- en uitkleden, ...

Kan de minister een overzicht geven van de gepresteerde uren oppashulp per erkende dienst in Vlaanderen? Dit voor de jaren 2003, 2004 en 2005.

Graag een opsplitsing naar provincie.

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 177 van 31 mei 2006

van **TOM DEHAENE**

Op dit ogenblik is het zo dat oppashulp zowel door vrijwilligers als professionelen kan geboden worden. De huidige regelgeving stelt immers dat een erkende dienst voor oppashulp jaarlijks minstens 10.000 uren oppas moet coördineren. Minstens de helft daarvan moet door vrijwilligers worden gepresteerd.

Er zijn echter plannen om deze bepaling in de zeer nabije toekomst te herzien. Ik heb een voorstel tot regelgeving uitgewerkt waarbij nog enkel de door vrijwilligers gepresterde oppashulp gesubsidieerd wordt. Om de diensten te stimuleren hun aanbod verder uit te breiden, zal het nieuwe subsidie-mechanisme bovendien ook gedeeltelijk prestatiegebonden zijn.

Hieronder volgt een overzicht van de gepresterde uren oppashulp voor de werkingsjaren 2004 en 2005. De gegevens voor het jaar 2003 zijn niet op voldoende gedetailleerde wijze beschikbaar.

Gepresterde uren 2004:

2004	Totaal aantal uren oppas	Aantal uren vrijwilligers	%	Aantal uren professionelen	%
West-Vlaanderen	277.911,05	231.279,30	83,22	46.631,75	16,78
Oost-Vlaanderen	172.251,06	140.061,06	81,31	32.190,00	18,69
Antwerpen	80.206,43	62.053,33	77,37	18.153,10	22,63
Limburg	256.113,00	147.919,00	57,76	108.194,00	42,24
Vlaams-Brabant	87.628,12	59.336,00	67,71	28.292,12	32,29
Brussel	20.126,75	13.030,50	64,74	7.096,25	35,26
Totaal	894.236,41	653.679,19	73,10	240.557,22	26,90

Gepresterde uren 2005:

2005	Totaal uren	Totaal vrijwilligers	%	Totaal professionelen	%
West-Vlaanderen	299.851,25	256.274,50	85,47	43.576,75	14,53
Oost-Vlaanderen	192.774,75	158.323,50	82,13	34.451,25	17,87
Antwerpen	86.436,00	66.085,50	76,46	20.350,50	23,54
Limburg	266.199,95	179.418,25	67,40	86.781,70	32,60
Vlaams-Brabant	113.827,98	73.951,73	64,97	39.876,25	35,03
Brussel	27.259,21	16.498,02	60,52	10.761,19	39,48
Totaal	986.349,14	750.551,50	76,09	235.797,64	23,91

De gedetailleerde overzichten per dienst gaan als bijlage.

BIJLAGE

Overzicht gepresterde uren oppas per dienst per provincie – 2004

Overzicht gepresteerde uren oppas per dienst per provincie – 2005

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VERVOTTE/177/antw.177.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 178
van 31 mei 2006
van **VERA JANS**

Patiëntenverenigingen geestelijke gezondheidszorg - Steun

In haar beleidsbrief 2005-2006 stelt de minister m.b.t. de geestelijke gezondheidszorg in het kader van “Participatie en dialoog”: “De wet op de patiëntenrechten is onvoldoende gekend bij patiënten en familie. Ik vind het dan ook belangrijk om de patiëntenverenigingen te ondersteunen in hun streven naar rechten en inspraak van patiënten en familie. Ik wil dan ook onderzoeken hoe hun deskundigheid kan worden verhoogd zodat hun betrokkenheid bij onder meer het behandelingsplan geoptimaliseerd kan worden.”

1. Op welke wijze ondersteunt de minister de patiëntenverenigingen geestelijke gezondheidszorg in hun streven naar rechten en inspraak van patiënten en familie?
2. Opteert de minister hierbij onder meer voor de ondersteuning van individuele patiëntenverenigingen geestelijke gezondheidszorg?
3. Heeft de minister reeds een onderzoek ingesteld naar de wijze waarop de deskundigheid van patiënten en familie van personen met een psychische aandoening kan worden verhoogd? Zo ja, wat is de stand van zaken?
4. Het Vlaams Patiëntenplatform is het aanspreekpunt voor de Vlaamse overheid inzake patiëntgerelateerde problemen en vraagstukken.

Op welke wijze is de geestelijke gezondheidszorg vertegenwoordigd binnen het Vlaams Patiëntenplatform?

5. Welke opdracht/bevoegdheden heeft het Vlaams Patiëntenplatform m.b.t. de ondersteuning van individuele patiëntenverenigingen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 178 van 31 mei 2006

van VERA JANS

---

1. De Vlaamse overheid steunt de patiëntenverenigingen geestelijke gezondheidszorg via de Vlaamse Vereniging Geestelijke Gezondheid (VVG). De VVG heeft een duidelijke opdracht met betrekking tot patiëntenvertegenwoordiging en patiëntenrechten. In verband met het versterken van de positie van patiënten en hun familieleden in de geestelijke gezondheidszorg heeft de VVG in het verleden pionierswerk verricht en wil dit verder blijven doen. Momenteel zijn Uilenspiegel en de Vlaamse Vereniging voor Manisch Depressieven (VVMD) als patiëntenverenigingen, en Similes en de Alzheimerliga als vereniging voor familieleden binnen de VVG vertegenwoordigd. De patiëntenverenigingen Uilenspiegel en VVMD zijn mede onder impuls van de VVG ontstaan, maar ontvangen geen structurele financiering, noch van de VVG, noch van de Vlaamse overheid. Het zijn eigenlijk vrijwilligersorganisaties. De VVG zorgt bij deze patiëntenverenigingen voor coaching, logistieke en administratieve steun.

Naast de initiatieven gericht naar de patiëntenverenigingen heeft de VVG ook pionierswerk geleverd wat betreft de klachtenbemiddelings- en ombudsfunctie. Deze initiatieven werden door de federale overheid overgenomen en gefinancierd (via de Overlegplatforms Geestelijke Gezondheidszorg).

2. Voor individuele ondersteuning kunnen de patiëntenverenigingen en allerlei andere zelfhulpinitiatieven bij het Trefpunt Zelfhulp vzw terecht. Dit centrum wordt sinds 1982 door de Vlaamse overheid gesubsidieerd op basis van aanbevelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie. Die aanbevelingen gaan uit van de overtuiging dat zelfhulpgroepen en patiëntenverenigingen een positieve bijdrage leveren aan het welzijn van zowel het individu, als van de samenleving in haar geheel.
Individen die van die verenigingen deel uitmaken of er een beroep op doen, worden in staat gesteld voor een stuk zelf verantwoordelijkheid voor de eigen gezondheidszorg op te nemen. Het contact met lotgenoten sterkt mensen die door een persoonlijk probleem getroffen zijn of een onbevredigende behandeling door professionele hulpverleners achter de rug hebben. Door het uitwisselen van ervaringen en informatie en door het geven en delen van begrip en emotionele steun, schept men voor elkaar de mogelijkheid om het leven met een probleem aan te kunnen.
Zelfhulpgroepen en patiëntenverenigingen vervullen ook een preventieve taak: ze voorkomen ontwikkelingen die met een ziekte of aandoening gepaard kunnen gaan en daardoor een toenemende vraag naar professionele zorgen en begeleiding. Ze voorzien ook in diensten die de geïnstitutionaliseerde hulpverlening aanvullen. In een aantal gevallen bieden zij steun aan hulpbehoevenden: zij wijzen op nieuwe behandelingsvormen en op aspecten van een ziekte of probleem die meer aandacht verdienen; ze voorzien modellen om met problemen om te gaan.
De steun die het Vlaams ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin via het Trefpunt Zelfhulp vzw aan patiëntenverenigingen en zelfhulpinitiatieven voorziet, kadert bovendien in een zelfzorgbevorderend beleid. De participatie van de bevolking aan de ontwikkeling van hun eigen gezondheid en welzijn is onderdeel van het beleid betreffende gezondheidsbevordering. Gezondheidsbevordering is immers een proces dat de mens in staat stelt meer controle en zeggingschap te verkrijgen over hun gezondheidstoestand (in de breedste zin) en deze daardoor te verbeteren. Het gaat daarbij niet enkel over mensen die lijden aan een specifieke ziekte, maar het gaat om een brede strategie die de waarde benadrukt van participatie, zelf-educatie en gemeenschapsontwikkeling, welke nauw verbonden zijn met de werking en de steun van

zelfhulpinitiatieven en patiëntenverenigingen. Meer in het bijzonder wil dit beleid de aandacht vestigen op de noodzaak om sociale netwerken en onderlinge steun te versterken en om een positief gezondheidsgedrag en geschikte verwerkingsstrategieën te bevorderen.

De algemene, indirecte steun aan zelfhulpinitiatieven en patiëntenverenigingen die de Vlaamse overheid via het Trefpunt Zelfhulp vzw verleent drukt tevens de waarde uit die ze hecht aan het feit dat steeds meer leken zelf iets willen doen voor hun welzijn (empowerment). Van groot belang daarbij is het vinden van een gepast evenwicht tussen sterke professionele controle en zelfhulpgroepen.

Door de subsidiëring van het Trefpunt Zelfhulp vzw opteerde ik voor een globale ondersteuning van de Vlaamse patiëntenverenigingen en zelfhulpinitiatieven. De ondersteuning van zelfhulpinitiatieven en patiëntenverenigingen door het Trefpunt Zelfhulp vzw bestaat uit een hele waaier van activiteiten die erop gericht zijn de noodzakelijke voorwaarden te vervullen voor een spontane ontwikkeling en ontplooiing van de zelfhulpinitiatieven: informatie en documentatie, het scheppen van een zelfhulpgunstig klimaat (voordrachten, publicaties, symposia, ...), directe dienstverlening aan groepen (juridisch, psychologisch, socio-medisch en organisatorisch advies en begeleiding, vorming, starthulp, bemiddeling bij interne moeilijkheden, reflectie naar aanleiding van sleutelmomenten, enz.).

Naast deze globale ondersteuning aan patiëntenverenigingen en zelfhulpinitiatieven is het voor sommige verenigingen bovendien mogelijk om een financiële toelage te ontvangen in het kader van het Decreet op het Vrijwilligerswerk. Patiëntenverenigingen en zelfhulpinitiatieven die aan de erkenningvoorwaarden voldoen, kunnen - wanneer zij binnen de vereisten passen - subsidies bekomen die de 'vrijwilligheid' voor een deel honoreren en ondersteunen.

3. Er werd geen onderzoek terzake ingesteld.
4. Het Vlaams Patiëntenplatform vzw is een koepelorganisatie van een 80-tal patiëntenverenigingen in Vlaanderen die de algemene belangenbehartiging van deze patiëntenverenigingen op zich neemt. Het Vlaams Patiëntenplatform vzw heeft als opdracht om gezamenlijke standpunten rond diverse thema's te ontwikkelen en de afvaardiging of vertegenwoordiging van patiënten in raden of op symposia op te nemen met het oog op het signaleren van problemen en het formuleren van oplossingen of alternatieven met betrekking tot het gezondheidsbeleid.

Patiëntenverenigingen uit de geestelijke gezondheid zijn duidelijk vertegenwoordigd binnen de Raad van Bestuur van het Vlaams Patiëntenplatform vzw. Deze is samengesteld uit vertegenwoordigers van negen patiëntenverenigingen waarvan zowel Similes als de Vlaamse Vereniging voor Manisch Depressieven (VVMD) deel uitmaken en mee vormgeven aan het gevoerde beleid. Ook Uilenspiegel vzw maakte tot voor kort deel uit van de raad van bestuur en is als vereniging actief in diverse studiegroepen (medicatie en werkgelegenheid).

De inhoudelijke prioriteiten voor het Vlaams Patiëntenplatform worden bepaald door de aangesloten patiëntenverenigingen. Binnen elk thema wordt in een studiegroep nagegaan aan de hand van de inbreng van de vertegenwoordigers van de verenigingen, ook uit de geestelijke gezondheid, welke knelpunten ervaren worden en in welke mate beleidsaanbevelingen geformuleerd kunnen worden naar de overheid.

Het Vlaams Patiëntenplatform vzw kiest voor deze aanpak omdat bijvoorbeeld verzekeringsproblemen, problemen inzake tewerkstelling of medicatie in grote mate gelijklopend zijn voor alle patiënten. Wat betreft het thema patiëntenrechten koos het Vlaams Patiëntenplatform vzw resoluut voor een andere aanpak omwille van de specifieke problemen die patiënten uit de geestelijke gezondheid ondervinden. Bij de samenstelling van de plenaire vergadering van de Federale Commissie Rechten van de Patiënt werd het Vlaams Patiëntenplatform vzw gevraagd om de twee effectieve leden en de twee plaatsvervangende leden aan te duiden. Het Vlaams Patiëntenplatform vzw koos ervoor om deze vier zetels te verdelen onder de 'somatische' zorg en

de zorg in de geestelijke gezondheid. Similes vzw en Uilenspiegel vzw werden gevraagd om dit mandaat op te nemen.

Verder pleitte het Vlaams Patiëntenplatform vzw voor de oprichting van een werkgroep geestelijke gezondheid binnen de Federale Commissie Rechten van de Patiënt om de specifieke problemen op dit terrein aan te pakken. Het Vlaams Patiëntenplatform vzw zit deze werkgroep voor.

5. Het Vlaams Patiëntenplatform vzw heeft enkel een taak op vlak van belangenverdediging en geen taak of opdracht inzake de ondersteuning van individuele patiëntenverenigingen. Voor individuele ondersteuning kunnen de patiëntenverenigingen en allerhande andere zelfhulpinitiatieven bij het Trefpunt Zelfhulp terecht (zie het antwoord op vraag 2).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 179
van 31 mei 2006
van **VERA JANS**

Decreet georganiseerd vrijwilligerswerk - Evaluatie

In haar beleidsbrief 2005-2006 stelt de minister dat er op basis van een evaluatie van het decreet van 23 maart 1994 over het georganiseerd vrijwilligerswerk zal worden nagegaan of een aanpassing van dit decreet wenselijk is.

De minister deelde in antwoord op mijn vraag om uitleg over de resultaten van de studieopdracht over de verzekering van vrijwilligersorganisaties op 21 maart 2006 mee dat de evaluatie van het decreet over het georganiseerd vrijwilligerswerk van 23 maart 1994 bezig is. Het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk had op dat ogenblik al een evaluatie van het decreet gemaakt en de bijdrage van het Vlaams Welzijnsverbond tot de evaluatie werd verwacht tegen 31 maart 2006. Hierna zou ook aan de administratie worden gevraagd een evaluatie op te stellen (Handelingen C186 van 21 maart 2006, blz. 4-6).

1. Wat is de stand van zaken betreffende de evaluatie van het decreet van 23 maart 1994?
2. Zijn er plannen om een algemeen decreet rond het vrijwilligerswerk in Vlaanderen uit te vaardigen, of zal een hernieuwd decreet enkel betrekking hebben op het vrijwilligerswerk in de gezondheids- en welzijnssector?
3. Wat is de vooropgestelde timing voor stemming en implementatie van het hernieuwde decreet?
4. Zijn er binnen de Vlaamse Regering afspraken gemaakt omtrent de minister die de coördinatie van de bevoegdheden rond vrijwilligerswerk op zich zal nemen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 179 van 31 mei 2006

van **VERA JANS**

---

1. De evaluatie van het decreet van 23 maart 1994 betreffende het georganiseerd vrijwilligerswerk in de welzijns- en gezondheidssector is nog steeds aan de gang. Op vraag van de administratie heeft het Vlaams Steunpunt Vrijwilligerswerk – na raadpleging van zijn leden - een evaluatienota neergelegd. Het Vlaams Welzijnsverbond heeft op eigen initiatief op 13 april 2006 een evaluatie ingediend. Daarna heeft de administratie een evaluatienota opgesteld waarin de standpunten van de beide genoemde organisaties werden geïntegreerd. Op dit ogenblik wordt echter nog nagegaan of een aanpassing van het decreet wenselijk is, gelet op de budgettaire implicaties van de verschillende beleidsopties. Ook wordt nagegaan of de ondersteuning van het vrijwilligerswerk niet moet gekaderd worden in het Charter tussen de Vlaamse Regering en de Verenigde Verenigingen. De Vlaamse Regering heeft op 19 mei 2006 beslist om over dit Charter het overleg op te starten.
2. en 3. Aangezien het nog niet duidelijk is of het wenselijk is om het decreet aan te passen, kunnen vragen 2 en 3 nog niet beantwoord worden.
4. Er zijn binnen de Vlaamse Regering geen afspraken gemaakt omtrent de minister die de coördinatie van de bevoegdheden rond vrijwilligerswerk op zich zal nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 180
van 31 mei 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Samenwerking met Wemmel - Buitenschoolse kinderopvang

Het einde van de legislatuur is een gelegenheid om een evaluatie te maken van het gevoerde gemeentelijk beleid. Hierin zit ook de samenwerking van de gemeentelijke met de Vlaamse overheid vervat.

Hieromtrent bereiken ons negatieve berichten vanuit de sociaal-culturele verenigingen de gemeente Wemmel. De samenwerking in de aflopende legislatuur op het vlak van onder meer buitenschoolse kinderopvang zou ondermaats geweest zijn.

Daardoor krijgen de inwoners van Wemmel met jonge kinderen niet dezelfde fiscale voordelen als in de andere Vlaamse gemeenten.

1. Graag vernam ik van de minister in hoeverre uit haar eigen evaluatie terzake blijkt dat er manifeste onwil zou zijn langs de kant van het gemeentebestuur van Wemmel om samen te werken met Kind en Gezin.

Zo ja, op welke wijze werd hieraan geredieerd?

2. Is Wemmel in deze een alleenstaand geval?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Anciaux (vraag nr. 92), Vervotte (nr. 180), Keulen (nr. 162) en Vandenbroucke (nr. 189).

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 31 mei 2006

van **ELOI GLORIEUX**

---

1. Het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 1997 (BS 9 september 1997) legt de algemene voorwaarden vast voor het organiseren van buitenschoolse opvang en bepaalt dat het gemeentebestuur, op eigen initiatief of op verzoek van Kind en Gezin, een Lokaal Overleg voor buitenschoolse opvang opstart.

Tot op vandaag is er in de gemeente Wemmel geen Lokaal Overleg.

Zowel vanuit de gemeente als vanuit Kind en Gezin werden verschillende pogingen gedaan om er het Lokaal Overleg op te starten:

- De voorbije jaren werd de gemeente Wemmel vanuit Kind en Gezin verschillende malen gecontacteerd om het Lokaal Overleg op te starten.
- In juni 2005 nam het diensthoofd van de sociale dienst van de gemeente Wemmel contact op met Kind en Gezin met de vraag een Lokaal Overleg op te starten.
Vanuit Kind en Gezin werd voorgesteld een afspraak te maken, met als doel: een plan van aanpak uittekenen en de vergadering van het Lokaal Overleg voorbereiden.

Op dit voorstel werd niet ingegaan.

- Op 23 maart 2006 organiseerde Kind en Gezin een ontmoetingsmoment voor lokale beleidsverantwoordelijken kinderopvang, en voor voorzitters van het Lokaal Overleg, uit Vlaams-Brabant. Vanuit de gemeente Wemmel mochten we twee medewerkers verwelkomen en stelden we een grote interesse vast.

Deze interesse leidde nog niet tot de concrete opstart van het Lokaal Overleg.

Het al dan niet aanwezig zijn van een lokaal overleg in de gemeente heeft wel geen impact op de fiscale aftrekbaarheid van de kinderopvang.

2. Op niveau van het Vlaams Gewest heeft 92% van de gemeenten een Lokaal Overleg opgestart, dit betekent 282 op de 308 gemeenten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 181
van 31 mei 2006
van **ELKE ROEX**

Thuiszorg Alzheimer-patiënten - Baluchonnage

In Vlaanderen is een nieuwe organisatie actief, “Baluchon Alzheimer”, in de thuiszorg voor Alzheimer-patiënten. De “baluchonneuse” is een opgeleide persoon die de mantelzorger vervangt voor één of twee weken en inwoont bij de patiënt en dag en nacht zorgt voor de zieke. Tijdens het verblijf houdt zij een dagboek bij over alle activiteiten. Zo kan de mantelzorger zonder enige zorg of kommer opnieuw op krachten komen. De kostprijs varieert naargelang een terugbetaling van de mutualiteit tussen 45 en 60 euro per 24 uur.

Deze organisatie heeft al ruime succeservaringen in Québec en sinds 2004 ook in Wallonië en Brussel. Vanaf 2006 wil zij ook actief worden in Vlaanderen. De organisatie krijgt reeds subsidies voor de coördinatie vanuit Brussel en Wallonië. Vanuit Vlaanderen verkreeg zij totnogtoe geen enkele erkenning.

Nochtans past dit soort van opvang volledig in de doelstellingen van het regeerakkoord, waarin wordt gesteld:

“De Vlaamse regering ondersteunt mensen die zelf zorgtaken willen opnemen. We geven alle kansen aan mensen die zorg nodig hebben, om zo lang mogelijk thuis in de eigen vertrouwde woning te wonen en daar te worden verzorgd. Er zijn ook grenzen aan de thuiszorg. Daarom stimuleren we zorgvoorzieningen om zich zo te organiseren en te vernieuwen dat ze vraag-gestuurd blijven werken. We streven ernaar een doelmatig en doeltreffend antwoord te verschaffen op alle zorgbehoeften. Daartoe realiseren we een goede afstemming tussen alle zorgvormen (preventie en gezondheidsbevordering, zelfzorg, mantelzorg, thuiszorg, thuiszorgondersteunende zorg, residentiële- en ziekenhuiszorg). We geven prioriteit aan de zelfzorg, de mantelzorg, de preventie en de eerstelijnszorg.”

Naast de nood aan financiering voor de omkadering, kampt de organisatie ook met problemen m.b.t. het statuut van de “baluchonneuses”. Enerzijds is het niet evident om deze mensen in een regulier arbeidscontract aan te werven, omdat het gaat om een zorg van 24 uur op 24. Anderzijds hebben vele van de “baluchonneuses” een statuut dat niet compatibel is met een regulier arbeidscontract (bv. brugpensioen). Er zijn verschillende mogelijke oplossingen zoals het toestaan van afwijkingen op de afspraken in de paritaire comités, zoals dat ook in andere sectoren gebeurt, vergelijking met specifieke statuten zoals pleegouders, artiesten...

1. Zijn er plannen om dit soort van opvang ook in Vlaanderen mogelijk te maken?
2. Werd reeds onderzoek verricht naar de mogelijkheden om dit soort van opvang te “regulariseren” en in een wettelijk kader voor de verzorgsters te voorzien?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag om uitleg nr. 181 van 31 mei 2006
van **ELKE ROEX**

De vzw Baluchon Alzheimer België werd opgericht in mei vorig jaar. Gesteund vanuit de Franse Gemeenschap, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden in 2005 reeds 64 baluchonnages gerealiseerd. Ik ben er mij terdege van bewust dat de vraag naar baluchonnages vanuit Vlaanderen niet zal uitblijven.

Zoals u reeds kon lezen in mijn beleidsbrief, ben ik het ook met u eens dat de ondersteuning van de mantelzorger (vooral in de thuissituatie) bijzondere aandacht verdient. Met de bedoeling een zicht te krijgen op het aanbod en de werking van de vzw Baluchon Alzheimer België, heb ik op 24 april een delegatie op mijn kabinet ontvangen. Ook de knelpunten waarmee de vzw te kampen krijgt (financiering, statuut van de baluchonneuses) kwamen uitgebreid aan bod.

Alvorens een structurele ondersteuning te realiseren, wens ik een aantal aspecten nader te onderzoeken. Zo wens ik b.v. na te gaan of deze zorgvorm zou kunnen gerealiseerd worden met vrijwilligers i.p.v. met personen in een werknemersstatuut.

Tevens wens ik te onderzoeken hoe niet enkel deze alternatieve vorm van kortopvang, maar de ook in Vlaanderen reeds projectmatig uitgebouwde “opvang in gastgezinnen”, structureel kan verankerd worden.

Alternatieve vormen van dagopvang en kortverblijf moeten kansen krijgen binnen een voldoende flexibel wettelijk kader, dat ruimte laat voor vernieuwing.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 182
van 2 juni 2006
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Persoonlijk assistentiebudget - Overleg met de sector

Via een nieuwsbrief van de VZW BOL (Budgethoudersvereniging Onafhankelijk Leven) konden wij vernemen dat mindervaliden een afschaffing vragen van de prioriteit voor “voorzieningsverlaters”.

Nu krijgen mensen uit instellingen voorrang bij de toekenning van PAB's (persoonlijk assistentiebudget). Maar in de praktijk blijkt dat zij er vaak geen behoefte aan hebben de instelling te verlaten.

Het jaarlijks budget terzake voor voorzieningen zou 778 miljoen euro bedragen. Dit terwijl het bedrag voor mensen die niet in een instelling verblijven slechts 29 miljoen euro bedraagt.

Deze mindervaliden vragen dan ook om voor hen in 17,5 miljoen euro meer te willen voorzien om deze discriminatie weg te werken. Ook zij hebben nood aan een persoonlijk assistentiebudget.

In hetzelfde artikel werd vermeld dat volgens de minister gehandicapten misschien sneller zouden kunnen worden geholpen als men niet meteen het hele assistentiebudget in hun bezit geeft. De minister had ook het voornemen om hierover nog eens van gedachten te wisselen met de sector.

1. Heeft de minister ondertussen al overleg gepleegd met de sector?

    Zo ja, hoe staat de sector tegenover het voorstel?

2. Heeft de minister ook nog andere voorstellen in het vooruitzicht? Zo ja, kan zij deze toelichten?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 182 van 2 juni 2006

van ANNE MARIE HOEBEKE

---

1. De inhaaloperatie van de inschaling van de PAB-aanvragers werd ingezet. Op het ogenblik dat er bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap een voldoende aantal inschalingen ingediend wordt, kan de analyse hiervan duidelijkheid geven over eventuele toekomstige opties in verband met de PAB toewijzingen. Zoals ik heb vermeld tijdens de bespreking van het PAB-stelsel in de vergadering van de Commissie Welzijn van 20 juni '06, zal ik de resultaten van deze inhaaloperatie bespreken met de sector.
2. De vergadering van de Commissie Welzijn van 20 juni '06 werd volledig gewijd aan de bespreking van het PAB-stelsel. Het is mijn zorg om het systeem van het Persoonlijke Assistentiebudget toegankelijk te maken voor zoveel mogelijk PAB aanvragers die hiervoor in aanmerking komen en dit ook op lange termijn te continueren.
De Vlaamse Regering investeerde reeds elk jaar in de uitbreiding van het aantal Persoonlijke Assistentiebudgetten. Niettegenstaande de grote tevredenheid van de PAB-gebruikers over het PAB, worden er ook nog een aantal knelpunten vastgesteld. Deze werden verzameld en voorgelegd op verschillende adviesraden. Van hieruit werden er meerdere suggesties tot wijziging van het PAB-besluit voorgesteld. Deze worden nu bekeken en overlegd.

Ik wil voldoende tijd ter beschikking houden en communicatie mogelijk maken vooraleer te beslissen welke concrete maatregelen genomen worden. Ik heb de budgetouderverenigingen gevraagd om over de geduide knelpunten van gedachten te wisselen en oplossingen voor te stellen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 183
van 2 juni 2006
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Zorgverzekering Brussel - Stand van zaken

De Vlaamse zorgverzekering van 30 maart 1999 blijft facultatief voor de personen die gedomicilieerd zijn in de negentien gemeenten van de Brusselse agglomeratie.

Graag wil ik de minister nog enkele aanvullende vragen stellen na het antwoord verstrekt door de minister op schriftelijke vraag nr. 78 van collega Greet Van Linter (Websitebulletin, publicatiedatum 23-02-2006).

1. Wat is het ledenaantal eind 2005?
2. Wat is de verdeling per gemeente van de 54.780 leden op 31 december 2004?
3. Hoeveel zorginstellingen, zowel privé als openbaar, zijn er in het Brusselse gewest erkend door de Vlaamse Zorgkas?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 2 juni 2006

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. Op 31 december 2005 bedroeg het aantal leden 4.215.954, waarvan 55.733 in Brussel.
2. De verdeling per gemeente van de 54.780 Brusselse leden op 31 december 2004 is als volgt:

Gemeente	aantal
Anderlecht	6.380
Oudergem	1.308
Sint-Agatha-Berchem	2.452
Brussel	9.610
Etterbeek	1.695
Evere	2.450
Vorst	1.444
Ganshoren	2.130
Elsene	2.583
Jette	3.910
Koekelberg	1.280
Sint-Jans-Molenbeek	4.322
Sint-Gillis	1.306
Sint-Joost-Ten-Noode	704
Schaarbeek	4.479
Ukkel	3.274
Watermaal-Bosvoorde	1.205
Sint-Lambrechts-Woluwe	2.255
Sint-Pieters-Woluwe	1.993
Totaal	54.780

3. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn in totaal 9 thuiszorgvoorzieningen en 63 residentiële voorzieningen gelijkgesteld met een in het kader van de Vlaamse Zorgverzekering erkende voorziening.

Van de 9 gelijkgestelde thuiszorgvoorzieningen zijn er 6 georganiseerd door een openbaar bestuur. Van de 63 gelijkgestelde residentiële voorzieningen zijn er 7 georganiseerd door een openbaar bestuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 184
van 2 juni 2006
van VERA JANS

Doventolkentekort - Stand van zaken

In 2005 werd het aantal beschikbare tolkuren in de sector Welzijn opgetrokken naar 8.000. Met de begrotingscontrole 2006 wordt in de nodige middelen voorzien om nogmaals 500 bijkomende tolkuren te financieren. Deze stijging komt tegemoet aan een reeds jarenlange vraag, maar maakt tevens de nood aan doventolken om deze uren te kunnen invullen groter.

Uit cijfers van de VZW Vlaams Communicatie-assistentiebureau voor Doven (CAB) blijkt dat het aantal onopgeloste tolkdata in de sector Welzijn steeg van 4,5 % naar 8,5 %. Het aantal klachten, tips en opmerkingen dat binnenkwam bij het CAB handelde hoofdzakelijk over het tolkentekort.

1. Op haar website vermeldt het CAB aan de overheid te hebben gevraagd om een experiment toe te laten, waarbij het CAB een deeltijdse “instant-tolk” zou aanwerven en inzetten in de drukste regio, in noodsituaties en piekperioden wanneer er geen zelfstandige tolken vrij zijn.

Heeft de minister reeds kennis genomen van dit voorstel tot experiment?

Wat is het standpunt dat de minister ten aanzien van dit experiment heeft ingenomen?

2. Uit de cijfers van het CAB blijkt dat het tolkgebruik in Vlaanderen geografisch sterk verschilt.
  - a) Wat ligt er ten grondslag aan deze geografische verschillen?
  - b) In Limburg wordt er nagenoeg geen gebruik gemaakt van tolkuren in de sector Onderwijs. Wat is hiervan de grondslag?
3. Inzake het statuut voor de schrijftolken
  - a) Werd er terzake reeds overleg gepleegd tussen het kabinet van de minister en het kabinet van minister Vandenbroucke? Wat is de stand van zaken?
  - b) Wat is de stand van zaken in het kader van de integratie van de schrijftolken in het doventolkenbesluit van 20 juli 1994?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 184 van 2 juni 2006

van **VERA JANS**

1. Ik ben op de hoogte gebracht van dit voorstel tot experiment en sta hier zeer positief tegenover. Ik zie een mogelijkheid tot realisatie van dit experiment door een deel van het budget werkingskosten van het CAB in te zetten voor de aanwerving van een noodtolk. Deze tolk moet vanzelfsprekend in het bezit zijn van een tolkdiploma.
- 2a. In 2005 zag de verdeling van de tolkuren (sector Vlaams Fonds) er als volgt uit:

Limburg	: 405 uren
Vlaams-Brabant	: 727 uren
Antwerpen	: 1302 uren
West-Vlaanderen	: 1748 uren
Oost-Vlaanderen	: 3818 uren

Uit deze cijfers blijkt heel duidelijk dat Limburg heel laag scoort ten opzichte van de andere provincies. Volgens het Communicatie-Assistentie Bureau (CAB) zijn er meerdere factoren die hiertoe bijdragen.

- 1) De lagere bevolkingsgraad in Limburg.
- 2) In Limburg is er een vrij sterke orale traditie en mentaliteit bij de volwassen doven. Dit staat wellicht in verband met een meer oraal gerichte traditie van de daar aanwezige dovenschool.
- 3) Er is een minder sterk doofbewustzijn bij de volwassen doven. Dit betekent dat ze zich minder bewust zijn van de rechten die ze kunnen laten gelden.
- 4) De geringe concentratie van dove ouders met dove kinderen.

Het CAB maakt wel duidelijk dat de lagere score in Limburg geen direct verband houdt met het tolkentekort dat daar zagezegd groter zou zijn. De oplossingsgraad van aangevraagde tolkopdrachten ligt in Limburg zelf hoger dan in de rest van het land. Daarnaast zou er in Limburg ook nog een tolk zijn die in opdracht van een dovenvereniging regelmatig tolkopdrachten uitvoert. Deze cijfers maken vanzelfsprekend geen deel uit van de CAB-statistieken.

In verhouding tot de algemene bevolkingsgraad scoort Antwerpen relatief zwak. De verklaringen hiervoor zijn dezelfde als in Limburg:

- 1) Een minder sterk 'doofbewustzijn' bij de volwassen doven.
- 2) Net zoals in Limburg is er in Antwerpen een vrij sterke orale traditie en mentaliteit bij heel wat volwassen doven, dit in tegenstelling tot Oost- en West-Vlaanderen waar dit minder het geval is. De orale traditie in Antwerpen houdt vermoedelijk, net zoals in Limburg, verband met de dovenschool daar.

In tegenstelling tot Limburg is er in Antwerpen wel een verband tussen het aantal gebruikte tolkuren en het tekort aan actieve tolken. In Antwerpen werd 14,5% van de aangevraagde tolkopdrachten niet opgelost, terwijl in Limburg 5,29% tolkopdrachten onopgelost bleef.

Oost-Vlaanderen scoort dan weer hoog wat aantal gebruikte tolkuren betreft. Daar is namelijk een concentratie van instellingen waar dove professionals werken die veel (arbeids)tolkuren

gebruiken. In Oost- en West-Vlaanderen wonen bovendien meer dove gezinnen dan in de rest van het land.

- 2b. Uit statistieken van Cora (het samenwerkingsverband van dovenscholen) kan de prognose afgeleid worden dat het aantal dove leerlingen dat in 2006-2007 met een tolk Vlaamse Gebarentaal in het gewone onderwijs zou geïntegreerd worden er als volgt uitziet:
- Brugge : max. 19 leerlingen
  - Gentbrugge en Gent : max. 16 leerlingen
  - Vlaams-Brabant : max. 7 leerlingen
  - Antwerpen : max. 7 leerlingen
  - Limburg : max. 4 leerlingen (in 2005-2006 slechts 1 leerling)

Bovenstaande cijfers bevestigen het feit dat er in Antwerpen en Limburg een sterke orale traditie bestaat en dit heeft zijn invloed op de mentaliteit bij de volwassen dove oud-leerlingen.

- 3a Overleg heeft plaats gevonden tussen het kabinet van Vlaams minister Frank Vandenbroucke en mijn kabinet. Het kabinet van Vlaams minister Vandenbroucke heeft geen bezwaren tegen het ontwerp van statuut van de schrijftolken in het kader van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.
- 3b. In het kader van de integratie van de schrijftolken in het doventolkenbesluit van 20 juli 1994 werd het nodige overleg tussen de kabinetten van Onderwijs en Welzijn gepleegd. Er is een ontwerp van besluit en een nota aan de Vlaamse Regering opgemaakt waarbij het aantal tolkuren verhoogd wordt en waarbij de schrijftolken geïntegreerd worden. De Inspectie van Financiën verleende ondertussen al een gunstig advies.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 185
van 2 juni 2006
van **ANNICK DE RIDDER**

Fonds voor Hartchirurgie - Preventieprojecten

Het Fonds voor Hartchirurgie (FHC) doet in België al 25 jaar onderzoek naar de verbetering van de cardiochirurgie. Zijn werkterrein betreft echter een veel ruimer spectrum. Zo was in 2005 Dr. Ph. Moons (KU Leuven) laureaat van de J. Bernheimprijs uitgereikt door het FHC. Hij verrichte onderzoek naar het welzijn bij jongvolwassenen met een hartaandoening.

Naast onderzoek wil het FHC voldoende aandacht besteden aan de preventie van hartziekten. Dit is geen overbodige luxe, aangezien hartaandoeningen in de Westerse geïndustrialiseerde wereld doodsoorzaak nummer één zijn. Zo zorgt het hartinfarct in België jaarlijks voor 20.000 hospitalisaties. Door aanpaste preventiecampagnes kan dit aantal gereduceerd worden.

Voor de periode 2005-2006 doet het FHC naar aanleiding van zijn 25-jarig bestaan onder meer aan preventie met een toneelvoorstelling “Hartsgeheimen”. Ze is in de eerste plaats bedoeld om kinderen maar ook volwassenen, kortom het gezin, op een visuele wijze kennis te laten maken met het hart, zijn potentiële ziekten en de wijze waarop we ons een gezondere levensstijl kunnen aanmeten. Jong geleerd is oud gedaan.

Deze campagne kon op veel bijval rekenen. Zo nemen onder andere de Nationale Loterij, de Federale Regering, de Franse Gemeenschap als partner en sponsor deel aan het project. De Vlaamse overheid participeert totnogtoe niet.

1. Waarom besloot de minister dat de Vlaamse overheid niet diende te participeren?
2. Zijn er plannen om het project “Hartsgeheimen” alsnog te steunen? Zo niet, komen toekomstige initiatieven eventueel in aanmerking?
3. Besteedt de Vlaamse overheid wel voldoende aandacht aan de problematiek van de aangeboren hartafwijkingen en de verworven hart- en bloedvatenziekten in het kader van het preventiebeleid?

Welke initiatieven werden reeds genomen? Wat zijn hiervan de resultaten?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 2 juni 2006

van **ANNICK DE RIDDER**

---

1. Ik ben van mening dat een project financieel gesteund kan worden met Vlaamse overheidsmiddelen indien het past binnen de door de Vlaamse Regering vastgelegde Vlaamse gezondheidsdoelstellingen en indien het een aantoonbare meerwaarde biedt voor de gezondheidszorg in Vlaanderen. Mijn voorkeur gaat dan ook uit naar duurzame projecten die op wetenschappelijke bewijskracht steunen. Eenmalige, geïsoleerde, sensibilisatieacties die vanuit één ziektebeeld zijn geconcipeerd, zich tot een beperkte doelgroep richten, en die een niet onderbouwde methodologie hanteren, zijn dan ook minder aanbevolen in een tijd waar effectiviteit en efficiëntie zeer belangrijk geworden zijn. Verschillende studies hebben bewezen dat dergelijke fragmentarische voorlichtingsacties geen aanleiding geven tot gedragsverandering (in casu een gezonde levenswijze).
2. Vanuit deze visie zal ik dit project dan ook niet financieel steunen. Andere projecten dienen getoetst aan voorgaande criteria.
3. Zoals de vraagsteller reeds opmerkt is het belangrijk onderscheid te maken tussen aangeboren hart- en vaatafwijkingen en verworven hart- en vaatziekten.

Aangeboren hartafwijkingen worden gedefinieerd als structurele afwijkingen van het hart of de grote bloedvaten die een functionele betekenis hebben of zullen krijgen. Het risico op een aangeboren afwijking is 1% bij alle levend geboren. De helft van de congenitale hartafwijkingen worden al kort na de geboorte ontdekt door neonataal onderzoek of door het optreden van symptomen.

Verworven hart- en vaatziekten worden meestal veroorzaakt door atherosclerose (aderverkalking). Bevorderende factoren voor het ontstaan van de ziekte zijn o.a. hypertensie, hypercholesterolemie, roken, vorderende leeftijd, diabetes mellitus, verkeerde voedingsgewoonten en te weinig beweging en waarschijnlijk ook psychische factoren (stress)... Ischemische hartziekten en cerebrovasculaire aandoeningen zijn de 2 belangrijkste doodsoorzaken bij de totale Vlaamse bevolking.

De beschrijving van deze beide soort hartziekten maakt duidelijk dat de **preventie voor beide totaal anders** is.

Preventie van aangeboren aandoeningen: secundaire preventie

Ten aanzien van de aangeboren hartaandoeningen wordt vooral secundaire preventie gehanteerd. Vele afwijkingen worden reeds in de eerste minuten en uren na de geboorte vastgesteld o.a. aan de hand van de Apgarscore (dit is een score die de baby krijgt 1, 5 en 10 minuten na de geboorte; maximum = 10; waarbij de baby wordt beoordeeld op enkele vitale kenmerken: kleur, hartslag, ademhaling, reflexen en spierspanning) .

Bij de consultatiebureaus (CB) van Kind&Gezin, wordt de screening naar hartafwijkingen uitgevoerd aan de hand van anamnese en klinisch onderzoek op volgende voorkeurleeftijden op 1 maand, 3 maand, 12 maand, 24 maand, 36 maand en 45 maand.

Kind&Gezin werkt momenteel aan een wetenschappelijke actualisering van de medische invulling van deze consulten, waarbij het herkennen van hartproblemen expliciet mee is opgenomen. Over het nut van systematische screening naar hartaandoeningen binnen de preventieve jeugd-gezondheidszorg in de CLB's bestaat er op dit ogenblik geen wetenschappelijke evidentie.

Preventie van verworven hart- en vaatziekte: primaire preventie

Naar de preventie van verworven hart- en bloedvaten gaat een belangrijk deel van het Vlaamse budget voor het gezondheidsbeleid. Het gaat om primaire preventie. Die is gericht op het promoten van een **gezonde levensstijl** vanaf de geboorte. Deze gezonde levensgewoonten beschermen bovendien tegen een scala van aandoeningen zoals diabetes type II, metabool syndroom, verschillende kankers... Vandaar dat ik niet kies voor een categoriale aanpak, gericht op één bepaalde aandoening. Meerdere studies tonen aan dat acties die mensen bang maken voor bepaalde gevolgen van hun levensstijl, niet werken of veel minder goed werken dan positieve acties. Ik kies voor een positieve benadering waarbij de mensen gestimuleerd worden om gezonder te leven, wat hen bovendien beschermt tegen een hele reeks aandoeningen.

Twee Vlaamse gezondheidsdoelstellingen zijn specifiek gericht op deze gezonde leefwijze:

1. Het op significante wijze doen dalen van het aantal rokers in Vlaanderen
2. De consumptie van vetrijke voeding op significante wijze te laten dalen ten voordele van vetarme en vezelrijke voeding.

Samen met een voldoende lichaamsbeweging vormen zij belangrijke hoekstenen van het gezondheidsbevorderend Vlaamse beleid.

Om dit beleid effectief te kunnen realiseren werden LOGO's (Lokaal gezondheidsoverlegorganen) en het VIG (Vlaams instituut voor gezondheidspromotie) opgericht. Deze worden door mij gesubsidieerd voor de uitvoering van hun gezondheidsbevorderende opdrachten. Daarnaast subsidieer ik ook een deel van de werking van en is er een intense samenwerking met de Vlaamse Liga tegen Kanker en Domus Medica (de vroegere Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen).

Enkele voorbeelden van specifieke initiatieven:

Specifiek rond gezonde voeding heeft het VIG verschillende methodieken uitgewerkt. De meest belangrijke zijn de methodieken rond de voedingsdriehoek en een 10-stappenplan om een gezond voedingsbeleid te implementeren in de settings: scholen en bedrijven.

ACTIEVE VOEDINGSDRIEHOEK

Met een handleiding over de voedingsdriehoek en voedingsvoorlichting wil het VIG een werkdocument over voeding en gedragsverandering aanreiken aan voedingsvoorlichters, diëtisten, preventiewerkers, Logomedewerkers, vormingswerkers en iedereen die rond voeding en voorlichting aan het werk is.

De bekende voedingsdriehoek is vanaf 2005 een laag rijker: de beweeglaag. Omdat aangetoond is dat evenwichtig eten gepaard moet gaan met voldoende beweging voor een optimale gezondheidswinst.

TIENSTAPPEN

Momenteel heeft het VIG een gezondheidsbeleid uitgewerkt aan de hand van 10 stappen, dat toepasbaar is in de setting van scholen en bedrijven. Gezondheidsvoorlichting op zich is immers niet voldoende. Men moet voor de jongeren/werknemers een omgeving creëren waarin zij meer controle hebben op hun eigen gedrag en gemotiveerd worden om minder goed gedrag zelf te

kunnen bijsturen. Ook de omgeving dient meestal grondig aangepast te worden om gezond gedrag te bevorderen.

Resultaten:

Voor november dit jaar is een gezondheidsconferentie gepland om de gezondheidsdoelstelling betreffende middelengebruik (waaronder tabak en alcohol) te hernieuwen; begin 2008 is een gezondheidsconferentie gepland over gezonde voeding en beweging.

Deze gezondheidsconferenties zijn het beleidsinstrument bij uitstek om een grondige evaluatie van de behaalde resultaten op te maken en om de beleidslijnen uit te zetten voor de komende jaren. Het geeft ons de gelegenheid om alle expertise, epidemiologische en wetenschappelijke gegevens bij elkaar te brengen en te werken aan een consensus over nieuwe beleidsmaatregelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 187
van 9 juni 2006
van **PATRICIA CEYSENS**

Kinderdagverblijven - Enveloppefinanciering

Vanaf 2001 ontvangen kinderdagverblijven een enveloppefinanciering. Daarmee moet men zowel personeels- als werkingskosten financieren. Die enveloppefinanciering geeft kinderdagverblijven meer flexibiliteit in het besteden van hun middelen. Vanaf de invoering werd gedurende vijf jaar voorzien in een bijpassing, zodat kinderdagverblijven de mogelijkheid kregen zich aan te passen aan de nieuwe subsidiërvorm.

Nu deze overgangsregel stopt, klagen heel wat kinderdagverblijven dat ze in de problemen komen met de financiering van de lonen van hun oudere werknemers. De anciënniteit van deze mensen maakt hen duurder. Sommige kinderdagverblijven voelen zich bestraft omdat zij oudere werknemers tewerkstellen en niet resoluut kiezen voor jongere kinderverzorg(st)ers.

Het beleid geeft hiermee een dubbelzinnig signaal: enerzijds zijn er maatregelen om oudere werknemers aan de slag te houden of te krijgen, anderzijds worden kinderdagverblijven bijna verplicht oudere werknemers te laten gaan!

1. Werd bij Kind en Gezin nagegaan welke en hoeveel voorzieningen in de problemen komen indien de bijpassingen wegvallen? Zo ja, over hoeveel voorzieningen gaat het?

Wat is de omvang van het probleem?

2. Werd door Kind en Gezin een evaluatie gemaakt van de enveloppefinanciering na vijf jaar werking? Zo ja, wat waren de resultaten?

Zo neen, is het niet aangewezen na te gaan of de enveloppefinanciering moet worden bijgestuurd?

3. Zowel de Vlaamse als de federale regering doen inspanningen om oudere werknemers aan de slag te houden.

Indien de enveloppefinanciering dit ontmoedigt, geven we dan als overheid geen verkeerd signaal?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 9 juni 2006

van **PATRICIA CEYSENS**

---

1. Kind en Gezin heeft geen navraag gedaan over het aantal voorzieningen die in de problemen komen indien de bijpassingen wegvallen. De signalen die K&G ontvangt met betrekking tot financiële moeilijkheden hebben eerder te maken met het feit dat de enveloppefinanciering onvoldoende zou zijn om alle opdrachten die verwacht worden uit te voeren. Het jongste Vlaams Intersectoraal Akkoord heeft een opening gemaakt voor de werkdrukverlichting en managementondersteuning in de kinderopvang.
2. Kind en Gezin heeft in 2002, samen met de sector, een tussentijdse evaluatie gemaakt van de enveloppefinanciering die geleid heeft tot de invoering van een bijpassing voor de jaren 2001 tot en met 2004. Daarnaast zijn er na overleg met de sector nog andere aanpassingen gebeurd aan de subsidieregeling. Zo wordt de subsidiëring voor kinderdagverblijven niet meer geplafonneerd op 100 % bezetting en is er een bijkomende gemoduleerde subsidie per plaats die inspeelt op de verplichting om vanaf een bepaalde bijkomende capaciteit een bijkomend personeelslid in dienst te nemen.

Het onderzoek dat vooraf ging aan de invoering van een gedeeltelijke forfaitaire subsidie wees uit dat nooit kon gegarandeerd worden dat elke voorziening een even grote subsidie ontving als tevoren. Het invoeren van een forfait leidt steeds tot voorzieningen die een grotere of een kleinere subsidie ontvangen. Het onderzoek naar de determinerende factoren voor de bepaling van subsidiebedragen wees ook uit dat deze niet eenduidig waren. Zo waren het niet altijd de kinderdagverblijven met oudere werknemers die te kort zouden hebben. Ook andere factoren zijn bepalend voor de financiële situatie van kinderopvanginitiatieven : een voorziening kan beslissen om hogere lonen of anciënniteiten toe te kennen of meer personeel in dienst te nemen dan reglementair verplicht. De huurprijzen of de grootte van de investeringen in gebouwen kunnen meer of minder zwaar doorwegen op een begroting. Voorzieningen kunnen beslissen om diensten zoals keuken, boekhouding, beheer zelf te doen of in te kopen.

Om de soms stijgende anciënniteit op te kunnen vangen is gekozen voor een modulatie van het forfait volgens de gemiddelde leeftijd. Dit is een objectieve factor. Het werken met oudere werknemers kan dan inderdaad leiden tot een tijdelijk probleem, vooral voor kleinere voorzieningen.

3. Zoals hierboven gesteld is werken met oudere werknemers geen eenduidige factor om te besluiten dat de enveloppefinanciering ontoereikend zou zijn. Men kan dan ook niet stellen dat de enveloppefinanciering zou belemmeren dat men oudere werknemers aan de slag houdt. Een belangrijke verworvenheid van de enveloppefinanciering is nog altijd de flexibiliteit voor voorzieningen voor de besteding van hun middelen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 188
van 9 juni 2006
van **ELSE DE WACHTER**

Geestelijke gezondheidszorg - Elektroshocks

Het gebruik van elektroshocks, beter bekend onder de medische benaming elektroconvulsietherapie (ECT), is een behandeling die al meer dan een halve eeuw wordt toegepast. Ze is sinds de jaren 1990 ook bij ons in België en Nederland opnieuw aan een opmars bezig.

Specialisten op het vlak van elektroconvulsietherapie (ECT) beweren dat de behandeling met elektroshocks zeer efficiënt en doeltreffend kan zijn om bepaalde types van depressie te behandelen. De behandeling wordt meestal toegediend in gevallen van zeer zware depressie, namelijk de therapieresistente depressies wanneer gebleken is dat andere therapeutische middelen in het bijzonder psychofarmaca niet hebben geholpen. De resultaten ervan zijn volgens dr. Pascal Sienaert van UC-Kortenberg zelfs spectaculair te noemen. Psychofarmaca geven een respons van 60 %, ECT geeft 80 % bij depressieve stoornis. Bij bepaalde types van depressie, zoals de psychotische, zou dat nog meer zijn. Onderzoek van de internationale literatuur laat echter zien dat ECT wel tot “verbeteringen” leidt maar zelden tot echte “genezingen” en dat ze doorgaans wordt gebruikt bij patiënten die wel psychofarmaca, met name antidepressiva, hebben gekregen maar zelden individuele psychotherapie. Dikwijls gaat het om patiënten die hun eigen leven in gevaar brengen doordat ze weigeren te eten of te drinken, waarbij de vraag kan worden gesteld of de behandeling van depressiepatiënten in psychiatrische ziekenhuizen wel altijd zo menswaardig is.

Ondanks het feit dat de techniek van ECT de laatste jaren aanzienlijk verbeterd is, kent de elektroconvulsietherapie veel tegenstanders. Een tegenstand die mijns inziens toch wel terecht kan worden genoemd. Niettegenstaande ECT volgens specialisten een beproefde methode is, bestaat er nog steeds te veel onwetendheid over de behandeling met elektroshocks, zowel bij de gewone mensen maar vooral ook bij de artsen.

Een recent onderzoek van het Netwerk Psychiatrie en samenleving in verband met het gebruik van elektroshocks in Vlaanderen (Eric Rosseel) toont aan dat er vanwege de behandelende artsen tijdens de eerste fases van de opname in een PAAZ (psychiatrische afdeling van een algemeen ziekenhuis) of psychiatrisch ziekenhuis nauwelijks aandacht is voor de inhoud en de oorzaken van depressies en psychoses. Op die manier worden patiënten verhinderd om een doorbraak te bereiken in hun psychische problemen. Dit terwijl zelfs de meeste patiënten vragende partij zijn voor een subject- of individu-gerichte psychotherapeutische aanpak. Daarenboven is het vaak zo dat de institutionele structuur van de instelling waarin ze worden opgenomen (met o.a. vrijheidsbeperking) ertoe bijdraagt dat patiënten in een sukkelstraatje geraken tot ze zo therapieresistent zijn dat de ECT-behandeling wordt gezien als het laatste redmiddel.

Wat vooral zorgen baart, is dat onderzoek aangeeft dat elektroshocktherapie onherstelbare schade kan aanrichten aan de hersenen. Deze schade kan resulteren in kortdurend geheugenverlies, maar heel dikwijls ook in vormen van permanent geheugenverlies. (Gevalen zijn bekend van personen die bv.

niet meer weten hoe of waar ze hun levenspartner hebben leren kennen.) Reden genoeg dus om ongerust te zijn. Psychiaters kunnen tot op de dag van vandaag nog steeds niet garanderen dat ECT een heilzaam effect zal hebben dat opweegt tegen de kans dat de patiënt psychische of fysieke schade oploopt.

Zowel internationaal als nationaal bestaat er weinig onderzoek over de wijze waarop patiënten ECT ervaren. In Nederland zijn er twee onderzoeken bekend, waarvan één uit 2002 dat nog steeds niet gepubliceerd is. Wat Vlaanderen betreft, is er het onderzoek van Pascal Sienaert van UC - Kortenberg bij vijftig patiënten, waarvan er veertien weigerden deel te nemen. Dit stemt alleszins tot nadenken.

Momenteel is er een werkgroep werkzaam binnen de Vlaamse Vereniging voor Psychiatrie die het gebruik van ECT in ons land wil standaardiseren, opdat in elk ziekenhuis op dezelfde manier zou worden gewerkt. De bedoeling is dat er kan worden gewerkt volgens bepaalde richtlijnen, met als gevolg dat alle ziekenhuizen dezelfde technieken en doseringen moeten toepassen, wat op zich geen slechte maatregel is.

1. Werd er inzake deze problematiek al overleg gepleegd met de bevoegde federale minister van Volksgezondheid?
2. Zijn er vanuit de medische wereld signalen waaruit blijkt dat de praktijk van elektroconvulsietherapie wordt gestandaardiseerd in alle ziekenhuizen?
3. Welke maatregelen worden er genomen om de levensproblemen van patiënten en de oorzaken van hun depressie beter aan te pakken, veeleer dan te streven naar een standaardisering van de techniek van elektroconvulsietherapie?
4. Welke maatregelen kan de minister zelf nemen om de individueel-specifieke eigenheid van een depressie (of een andere mentale stoornis) in de begeleiding en de behandeling beter tot zijn recht te laten komen vergeleken met de standaardaanpak waarmee psychofarmaca worden toegediend of waarmee ECT wordt toegepast op basis van ruwe diagnoses, in de volksmond ook “etiketten” genoemd?
5. Beschikt de minister over een overzicht van recente wetenschappelijke studies die de gevolgen van elektroconvulsietherapie op gefundeerde maatschappelijke wijze in kaart brengen?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 9 juni 2006

van **ELSE DE WACHTER**

---

1. Er wordt momenteel geen overleg gepleegd met de federale minister van Volksgezondheid. De financiering van ECT is een federale bevoegdheid, het toezicht op de kwalitatieve uitvoering van ECT behoort tot mijn bevoegdheid.
2. Vanuit de medische wereld zijn er -tot op mijn niveau- nog geen signalen doorgedrongen inzake de praktijk van de elektroconvulsietherapie.

Wel is het zo dat ECT één van de thema's is die bevestigd worden tijdens de inspectie/audit van de psychiatrische en algemene ziekenhuizen. Hierbij wordt gewerkt aan de hand van een standaard waarin aangegeven wordt wat 'best practices' zijn (dit is gebaseerd op de internationale richtlijnen m.b.t. het gebruik van ECT). De inspectie vraagt dat er een procedure in het ziekenhuis voorhanden is die het gebruik van ECT beschrijft op grond van internationale richtlijnen

3. en 4. Er worden heel wat maatregelen genomen om de levensproblemen van patiënten en de oorzaken van depressie beter aan te pakken. Het is onmogelijk om hier een lijst te geven van alle activiteiten in de verschillende voorzieningen van de geestelijke gezondheidszorg (gaande van preventie tot curatie).

Een tweetal zaken wil ik wel kort belichten.

Zelf heb ik recent een campagne gelanceerd m.b.t. geestelijk gezondheidszorg. Deze campagne luidt 'fit in je hoofd, goed in je vel' (www.fitinjehoofd.be). In deze campagne stel ik o.a. 10 stappen voor die mensen kunnen helpen om te gaan met depressieve gevoelens. Tevens reik ik kanalen aan van professionele hulpverlening m.b.t. depressie en zelfdoding.

Daarnaast heb ik – in de context van de zesde gezondheidsdoelstelling – een actieplan opgesteld voor de preventie van zelfdoding. Dit actieplan omvat publieksinformatie, laagdrempelige teleshulp, deskundigheidsbevordering voor professionelen en aandacht voor specifieke doelgroepen. In dit actieplan wordt o.a. de 'mindfulness based cognitive therapy (MBCT)-therapie' voorgesteld voor de preventie van herval bij therapieresistente depressies. Deze therapie is evidence-based.

5. Ik beschik over een aantal internationale publicaties en - op nationaal vlak - over de publicaties van het 'Netwerk voor Psychiatrie' (2006) en over de publicaties van Sienaert e.a. (2005). Beide studies houden echter beperkingen in op methodologisch vlak en zijn uitgevoerd op een beperkte steekproef.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 189
van 9 juni 2006
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Ervaringsdeskundigen inzake armoede - Vlaamse overheid

In haar regeerakkoord heeft de Vlaamse Regering inzake de bestrijding van (kans)armoede een blijk van gezonde ambitie getoond. Op het vlak van armoedebestrijding en sociale cohesie moet Vlaanderen bij de top vijf van de EU-regio's behoren. Alle inwoners en doelgroepen moeten tijdens elke levensfase voldoende ontwikkelingskansen en keuzemogelijkheden krijgen om op elk domein deel te nemen aan het maatschappelijk leven. Om dit doel te bereiken, werd een horizontaal beleid vooropgesteld, waarbij elk beleidsdomein aandacht voor armoedebestrijding en risicoverlaging moet hebben. Hiervoor zouden de Vlaamse administratie en de diverse organisaties een beroep doen op ervaringsdeskundigen in armoede en sociale uitsluiting.

De inzet van ervaringsdeskundigen binnen de overheidsdiensten is een uniek gegeven in Europa. De stem en de inbreng van kansarmen in het beleid kan dan ook worden beschouwd als een essentiële schakel in de strijd tegen armoede en sociale uitsluiting. De ervaringsdeskundigen slaan immers een brug tussen twee werelden: ze kunnen de overheid enerzijds adviseren, maar ze anderzijds ook op fouten in haar beleid wijzen.

In het Vlaamse en lokale armoedebeleid werd - in uitvoering van het armoededecreet dat in 2003 werd goedgekeurd - de erkenning en de subsidiëring van VZW De Link, die instaat voor de opleiding van ervaringsdeskundigen, decretaal vastgelegd.

In haar Gezinsbeleid heeft de minister van Gezin alvast het goede voorbeeld gegeven. Binnen "Kind en Gezin" zijn sinds enige tijd een dertigtal gezinsondersteuners werkzaam. Dit zijn ervaringsdeskundigen in de kansarmoede die praktische opvoedingsondersteuning bieden aan kansarme gezinnen met jonge kinderen. Dit is een krachtig voorbeeld van een beleid dat zorgt voor een (hulp)aanbod dat ook kwetsbare groepen en gezinsvormen bereikt.

Maar een krachtig armoedebeleid vereist ook een sturende en coördinerende rol van de minister naar de andere bevoegde ministers. Er worden binnen de diverse (Vlaamse) overheidsdiensten namelijk beslissingen genomen die armen aanbelangen. In haar Beleidsnota 2004-2009 heeft de minister in dit verband aangegeven dat ze "in haar contacten en middels structureel overleg met de andere bevoegde ministers wil trachten ervaringsdeskundigheid te laten implementeren in de andere departementen. Daarnaast wil ze ook zoeken naar tewerkstelling voor ervaringsdeskundigen zowel binnen haar eigen bevoegdheidsdomeinen als in andere departementen".

Wat de tewerkstelling van ervaringsdeskundigen betreft, neemt de minister zich in haar jongste beleidsbrief "Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Beleidsprioriteiten 2005-2006" voor "om te komen tot een kwaliteitsvolle tewerkstelling, gekoppeld aan een correcte salaris. Om hiertoe een aanzet te geven zal een erkend beroepsprofiel worden opgesteld, waardoor de competenties vereist voor het

uitoefenen van het beroep zichtbaar worden. Hiertoe zal worden samen gewerkt met de minister van Werk, Onderwijs en Vorming”.

1. Hoe verloopt de implementatie van de ervaringsdeskundigen inzake armoede en sociale uitsluiting binnen Vlaamse overheid?
2. Hoeveel ervaringsdeskundigen zijn momenteel actief binnen de diverse departementen en de Vlaamse administratie?
3. Wat zijn de ervaringen met deze ervaringsdeskundigen?
4. Is er reeds een aanzet tot het opstellen van een erkend beroepsprofiel voor de ervaringsdeskundigen, zoals de minister in haar jongste beleidsbrief heeft aangekondigd?

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 189 van 9 juni 2006

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

---

1. Art. 23 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding stelt dat elke Vlaamse minister binnen zijn beleidsdomein initiatieven neemt inzake de tewerkstelling van ervaringsdeskundigen. Iedere minister is dus binnen zijn eigen beleidsdomein verantwoordelijk voor de implementatie van de tewerkstelling.

In mijn beleidsbrief heb ik mij geëngageerd om mee te zoeken naar tewerkstelling voor ervaringsdeskundigen zowel binnen mijn bevoegdheidsdomeinen als in andere departementen.

Binnen het horizontaal permanent armoedeoverleg (dit is het overleg tussen de verschillende beleidsdomeinen waaraan vertegenwoordigers van de verschillende departementen en agentschappen van de Vlaamse administratie en vertegenwoordigers van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen deelnemen) is er reeds ruimschoots aandacht besteed aan de tewerkstelling van ervaringsdeskundigen in armoede en sociale uitsluiting. Zo presenteerde vzw De Link op 31 januari 2006 een uiteenzetting rond de tewerkstelling van ervaringsdeskundigen. Aan bod kwamen het belang en de waarde van deze tewerkstelling, de creatie van tewerkstelling, de ondersteuning van de methodiek en mogelijke nieuwe sporen.

Ook werd het project tewerkstelling van ervaringsdeskundigen bij de federale overheid gepresenteerd en toegelicht.

Daarnaast werd aan de aandachtsambtenaren armoede gevraagd een oplistijng te maken van de tewerkstellingsmogelijkheden voor ervaringsdeskundigen in hun respectievelijke beleidsdomeinen. Dit overzicht zal ik in september hebben.

Op deze manier wil ik zicht krijgen op de potentiële tewerkstellingsmarkt voor ervaringsdeskundigen. Op basis hiervan zal er beter met een aantal organisaties gesproken kunnen worden over de concrete voorwaarden en vereisten voor de tewerkstelling van ervaringsdeskundigen.

Dit alles kadert binnen mijn intentie om binnen alle beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid tewerkstelling van ervaringsdeskundigen bespreekbaar en uiteindelijk ook implementeerbaar te maken. Het is uitermate belangrijk om te komen tot een kwaliteitsvolle tewerkstelling, gekoppeld aan een correct salaris. Het opstellen van een door de SERV erkend beroepsprofiel kadert hierin.

Momenteel zijn er binnen mijn eigen beleidsdomein ervaringsdeskundigen aan het werk bij Kind en Gezin, CAW's, vzw De Link, RISO's, OCMW's, Multidisciplinaire teams jeugdzorg, verenigingen waar armen het woord nemen, het Vlaams Netwerk en Inloopcentra.

2. Binnen de Vlaamse administratie zijn er momenteel ervaringsdeskundigen te werk gesteld binnen Kind en Gezin (12 op 30 april 2006) en VDAB (3 op 30 april 2006).
3. De inschakeling van ervaringsdeskundigen binnen de Vlaamse overheid en de gesubsidieerde sectoren is een groeiproces. De meerwaarde van het inschakelen van ervaringsdeskundigen moet vooral in de praktijk ervaren worden. Dit vergt vaak de nodige tijd. Alles is afhankelijk van een goede begeleiding en ondersteuning binnen de dienst waar de ervaringsdeskundige terecht komt. Het in dienst nemen van een ervaringsdeskundige vraagt een engagement van de hele dienst en

zelfs van de hele organisatie. De omkadering is dan ook van cruciaal belang indien men wil slagen. Ook het takenpakket van de ervaringsdeskundige moet duidelijk omschreven worden. Toch moet er steeds een zekere flexibiliteit bestaan om bijsturingen toe te laten. Er moet een openheid aanwezig zijn naar veranderingen inzake dienstverlening, organisatiestructuur en – cultuur.

Ervaringsdeskundigen moeten zich ook sterk betrokken kunnen voelen bij wat er binnen de dienst gebeurt. Door enkel uitvoerend werk te doen, zal dit niet lukken.

Ervaringsdeskundigen inschakelen in een organisatie is geen eenvoudige opdracht.

De opgedane ervaringen binnen Kind en Gezin en de VDAB zijn in ieder geval positief.

4. Momenteel is men binnen de SERV bezig met het opstellen van een erkend beroepsprofiel voor ervaringsdeskundigen in armoede en sociale uitsluiting. Dit beroepsprofiel moet klaar zijn tegen het einde van dit jaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

INGE VERVOTTE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 207
van 5 juli 2006
van **LINDA VISSERS**

Buitenlandse reizen - Overzicht

De leden van de regering, kabinetsleden en ambtenaren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap nemen geregeld deel aan buitenlandse reizen.

Wij stellen vast dat aan deze reizen soms met zeer uitgebreide delegaties wordt deelgenomen.

1. Welke buitenlandse reizen hebben – tijdens het tweede jaar van deze legislatuur – plaatsgevonden onder leiding van de minister of een lid van zijn/haar kabinet?
2. Wat waren de duur en de kostprijs van die buitenlandse reizen?
3. Wat was de samenstelling van de afvaardiging?
4. Namen er personen deel die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

Door wie werden de reiskosten van die personen betaald?

5. Kan voor elk van de betrokken reizen al enig resultaat voorgelegd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 71, Moerman nr. 87, Vandebroucke nr. 213, Vervotte nr. 207, Van Mechelen nr. 177, Anciaux nr. 105, Bourgois nr. 128, Peeters nr. 532, Keulen nr. 184, Van Brempt nr. 181)

INGE VERVOTTE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 207 van 5 juli 2006

van **LINDA VISSERS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het buitenlands beleid en de Europese aangelegenheden.

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 157
van 16 mei 2006
van **PATRICK LACHAERT**

Uitvoering vonnissen - Kostprijs

Sedert diverse jaren, meer specifiek sedert het decreet op de stedenbouw en de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, is de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur belast met de uitvoering van de definitieve gerechtelijke uitspraken, in het bijzonder het herstel in oorspronkelijke staat van diverse onroerende goederen zo dit door de rechterlijke macht wordt bevolen en het innen van dwangsommen bij gebreke aan de vrijwillige uitvoering door de veroordeelde.

Bij herhaling wordt vastgesteld dat deze uitvoeringen via gerechtsdeurwaarders tot exorbitant hoge kosten en uitgaven aanleiding geven die soms niet door de waarde van het onroerend goed waarover de uitvoering zich strekt, alsook door de solvabiliteitstoestand van de veroordeelde worden verantwoord. Wel integendeel: in deze gevallen zullen deze kosten en uitgaven nooit kunnen worden gerecupereerd, zelfs niet na de gedwongen verkoop van het desbetreffende onroerend goed.

Daarenboven worden hierdoor extreem hoge dwangsommen verschuldigd die door de debiteur in het kader van een gedwongen roerende of onroerende uitvoering nooit zullen worden betaald.

Kan de minister een opgave per jaar vanaf 2000 meedelen van alle kosten en uitgaven waartoe de uitvoering van de definitieve gerechtelijke uitspraken aanleiding hebben gegeven?

Onder kosten en uitgaven wordt bedoeld zowel de kosten en uitgaven voor de gerechtsdeurwaarder als de onkosten en erelonen van de advocaten.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 16 mei 2006

van **PATRICK LACHAERT**

De kosten en de uitgaven voor gerechtsdeurwaarders hebben betrekking op het betekenen van de gerechtelijke uitspraken, het uitbrengen van bevelen tot betaling, beslagkosten enz. Deze kosten worden door de gerechtsdeurwaarders rechtstreeks verhaald op de veroordeelde, zodat betreffende kosten bij de administratie niet bekend zijn. Slechts een beperkt deel van de kosten wordt bij wijze van voorschot aan de gerechtsdeurwaarder uitbetaald. Betreffende voorschotten worden nadien door de gerechtsdeurwaarder op de veroordeelde verhaald en gestort in het Grondfonds.

Er worden door mijn administratie geen overzichten bijgehouden van de advocaatkosten met betrekking tot de uitvoering van de definitieve gerechtelijke uitspraken. Feit is evenwel dat betreffende advocaatkosten hoofdzakelijk worden gemaakt in bodemprocedures. De advocaatkosten in de uitvoeringsfase zijn kosten die veroorzaakt worden in verweerprocedures. Het initiatief inzake de gerechtelijke procedures die na de uitspraak ten gronde worden aangespannen ligt immers bij de veroordeelde.

De uitvoeringskosten worden aangerekend op artikel 12.10 van het Grondfonds. Op dit artikel worden echter ook de kosten voor het opvragen van gegevens bij het kadaster, de registratiekantoren evenals advocaatkosten voor bodemgeschillen, kortgedingen, planschadevorderingen, Raad van State-procedures enz. aangerekend.

In de periode 1 januari 2006 tot 26 april 2006 werd er 290.774,94 euro aan handhavingsprocessen uitgegeven. Noteer dat er in diezelfde periode, op het vlak van de handhaving, 390.584,66 euro aan inkomsten werd geboekt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 158
van 16 mei 2006
van **JAN PENRIS**

Linkeroever Antwerpen - Natuurcompensaties

Op 6 februari 2006 verzond de VZW ALO (Actiecomité Linkeroever) een brief naar de Vlaamse Regering over het behoud van een 15 hectare groot natuurgebied op de Antwerpse Linkeroever.

ALO stelde daarin voor om middels een ruimtelijk uitvoeringsplan dit gebied te vrijwaren voor nieuwe ontwikkelingen, zodat het kan dienen als compensatie voor enerzijds de vernietiging van het Sint-Annabos en de start van de werken aan de Oosterweelverbinding, en anderzijds buffer kan zijn voor de mogelijke overlast die door de petrochemische industrie zou kunnen worden veroorzaakt op de rechteroever.

Werden er tot op heden reeds maatregelen in die zin genomen of gepland?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 158 van 16 mei 2006

van **JAN PENRIS**

Er werden ter zake reeds maatregelen genomen tot natuurcompensatie in het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) Oosterweelverbinding dat op 16 juni 2006 door de Vlaamse Regering, definitief werd goedgekeurd.

In functie van het gewestelijk RUP Oosterweelverbinding werd, conform de vigerende Europese richtlijnen, een plan-MER opgemaakt. De milderende en compenserende maatregelen die in betreffende plan-MER werden geformuleerd, werden ruimtelijk vertaald bij de uitwerking van de gekozen tracés van de Oosterweelverbinding en liggen mee aan de basis van de afbakening van de verschillende bestemmingszones in het desbetreffend RUP.

Voor de Antwerpse Linkeroever houdt dit meer specifiek in dat het Sint-Annabos wordt herbestemd tot groengebied na tijdelijk gebruik als werfzone. In tegenstelling tot wat in de vraag wordt gesteld, wordt het Sint-Annabos dus geenszins ‘vernietigd’. Na de werken aan de Oosterweelverbinding zal het gebied immers opnieuw worden bebost. Het St-Annabos zal dan een definitieve bestemming krijgen als groengebied met “zachte, laagdynamische recreatie” zoals wandelen, fietsen, speelbos, paardrijden, enz. Om de natuurwaarden in het gebied bijkomend te optimaliseren zal trouwens ook de Charles De Costerlaan worden doorgeknipt. De weg zal enkel worden voorzien in functie van ‘langzaam verkeer’ en aangewend worden als interventieweg.

Het natuurgebied en het speelbos Middenvijver wordt volledig herbestemd tot natuurgebied. Er zal een nieuwe waterplas worden aangelegd om de mogelijke tijdelijke impact op het natuurreservaat Bloklersdijk gedurende de werken te milderen. Ook het recreatiegebied en de zone voor openbaar nut in Burchtse Weel worden herbestemd tot natuurgebied. In dit gebied zal een gecontroleerd getijdengebied worden gerealiseerd. Beide natuurbestemmingen compenseren het ruimtebeslag van de Oosterweelverbinding ter hoogte van het groengebied Noordkasteel op de Antwerpse Rechteroever en zullen nog vóór de aanvang van de werken gerealiseerd worden.

In het totaal zal er door het RUP Oosterweelverbinding ca. 220 ha natuur- en groengebied worden vastgelegd waarvan: ca. 60 ha groengebied Sint- Annabos, ca. 20 ha VEN gebied, ca. 80 ha natuurgebied Middenvijver en ca. 60 ha natuurgebied Burchtse Weel. Kenmerkend voor het RUP is het streven naar grote ruimtelijke gehelen die worden gevormd door het verbinden van het natuurreservaat Bloklersdijk met het St-Annabos en de Middenvijver én de Burchtse Weel met het Galgenweel.

Ten aanzien van de huidige gewestplanbestemmingen betekent dit een toename van ca. 22 ha natuur- en reservaatgebied. Linkeroever zal hierdoor in de toekomst kunnen beschikken over een totaal van ca. 432 hectaren natuur- en groengebied. In die optiek wordt er mijn inziens dan ook ruimschoots tegemoetgekomen aan de bekommernis van de VZW ALO.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 159
van 19 mei 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Bouwverordening wegen voor voetgangersverkeer - Toezicht

Met het besluit van de Vlaamse Regering van 29 april 1997 houdende vaststelling van een algemene bouwverordening inzake wegen voor voetgangersverkeer en de daarop aansluitende omzendbrief (RO/98/2) gaf de Vlaamse Regering duidelijk weer waaraan wegen voor voetgangersverkeer aan te leggen of aan te passen in de bebouwde kom, moeten voldoen.

Dit besluit heeft de intentie het voetgangersverkeer veiliger en comfortabeler te laten verlopen.

In de praktijk blijven er heel wat obstakels (letterlijk en figuurlijk) bestaan, zelf bij nieuwe of aangepaste wegen voor voetgangersverkeer in de bebouwde kom.

1. Hoe ziet de minister toe op de uitvoering van het besluit van 29 april 1997?
2. Overweegt de minister bijkomende maatregelen om het voetgangersverkeer veiliger en comfortabeler te laten verlopen?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 159 van 19 mei 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

---

1. Bij aanvragen tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning dient er door de vergunningverlenende overheid te worden nagegaan of de bepalingen vervat in het Besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1997 ‘houdende vaststelling van een algemene bouwverordening inzake wegen voor voetgangersverkeer’ (B.S. d.d. 7 mei 1997) effectief worden nageleefd (cf. Omzendbrief RO/98/2 d.d. 23 maart 1998 ‘betreffende de algemene bouwverordening inzake wegen voor voetgangersverkeer’). Navraag bij mijn administratie leert mij dat dit ook effectief en consequent gebeurt.
Anderzijds zijn er tevens tal van ‘werken’ die een impact hebben op het voetgangersverkeer (bijvoorbeeld: het plaatsen van straatmeubilair, nutsvoorzieningen, enz.), waarvoor evenwel geen stedenbouwkundige vergunning vereist is (cf. Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 ‘tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is’; BS d.d. 18 mei 2000; wijziging B.V.R. d.d. 26 april 2002; B.S. d.d. 20 juni 2002). Ook bij het plaatsen van deze (niet-vergunningsplichtige) voorzieningen dienen de in voormelde verordening vervat zijnde bepalingen effectief te worden nageleefd! Overtredingen hierop kunnen dan ook gesanctioneerd worden overeenkomstig artikel 146 en volgende van het (meermaals gewijzigde) decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening.
2. Voorlopig worden er geen bijkomende maatregelen voorzien, daar noch ikzelf, noch mijn administratie over aanwijzingen of concrete gegevens beschikken dewelke zouden toelaten beleidsmatig te concluderen dat er zich ter zake bijkomende maatregelen zouden opdringen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 160
van 19 mei 2006
van **BART CARON**

Ondergrondse strandparkings - Beleidsopties

Onlangs werd bekend dat in een kustgemeente wordt gedacht aan plannen om gigantische parkeergarages te bouwen/graven onder het strand. Het is al langer de gewoonte dat er parkeergarages worden gebouwd onder de zeedijk. Bijvoorbeeld bij appartementsgebouwen met zicht op zee worden meestal parkeergarages onder de dijk gebouwd voor de bewoners van deze appartementen.

Dergelijke plannen zouden in parkeergarages voorzien tot een flink stuk onder het strand. Daarbij zal het noodzakelijk zijn op het strand paviljoenen op te trekken, waarin de toegangstrappen en liften naar de parking komen.

De vraag rijst of hier sprake is van een nieuwe ontwikkeling aan onze kust. En vooral of dergelijke evolutie wenselijk is.

Het zal geen esthetische bijdrage leveren aan het strand, integendeel. Het enige effect zal zijn dat mensen die naar zee willen als het ware van thuis tot onder het strand kunnen rijden, om meteen uit de wagen te stappen op het strand zelf.

Het is ook een eenzijdige autogerichte benadering. Er is de laatste jaren flink geïnvesteerd in openbaar vervoer. De frequentie en het comfort van de kusttram zijn sterk toegenomen en de spoorwegverbindingen van en naar de kust zijn geïntensifieerd. Mensen worden gestimuleerd om het openbaar vervoer te gebruiken. Ik meen dat we dat moeten blijven aanmoedigen, net als combinatie auto / openbaar vervoer. Op middellange termijn zouden grotere parkings in de omgeving van tram- en bushaltes, die de verbinding met het strand en de duinen en andere toeristische bestemmingen maken, een deel van de druk kunnen wegnemen.

Het is in ieder geval zo dat een dure investering in “onderstrandse” parkings mensen aanzet om naar de kust te komen met de auto. Daarenboven zal de verkeersdruk, zeker op topdagen, alleen maar toenemen, wat een extra belasting voor het milieu mee zal brengen. Daarnaast zullen de kernen van de kustgemeenten zelf extra autoverkeer te verwerken krijgen, want de parkings liggen aan de “andere” kant.

Kortom, dergelijke plannen roepen nogal wat scepsis op.

En dan heb ik het nog niet gehad over andere aspecten, zoals ecologie (bv. de afvoer van uitlaatgassen via verluchtingspijpen op het strand, of de fragiele zoetwatertafel vlak onder de oppervlakte van het strand?), of de zorg voor het erfgoed (wat als deze parkings komen in de omgeving van een beschermd dorps- of stadsgezicht, of in de buurt van beschermde monumenten).

1. Wie is eigenaar van de stranden, de gemeenten of het Vlaams Gewest?

In het laatste geval: is het Gewest op de hoogte van deze plannen?

2. Zijn deze plannen beperkt tot deze ene kustgemeente, of bestaan er ook bij andere kustgemeenten dergelijke plannen?
3. Hoe sterk grijpen deze plannen van de kustgemeente op het strandlandschap in?

Zijn er studies gedaan naar bijkomend lawaai? Geurhinder? Toenemend verkeer richting strand? Visuele hinder voor omwonenden? Zo ja, wat zijn de resultaten van deze studies?

4. Welke studies zijn er gebeurd in verband met de veiligheid van de parkings in relatie tot de zandgrond en het wassende water?

Welke risico's zijn aan dergelijke projecten verbonden?

5. Wat met de luchtverontreiniging (o.a. benzeen- en toluendampen) veroorzaakt door de luchtkokers die op het strand uitkomen?
6. Zijn de diensten van de minister betrokken bij de voorbereiding van dit project of van dergelijke grootschalige projecten?
7. Zijn de diensten van Toerisme Vlaanderen betrokken bij de voorbereiding van dit project of van dergelijke grootschalige projecten?
8. Is een dergelijk project te rijmen met de strategische doelen van het Strategisch Beleidsplan Toerisme en Recreatie aan de Kust 2002-2006?
9. Is het niet aangewezen dat er grondig multidisciplinair studiewerk gebeurt vooraleer dergelijke plannen concreet worden gesubsidieerd?

Neemt de minister van Openbare werken, Energie, Leefmilieu en Natuur als coördinerend minister hier initiatieven?

Aspecten van dergelijke studies kunnen zijn (niet exhaustief):

- de verkeersdruk op de kernen van de gemeenten en richting strand;
- bijkomend lawaai voor de badgasten. Geurhinder;
- visuele hinder;
- veiligheid van de parkings in relatie tot de zandgrond en het wassende water;
- risico's voor de toeristische sector;
- relatie tot beschermde gebouwen in de onmiddellijke omgeving;
- aantasting van erfgoedwaarden.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Kris Peeters (vraag nr. 478), Dirk Van Mechelen (nr. 160) en Geert Bourgeois (nr. 103).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 160 van 19 mei 2006

van **BART CARON**

---

1. Algemeen gesteld is het Vlaams gewest eigenaar van de stranden. Dit geldt evenwel niet m.b.t. de gemeenten De Panne en Koksijde waar de stranden boven de hoogwaterlijn grotendeels gemeentelijke eigendom zijn.
De administraties van de collega's Peeters, Bourgeois en mezelf zijn niet op de hoogte van de concrete plannen tot het realiseren van een ondergrondse 'strandparking' in de gemeente De Panne.
2. Het is niet bekend of andere kustgemeenten het realiseren van dergelijke ondergrondse 'strandparkings' beogen. In andere kustgemeenten werd daarentegen wel voorzien in ondergrondse parkings of garages onder de zeedijk of de kaaien (die evenwel niet tot onder het strand uitstrekken).
Noteer dat er inzake de dijk- en strandzone van de Vlaamse kustgemeenten door de provincie tien provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen werden opgemaakt die allen bij ministerieel besluit van 19 september 2005 (in bepaalde gevallen voorwaardelijk of gedeeltelijk) werden goedgekeurd. Conform het subsidiariteitsprincipe is het dus de provinciale overheid die in verordenende plannen heeft bepaald welke constructies boven- of ondergronds in de bewuste zones al dan niet zijn toegelaten.
3. Conform het subsidiariteitsprincipe werd via betreffende PRUP's ingeschat welke constructies in de dijk- en de strandzone al dan niet aanvaardbaar zijn en hoe één en ander moet worden ingericht. Dit doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat de vergunningverlenende overheid, in casu het gemeentebestuur, uitdrukkelijk haar beslissing dient te motiveren, onder meer wat de effecten op de mobiliteit en het leefmilieu betreft.
De administraties van de collega's Peeters en Bourgeois én mezelf zijn niet op de hoogte van of betrokken geweest bij de studies waarnaar u verwijst.
- 4 en 5. De administraties van de collega's Peeters en Bourgeois én mezelf zijn niet op de hoogte van of betrokken geweest bij de studies waarnaar u verwijst. Wél lijkt het aangewezen dat de gemeentelijke overheid, in functie van de beoordeling van een dergelijk project, een en ander beoordeelt of laat onderzoeken. Desgevallend zal zij de aanvrager opdragen ook de milieuaspecten uitvoerig te motiveren, voor zover geen milieuvergunning noodzakelijk zou zijn, wat, bij gebrek aan concrete gegevens, niet kan worden ingeschat.
In het kader van de procedure voor het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning worden dergelijke projecten voor advies voorgelegd aan de administratie bevoegd voor zeekering, dewelke de impact van het project op de kustveiligheid zal onderzoeken. Betreffende administratie zal tevens de nodige richtlijnen verstrekken in functie van het niet verzwakken van de zeekering én het maximaal beveiligen tegen overstromingen.
6. De administraties van de collega's Peeters en Bourgeois én mezelf zijn tot op heden niet betrokken geweest bij de voorbereiding van dit project. Noteer tevens dat betreffende vergunningsaanvraag bij de gemeentelijke overheid berust en dat er vooralsnog geen adviesvraag aan de gemachtigde ambtenaar van de afdeling ROHM West-Vlaanderen werd gericht. Die laatste is overigens evenmin betrokken geweest bij enig vooroverleg inzake het desbetreffend project.

7. Toerisme Vlaanderen is niet betrokken geweest bij de voorbereiding van dit project. Noteer ter zake dat het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 betreffende de adviesverlening inzake aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingsaanvragen (B.S. d.d. 20 mei 2000), gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 8 maart 2002 (B.S. 9 mei 2002) Toerisme Vlaanderen niet vermeldt als één van de instanties die advies moeten uitbrengen inzake aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning.
8. Collega Bourgeois stelt dat de aanleg van de ondergrondse strandparkings in de gemeente De Panne niet indruist tegen de krachtlijnen, maatregelen en acties van het Strategisch Beleidsplan Toerisme en Recreatie aan de Kust 2002-2006. Het Strategisch Beleidsplan omschrijft onder meer het parkeerprobleem in de kustgemeenten (het gebrek aan parkeergelegenheid voor zowel dag- als verblijfstoeristen, de parkeerproblematiek op het openbaar domein en langs de duinen, enz.) en definieert een aantal krachtlijnen met betrekking tot de bereikbaarheid van en de mobiliteit aan de Kust. Naast het faciliteren van de bereikbaarheid naar en aan de Kust (met prioriteit voor openbaar vervoer en zachte verplaatsingsvormen) als algemene krachtlijn, bundelt het Beleidsplan een aantal specifieke krachtlijnen betreffende de bereikbaarheid van de Kust met de wagen waaronder het ontwikkelen van een globaal parkeerbeleid voor de diverse badplaatsen. Om deze specifieke krachtlijn te realiseren, stelt het Beleidsplan onder meer volgende maatregelen en acties voor:
- het ontwikkelen van parkeermogelijkheden specifiek gericht op de verblijftoeristen zoals het ondersteunen van het bouwen van parkeergarages of ondergrondse garages in de badplaatsen;
  - het ontwikkelen van een complementair systeem van residentieel parkeren voor de lokale bevolking;
  - het verschuiven van dagtoeristen/langparkeeders naar aantrekkelijke parkings aan de rand van de badplaatsen, voor die badplaatsen waar parkeren in het centrum hinderend is.
- (cf. pagina 309-310 van het Strategisch Beleidsplan Toerisme en Recreatie aan de Kust 2002-2006).
9. Wat de ruimtelijke ordeningsproblematiek betreft, dient nogmaals te worden gesteld dat voor tien kustzones, op 19 mei 2005, provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen ‘Strand en Dijk’ werden goedgekeurd. Het studiewerk op dat vlak is dus reeds afgerond. Inzake de veiligheid van de zeekering en de beveiliging van de ondergrondse garages tegen tegen overstroming dient voor elk project een afzonderlijke studie te worden opgemaakt, die door de administratie bevoegd voor de zeekering zal dienen te worden beoordeeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 161
van 31 mei 2006
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

VRT-toren St.-Pieters-Leeuw - Arrest Raad van State

De VRT-toren in Sint-Pieters-Leeuw is met zijn 300 meter het hoogste bouwwerk in Vlaanderen.

De Raad van State heeft begin dit jaar de bouw van deze toren vernietigd omdat hij zonevreemd is. Hiermee is een einde gekomen aan een jarenlang aanslepende procedure.

Samen met de gemeente dienden buurgemeenten en heel wat omwonenden klacht in tegen het bouwwerk. De gemeente haalde zowel stedenbouwkundige als juridische argumenten aan. Sint-Pieters-Leeuw stelt dat de bouwvergunning niet correct werd afgeleverd, dat er procedurefouten werden gemaakt en het bestuur spreekt van verknoeiing van het landschap.

1. Wat zijn de gevolgen van de uitspraak van de Raad van State?
2. Wat zijn de resultaten van de besprekingen met zowel de gemeente Sint-Pieters-Leeuw als de eigenaar van het bouwwerk?
3. Hoe zal het arrest worden nageleefd en onder welke voorwaarden?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 161 van 31 mei 2006

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

---

1. De Raad van State heeft op 6 juni 2002 de gewestplanwijziging d.d. 20 januari 1993 inzake de VRT-zendmast te Sint-Pieters-Leeuw nietig verklaard (cf. RvS-arrest nr. 107.437). Op 11 juli 2005 vernietigde de Raad van State tevens de bouwvergunning (d.d. 21 oktober 1997) voor het oprichten van de VRT-zendmast te Sint-Pieters-Leeuw (cf. RvS-arrest 147.558). Dit noopte de overheid tot een specifiek planningsinitiatief. Gelet op de omvang en reikwijdte van deze specifieke voorziening werd een afweging op Vlaams niveau, via gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, onontbeerlijk geacht.
2. In het kader van de opmaak van dit gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan werd op 16 februari 2006 een plenaire vergadering georganiseerd. Hierop waren de verschillende betrokken actoren, waaronder de gemeente en de VRT vertegenwoordigd. Geen enkele van de op betreffende plenaire vergadering vertegenwoordigde actoren verstreekte een ongunstig advies inzake het voorliggende voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Bijgevolg heeft de Vlaamse regering op 16 juni ll. betreffend gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voorlopig vastgesteld.
3. Zoals gesteld noopte het arrest van de Raad van State tot de opmaak van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, dat op 16 juni 2006 voorlopig werd vastgesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 162
van 2 juni 2006
van **JAN PENRIS**

Torengedouw Antwerpse Zoo - Bescherming

In de Antwerpse Zoo staat naast de speeltuin links van het pandaverblijf een torengebouwtje uit 1865. Dit gedouw is na de Egyptische tempel en de resten van de roofvogelkooien het oudste gedouw uit de Zoo. Het is zowel architecturaal merkwaardig als een vast herkenningspunt binnen de huidige Zoo.

Naar ik verneem, zou de directie het gedouw willen slopen, samen met de verworven woonhuizen in de aangrenzende Ommeganckstraat.

1. Heeft dit merkwaardige gedouw een monumentaal karakter?
Kan het bijgevolg als monument beschermd worden?
2. Zijn er andere middelen denkbaar om het van de sloop te redden?
3. Welke stappen ondernam de minister reeds ter vrijwaring van dit torengebouwtje?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 162 van 2 juni 2006

van **JAN PENRIS**

Het kwestieuze torengebouw is nooit een onderdeel geweest van de dierentuin, maar is eigenlijk een tuinpaviljoen bij een huis in de aangrenzende Ommeganckstraat. De toren staat dus enerzijds los van de zoo, maar is anderzijds geen afzonderlijke entiteit. Dit schetst meteen het kader voor een eventuele bescherming. Bij een bescherming zijn context en samenhang immers belangrijke criteria. De toren kan dan ook niet los worden gezien van het huis en de tuin waarbij hij hoort. Het beschermen of behouden ervan heeft met andere woorden alleen maar zin als dit opportuun wordt geacht voor het gehele complex.

Met betrekking tot de huizen in de Ommeganckstraat is mijn administratie evenwel van oordeel dat ze niet beschermingswaardig zijn, en gaat ze zelfs akkoord met de geplande sloop ervan, in functie van de uitbreiding van de zoo. Daarbij is de volgende afweging gemaakt: de Antwerpse zoo is een beschermd topmonument, waarvoor het behoud van de oorspronkelijke functie een ideaal is. Daartoe moet de historische parkaanleg en het aanwezige bouwkundige erfgoed worden verzoend met moderne exploitatienormen, conform met de bepalingen in het decreet op de dierentuinen. Omdat dit decreet onder meer bepaalt dat dieren over voldoende ruimte moeten kunnen beschikken, en dit onvermijdelijk zou leiden tot ingrepen aan de historische dierentuinstructuur, is een uitbreiding van de zoo het enige alternatief.

Gelet op de monumentaliteit van de zoo, het belang van het vrijwaren van de oorspronkelijke dierentuinfunctie, alsook de beperkte uitbreidingsmogelijkheden, is een uitbreiding in de richting van de Ommeganckstraat, na de sloop van de aangrenzende huizen, een logische en verantwoorde optie. De intrinsieke waarde van de huizen weegt niet voldoende op tegen het belang van de zoo en de noodzakelijke ontwikkeling ervan. Een belangrijke voorwaarde is wel dat het vrijgekomen terrein op een kwalitatief hoogstaande manier wordt ingevuld, met respect voor de kwaliteiten van de historische dierentuin én de omgeving ervan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 163
van 2 juni 2006
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Bescherming graftekens Tervuren - Stand van zaken

De bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant heeft een gunstig advies gegeven voor de bescherming als monument van een aantal graftekens op het kerkhof van Tervuren. Het gaat om de graftekens van Henry van de Velde - Maria Sèthe, het grafteken van Albert van Huffel en de groep van zeven graftekens van de familie Verwilghen.

Wat is de stand van zaken in dit dossier?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 163 van 2 juni 2006

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Inzake de bescherming van de opgesomde graftekens, werd bij ministerieel besluit d.d. 20 januari 2006 een ontwerp van lijst vastgesteld. Dit besluit werd op 3 februari door mijn administratie betekend aan de betrokken partijen, de eigenaars en de openbare besturen. Via de betekening ving een periode aan van 12 maanden, binnen dewelke de desbetreffende monumenten, conform het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, voorlopig beschermd zijn. Binnen dit tijdsbestek moet na een officiële procedure tevens de definitieve beslissing worden genomen tot al dan niet beschermen van betreffende graftekens.

De beschermingsprocedure is intussen reeds ver gevorderd. De adviezen, opmerkingen en bezwaren, die konden worden ingediend door de betrokken partijen (waaronder onder meer de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant), evenals deze geformuleerd naar aanleiding van het openbaar onderzoek, werden door mijn administratie opgelijst en verwerkt in een evaluatierapport, dat werd toegevoegd aan het beschermingsdossier. Op 1 juni werd het volledige dossier voorgelegd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (KCML), die tijdens de volgende commissievergadering (begin juli) haar formele advies zal uitbrengen. Nadien zullen het beschermingsdossier en het advies van de KCML aan mij worden overgemaakt, in functie van het nemen van een eindbeslissing.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 164
van 7 juni 2006
van **ERIK MATTHIJS**

Maneges en paardenfokkerijen - Vestigingsregels

Op dit moment is het blijkbaar nog steeds niet duidelijk wat wel en wat niet kan bij de aanvraag voor een milieuvergunning voor een manege of een paardenfokkerij.

Een manege zou thuishoren in recreatiegebied; een paardenfokkerij in agrarisch gebied. Bestaande maneges in agrarisch gebied kunnen blijven. Blijkbaar zijn er problemen voor het aanvragen van een milieuvergunning voor een manege in recreatiegebied. Het onderscheid tussen een manege en een paardenfokkerij is echter niet steeds even duidelijk, maar beide worden wel op een verschillende manier behandeld.

1. Komen er initiatieven om meer klaarheid te scheppen in de regelgeving m.b.t. maneges en paardenfokkerijen bij de aanvraag van een milieuvergunning, en dit ook in relatie tot het gebied waarin het gebouw gelegen is?
2. Hoe ziet de regelgeving er op dit moment uit? Wat is mogelijk en wat niet? Wat zijn de mogelijkheden voor maneges in recreatiegebied wat betreft het krijgen of uitbreiden van een milieuvergunning?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr.496) en Van Mechelen (nr.164).

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIEN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 164 van 7 juni 2006

van **ERIK MATTHIJS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 89
van 19 mei 2006
van **MARIJKE DILLEN**

Jeugdhuizen - Vaste kosten

De Vlaamse Federatie van Jeugdhuizen (VFJ) heeft berekend dat de vaste kosten van een jeugdhuis in tien jaar tijd zijn verdrievoudigd.

VFJ heeft deze berekening gemaakt door alle wettelijke verplichtingen die de overheid heeft opgelegd gedurende de afgelopen tien jaar in kaart te brengen. Het betreft hoofdzakelijk de gevolgen van federale maatregelen die extra administratieve overlast en kosten met zich meebrengen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende wettelijke verplichtingen die vanuit de Vlaamse Gemeenschap aan de jeugdhuizen worden opgelegd?

Welke administratieve verplichtingen vloeien hieruit voort?

Wat is de kostprijs?

2. Heeft de minister kennis van de maatregelen die door de federale regering worden opgelegd?

Gezien de administratieve overlast en de toename van kosten die dit met zich meebrengt, lijkt een debat hierover noodzakelijk.

Heeft de minister terzake reeds overlegd met de federale regering om deze administratieve verplichtingen te beperken en te verminderen? Zo ja, wat zijn de resultaten? Zo neen, plant de minister dergelijk overleg?

3. Welke initiatieven heeft de minister sinds het begin van deze legislatuur genomen om aan de jeugdhuizen bijkomende vergoedingen toe te kennen om deze snelle stijging van de vaste kosten te helpen opvangen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 89 van 19 mei 2006

van **MARIJKE DILLEN**

---

1. Op jeugdhuizen die groter zijn dan 100 m² en die regelmatig (meer dan 12 keer per jaar of meer dan 2 maal per maand) een dansfeest organiseren, is de VLAREM-wetgeving van toepassing.
In dit kader dient elke vijf jaar een milieuvergunning te worden aangevraagd. De kostprijs ervan is afhankelijk van de vraag of een akoestisch onderzoek nodig is of niet. Enkel bij een sanering of grote verbouwing is dit wettelijk verplicht, of ook wanneer het gemeentebestuur dit noodzakelijk acht omwille van klachten in het verleden.
2. De volgens de Vlaamse Federatie van Jeugdhuizen belangrijkste federale wetgeving waarmee jeugdhuizen te maken hebben zijn:
  - strafwetten (verstoring van de nachtrust, het schenken van alcohol aan minderjarigen of het verkopen van sterkedrank, ...);
  - fiscale wetten (jaarlijkse aangifte in de rechtspersonenbelasting voor de jeugdhuizen die vzw zijn, taks op ontspanningstoestellen, kleine vergoedingsregeling voor muzikanten, zegeltaks, ...);
  - wet op de private veiligheid;
  - aansprakelijkheden (buiten-contractuele en contractuele) en verzekeringsrecht (o.a. de verzekering brand en ontploffing (KB van 28/02/91, ...));
  - auteursrecht;
  - arbeidswetgeving en wet op de arbeidsovereenkomsten;
  - eetwareninspectie;
  - wetgeving die te maken heeft met veiligheid (brandveiligheid, ARAB, ARAI,...);
  - vzw-wetgeving;
  - het statuut van de vrijwilliger.

De maatregelen die volgens de Vlaamse Federatie van Jeugdhuizen financieel de grootste impact hebben op jeugdhuizen zijn:

- auteurswetgeving: jeugdhuizen vallen onder het toepassingsgebied en betalen hierdoor o.a. Sabam en billijke vergoeding;
- eetwareninspectie: jeugdhuizen worden vanuit de eetwareninspectie gelijkgesteld met horeca en betalen hierdoor jaarlijks 111 euro voor de financiering van het FAVV (Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen). Dit tarief houdt geen rekening met de beperkte openingsuren van jeugdhuizen als je een vergelijking maakt met de horeca. Jeugdhuizen die beschikken over een tapinstallatie moeten die ook regelmatig laten reinigen en zijn hiervoor meestal contractueel aangewezen op de brouwerij.

Ik vind het belangrijk dat de federale wetgever meer aandacht besteedt aan de effecten van dit soort regelgeving op het verenigingsleven, waaronder jeugdhuizen. Aangezien het bestaande overleg met de federale overheid vandaag onvoldoende werkt, wil ik kiezen voor een andere aanpak:

- Ik zal deze problematiek agenderen op het overlegcomité tussen federale en gemeenschapsgewestregeringen. Ik beoog hiermee een systeem van structureel overleg en verplichte advisering met een bindend karakter (cfr. Systeem voor mobiliteit) tot stand te brengen.

- Indien dit overleg niet leidt tot de beoogde resultaten dan zal ik mijn administraties gelasten met een juridisch onderzoek naar de belangen- en bevoegdheidsconflicten. Afhankelijk van de resultaten van dit onderzoek zal ik de verdere nodige stappen nemen
  - In de schoot van de Vlaamse Regering zal ik een dossier aanbrengen met het oog op de herziening van de Bijzondere Wet op de hervorming van de Instellingen. Minimaal zal dit moeten leiden naar een sluitende overleg- en besluitvormingsprocedure. Daarnaast wil ik onderzoeken (in het licht van de onderhandelingen 2007) welke bevoegdheden kunnen gefederaliseerd worden. Ik denk hierbij o.a. aan:
    - de auteurswetgeving (billijke vergoeding, sabam, auvibel, leenrecht, semu-licentie, wettelijk depot);
    - de federale of bi-culturele instellingen;
    - preventiebeleid/welzijnsbeleid: rookverbod in openbare ruimten, filmkeuring, kb veiligheid van speeltoestellen en speelterreinen;
    - gewestbevoegdheden: vervoer voor groepen;
    - het cultuurpact (wet).
3. De Vlaamse overheid is luidens het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid niet bevoegd voor de (rechtstreekse) subsidiëring van jeugdhuizen. Jeugdhuizen worden gesubsidieerd door de lokale overheden. De gemeentebesturen kunnen hiervoor o.a. gebruik maken van de subsidies die zij ontvangen vanwege de Vlaamse gemeenschap voor de uitvoering van hun jeugdbeleidsplan. De gemeentebesturen beslissen evenwel zelf, na raadpleging van de sector over de besteding van deze middelen. Jeugdhuizen dienen zich dus te wenden tot hun gemeentebestuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 90
van 19 mei 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Huis van het Nederlands Brussel - TV Brussel

Tijdens de hoorzitting over het Huis van het Nederlands in Brussel op 9 mei jongstleden in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand, verklaarde de directeur dat de samenwerking met de Brusselse media zeer beperkt is.

Zo zou er op aanvraag van het kabinet van de minister een afspraak zijn gemaakt om in de wachtzaal van het Huis tv-monitoren op te hangen waarop TV-Brussel te bekijken zou zijn (Stuk 836 (2005-2006)-Nr.1).

“De zaak is blijkbaar ergens blijven hangen”, stelde de directeur.

Is de minister hiervan op de hoogte?

Wanneer zal de bovenvermelde afspraak worden nageleefd?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 90 van 19 mei 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De plaatsing van een tweetal tv-monitoren zal binnenkort een feit zijn.

Deze zaak werd inderdaad vorig jaar op mijn kabinet opgestart, maar werd niet verder gecommuniceerd en in uitvoering gebracht met de administratie. Dit eerder technisch dossier heeft dan ook op zich laten wachten.

Mijn administratie heeft dit dossier nu geoperationaliseerd en beide organisaties dienaangaande aangesproken. Momenteel worden de nodige maatregelen genomen voor de aanleg van de distributiekabel in het gebouw van het Huis van het Nederlands.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 91
van 19 mei 2006
van **GREET VAN LINTER**

Bicommunautaire verenigingen - Cocof-subsidiëring

Onlangs werd in een artikel in Le Soir bekendgemaakt dat de VZW Bruxelles en Couleurs/Brussel Gekleurd eentalig zou moeten worden indien zij nog middelen wil krijgen van de Franse Gemeenschapscommissie in Brussel, de Cocof. De projecten van de VZW werden onontvankelijk bevonden omdat de VZW bicommunautair is. De VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) zou de VZW wel blijven ondersteunen.

Dit voorbeeld brengt mij bij volgende vragen.

1. Bij hoeveel bicommunautaire verenigingen werden de subsidies door de Cocof stopgezet? En over welke verenigingen gaat het hier?
2. Welke zijn de bicommunautaire verenigingen die nog op de steun van de Cocof kunnen rekenen?
3. Heeft de minister zicht op het aantal verenigingen dat door de Cocof wordt gesubsidieerd?

Hoeveel daarvan zijn bicommunautair?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 91 van 19 mei 2006

van **GREET VAN LINTER**

Zoals u, heb ook ik via de pers vernomen dat de Franse Gemeenschapscommissie alleen nog ééntalig Franstalige vzw's in Brussel zal subsidiëren . De COCOF zou zich hiervoor beroepen op het decreet van 1 juli 1982 houdende vaststelling van de criteria die exclusief toebehoren aan de Franse Gemeenschap van de instellingen die persoonsgebonden materies behandelen, in het tweetalig gewest van Brussel-Hoofdstad. Artikel 4 stelt dat een erkenning van een instelling kan worden ingetrokken indien deze ook door de staat of door de Vlaamse Gemeenschap wordt betoelaagd.

Deze houding van de COCOF is zonder meer betreurenswaardig en tegenstrijdig met wat in Brussel echt leeft. Op een moment dat het voeren van een intercultureel beleid meer aandacht verdient en de samenwerking tussen gemeenschappen meer dan noodzakelijk is, lijkt het erop dat Franstalige politici zich meer gaan terugplooiën op hun eigen gemeenschap en Brussel steeds meer gaan zien als een monoculturele stad. Ik heb dit politieke standpunt kenbaar gemaakt en aangedrongen op een overleg met minister Lanaan van de Franse Gemeenschap.

Ik weet ook dat de voorzitter van het College van de VGC - vanuit eenzelfde bekommernis - een onderhoud heeft gevraagd met zijn collega, de heer Benoît Cerexhe, voorzitter van het College van de Franse Gemeenschapscommissie.

Verder moet ik het antwoord op uw vragen schuldig blijven. Ik heb immers geen toegang tot het subsidiebeleid en het dossierbeheer van de COCOF. U moet begrijpen dat ik als Vlaams minister helemaal geen inzicht/ inzage heb in de dossiers die ressorteren onder de bevoegdheid van een andere overheid, tenzij deze informatie die voor het publiek toegankelijk is en bijgevolg ook door u kan worden opgezocht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 94
van 2 juni 2006
van **KRIS VAN DIJCK**

Atletiek Vlaanderen - Kleuren

Kleuren en symbolen zijn niet onbelangrijk in sport. “Oranje”, de “Azzurri” of de “Rouches” zijn begrippen in het voetbal die de respectieve kleuren ook aan welbepaalde ploegen koppelen. In Vlaanderen staat zwart en geel ook al lang als handelsmerk gecatalogeerd voor Vlaamse ploegen of sporters (cfr. Topsport).

De goedgekeurde met redenen omklede motie over topsport als promotiemiddel voor Vlaanderen (Stuk 190 (2004-2005) nr.2), vraagt aan de Vlaamse Regering ook daadwerkelijk om in haar sportbeleid aandacht te besteden aan de Vlaamse kleuren en symbolen.

Sinds kort is de outfit van Atletiek Vlaanderen aangepast. Niet alleen qua stijl, maar ook qua kleur. Het vertrouwde zwart-geel werd vervangen door rood-groen. Dit kan op weinig begrip rekenen bij verschillende betrokkenen zelf.

1. Waarom werden de vertrouwde kleuren verlaten?
2. Waarom de keuze voor rood-groen?
3. Vreest de Vlaamse Regering hiermee niet de herkenbaarheid van “Vlaanderen” teniet te doen?
4. Hoe rijmen de ministers deze wijziging met de goedgekeurde met redenen omklede motie (Stuk 190 (2004-2005) nr.2)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Leterme (vraag nr. 64) en aan minister Anciaux (nr. 94).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 94 van 2 juni 2006

van **KRIS VAN DIJCK**

---

1. Met de keuze van de kleuren die gebruikt worden voor de outfit van de atleten die behoren tot het Gesco-project “Atletiek Vlaanderen” is het nooit de bedoeling geweest om te refereren naar de kleuren van vlaggen die symbool staan voor een land of Gemeenschap. Het is wel de bedoeling de eenheid van de ploeg te onderstrepen en deze als dusdanig ook te laten opvallen binnen het deelnemersveld van de competities waaraan zij deelnemen. De vorige outfit met de ietwat klassiekere kleuren was aan een restyling toe. Daarom werd geopteerd voor andere niet-alledaagse kleuren in de stijl van de Vlaamse ontwerper Dirk Bikkembergs. Daarop wordt wel duidelijk herkenbaar het gebruikelijke logo “Topsport Vlaanderen” in zwart-gele kleuren aangebracht. Het is immers de bedoeling dit logo verder te ontwikkelen tot een soort kwaliteitslabel, waarmee in verschillende projecten en evenementen, die garant staan voor de kwaliteit van topsport, de erkenning en de steun van de Vlaamse Gemeenschap onderstreept wordt.
2. Zoals hierboven aangehaald zijn de kleuren gekozen met de bedoeling om op een hedendaagse manier een in het oog springende outfit te ontwerpen. Deze fluo rode en groene kleuren springen onmiddellijk in het oog binnen een groep atleten.
3. De herkenbaarheid van Vlaanderen blijft ruimschoots gegarandeerd door de prominente aanwezigheid van het logo “Topsport Vlaanderen”, zowel op de borst- als op de rugzijde van de shirts. Het logo is mede door het sobere design van de uitrusting nog meer in het oog springend.
4. De zichtbaarheid van ‘Vlaanderen’ blijft dus ruimschoots aanwezig en is zeker in verhouding tot de financiële inbreng van de Vlaamse overheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 95
van 2 juni 2006
van **STEFAAN DE CLERCK**

Cultuurbeleid - Onderzoeksopdrachten

In de jaren '90 bestond de goede traditie dat de resultaten van de onderzoeksopdrachten die de Vlaamse minister van Cultuur gaf, gepubliceerd werden in de reeks Cultuurstudies. Op die manier werden de bevindingen en aanbevelingen van dit met overheidsgeld uitgevoerd wetenschappelijk onderzoek, voor een ruim publiek van geïnteresseerden ter beschikking gesteld. Ook de Commissie voor Cultuur maakte geregeld gebruik van deze interessante studies in haar besprekingen.

Sinds het aantreden van de minister werd de reeks Cultuurstudies stopgezet en daardoor ook de coherente en systematische publicatie van het wetenschappelijk onderzoek in de culturele sector dat in opdracht van de Vlaamse overheid werd uitgevoerd. Het steunpunt Re-Creatief Vlaanderen zou de onderzoeksopdrachten coördineren, maar we merken dat ook de andere culturele steunpunten zoals VTI en Cultuurlokaal en Cultuurnet toch ook nog opdrachten geven aan onderzoeksinstituten.

1. Welke onderzoeksopdrachten gaven de ministers van Cultuur en/of de steunpunten in de culturele sector sinds 1999?
2. Wat zijn de onderwerpen, aan welke instelling of organisatie werden ze toegekend?
3. Wanneer werden of worden de rapporten aan de minister bezorgd?
4. Wanneer en op welke manier werden of worden deze onderzoeken gepubliceerd?
5. Hoe worden de aanbevelingen geïntegreerd in het cultuurbeleid?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 2 juni 2006

van **STEFAN DE CLERCK**

1 en 2 Via de jaarbudgetten van de administratie Cultuur (sinds 1 april 2006 Ministerie van Cultuur, Jeugd, Sport en Media)

Via de jaarbudgetten van de administratie Cultuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werden, in de periode 1999 – 2006, volgende onderzoeken uitbesteed:

Titel/onderwerp	Instelling/onderzoeker
1999	
Vlaamse collectiegegevens op het internet: behoefte aan een gefaseerde aanpak	Kate Thomas en Klein
Geen architectuursteunpunt zonder netwerk	Leo Van Broeck en Koen Van Syngel
Beleidsopties voor het sociaal-cultureel werk in Vlaanderen	Sociale Hogeschool – KVMW Gent
2000	
Publieksonderzoek Vlaamse musea – voorstudie	Letty Ranshuijzen
Ontwikkelen van standaarden voor lokaal cultuurbeleid	EHSAL – prof. Colpaert
Mogelijkheden van een fuivenbeleid	KU Leuven – prof. Walgraeve
Ontwikkelen van modellen en instrumentarium voor lokaal cultuurbeleid	VVSG – Miek De Kepper
Kwalitatief en kwantitatief onderzoek naar het actuele lokaal historisch, volks- en heemkundig landschap in Vlaanderen	Vlaams Centrum voor Volkscultuur (VCV) – dr. Walterus
2001	
Wetenschappelijk onderzoek naar de mogelijkheden van een fuivenbeleid.	KU Leuven – faculteit criminologie
Publieksonderzoek in Vlaamse musea	Letty Ranshuijzen
Publieksonderzoek in Vlaamse musea – uitvoering enquêtes	INRA
Alternatieve kunstopleidingen	VUB – prof. W. Elias
Besteding van de subsidies verkregen in het kader van het muziekdecreet	VUB – Prof. Heyndels
Beheersovereenkomsten binnen de culturele sector	KU Leuven – prof. Bouckaert
Sociaal-culturele methodiek	KU Leuven – prof. H. Baert
Oplijsting roerend cultureel erfgoed in het kader van het topstukkendecreet	UFSIA – prof. A. Balis
Studie en implementatie van een kennisweb voor de sector volkscultuur	VCV – dr. J. Walterus
2002	
Criteria herbekeken: onderzoek naar de mogelijkheid tot standaardisering en objectivering van de criteria voor erkenning en indeling van erkende musea.	VUB – prof. W. Elias
Bouwstenen voor een masterplan behoud en beheer roerend	Culturele Biografie Vlaanderen

materieel erfgoed	
Beleid inzake jeugdculturen	Artevelde Hogeschool Gent
Onderzoek naar de mogelijkheden van de implementatie van het bredescholenconcept	KU Leuven – HIVA- prof. Nicaise
Sponsorgelden in de muziek- en de podiumkunstensector	VUB – prof. Van Camp – prof. Segers
Inventarisatie vormgeving Vlaanderen/Brussel	Hogeschool Antwerpen – prof. Baelus
Hulp- en dienstverlening aan gedetineerden	KU Leuven, Universiteit Gent, VUB
2003	
Onderzoek Decreet Gemeentelijk jeugdwerkbeleid	Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten (VVJ)
Verzamelen van objectieve gegevens i.v.m. personeelsevolutie bij gemeentelijke jeugddiensten en lokale particuliere en gemeentelijke jeugdwerkinitiatieven	VVJ
“Zeg Jong” Onderzoek naar stad en gemeente met betrekking tot hun informatie en communicatie naar kinderen van 10 tot 13 jaar.	Onderzoekscentrum “Kind en Samenleving”
Audit in de grote Vlaamse culturele instellingen	Nikè consult
Pilootproject ontwikkeling beheersovereenkomsten	KU Leuven – prof. Bouckaert
Het in kaart brengen van de sector van de bewaarbibliotheken in Vlaanderen	VCV – dr. J. Walterus
Klantenbevraging steunpunten	Arteveldehogeschool Gent
2004	
Inventariserend en verkennend onderzoek met het oog op de ontwikkeling van een samenhangend territoriaal gespreid informatiebeleid voor respectievelijk kinderen, tieners en jongeren.	Universiteit Antwerpen
Pocket Marketing – evaluatie erfgoedconvenants	Pocket Marketing
Bouwstenenonderzoek erfgoed digitaal	VCV en Culturele Biografie Vlaanderen
Benchmarking MuHKA – S.M.A.K.	Universiteit Antwerpen – UAMS – prof. De Brabander
Onderzoek cultuurconvenants	KU Leuven – Instituut voor de Overheid
Onderzoek naar de mogelijkheden van een investeringsfonds in Vlaanderen	Universiteit Antwerpen – UAMS – prof. De Brabander
2005	
Onderzoek met het oog op het verwerven van inzicht in de manier waarop, op lokaal vlak, inspraak en participatie van kinderen en jongeren en het jeugdwerk in het beleid vorm krijgt.	Hogeschool Gent
Digitaal Erfgoed (naar een strategisch beleidsplan voor ‘digitaal erfgoed’)	iForum consult – Dirk Kenis
Studieopdracht naar de problematiek, mogelijkheden en opportuniteiten van de Vlaamse bevoegdheid op het vlak van successierechten voor de collectieopbouw van de Vlaamse musea en erfgoedinstellingen en voor de collectie van de Vlaamse Gemeenschap.	Universiteit Hasselt – prof. A. Draye
Onderzoek naar erfgoededucatie in het onderwijs	Universiteit Antwerpen – prof. Annick Schramme
Ontwikkelen van een blauwdruk voor een nieuw beleidsinstrument gericht op de doelgroep cultuurindustrie	Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV)
Het spanningsveld tussen het vrijwilligerswerk in het jeugdwerk	VUB – prof. Elchardus

en de commercialisering van de leefwereld van jongeren			
Effectiviteit van Vlaamse bibliotheken	VUB – prof. Glorieux		
Verzekering van vrijwilligers	Vlaams Steunpunt voor Vrijwilligerswerk		
Mapping van de cultuurindustrie in Vlaanderen (i.s.m. Initiatief Beeldende Kunst, Muziekcentrum Vlaanderen en Boek.be)	Vlerick Leuven Gent Management School		
Culturele diversiteit en interculturaliseringsprocessen	Karel de Grote Hogeschool		
Het operationaliseren van een nieuw beleidsinstrumentarium gericht op de doelgroep cultuurindustrie	Participatiemaatschappij Vlaanderen (PMV)		
2006			
Expertisecentrum Islam	Universiteit Gent – prof. S. Zemni		

Programma Beleidsgericht Onderzoek (PBO)

Het PBO bood van '97 tot '99' onder de vorm van een jaarlijks gebundelde oproep een transparante, objectieve, coherente en kost-efficiënte benadering van beleidsgericht onderzoek. Dit gebeurde over alle bevoegdheidsdomeinen van de Vlaamse overheid heen.

In het kader van het PBO werd in 1999 volgend onderzoek verricht:

Typologie van de Vlaamse cultuurparticipanten – KU Leuven, Centrum voor Cultuursociologie (prof. R. Laermans).

Re-Creatief Vlaanderen

In opvolging van PBO erkende de Vlaamse regering in 2001 twaalf Steunpunten voor Beleidsrelevant Onderzoek waaronder het Steunpunt Re-Creatief Vlaanderen. Het Steunpunt heeft als missie om op basis van hoogstaand wetenschappelijk onderzoek de beleids- en beheerscyclus van het Vlaamse cultuurbeleid te ondersteunen. Het onderzoekssteunpunt is een consortium van Universiteit Gent – Ghent Social Science Research and Methodology, KU Leuven – Centrum voor Cultuursociologie, Vrije Universiteit Brussel – Studies on Media, Information and Telecommunication (SMIT), Vrije Universiteit Brussel – Tempus Omnia Revelat en EHSAL.

Volgende onderzoekslijnen worden door het steunpunt uitgezet:

- Monitoring van cultuur: Indicatoren en methodologische ondersteuning
- Cultureel erfgoed en cultuurparticipatie
- Beheer van culturele instellingen, culturele beleving en cultuurparticipatie in een informatiesamenleving
- Publiek en particulier kunstinitiatief in Vlaanderen: Polarisatie of synergie?
- Vormen, oorzaken en gevolgen van sociale participatie en cultuurparticipatie

Onderzoek in opdracht van de steunpunten

Titel/onderwerp	Instelling/onderzoeker	Jaar
Vlaams Centrum voor Amateurkunsten (VCA)		
Audit m.b.t. de externe communicatie van het VCA	Katholieke Hogeschool Mechelen – onderzoeksteam “Memori”	2003
SoCiuS		
Onderzoek “Naar een vraaggestuurde dienstverlening door SoCiuS, steunpunt voor sociaal-cultureel werk: een behoeftenonderzoek naar de ondersteuningsnaden het sociaal-	Vrije Universiteit Brussel – vakgroep Sociale en Culturele Agogiek	2003

culturele werkveld.”		
Onderzoek “Participatie in verenigingen”	Universiteit Gent – vakgroep Sociale Agogiek	2005
Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken (VCOB)		
Gebruikersonderzoek bij de Vlaamse bibliotheken	Vrije Universiteit Brussel – onderzoeksgroep TOR	2004
Vlaams Architectuurinstituut (VAi)		
Onderzoeksproject over het beschrijven van architectuurarchieven (2005-2006).	KU Leuven – onderzoeksgroep Architectuurgeschiedenis en Monumentenzorg	2005
Onderzoeksproject over het bewaren van architectuurarchieven	KU Leuven – onderzoeksgroep Architectuurgeschiedenis en Monumentenzorg	2005
Cultuur Lokaal		
Veel leven in de brouwerij: een onderzoek naar de werking en positionering van cultuur- en gemeenschapscentra in Vlaanderen	EHSAL – CMS (prof. J. Colpaert)	2006
Toekomstschets culturele vrijetijdsbesteding 45-plussers.	Tri.Zone – Begeleidingsbureau voor Duurzaam Ondernemen	2006
Gebruikersonderzoek bij cultuur- en gemeenschapscentra.	EHSAL (prof. J. Colpaert) en VUB (prof. I. Glorieux)	2005
Onderzoek adviesverlenende werking cultuurraden	VUB – vakgroep Sociale en Culturele Agogiek (prof. D. Verté)	2004
Spreiding van theater- en muziektheatervoorstellingen in Vlaanderen, 1999 – 2003 (i.s.m. Vlaams Theaterinstituut)	EHSAL (prof. J. Colpaert)	2004
Onderzoek naar de spreiding van het professionele muziekaanbod in Vlaanderen.	EHSAL (prof. J. Colpaert)	2005
Initiatief Beeldende Kunsten / Initiatief Audiovisuele Kunsten		
Kunst in Netwerken. Artistieke secties in de hedendaagse dans en de beeldende kunst.	KU Leuven – P. Gielen	2003
Conservering en archivering van artistieke audiovisuele creaties op elektronische en digitale dragers in Vlaanderen.	Ine Vos	2003
Een omgeving voor actuele kunst. Een toekomstperspectief voor het beeldende kunstlandschap in Vlaanderen.	KU Leuven – Centrum voor Cultuursociologie (prof. R. Laermans)	2003
Breedband en eCultuur – een verkennende studie	Stoffel Debuysere	2005
Cultuurnet Vlaanderen		
Onderzoek naar culturele participatie en ICT	Vrije Universiteit Brussel – SMIT	2003
Praktijkreeks cultuurcommunicatie (praktijkboeken deskundigen)	vormgegeven door externe deskundigen	Sinds 2002
	<ul style="list-style-type: none"> ○ communicatieplanning – van theorie naar praktijk. Kathleen Weyts ○ communiceren met pers en media. Reinhilde Weyns ○ publieksbegeleiding in de praktijk. Peggy Saey en Marijke Van Eeckhaut (MuHKA) ○ cultuurparticipatie van maatschappelijk kwetsbare groepen. Ine Vos. ○ Communiceren via website en e-mail. Redactie Evert Asselman. 	
Rapporten	<ul style="list-style-type: none"> ○ internationale cultuurcommunicatie. Hilde Teuchies. ○ publiekscommunicatie in erfgoed en erfgoedweekend. Toon 	

Berckmoes en Els Tijskens.			
Inspiratieboeken AmbRassadeurs I en II. Over jongeren, cultuur en communicatie. (in samenwerking met CJP en Canon (Cultuurcel van het departement Onderwijs)	Franky Devos		
Muziekcentrum Vlaanderen			
Inventaris van actoren in het Vlaams muziekleven die instaan voor de promotie van de Vlaamse muziek en muzikanten.	Vrije Universiteit Brussel + KU Leuven	2000	
Overzicht van de probleemgebieden waarmee Vlaamse muzikanten bij de uitbouw van hun carrière – in binnen- en buitenland – geconfronteerd worden.	Vrije Universiteit Brussel + KU Leuven	2000	
Promotie van de Vlaamse muziek (1800-1950) via het internet.	Studiecentrum voor Muziek	Vlaamse	2000
Inventaris van bestaande documentatie met betrekking tot de Vlaamse muziek.	Studiecentrum voor Muziek	Vlaamse	2000
Culturele Biografie Vlaanderen			
Erfgoedcommunicatie (i.s.m. Vlaanderen)	CultuurNet	Els Tijskens	2002
Bouwstenen voor een masterplan behoud & beheer cultureel erfgoed	Paul Lindemans		2002
Bewaarbibliotheken in Vlaanderen	Prof. Ludo Simons		2004
Vlaams Centrum voor Volkscultuur			
Surveyonderzoek sector volkscultuur in Vlaanderen (inventarisatie)	Significant Marketing Research,	Heverlee	2001
Delphi-onderzoek ‘Een toekomst maken voor de sector Volkscultuur in Vlaanderen’ (behoefteanalyse)	Vrije Universiteit Brussel (prof. E. Corijn) en iForum (dr. D. Kenis)		2001
Onderzoeksopdracht naar de ‘studie en praktijk van mondelinge geschiedenis’	Universiteit Gent, Vakgroep Nieuwste Geschiedenis (prof. B. De Wever)		2001
Een pilootproject rond landschapsinterpretatie in Zoutleeuw	Joris Capenberghe (zelfstandig onderzoeker)		2001
Studieopdracht ‘Theorie en praktijk van een expertisenetwerk of/en kenniscentrum’	iForum (dr. D. Kenis)		2002
Ontwikkelingsopdracht voor een experimentele testomgeving van een kennisweb	Kunstmaan BVBA, Leuven		2002
Delphi-onderzoek en behoefteanalyse ‘Beleidsvisies voor digitaal erfgoed in Vlaanderen – een beleidsverkenkend onderzoek’	iForum (dr. D. Kenis)		2002

3. Met betrekking tot de onderzoeksopdrachten uitbesteed door de cultuuradministratie wordt de aanlevering van rapporten contractueel geregeld met de onderzoeker. De onderzoeksrapporten dienen aangeleverd te worden na goedkeuring van het eindrapport door de begeleidende stuurgroep en maximum 1 maand na het verstrijken van de einddatum van het onderzoek. De onderzoeksrapporten worden toegestuurd aan de administratie. Het onderzoeksrapport wordt tevens aan de minister bezorgd.

Ieder van de steunpunten geeft aan dat een eindrapport van de door hen uitbestede onderzoeken telkens aan het kabinet van de minister en aan de administratie wordt bezorgd.

4. De onderzoeksopdrachten vanwege de Vlaamse overheid worden als rapport publiek ter beschikking gesteld, voornamelijk via website. Een aantal onderzoeken worden in boekvorm uitgebracht, onder de vorm van essays of in een reeks van onderzoekspublicaties.

Het onderzoekssteunpunt Re-Creatief Vlaanderen heeft over een aantal onderzoekslijnen gepubliceerd in de reeks “Cultuurkijker”.

Onderzoeken uitbesteed door de steunpunten worden via de eigen website gepubliceerd.

5. De aanbevelingen uit wetenschappelijk onderzoek, zowel in opdracht van minister als in opdracht van steunpunt, worden op diverse manieren geïntegreerd in het cultuurbeleid. Praktijkgericht onderzoek wordt ondermeer gevaloriseerd via workshops, individuele rapportages en studiedagen. Resultaten van beleidsgericht onderzoek worden gehanteerd bij beleidsvoorbereiding en opmaak of evaluatie van decreten. Onderzoeksresultaten kunnen tevens een belangrijke rol spelen in de sensibilisering van sectoren, overheden, doelpubliek,...

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 97
van 2 juni 2006
van **ELSE DE WACHTER**

Cyberpesten bij jongeren - Initiatieven

Een recente studie van de universiteit van Antwerpen, uitgevoerd in opdracht van het Vlaams Instituut voor Wetenschappelijk en Technologisch Aspectenonderzoek toont aan dat na een bevraging van 2.000 jongeren 52 % van de jongeren uit het eerste middelbaar en het laatste studiejaar zich in 2006 heeft bezondigd aan cyberpesten. Cijfers die op zijn minst hallucinant zijn. In het kader van een rechtstreekse bevraging hebben 2 op de 10 jongeren toegegeven dader te zijn geweest en 1 op de 10 jongeren zei slachtoffer te zijn. Andere cijfers doken op toen de vraag specifiek werd gesteld: ongeveer de helft was de afgelopen drie maanden dader geweest, 60 % slachtoffer en 75 % had cyberpesten van dichtbij meegemaakt.

In casu ging het om verschillende vormen van cyberpesten die kunnen ingedeeld worden in verschillende categorieën:

- a) zich voordoen als iemand anders (30 %);
- b) beledigen of bedreigen (23 %);
- c) iemand uitsluiten uit een chatgroep (16 %);
- d) inbreken in iemands mailbox en het paswoord veranderen (15 %);

Uit de studie is gebleken dat daders zich niet bewust zijn van verregaande gevolgen die cyberpesten met zich kan meebrengen. Slachtoffers van cyberpesten vertoonden immers opmerkelijk meer stresssymptomen. De helft van de bevroegde personen vertelde aan iemand dat ze gepest werden via gsm of internet. Bovendien worden jongeren, niettegenstaande een groot gedeelte van hen geen persoonlijke info vrijgeeft, toch vaak het slachtoffer dankzij de uitgebreide computerkennis van de pesters.

1. Welke concrete initiatieven neemt de minister om deze relatief nieuwe vorm van pesten actief te bestrijden?
2. Bestaat er al een meldpunt waar jongeren terecht kunnen om deze vorm van pesten aan te klagen?
Zo neen, wordt daarvoor gezorgd?
3. Wordt er in samenspraak met de minister van Onderwijs een preventiecampagne opgestart om kinderen op de schoolbanken te sensibiliseren voor deze problematiek, dit zowel vanuit het oogpunt van een potentiële dader als vanuit het oogpunt van het slachtoffer?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandembroucke (vraag nr. 196), Vervotte (nr. 186) en Anciaux (nr. 97).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 2 juni 2006

van **ELSE DE WACHTER**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door minister Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 98
van 9 juni 2006
van **GREET VAN LINTER**

Digitalisering Vlaams lied - Steun

De liederen van onze Vlaamse componisten zijn nog amper verkrijgbaar. De respectieve uitgeverijen, vaak nog in handen van de familie van de componisten, zijn niet meer actief of kunnen de investeringen voor druk en distributie niet meer dragen. Ook het aantal muziekwinkels daalt jaar na jaar en degenen die overblijven, hebben nog amper Vlaamse liederen in hun aanbod.

Dit probleem dreigt nefast te worden voor onze liedcultuur! Lieder die niet meer te verkrijgen zijn, worden niet meer opgenomen in het repertoire van koren en solisten, verdwijnen uit het lessenpakket in het onderwijs, worden niet meer gezongen op cantussen of bij de jeugdbeweging. Lieder die niet meer gezongen worden, worden snel vergeten. Onze componisten verdienen een beter lot, een stuk van ons levend muzikaal erfgoed dreigt verloren te gaan.

Daarom is het ANZ (Algemeen Nederlands Zangverbond) in 2005 gestart met een ambitieus project: de digitalisering van het Vlaamse lied. Dit meerjarenproject wil ruim 1.000 liederen een nieuwe toekomst geven. De voordelen zijn immers groot. Om te beginnen, kunnen de partituren op vraag gedrukt worden: eenvoudig, snel en meteen op het gewenste aantal, in de gewenste toonaard en met de gewenste begeleiding. Zeer klantvriendelijk. Hierdoor is het ook niet langer nodig zwaar te investeren in het drukken van grote oplagen, in stockering en distributie. Daar komen de voordelen van het internet nog bij. Alle partituren zullen via het internet wereldwijd, 24/24 uur, ingekeken en legaal gedownload kunnen worden. Op termijn zullen bij elk lied ter illustratie een muziekfragment en een verwijzing naar beschikbare cd's gevoegd worden. Op die manier krijgen ook koren en solisten die deze liederen opnemen een extra promotionele ondersteuning.

Omdat dit project zich in eerste instantie ten dienste stelt van het onderwijs en de basis, worden deze arrangementen zo eenvoudig mogelijk gehouden, haalbaar voor elke gemotiveerde amateur-pianist/gitarist.

Verleent de minister steun aan dit project?

Zo ja, op welke begrotingspost is dit terug te vinden?

Zo neen, wat is hiervoor de reden? En zijn er plannen om dit alsnog te doen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 98 van 9 juni 2006

van **GREET VAN LINTER**

In antwoord op de schriftelijke vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, mevrouw Greet Van Linter, heb ik de eer haar het volgende te antwoorden.

Laat me alvast stellen dat het iets te eenvoudig is om te spreken van 'het Vlaamse Lied'; er zijn natuurlijk heel wat bekende melodieën die tot ons collectief geheugen behoren en ook een zeer belangrijk en essentieel deel van ons muzikaal erfgoed vormen. Wanneer we echter spreken over partituren of andere vormen van muziekuitgaven, dan beland je al zeer snel in een verhaal van 'rechten' en 'repertoire owners'. Sommige melodieën van bv. toonaangevende toondichters als Hullebroeck, Veremans en Preud'homme (die inmiddels al dan niet tot het publieke domein behoren) zijn tientallen keren getoonzet of bewerkt door andere componisten en werden op hun beurt weer uitgegeven

In het buitenland bestaan er reeds vele goede praktijkvoorbeelden die al dan niet in samenwerking met de overheid werden gerealiseerd.

In bv. Zweden, Polen, Canada, Finland spelen de auteurs- & componistenverenigingen een eersteplansrol, net omdat zij ook zelf uitgever zijn. De muziekinformatiecentra in die landen hebben hierin een belangrijke taak en halen hieruit ook een deel van hun inkomsten

Persoonlijk denk ik dat het ANZ-initiatief wel een interessant piloot-project kan zijn; let wel: het ANZ is zelf repertoire-eigenaar & uitgever van het grootste deel van die liederen. Op uw vraag in hoeverre ik dit project wens te ondersteunen, kan ik pas dan antwoorden na inzage van een eventuele projectaanvraag.

In nauwe aansluiting op mijn visie voor de problematiek van de al dan niet gedigitaliseerde geluidsbestanden, blijf ik er hoe dan ook van overtuigd dat dit moet passen in een groter plan "muzikaal erfgoed" waarbij de overheid zijn verantwoordelijkheid moet nemen betreffende de conservering, ontsluiting en distributie in nauwe samenwerking met de privésector (= uitgevers/ repertoire-eigenaars) die verantwoordelijk blijft voor de exploitatie.

Zoals reeds vaker gezegd lijkt hier mogelijkwerwijs een belangrijke rol weggelegd voor de VRT.

De nieuwe ronde binnen de decreten voor Archieven en Erfgoed zal hiervoor trouwens eveneens de nodige ruimte creëren.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 101
van 18 mei 2006
van **BART CARON**

VRT Ketnet - Videoclips

De laatste maanden werd er in diverse publicaties heel wat aandacht besteed aan de vijfminutenregel voor reclame tijdens kinderprogramma's. Daarnaast woedde er een discussie betreffende de wenselijkheid van het uitzenden van bepaalde videoclips. Het hoeft geen betoog dat de inhoud van bepaalde clips inderdaad van die aard is dat ze niet geschikt zijn voor de kleinsten onder ons. Toch bestaan er voor videoclips geen echte regels.

Diverse ouders en verenigingen stellen zich vragen bij het uitzenden van videoclips op "Ketnet" tijdens de late namiddag en vroege avond. Ze vragen zich af of het ook hier niet mogelijk zou zijn om een aantal afspraken en regels in te voeren.

1. Zendt Ketnet videoclips uit tijdens de late namiddag en vroege avond? Zo ja, waarom en om welk genre van clips gaat het hier?
2. Wat zijn de afspraken binnen en met de VRT betreffende het uitzenden van videoclips?
3. Neemt de minister voor de toekomst rond dit thema initiatieven? Welke?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 101 van 18 mei 2006

van **BART CARON**

---

1. Ketnet zendt sinds 1 april 2006 geen videoclip meer uit. Er zijn momenteel (31 mei 2006) geen plannen om opnieuw clips uit te zenden.

Op het oude Ketnet werden wel videoclippen uitgezonden. Dit gebeurde op twee momenten:

- om 16u 50 in KetnetKroket
- om 19u 55 (als overgang naar Canvas)

Om 16u 50 ging het steeds om kinderliedjes of Vlaamse popnummers op maat van kinderen. Om 19u 55 werden ook internationale videoclippen vertoond.

2. Momenteel is deze vraag niet meer van toepassing aangezien er geen videoclippen meer worden uitgezonden.

Voordien moesten alle clips voldoen aan een aantal voorwaarden:

- de clips mochten de doelgroep niet kunnen choqueren
- de clips mochten geen geweld bevatten (noch in beeld, noch in tekst)
- de clips mochten geen vrij- of naaktscènes bevatten

In grensgevallen woog Ketnet zorgvuldig af of de clip wel geschikt is voor de kijkertjes.

3. Als de VRT besluit om in het vervolg opnieuw videoclippen te programmeren, ga ik ervan uit dat zij opnieuw bovenstaande criteria hanteren om al dan niet bepaalde videoclippen uit te zenden.

Ik verwijs in deze ook naar artikel 96 §1 en §2 van de mediadecreten:

Art. 96. §1. De omroepen mogen geen programma's uitzenden die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig zouden kunnen aantasten, inzonderheid programma's met pornografische scènes of met nodeeloos geweld.

Deze bepaling geldt ook voor programma's waarop het voorgaande niet van toepassing is, maar die schade kunnen toebrengen aan de fysieke, mentale of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen, tenzij door de keuze van het tijdstip van uitzending of door technische maatregelen gewaarborgd wordt dat minderjarigen in het zendgebied die programma's normaliter niet kunnen zien of beluisteren.

Als dergelijke programma's ongecodeerd worden uitgezonden, moeten ze voorafgegaan worden door een auditieve waarschuwing.

De bepalingen van het eerste en het tweede lid van deze paragraaf gelden ook voor aankondigingen van programma's die uitgezonden worden door omroepen van of erkend door de Vlaamse Gemeenschap.

§2. De programma's van de omroepen mogen niet aansporen tot haat op grond van ras, geslacht, godsdienst of nationaliteit.

Deze bepalingen gelden ook voor videoclippen die uitgezonden worden. De Vlaamse Regulator voor de Media houdt het toezicht op deze bepalingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 104
van 24 mei 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Sluiting ambassades - Impact - Overleg

Via de media vernemen we dat de federale regering besloten heeft om een aantal ambassades in Zuid-Amerika, meer bepaald Bolivia en Ecuador, te sluiten. Het kabinet van de minister van Buitenlandse Zaken spreekt van een “downgrading”, omdat België de afgelopen jaren heel wat nieuwe ambassades heeft geopend. Bovendien zou de samenwerking met de betrokken landen zich hoofdzakelijk beperken tot ontwikkelingssamenwerking.

Naast de sluiting van de ambassades in Bolivia en Ecuador is er ook sprake van dat de ambassades in Colombia en Zimbabwe zouden verdwijnen.

De tijd dat in de Belgische ambassades enkel opdrachten werden verricht voor de federale overheid ligt momenteel ver achter ons. Ook voor de gewesten en gemeenschappen zijn de ambassades een aanspreekpunt en partner in het buitenland geworden. Het sluiten van twee ambassades heeft ongetwijfeld ook gevolgen voor een eventuele Vlaamse samenwerking met de desbetreffende landen.

Bovendien lieten de beleidsmakers in de betrokken landen reeds weten de beslissing over de sluiting ten zeerste te betreuren.

1. Welke contacten en samenwerking onderhoudt Vlaanderen momenteel met de vier hierboven genoemde landen (Bolivia, Ecuador, Colombia, Zimbabwe)?
2. Welke invloed heeft de sluiting van onze ambassades op de samenwerking?
3. Op welke manier heeft de federale regering overleg gepleegd met de Vlaamse Regering over de sluiting van deze ambassades?
4. Vindt de minister het niet raadzaam dat een dergelijk overleg in de toekomst structureel plaatsvindt?

Hoe denkt de minister dit overleg in de toekomst dan te organiseren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr.73) en Bourgeois (nr.104).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 24 mei 2006

van **JOHAN SAUWENS**

---

1. De beslissing tot sluiting van de Belgische Ambassade in Colombia werd inmiddels weer herroepen.

De ambassade in Colombia zou dus blijven bestaan.

De handelsrelaties tussen Vlaanderen en de vier betrokken landen zijn eerder beperkt. Onderstaand gaat een overzicht van de uitvoercijfers van Vlaanderen naar de vier landen.

Bolivia: 4,57 mio euro
Ecuador: 24,38 mio euro
Colombia: 70,82 mio euro
Zimbabwe: 4,35 mio euro

Vlaamse bedrijven kunnen voor de financiering van prospectiereizen en andere exportinspanningen beroep doen op een financiële tegemoetkoming van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen. Onderstaand gaat een tabel met een overzicht van het aantal aanvragen voor financiële tegemoetkoming in 2005 die verband hielden met de vier betrokken landen.

Bolivia: 2
Ecuador: 7
Colombia: 9
Zimbabwe: 0

Het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen ontving in 2005 volgend aantal aanvragen voor handelsinlichtingen en marktonderzoeken in de betrokken landen:

Bolivia: 1
Colombia: 11
Ecuador: 5
Zimbabwe: 0

Uit de bovenvermelde cijfers blijkt dat er geen intensieve handelsrelaties bestaan tussen Vlaanderen en de betrokken landen. Voor Colombia is er wel meer interesse vanuit Vlaanderen, maar de sluiting van de ambassade in dit land werd dan ook herroepen.

Voor het overige onderhoudt Vlaanderen enkel met Colombia rechtstreekse contacten. Minister Peeters, ondertekende in Brussel op 6 september 2005 een Memorandum of Understanding met zijn Colombiaanse collega, de minister van Transport Andres Uriel Gallego. De samenwerking tussen Vlaanderen en Colombia heeft betrekking op maritiem en binnenscheepvaart, kanaal en hydraulische infrastructuur en havenontwikkeling.

Met Bolivia, Ecuador en Zimbabwe heeft Vlaanderen geen rechtstreekse samenwerking. Er is met de ambassades van deze landen in Brussel slechts sporadisch contact.

Onrechtstreeks werken de Vlaamse universiteiten nog steeds samen met de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en technische Bijstand (VVOB) in Ecuador en Zimbabwe. In dat laatste land wordt de samenwerking wel stopgezet. Deze samenwerkingsverbanden worden gefinancierd door de federale overheid op de begroting ontwikkelingssamenwerking.

2. Het is moeilijk in te schatten welke invloed de sluiting van de Belgische ambassades zal hebben op de bestaande samenwerking zoals hierboven geschetst. Voor de samenwerking met het Colombiaanse Ministerie van Transport heeft de sluiting geen directe gevolgen aangezien de Vlaamse administratie die deze samenwerking uitvoert rechtstreeks samenwerkt met haar collega's in Colombia. In de landen waar de ambassades gesloten zullen worden zijn geen Vlaamse Economische Vertegenwoordigers werkzaam. Aanvragen voor handelsinlichtingen en marktonderzoeken voor deze drie landen worden behandeld door een vertegenwoordiger van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen die in een naburig land is gevestigd: voor Bolivia en Ecuador door de handelssecretaris in Lima (Peru), voor Zimbabwe door de Vlaamse Economische Vertegenwoordiger in Johannesburg (Zuid-Afrika).
3. De federale regering heeft geen overleg gepleegd met de Vlaamse regering en/of de administratie Buitenlands Beleid/Departement Vlaanderen Internationaal over de sluiting van deze ambassades.
4. Binnen ons federaal model wordt er van uit gegaan dat de federale diplomatie zowel de federatie vertegenwoordigt als de deelstaten die er deel van uitmaken. Dat geldt bij uitstek op die plaatsen waar de deelstaten niet over eigen diplomatieke vertegenwoordigingen beschikken. Het openen en sluiten van ambassades of diplomatieke posten is dus een aangelegenheid die ook de deelstaten aanbelangt. Het lijkt dan ook aangewezen dat de opening en sluiting van diplomatieke posten tot de agenda zou behoren van bespreekpunten op de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 105
van 2 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlamingen in de Wereld en Club Diaspora - Samenwerking

Tijdens de bespreking van de Beleidsbrief Buitenlands Beleid 2005-2006 kwamen er verschillende opmerkingen met betrekking tot de oprichting van een Club Diaspora naast het reeds bestaande Vlamingen in de Wereld.

De minister wees erop dat Club Diaspora in feite een voornamelijk economisch initiatief is, terwijl Vlamingen in de Wereld de band tussen de Vlamingen in het buitenland en de Vlamingen in Vlaanderen in stand tracht te houden.

De minister zegde toe dat hij met zijn collega Moerman en met Toerisme Vlaanderen zou overleggen over de mogelijkheden om samenwerkingen op poten te zetten.

Kan hij wat dat betreft een stand van zaken geven?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 105 van 2 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In de samenwerkingsovereenkomst die ik met Vlamingen in de Wereld heb afgesloten voor de periode 2006-2009 is in artikel 7 expliciet opgenomen dat “VIW onder meer door het aanleveren van contactpersonen en –adressen, een actieve bijdrage levert tot het virtuele netwerk Club Diaspora, dat Vlaamse ondernemers die in andere landen zaken willen doen, in contact brengt met Vlamingen die daar al actief zijn”.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 106
van 2 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland - Statuut

Inzake het diplomatiek statuut van de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland werd vorig jaar een nota opgesteld door de administratie Buitenlands Beleid en werd er een werkgroep opgericht. Terzake zou er een samenwerkingsakkoord moeten komen.

De minister deelde vorig jaar mee dat de administratie het mandaat had gekregen om een en ander in technische werkgroepen voor te bereiden. De bedoeling zou zijn om de vertegenwoordigers de titel van ministerraad te geven, teneinde hun positie duidelijk te maken.

Kan de minister een stand van zaken geven in dit dossier?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 2 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

I.v.m. dit dossier kan ik de volgende stand van zaken geven:

1. In de ter zake opgerichte werkgroep worden twee samenwerkingsakkoorden geëvalueerd en wordt bekeken op welke punten deze moeten worden aangepast. Het gaat om het samenwerkingsakkoord van 1994 tussen de federale overheid, Vlaanderen, Wallonië en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest m.b.t. "de gewestelijke economische en handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie" en het samenwerkingsakkoord van 1995 tussen de federale overheid en de Gemeenschappen en de Gewesten m.b.t. "het statuut van de vertegenwoordigers van de Gemeenschappen en de Gewesten in de diplomatieke en consulaire posten".
2. De in de werkgroep behandelde problematiek is thematisch dus veel breder dan enkel het statuut en de titulatuur van de deelstaatvertegenwoordigers in het buitenland. Er wordt ook onderhandeld over de modaliteiten op het vlak van samenwerking tussen federaal posthoofd en deelstaatvertegenwoordigers, informatiedoorstroming, overleg, de draagwijdte van het diplomatiek gezag van het posthoofd, de tenlasteneming van de kosten m.b.t. de huisvesting, enz.
3. Het grote aantal inhoudelijke thema's voor de twee samenwerkingsakkoorden en de veelheid aan betrokken partners rond de tafel brengen met zich mee dat de besprekingen vrij traag verlopen en nog niet konden worden afgerond. Ik blijf evenwel nauw toezien op het verloop van de onderhandelingen en ben bereid u verdere toelichting te verstrekken, nadat over de nieuwe akkoorden een ambtelijk en politiek akkoord is bereikt in de schoot van alle betrokken regeringen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 107
van 2 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Nederlandse vertalingen in de EU - Overleg met Nederland

Inzake het gebruik van het Nederlands in de Europese Unie moet er betaald worden voor het gebruik ervan in de werkgroepen van de EU.

De Europese Unie laat daarbij de keuze of Vlaanderen en Nederland de beschikbare 1,8 miljoen euro aan vertalingen, dan wel aan reiskosten besteden.

Tot dusver koos Nederland meestal voor de tweede optie. De minister zegde daar vorig jaar over dat het belangrijk is om Nederland ervan te overtuigen samen met Vlaanderen in deze één lijn te volgen.

Kan de minister medelen of hij terzake al initiatieven heeft genomen en wat in dat geval de resultaten daarvan zijn?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 107 van 2 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt dat de Europese Unie de keuze laat aan Vlaanderen en Nederland om de voor vertolking beschikbare enveloppe van 1,8 miljoen euro aan vertalingen dan wel aan reiskosten te besteden. Nederland zou daarbij voor de tweede optie gekozen hebben.

Laat me beginnen met te stellen dat deze voorstelling van zaken te weinig genuanceerd is.

Per taal is een enveloppe van 1,8 miljoen euro beschikbaar. Enkel indien de aanvragen voor vertolking resulteren in een opgebruikt bedrag onder de 1,8 miljoen euro per jaar, wordt het overschot à rato van 66% terugbetaald aan de betrokken lidsta(a)t(en), voor terugbetaling van de reiskosten voor het bijwonen van de Raadswerkgroepen. In het geval van België en Nederland was het aanvankelijk zo dat deze terugbetaling geschiedde à rato van 85% voor Nederland en 15% voor België, maar enige tijd geleden werd deze verdeling echter, op basis van een gentlemen's agreement tussen de Belgische en de Nederlandse Permanente Vertegenwoordigers bij de EU, omgebogen tot een 50-50 verdeling.

Met andere woorden betreft het gebruik van deze enveloppe voor reiskosten enkel het niet-opgebruikte gedeelte ervan, en dit voor maximum 66%. Bovendien is deze situatie voorlopig niet aan de orde. De enveloppe voor gebruik van het Nederlands wordt meer dan opgebruikt, zodat de laatste jaren steeds een bijkomend bedrag diende te worden opgelegd door de Belgische en Nederlandse Regeringen (waarbij ook, op basis van bovenstaand gentlemen's agreement, een 50-50 verdeling wordt toegepast).

Wat wel werd aangekaart tijdens bilaterale ontmoetingen met Nederlandse excellenties en op het niveau van de Nederlandse Taalunie, is het feit dat Nederland binnen de Europese instellingen jammer genoeg niet steeds dezelfde bekommernis om de positie van het Nederlands aan de dag legt als Vlaanderen.

Met name nam ik in april 2005 in dit verband contact op met Linde van den Bosch, de algemeen secretaris van de Nederlandse Taalunie. Om aan mijn opmerkingen tegemoet te komen zal op het niveau van de Nederlandse Taalunie een ambtelijke werkgroep – bestaande uit vertegenwoordigers van de Nederlandse en Vlaamse departementen – worden opgericht die problemen en discrepanties tussen de Vlaamse en Nederlandse houding met betrekking tot het gebruik van het Nederlands in de EU in de toekomst zal behandelen. De oprichting van dit nieuwe forum is ook opgenomen in het meerjarenbeleid van de Nederlandse Taalunie 2008-2012, uitgewerkt door het Comité van Ministers van de Nederlandse Taalunie tijdens de vergadering van 24 april jl.. Binnenkort zou al een eerste bijeenkomst worden georganiseerd tussen de vertegenwoordigers van de Nederlandse en Vlaamse departementen die betrokken zijn bij de besluitvorming rond het gebruik van het Nederlands in de Europese instellingen.

Overigens is het ook zo dat het vraaggedrag van Nederland voor vertolking in de Raadswerkgroepen intussen, mede als gevolg van Vlaamse démarches ter zake, quasi op gelijke hoogte is gekomen als het Vlaamse vraaggedrag, zodat de kans dat niet-gebruikte middelen kunnen aangewend worden voor het dekken van reiskosten dan ook nagenoeg onbestaande is geworden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 108
van 2 juni 2006
van **HILDE CREVITS**

Jeugdtoerisme-infrastructuur Knokke-Heist - Visserijschool

De Vrije Visserijschool in Heist, eigendom van het Gemeenschapsonderwijs, sloot in 2005 definitief de deuren. Sindsdien staat het gebouw, overigens in prima staat, leeg. Indien het gebouw echter langdurig leeg blijft staan, is de kans op vandalisme en verval groot.

Toerisme Vlaanderen bezit een aantal gronden en gebouwen die in de loop der jaren werden verworven. Deze domeinen worden in erfpacht gegeven aan erkende VZW's die toeristische doelstellingen nastreven, meestal in het kader van het jeugd- en sociaal toerisme.

In Knokke-Heist is er momenteel geen infrastructuur voor jeugdtoerisme.

Beslissingen omtrent het verwerven, beheren en vervreemden van onroerende goederen behoren uiteraard tot de autonomie van het Gemeenschapsonderwijs.

Zijn er al contacten tussen het Gemeenschapsonderwijs en Toerisme Vlaanderen over een eventuele overheveling naar Toerisme Vlaanderen van de leegstaande visserijschool met het oog op een herinrichting als jeugdherberg?

Welke initiatieven neemt de minister eventueel?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 2 juni 2006

van **HILDE CREVITS**

Er zijn nog geen contacten tussen het Gemeenschapsonderwijs en Toerisme Vlaanderen over een eventuele overheveling van de leegstaande visserijschool naar Toerisme Vlaanderen.

Ik heb Toerisme Vlaanderen evenwel gevraagd de eventuele opportuniteit van het leegstaande gebouw te onderzoeken met het oog op een mogelijke herinrichting als jeugdherberg.

Zoals reeds geschetst in mijn beleidsbrief Toerisme 2005-2006, wens ik inzake jeugdverblijf-infrastructuur een twee-sporenbeleid te voeren: enerzijds directe investeringen in eigen patrimonium en anderzijds het ruime particuliere aanbod ondersteunen via subsidiëringmechanismen van het decreet 'Toerisme voor Allen'.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 109
van 2 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Studie Benelux-Vlaanderen - - Timing

In verband met de toekomstmogelijkheden van de Benelux en de plaats van Vlaanderen daarin bestelde de Vlaamse Regering vorig jaar bij de KU Leuven een studie die tegen half 2006 zou worden opgeleverd.

Kan de minister bevestigen dat dit tijdschema wordt aangehouden?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 2 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik kan inderdaad bevestigen dat dit tijdsschema wordt aangehouden. Volgens de overeenkomst eindigt het onderzoek ten laatste op 1 juli 2006. Dit wordt voorafgegaan door een bijeenkomst van de stuurgroep op 22 juni 2006. Na de oplevering zal de studie toegelicht worden aan de Vlaamse regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 110
van 2 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse vertegenwoordiger Centraal-Europa - Standplaats

Naar aanleiding van de bespreking van de Beleidsbrief Buitenlands Beleid 2005-2006 bevestigde de minister dat er gestreefd werd naar één Vlaamse vertegenwoordiger in Centraal - Europa, met name in Warschau ofwel in Boedapest.

Een en ander zou afhankelijk gemaakt worden van de beschikbare middelen, de huuroportunities en mogelijke samenwerking met Toerisme Vlaanderen en het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen.

Kan de minister een stand van zaken geven?

Werden er al concrete beslissingen genomen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 110 van 2 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger volgende stand van zaken geven:

1. Ik verzocht het departement Internationaal Vlaanderen mij een advies te bezorgen inzake de standplaats voor het oprichten van een nieuwe Vlaamse vertegenwoordiging. Uit die analyse van het departement moet blijken welke de meest aangewezen standplaats is voor een nieuwe Vlaamse vertegenwoordiging. Ik zal dit voorleggen aan de Vlaamse Regering.
2. In de begroting zal in de nodige financiële middelen worden voorzien om deze vertegenwoordiging uit te bouwen.
3. Het ligt in mijn bedoeling de oprichting van een nieuwe Vlaamse vertegenwoordiging van start te laten gaan in 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 111
van 2 juni 2006
van **JOS STASSEN**

WK-voetbal - Radio-uitzendrechten

Het WK-voetbal start binnenkort en je zal er weinig van missen als je naar de tv kijkt. Voor de radio is het een ander verhaal. De Vlaamse Mediamaatschappij (Kanaal2) en SBS Belgium (VT4) kochten de uitzendrechten voor tv én radio. Dit houdt in dat zij verplicht worden om de radiorechten in elk geval te gebruiken, of anders door te verkopen.

Toch was er een probleem omdat de VRT niet geïnteresseerd zou zijn geweest, VT4 (nog) geen radio heeft en er op Q Music helemaal geen plaats was voor voetbalverslaggeving.

1. Uitzendrechten kopen en die dan (deels) niet gebruiken, is dat mogelijk?
2. Welke waren voor de openbare omroep de redenen om de radio-uitzendrechten van het WK-voetbal niet aan te kopen?
3. Op welke manier zal de radioluisteraar in Vlaanderen naar de verslaggeving van het WK-voetbal kunnen luisteren?
4. Welke initiatieven neemt de minister om deze problemen in de toekomst te voorkomen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 111 van 2 juni 2006

van **JOS STASSEN**

---

1. Algemeen gesteld is het inderdaad mogelijk dat radio-uitzendrechten voor een bepaald evenement niet gebruikt of slechts deels gebruikt worden; uitzendrechten worden immers contractueel bepaald tussen de rechthouder en de omroep of entiteit die deze rechten verwerft. Dit valt onder de contractuele vrijheid tussen de partijen. Omgekeerd zou in dat contract echter ook kunnen bedongen worden dat wie de rechten verwerft ook verplicht is om dit uit te zenden volgens bepaalde (contractueel vast te leggen) afspraken.

Wat de VRT betreft, gebeurt het dat de Openbare Omroep (en dat met name in hoofdzaak VRT-Televisie) in een aantal gevallen niet optimaal gebruik kan maken van de verkregen uitzendrechten.

In sommige gevallen bijvoorbeeld moeten de uitzendrechten in een pakket gekocht worden. Een pakket dat (gelet op de uitzendmogelijkheden) niet altijd optimaal benut kan worden.

2. De uitzendrechten voor radio en tv voor het WK-voetbal 2006 waren verworven door VMMA en SBS-Belgium.

De VRT heeft gesprekken gevoerd met VMMA en SBS-Belgium wat betreft het overkopen van radio-uitzendrechten voor het WK-voetbal 2006. Er werd echter geen akkoord gevonden over de prijs die hiervoor moest betaald worden.

De VRT hield daarbij rekening met het feit dat de Belgische nationale ploeg niet meespeelt op het WK-voetbal 2006.

3. Q-Music zal enkel “live-flitsen” uitzenden van de openingsmatch van het WK en van de eerste halve finale. SBS heeft geen radio-omroep in Vlaanderen en zal dus geen radioverslaggeving brengen van de wedstrijden die ze uitzendt.
4. Ik ben momenteel niet van plan om via enig regelgevend initiatief in te breken in een contractuele relatie tussen de rechthouders en de rechtenverwerfers bij het onderhandelen over rechten om bepaalde evenementen via radio-omroep te verslaan. Bovendien rijst de vraag of dit nog maar kan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 112
van 7 juni 2006
van **JURGEN VERSTREPEN**

VRT Ketnetmedewerkers - Aanwervingscriteria

Recentelijk kwam een van de televisiegezichten van Ketnet, het kindernet van de openbare omroep, in opspraak. Los van de vraag of de aantijgingen waar zijn of niet - dat moet het gerechtelijk onderzoek uitwijzen - kan men zich vragen stellen bij de selectie- en aanwervingscriteria voor de zogenaamde Ketnetwrappers en de andere televisiegezichten voor het kindernet van de VRT. Deze mensen hebben immers een belangrijke taak, vermits hun publiek vooral bestaat uit kleine kinderen en jonge adolescenten.

1. Wat zijn de selectie- en aanwervingscriteria voor het personeel van Ketnet? Verschillen deze criteria van de aanwervingscriteria voor de andere netten?
2. Gaat de minister ervan uit dat de criteria die nu gehanteerd worden voldoen of dienen ze, gelet op het feit dat deze mensen programma's voor kinderen maken of presenteren, aangepast te worden?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 7 juni 2006

van **JURGEN VERSTREPEN**

---

1. Alle medewerkers van de VRT worden aangeworven op basis van het *VRT-reglement inzake werving, mutatie en promotie* en conform de wettelijke bepalingen terzake. Dit geldt dan ook voor alle medewerkers van Ketnet. Het VRT-reglement beoogt de aanstelling van de meest geschikte kandidaat op basis van objectieve selectiecriteria. Die criteria houden rekening met de specifieke competentievereisten van elke vacature. De selectiecriteria zijn daarom steeds functiespecifiek.

Voor de medewerkers van Ketnet wordt onder meer de klemtoon gelegd op de kennis van en de interesse voor de leefwereld van kinderen. Voor schermmedewerkers wordt er een screentest georganiseerd. Er volgt daarna een uitgebreid gesprek met de betrokken programmamanager en de netmanager om naar de motivatie van de kandidaat te peilen.

De VRT kan niet verantwoordelijk gesteld worden voor elke handeling of mening van zijn medewerkers op het privé-vlak.

2. Dit is de bevoegdheid van het management van de VRT. Ik heb hierover geen rechtstreekse inspraak.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 113
van 7 juni 2006
van **JURGEN VERSTREPEN**

Uitzendrechten VRT - Beker van België

Recentelijk kocht de openbare omroep VRT de rechten aan voor de voetbalwedstrijden in het kader van de Beker van België. Naar verluidt zou de VRT hiervoor jaarlijks 1.000.000 euro neertellen.

Eigenaardig is wel dat er werd meegedeeld dat RTL-TVI aan de andere kant van de taalgrens “slechts” 400.000 euro jaarlijks zou betalen voor dezelfde rechten. Als dit klopt, zou de VRT 2,5 keer meer betalen voor dezelfde rechten dan RTL-TVI.

Klopt deze informatie?

Zo ja, wat is de motivering voor het feit dat de openbare omroep ongeveer 2,5 keer meer betaalt voor dezelfde uitzendrechten?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 113 van 7 juni 2006

van **JURGEN VERSTREPEN**

Het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement nam in zijn vergadering van 10 september 2001 het standpunt in dat aangelegenheden die buiten de bevoegdheid van de regering vallen, ontsnappen aan de parlementaire controle. Het operationeel beleid van de VRT behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder en zijn directiecomité. Het verwerven van uitzendrechten door de VRT behoort tot de operationele bevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder.

In de brief van de Voorzitter van het Vlaams Parlement aan de Voorzitter van het Rekenhof (10 september 2001) betreffende het ‘inzage- en informatierecht van parlementsleden’ staat vermeld dat ‘de bevoegdheid van de regering zich in essentie beperkt tot het vastleggen van de beheersovereenkomst van de VRT’ en het uitoefenen van controle op de behoorlijke uitvoering daarvan. Tevens wordt in aangehaalde brief vermeld dat ‘de regering niet bevoegd is om de opportuniteit van concrete beslissingen van de organen van de VRT te beoordelen’. Aangezien de regering geen toezicht kan uitoefenen over de operationele beslissing omtrent het verwerven van uitzendrechten door de VRT, kan een Vlaams parlements lid hierover evenmin toezicht uitoefenen.

De VRT laat mij het volgende weten: ‘De VRT heeft een marktconforme prijs betaald voor het verwerven van de uitzendrechten voor Vlaanderen van het Belgische Bekervoetbal. De overeenkomst telt voor een periode van drie jaar. De VRT wil de mediapartner zijn van de Belgische voetbalclubs.

Dat verschillende bedragen betaald worden door verschillende omroepen, die behoren tot verschillende landsgedeelten, komt regelmatig voor. De prijs wordt immers mede bepaald door het omroeplandschap waarin de omroep zijn activiteiten uitrolt, de verschillende cultuur en de publieke interesse ten aanzien van bepaalde sporten, het aantal potentiële mediagebruikers die behoren tot het doelpubliek van de omroep, ...

De VRT wil nationaal belangrijke sporten prioritair ondersteunen. De VRT zal, dankzij het verwerven van de vermelde uitzendrechten, verschillende voetbalwedstrijden uit de Bekercompetitie integraal en rechtstreeks uitzenden en aangepaste programma’s opzetten.’

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 115
van 9 juni 2006
van **JOHAN VERSTREKEN**

Bulgarije - Projectsteun en werkbezoek

Op woensdag 31 mei 2006 vond in het Vlaams Parlement een ontmoeting plaats tussen Bulgaarse en Vlaamse parlementsleden.

Tijdens deze ontmoeting stelde de vice-voorzitter van het Bulgaarse parlement Younal Loutfi twee projecten voor waarvoor Bulgarije financiële steun zal ontvangen van Vlaanderen, respectievelijk 700.000 euro voor het eerste project en 686.000 euro voor het tweede project.

Tijdens deze ontmoeting vernamen we ook dat de minister naar Bulgarije zal gaan voor een werkbezoek.

1. Kloppen de bedragen waarin is voorzien voor de twee vermelde projecten?

Welk bedrag gaat van Vlaanderen naar Bulgarije?

Waarvoor worden deze middelen aangewend?

2. Welke punten zullen besproken worden tijdens het bezoek van minister Bourgeois aan Bulgarije?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 115 van 9 juni 2006

van **JOHAN VERSTREKEN**

---

1. Financiering van projecten in Bulgarije

Tijdens de ontmoeting in het Vlaamse Parlement tussen Vlaamse en Bulgaarse parlementsleden heeft de Bulgaarse vice-voorzitter allicht verwezen naar het gehele pakket van projecten dat door de Vlaamse administratie Buitenlands Beleid in het verleden jaarlijks werd ondersteund. Deze steun past in het kader van het Samenwerkingsprogramma voor Centraal- en Oost-Europa van waaruit in Bulgarije sinds 1992 jaarlijks projecten worden gefinancierd.

De heer vice-voorzitter verwees naar de meest recente bedragen die voor projecten in Bulgarije beschikbaar werden gesteld: ca. 709.000 euro voor 6 projecten in 2004 en ca. 686.000 euro in 2005. Die bedragen betreffen maximaal 85% van de projectkosten (loonkosten, reis- en verblijfkosten, werkingskosten, ...) die door Vlaamse promotoren in het kader van hun samenwerking met Bulgaarse partners worden gemaakt. De Bulgaarse partners dienen zelf ook 15% van de globale projectkosten ten laste te nemen.

De middelen worden aangewend voor projecten in de KMO-sector (4 projecten), milieu (2 projecten), landbouw (3 projecten), havens (2 projecten), regionaal beleid (1 project) en de sociale sector (1 project).

2. Werkbezoek aan Bulgarije

Zoals u weet kon mijn werkbezoek aan Bulgarije niet doorgaan, omdat ik op 21 juni dringend moest antwoorden op vragen m.b.t. een mediadossier.

Tijdens dat werkbezoek aan Bulgarije waren o.m. een onderhoud gepland met de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken Ivailo Kalfin, de minister van Regionaal Beleid en de minister van administratieve hervormingen. Bij alle gesprekken zou uiteraard de samenwerking tussen Vlaanderen en Bulgarije aan bod zijn gekomen, alsook de houding van de Vlaamse Regering t.a.v. de toetreding van het land tot de EU en de rol die Vlaanderen daarin speelt en het belang dat Vlaanderen hecht aan de subsidiariteit.

Ik zou ook een aantal Vlaamse projecten ter plaatse bezoeken en een ontmoeting hebben met de Vlamingen in Sofia.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 116
van 9 juni 2006
van **JURGEN VERSTREPEN**

Eurovisiesongfestival - VRT-delegaties

Vorige maand vond in Athene het Eurovisiesongfestival 2006 plaats. De inzending van de VRT was dit keer Kate Ryan met het liedje “Je t’adore”. Zoals elk jaar reist er een delegatie van de VRT mee, zijn de nodige mensen van de VRT aanwezig voor de verslaggeving, voor het Journaal en/of Ter Zake,...

Dit jaar was dat niet anders, behalve dan het feit dat minister Anciaux in de commissie Cultuur van het Vlaams Parlement moest toegeven dat hij een beetje regisseur heeft moeten spelen voor een van de VRT-ploegen (Ter Zake) omdat ze onderbemand waren. Anderzijds was er naar verluidt wel een ruime delegatie van genodigden in Athene aanwezig die op uitnodiging van de openbare omroep “in de watten werden gelegd”.

1. Klopt dit? Zo ja, wat was dan de motivering om een “extra” delegatie op kosten van de VRT te laten meereizen?
2. Hoeveel delegaties van de VRT waren er uiteindelijk aanwezig en wat was de functie van de verschillende delegaties op het Songfestival?
3. Hoeveel personen telden de delegaties en wat waren hun respectieve functies op het Eurovisiesongfestival? Gast, personeel,...?
4. Wat was de kostprijs voor de delegaties die in Athene aanwezig waren, onderverdeeld in reiskosten, verblijfskosten, catering,...?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 116 van 9 juni 2006

van **JURGEN VERSTREPEN**

De VRT antwoordt mij als volgt:

1. De bewering over een ruime delegatie van genodigden die in de watten werden gelegd klopt niet. Er waren (buiten Minister Anciaux, zijn echtgenote en kabinetsmedewerker) geen personen die op uitnodiging van de VRT in Athene waren. Iedereen die namens België en de VRT op het Eurovisiesongfestival aanwezig was, was daar om zuiver operationele en/of professionele redenen.
2. Elk deelnemend land aan het Songfestival wordt steeds vertegenwoordigd door een **officiële delegatie**. Die bestaat uit de optredende artiesten en mensen van het management, de (eventuele) platenmaatschappij en de omroep. Elk lid binnen de officiële delegatie werkt mee aan het optreden van de artiest en/of de promotie ervan bij de nationale en internationale pers en het Europese publiek.

De meeste landen hebben ook een **persdelegatie**. Deze mensen worden door de omroep bij de festivalorganisatoren geaccrediteerd, maar hun werkgevers staan volledig zelf in voor hun reis- en verblijfskosten. Het gaat om journalisten en fotografen van de schrijvende, digitale en audiovisuele pers.

3. De officiële delegatie telde 30 personen: artiesten en entourage (14), medewerkers van de VRT (13) en leden van het Kabinet van de Minister van Cultuur (3).

De persdelegatie telde 34 journalisten uit alle geledingen van het Vlaamse medialandschap.

4. Het Uitgebreid Bureau van het Vlaams Parlement nam in zijn vergadering van 10 september 2001 het standpunt in dat aangelegenheden die buiten de bevoegdheid van de regering vallen, ontsnappen aan de parlementaire controle. Het operationeel beleid van de VRT behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder en zijn directiecomité. Het personeelsbeleid en het programmeringsbeleid van de VRT behoren tot de operationele bevoegdheid van de gedelegeerd bestuurder.

In de brief van de Voorzitter van het Vlaams Parlement aan de Voorzitter van het Rekenhof (10 september 2001) betreffende het 'inzage- en informatierecht van parlementsleden' staat vermeld dat 'de bevoegdheid van de regering zich in essentie beperkt tot het vastleggen van de beheersovereenkomst van de VRT' en het uitoefenen van controle op de behoorlijke uitvoering daarvan. Tevens wordt in aangehaalde brief vermeld dat 'de regering niet bevoegd is om de opportuniteit van concrete beslissingen van de organen van de VRT te beoordelen.' Aangezien de regering geen toezicht kan uitoefenen over de operationele beslissingen omtrent het personeelsbeleid en de financiering van programma's van de VRT, kan een Vlaams parlements lid hierover evenmin toezicht uitoefenen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 119
van 16 juni 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Project “Het Land van Ooit” Tongeren - Rendabiliteit

Onlangs werd de bouwvergunning goedgekeurd voor het project “Het Land van Ooit” in Tongeren. Goed nieuws in een kostelijk dossier dat ondertussen al veel langer aansleept dan oorspronkelijk gepland.

Enkele weken later kwam er echter slecht nieuws. Het oorspronkelijk concept “Het Land van Ooit” in het Nederlandse Drunen werd door de rechtbank failliet verklaard. Het zou weliswaar enkel gaan om het onderdeel dat instaat voor de exploitatie van het park, maar toch is dit een verontrustend teken. Het zou namelijk kunnen betekenen dat een dergelijk park - het originele concept van het geplande park in Tongeren - niet rendabel is.

De Vlaamse Regering is als investeerder via Toerisme Vlaanderen en via LRM-Lisom nauw betrokken bij dit project.

1. Wat is de totale kostprijs van het project?
2. Welke zijn de bijdragen rechtstreeks en onrechtstreeks van Toerisme Vlaanderen en LRM-Lisom in dit project?
3. Welke bedragen worden hier door de diverse privé-investeerders tegenover gesteld?
4. Wat zijn de gevolgen voor het project van het faillissement in Nederland?
5. Is het nog steeds interessant om een dergelijk project uit te bouwen als blijkt dat het Nederlands origineel niet langer aanslaat en zelfs niet rendabel is?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 166) en Bourgeois (nr.119).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 16 juni 2006

van **JOHAN SAUWENS**

1. De totale kostprijs van het project wordt geraamd op 26 miljoen euro, waarvan 21,125 miljoen euro voor de ontwikkeling van de dagattractie (excl. BTW en ontwikkelingskosten). Het restbedrag van 4,875 miljoen euro zal gebruikt worden voor de noodzakelijke investeringen in publieke nutsvoorzieningen, in onderzoeken (riolering, archeologie) en in de realisatie van maatregelen opgelegd ten gevolge van de randvoorwaarden uit het Provinciaal Ruimtelijke Uitvoeringsplan, het Milieu Effecten Rapport, Mobiliteit Effecten Rapport.

Het project van dagattractie wordt gefinancierd door:

- Plinius NV voor een bedrag van 9.600.000 euro en
- de PPS vennootschap Plinius Vastgoed NV voor een bedrag van 11.525.000 euro.

Het aandeel van Plinius NV wordt voor een bedrag van 8.100.000 euro gefinancierd via dividenduitkering LRM door LISOM ter beschikking gesteld en voor een bedrag van 1.500.000 euro via EFRO-steun.

Voor de financiering van de werken aan het recreatiepark door Plinius Vastgoed NV wordt beroep gedaan op:

- het eigen vermogen van Strabag voor een bedrag van 1.500.000 euro,
- het eigen vermogen van DEA DIA (Land van Ooit) voor een bedrag van 625.000 euro en
- kunnen leningen aangesproken worden bij Fortis voor een maximaal bedrag van 6.000.000 euro en bij LISOM voor een maximaal bedrag van 3.400.000 euro. De financiering is sluitend.

De door de Vlaamse regering opgelegde financieringsprincipes ter aanwending van de LRM-middelen worden gerespecteerd en integraal goedgekeurd door het PPS-kenniscentrum.

2. De rechtstreekse en onrechtstreekse bijdrage van Toerisme Vlaanderen bestaat uit de inbreng van 17ha 40a 35ca aan gronden, waarvoor het agentschap bij Ministerieel Besluit van 23 juni 2004 gemachtigd werd om over te gaan tot onteigening. De gronden werden ingebracht in de publieke vennootschap Plinius NV, waarvan het Autonoom Gemeentebedrijf Tongeren de enige andere aandeelhouder is.

Voor fase 1 van het project zijn de aankopen en onteigeningen reeds uitgevoerd (voor een oppervlakte van 9ha 96a 63ca). Het Aankoopcomité Hasselt is momenteel in onderhandeling met de grondeigenaars van de gronden van fase 2. Deze onderhandelingen zijn met uitzondering van drie eigenaars in der minne afgerond.

In het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 19 juli 2002 werd voor het Pliniusproject via LRM/LISOM een bedrag van 16,5 miljoen EUR gereserveerd, dat als volgt wordt aangewend:

- voor fase 1 :
  - o 1.500.000 euro voor de voorbereidende ontwikkelingskosten
  - o 8.100.000 euro voor de grondinfrastructuur, wegenis en parking

- o 3.400.000 euro als lening aan Plinius Vastgoed NV die optreedt als bouwheer van het project.
  - voor de realisatie van fase 2 is nog een saldo van 3,5 miljoen euro ter beschikking.
- 3. De private investeerders investeren rechtstreeks 2.125.000 euro eigen vermogen als risicokapitaal, wat neerkomt op 10% van de totale bouwkost. Gelet op realisatie van de grondinfrastructuur door de Gemeentelijke en Vlaamse overheid is dit een marktconforme risicodeelname.
In dit verband dient eraan herinnerd te worden dat de toewijzing van de opdracht, bij het afsluiten van de PPS-overeenkomst op 14 juli 2004, het resultaat was van een Europese aanbesteding met een onderhandelingsprocedure volgens de DBFM (Design, Build, Finance and Maintain) methodiek.
- 4. Het faillissement in Nederland betreft een dispuut inzake de sociale bijdragen van buitenlandse werknemers en is beperkt tot twee deelvennootschappen. Dit heeft geen gevolgen op de operationele werking van Het Land van Ooit Drunen, gezien opening en uitbating van het themapark zonder onderbreking verlopen.
- 5. Uit het faillissement van de twee werkmaatschappijen mogen geen voorbarige conclusies getrokken worden inzake de rendabiliteit van het concept van een themapark gericht op kinderen van 1 tot 14 jaar. In het rapport van het NRIT (Nederlands Research Instituut voor Toerisme en recreatie) over de attractieparken in Nederland (anno 2005) worden de themaparken met een zachte recreatieve aanpak juist als minder kwetsbaar aangeduid, gezien hun langere leeftijd qua attracties en hun hoger herhalingsbezoek.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 483
van 31 mei 2006
van **VERA VAN DER BORGHT**

Heraanleg N411 Moorselbaan - Planning

De Moorselbaan of N411 is een zeer belangrijke gewestweg die Aalst met Opwijk verbindt, maar in ruimere zin een belangrijke verbindingfunctie vervult tussen Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant.

Het dossier van de heraanleg van de Moorselbaan is al vele jaren aan de orde, diverse malen werden plannen uit de doeken gedaan om deze in uiterst slechte staat verkerende gewestweg aan te pakken. Concreet betreft het hier het traject tussen het O.-L.-V.-Ziekenhuis aan het begin van de Moorselbaan tot aan de Waverstraat, net voorbij Moorsel-dorp. Het daaropvolgende gedeelte van de N411 werd reeds enige tijd geleden volledig heraangelegd.

Het was aanvankelijk de bedoeling om voor dit traject in een eerste fase de doortocht van de N411 in Moorsel-dorp aan te pakken. Vervolgens bleken hiervoor geen middelen ingeschreven te zijn in het meerjarenprogramma 2005-2007, maar wou men in eerste instantie het kleine stuk van de Moorselbaan voor het O.-L.-V.-Ziekenhuis tot aan de Guido Gezellestraat aan bod laten komen in het kader van TV3V. De aanbesteding van deze werken volgt waarschijnlijk in het najaar.

Hoewel ik de verkeersontsluiting, -doorstroming en -veiligheid ter hoogte van het O.-L.-V.-Ziekenhuis van groot belang acht, betreur ik toch dat geen aanvang genomen wordt met het (langere) traject van de N411 van aan de Waverstraat/Moorsel-dorp tot aan de Guido Gezellestraat. Daar zijn een aantal belangrijke redenen voor.

- De Moorselbaan wordt ook gebruikt door vele fietsers. De ruimte waarin op dit moment voorzien wordt voor fietsers voldoet absoluut niet aan de kwalificatie van veilige fietspaden. In het belang van de verkeersveiligheid van de fietsgebruikers is het noodzakelijk dat voorzien wordt in betere en veiliger aangelegde fietspaden langs dit traject.
- De gewestweg ligt er werkelijk in erbarmelijke staat bij. Vele tientallen putten en oneffenheden in het wegdek zijn voor de vele weggebruikers een doorn in het oog. De N411 heeft dan ook de reputatie de “slechtste gewestweg van Vlaanderen” te zijn.
- Het Aalsterse stadsbestuur is al enkele jaren klaar met de plannen voor de vernieuwing van de dorpskern van Moorsel. Volgens een samenhangend visieontwerp dat in een projectnota werd uitgewerkt, is het de bedoeling om samen met de geplande werken aan de N411 ook de dorpskern volledig te vernieuwen. De huidige doortocht van de N411 in Moorsel-dorp is immers zeer onveilig voor voetgangers en fietsers en de dorpskern heeft ook dringend nood aan een nieuwe uitstraling. Door de werken gezamenlijk uit te voeren, vermijdt men inefficiënte besteding van de middelen en dubbele overlast voor de omwonenden.

Echter, in de huidige context kan ten vroegste in 2008 voorzien worden in middelen vanuit het Vlaams Gewest voor de heraanleg van dit traject van de N411. Daardoor blijft de gewestweg in zeer slechte staat, blijft de verkeersonveiligheid in Moorsel-dorp en voor de fietsers bestaan en blijft de dorpskernvernieuwing van Moorsel uit.

Ik verneem dat er ook een aantal onteigeningen noodzakelijk zijn, maar dat reeds een onteigeningsplan werd opgemaakt dat bij de minister ter goedkeuring zou voorliggen.

1. Wanneer voorziet de minister in de nodige middelen voor de heraanleg van het traject tussen de Guido Gezellestraat en Moorsel-dorp, ermee rekening houdende dat daarmee ook veiliger fietspaden tot stand worden gebracht en meteen ook een aanvang kan worden genomen met de dorpskernvernieuwing van Moorsel?
2. Is er sprake van onteigeningen en heeft de minister in dat geval reeds goedkeuring verleend aan een onteigeningsplan? Zo neen, voor wanneer wordt dit gepland?
3. Wanneer volgen dan uiteindelijk de aanbesteding en de uitvoering der werken en wat zijn de geschatte investeringskosten daarvan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 483 van 31 mei 2006

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. De volledige heraanleg van de gewestweg N411 tussen de Guido Gezellestraat en de grens van de bebouwde kom van Moorsel, zal gepaard gaan met de aanleg van vrijliggende fietspaden. Hiervoor heb ik op 21 december 2005 een koepelmodule bij het mobiliteitsconvenant ondertekend. Een subsidiebedrag van 2,59 miljoen euro is vastgelegd voor de realisatie van de fietspaden. Dat bedrag omvat zowel de tussenkomst in de eigenlijke werken, als die in de onteigeningen en de studiekosten.
Zoals bepaald in het mobiliteitsconvenant, zal het stadsbestuur van Aalst voor de realisatie instaan. Het Vlaamse Gewest engageert zich om gelijktijdig het nodige structureel onderhoud van de gewestweg mee te nemen.
De herinrichting van de doortocht van Moorsel is nog niet geprogrammeerd en de overeenkomstige module is dus nog niet afgesloten. Er wordt evenwel onderzocht hoe die beide zaken best op elkaar kunnen afgestemd worden in functie van de beschikbare middelen.
2. De aanleg van nieuwe fietspaden langs de Moorselbaan vergt een groot aantal onteigeningen. De principes daarvan zijn vastgelegd in de Provinciale Auditcommissie (PAC). Het komt aan de stad toe, overeenkomstig de bepalingen van het convenant, om de gronden te verwerven. Na goedkeuring door de gemeenteraad van Aalst kan het stadsbestuur de onderhandelingen opstarten.
3. De timing inzake aanbesteding en uitvoering zal vooral afhankelijk zijn van de vordering van de onteigeningen.
Voor het weggedeelte tussen de Guido Gezellestraat en de bebouwde kom van Moorsel wordt de investeringskost voor de werken zelf geschat op 2 miljoen euro, inclusief de BTW maar exclusief de rioleringen. Het Vlaamse Gewest neemt daarvan 1,53 miljoen euro ten laste, deels rechtstreeks, deels via subsidiëring.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 484
van 31 mei 2006
van **TINNE ROMBOUTS**

Rioolwaterzuiveringsslib - Gebruik in de landbouw

Het gebruik van rioolwaterzuiveringsslib is op Europees niveau geregeld door richtlijn 86/278/EEG betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw. In Vlaanderen is deze richtlijn omgezet in het Vlarea, meer bepaald in hoofdstuk 4, dat het gebruik van afvalstoffen als secundaire grondstof regelt, onder meer in of als meststof of bodemverbeterend middel.

Vanaf 1999 was het gebruik van dit slib in de landbouw verboden, maar sinds enkele jaren wordt het opnieuw toegelaten. Rioolwaterzuiveringsslib bevat een zeker gehalte aan stikstof (N) en fosfaat (P_2O_5) en kan bijgevolg bij verkeerd gebruik ook bijdragen tot verhoogde concentraties van stikstof of fosfaat in het oppervlaktewater.

1. Hoeveel rioolwaterzuiveringsslib (# kg) werd de voorbije jaren gebruikt in de landbouw?

Hoeveel kg N en kg P_2O_5 werd op deze wijze jaarlijks op landbouwgronden gebracht?

2. Worden de hoeveelheden zuiveringsslib die op landbouwgronden worden gebracht ook geïnventariseerd door de Mestbank? Gebeurt deze aangifte door de landbouwer die het ontvangt, door de transporteur, door de uitbater van het zuiveringsstation of door alledrie de actoren?

3. Worden deze transporten gecontroleerd door de Mestbank?

Hoeveel transporten werden de voorbije jaren gecontroleerd?

4. Wordt van elke vracht zuiveringsslib een analyse gedaan?

Op welke elementen wordt het zuiveringsslib nog geanalyseerd?

Hoe ziet de gemiddelde samenstelling van rioolwaterzuiveringsslib eruit?

Wordt de nutriënteninhoud van dit zuiveringsslib ook meegedeeld aan de ontvangende landbouwer en aan de Mestbank?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 484 van 31 mei 2006

van **TINNE ROMBOUTS**

1. Behandelde zuiveringsslibs kunnen in de landbouw worden aangewend mits zij over een gebruikerscertificaat beschikken van de OVAM en een ontheffing van FOD Volksgezondheid, Veiligheid Voedselketen en Leefmilieu. Enkel als aan deze voorwaarden is voldaan beschouwt de Mestbank de slibs als “andere meststoffen” die conform de regels van het mestwetgeving moeten afgezet worden.

Het product AGROVIRO is als enige expliciet aangemeld bij de Mestbank als behandeld rioolwaterzuiveringsslib.

Een bevraging van de mestbankdatabank levert volgende resultaten op :

Afvoer van behandeld RWZI-slib (Agroviro) naar cultuurgrond			
	Ton	Kg N	Kg P2O5
2003	15.702	72.570	74.646
2004	38.902	228.931	232.916
2005	42.935	257.636	257.749
2006 (tot mei)	6.400	38.405	38.405

Ter kadering kunnen volgende gegevens over de afzet van alle behandelde zuiveringsslibs naar cultuurgrond meegegeven worden voor productiejaar 2004:

Afvoer van alle behandelde zuiveringsslib naar cultuurgrond in 2004			
	Ton	Kg N	Kg P2O5
2004	222.910	1.144.979	894.505

De afzet van RWZI-slib bedraagt dus circa 20% van de totale afzet van behandelde zuiveringsslibs op Vlaamse cultuurgronden.

2. Elke **producent van andere meststoffen**, die meer dan 300 kg fosfaat afzet of laat afzetten op Vlaamse cultuurgrond, moet elk jaar aan de Mestbank een **aangifte** doen van volgende gegevens met betrekking tot het kalenderjaar voorafgaand aan het jaar van aangifte:
- afgezette hoeveelheden andere meststoffen (aard, massa en aantal kg N en kg P2O5);
  - naam en adres van afnemer;
  - naam en adres van transporteurs.

Tevens moet de producent andere meststoffen een **register** bijhouden met betrekking tot de hoeveelheden en soorten meststoffen, inzonderheid hun gehalte aan N en P2O5 die hij levert aan een gebruiker.

Alle producten die over een gebruikerscertificaat van de OVAM en een ontheffing van FOD beschikken, worden door de Mestbank als een andere meststof geïnventariseerd en opgevolgd op analoge wijze als de dierlijke mest.

Als een product als andere meststof wordt erkend, krijgt de producent van de andere meststoffen een **specifieke productcode** waaraan een welbepaalde samenstelling is gelinkt op basis van een analyse.

Bij transport dient op alle **transportdocumenten** de code (of eventueel de nieuwe samenstelling) van het product vermeld te worden. De afnemer moet dit document ondertekenen bij ontvangst en ontvangt een dubbel.

Vroeger diende elke **ontvangende landbouwer** die andere meststoffen gebruikte op zijn cultuurgronden dit aan de Mestbank te melden via zijn jaarlijkse aangifte. Om de hoeveelheid aangewende andere meststof **correcter** te kennen (en in het kader van administratieve vereenvoudiging) worden deze hoeveelheden sinds productiejaar 2004 niet meer opgevraagd bij de landbouwers maar rechte reeks berekend door de Mestbank **op basis van de transportdocumenten**.

3. Jaarlijks worden de transporten van dierlijke mest en andere meststoffen steekproefgewijze bemonsterd.
4. Conform de voorwaarden van het gebruikscertificaat moesten de inkomende slibstromen bemonsterd en geanalyseerd worden. De frequentie van de analyses hing af van het tonnage slib dat vanuit een bepaald zuiveringsstation werd aangeleverd. Bij stations met een slibproductie > 400 ton droge stof slib moest er 1 analyse gebeuren om de 2 maanden voor alle parameters opgenomen in Bijlage 4.2.1.A van het VLAREA. Voor stations met een slibproductie < 400 ton droge stof moest er 1 analyse gebeuren om de 6 maanden voor alle parameters opgenomen in Bijlage 4.2.1.A van het VLAREA. Van elke inkomende siblevering werd door Agroviro NV tevens een controlestaal genomen en ter plaatse bewaard.

Het eindproduct, het behandelde slib dat ook Agroviro wordt genoemd, werd eveneens onderworpen aan een strenge uitgaande kwaliteitscontrole. Volgens de voorwaarden van het gebruikscertificaat moest er maandelijks een analyse worden uitgevoerd voor alle parameters opgenomen in Bijlage 4.2.1.A van het VLAREA. Concreet werd elke productiebatch bemonsterd en geanalyseerd. De gemiddelde samenstelling van het Agroviro vindt u in bijlage.

In de voorwaarden van het gebruikscertificaat is ook opgenomen dat de houder de noodzakelijke analyseresultaten moet meedelen aan de gebruiker

BIJLAGEN

Gemiddelde samenstelling (2003) van Agroviro en limietwaarden zoals opgenomen in het VLAREA en het gebruikscertificaat.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 485
van 31 mei 2006
van **TINNE ROMBOUTS**

Kunstmestgebruik - Inventarisatie

Artikel 4 §2 bis van het Meststoffendecreet bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die chemische meststoffen en/of andere meststoffen produceert, verdeelt, importeert of exporteert en deze levert aan een verdeler, een producent of een gebruiker, ertoe gehouden is een register bij te houden met betrekking tot de hoeveelheden en soorten meststoffen, inzonderheid hun gehalte aan stikstof (N) en fosfaat (P₂O₅) die hij importeert, exporteert, verdeelt of levert aan een producent en/of gebruiker. Hij dient bovendien elk jaar vóór 15 maart aan de Mestbank aangifte te doen van de hoeveelheid N en P₂O₅ die in het voorafgaande kalenderjaar geproduceerd, verdeeld, geïmporteerd of geëxporteerd is geworden, gerangschikt per bedrijf en per bestemmingsadres.

Te hoge concentraties van stikstof in het oppervlaktewater kunnen wijzen op een onoordeelkundig gebruik van meststoffen. Wat dierlijke meststoffen betreft, kennen we een grondige inventarisatie van de dierlijke productie en het gebruik van dierlijke mest op het land. Ook de nieuwe handhavingsmaatregelen van de minister m.b.t. het gebruik van meststoffen richten zich op dierlijke mest.

Desalniettemin is ook een goede inventarisatie van kunstmeststoffen van zeer groot belang.

1. Op welke wijze verloopt de inventarisering van het gebruik van kunstmeststoffen?

Hoeveel aangiftes zijn er de voorbije jaren gebeurd door de natuurlijke personen of rechtspersonen die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 4 §2bis?

Welke hoeveelheden N en P₂O₅ werden er op deze wijze aangegeven?

2. Op welke wijze houdt de Mestbank toezicht op de natuurlijke personen of rechtspersonen die onder het toepassingsgebied vallen van artikel 4 §2bis?

Hoeveel controles werden de voorbije jaren uitgevoerd naar de verplichting om een register bij te houden?

Wat waren de belangrijkste bevindingen bij deze controles?

Indien deze controles niet plaatsvinden, wat is dan de reden hiervoor?

3. Een correcte inschatting van het kunstmestgebruik is belangrijk.

Op welke wijze kan een beter zicht verkregen worden op het kunstmestgebruik?

Hoe gebeurt deze inventarisatie in andere landen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 485 van 31 mei 2006

van **TINNE ROMBOUTS**

1. De inventarisatie van het gebruik van kunstmeststoffen gebeurt via de jaarlijkse aangifte van producenten of gebruikers, bedoeld in artikel 3, §1 en §6 van het meststoffendecreet. Op deze aangifte moet men onder meer melden hoeveel chemische meststoffen men in het voorbije jaar gebruikt heeft.

Op deze wijze werden er voor de voorbije jaren volgende hoeveelheden aangegeven bij de Mestbank. Deze gegevens zijn eveneens vermeld in het voortgangsrapport Mestbank 2005 onder hoofdstuk 8.2 Het gebruik van chemische meststoffen.

Tabel 1. Gebruik van chemische meststoffen in kg P₂O₅ door landbouwers per jaar en per provincie

<i>Provincie</i>	<i>2001</i>	<i>2002</i>	<i>2003</i>	<i>2004</i>	<i>Gemiddeld per jaar</i>
Antwerpen	554.730	526.235	511.921	473.266	516.538
Limburg	887.121	846.609	726.510	794.586	813.707
Oost-Vlaanderen	1.503.850	1.385.460	1.284.401	1.199.971	1.343.421
Vlaams-Brabant	1.402.884	1.262.997	1.161.927	1.091.047	1.229.714
West-Vlaanderen	703.825	604.843	552.258	507.211	592.034
Totaal	5.052.410	4.626.144	4.237.017	4.066.081	4.495.413

Tabel 2. Gebruik van chemische meststoffen in kg N door landbouwers per jaar en per provincie

<i>Provincie</i>	<i>2001</i>	<i>2002</i>	<i>2003</i>	<i>2004</i>	<i>Gemiddeld per jaar</i>
Antwerpen	4.619.299	4.750.402	4.728.249	4.843.479	4.735.357
Limburg	4.807.565	4.768.475	4.575.101	4.635.558	4.696.675
Oost-Vlaanderen	10.345.585	10.407.479	10.101.797	9.875.918	10.182.695
Vlaams-Brabant	6.839.627	6.689.558	6.456.125	6.514.573	6.624.971
West-Vlaanderen	12.965.649	13.177.278	13.388.690	13.191.067	13.180.671
Totaal Vlaanderen	39.577.725	39.793.192	39.249.962	39.060.595	39.420.369

Omwille van juridisch-technische redenen gebeuren er echter geen aangiftes in uitvoering van artikel 4, §2bis van het meststoffendecreet.

In de eerste plaats is het zo dat artikel 4, §4 wel een delegatie naar de Vlaamse Regering bevat voor wat betreft het vastleggen van de nadere regels met betrekking tot de in dat artikel bedoelde registers, doch niet voor wat betreft het bepalen van de nadere regels aangaande de aangiftes bedoeld in artikel 4, §2bis. Om uitvoering te kunnen geven aan de bepalingen bedoeld in artikel 4, §2bis, voor wat betreft het indienen van de aangiftes, dient er dus vooreerst een bepaling in het meststoffendecreet te worden ingeschreven die de Vlaamse regering de bevoegdheid geeft om nadere regels hieromtrent te bepalen.

Bovendien is het zo dat de aangiftes in het kader van het meststoffendecreet gegroepeerd zijn in artikel 3 van het meststoffendecreet. Artikel 3 bevat, naast een opsomming van de verschillende categorieën aangifteplichtigen, ook een aantal bepalingen die van toepassing zijn op al de aangiftes bedoeld in dat artikel. Zo krijgt de Vlaamse Regering niet enkel de bevoegdheid om de termijn

waarbinnen en de wijze waarop de aangiftes dienen te gebeuren vast te stellen, maar kan ze ook besluiten dat er aanvullende gegevens moeten worden aangegeven. De bepalingen van artikel 3 zijn echter niet van toepassing op de aangiftes bedoeld in artikel 4, §2bis.

Daarnaast heeft de strafrechtelijke sanctie, bedoeld in artikel 37, §2, 1° van het meststoffendecreet, aangaande het niet voldoen aan de aangifteplicht, enkel betrekking op de aangiftes van artikel 3. Voor het niet voldoen aan de aangifteplicht bedoeld in artikel 4, §2bis, is er momenteel dus geen strafrechtelijke sanctie voorzien.

De aangifteplicht, bedoeld in artikel 4, §2bis, overlapt voor wat betreft de andere meststoffen, eveneens met een aantal aangiftes, opgenomen in artikel 3 van het meststoffendecreet. Zo bevat artikel 3 reeds bepalingen voor de mestvoerder die andere meststoffen exporteert (§4), voor de producent van andere meststoffen (§5), voor de invoerder van andere meststoffen (§7), ...

Verder is het ook zo dat de uitvoering van dit artikel technisch onmogelijk is aangezien het verplichtingen oplegt aan “elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die chemische en/of andere meststoffen produceert, verdeelt, importeert of exporteert en deze levert aan een verdeler, een producent of een gebruiker”, zonder dat er enige minimumhoeveelheid bepaald is. In de praktijk betekent dit ondermeer dat elke handelaar die chemische meststoffen verkoopt steeds zal moeten nagaan of de koper al dan niet een gebruiker of een producent is, om vervolgens, wanneer dit het geval is, de aldus verdeelde nutriënten te registreren. Een dergelijke werkwijze is niet haalbaar aangezien het assortiment van chemische meststoffen dermate divers is en onder meer in supermarkten en tuincentra verhandeld wordt.

Aangaande de chemische meststoffen is het overigens zo dat deze vrij geëxporteerd en geïmporteerd mogen worden, zonder dat er hiervoor in het kader van het meststoffendecreet een vervoerdocument moet worden opgemaakt. Het transport van chemische meststoffen dient bovendien niet te gebeuren door een in het kader van het meststoffendecreet erkende mestvoerder.

Tenslotte is het ook zo dat, aangezien artikel 4, §2bis enkel betrekking heeft op import met het oog op het verder verdelen, producenten en gebruikers die voor eigen gebruik chemische meststoffen importeren buiten het toepassingsgebied van dit artikel vallen.

Ik wil echter benadrukken dat, zoals reeds gesteld is in het begin van dit antwoord, momenteel reeds alle producenten en gebruikers in hun aangifte dienen mee te delen hoeveel chemische meststoffen ze gebruiken. Via deze weg ontvangt de Mestbank informatie over het gebruik van chemische meststoffen. Wanneer éénieder zijn aangiftes correct invult, zouden we dus nu reeds moeten weten hoeveel chemische meststoffen er in Vlaanderen gebruikt worden, met uitzondering van de hoeveelheden die eventueel gebruikt worden door gebruikers die minder dan 2 ha grond gebruiken. De op basis van de bijkomende verplichtingen, bedoeld in artikel 4, §2bis ontvangen informatie, zou dus enkel bedoeld zijn ter controle van de, via de aangiftes van producenten en gebruikers, verkregen informatie omtrent het gebruik van chemische meststoffen. Vermits enerzijds het desbetreffende artikel 4, §2bis juridisch-technisch niet uitvoerbaar is, en bovendien gelet op de mogelijke parallele en op dit moment niet door het decreet gevatte circuits (rechtstreekse aankoop in Wallonië of buitenland), gebeuren deze aangiftes niet.

2. Aangezien, zoals hierboven onder punt 1 uiteengezet, de uitvoering van artikel 4, §2bis niet mogelijk is, zijn er de voorbije jaren dan ook geen controles gebeurd op de naleving van de verplichtingen opgenomen in dit artikel.
3. Een correcte inschatting van het kunstmestgebruik vind ik eveneens belangrijk, zowel globaal als op bedrijfsniveau. Wanneer de overheid voor elk landbouwbedrijf over goede gegevens beschikt betreffende het gebruik van dierlijke mest, chemische meststoffen, andere meststoffen en het areaal van de verschillende teelten, kan de overheid heel gericht de landbouwer sensibiliseren. Op die

manier kan de overheid deze landbouwbedrijven die nog aanzienlijke hoeveelheden chemische meststoffen gebruiken, eventueel gecombineerd met het gebruik van dierlijke meststoffen, responsabiliseren om minder chemische meststoffen te gebruiken.

Zoals reeds vermeld, wordt het gebruik van chemische meststoffen momenteel opgevraagd via de jaarlijkse aangifte bij de Mestbank. Wanneer men deze gegevens vergelijkt met andere beschikbare bronnen (MIRA) die een inschatting maken van het gebruik van chemische meststoffen, dan blijkt dat de gegevens die de Mestbank hieromtrent inventariseert onderschat zijn. Een alternatieve inventarisatie via de producenten en handelaars zou een optie kunnen zijn. Anderzijds bestaat de vrees bij de chemische meststoffenhandelaars in het grensgebied van Vlaanderen dat heel wat landbouwers hun meststoffen net over de grens zullen kopen. Een systeem uitwerken om dit volledig sluitend te maken via een nadere opvolging van de handel blijft een utopie, tenzij dit op Europees vlak kan uitgewerkt worden. Vandaar dat ik het belangrijker vind om via de controle op het nitraatresidu in het najaar een globaal zicht te krijgen op het gebruik van meststoffen en het bemestingsgedrag van de landbouwer. Op die manier wil ik de landbouwer sensibiliseren om, indien het resultaat van dit nitraatresidu te hoog is, het gebruik van meststoffen op deze bedrijven, inclusief stikstofmeststoffen te verminderen.

Tenslotte wil ik even aanhalen hoe andere Europese lidstaten met een intensieve veehouderij, zoals Frankrijk, Denemarken, Duitsland en Nederland, omgaan met de inventarisatie van chemische meststoffen. Al deze landen hebben één of andere vorm van inventarisatie van de chemische meststoffen via de landbouwers zelf.

In Frankrijk zijn de landbouwers in de kwetsbare gebieden verplicht om het gebruik van chemische meststoffen te registreren. In Denemarken maakt de landbouwer eerst een bemestingsplan op, om het jaar nadien de invulling van dit plan, inclusief het gebruik van chemische meststoffen, over te maken aan de overheid. Eenzelfde systeem geldt in Duitsland waarbij via een nutriëntenmanagement plan het gebruik van chemische meststoffen overgemaakt moet worden aan de overheid.

In Nederland moet elke landbouwer zijn gebruik van chemische meststoffen registreren. Enkel bepaalde bedrijven, namelijk de derogatiebedrijven en de zogenaamde risicobedrijven, moeten deze gegevens overmaken aan de overheid. Nederland heeft verder de intentie om een inventarisatie uit te bouwen van de chemische meststoffen via de meststoffenhandel. Vanaf 2007 zouden de handelaars een register moeten bijhouden. Het opsturen van deze gegevens aan de Nederlandse autoriteiten wordt niet verplicht opgelegd. Een vergelijkbaar systeem van inventarisatie via de handel in andere landen is mij niet bekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 486
van 31 mei 2006
van **TINNE ROMBOUTS**

MAP-meetpunten - Frequentie bemonstering

Het MAP-meetnet (mestactieplan) bestond aanvankelijk uit 266 meetpunten en werd in de tweede helft van 2002 uitgebreid tot zo'n 800 meetpunten. In principe wordt elk meetpunt maandelijks bemonsterd. Daarnaast worden jaarlijks drie bijkomende stalen genomen na of tijdens periodes van hevige regenval.

Voor heel wat meetpunten worden echter niet meer maandelijks stalen genomen. Dit voor de meetpunten die reeds een geruime tijd enkel meetwaarden geven lager dan 50 mg nitraat per liter. Dit zijn de zogenaamde slapende meetpunten.

De meetresultaten van het oppervlaktewater worden ruim gecommuniceerd. De meest gebruikte voorstellingswijze zijn de percentages overschrijding en de gemiddelde waarde. Vanzelfsprekend heeft het al of niet in rekening brengen van de slapende meetpunten een grote invloed op het resultaat.

1. Hoeveel meetpunten worden nog steeds maandelijks bemonsterd en hoeveel meetpunten worden minder frequent bemonsterd? Met andere woorden, hoeveel slapende meetpunten zijn er?
2. Wordt bij de berekening van het percentage overschrijdingen rekening gehouden met deze slapende meetpunten?
3. Bij het bepalen van het percentage overschrijdingen wordt rekening gehouden met elke overschrijding. Heel vaak gaat het over slechts één overschrijding per jaar, andere punten zullen meerdere overschrijdingen per jaar hebben.

Graag kreeg ik van de minister een overzicht van het aantal meetpunten dat respectievelijk geen, 1, 2, 3, enzovoort overschrijdingen per jaar heeft.

4. Bij de berekening van gemiddelde nitraatconcentraties spelen de slapende meetpunten een cruciale rol.

Worden bij de berekening van de gemiddelde nitraatconcentraties per maand de slapende meetpunten in rekening gebracht?

Welke waarde wordt voor deze slapende meetpunten in rekening gebracht? De vorige meetwaarde? De gemiddelde meetwaarde? De minimale meetwaarde? De maximale meetwaarde?

5. Wanneer worden de slapende meetpunten wel nog bemonsterd? In een willekeurige periode of in een periode waarin er een hoge waarde verwacht wordt of na of tijdens een hevige regenbui?

Indien enkel gemeten wordt in een periode met hogere meetwaarden, worden deze waarden dan ook gebruikt voor de periodes waarin niet gemeten wordt?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 486 van 31 mei 2006

van **TINNE ROMBOUTS**

1. De meetfrequentie van het MAP-meetnet omvat in regel 15 monsternemingen per jaar. Maandelijks wordt een staal genomen en in principe 3 maal op momenten dat een maximale uitspoeling verwacht wordt. Het totaal aantal meetplaatsen in het MAP-meetnet oppervlaktewater in de periode 1999-2002 bedroeg circa 260. In de periode 2002 – 2006 werd dat aantal verhoogd tot circa 800. In het MAP-meetnet oppervlaktewater zijn er heel wat meetplaatsen met een stabiele, relatief lage tot zeer lage nitraatconcentratie. Als deze stabiliteit blijkt uit het resultaat van twee of meer jaar meten, is het billijk om de meetfrequentie te verlagen.

De VMM maakte - in overleg met de Boerenbond en het Algemene Boerensyndicaat - de keuze om voor dergelijke meetplaatsen de maandelijkse monsternemingen te schrappen en enkel de bijkomende 3 monsternemingen uit te voeren. Op die wijze wordt een vinger aan de pols gehouden. Als de situatie verandert zal dit immers in principe het duidelijkst merkbaar zijn in periodes met (verwachte) verhoogde uitspoeling. De inperking van de kosten van het meetnet is een belangrijk argument voor deze verlaging van de bemonsteringsfrequentie.

Dergelijke meetplaatsen worden 'slapende' MAP-punten genoemd. De betiteling 'slapend' wijst er op dat dergelijke meetplaats bij een zich wijzigende situatie opnieuw 'actief' kan worden. De verminderde bemonsternemingsfrequentie is dus geenszins een vast gegeven. Elk jaar gebeurt de evaluatie voor de gehele set meetplaatsen opnieuw.

Het werken met slapende punten werd ingevoerd in 2002. De selectie gebeurde toen op basis van twee strenge criteria: het patroon van de nitraatconcentratie moest regelmatig zijn en de concentratie moest altijd lager zijn dan 25 mg nitraat/l. Dat leidde tot 63 slapende MAP-meetpunten in 2002 en 89 in 2003. Vanaf 2004 versoepelden de selectiecriteria: de gemiddelde nitraatconcentratie diende onder de 25 mg/l te blijven en de maximumpieken mochten niet in de buurt komen van de 50mg/l-drempel. In 2004 hadden 254 MAP-meetpunten het statuut 'slapend'. In 2004 bleken een aantal meetplaatsen ten onrechte de status 'slapend' gekregen te hebben. Voor het werkjaar 2005 werd geopteerd om die meetplaatsen, waar de nitraatconcentratie steeds onder de 40 mg/l bleef, 'slapend' te maken, 310 in totaal. Dit criterium stemt overeen met een officieuze drempel gehanteerd door de Europese Commissie. Men gaat er immers van uit dat een meetpunt dat concentraties tot 40 mg nitraat per liter vertoont, 'risico loopt om de 50 mg/l te overschrijden' indien geen passende maatregelen genomen worden. Voor het jaar 2006 werd ervoor geopteerd de slapende MAP-punten aan te duiden op basis van het niet overschreden worden van de 40 mg/l drempel in 2003, 2004 of 2005, wat resulteerde in 337 slapende MAP-meetpunten in 2006.

Toch dient opgemerkt dat er niet steeds een overeenkomst is tussen het statuut 'slapend' of 'actief' van een MAP-meetpunt en de bemonsteringsfrequentie. In beide richtingen kunnen er afwijkingen zijn. Zo zijn er bijvoorbeeld MAP-meetpunten die voldoen aan de criteria om slapend te zijn, maar die toch maandelijks bemonsterd worden. Dat gebeurt omdat ze deel uitmaken van een specifiek meetnet dat de aanwezigheid van andere verontreiniging dan nitraat onderzoekt, bijvoorbeeld bestrijdingsmiddelen, opvolging van de biologische kwaliteit, ... Anderzijds zijn er MAP-meetpunten die maandelijks bezocht worden voor bemonstering, maar waarvoor omwille van diverse redenen geen resultaat beschikbaar is in de databank. Regelmatig, vooral in de zomerperiode, blijkt dat er in de desbetreffende waterloop op dat moment geen water aanwezig is. MAP-meetpunten die zeer vaak droog staan worden om die reden uit het meetnet geschrapt.

De onderstaande tabellen geven een overzicht van het aantal meetpunten in functie van het aantal monsters dat respectievelijk in 2004 en 2005 genomen werd. Daaruit blijkt een hoog aantal meetpunten dat 2 of 3 maal bemonsterd worden. Verder overweegt een bemonsteringsfrequentie tussen 12 en 15.

# stalen		1	2	3	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	18	21	totaal
# meetpunten	jaar 2004	17	152	51	13	7	11	15	26	25	21	45	87	146	157	6	1	1	784
	jaar 2005	4	39	274	4	4	7	11	17	18	22	79	96	113	105				793

2. De berekening van het percentage overschrijdingen gebeurt door voor het beschouwde jaar het aantal meetpunten die de grenswaarde uit de Nitraatrichtlijn overschrijden te delen door het aantal bemonsterde meetpunten. Die grenswaarde uit de Nitraatrichtlijn is overgenomen uit de Drinkwaterrichtlijn (RL 75/440/EEG), die de bescherming van de volksgezondheid beoogt. Ze doet dat door middel van een 95-percentieltoets aan de grenswaarde van de - door overwegingen van volksgezondheid ingegeven - 50 mg nitraat per liter. Dat betekent dat 1 gemeten waarde op 20 hoger mag zijn dan 50 mg nitraat per liter, maar geen enkele 75 mg nitraat per liter of meer. Aangezien er (quasi) geen meetpunten meer dan 19 keer per jaar bemonsterd worden, betekent dit in de praktijk dat de 50 mg nitraat per liter niet overschreden mag worden.

Hoe vaker een meetpunt bemonsterd wordt, hoe hoger de kans dat minstens eenmaal een concentratie hoger dan 50 mg nitraat per liter gemeten wordt. Voor slapende meetpunten, die minder frequent bemonsterd worden, is de kans dus *kleiner* dat een eventuele overschrijding gedetecteerd wordt. Als er al een invloed is door de invoering van de slapende meetpunten, is dat eerder een verlaging van het percentage meetpunten die de grenswaarde overschrijden. Gelet op de rigoureuze selectie van de slapende MAP-meetpunten zal de impact ervan op dit percentage beperkt zijn. Het niet meenemen van de slapende MAP-meetpunten zou dit percentage drastisch verhogen en vertekenen.

Conclusie: Het statuut slapend beïnvloedt de berekening van het percentage meetplaatsen met overschrijdingen niet. Er moet zeker rekening gehouden worden met de slapende meetpunten bij deze berekening van het percentage meetplaatsen met een overschrijding.

3. In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van het aantal meetpunten die een aantal keer de grenswaarde van 50 mg nitraat per liter overschreden hebben. Daaruit blijkt dat een aanzienlijk aantal van de meetpunten meer dan één overschrijding vertonen. Zo overschrijden in 2004 17% van de MAP-meetpunten 4 keer of meer de norm. Een kwart van de meetpunten waarvoor een overschrijding vastgesteld wordt, vertoont er slechts één (79 van de 333). In 2005 overschrijden zelfs een kwart van de MAP-meetpunten minstens 4 maal de 50 mg nitraat per liter. 22% van de meetpunten met minstens één overschrijding, vertoont er exact één (73 van de 337).

# overschrijdingen	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	totaal
2004	#	451	79	52	65	48	27	21	11	8	5	3	5	7	2		784
	%	58%	10%	7%	8%	6%	3%	3%	1%	1%	1%	0%	1%	1%	0%		100%
2005	#	457	73	31	38	28	30	21	20	20	10	18	14	8	3	2	794
	%	58%	9%	4%	5%	4%	4%	3%	3%	3%	1%	2%	2%	1%	0%	0%	100%

Conclusie: een aanzienlijk deel van de MAP-meetpunten blijkt 4 of meer overschrijdingen te vertonen.

4. Voor de berekening van de gemiddelde concentraties dient een onderscheid gemaakt te worden tussen jaargemiddelde concentraties (kalenderjaren of winterjaren) en maandgemiddelde concentraties.

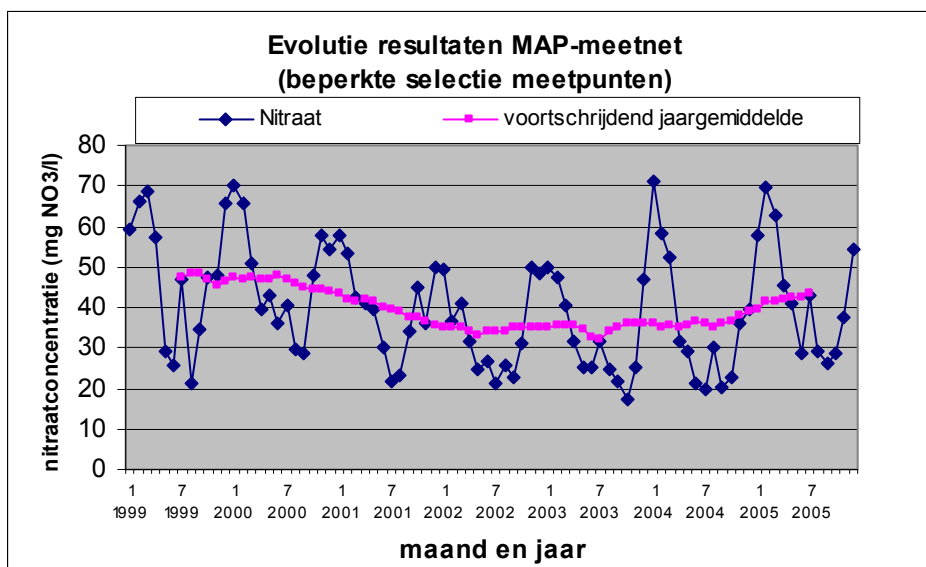
Voor de berekening van jaargemiddelde concentraties gebruikt de VMM een rekenmethode om de invloed van de lagere bemonsteringsfrequentie van slapende MAP-meetpunten uit te sluiten. Daartoe wordt eerst voor elk punt een gemiddelde waarde berekend. Voor de berekening van de jaargemiddelde waarde van het hele meetnet wordt dan het gemiddelde berekend op basis van de waarde die voor elk punt apart in de eerste stap berekend werd. Op die manier krijgt elk punt, onafhankelijk van het aantal bemonsteringen, hetzelfde gewicht in die berekening.

jaartal	2000	2001	2002	2003	2004	2005
gemiddelde nitraatconcentratie (mg nitraat/l)	34,5	30,3	28,8	22,1	24,4	28,6

Uit bovenstaande tabel blijkt dat uit de verbetering van de nitraatconcentratie die in de periode 2000 – 2003 ingezet was, zich niet verder gezet heeft.

Het correct in rekening brengen van de slapende MAP-meetpunten is minder evident voor de berekening van maandgemiddelde concentraties. Zeker indien in de loop der jaren het aantal slapende MAP-meetpunten verandert, is dat het geval.

De VMM heeft ervoor geopteerd geen fictieve, niet-gemeten waarden te gebruiken voor een berekening van de maandgemiddelde concentraties, zoals gesuggereerd wordt door de vraagsteller. De impact van slapende MAP-meetpunten op de maandgemiddelde concentraties kan uitgesloten worden door een aparte analyse te doen van de evolutie van die maandgemiddelde concentraties voor enkel de actieve MAP-meetpunten. Uit die analyse blijkt een zelfde kwalitatieve conclusie als voor alle meetgegevens samen. Kwantitatief (“de hoogte van de concentraties”) zijn er wel verschillen.

Conclusie: Uit bovenstaande analyse blijkt dat de jaargemiddelde concentraties berekend kunnen worden zonder invloed van de lagere bemonsteringsfrequentie van de slapende MAP-meetpunten. Een specifieke analyse van de actieve en lang-bemonsterde MAP-meetpunten leert dat ook voor dat onderdeel van het MAP-meetnet gelijkaardige kwalitatieve conclusies getrokken worden over de evolutie van de meetresultaten zonder dat er invloed is van de slapende meetpunten.

- De bemonsteringen boven op de maandelijkse, of de bemonsteringen voor de slapende meetplaatsen gebeuren in periodes na hevige neerslag, zoals beschreven in de Europese Nitraatrichtlijn en Drinkwaterrichtlijn (RL 75/440/EEG). Op dat moment wordt er meer uitspoeling van stikstof verwacht. Er spoelt op dat moment ook meer water af en uit. De combinatie van deze twee zaken maakt dat het onzeker is of dat ook aanleiding geeft tot hogere concentraties.

De bemonstering van de slapende MAP-meetpunten gebeurt in diverse routes samen met de extra bemonsteringen voor de actieve MAP-meetpunten. Ze worden in het werkschema voor de routinematige monsternamecampagnes ingepast, afhankelijk van de mogelijkheden in de 4 buitendiensten van de VMM.

Door buitendienst Gent van de VMM gebeurde dat in 2005 bijvoorbeeld in de laatste week van januari, de laatste week van april en de derde week van november. In buitendienst Leuven werden de drie bemonsteringen van alle MAP-meetpunten in 2005 uitgevoerd in de derde week van januari en de derde week van februari, vervolgens in de laatste week van oktober en de eerste week van november en de derde campagne in de eerste en derde week van december. De eerste aanvullende routes werden in 2006 in Buitendienst Leuven gespreid over de maanden februari, maart en april.

De gemeten waarden van slapende meetpunten, hoofdzakelijk relatief lage waarden, worden gebruikt om de percentages overschrijdingen en gemiddelde concentraties te berekenen zoals in de antwoorden op de vragen hierboven beschreven.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 487
van 31 mei 2006
van **TINNE ROMBOUTS**

Kleine landschapselementen - Premies

Artikel 29 §2 van het decreet op het natuurbehoud bepaalt: “Voor het beheer en de ontwikkeling van kleine landschapselementen kunnen in relatie tot het natuurrichtplan premies worden verleend door het Gewest, de betrokken provincie(s) en de betrokken gemeente(n), in de volgende procentuele verhouding: 25 percent door het Gewest, 7,5 percent door de provincie en 7,5 percent door de gemeente. Als de aanvrager een erkende terreinbeherende natuurvereniging of een erkende beheerscommissie is, worden de bedragen verdubbeld.”

De relatie tot de beheersovereenkomsten die toegekend worden vanuit het besluit van de Vlaamse Regering betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten in uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling is niet helemaal duidelijk.

1. Zijn er reeds premies uitgekeerd op basis van artikel 29 §2 van het decreet op het natuurbehoud?
Welke bedragen werden de voorbije jaren uitgekeerd?
2. Wat is de decretale basis voor de beheersovereenkomsten “kleine landschapselementen” die landbouwers kunnen afsluiten met de VLM (Vlaamse Landmaatschappij)? Is dit een andere dan artikel 29 §2 van het decreet op het natuurbehoud? Zo ja, wat is de relatie tussen beide types? Sluit het ene het andere uit?
3. Welke argumenten lagen ten grondslag aan de toekenning van een dubbele vergoeding voor terreinbeherende verenigingen of erkende beheerscommissies?
4. Is er een relatie tussen de voorgestelde percentages en de percentages uit het besluit van de Vlaamse Regering betreffende het sluiten van beheersovereenkomsten in uitvoering van de Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandontwikkeling, artikel 8 §2?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 487 van 31 mei 2006

van **TINNE ROMBOUTS**

---

1. Aangezien er geen goedgekeurde natuurrichtplannen voor gebieden in het Integraal Verwevings- en Ondersteunend Netwerk bestaan zijn er bijgevolg ook nog geen premies voor het beheer en de ontwikkeling van kleine landschapselementen op basis van het artikel 29 §2 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu uitbetaald. Er bestaat in samenhang met de natuurrichtplannen vooralsnog geen regelgeving in verband met het erkennen van beheerscommissies of procedureregels om de bedoelde premies werkbaar te maken.
2. De artikelen 45 en 46 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (natuurdecreet) vormen de decretale basis voor de beheersovereenkomsten “kleine landschapselementen” die landbouwers kunnen sluiten met de Vlaamse overheid. Een beheersovereenkomst zoals bedoeld in artikel 45 van het natuurdecreet houdt in dat een grondgebruiker zich vrijwillig ertoe verbindt om gedurende een bepaalde termijn een vooraf bepaalde prestatie te leveren tegen betaling van een vooraf bepaalde vergoeding.
De decretale grondslag voor beheersovereenkomsten is dus een andere als die bedoeld voor een premie in artikel 29 §2 van het natuurdecreet. Artikel 29 § 2 van het natuurdecreet is van toepassing in de gebieden van het Integraal Verwevings- en Ondersteunend Netwerk (IVON) en in relatie tot een natuurrichtplan. Er bestaat geen onmiddellijke relatie tussen nog niet functionele premies voor het beheer en de ontwikkeling van kleine landschapselementen en de bestaande beheersovereenkomsten met vergoedingen voor het herstel, de ontwikkeling en het onderhoud van kleine landschapselementen. De doelgroep van de bestaande beheersovereenkomstenregeling is in principe landbouwers, met name aangifteplichtigen bedoeld in artikel 3 van het meststoffendecreet of vrijwillige aangevers; de beheersovereenkomsten kunnen alleen gesloten worden voor cultuurgronden.
Op grond van een algemeen beginsel bij tegemoetkomingen en subsidies van de Vlaamse overheid en ingevolge de expliciete vermelding in de regelgeving kunnen beheersvergoedingen niet gecumuleerd worden met andere vormen van vergoeding uitgekeerd voor dezelfde of een gelijkaardige prestatie op grond van andere regelgeving. De beheersovereenkomsten met de bijhorende vergoedingen en de premies sluiten elkaar dus uit als ze op dezelfde prestatie betrekking zouden hebben.
3. Er is in de memorie van toelichting bij het ontwerp van natuurdecreet voor het artikel 29 geen verantwoording of toelichting gegeven bij de onderscheiden subsidiepercentages voor premies. Men kan aannemen dat de Vlaamse regering in haar ontwerp en het Vlaamse parlement bij het goedkeuren van het natuurdecreet de mogelijkheid heeft willen bieden om meer stimulansen te geven aan samenwerkingsverbanden en aan erkende organisaties boven verspreide individuele initiatieven.
4. Er is geen relatie tussen de in artikel 29 § 2 van het natuurdecreet vermelde percentages en de beheersvergoedingen voor beheersovereenkomsten. De percentages in artikel 29 § 2 van het natuurdecreet zijn vaste percentages die tot maximaal 80 percent kunnen bedragen van een in aanmerking te nemen uitgave voor het beheer en de ontwikkeling van kleine landschapselementen. De bedragen voor beheersvergoedingen in de regeling voor beheersovereenkomsten overeenkomstig het besluit van de Vlaamse Regering van 21 oktober 2005 zijn geen percentages maar omvatten een

vergoeding voor inkomstenverliezen, voor de extra kosten en bevatten desgevallend een stimulerend element. De beheersvergoedingen betreffen zodoende een volledige vergoeding. Het totale bedrag van de mogelijke maar niet verplichte supplementaire vergoedingen door gemeenten en provincies en van de facultatieve verhogingen bovenop de beheersvergoeding mag niet hoger zijn dan 20 procent van de beheersvergoeding zelf. Die beperking van stimulerende elementen vloeit rechtstreeks voort uit de Verordening (EG) nr. 1257/1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 488
van 31 mei 2006
van **KURT DE LOOR**

Heraanleg N462 Zottegem - Startdatum

Vorig jaar had de aanbesteding plaats voor de herinrichting van de gewestweg N462 op het grondgebied Zottegem, Buke.

De start van de werken was gepland voor het voorjaar 2006. Tot op vandaag is er evenwel niets gebeurd.

1. Hoe komt het dat deze herinrichtingswerken nog niet van start zijn gegaan?

Zijn er onvoorziene moeilijkheden opgedoken?

2. Kan er al een nieuwe datum in het vooruitzicht worden gesteld waarop deze werken een aanvang zullen nemen?

3. Welke onderneming kreeg opdracht deze werken uit te voeren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 488 van 31 mei 2006

van **KURT DE LOOR**

---

1. De herstellingswerken konden nog niet worden gestart omdat de noodzakelijke onteigeningen nog niet voltooid zijn. Volgens het Aankoopcomité verlopen de onderhandelingen moeizaam.
2. De aanvang van de werkzaamheden is afhankelijk van de realisatie van de onteigeningen. De huidige (optimistische) prognose gaat er van uit dat gestart kan worden in het najaar van 2006. In eerste instantie zullen de nodige aanpassingen aan de verschillende nutsleidingen worden uitgevoerd.
3. De uitvoering van de aanneming is toegewezen aan de NV Wegebo uit Brussel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 490
van 2 juni 2006
van **RUDI DAEMS**

Heraanleg kruispunt "De tank" Wilrijk - Timing

Het kruispunt ter hoogte van de A12, de VIIe Olympiadelaan, de Jan de Voslei en de Jan Van Rijswijcklaan in Wilrijk is berucht om zijn onvriendelijk karakter voor fietsers. Dit is nochtans een punt waar veel schoolgaande jeugd moet passeren.

Op 6 oktober 2005 voerde de Fietsersbond actie aan dit kruispunt. De minister zei toen dat het kruispunt voorzien zou worden van verkeerslichten voor fietsers op alle takken. De fietser zou tussen Hoboken, Kiel, Wilrijk en Aartselaar niet meer mee moeten fietsen met het gemotoriseerd verkeer, maar net zoals de voetganger een eigen oversteekplaats naast het autoverkeer krijgen om het kruispunt veilig over te steken. De aanpassing van het kruispunt zou aanbesteed worden in het begin van 2006 en uitgevoerd worden in de loop van 2006. De middelen worden ingeschreven op de reguliere begroting van 2006 van de administratie Wegen en Verkeer, aldus nog de minister.

De minister opteerde voor ingrepen op korte termijn gezien het zeer dringende karakter, en dit in afwachting van een volledige hertekening van het kruispunt, waarbij in eerste instantie aandacht moet gaan naar voetgangers en fietsers.

1. Is de kortetermijnaanpassing van het kruispunt reeds aanbesteed?
2. Worden de werken in de loop van 2006 nog uitgevoerd? Zo ja, wanneer starten de werken?
Zo neen, wat is de reden van de vertraging?
3. Voor wanneer is volledige hertekening van het kruispunt gepland?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 490 van 2 juni 2006

van **RUDI DAEMS**

---

1. De kortetermijnaanpassing van het kruispunt is in volle voorbereiding. Het voorstel tot aanbesteding doorloopt momenteel de goedkeuringsprocedure.
2. Dit project zal begin september aanbesteed worden. De werken zullen dan wellicht eind 2006 kunnen starten.
3. De volledige heraanleg van het kruispunt is niet voorzien op het goedgekeurde jaarprogramma 2006. De heraanleg zal moeten kaderen in een planning voor de volledige A12-N177 in het kader van de resultaten van het in opmaak zijnde streefbeeld voor deze weg.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 499
van 9 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

Erkenning energiedeskundigen - Stand van zaken

Het energieprestatiecertificaat, dat vanaf 2006 verplicht is, moet worden opgemaakt door een gekwalificeerde of erkende energiedeskundige. Uit onderzoek van de minister bleek echter dat er te weinig energiedeskundigen ter beschikking waren, waardoor de Vlaamse Regering heeft beslist om een beroep te doen op de in de Europese richtlijn vermelde uitstelperiode.

Het stappenplan ziet er nu als volgt uit: 1 januari 2006: certificaat voor nieuwbouw, 2008: certificaat voor gebouwen voor publieke dienstverlening en verkoop van woongebouwen, 2009: certificaat bij verkoop van niet-woongebouwen en bij verhuur van woon- en niet-woongebouwen.

1. Wat is de stand van zaken van het aantal erkende energiedeskundigen voor energieprestatiecertificaten?
2. Wat is de stand van zaken van het aantal erkende energiedeskundigen voor woningaudits?
3. Wat is het streefdoel in aantallen voor de toekomst?
4. Verschillen de erkenningsvoorwaarden van de deskundigen voor energieprestatiecertificaten van die voor de erkenning van deskundigen voor woningaudits?

Kunnen erkende deskundigen voor energieprestatiecertificaten ook woningaudits doen en vice versa?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 499 van 9 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

1. Momenteel is enkel het energieprestatiecertificatensysteem voor nieuwbouw van toepassing (besluit van de Vlaamse Regering van 2 december 2005). Het energieprestatiecertificaat voor nieuwbouw kan enkel worden afgeleverd door de verslaggever. Een verslaggever wordt in het Energieprestatiedecreet van 7 mei 2004 gedefinieerd als een natuurlijke persoon die in opdracht van een aangifteplichtige de EPB-aangifte opstelt en die beschikt over een diploma van architect, burgerlijk ingenieur architect, burgerlijk ingenieur of industrieel ingenieur. De functie van verslaggever kan ook worden waargenomen door de architect die belast is met het ontwerp van het gebouw of met de controle op de uitvoering van de werkzaamheden. Er geldt geen specifieke erkenningsregeling. Ten aanzien van de houders van het diploma van architect geldt het vermoeden van deskundigheid.
2. Op datum van 9 juni werden reeds 210 energiedeskundigen erkend in het kader van het besluit van 17 juni 2005 houdende erkenning als energiedeskundige voor woningen en houdende de uitvoeringsvoorwaarden van de energieaudit voor woningen. Er waren op die datum ook nog 25 aanvragen in behandeling. Deze energiedeskundigen kunnen een energie-audit afleveren die fiscaal aftrekbaar is, maar geen energieprestatiecertificaat.
3. Het stappenplan voor de invoering van energieprestatiecertificaten dat door de Vlaamse Regering op 22 juli 2005 werd goedgekeurd, gaat uit van een behoefte van 1000 energiedeskundigen. Voor het afleveren van fiscaal aftrekbare energie-audits zijn momenteel voldoende energiedeskundigen beschikbaar. De verwachting is dat het aantal erkenningen dit jaar verder zal stijgen tot een driehonderdtal.
4. De Europese richtlijn 2002/91/EG bepaalt dat het energieprestatiecertificaat dient te worden afgeleverd door gekwalificeerd personeel. Het Vlaamse Gewest heeft deze verplichting voor nieuwbouw ingevuld door een diplomavereiste op te leggen. Deze aanpak is voor energieprestatiecertificaten voor nieuwbouw het gemakkelijkst te controleren én biedt de beste garantie qua deskundigheid. Indien men ook op basis van ervaring zou toegelaten worden, dient de overheid een uitgebreide en gedetailleerde erkenningsregeling op te bouwen en zal er betwisting (kunnen) ontstaan over wat de benodigde "ervaring" is. Het gaat in het geval van het verplicht energieprestatiecertificaat voor nieuwbouw immers om veel meer gedetailleerde en gecompliceerde berekeningen én een grotere aansprakelijkheid dan bij gewone energiedeskundigen in het kader van de vrijwillige fiscaal aftrekbare energieaudit. Op basis van een diplomavereiste kan men, gezien de opleiding, uitgaan van een vermoeden van deskundigheid. Het Arbitragehof heeft ondertussen bevestigd dat dit criterium een objectief karakter heeft.

De erkenningsvoorwaarden voor een energiedeskundige die een fiscaal aftrekbare energieaudit mag afleveren, zijn vastgelegd in het besluit van 17 juni 2005. De erkenningsvoorwaarden komen er vooral op neer dat een opleiding moet worden gevolgd en met goed gevolg een praktische en theoretische proef moet worden afgelegd.

Welke erkenningsvoorwaarden zullen worden opgelegd aan energiedeskundigen die een energieprestatiecertificaat voor bestaande woningen mogen afleveren, is nog niet vastgelegd. Deze regelgeving zal volgens de huidige planning tegen eind 2007 in voege treden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 503
van 13 juni 2006
van **ELS ROBEYNS**

Autosnelwegen - Afstandmarkeringen

Het verkeer veiliger maken, is het streven van iedereen die met verkeersbeleid te maken heeft. Ongevallen voorkomen en zo menselijk leed besparen, is dan ook een absoluut prioritaire doelstelling. Alle elementen en suggesties die kunnen bijdragen tot een veiliger verkeer moeten dan ook onderzocht worden en desgevallend in concrete acties worden omgezet.

Ik wens de aandacht van de minister te vestigen op de problematiek van de ongevallen op onze autosnelwegen.

De voorbije jaren is het beleid erin geslaagd het aantal (dodelijke) ongevallen op de openbare weg te verminderen. Een positieve tendens die zich echter niet doorzet op de autosnelwegen, zo blijkt uit de recentste verkeersbarometer van de federale regering.

Onvoldoende afstand houden, is de hoofdoorzaak van ongevallen op autosnelwegen. Uit cijfers van het bureau voor verkeershandhaving in Nederland blijkt dat maar liefst 90 % van alle kop-staartbotsingen op de snelwegen een direct gevolg is van te weinig afstand bewaren. Volgens een onderzoek van het Korps Landelijke politie in Nederland is te weinig afstand bewaren tevens de grootste ergernis voor Nederlandse autobestuurders.

De cijfers van de verkeersbarometer van de federale regering tonen aan dat het probleem van het te weinig afstand bewaren op onze Belgische en Vlaamse autosnelwegen even urgent is als bij onze Noorderburen. In ieder geval wijzen de cijfers van de verkeersbarometer duidelijk op het extra risico voor ongevallen op autosnelwegen en op de relatie tussen de ongevallen op autosnelwegen en bumperkleven (te weinig afstand bewaren). 40 % van alle ongevallen op onze autosnelwegen zijn zogenaamde kop-staartbotsingen. 90 % van dit type botsingen is te wijten aan het onvoldoende afstand houden.

Dat het ook anders kan en dat beleidsinitiatieven voor een trendbreuk kunnen zorgen, bewijst onder meer het Franse beleid. Zo heeft het aanbrengen van afstandmarkeringen langs de autosnelwegen er daar mee toe bijgedragen dat op de Franse autosnelwegen het aantal ongevallen met doden en gewonden wel daalt, dit in tegenstelling tot ons land en Nederland.

Het concept is vrij eenvoudig. Grote borden langs de autosnelweg wijzen de automobilisten er op de afstand die zij tegenover hun voorligger moeten bewaren naargelang hun snelheid. De scheidingslijn tussen het rechterbaanvak en de pechstrook bestaat in Frankrijk uit markeringslijnen van 38 meter met daartussen telkens een onderbreking van 14 meter. Op die manier helpt de wegmarkering bestuurders om eenvoudig en correct in te schatten wat zij moeten doen om een veilige afstand tegenover hun voorligger te bewaren.

De budgettaire impact is vrij beperkt, omdat het aanbrengen van dergelijke markeringen gekoppeld kan worden aan het onderhoud van de bestaande markeringen. Enkel de aanschaf en de plaatsing van de begeleidende borden zijn meerkosten.

Ik wijs er ook op dat terzake reeds een tiental jaar geleden door de Vlaamse overheid een proefproject is opgezet, waarbij de onderbroken scheidingslijn op een beperkt gedeelte van een snelweg werd toegepast. Het mag echter duidelijk zijn dat dergelijke maatregel pas ten volle zijn effectiviteit bewijst indien deze op het volledige traject van de Vlaamse snelwegen wordt toegepast.

Het Vlaams Gewest staat als wegbeheerder in voor het onderhoud van de autosnelwegen.

1. Werd het proefproject van destijds geëvalueerd en zo ja, met welk resultaat?
2. Zijn er plannen voor een algemene implementatie van een dergelijk systeem, met begeleidende sensibiliseringsborden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 503 van 13 juni 2006

van **ELS ROBEYNS**

---

1. De combinatie van onvoldoende afstand houden tot de voorgaande wagen en een mogelijke verslappening van de aandacht, is zeer nadelig voor de verkeersveiligheid, in het bijzonder van vrachtverkeer op autosnelwegen. Bij plots opduikende mist wordt deze combinatie nog “dodelijker”.

Behalve het aspect “gevaar” is een gebrek aan tussenafstand tussen 2 opeenvolgende wagens op autosnelweg ook zeer vervelend voor wie de autosnelweg wil oprijden. Het is dan moeilijk om, op het einde van de oprit, een plaats in te nemen tussen de wagens op de meest rechtse rijstrook. Ook bij het verlaten van de autosnelwegen kan het vervelend zijn wanneer de meeste rechtse rijstrook grotendeels wordt ingenomen door vrachtwagens die onvoldoende onderlinge afstand houden. De (personen)wagen die dan veelal en deels noodgedwongen op de 2de rijstrook rijdt, heeft het niet gemakkelijk om doorheen de rij dicht bij elkaar rijdende vrachtwagens “te breken”.

Een minimum onderlinge tussenafstand wordt juridisch (enkel) opgelegd door artikel 18 van het verkeersreglement voor bijzondere omstandigheden en/of bepaalde categorieën van voertuigen.

Deze opgelegde (minimum) onderlinge afstand bedraagt :

- 15 m voor voertuigen van meer dan 7,5 ton op bruggen;
- 50 m voor voertuigen van meer dan 7,5 ton of langer dan 7 m buiten de bebouwde kommen ;
- 50 m voor voertuigen die in konvooi rijden, buiten de bebouwde kommen.

Voor andere wagens, en in het bijzonder personenwagens, is er geen wettelijke minimum tussenafstand. De zogenaamde “2 secondenregel” wordt algemeen aanbevolen.

Deze regel is relatief eenvoudig toe te passen (door alle weggebruikers) : tussen het ogenblik dat de voorganger voorbij een bepaald (goed zichtbaar) punt rijdt en het ogenblik dat de volgende wagen voorbij dat zelfde punt rijdt, moeten minstens 2 seconden verlopen.

Een aantal jaren geleden, naar aanleiding van een bijzonder dramatische kettingbotsing op de E17, werd onderzocht hoe de weggebruikers kunnen geholpen of aangespoord worden om de veilige tussenafstanden beter te respecteren.

In Vlaanderen werd ervoor geopteerd om op een aantal plaatsen in het midden van de (rechter) rijstrook een aantal (V-vormige) visgraatmarkeringen aan te brengen op afstanden van 50 m.

Deze visgraatmarkeringen kunnen voor meerdere doeleinden gebruikt worden:

- ze laten vrachtwagenbestuurders toe om op die plaatsen gemakkelijk na te zien of hun tussenafstand correct is. Deze chauffeurs kunnen op die manier regelmatig hun gebruikelijk aangehouden tussenafstanden “zelf meten” en zo nodig aanpassen.

- bij mist kunnen ze gebruikt worden om aan alle weggebruikers duidelijk te maken welke hun veilige snelheid is in functie van de zichtbaarheidsafstand op die plaats en dat tijdstip.

Borden naast de weg maken de weggebruikers duidelijk hoe zij die visgraatmarkeringen moeten gebruiken; deze toelichting is maximaal taalafhankelijk.

Van voormelde visgraatmarkeringen is telkens een beperkte reeks aangebracht, verspreid over het Vlaamse autosnelwegennet, maar zeker op plaatsen waar er meer kans is op mistvorming. Het is gebleken dat voormeld systeem van visgraatmarkeringen gebruiksvriendelijk is.

In het Waalse Gewest worden geen visgraten in de rijstroken gemarkeerd, maar werden de randlijnen op bepaalde tussenafstanden onderbroken. Nog onafgezien van mogelijke juridische complicaties, bleek dat deze werkwijze voor de weggebruiker veel moeilijker te gebruiken was. Het is namelijk niet gemakkelijk om zijn oog gelijktijdig te fixeren op de wagens en op de langsmarkering op enige afstand van de wagen.

Zoals reeds hoger vermeld, wordt het systeem van visgraatmarkeringen in de rijstroken gunstig geëvalueerd en blijft het toegepast op autosnelwegen waar de risico's het grootst zijn.

2. Een veralgemening van dergelijk systeem, door vooral deze visgraten om de 50 m te markeren, wordt niet overwogen, onder meer omdat het (visueel) te vermoeiend zou zijn voor de automobilist en hierdoor het voordeel zou verloren gaan.

Naast het markeren van voormelde visgraten, doet de Federale Politie ook aan handhaving van de wettelijke tussenafstand van 50 m tussen twee vrachtwagens, vanaf bruggen over de autosnelwegen. Daartoe werden voor een aantal bovenbruggen, enkele dwarse strepen gemarkeerd.

De handhaving zelf (= meting van de tussenafstand en eventueel proces-verbaal opstellen) gebeurt echter door de politie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 505
van 13 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Windturbines - Rendement

Enige weken geleden was de minister aanwezig op de plechtige ingebruikname van twee nieuwe windmolens op het grondgebied van de gemeente Puurs.

Niet ver daar vandaan, aan de elektriciteitscentrale van de gemeente Schelle staan eveneens drie windmolens die zes jaar geleden werden geplaatst.

Naar verluidt zou het rendement daarvan tegenvallen. Ze zouden pas vanaf een windkracht van 4 beaufort beginnen renderen en bij een windkracht van meer dan 7 beaufort moeten worden stilgelegd.

1. Beschikt de minister over gegevens die deze bewering bevestigen dan wel ontkrachten?
2. Is hij op de hoogte van het bestaan van zogenaamde “windside windturbines”, die heel wat kleiner zijn maar die per jaar gemiddeld 50 % meer elektriciteit zouden genereren dan de grote windmolens die her en der in Vlaanderen opgesteld staan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 505 van 13 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. De laatste jaren kent de windenergiesector een enorme groei, ook in Vlaanderen. Hierbij is ook een sterke evolutie waar te nemen wat betreft de technologische expertise. Het windmolenpark in Schelle werd in april 2001 in dienst genomen en bestaat uit 3 windturbines van elk 1,3 MW. Het is duidelijk dat de windopbrengst sterk locatieafhankelijk is en dat het jaarlijkse windaanbod maximaal is aan zee waar het minst obstakels aanwezig zijn. In het binnenland is het windaanbod meer verstoord. Daarnaast spelen turbinetechnische parameters een rol. Elke fabrikant bepaalt binnen welke spectrum aan windsnelheden de windturbine kan functioneren. Deze specificatie kent zowel een ondergrens, de minimale windsnelheid waarbij de turbine kan beginnen draaien, als een bovengrens, de maximale snelheid waarbij de windturbine om technische en veiligheidsredenen “uit de wind” wordt gezet. In 2005 werd voor het windmolenpark in Schelle een gemiddelde jaaropbrengst gerealiseerd overeenkomend met de verwachtingen voor deze locatie.
2. Het Finse Windside Productions produceert verticale, kleine windmolens, vooral bedoeld voor het opladen van batterijen. Deze verticale-as turbines zijn zowel qua grootte als qua vermogen klein te noemen ten opzichte van de klassieke windturbines. Momenteel worden deze turbines ingezet in extreme klimaten op Antarctica, in de Sahara of op schepen in de Stille Oceaan om als stand-alone systemen via batterijen stroom te leveren. De toepassing in deze extreme omstandigheden maakt dat deze toestellen met specifiek materiaal worden vervaardigd en daardoor relatief duur zijn bij toepassing in normale weersomstandigheden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 509
van 16 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Scheldedijken - Wielertoeristen

De jongste tijd is er nogal wat ongenoegen over het gebrek aan veiligheid op de Scheldedijken, met name over het feit dat grote groepen wielertoeristen aan hoge snelheid op de dijken fietsen.

Beschikt de minister over gegevens waaruit blijkt dat er zich effectief een probleem van veiligheid voordoet op de Scheldedijken?

Zijn er meer bepaald cijfers voorhanden over het aantal ongelukken of incidenten dat zich heeft voorgedaan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 509 van 16 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het is een feit dat vooral grote groepen wielertoeristen op sommige tijdstippen de jaagpaden van de Scheldedijken volledig in beslag nemen. Dit wordt niet altijd in dank afgenomen door andere gebruikers, zoals skeelers, wandelaars en andere fietsers.

Al blijkt het over een veelgehoorde klacht te gaan, toch is deze tot op heden niet schriftelijk of via een ander kanaal kenbaar gemaakt aan de beheerder van de Scheldedijken.

A fortiori zijn er daarom geen cijfers bekend.

Cijfermateriaal over mogelijke ongelukken of incidenten is evenmin beschikbaar.

Mochten er zich toch ongelukken of incidenten hebben voorgedaan, dan werden deze niet meegedeeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 513
van 21 juni 2006
van **MARC CORDEEL**

Binnenvaart - Vaarrechten

In de Beleidsbrief “Openbare Werken” – Beleidsprioriteiten 2005-2006” lezen we dat Vlaanderen meer dan ooit inzet op het nemen van initiatieven en maatregelen die het gebruik van de binnenvaart als transportmodus stimuleren en die een modale verschuiving van het goederenvervoer van weg naar binnenvaart beogen.

Eén van de voorstellen voor de uitvoering van het Geïntegreerd Europees Actieplan voor de Binnenvaart “Naiades” in Vlaanderen omvat de afschaffing van de vaarrechten.

Sedert 6 maart 2006 zijn de vaarrechten op de Waalse vaarwegen afgeschaft, terwijl in Vlaanderen (en in Brussel) vooralsnog 0,00025 euro per ton/km aangerekend wordt.

Aangezien een binnenvaartondernemer vrij zijn route kan kiezen, zal hij vanaf nu dus vaker geneigd zijn om via vaarwegen te varen waarop geen vaarrechten dienen te worden betaald, met andere woorden, via Wallonië.

Bijvoorbeeld: een vracht uit Vlissingen naar Charleroi gaat normaal over Brussel. Dit kan nu zonder vaarrechten via Luik of via de Bovenschelde en Strépy.

Het is daarom wenselijk dat inzake de vaarrechten ook in Vlaanderen en Brussel snel naar een nultarief zal worden gegaan.

Zijn er plannen om in navolging van Wallonië, ook in Vlaanderen de vaarrechten af te schaffen en zo ja, binnen welke termijn?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 513 van 21 juni 2006

van **MARC CORDEEL**

De Vlaamse Regering kiest er inderdaad voor om het gebruik van de binnenvaart voor het vervoer van goederen te stimuleren. Daardoor kan de mobiliteit en de veiligheid op onze wegen verhoogd worden.

Het Naiades-programma van de Europese Commissie voorziet in de ontwikkeling van een kader voor de aanrekening van de infrastructuurkosten voor alle vervoersmodaliteiten.

Dit kader moet ervoor zorgen dat de externe kosten worden geïnternaliseerd, in het bijzonder de kosten verbonden aan ongevallen, luchtvervuiling, lawaai en congestie.

De Europese Commissie zal zelf een overlegproces starten in verband met de kwestie van aanrekening van infrastructuurkosten.

De reglementering betreffende vaarrechten zoals vervat in art. 79 t.e.m. art. 88 van het Algemeen Reglement der Scheepvaartwegen van het Koninkrijk, is federaal. Wel zijn de Gewesten bevoegd voor het vaststellen van de hoogte van het vaarrecht. In die zin heeft Wallonië dit recht verlaagd naar nul in plaats van afgeschaft. In Vlaanderen werden de vaarrechten al op 1 januari 2000 teruggebracht naar 0,00025 eurocent / ton km.

Het afschaffen van de vaarrechten in Vlaanderen is binnen de context van Naiades niet aan de orde.

Het Vlaamse Gewest heeft er steeds voor geopteerd om de vaarrechten niet naar nul te herleiden, onder meer omdat de registratie in het kader van de scheepvaartrechten gebruikt wordt om aan de internationale verplichtingen zoals het aanleveren van statistieken, te voldoen.

De ervaring met de huidige tariefzetting geeft aan dat de hoogte van deze vaarrechten en de lay-out van het netwerk zo zijn dat zij geen aanleiding geven tot substantiële andere routekeuzes.

Tevens zou het naar nul herleiden van de vaarrechten aanleiding geven tot het invoeren van een meldplicht om aan de bovenvermelde internationale verplichtingen te voldoen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 518
van 23 juni 2006
van **LUDO SANNEN**

Energiezuinig wonen - Sensibilisering via tv-programma's

Energiezuinig, energiebesparend en milieuvriendelijk bouwen, is één van de krachtlijnen van deze Vlaamse Regering. De overheid tracht dit op verschillende manieren te stimuleren, door het opleggen van verplichtingen (bijvoorbeeld de energieprestatieregeling), door het stimuleren via financiële of fiscale maatregelen of door sensibilisering in het algemeen.

In dat kader zouden de media een belangrijke rol kunnen spelen. Er zijn immers heel wat tv-programma's op verscheidene zenders die aandacht hebben voor bouwen, huisinrichting of huisvesting.

De vraag rijst in welke mate de minister bestaande tv-programma's wil stimuleren meer aandacht te hebben voor energiebesparing en milieuvriendelijkheid, of de zenders wil stimuleren om nieuwe tv-programma's te ontwikkelen.

1. Neemt de minister sensibiliseringsinitiatieven voor energie- en milieuvriendelijk bouwen via tv-programma's?
2. Voorziet de minister daarvoor middelen, bijvoorbeeld uit het eengemaakte Energiefonds?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 518 van 23 juni 2006

van **LUDO SANNEN**

1. In het verleden werd reeds af en toe informatie van de Vlaamse overheid over energiebesparing via televisieprogramma's verspreid. Zo werkt de Vlaamse overheid voor het thema energiebesparing al meerdere seizoenen mee met het VTM-programma 'Huis en Thuis'.

- Seizoen 2001-2002: 1.198.561 BEF voor de aankoop van 3 uitzendingen van 3 minuten
- Seizoen 2002-2003: 21.780 euro voor de aankoop van 2 uitzendingen van 3 minuten.
- Seizoen 2004-2005: 21.850,58 euro voor de aankoop van 1 + 5/6 uitzendingen van 3 minuten (samenwerking met afdeling huisvesting, Aminoal en Vlaamse Infolijn voor in totaal 4 uitzendingen).
- Seizoen 2005-2006: 24.139,50 EUR voor de aankoop van 3 uitzendingen van 2 minuten

In het verleden werd ook al onderzocht om via andere (betalende) televisieprogramma's een sensibiliserende boodschap te verspreiden. Op de regionale televisie loopt reeds enkele jaren een tegenhanger van Huis en Thuis, meer bepaald 'bouw- en woonadvies'. Voor dit programma werd tot op heden nog geen overeenkomst gesloten.

Ook andere pistes werden onderzocht, zonder gunstig resultaat: The Block (VT4), Onder Hoogspanning (Electrabel-programma op Kanaal 2), De Antwerpse Woonkijker (AVS), VRT-teletekst, een nieuw te ontwikkelen programma rond bouwen en wonen op Kanaal Z.

Eénmalig werden naar aanleiding van de Maand van de Energiebesparing in oktober 2004 bepaalde radioprogramma's gesponsord om het thema energiebesparing aan bod te laten komen via een wedstrijd (3 uitzendingen op Radio 2 en gedurende 1 week een avondprogramma op studio Brussel tegen een kostprijs van 11.521,62 euro plus ongeveer 1500 euro prijzen).

Over het algemeen wordt ondervonden dat de media-aankoop van gesponsorde televisie- en radiouitzendingen vrij duur is. Bovendien kan de Vlaamse overheid voor dergelijke uitzendingen meestal niet genieten van de overheidskortingen, die wel van toepassing zijn voor de aankoop van klassieke televisiespots.

Een actief persbeleid is minstens even doeltreffend om via de vrije nieuwsgaring bepaalde thema's in de media aan bod te laten komen.

2. Momenteel worden in het Energiefonds geen extra middelen voorzien voor sponsoring in televisieprogramma's. Opportuniteiten die zich op dat vlak nog aandienen, zullen onderzocht worden en desgevallend zal met bepaalde programma's een overeenkomst gesloten worden.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 521
van 23 juni 2006
van **PATRICK LACHAERT**

Aansluitingsverplichting op rioleringsnet - Afwijkingen

In Vlaanderen zijn zowel het Vlaams Gewest, de gemeenten als de gezinnen verantwoordelijk voor het zuiveren van huishoudelijk afvalwater. Waar het financieel en technisch niet haalbaar is om individuele woningen aan te sluiten op een centrale zuivering, moet de burger er zelf voor instaan.

Volgens de huidige wetgeving is Vlaanderen ingedeeld in vier zuiveringszones. Zone A: gerioleerd en aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI), zone B: gerioleerd en een aansluiting op een RWZI is gepland, zone C: gerioleerd gebied, maar niet aangesloten op een RWZI (dus lozen in gracht of oppervlaktewater), en niet-gerioleerd gebied.

Waar riolering ligt, is men verplicht aan te sluiten op die riolering. De kosten die hieraan verbonden zijn, vallen ten laste van de burger. In principe moeten de gemeenten nagaan of deze aansluitingsplicht is nagekomen.

In een aantal gevallen is het echter technisch onmogelijk om bestaande woningen aan een nieuw aangelegde riolering aan te sluiten, bijvoorbeeld wanneer de bestaande septische putten, die het afvalwater opvangen, lager liggen dan de riolering op het straatniveau, waardoor het water opgepompt zou moeten worden met alle problemen van dien. Als deze putten zich dan ook nog aan de achterzijde van de woning bevinden, kunnen zich bovendien problemen voordoen bij het aanleggen van nieuwe leidingen, die soms door de fundering van de bestaande huizen moeten worden aangelegd, wat niet altijd mogelijk is. Het installeren van een IBA (individuele behandeling van afvalwater) is dan de beste oplossing voor iedereen, doch mag niet, rekening houdende met de aansluitingsverplichting zoals vervat in Vlarem II.

1. Voorziet de minister uitzonderingen op de aansluitingsverplichting op het rioleringsnet, indien zich dergelijke technische en bouwkundige problemen voordoen? Op welke basis worden deze uitzonderingen dan verleend?
2. Voorziet de minister een aanpassing aan Vlarem II, zodat het mogelijk wordt onder bepaalde voorwaarden van de aansluitingsverplichting op het rioleringsnet af te wijken en alsnog een IBA te plaatsen, en zo neen, waarom niet?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 521 van 23 juni 2006

van **PATRICK LACHAERT**

---

1. De aansluiting op de riolering is volgens de huidige VLAREM-reglementering een algemene verplichting waarop geen uitzonderingen worden toegestaan. In die specifieke gevallen waar, omwille van de helling van het terrein, kunnen de woningen achteraan lozen i.p.v. aan de straatkant kan er steeds geopteerd worden om deze lozingen achteraan op te vangen en dan verderop aan te sluiten op het rioleringsnetwerk. Door deze wijze vervalt de last van het oppompen van het afvalwater voor de burger.
2. In het kader van de zoneringsplannen wordt momenteel de herziening van VLAREM II door mijn diensten voorbereid, o.a. in overleg met de VVSG. De herziening van de zuiveringszones en de hieraan gekoppelde rechten en plichten maken het voorwerp uit van deze herziening. Het principe van de aansluitplicht wil ik alleszins behouden, om de effectiviteit en de efficiëntie voor de waterwinning niet in het gedrang te brengen. De mogelijkheid van afwijking in bijzondere omstandigheden zal ik nog evalueren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 522
van 23 juni 2006
van **ERIK MATTHIJS**

Binnenvaart - Milieubeleid

In zijn infoblad van mei 2006 trekt Febiac conclusies uit een emissiestudie die zij samen met de FOD Mobiliteit en Vervoer liet uitvoeren door een studiebureau uit Leuven.

Het studiebureau stelt vast dat emissies bij het wegtransport spectaculair dalen, ondanks de sterke groei van de mobiliteit. Door de inspanningen van constructeurs en vernieuwende brandstoffen verwacht men nog een verdere daling, in die mate dat in 2020 per tonkm een binnenschip 5 keer meer NO_x zal produceren.

Het studiebureau verwacht dat het aantal vrachtwagenkilometers over 25 jaar met 37 % zal gestegen zijn.

Binnenvaart blijft in het kader van de mobiliteit noodzakelijk.

1. Op welke wijze kan de binnenvaart milieuvriendelijker gebeuren? Wordt er onderzoek gedaan naar milieuvriendelijker binnenvaart?
2. Wordt de binnenvaart gestimuleerd om zijn vervoer milieuvriendelijker te maken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 522 van 23 juni 2006

van **ERIK MATTHIJS**

---

1. Van oudsher is de binnenvaart een milieuvriendelijk transportmiddel. Alleen al door het schaafeffect scoort een binnenschip per ton-kilometer, qua brandstofverbruik en CO₂-uitstoot, drie tot vijf keer beter dan een vrachtwagen. Dit is dan ook één van de redenen waarom binnenscheepvaart in Europa wordt gestimuleerd. Bij de binnenvaart liggen de kosten van milieueffecten, ongevallen en verkeersopstoppingen ongeveer zeven keer lager dan bij het wegvervoer. Ook ten opzichte van de trein scoort een binnenschip goed voor bijna alle milieuparameters.

Voor andere emissies, zoals NO_x, roet en fijn stof, scoort het binnenschip eveneens zeer goed. Toch is het verschil hier veel kleiner omwille van de steeds strenger wordende Euro-emissionormen die Europa de wegtransporteurs sinds het begin van de jaren negentig oplegt.

Pas in 2005 zijn de eerste emissienormen voor de binnenscheepvaart ingevoerd. Daarom is de binnenvaart minder ver met het inzetten van schone motoren. In feite is ze nog maar net begonnen aan een inhaalbeweging. Het gebruik van milieuvriendelijke motoren heeft een positieve invloed op het verbruik, hetgeen met de scherpe stijging van de brandstofprijzen de binnenvaart ten goede komt.

In 2004 heeft het VITO, in opdracht van de VZW Promotie Binnenvaart, de milieuprestaties van de binnenvaart onderzocht en een vergelijking gemaakt van de externe milieukosten van de weg, spoor en binnenvaart.

Het VITO stelde vast dat de NO_x-uitstoot van een binnenschip per ton-kilometer iets lager is dan van een vrachtwagen in vlot verkeer en ongeveer de helft van een vrachtwagen in de file. In de periode 1990-2010 daalt de uitstoot van NO_x per ton-kilometer met 37%.

Het aandeel van de binnenvaart in de sociaal-economische kosten van de vervoersmodi bedraagt minder dan 1%. Samen met het lage brandstofverbruik maakt dit de sector tot één van de meest duurzame vormen van vervoer. Deze prestatie is geen reden om stil te staan. In het volgend decennium dreigt het milieuverhaal van de binnenvaart enigszins in de verdrukking te geraken. Daarom zal de binnenvaart zich aanpassen aan de algemene trends naar zuiverder en energie-efficiënte motoren, en naar properder brandstof.

De NO_x (en PPM)-uitstoot door de binnenvaartschepen is voor 88% van aandrijfmotoren en voor 12% van boegschroefmotoren en generatoren afkomstig. Er zijn in principe twee opties om de uitstoot van NO_x en roetdeeltjes te beperken: ervoor zorgen dat er minder van deze schadelijke emissies ontstaan tijdens het verbrandingsproces in de motor of door de motor geproduceerde emissies na het verlaten van de motor een nabehandeling te geven en zo onschadelijk te maken.

De inhaalbeweging van de binnenscheepvaart is wenselijk, want hoewel de milieuvoorsprong tegenover het wegverkeer aanzienlijk blijft, is het verschil de afgelopen jaren toch verminderd. Hoewel het VITO concludeert dat ook in 2010 de uitstoot van zwaveldioxide (SO₂) in de binnenvaart nog hoger zal liggen dan in het wegverkeer, en dat het wegverkeer bij filevrij verkeer in 2010 ook minder stikstofdioxides (NO₂) zou uitstoten dan de binnenvaart, concluderen de onderzoekers dat deze factoren niet opwegen tegen het globale plaatje van externe milieukosten tengevolge van schadelijke uitlaatgassen, waarvoor de binnenvaart beter blijft scoren.

2. Tot op heden zijn er geen overheidsmaatregelen, waardoor de binnenvaart wordt gestimuleerd om milieuvriendelijker te vervoeren en energie bewuster te varen. Aan het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV werd opdracht gegeven na te gaan in hoeverre een steunmaatregel van de binnenvaartsector wegens de scherpe stijging van de brandstofprijzen, in de vorm van een subsidiëring van zuiniger motoren kan worden overwogen. Hiertoe zal door de bestaande scheepvaartmotoren te vervangen door emissiearme motoren, die vandaag op de markt zijn, de NOx-uitstoot met minstens 35% worden verminderd. Scheepvaartmotoren hebben een relatief lange levensloop (gemiddelde leeftijd is dertien jaar). Het plaatsen van een nieuwe motor is de zwaarste financiële investering tijdens de exploitatie. De Vlaamse binnenvaartondernemer aarzelt evenwel emissiearme motoren te plaatsen. Deze motoren functioneren correct met zwavelarme (max 0,005 %) diesel. Indien deze brandstof niet wordt gebruikt, ontstaat versnelde slijtage aan de motor. Deze zwavelarme diesel wordt vandaag nagenoeg niet aangeboden aan de binnenvaart door de bunkerfirma's.

De binnenvaartondernemer dient dan ook rekening te houden met meer onderhoudskosten (veel sneller vervangen van onderdelen). Soms vervalt de waarborg indien de “verkeerde” gasolie wordt getankt.

De voorbije jaren is en wordt er in Europa veel onderzoek gedaan naar brandstofbesparende en emissiereducerende technieken. Uitlaatgassen-nabehandelingssystemen voor de binnenvaart zijn volop in ontwikkeling. Verschillende systemen worden momenteel getest. Deze systemen werken enkel met zwavelarme brandstof. Zodra deze beschikbaar zijn op de binnenvaartmarkt, kan het gebruik van roetfilters, katalysatoren en andere uitstootbeperkende technieken worden gestimuleerd. Beschikbaar zijn nieuwe types (voortstuwing) waarmee een brandstofbesparing van 10% tot 25% kan worden gerealiseerd. Het nadeel van deze nieuwe systemen is dat deze schroeven zeer kwetsbaar zijn, met als gevolg hogere onderhoudskosten en dure reparatiekosten.

Een benchmarking-studie onderzoekt de sterkten en de zwakten van een buitenlandse regeling en de mogelijkheid om deze regeling door te vertalen.

De binnenvaart kan in principe ecologische steun krijgen voor het plaatsen van een gasmotor.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 535
van 6 juli 2006
van **CARL DECALUWE**

Schelde-Seine-project - Leiebrug Ooigem-Desselgem

In het kader van het project Seine-Schelde is de aanpassing van de Leie voor schepen tot 4.400 ton opgenomen. Dit impliceert dat de doorgang onder de Leiebrug in Ooigem-Desselgem zowel in de hoogte als in de breedte verruimd moet worden. Vergelijkbaar met de situatie van de Olsenebrug in Dentergem moet zodoende ook hier een nieuwe brug gebouwd worden.

De uiteindelijke aanbesteding van het project zou ten vroegste gebeuren in het voorjaar van 2007. Medio vorig jaar werd alle voorbereidende informatie verzameld zoals opmetingen, ligging, nutsleidingen, bestaande geotechnische gegevens,...

Toen was nog niet duidelijk in welke mate onteigend zal moeten worden, uitsluitel hieromtrent werd verwacht in de tweede helft van 2005.

1. Wat houdt het project concreet in?
2. Wat is de stand van zaken?
3. Wanneer zullen de werken aan deze brug aanvangen?
4. Wat is de geraamde kostprijs van het project?
5. In welke mate zal er onteigend moeten worden? Voor wanneer zijn die onteigeningen gepland? Voor welk bedrag?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 535 van 6 juli 2006

van **CARL DECALUWE**

---

1. Het project voorziet het herbouwen van de brug over de Leie op de huidige locatie en de hiermee gepaard gaande werken. Wat het gabarriet onder de brug betreft, deze houdt rekening met het gabarriet van het project Schelde-Seine.

Met betrekking tot de vormgeving van de brug, werd in samenspraak met de Vlaamse Bouwmeester gekozen voor eenzelfde type als de recent herbouwde brug over de Leie te Olsene (stalen boogbrug).

2. Onderstaande timing voor de realisatie van het project wordt vooropgesteld:
  - verzamelen nuttige informatie, zoals opmeting, ligging nutsleidingen, bestaande geotechnische gegevens: in uitvoering ;
  - het ontwerp van het lengteprofiel over de brug en de aansluitende wegen is reeds uitgetekend in de loop van het jaar 2005 ;
  - vastlegging van het concept van de brug: voorzien tegen eind 2006 ;
  - definitief ontwerp brug en herinrichting van de beïnvloede omgeving, en, start opmaak van het bestek: eind 2006 ;
  - aanvraag stedenbouwkundige vergunning en finaliseren van het aanbestedingsdossier: voorjaar 2007.
3. De aanbesteding van de werken is volgens de huidige vooruitzichten en mits hiervoor de nodige kredieten kunnen worden vrijgemaakt, voorzien in de loop van 2007. De werken kunnen, na aanbesteding ervan, pas aanvatten wanneer de nutsleidingen die thans over de huidige brug liggen, herlegd zijn in een onderboring onder de Leie.
4. In de huidige fase van het project is het vooralsnog onmogelijk een kostprijs voorop te stellen.
5. Bij het uittekenen van het lengteprofiel van de brug en de aansluitende wegen, is gebleken dat geen bijkomende onteigeningen van eigendommen noodzakelijk zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 539
van 6 juli 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Scheldeveren - Rolstoelgebruikers

De regio die tegenwoordig ook bekend staat als de streek van de “Stille Waters” trekt de jongste jaren heel wat recreanten en toeristen aan.

Rolstoelgebruikers vestigen er de aandacht op dat van de verschillende veerdiensten die op de Schelde opereren tussen de brug van Temse en de brug van Dendermonde, er geen enkele door hen kan worden gebruikt. Aan elk van de veren werden weliswaar hier of daar aanpassingen uitgevoerd, maar ofwel is de boot nog niet aangepast, ofwel is één van de beide steigers ontoegankelijk.

Kan de minister bevestigen dat men zich bewust is van dit probleem?

Zijn er plannen om dit te verhelpen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 539 van 6 juli 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Het probleem van de toegankelijkheid van de veren voor rolstoelgebruikers is terdege gekend. Al enkele jaren wordt er een beleid gevoerd dat gericht is op de vernieuwing en modernisering van de veersteigers.

In functie van de beschikbare budgetten wordt getracht veersteigers te vervangen.

Recent werden door het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV nieuwe steigers in gebruik genomen te Tielrode, Hamme, Weert en Baasrode.

Dit najaar wordt de aanleg gepland van een nieuwe vlotsteiger in Sint-Amands, ter vervanging van de bestaande.

Het agentschap besteedt tevens bijzondere aandacht aan de aanpassing van de veerboten aan de wensen en noden van de rolstoelgebruikers. In elk nieuw contract dat voor de exploitatie van een openbaar veer wordt gesloten wordt aan de veerexploitant opgedragen de veerboot aan te passen aan de nieuwe normen met inbegrip van de eisen betreffende veiligheid en toegankelijkheid voor minder mobiele veerdienstgebruikers.

De oudere veerboten zullen op korte termijn worden vervangen.

De veren die beheerd worden door de DAB Vloot van het IVA Maritieme Dienstverlening & Kust:

- Toeristische veerdienst Lillo-Doel
- Veerdienst Kruikeke-Hemiksem
- Veerdienst Bazel – Hoboken

zijn in principe toegankelijk voor rolstoelgebruikers. Op de momenten dat er mogelijks wat hinder is door de getijdenwerking, worden rolstoelgebruikers geholpen door de bemanning van de veerboten.

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 151
van 19 mei 2006
van **HUBERT BROUNS**

Gemeentelijke fuifreglementen - Beleid

Het organiseren van een fuif brengt voor de organiserende vereniging heel wat werk met zich mee. Daarbij besteden de organisatoren ook heel wat zorg aan het beperken van de overlast voor de omwonenden. De wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid voorziet in verschillende regimes voor de organisatie van de veiligheid tijdens fuiven. De organisatoren kunnen een professionele bewakingsfirma inschakelen, of ze kunnen werken met een vrijwilligersregime en mensen uit de eigen vereniging inschakelen.

Bepaalde gemeenten leiden zogenaamde “fuifbuddies” op. Het gaat dan om vrijwilligers van lokale verenigingen die een vorming krijgen rond allerlei veiligheidsaspecten die bij het organiseren van fuiven komen kijken.

Nu blijkt evenwel dat een aantal gemeenten de organisatoren van fuiven de verplichting oplegt tot de inzet van professionele bewakingsfirma's. Dat roept toch wel een aantal bedenkingen op.

Niet alleen is er de vraag of een gemeente via een politiereglement de inzet van personen voor persoonscontrole kan verplichten en of ze daarbij kan opleggen dat er gebruik moet worden gemaakt van professionele bewakingsfirma's. Daarbij komt ook nog eens de bedenking dat private bewakingsfirma's verre van gratis werken en de kostprijs voor hun diensten gaat dan telkens ten koste van de opbrengt van georganiseerde fuiven. Voor verenigingen die een fuif organiseren om de kas te spijzen, is dit telkens een zware dobber. Uiteindelijk ontmoedigt dit het organiseren van fuiven. Daarbij aansluitend, wil ik overigens ook nog eens verwijzen naar het zogenaamde modelreglement “fuiven” van de provincie Antwerpen waarover minister Anciaux reeds begin vorig jaar ondervraagd werd (Handelingen C108 van 17 februari 2005, blz. 14-19). Dat modelreglement veroorzaakte heel wat commotie. Minister Anciaux liet toen weten dat hij zowel met de federale regering als met de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden contact zou opnemen teneinde tot een beter fuifklimaat te komen.

De vraag is tevens of het niet meer aangewezen is om de inrichting van een toegankelijk fuifloket in de gemeenten aan te moedigen. Dat zou de jongeren die een fuif willen organiseren, kunnen bijstaan in de praktische organisatie ervan én ze op de hoogte stellen van alle mogelijke verplichtingen die erbij komen kijken.

1. Heeft de minister enig zicht op het aantal gemeenten dat de inzet van professionele bewakingsfirma's bij de organisatie van fuiven verplicht? Ligt het binnen de bevoegdheid van de gemeenten om dergelijke verplichting op te leggen?

Heeft de minister zich reeds moeten uitspreken over gemeentelijke reglementen die een dergelijke verplichting bevatten?

2. Hoe staat de minister tegenover het modelreglement “fuiven” van de provincie Antwerpen?
In welke mate wordt dat reglement door de gemeenten ook als “model” gehanteerd?

Heeft de minister enig zicht op het aantal gemeenten dat een fuifloket heeft ingericht of een fuifgids heeft uitgegeven?

3. Heeft de minister enig zicht op het aantal gemeenten dat opleidingen tot “fuifbuddies” aanbiedt?

Werden of worden de gemeenten daartoe door de Vlaamse Regering aangemoedigd? Zo ja, vanuit welk oogpunt gebeurt dat?

4. Werd de minister het voorbije jaar daadwerkelijk gecontacteerd door minister Anciaux teneinde maatregelen voor een beter fuifklimaat uit te werken? Wat was daarvan het resultaat?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 151 van 19 mei 2006

van **HUBERT BROUNS**

Vooreerst kan ik u melden dat ik mij tot op heden nog niet heb moeten uitspreken over gemeentelijke reglementen die een dergelijke verplichting bevatten. Omdat ik de inhoud van het modelreglement “fuiven” van de provincie Antwerpen niet ken, heb ik het opgevraagd bij het Antwerpse provinciebestuur. Daarnaast werden alle Vlaamse provinciegouverneurs verzocht om zo spoedig mogelijk de statistische gegevens aan te leveren zodat ik uw overige vragen kan beantwoorden. Ten slotte kan ik u nog melden dat minister Anciaux mij nog niet heeft gecontacteerd om maatregelen voor een beter fuifklimaat uit te werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 152
van 19 mei 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Bibliothèque des Jeunes Linkebeek - Toelage

De provinciegouverneur van Vlaams-Brabant schorste enige tijd geleden de toelage aan de Bibliothèque des Jeunes, waartoe het gemeentebestuur van faciliteitengemeente Linkebeek een beslissing had getroffen. Het gaat om een tweede schorsing op rij. De gemeenteraad van 24 april zou op voorstel van het college van burgemeester en schepenen beslist hebben om de toelage toch te behouden. Ik ga ervan uit dat de gouverneur die beslissing andermaal zal schorsen.

Het gemeentebestuur van Linkebeek stuurt dit dossier daarmee in een straatje zonder einde. Dit getuigt natuurlijk van slecht bestuur en van onbehoorlijk gedrag vanwege het college van burgemeester en schepenen.

Welke maatregelen neemt de minister daartegen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 152 van 19 mei 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Met betrekking tot de toelage van het gemeentebestuur van Linkebeek aan de Bibliothèque des Jeunes, deel ik u mee dat ik deze toelage uit de begroting 2006 opnieuw heb geschrapt en aan de gouverneur van Vlaams-Brabant de opdracht heb gegeven om in opvolging hiervan de begrotingsrekening 2006 in het bijzonder te onderzoeken op een eventuele subsidie die niettegenstaande de hervaststelling van de begroting toch zou zijn ingeschreven.

Ingeval de gouverneur een dergelijke inschrijving zou vaststellen, dan moet die uit de begrotingsrekening verworpen worden.

Ik ben het met u eens dat de herinschrijving van dit krediet niet getuigt van behoorlijk bestuur van het gemeentebestuur van Linkebeek, waarvan vooral de inwoners van de gemeente het slachtoffer worden, onder meer omdat het bestuur de Vlaamse subsidies misloopt.

Ik heb daarom ook aan mijn collega Bert Anciaux, die functioneel bevoegd is voor de uitwerking van het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid, gevraagd of het niet aangewezen is dat er bijzondere handhavingsmaatregelen in het decreet worden opgenomen zodat onwillige gemeenten kunnen gedwongen worden om een erkende lokale openbare bibliotheek op te richten.

Ikzelf sluit mij niet aan bij het voorstel dat Linkebeek in dat verband doet, namelijk dat het percentage van 75 percent van de begroting dat jaarlijks moet besteed worden aan boeken in de Nederlandse taal zou moeten verminderd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 153
van 19 mei 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Verenigingen Vlaamse Rand - Gemeentelijke subsidies

In zijn antwoord op mijn vraag om uitleg van 31 mei 2005 over het wegwerken van de financiële discriminatie waarvan Vlaamse verenigingen in de Rand het slachtoffer zijn, kondigde de minister aan dat hij de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gelast had met het opstellen van een dossier terzake dat zou worden samengesteld na een deskundig onderzoek. De gouverneur zou de minister daarover een rapport moeten bezorgen (Handelingen C222 van 31 mei 2005, blz. 6 – 11).

Kan de minister bevestigen dat dit rapport ondertussen werd afgerond?

Tot welke bevindingen is de gouverneur gekomen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 153 van 19 mei 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Uw vraag met betrekking tot mogelijke financiële discriminatie van Vlaamse verenigingen door gemeentebesturen in de Vlaamse rand en het rapport van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, verwondert mij enigszins.

In de commissievergadering C64-CUL6 van 17/11/2005 van de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media heeft u immers, naar aanleiding van uw vraag om uitleg tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het onderzoek van de gouverneur van Vlaams-Brabant naar de subsidiëring van verenigingen in de faciliteitengemeenten van de Vlaamse Rand het volgende gesteld (zie Handelingen van het Vlaams Parlement, Zitting 2005-2006, 17/11/2005):

“De heer Luk Van Nieuwenhuysen: *Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, vorige maand heeft minister Keulen in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden in de marge van een antwoord op een vraag om uitleg van de heer Demesmaeker, een rapport van gouverneur De Witte van Vlaams-Brabant verspreid. Dat rapport is opgesteld na een onderzoek naar de subsidiëringspraktijken in de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand en naar mogelijke discriminatie van Vlaamse verenigingen. Het rapport verwijst onder meer naar het decreet Lokaal Cultuurbeleid dat twee verplichtingen bevat: enerzijds het oprichten van een cultureel adviesorgaan en anderzijds het inrichten van een erkende openbare bibliotheek.(...)”.*

Naar aanleiding van het verslag van 21 september 2005 met betrekking tot de huidige subsidiëringspraktijk in de zes Vlaamse Randgemeenten heb ik de gouverneur van Vlaams-Brabant gefeliciteerd met het verrichte opzoekingswerk en hem verzocht om met betrekking tot de subsidies blijvend een alerte houding aan te nemen.

Ik heb hem toen eveneens expliciet verzocht dat, als hij kennis zou krijgen van het feit dat gemeenten het de Nederlandstalige verenigingen nog op andere wijzen moeilijk maken, o.a. door het gebruik van gemeentelijke infrastructuur te bemoeilijken of door de effectieve uitbetaling van subsidies te laten aanslepen, hij in dat geval de besturen erop moet wijzen dat een dergelijke handelwijze onaanvaardbaar is wegens de schending van het gelijkheidsbeginsel en hen moet verzoeken de Nederlandstalige verenigingen niet te discrimineren.

Tenslotte kan u, naar aanleiding van het dossier Linkebeek (Bibliothèque des Jeunes), vaststellen dat de gouverneur inderdaad een alerte houding aanneemt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 154
van 19 mei 2006
van **JAN PEUMANS**

Socialehuisvestingsprojecten - Omgevingswerken

Artikel 80 van de Huisvestingscode, ingevoegd door de wet van 1 augustus 1978 en vervangen door de decreten van 30 oktober 1984, 5 juli 1989 en 8 juli 1996 voorziet – onder de door de Vlaamse Regering vastgestelde voorwaarden – in uitvoering van infrastructuur- en omgevingswerken bij socialehuisvestingsprojecten.

1. Graag ontving ik van de minister een overzicht per provincie van de uitgevoerde omgevingswerken voor 2003, 2004 en 2005, met vermelding van de kosten per uitgevoerd werk.
2. Hoe verklaart de minister dat het vaak zeer lang duurt vooraleer er in een woonwijk omgevingswerken worden uitgevoerd?
3. Gaat de minister ervan uit dat het huidige systeem naar behoren werkt? Of is er bijsturing nodig? Zo ja, op welke wijze en op basis van welke motivatie?
4. Is er wel voldoende inspraak voor de eindgebruiker? Zo niet, op welke wijze wordt hieraan tegemoet gekomen?
5. En meer algemeen : werd/wordt dit systeem van omgevingswerken voor socialehuisvestingsprojecten aan een evaluatie onderworpen?

Op welke wijze?

Met welke resultaten?

Hoe vertalen deze resultaten zich in de praktijk naar uitvoering?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 154 van 19 mei 2006

van **JAN PEUMANS**

---

1. De Vlaamse volksvertegenwoordiger vindt als bijlage twee overzichten van de uitgevoerde omgevingswerken per provincie voor 2003, 2004 en 2005, met vermelding van de kosten per uitgevoerd werk.

Voor alle duidelijkheid, omgevingswerken worden ofwel apart ontworpen en uitgevoerd (WO-dossiers) ofwel samen met de wegen en rioleringswerken (WI-dossiers) in één aanbestedingsbundel geïntegreerd.

2. Voor een aantal projecten worden de werken wel aansluitend op de woningbouw uitgevoerd. Voor andere projecten wordt er inderdaad vertraging vastgesteld, waarvoor verschillende redenen zijn:

- prioriteitsbepaling volgens de beschikbare financiële en personele middelen. Hiervoor wordt door de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur de volgende definitie gehanteerd voor het begrip “onbewoonbaarheid”: het ontbreken van wegen, riolering, essentiële toegangen en nutsvoorzieningen.
- complexere reglementering die, ondanks een zo goed mogelijke coördinatie, toch de duurtijd van de projecten negatief beïnvloedt (veiligheidscoördinatie, opstellen technisch verslag en conformverklaring uit te graven bodem,...);
- in bepaalde gevallen vrij lange doorlooptijden voor het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning;
- toename van overleg in ontwerpfase, vooral met de gemeentebesturen (terecht onderzoeken zij meer dan vroeger of bvb. de werken op beheersvlak haalbaar zijn bij overname na de definitieve oplevering).

Voor sommige projecten is een vrij late realisatie van omgevingswerken inherent aan:

- de wijze van realisatie van de woningen (voor sociale verkavelingen hebben de kopers van de kavels 5 jaar de tijd om hun woning te bouwen. De omgevingswerken kunnen natuurlijk pas uitgevoerd worden nadat de meerderheid van de kavels bebouwd is);
- de wijze van inplanting van de woningen (inplanting rond binnenpleinen, rond ondergrondse garages).

3. Het is uiteraard de bedoeling dat alle projecten op een gelijke manier worden behandeld en dat de omgevingswerken nauw aansluiten op de ingebruikname van de woningen. Mijn diensten geven in elk geval de voorrang aan projecten waar de bewoonbaarheid in het gedrang komt. In de andere gevallen kan in overleg met de lokale huisvestingsinstantie en de gemeente worden gezorgd voor een tijdelijke oplossing: indien het gaat om de klassieke berm van 2 m à 2,50 m is een tijdelijke verharding (steenslag) een goede oplossing. Ik stel trouwens vast dat in sommige private verkavelingen dit systeem zelfs als definitieve aanleg wordt gehanteerd.

In de nabije toekomst zal de entiteit belast met de aanleg van het publiek domein deel uitmaken van het extern verzelfstandigd agentschap VMSW. Dit betekent dat de overheid zal sturen op resultaten en minder op financiële en personele middelen, wat ongetwijfeld zal aanleiding geven tot een prikkel om nog beter presteren. Een excellente afstemming tussen de uitvoeringsprogramma's woningbouw/infrastructuur is een eerste verbeteractie. Een gestructureerd opvolgings- en bijsturingssysteem is eveneens een belangrijk instrument. Welnu, de afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur heeft proactief een Balanced Score Card ontworpen die heel kortelings operationeel zal zijn. Eén van de sleutelindicatoren die de Kritische Succesfactor "tijdigheid verbeteren" opvolgt is juist de "bewoonbaarheidindicator" die maandelijks per provincie het percentage onbewoonbare woningen t.o.v. het aantal gebouwde woningen zal weergeven in functie van de vooropgestelde ideale norm.

4. Een project wordt in zijn totaliteit (architectuur, wegen- en omgevingswerken) goedgekeurd op een plenaire vergadering. Voorafgaand aan die vergadering organiseert de lokale huisvestingsinstantie i.s.m. het gemeentebestuur een infovergadering voor de buurt. De geformuleerde opmerkingen worden besproken op de plenaire vergadering. Helaas zijn de bewoners van het project zelf op dat moment nog niet gekend, tenzij het gaat om renovatie van een sociaal huisvestingsproject. Voor nieuwe projecten wordt dat voor het luik omgevingswerken ondervangen door overleg in de ontwerpfase met de sociale huisvestingsmaatschappij en het gemeentebestuur.
5. Van 1999 tot en met 2002 heeft de afdeling een grootschalige studie laten uitvoeren op het stuk van de problematiek van aanleg van de publieke ruimte. Dit resulteerde in de publicatie 'Publieke ruimte, een andere aanpak', waarvan onder meer elk gemeentebestuur een exemplaar kreeg. Eén van de belangrijkste conclusies was dat de projecten veel meer op een integrale manier moeten worden benaderd. Dit geldt nog meer voor sociale huisvestingsprojecten, waar naast de publieke ruimte uiteraard ook de stedenbouwkundige en architecturale aspecten een kwaliteitsvolle benadering eisen.

Voor de afdeling was dit de aanleiding om de gescheiden benadering van enerzijds wegen- en rioleringswerken en anderzijds omgevingswerken, vaak in ontwerp bij twee verschillende studiebureaus, af te bouwen. Meer en meer worden integrale opdrachten (wegen-, riolerings- en omgevingswerken, de "WI" dossiers) uitgeschreven, zodat enerzijds soms moeizame coördinatie tussen twee studiebureaus en anderzijds vertraging bij realisatie kunnen worden vermeden. In dit geval worden de werken namelijk gezamenlijk aanbesteed. Er wordt een lange schorsing voorzien tijdens de bouw van de woningen. De omgevingswerken kunnen snel volgen, daar er geen aparte ontwerp- en aanbestedingsprocedure moet worden doorlopen.

BIJLAGEN

1. Lijst projecten Eigen werken WO – eerste vastlegging aannemer
2. Lijst projecten Eigen werken WI – eerste vastlegging aannemer

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2005-2006/KEULEN/154/antw.154.bijl.001.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2005-2006/KEULEN/154/antw.154.bijl.002.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 157
van 24 mei 2006
van **GREET VAN LINTER**

Gedetineerden onder elektronisch toezicht - OCMW-steun

Ik verneem dat de federale minister van Justitie eist dat het aantal gedetineerden die hun straf buiten de muren van de strafinrichting ondergaan, in juni tot 450 personen en tegen het jaareinde tot 600 personen moet stijgen.

Anderzijds verneem ik van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten dat de OCMW's zich voor een aantal problemen geplaatst zien die blijkbaar nog niet de nodige aandacht kregen. Aldus zouden gedetineerden op wie de regeling van het elektronisch toezicht van toepassing is, bij het OCMW aankloppen om een telefoonaansluiting te betalen. Het systeem van de enkelband zou enkel werken via de telefoon. Daarnaast dienen de betrokken personen ook aanvragen in voor een leefloon.

Naar verluidt geniet een gedetineerde die voltijds buiten de gevangenis muren onder elektronisch toezicht vertoeft een basisuitkering van 522 euro per maand van de Federale Overheidsdienst (FOD) Justitie, terwijl de persoon die de halve vrijheid geniet nul euro ontvangt. Het basisleefloon ligt meer dan 100 euro hoger.

1. Heeft de minister zicht op:

- het aantal personen dat aan de OCMW's heeft gevraagd het verschil bij te passen tussen de basisuitkering van de FOD Justitie en het leefloon van de OCMW's, de beslissingen die terzake werden getroffen en de kostprijs;
- het aantal personen in halve vrijheid die de steun van het OCMW hebben gevraagd, de beslissingen die terzake werden getroffen en de kostprijs;
- het aantal aanvragen voor regeling door het OCMW van telefoonaansluitingen en/of telefoonrekeningen door personen onder elektronisch toezicht en de kostprijs?

2. Heeft de minister reeds met de federale minister van Justitie en eventueel met zijn Waalse en Brusselse collega's contacten gehad over de problematiek? Zo ja, welke zijn reeds de resultaten, en zo nee, waarom niet?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 24 mei 2006

van **GREET VAN LINTER**

Als minister van Binnenlands Bestuur ben ik bevoegd voor de organisatie van en het administratief toezicht op de OCMW's (personeelszaken, benoemingen, patrimoniale verrichtingen, overheidsopdrachten, enz....). Het inhoudelijke sociaal beleid is de bevoegdheid van mijn collega Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 159
van 31 mei 2006
van **TOM DEHAENE**

Decreet intergemeentelijke samenwerking - Bevraging

In zijn Beleidsnota “Binnenlands Bestuur 2004-2009” stelt de minister een evaluatie van het decreet van 6 juli 2001 op de intergemeentelijke samenwerking in het vooruitzicht.

Daarbij werd verduidelijkt dat het niet de bedoeling was om de principes van het decreet in vraag te stellen. Wel zouden er partiële aanpassingen kunnen gebeuren om de toepassing van de aangenomen principes te verbeteren.

Deze intentie tot evaluatie van dit decreet werd ook doorgetrokken in de beleidsbrief van de minister die eind 2005 door het Vlaams Parlement werd besproken. In die beleidsbrief werd verwezen naar de organisatie van een bevraging naar de bevindingen van de betrokken actoren betreffende de concretisering van de doelstellingen van het decreet. Dat evaluatiedocument zal dan ter bespreking aan de bevoegde commissie van het Vlaams Parlement worden voorgelegd.

Het hoeft eigenlijk niet meer te worden gezegd dat het decreet van 6 juli 2001 het gegeven van de intergemeentelijke samenwerking grondig door elkaar heeft geschud. Niet alleen werd de algemeen bekende term van “intercommunales” verlaten, de samenwerking tussen gemeenten werd ook aan sterk vernieuwde krachtlijnen onderworpen. Bij de totstandkoming van dit decreet zijn ook ernstige bedenkingen geuit.

De aangekondigde evaluatie van het decreet van 6 juli 2001 is dan ook een belangrijk moment dat aangegrepen moet kunnen worden om het nut van een aantal elementen uit het decreet in vraag te stellen. Ik denk onder meer aan het tweemaal per jaar uitbrengen van verslag aan de gemeenteraad, aan de verplichte aanwezigheid van oppositie, ...

1. Werd de bevraging van de betrokken actoren inmiddels afgerond en gebundeld en binnen welke tijdsspanne zal deze aan het parlement worden bezorgd?
2. Heeft de minister reeds enig zicht op de conclusies van deze bevraging?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 159 van 31 mei 2006

van **TOM DEHAENE**

---

1. In mijn beleidsnota Binnenlands Bestuur 2004-2009 heb ik mij inderdaad geëngageerd tot een grondige evaluatie van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking. De raadpleging van allen die rechtstreeks te maken hebben met de toepassing van deze wetgeving is ondertussen afgerond. Op 20 januari 2005 werden alle dienstverlenende en opdrachthoudende verenigingen en de VVSG aangeschreven met de vraag reacties te bezorgen in verband met de praktische toepassing van het decreet. Op 9 mei 2005 werden ook de projectverenigingen en de interlokale verenigingen aangeschreven. Ondertussen heeft mijn administratie de vele positieve en negatieve reacties gebundeld.

Wat de concretisering van de evaluatie betreft, kan ik U geen tijdsfad aankondigen met een strikte toepassing van opeenvolgende stappen. Ik heb in mijn tot nu gevoerde beleid absolute voorrang gegeven aan de nieuwe gemeente-, provincie- OCMW- en kiesdecreten. Ik streef er daarom naar de reeds gestarte en trouwens al ver gevorderde procedures inzake de geciteerde wetgeving af te ronden en een coherent en volledig geheel van maatregelen tot stand te brengen. De eerder ingewonnen informatie voor de evaluatie van het decreet van 6 juli 2001 behoudt haar gelding, en mogelijk zullen bepaalde aspecten een andere invalshoek krijgen wanneer ze getoetst worden aan de inmiddels herziene gemeentelijke en provinciale wetgeving.

Daarnaast worden er momenteel moeilijke discussies gevoerd met de Europese overheid na de ingebrekestelling van ons land voor tal van vormen van lokale dienstverlening. Een belangrijk deel van deze ingebrekestelling vormt precies de intergemeentelijke samenwerking. Na nieuwe arresten van het Hof in Luxemburg zijn de besprekingen de afgelopen maanden geïntensifieerd en worden constructies onderzocht die de wijze waarop de lokale besturen hun samenwerking kunnen opvatten een niet betwistbare basis zouden verschaffen. Ik acht het van belang voor de gemeenten om hierover duidelijkheid te krijgen vooraleer te sleutelen aan de wetgeving die hierop rechtstreeks betrekking heeft.
2. Ik kan gelukkig vaststellen dat naar aanleiding van de vraagstelling met het oog op de valuatie de beoordeling van het decreet nogal meevalt en dat er ook heel wat positieve reacties zijn genoteerd. Ook in de discussies met de Europese overheid scoort de Vlaamse regelgeving heel goed. Uit de bevraging blijkt dat een aantal nieuwigheden in de praktijk veel werk meebrengen voor de gemeenten en de verenigingen. Ik zal dan ook alle voorstellen ernstig in overweging nemen indien zij kunnen bijdragen tot een meer flexibel decreet dat alle gemeenten ten goede komt. Een conclusie is echter momenteel nog voorbarig.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 160
van 31 mei 2006
van **TOM DEHAENE**

Socialehuisvestingsmaatschappijen - Gebruik elektronische identiteitskaart

De minister bevestigde eind vorig jaar dat de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij vanaf nu de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) zullen kunnen gebruiken voor het elektronisch opvragen van administratieve gegevens van kandidaat-huurders en huurders. Deze toegang tot de KSZ zorgt voor minder papierwerk voor (kandidaat-)huurders en vermindert de administratieve rompslomp voor de maatschappijen (Handelingen C14 van 6 oktober 2005, blz. 1-4).

Sinds oktober 2005 kunnen alle socialehuisvestingsmaatschappijen die voldoen aan een aantal normen wat bescherming van de privacy betreft, de administratieve gegevens van een (kandidaat-)huurder online bij de KSZ opvragen.

Ik heb op dat ogenblik navraag gedaan bij alle huisvestingsmaatschappijen uit onze regio en ik stelde tevreden vast dat ze allemaal zo snel mogelijk wilden beginnen werken met de EIK (elektronische identiteitskaart).

1. Hoeveel en welke SHM's werken momenteel met de EIK van hun cliënten?
2. Op welke manier evalueren de SHM's voorlopig deze werking?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 160 van 31 mei 2006

van **TOM DEHAENE**

---

1. Ongeveer 80% van de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) maken momenteel intensief gebruik van de mogelijkheid om via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid (KSZ) relevante administratieve gegevens van de (kandidaat-)huurders, (kandidaat-)kopers en (kandidaat-)ontleners op een elektronische wijze onmiddellijk op te vragen. De gegevens waarover het gaat, worden ook langzaam maar zeker uitgebreid met bijkomende informatie. Zo kan een SHM sinds kort on-line en dus onmiddellijk nagaan of een persoon al of niet kinderbijslaggerechtigd is (nu nog enkel voor werknemers). Bovendien kunnen de SHM's sinds een maand automatisch (= eenmaal per week) op de hoogte gebracht worden van wijzigingen van de administratieve gegevens van hun klanten. Tevens wordt dit verder geautomatiseerd zodat de SHM's nu opvragingen in grote hoeveelheden kunnen doen; bv. de gezinssamenstelling van alle huurders kan nu opgevraagd worden in één beweging naar aanleiding van de huurprijsberekening voor het volgende kalenderjaar of de adresgegevens van de kandidaat-huurders in het kader van de tweejaarlijkse actualisatie van de wachtlijsten. Het aantal elektronische opvragingen schommelt op dagbasis van enkele honderden tot meerdere duizenden.

Deze ontsluiting van relevante data op een elektronische wijze, die al bekend is bij de overheid, gebeurt steeds met respect voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Momenteel houdt de VHM nog geen statistieken bij omtrent welke en hoeveel SHM's al rken met de EIK van hun cliënten. De oorzaak hiervan is dat er diverse redenen kunnen zijn waarvoor de SHM's de EIK gebruiken. Bepaalde SHM's willen de EIK gebruiken voor de toepassingen van de VHM (maar dat is nog geen verplichting), andere omdat de banken vragen een kopie aan te leveren van de EIK in het kader van de storting van de huurwaarborg. Natuurlijk zijn dat niet de enige redenen waarom een EIK nodig kan zijn. Tevens is de VHM bezig met een campagne om zoveel mogelijk SHM's gebruik te laten maken van de EIK en waarbij de VHM heel wat ondersteuning biedt. Deze actie is echter pas in het voorjaar van start gegaan en het is nog te vroeg om deze te evalueren. De ondersteuning die via deze campagne geboden wordt, is overigens arbeidsintensief. Het vergt dus wat tijd om alle SHM's, die hierop wensen in te gaan, te helpen. Bovendien is de installatie van de EIK op een PC, indien men van alle mogelijkheden gebruik wil maken, niet zo evident. De VHM heeft al een paar suggesties ter verbetering van de installatieprocedure geformuleerd t.a.v. Microsoft (voor het Windows-besturingssysteem) en t.a.v. Fedict (Federale Overheidsdienst informatie- en communicatie-technologie), twee belangrijke spelers in dit verhaal. Tegen eind 2006 zal de VHM (of zijn rechtsopvolger) een eerste evaluatie over deze campagne kunnen geven.

2. Het aantal opvragingen op dagbasis bewijst het succes van het systeem voor toegang tot de KSZ. Tevens is de feedback die de VHM ontvangt van de SHM's uiterst positief. Er wordt namelijk geprobeerd om het systeem zo veel mogelijk af te stemmen op de processen binnen de SHM's en dus telkens de relevante informatie aan te leveren. De SHM's hebben eveneens vertrouwen in de kwaliteit van de aangeleverde administratieve gegevens omdat ze die natuurlijk heel gemakkelijk kunnen verifiëren met de werkelijkheid.

Ten slotte mag men de tijdswinst niet onderschatten die het systeem oplevert ten opzichte van het opvragen van de overeenkomstige gegevens op papier. Wat via het systeem voor toegang tot de KSZ enkele minuten kost, kan in het papieren alternatief meerdere weken kosten

waarbij zowel de SHM, de betreffende persoon maar ook de aanleverende instantie van het betreffende attest in feite veel manuele en dus tijdrovende acties dient te verrichten. Anderzijds is nog te vroeg om omtrent het gebruik van de EIK bij de SHM's een oordeel te vellen. In ieder geval bestaat er heel wat interesse terzake vanwege de SHM's en kreeg de cel informatica herhaaldelijke vragen van de SHM's hieromtrent. Maar bovenvermelde "campagne" is nog volop bezig en de eerste resultaten worden verwacht tegen eind 2006.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 161
van 31 mei 2006
van **TOM DEHAENE**

Sociale woningen - Toegankelijkheid

Sociale huisvesting is bij uitstek een domein waar toegankelijkheid van groot belang is. Sociale woningen zouden immers in principe open moeten staan voor alle mogelijke doelgroepen. Dus ook voor ouderen en personen met een handicap.

De nood aan toegankelijke sociale woningen neemt toe doordat er weinig toegankelijke en bruikbare woningen zijn in de privé-woningmarkt, zeker voor de lage inkomens. Het voorzien in aanpasbare woningen is hier de uitkomst.

Wat is het aantal sociale woningen dat toegankelijk is voor ouderen en personen met een handicap in Vlaanderen? Graag een opsplitsing per provincie.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 161 van 31 mei 2006

van **TOM DEHAENE**

De verhuring en toewijzing van sociale woningen dient te gebeuren volgens de regels van het sociaal huurbesluit. Voor de VHM en de sociale huisvestingsmaatschappijen geldt het besluit van de Vlaamse Regering van 20 oktober 2000 en voor andere initiatiefnemers het besluit van 29 september 1994. De bejaarde persoon wordt in het sociaal huurbesluit niet beschouwd als behorend tot een specifieke categorie die een voorrang zou hebben op bepaalde woningen. Het is wel zo dat er bij de toewijzing steeds rekening moet worden gehouden met de rationele bezetting. Rationele bezetting is de bezetting van een woning waarbij niet alleen rekening wordt gehouden met de gezinssamenstelling maar ook met de fysieke toestand van de huurder en van allen die met hem de woning betrekken. Dit betekent dat op het moment van de toewijzing van de woning moet worden nagegaan of de in aanmerking komende kandidaat-huurder (op basis van de regels van chronologie en voorrang van het sociaal huurbesluit), met zijn fysieke toestand (en gezinssamenstelling) die woning wel kan betrekken (bv. een persoon slecht te been wordt best geen appartement op de eerste verdieping, zonder lift, toegewezen.). Omgekeerd bij de toewijzing van een vrijgekomen 'bejaardenwoning' (=bejaardenwoning met specifieke kenmerken) moet men ook rekening houden met de fysieke toestand van de kandidaat-huurder. Als de bejaardenwoning specifieke kenmerken vertoont die de toegankelijkheid voor minder mobiele mensen verhoogt (bijv. lage drempels, douche ipv bad, geen trappen,...), is het aangewezen dat de kandidaat-huurder die dergelijke woning absoluut nodig heeft, wordt toegelaten, en dit onafhankelijk van zijn leeftijd. Het is aannemelijk dat leeftijd in verband kan worden gebracht met de fysieke toestand van de huurder, maar leeftijd is niet determinerend. Een persoon van bijv. 45 jaar kan net zo goed, omwille van zijn fysieke toestand, nood hebben aan een 'aangepaste woning'. Als de 'bejaardenwoning' geen specifieke kenmerken vertoont, kan bij de toewijzing het aspect 'fysieke toestand van de kandidaat-huurder' van de rationele bezetting niet spelen. Dit is het standpunt dat de Afdeling Woonbeleid inneemt als de goedkeuring van een wijziging van het interne toewijzingsreglement wordt gevraagd ingeval van 'nieuwe projecten'. Als men wil afwijken van de toewijzingscriteria, opgenomen in het sociaal huurbesluit, moet dit gebeuren via de procedure van individuele afwijking. Voor de reeds bestaande 'bejaardenwoningen'projecten wordt door de afdeling Woonbeleid geen opmerkingen gemaakt aangezien die deel uitmaakten van goedgekeurde interne toewijzingsreglementen.

Voor de kandidaat-huurder die een bepaalde handicap heeft of van wie een gezinlid erdoor getroffen is, is er wel een absolute voorrang gecreëerd in het sociaal huurbesluit: als de toe te wijzen woning aangepast is aan de huisvesting van een gezin waarvan een of meer leden getroffen zijn door die handicap, dan heeft de kandidaat-huurder in kwestie voorrang voor die woning (zie art. 6, §1, 1° sociaal huurbesluit van 20 oktober 2000 en art. 5, §3 van het sociaal huurbesluit van 29 september 1994).

Op dit ogenblik wordt een nieuw sociaal huurbesluit uitgewerkt, dat o.a. de mogelijkheid geeft om een doelgroepenbeleid uit te werken voor een beperkt deel van het patrimonium. Dit doelgroepenbeleid moet het mogelijk maken om zich al dan niet tijdelijk, op specifieke groepen van woonbehoeftigen te richten. Als een gemeente dit wenst te doen, zal een toewijzingsreglement worden opgemaakt. Binnen het doelgroepenluik kunnen projecten worden uitgewerkt, specifiek ten behoeve van bepaalde doelgroepen. Het voornaamste onderscheidende kenmerk hiervan is het feit dat er een exclusieve toegang kan worden voorzien voor de mensen uit de doelgroep. Dergelijke projecten kunnen zowel gericht zijn op een specifieke inzet van patrimonium als op een gerichte benadering van bepaalde

mensen binnen het algemene patrimonium. Hier is het overleg met het lokale bestuur en andere lokale actoren essentieel. Een mogelijk initiatief in dit kader is een specifiek initiatief voor bejaarden. In ieder geval moet het grootste deel van het patrimonium toegankelijk blijven voor het algemeen doelpubliek van de woonbehoefte.

Hieronder vindt de Vlaamse Volksvertegenwoordiger een overzicht per provincie van de aantallen woningen, met specifieke kenmerken zodat ze toegankelijk zijn voor bejaarden (op basis van hun fysieke toestand) en personen met een handicap en dit op datum van 31/12/2004.

Provincie	Aantal woongelegenheden gebouwd of verbouwd voor personen met een handicap	Aantal woongelegenheden gebouwd of verbouwd voor bejaarden
Antwerpen	308	2.686
Limburg	233	1.524
Oost-Vlaanderen	166	2.459
Vlaams-Brabant	82	839
West-Vlaanderen	220	4.355
Totaal	1.009	11.863

Ik wil er wel op wijzen dat dit niet overeenstemt met alle woningen die toegankelijk zijn, zeker voor bejaarden en in mindere mate ook voor personen met een handicap. Vele woningen kennen immers automatisch een grote toegankelijkheid. Het kan dan b.v. gaan om wooneenheden op de gelijkvloerse verdieping en/of zonder trappen binnenin of met minstens 1 slaapkamer op het gelijkvloers. Over deze vollediger aantallen heb ik evenwel geen cijfers ter beschikking.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 163
van 2 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaams-Brabant - Taalgebruik gemeentelijke VZW's

Reeds verschillende malen zouden klachten m.b.t. het taalgebruik van gemeentelijke VZW's, door de vice-gouverneur van Vlaams-Brabant gegrond zijn verklaard. Dat was onder meer het geval met klachten omtrent het taalgebruik bij de VZW Sport Kraainem.

De betrokken VZW krijgt daarop een schrijven van de vice-gouverneur toegestuurd, die verzoekt om de bewuste schending recht te zetten. Meestal is het daarvoor natuurlijk te laat en op het terrein verandert er weinig of niets.

1. In dat verband had ik graag vernomen of de minister systematisch door de vice-gouverneur op de hoogte wordt gehouden van de uitspraken die deze doet omtrent klachten inzake het taalgebruik bij gemeentelijke instanties, inclusief de gemeentelijke VZW's.
2. Over welke mogelijkheden beschikt de minister om in te grijpen wanneer taalovertreedingen zich herhaaldelijk voordoen bij dezelfde instanties of VZW?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 163 van 2 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Over de problematiek die U aankaart, zijn mij tot op heden geen klachten bekend. Ik word alleszins niet systematisch op de hoogte gehouden door de adjunct van de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant van de beslissingen die zij neemt op basis van klachten die haar rechtstreeks werden toegestuurd. Ik beschik daarover niet over informatie.

Wel heb ikzelf in het verleden reeds klachten ontvangen over taalgebruik in gemeentelijke VZW's. Aan deze klachten werd telkens het nodige gevolg gegeven.

Alvorens een standpunt in te nemen over de problematiek die U aanhaalt, vraag ik de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant de feiten te onderzoeken en mij van de resultaten van zijn onderzoek in kennis te stellen.

Van zodra dit gebeurd is kom ik op deze vraag terug en zal ik laten onderzoeken welke maatregelen ik ter zake eventueel zou kunnen nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 164
van 2 juni 2006
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Voorkooprecht SHM's - Stand van zaken

Het voorkooprecht werd in het decreet houdende de Vlaamse wooncode van 15 juli 1997 opgenomen onder artikel 85 en volgende.

1. Hoeveel keer hebben de verschillende huisvestingsmaatschappijen gebruikgemaakt van hun voorkooprecht in 2004 en 2005?
2. Hoeveel keer werd hun de mogelijkheid geboden om hun voorkooprecht te doen gelden?
3. Welke onroerende goederen werden verworven door de socialehuisvestingsmaatschappijen, de gemeentebesturen en de OCMW's in Vlaams-Brabant via dit voorkooprecht en tegen welke prijs in de periode 2001-2005?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 164 van 2 juni 2006

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

---

1. De sociale huisvestingsmaatschappijen hebben in 2004 29 keer gebruik gemaakt van hun voorkooprecht en in 2005 31 keer.
2. Er werd hen in 2004 13.770 en in 2005 13.937 keer de mogelijkheid geboden om hun voorkooprecht te doen gelden. In respectievelijk 0,21% van de gevallen in 2004 en 0,22% in 2005 werd het aangeboden recht van voorkoop dus uitgeoefend.
3. In de periode 2001-2005 werden er in Vlaams-Brabant door de sociale huisvestingsmaatschappijen 120.185m² al dan niet bebouwde gronden verworven via het recht van voorkoop tegen de gezamenlijke prijs van € 12.850.372 of gemiddeld € 106,92 per m².

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 165
van 7 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Wezembeek-Oppem - Vergoeding gemeentelijke feestzaal

In “Uitgekamd”, de gemeenschapskrant van Wezembeek-Oppem, lees ik dat het gemeentebestuur van die faciliteitengemeente de gemeentelijke feestzaal dertig keer gratis ter beschikking stelde van de Franstalige vereniging “Planète Théâtre”, om zodoende de vernietiging van 3.000 euro subsidie door de provinciegouverneur te compenseren.

Het gemeentelijk reglement vermeldt evenwel dat de twee cultuurraden telkens één keer per jaar de zaal gratis mogen gebruiken. De gemeenteontvanger schrapte dan ook de gratis huurtoekenningen uit de rekening. Normaliter moeten die nu worden ingevorderd bij de genoemde vereniging, maar volgens de burgemeester zou dit geen prioriteit zijn voor het college.

Is de minister op de hoogte van die gang van zaken?

Kan een burgemeester zomaar beslissen om invorderingen van de gemeente te laten liggen?

Heeft de minister in dit dossier al maatregelen getroffen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 165 van 7 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik ben er niet van op de hoogte dat de gemeente Wezembeek-Oppem dertig keer de gemeentelijke feestzaal ter beschikking zou hebben gesteld aan “Planète Théâtre” en dat ter compensatie voor de 3000 euro subsidie die door de gouverneur werd vernietigd.

Evenmin is het mij bekend dat de burgemeester de invordering bij voornoemde vereniging uit de door de ontvanger uit de rekeningen geschrapte gratis huurtoekenningen zou tegenhouden.

Ik vraag dan ook een onderzoek aan de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant. Van zodra ik de resultaten van dat onderzoek heb ontvangen kom ik op dit dossier terug en zal ik de maatregelen treffen die zich ter zake eventueel zouden opdringen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 166
van 9 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

Leegstandsheffing - Socialehuisvestingsmaatschappijen

Om verkrotting en verloedering tegen te gaan, heft de Vlaamse overheid een leegstandsheffing. De gemeenten kunnen ervoor opteren om ook opcentiemen op de gewestelijke heffing te heffen. Wanneer de gemeenten een eigen reglement voor een leegstandsheffing uitwerken, vervalt de leegstandsheffing van de Vlaamse overheid en ook wanneer de gemeenten zelf het volledige inventarisbeheer doen, valt de gewestelijke heffing weg.

Deze regelgeving geldt ook voor het sociaal patrimonium van de socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM).

1. Hoeveel leegstandsheffingen werden door de socialehuisvestingsmaatschappijen de laatste vijf jaar (opgesplitst per jaartal) betaald? Kan dit eveneens opgesplitst naar provincie?

Heeft de minister terzake een zicht op de geheven opcentiemen van de gemeenten? Kan hij hiervan cijfers meedelen?

2. Welke zijn de voornaamste redenen voor het betalen van leegstandsheffingen bij de socialehuisvestingsmaatschappijen?
3. Welke maatregelen worden genomen om die heffing bij de SHM's zo laag mogelijk te houden?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 166 van 9 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

---

1. De bevoegdheid over de heffing als beleidsinstrument is uitgesplitst. Het luik aangaande de vaststellingen en de inventarisatie behoort tot mijn bevoegdheid. Het luik aangaande de effectieve inning van de heffing behoort tot de bevoegdheid van de minister bevoegd voor financiën. Voor de concrete gegevens over de geïnde heffingsbedragen kan ik bijgevolg geen absoluut correcte informatie geven. Wel kan gesteld worden dat de fiscale heffingsamnestie van 2002, 2003 en 2004 ook voor de huisvestingsactoren geldt en dat naast de herinventarisatie van afgelopen periode tevens een fiscale wachtperiode is ingevoerd (3 jaar voor leegstand en 1 jaar voor ongeschiktheid en verwaarlozing). In die context is de laatste jaren het beleidsinstrument ontdaan van haar fiscale peiler en werd een standstill ingebouwd. Alle houders van het zakelijk recht waren in deze periode vrijgesteld van de heffing met de bedoeling de inventarislijsten te actualiseren en uit te zuiveren.
2. De voornaamste reden tot leegstand in de sociale huisvesting is te vinden bij renovatie. De leegstand naar aanleiding van renovatie bedraagt 78% van de totale leegstand in de sociale huisvesting in Vlaanderen.

Er wordt vastgesteld dat het aantal weigeringen van kandidaat-huurders fors toeneemt bij woninggroepen waarvan het comfort afneemt. Vaak is de renovatie op dat ogenblik reeds gepland. Maar het kan een hele tijd duren alvorens de bewoners hetzij uit eigen beweging zijn verhuisd naar een private woning, hetzij geherhuisvest zijn door de sociale huisvestingsmaatschappij zelf.

Dat wil zeggen dat de eerste woningen die vrijkomen vaak enkele jaren niet meer binnen het sociaal huurstelsel verhuurd kunnen worden. Het zou immers niet verstandig zijn om mensen een contract van onbepaalde duur aan te bieden (zoals momenteel verplicht is) terwijl ze de woning al enkele jaren later zouden moeten verlaten. Op dat ogenblik moeten er immers andere woningen uit het patrimonium worden aangeboden, die ook slechts mondjesmaat vrijkomen.

Deze woningen die het eerst vrijkomen (en het langst zouden leegstaan) worden dan ook vaak buiten het sociaal stelsel verhuurd aan gemeenten of O.C.M.W.'s, die ze inzetten voor noodopvang. Hoewel dit een belangrijke beperking van deze leegstand inhoudt, is het ook geen integrale oplossing. In het ontwerp van Vlaamse Wooncode dat momenteel voorligt in het parlement, werd nog opgenomen dat woningen in afwachting van renovatie ook met contracten van bepaalde duur kunnen worden verhuurd. Ik ben ervan overtuigd dat dit een verdere reductie van het probleem met zich zal meebrengen

3. Voor wat betreft het voorwerp van de heffing, heeft de decreetgever naar rechtssubjecten geen onderscheid gemaakt tussen particulieren en huisvestingsactoren. In die zin wordt gestreefd naar een gelijkberechtiging en een gelijke behandeling van elke houder van het zakelijk recht die een leegstaande of verkrotte woning in bezit heeft.

Wel heeft de decreetgever rekening gehouden met de specifieke context van de sociale huisvestingsactoren. De renovatie-inspanningen van deze actoren mogen niet gesanctioneerd worden.

Daarom heeft de decreetgever in zijn vrijstellingen en schorsingsgronden uitdrukkelijk een bijzonder regime ter bescherming van de sociale huisvestingsactoren opgenomen in de regelgeving. Met andere woorden de heffing als beleidsmaatregel geldt ook binnen de sociale huisvesting, maar mag er geen contraproductieve werking kennen.

Zo voorziet artikel 43 van het Heffingsdecreet voor gemeenten, O.C.M.W.'s en sociale woonorganisaties, waaronder ook de sociale huisvestingsmaatschappijen, een extra verlenging van schorsing termijnen. De reguliere termijn van 4 of 5 jaar kan dan ook verlengd worden op grond van een verslag over de voorbereiding of de vordering van de werkzaamheden. Met deze maatregel kunnen de sociale huisvestingsmaatschappijen hun patrimonium toch renoveren en efficiënt beheren, waarbij het gevaar op sanctionering steeds afgewend kan blijven.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 167
van 9 juni 2006
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Verkoop gemeentelijke bouwpercelen Zaventem - Taalvoorwaarden

Uit een persbericht verneem ik dat de gemeente Zaventem van kandidaat-kopers van gemeentelijke bouwpercelen eist dat ze Nederlands kennen of bereid zijn het te leren en dat een gemeentelijke jury zal worden opgericht om de talenkennis te toetsen.

Dat heeft de gemeenteraad op 30 mei 2006 beslist naar aanleiding van de verkoop van 76 kavels die eigendom zijn van de gemeente. Bovendien zouden de kavels 75 euro per vierkante meter onder de marktwaarde worden verkocht.

1. Welke zijn de verschillende voorwaarden voor de verkoop van de gemeentelijke bouwpercelen in de gemeente Zaventem?
2. Is dit reglement niet in strijd met het gelijkheidsbeginsel? Zo ja, welke maatregelen neemt de minister?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 167 van 9 juni 2006

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Ik heb ook enkel via de pers kennis gekregen van de berichtgeving waarnaar u verwijst. Het besluit van de gemeenteraad van Zaventem van 30 mei 2006 zelf, waarbij kandidaat-kopers slechts in aanmerking zouden komen voor de aankoop van een perceel gemeentelijke bouwgrond wanneer zij Nederlands kennen of bereid zijn het te leren, is mij niet bekend.

Mijn administratie heeft de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gevraagd om in het kader van het algemeen administratief toezicht het besluit op te vragen voor onderzoek en mij de resultaten mee te delen.

Ik kom achteraf op dit dossier terug.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 168
van 9 juni 2006
van **LINDA VISSERS**

Nieuwe Gemeentewet - “Geheime stemming”

Artikel 94 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt het volgende: ”Luidens artikel 94 van de nieuwe gemeentewet mag de vergadering niet openbaar zijn, moet de raad derhalve in besloten zitting vergaderen, telkens als het over personen gaat, m.a.w. bij de behandeling van die dagordepunten die uit hun aard zelf personen betreffen. Het besloten karakter van de zitting houdt in dat hierop geen publiek mag aanwezig zijn...”

We lezen verder: “Moeten onder meer in besloten zitting behandeld worden: elke voordracht van kandidaten, elke benoeming...”

De laatste maanden zijn tijdens de raadszittingen veel gemeentelijke vertegenwoordigers aangewezen voor de algemene vergadering van de verschillende intercommunales.

In sommige gemeenten gebeurt dit in openbare zitting met geheime stemming, in andere gemeenten gebeurt dit in besloten zitting met geheime stemming.

Zoals we kunnen lezen in artikel 94 mag de vergadering niet openbaar zijn omdat het hier over een stemming van personen gaat.

1. Hoe is het mogelijk dat het betrokken artikel van de Nieuwe Gemeentewet blijkbaar op verschillende wijzen toegepast wordt?
2. Kan de minister terzake het begrip “geheime stemming” toelichten?
3. Neemt hij eventueel maatregelen ter informatie naar de gemeenten?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 168 van 9 juni 2006

van **LINDA VISSERS**

De begrippen besloten vergadering en geheime stemming mogen niet met elkaar verward worden. Het feit dat over sommige agendapunten bij geheime stemming moet beslist worden, houdt niet in dat de raad daarom al deze agendapunten in besloten zitting moet behandelen, en omgekeerd.

Het principe van de openbaarheid van de vergaderingen van de gemeenteraad is vervat in artikel 162, 2° lid, 4° van de Grondwet. De Nieuwe Gemeentewet (en het Gemeentedecreet) concretiseren dit beginsel. Zo bevat artikel 93 van de Nieuwe Gemeentewet het principe van de openbaarheid van de vergaderingen van de gemeenteraad. In het belang van de openbare orde en op grond van ernstige bezwaren, kunnen twee derde van de aanwezige leden beslissen dat de vergadering niet openbaar is. De behandeling van de begroting, begrotingswijzigingen en de rekeningen moet steeds in openbare vergadering gebeuren (art. 186 Nieuwe Gemeentewet). Artikel 94 van de Nieuwe Gemeentewet verbiedt de openbaarheid wanneer het om personen gaat.

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat de wetgever beoogde die zaken in besloten zitting te laten behandelen waarbij de private levens- en belangensfeer van een persoon ter sprake kon komen, wat bij voorbeeld het geval is bij voordrachten van kandidaten, benoemingen enz. van personeelsleden.

Deze beslotenheid geldt niet als de politieke opvattingen van mandatarissen ter sprake komen, en het dus gaat over het publiek optreden als mandataris of over zijn publieke functie. De aanwijzing van mandatarissen als vertegenwoordigers in intercommunale verenigingen beantwoordt in beginsel niet aan de draagwijdte van de uitzonderingsmaatregel op de openbaarheidsregel die in de parlementaire besprekingen aan artikel 94 werd gegeven. Het gaat in casu om het toevertrouwen van een politieke opdracht aan een mandataris en om de aanwijzing van een vertegenwoordiger van de gemeente zelf in de intercommunale. Dit is een politiek gegeven waarin ook de publieke functie centraal staat.

Als bij de aanwijzing van gemeentelijke vertegenwoordigers toch het privé-leven ter sprake zou gebracht worden, dan beslist de voorzitter tot een verdere behandeling in besloten vergadering (artikel 94, 2de lid van de Nieuwe Gemeentewet).

Artikel 28 van het Gemeentedecreet, dat momenteel nog niet in werking is getreden, neemt deze regeling over. De rechtspraak vult het begrip persoonlijke levenssfeer in en dient ruim geïnterpreteerd.

De wijze van stemmen geschiedt in principe mondeling (artikel 100, eerste lid van de nieuwe gemeentewet) behalve als het over voordrachten van kandidaten, benoemingen tot ambten, afzettingen of schorsingen gaat die bij geheime stemming moeten gebeuren (artikel 100, 1ste en 4de lid van de Nieuwe Gemeentewet). Aan de verplichte geheime stemming kunnen nog artikel 15, §1, tweede lid van de Nieuwe Gemeentewet over de geheime stemming van de schepenen en artikel 14 van de OCMW-wet over de geheime stemming van OCMW-raadsleden toegevoegd worden.

Artikel 35 van het Gemeentedecreet, dat nog niet in werking is, breidt de geheime stemming uit tot: 1° de vervallenverklaring van het mandaat van gemeenteraadslid en van schepenen, gelet op het delicaat karakter;

2° het aanwijzen van de leden van de gemeentelijke bestuursorganen en van de vertegenwoordigers van de gemeente in overlegorganen en in de organen van andere rechtspersonen en feitelijke verenigingen; deze brede omschrijving dekt zowel het aanwijzen van de leden van de gemeenteraadscommissies en van alle commissies die verband houden met het bestuur van de gemeente, alsmede de vertegenwoordigers van de gemeente in de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden en in alle andere mogelijke rechtspersonen en feitelijke verenigingen waarin de gemeente vertegenwoordigd kan zijn.

3° individuele personeelszaken.

Er is geen wettelijke bepaling over de stemprocedure die de raad moet volgen om het geheim van de stemming te waarborgen. De gemeenteraad kan dit met een eigen reglement regelen.

Het komt me voor dat deze regelgeving in de verschillende gemeenten vrij correct wordt toegepast. Mocht er niettemin onduidelijkheid bestaan dan zal ik er ter gelegenheid van het inwerkingtreden van de desbetreffende artikels uit het Gemeentedecreet desgewenst bijzondere aandacht aan besteden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 169
van 9 juni 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Financiering pensioenregimes lokale besturen - Studie

Op de website van Dexia in verband met de komende gemeenteraadsverkiezingen vindt men onder “publicaties” een nota terug “De pensioenen van de lokale ambtenaren: een complex vraagstuk”.

Op bladzijde 11 van die nota vinden we het volgende terug: “Gezien de grote onzekerheid over de toekomstige ontwikkelingen werd er door de overheid een prospectieve studie uitgeschreven inzake de financiering van de pensioenregimes van de lokale besturen. De resultaten van deze studie worden verwacht begin 2006. Ze zouden moeten toelaten de financiële vooruitzichten en het toekomstige beheer van de gesolidariseerde regimes van de lokale pensioenen af te bakenen, met vaststelling van de bijdragevoeten voor meer dan drie jaar.”

1. Welke overheid heeft deze studie besteld? Was de minister daarbij betrokken?
2. Heeft hij reeds kennis genomen van die studie?
3. Kan deze studie worden bezorgd aan het Vlaams Parlement?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 169 van 9 juni 2006

van **JOHAN SAUWENS**

---

1. De studie over de financiering van de pensioenregimes van de lokale besturen is besteld door de RSZPPO en de Pensioendienst voor de Overheidssector.

Volgens de RSZPPO is de studie nu gefinaliseerd maar worden de resultaten van de studie eerst voorgelegd aan de Bijzondere Commissie voor de pensioenen voor de lokale besturen alvorens deze resultaten in de maand augustus van dit jaar publiekelijk bekendgemaakt worden.

De Bijzondere Commissie is samengesteld uit de Vereniging van Steden en Gemeenten, de Voorzorgsinstellingen, de RSZPPO en de Pensioendienst voor de Overheidssector. Ook de vakbonden zijn erbij betrokken. Zij maken trouwens samen met de VVSG deel uit van het beheerscomité van de RSZPPO.

Ikzelf noch het Agentschap voor Binnenlands Bestuur werden geraadpleegd bij de totstandkoming van deze studie.

2. Neen.

3. De resultaten van deze studie zouden op de website van de RSZPPO geplaatst worden.

Het agentschap voor Binnenlands Bestuur heeft aan de opdrachtgevers gevraagd om enkele exemplaren van deze studie aan het Vlaams Parlement te bezorgen.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 163
van 19 mei 2006
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - Plaatsen, kosten en opbrengsten per km

1. De jaarverslagen en begrotingsdocumenten bevatten cijfers over het aantal jaarlijks afgelegde kilometers door de De Lijn. Aangezien het ene vervoerinstrument het andere niet is en de jongste jaren steeds meer gelede bussen werden ingezet, is het eveneens interessant om de combinatie aantal plaatsen per vervoermiddel met de afgelegde kilometers per vervoermiddel te maken, of met andere woorden het aantal aangeboden plaatsen-kilometers.

Kan de minister een overzicht bezorgen van de ontwikkeling van het aantal plaatsen-kilometers voor de periode 2004-2005?

2. Om de efficiency van het openbaar vervoer te beoordelen, is het aangewezen om de exploitatiekosten en vervoersopbrengsten per aangeboden kilometer in ogenschouw te nemen.

Kan de minister een vergelijking bezorgen van de kosten en vervoersopbrengsten per aangeboden kilometer van De Lijn, de MIVB, de TEC en het openbaar vervoer in onze buurlanden voor de periode 2004-2005?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 163 van 19 mei 2006

van **JOHAN SAUWENS****1.****Aantal beladen kilometers (regie + exploitanten), per voertuigtype**

	2004	2005
Tram	14.475.414	14.524.777
12m Bus	143.295.476	140.960.480
Gelede bus	14.632.213	20.879.076
Kleine Bus	20.810.564	23.663.107
Trolley	181.955	131.385
Totaal	193.395.622	200.158.825

Gemiddeld aantal plaatsen

	2004	2005
Tram	147,66	147,66
12m bus	97,34	97,34
Gelede bus	148,54	148,54
Kleine Bus	53,29	53,29
Trolley	138	138

Aantal plaatsKM

	2004	2005
Tram	2.137.439.631,24	2.144.728.571,82
12m bus	13.948.381.633,8	13.721.093.123,20
Gelede bus	2.173.468.919,02	3.101.377.949,04
Kleine Bus	1.108.994.955,56	1.261.006.972,03
Trolley	25.109.790	18.131.130
Totaal	19.393.394.929,5	20.246.937.746,09

2.**Tabel op basis van resultatenrekening: om vergelijking met MIVB en TEC mogelijk te maken**

	De Lijn		MIVB		TEC
	2004	2005	2004	2005	2004
Beladen kilometers (X1000)	193.395,6	200.158,8	36.441,2	36.941,7	115.023

(alle tracties: tram+autobus+trolley)					
Ontvangsten (X1000€)	110.952	114.079	123.901	129.482	82.003
Kosten (X1000)	723.183	781.384	495.321	526.340	406.500
Opbrengsten (X1000)(excl.dotatie&verv.Ontv.)	30.892	31.826	160.092	175.486	93
In rekening te brengen kost (X1000)	692.291	749.558	335.228	350.854	406.407
Verhouding (op beladen km cfr. De Lijn)					
Kost/km	3,58	3,74	9,20	9,50	3,53
Ontvangsten/km	0,57	0,57	3,40	3,51	0,71
Vershil	3,01	3,17	5,80	5,99	2,82

Een consistente internationale vergelijking is niet mogelijk, gezien het verschil in rapportering bij de internationale vervoersmaatschappijen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 164
van 24 mei 2006
van **LUDWIG CALUWE**

Belbus Malle-Zandhoven-Zoersel - Reservatietijd

Wegens het geringe aantal reizigers wordt sinds 1 oktober 2005 de vaste buslijn 411 in de regio Malle, Zandhoven en Zoersel tijdens de daluren en in het weekend vervangen door een belbus.

Zonder de gemeentebesturen hiervan op de hoogte te brengen, werd door De Lijn sinds begin februari 2006 de reservatietijd van de normale 2 uur op 24 uur gebracht.

Dat betekent dat de belbusklanten dus minimaal een volledige dag op voorhand moeten reserveren als ze gebruik willen maken van de belbus.

Volgens de vervoermaatschappij moet een nieuw softwaresysteem er echter vanaf de zomer voor zorgen dat er opnieuw kan worden overgestapt op een reservatietijd van twee uur.

1. Waarom is de reservatietijd voor de belbus in deze regio van 2 uur opgelopen naar 24 uur?
2. Waarom werd door De Lijn hierover geen overleg gepleegd met de betrokken gemeentebesturen?
3. Zal het nieuwe softwaresysteem nog deze zomer worden toegepast zodat opnieuw een reservatietijd van 2 uur geldt?
4. Zijn er in Vlaanderen nog regio's waar de reservatietijd van 2 uur voor de belbus niet gerespecteerd wordt?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 164 van 24 mei 2006

van **LUDWIG CALUWE**

---

1. De belbus Malle-Zandhoven-Zoersel bedient een uitgestrekt gebied. De klassieke software voor Vraagafhankelijk vervoer, Ringsoftware, bleek de belbusorganisatie voor zo'n groot gebied niet aan te kunnen met als gevolg veel vertragingen en een slechtere bediening. Daarom voerde De Lijn Antwerpen voorlopig een eigen systeem in, dit in afwachting van de nieuwe vraagafhankelijke software Trapeze, die wel zulke grote gebieden toelaat en die eind juni 2006 in gebruik zal genomen worden. Vermits het door De Lijn Antwerpen gebruikte model geen directe communicatie toelaat met de belbuschauffeurs werd de besteltijd naar 24 uur gebracht zodat nu alle reservaties gegarandeerd uitgevoerd kunnen worden.
2. Het overleg over de vervanging van de buslijn 411 door een belbusstelsel gebeurde via de overlegorganen Gemeentelijke Begeleidingscommissie en openbaar vervoercommissie. Gezien de dringendheid en de onmogelijkheid om anders dan met de tijdelijke oplossing te werken, werd geen overleg gepleegd met de betrokken gemeentebesturen. Wel werden alle klanten van de belbus aangeschreven en werden ook de gemeentebesturen geïnformeerd. Als eind juni de reservatietijd terug op 2 uur wordt gebracht, zal De Lijn alle betrokkenen opnieuw informeren.
3. Eind juni 2006 wordt de nieuwe software toegepast voor alle belbusgebieden in de entiteit Antwerpen.
4. In volgende belbusgebieden is de reservatietijd 24 uur:
  1. Malle – Zoersel – Zandhoven
  2. Heist op den Berg – Berlaar – Putte – Bonheiden

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 165
van 24 mei 2006
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn Antwerpen - Cirkel-, Singel- en fortlijn

Het Antwerps stadsbestuur stelt een aantal nieuwe openbaarvervoerlijnen rond het centrum voor.

Uit een rapport van de Studiegroep Omgeving zou blijken dat de niet-centrumgerichte openbaarvervoerlijnen (cirkel-, Singel-, en fortlijn) een belangrijke aanvulling vormen op het bestaande aanbod.

In welke mate zijn deze projecten opgenomen in het Pegasusplan Antwerpen?

Voor de daarin niet opgenomen lijnen: wat zijn de geraamde investeringskosten en meeruitgaven aan exploitatiesubsidies?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 165 van 24 mei 2006

van **JOHAN SAUWENS**

---

1. De openbaar vervoerplannen voor Antwerpen bestaat uit twee onderdelen: het Masterplan, waarvoor financiële middelen zijn vastgelegd, en het Pegasusplan, waarvoor nog geen financiering is voorzien.

De infrastructuurvoorzieningen voor de realisatie van de **cirkellijn** is verspreid over verschillende infrastructuurprojecten die elk een deeltraject realiseren:

- tram op zuidelijke Leien: zit vervat in heraanleg zuidelijke Leien (uitgevoerd)
- tram op Noorderleien: zit vervat in Masterplanproject 'heraanleg Noorderleien'
- tram op kaaien: zit vervat in Masterplan 'heraanleg kaaien'
- zuidelijke verbinding tussen Leien en kaaien: maakt deel uit van ontwikkeling 'Nieuw Zuid' (Masterplan)
- noordelijke verbinding: wordt onderzocht in kader van ruimtelijke ontwikkeling Eilandje

De realisatie van de **Singellijn** zit vervat in het Masterplanproject 'Groene Singel'.

De realiseerbaarheid van de fortenlijn moet onderzocht worden in het kader van het netmanagement, dat het potentieel en de haalbaarheid van deze lijn zal moeten aantonen. Soortgelijke projecten uit het verleden bleken niet succesvol: in het kader van Minder Hinder voerde De Lijn nieuwe tangentiële lijnen in rond Antwerpen. Door te weinig reizigers moest lijn 240 die reed over Borsbeek, Boechout, Hove, Edegem, Wilrijk, Aartselaar, Schelle en Hemiksem, weer worden afgeschaft.

2. De geraamde investeringskosten en meeruitgaven aan exploitatiesubsidies:

cirkellijn: de kostprijs kan pas worden bepaald zodra er definitieve uitspraken zijn over de noordelijke en zuidelijke verbinding (zie supra). De exacte exploitatiekost is moeilijk te berekenen omdat op de cirkellijn een combinatie van tramlijnen zullen rijden die elk niet het volledige traject afleggen. Met andere woorden, het is niet de bedoeling om één tramlijn rondjes te laten rijden rond de Antwerpse binnenstad.

Singellijn: de infrastructuurkost bedraagt 65 miljoen euro. De exploitatiekost moet nog berekend worden.

fortenlijn: de haalbaarheid ervan is nog in onderzoek (zie supra). Bijgevolg kan er nog geen uitspraak worden gedaan over de kostprijs.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 166
van 24 mei 2006
van **JOHAN SAUWENS**

De Lijn - Exploitatierkening post "toelagen"

In het jaarverslag van De Lijn is telkenmale een tabel "Analytische exploitatierkening" terug te vinden.

Daarin vindt men langs de opbrengstenzijde een post "toelagen" terug.

Hoe verhoudt zich dat bedrag tot de begrotingsdocumenten?

Met name: waar in de toelichting bij de uitgavenbegroting (deel 1) en in de toelichting bij de begroting van De Lijn (deel 2) in de toelichting per programma vindt men dat gelijkaardige bedrag terug?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 166 van 24 mei 2006

van **JOHAN SAUWENS**

De verklaring is terug te vinden in de bedrijfseconomische boekhouding (analytische exploitatierekening) die De Lijn hanteert.

Verklaring van de verschillen:

Waarde toelage opgenomen in het analytische resultaat :	634.645,5	k€
Opbouw toelage vanuit standpunt financiering 2005 :		
Begrotingsart. 31.02 (prog.63.20)	611.989,0	k€
éénmalige transfer 2005	-1.900,0	k€
Totaal 31.02	610.089,0	k€
vordering op 2006 (CAO)	1.050,0	k€
tussentotaal	611.139,0	k€
projecten op vroegere artikels	13.410,5	k€
ondernemersconferentie	2.487,0	k€
nieuwe index 2005	1.949,0	k€
vordering op 2006 (oa gasolie)	5.660,0	k€
	634.645,5	k€

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 167
van 31 mei 2006
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Woon-werkverkeer Antwerpse haven - Studie

In antwoord op mijn vraag om uitleg m.b.t. de bedrijfsvervoerplannen en de bereikbaarheidsproblematiek in de Antwerpse haven antwoordde de minister dat er momenteel een studie door haar gefinancierd wordt m.b.t. het woon-werkverkeer in de Antwerpse haven.

1. Wanneer en aan wie werd de opdracht gegeven voor deze studie?
2. Wanneer worden de resultaten van deze studie verwacht?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 167 van 31 mei 2006

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

---

1. De opdracht voor de studie “Experiment woon-werkverkeer Havengebied Actieonderzoek” werd op 1 mei 2006 gegeven aan WNE, regiezw voor Werk en Economie van de stad Antwerpen.
2. Voor de studieopdracht wordt een totale tijdsduur vooropgezet van 18 maand. De resultaten worden verwacht tegen 30 oktober 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 168
van 2 juni 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Aanvullende verkeersreglementen - Toezicht

Reeds sinds de bijzondere wet van 1988 hebben de gewesten de bevoegdheid om toezicht uit te oefenen op de zogenaamde “aanvullende verkeersreglementen”. Deze bepaling bleef echter in onbruik, want in de “oude verkeerswet” was het federaal toezicht op de aanvullende reglementen blijven staan, tot de wet-Durant in 2003 het federale toezicht schraptte.

Vervolgens kwam het Arbitragehof op de proppen: in één van zijn arresten na de herziening in 2003 van de verkeerswet door Durant verwees het Hof naar de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot bijzondere wet (1988). Het Arbitragehof stelde daarbij dat de gewestbevoegdheden inzake de wegen en de aanhorigheden in de meest ruime zin geïnterpreteerd moeten worden (dus ook de aanvullende regelgeving).

Bij de herziening van de wet-Durant (de zgn. “nieuwe verkeerswet” die op 31 maart 2006 van kracht is geworden) heeft de federale wetgever die oude bepaling over het federaal georganiseerde toezicht, wat haar betreft, geschrapt. De gewesten zijn voor dat toezicht immers bevoegd.

1. Vanaf wanneer zullen de gewesten beginnen met het toezicht op de aanvullende verkeersreglementen?
2. Welke afspraken zijn hieromtrent met de federale regering gemaakt?
3. Welke dienst zal hiervoor bevoegd zijn?
4. In welke personele en financiële middelen is voorzien voor dit toezicht?
5. Hoe en wanneer wordt deze nieuwe regelgeving gecommuniceerd naar de gemeenten?

N.B. Deze vraag werd op 12 april reeds gesteld aan minister Kris Peeters (vraag nr. 413).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 168 van 2 juni 2006

van **JOHAN SAUWENS**

---

1. Het Vlaamse Gewest oefent sinds 1989 het toezicht uit op de aanvullende verkeersreglementen die door de gemeenten worden getroffen op de gewestwegen. Vanaf juni 2007 zal ook het toezicht op de aanvullende reglementen van de gemeenten op de provincie- en gemeentewegen worden uitgevoerd door het Vlaamse Gewest.
2. Met de federale overheid werd overeengekomen dat zij het administratief toezicht op de aanvullende reglementen van de gemeenten nog uitvoeren tot juni 2007, zodat de gewesten intussen de nodige maatregelen kunnen treffen om de overgang vlot te laten verlopen. Het Vlaamse Gewest zal een decretaal initiatief nemen.
3. De afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid van het departement Mobiliteit en Openbare Werken van het Vlaamse Ministerie van Mobiliteit en Openbare Werken zal bevoegd zijn voor het toezicht op de aanvullende reglementen van de gemeenten. De regionale afdelingen Wegen en Verkeer van het Agentschap Infrastructuur worden hierbij betrokken.
4. De personele en financiële middelen zullen worden bepaald in functie van het toezicht, zoals geregeld in het nog uit te werken decreet. Deze voorbereiding is nog niet afgerond.
5. Tot juni 2007 verandert er niets voor de gemeenten. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten zal worden uitgenodigd om deel uit te maken van een ambtelijke werkgroep, belast met de voorbereiding van het decreet. Zij zullen tijdig van de nieuwe decretale regeling op de hoogte worden gesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 169
van 9 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

De Lijn - Doorstromingsprojecten

In mijn schriftelijke vraag nr. 75 van 20 januari 2006 (Websitebulletin; publicatiedatum 06-03-2006) vroeg ik de minister naar de stand van zaken van de vrije busbanen voor het openbaar vervoer. In de marge van de algemene vergadering van De Lijn liet de voorzitter vallen dat het aantal klanten van De Lijn in 2005 met 9 % is gestegen tot 449 miljoen. Verder is een vlottere doorstroming van trams en bussen van De Lijn prioritair. De Vlaamse overheid zou hiervoor een budget van 18 miljoen euro uittrekken.

1. Welk budget trekt de Vlaamse overheid uit voor een vlottere doorstroming van trams en bussen van De Lijn?
2. Welke projecten worden terzake concreet gepland en wat is de stand van zaken van deze projecten?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 169 van 9 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

---

1. De Vlaamse Regering en meer bepaald de bevoegde ministers Van Brempt en Peeters, beslisten eind 2005 om in 2006 – naast het investeringsbudget dat De Lijn zelf voor doorstroming voorziet - achttien miljoen euro te investeren om de doorstroming van het openbaar vervoer in Vlaanderen te verbeteren.

De investeringen die in het verleden reeds bij Openbare Werken werden voorzien voor de doorstroming van het openbaar vervoer (ca 9 miljoen euro), worden zo vanaf dit jaar aangevuld met negen miljoen euro extra budgetruimte. Onder de budgetnoemer VIF73.16 worden op die manier achttien miljoen euro middelen verzameld.

Bij de huidige budgetcontrole werd nog een bijkomend budget van 4 miljoen euro voorgesteld in het kader van het START-project (regio Zaventem).

2. De projecten werden geselecteerd op basis van congestiemetingen van De Lijn en in samenspraak met het Agentschap Infrastructuur. De in het doorstromingsprogramma opgenomen projecten (programma in bijlage) voorzien in:

- de aanleg van nieuwe vrije busbanen, goed voor 25 tot 30 kilometer;
- heel wat aanpassingen van verkeerslichten (fasering herschikt ten voordele van het openbaar vervoer);
- een aantal herinrichtingen van kruispunten en wegvakken;
- de heraanleg van een aantal haltes.

De voortgang in de verschillende dossiers wordt permanent opgevolgd door het structurele overleg dat er tussen de provinciale entiteiten van De Lijn en de provinciale agentschappen Infrastructuur werd opgezet. Het ganse proces wordt bewaakt door de Task Force Doorstroming, waarin de kabinetten van beide ministers zijn vertegenwoordigd.

Bijgevoegde tabel geeft recentst beschikbare de toestand weer eind april 2006 (bijlage 1).

Bij de volgende Task Force eind juni, zal een aangepaste tabel beschikbaar zijn.

BIJLAGE

1. Tabel doorstromingsprogramma

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2005-2006/VAN_BREMPT/169/antw.169.bijl.001.xls

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 170
van 9 juni 2006
van LUDWIG CALUWÉ

E19 Brecht, Hoogstraten, Wuustwezel - Ongevallen met vrachtwagens

Op de E19 zijn de laatste weken al verschillende ongevallen gebeurd in de staart van files. Vooral ter hoogte van Brecht, Hoogstraten en Wuustwezel eist de huidige verkeerssituatie een zware tol. De afgelopen maand met vier dodelijke slachtoffers en vele zwaargewonden tot gevolg.

De burgemeesters trekken dan ook aan de alarmbel en wijzen er in de pers op dat de desbetreffende snelweg, ondanks het feit dat deze door landelijke gebieden loopt, veel zwaar verkeer met zich meebrengt. Van een snelweg die de wereldhavens Rotterdam en Antwerpen met elkaar verbindt, kan dit ook verwacht worden.

Volgens de burgemeesters kan het aanbrengen van dynamische verkeersborden zoals deze momenteel gebruikt worden over de Antwerpse Ring, de situatie al veiliger maken. Dit aangezien de meest voorkomende ongevallen het inrijden van vrachtwagens op de file zijn en dit vermeden kan worden door onder meer het beter aankondigen van de file. Het Vlaams Verkeerscentrum meldde ondertussen eveneens in de pers dat momenteel onderzocht wordt op welke plaatsen dergelijke dynamische signalisatie kan worden geplaatst.

1. Hoe vaak komen dergelijke ongevallen met vrachtwagens die op de file inrijden voor op onze snelwegen? Graag vanaf 1999 tot en met mei 2006, opgedeeld per provincie.

Wat zijn voor de provincie Antwerpen hierbij de zwartste punten?

2. Zijn er plannen of bestaat het voornemen om de concrete situatie zoals deze vandaag bestaat op de E19 ter hoogte van Brecht, Hoogstraten en Wuustwezel aan te pakken?

Zo ja, op welke manier en op welke termijn?

3. Wordt er in afwachting van eventuele dynamische verkeersborden bekeken hoe men op korte termijn de bestaande verkeerssituatie kan wijzigen zodat ze veiliger wordt?
4. Welke maatregelen kunnen er in het algemeen genomen worden om dergelijke ongevallen met vrachtwagens die op de file inrijden, in de toekomst te vermijden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 501) en Van Brempt (nr. 170).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 170 van 9 juni 2006

van **LUDWIG CALUWÉ**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

Nr. 10

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

Juli - Augustus 2006

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FRANK VANDENBROUCKE,
VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 3
van 28 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Taalproject horecapersoneel - Kusthoreca

Recent kondigde de minister aan dat er 50.000 cd-rom's zouden worden uitgedeeld ten behoeve van de horecasector. Het betreft een overzicht van woorden en zinnen die het horecapersoneel moeten helpen om de klanten te bedienen in vier talen.

Kan de minister medelen of dit initiatief ook haalbaar is voor de anderstalige werknemers die in de horecasector in Vlaanderen actief zijn? Zo is het bekend dat aan de kust heel wat Fransen werkzaam zijn die het Nederlands niet machtig zijn. Worden er ook initiatieven genomen om deze categorie van horecawerknemers te bereiken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 3 van 28 september 2005
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De cd-rom “Tot uw Dienst” maakt medewerkers in de horeca- en toerimesector taalvaardiger en klantvriendelijker.

Via een hele serie spelletjes, zoekopdrachten, luisteroefeningen, ondersteunende woordenlijsten en taalfiches kunnen de gebruikers hun kennis van het Frans, Engels, Duits en Nederlands op een autonome, ludieke en interactieve manier opfrissen en uitbreiden.

Vermits het product vertrekt van 2 brontalen (Frans en Nederlands) en werkt naar 4 doeltalen (Nederlands, Frans, Engels, Duits) is het zeker ook bruikbaar voor de beoogde Fransen en anderstalige werknemers die het Nederlands niet machtig zijn en in Vlaanderen komen werken.

In heel België zijn er, in 2005-2006, 50.000 cd-roms van “Tot uw Dienst” gratis beschikbaar. Bovendien is het product voortaan gratis downloadbaar via of www.toffejobs.be. Het is dus optimaal beschikbaar gemaakt.

Inmiddels werd, in het kader van een Interreg III project, in een samenwerking tussen de provincie West-Vlaanderen, Région Nord - Pas de Calais en KULAK het taalproduct FRANEL ontwikkeld: http://www.cognistreamer.com/learningmanager/custom/Franel/index_notOk.htm) Ook dit product komt tegemoet aan de taalkennisbehoeften van wie in een ander taalgebied wil werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 161
van 21 april 2006
van **LINDA VISSERS**

Opleiding vrachtwagenchauffeur - BSO Kempen

In het VTM-nieuws van 1 april 2006 bracht men volgend nieuwsfeit, ik citeer letterlijk: “10.000 vacatures voor truckers. Er is een groot tekort aan vrachtwagenchauffeurs in ons land. Zo’n 10.000 vacatures raken niet ingevuld. Vooral het slechte imago van het beroep, met lange dagen en hard werken, schrikt jongeren af. De centra die opleidingen geven voor vrachtwagenchauffeurs zullen binnenkort een campagne starten om meer jongeren en vooral vrouwen aan te trekken”.

Het beroep van vrachtwagenbestuurder is een knelpuntberoep. Gezien het groot aantal verkeersongevallen (met vrachtwagens) is een degelijke opleiding een absolute noodzaak.

Er is momenteel geen enkele beroepssecundaire school in de uitgestrekte Kempen waar gemotiveerde jongeren deze beroepsopleiding kunnen volgen.

1. Kan de minister toelichten waarom er in de Kempen niet één secundaire beroepsopleiding voor toekomstige (gemotiveerde en vakbekwame) vrachtwagenbestuurders beschikbaar is, nota bene een knelpuntberoep met talrijke openstaande vacatures?
2. Kan de minister medelen hoeveel jongeren momenteel (schooljaar 2005-2006) in het zesde, respectievelijk zevende jaar les volgen in de opleiding voor vrachtwagenchauffeur in de volgende scholen: Zeebrugge (vrij onderwijs), Kortrijk (vrij onderwijs), Gent (gemeenschapsonderwijs), Genk (vrij onderwijs), Vilvoorde (vrij onderwijs), Antwerpen (stedelijk onderwijs)?
3. Kan de minister medelen hoeveel personen via VDAB hun rijbewijs C, respectievelijk C+E behaald hebben in 2005?
4. Is het de bedoeling om dit probleem – op korte termijn – te verhelpen?
5. Zijn er eventueel concrete plannen om in de Kempen een secundaire beroepsopleiding voor toekomstige (gemotiveerde en vakbekwame) vrachtwagenbestuurders op te richten? Zo ja, waar?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 161 van 21 april 2006
van **LINDA VISSERS**

---

1. De overheid legt op Vlaams niveau het studieaanbod vast. Voor de programmatie van een studierichting in een individuele school, ligt het initiatiefrecht evenwel uitsluitend bij de betrokken inrichtende macht. Dit is een aspect van vrijheid van onderwijs. Afhankelijk van het in de school bestaande studieaanbod en de al dan niet specificiteit van de studierichting in kwestie, neemt de overheid kennis van deze programmatie of is een formele goedkeuring ervan vereist. Anders gezegd, de overheid kan een school dwingen noch aanbevelen om een bepaalde opleiding te starten of af te bouwen.
Wat vrachtwagenchauffeur betreft, komt daar nog bij dat in het onderwijsconvenant dat de overheid met de sector en de opleidingsverstrekkers heeft gesloten, de zes secundaire onderwijsinstellingen limitatief zijn opgesomd. Een eventuele uitbreiding van het aantal scholen moet in eerste instantie binnen de begeleidingscommissie van het convenant aan bod komen. Indien de sociale partners en het onderwijsveld terzake gemotiveerd vragende partij zijn, dan zal ik daar constructief tegenover staan.
2. In bijlage gaat een cijferoverzicht dat onlangs in het kader van aanverwante parlementaire vragen om uitleg werd verspreid en waarop onder meer – onder voorbehoud van definitieve verificatie - de leerlingenaantallen voor het lopend schooljaar 2005-2006 worden vermeld.
3. Sinds 1969 werkt VDAB nauw samen met het Sociaal Fonds voor het Goederenvervoer voor rekening van derden (SFV) voor de organisatie van de opleidingen vrachtwagenchauffeur voor werkzoekenden en werknemers. De beroepssecundaire scholen bieden deze opleidingen aan in samenwerking met het Sociaal Fonds voor het Goederenvervoer voor rekening van derden (SFV). Daarboven werken VDAB, SFV en Beroepssecundaire scholen samen voor de ontwikkeling en de opmaak van cursusmateriaal.

In 2005 hebben 299 personen hun rijbewijs via de VDAB-opleiding behaald. Van deze 299 personen hebben 31 personen een rijbewijs C en 268 personen een rijbewijs CE behaald.

4. Voor wat de toeleiding van de werkzoekenden betreft zijn er tal van acties genomen om het probleem van de knelpuntvacatures in het goederenvervoer en de verhandeling van goederen aan te pakken. Er wordt extra aandacht besteed aan de screening van werkzoekenden die over een rijbewijs C en/of CE beschikken. Hun inzetbaarheid als chauffeur wordt nagegaan en hun geconstateerde lacunes worden met gepaste actie geremedieerd. Tevens verhoogt de VDAB de opleidingscapaciteit voor vrachtwagenchauffeur met 8 instructeurs (op jaarbasis, een verhoging met 100 opleidingen hetzij 20%), waarbij ook de sector bijkomende voertuigen aan de VDAB zal ter beschikking stellen (beslissing in het kader van het werkgelegenheidsakkoord). In het kader van de premies ter stimulering van een opleidingskeuze, wordt een premie van 250 euro uitgereikt aan de personen die een opleiding vrachtwagenchauffeur beëindigen en solliciteren op de vacatures. Verder wordt de toegang tot het beroep zo laagdrempelig mogelijk gemaakt (vb. naar kansengroepen toe die op basis van een competentiescreening een aangepaste vooropleiding krijgen) zonder echt afbreuk te doen aan de kwaliteitsvereisten (aangepast en functiegerichte screeningsmethodes).

In het sectorconvenant tussen de sector van het goederenvervoer en de Vlaamse Regering, zijn acties afgesproken in verband met de imagoverbetering van het beroep van vrachtwagenchauffeur en ter promotie van de opleidingen die leiden naar het beroep. Zo zal de sector nog dit jaar een infocampagne voeren naar leerlingen toe ter promotie van de opleiding en instroom in het beroep van vrachtwagenchauffeur (Tv-spots, advertenties in lokale bladen, brochures voor scholen, acties in het Beroepenhuis, evenementen zoals beroepenbeurzen).

Voor wat de oprichting van bijkomende opleidingen vrachtwagenchauffeur in het onderwijs betreft, komt het niet aan de overheid toe om een initiatief tot oprichting van een bepaalde opleiding in een bepaalde regio te nemen, ook niet indien het een opleiding betreft die leidt naar een knelpuntberoep. Evenmin is het gebruikelijk om als onderwijsoverheid actief bepaalde studierichtingen te promoten en de studiekeuze van leerlingen op een of andere wijze te sturen of beïnvloeden. Anderzijds is het de taak én de verantwoordelijkheid van de overheid om faciliterende maatregelen te nemen. Dit betekent de noodzakelijke randvoorwaarden creëren om omleidingen, en niet in het minst deze die goede tewerkstellingsperspectieven bieden, organiseerbaar én toegankelijk te maken.

Wat specifiek de opleiding vrachtwagenchauffeur betreft, kan ik concreet verwijzen naar de verbintenissen die de overheid heeft aangegaan binnen het desbetreffend onderwijsconvenant. Meer recent is er de beslissing van de Vlaamse Regering van 10 februari 2006 om tijdens de schooljaren 2005-6 en 2006-7 een premie van maximaal 250 euro per regelmatige leerling toe te kennen aan secundaire scholen die bepaalde studierichtingen, waaronder vrachtwagenchauffeur, inrichten. Het gaat dan precies om studierichting die leiden naar de invulling van knelpuntberoepen. Deze middelen strekken er toe om de financiële bijdrage van ouders tot de opleiding (de schoolrekening) met een overeenkomstig bedrag te verminderen.

5. Concrete plannen tot op het niveau van de begeleidingscommissie van het onderwijsconvenant om in de Kempen een opleiding vrachtwagenchauffeur te starten, zijn mij niet bekend. Op zich hoeft dit niet te betekenen dat er een extra onderwijsinstelling bijkomt. De regelgeving laat namelijk toe dat een bestaande school elders in Vlaanderen, al dan niet op locatie van een andere school of opleidingsverstrekker, een nieuwe vestigingsplaats in gebruik neemt. Indien het gaat om scholen van verschillende inrichtende machten en/of het afstandscriterium een rol speelt, dan is een dergelijke ingebruikname uiteraard niet zo vanzelfsprekend.

Hoe dan ook is dit een manier om eventuele noden in te vullen, zonder dat de programmawetgeving van toepassing is (of, in onderhavig geval, het convenant dient herzien).

Het didactisch materiaal voor de opleiding vrachtwagenchauffeur is wel van bijzondere aard. Indien er extra opleidingsplaatsen zouden bijkomen, dan moeten de nodige afspraken kunnen worden gemaakt over de beschikbaarheid van een wagenpark (zijnde een inbreng die thans vanuit de sector gebeurt).

BIJLAGE

Cijfergegevens leerlingen vrachtwagenchauffeur

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/VANDENBROUCKE/161/antw.161.bijlage.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FRANK VANDENBROUCKE**

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 170
van 5 mei 2006
van VERA DUA

VDAB-cursisten - Kinderopvang

Inzake kinderopvang is in Vlaanderen reeds heel wat werk verzet. Globaal genomen functioneert onze kinderopvang bevredigend. Maar er zijn hiaten.

Stel, iemand wil als werkzoekende een (korte) opleiding volgen, in de voor- of namiddag, bij de VDAB; of iemand moet op sollicitatiebezoek en heeft opvang nodig voor de kinderen. De beschikbaarheid van kinderopvang voor kinderen jonger dan 2,5 jaar bij onthaalmoeders en kinderdagverblijven is reeds krap. In sommige regio's is er een wachtlijst. Onthaalmoeders en crèches zien kindjes meestal niet graag komen voor een halve dag of voor een beperkte periode. Op woensdagnamiddag en tijdens de schoolvakanties rijst hetzelfde probleem voor kleuters.

Er is dus wel degelijk een probleem van flexibele kinderopvang: de beschikbaarheid van kinderopvang voor een werkzoekende met kleine kinderen die een opleiding wil volgen bij de VDAB. Dit probleem is een drempel om een cursus - vaak de sleutel tot werk - te volgen. Sommigen haken noodgedwongen af vóór of tijdens hun opleiding.

Recentelijk werd de mogelijkheid gestart voor flexibele kinderopvang aan huis. Dit is een oplossing voor een aantal gevallen, maar vaak is het zo dat er zich bij iedere vraag iemand nieuw aanbiedt. Hierdoor ontbreekt de vertrouwensband tussen ouder en opvang. Hierdoor verhoogt de druk op de cursisten en komen ze terecht in een verhoogde stresssituatie, die dan weer invloed heeft op de efficiëntie van de cursus.

Hierover ondervraagd, stelt de VDAB dat kinderopvang niet tot haar kerntaken behoort. De VDAB geeft cursussen en geen kinderopvang. Op dezelfde vraag antwoordt Kind en Gezin (K&G) dat het organiseren van kinderopvang binnen de VDAB voor hen geen prioriteit is. Nu, een blik op de website toont dat de BGDA (Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling) die dienst wel aanbiedt. Ook andere landen - vooral de Scandinavische - staan een stuk verder inzake de integratie van gezin, werk en opleiding. En dit tot ieders tevredenheid.

Er zijn nochtans, ook in Vlaanderen, bedrijven die instaan voor kinderopvang voor hun werknemers. Waarom doet de VDAB dit niet? In een aantal van de opleidingscentra zou dit perfect haalbaar zijn: het opleidingscentrum Gent (Wondelgem) telt 90 personeelsleden en dagelijks zowat 400 cursisten. Bovendien is er nog het personeel van de andere diensten die de VDAB in Gent aanbiedt, namelijk Werkwinkel, Jobclub,... Het opleidingscentrum ligt in een industriezone. De VDAB zou in haar opleidingscentra samen met andere bedrijven van het industrieterrein in kinderopvang kunnen voorzien. Gekoppeld aan een eigen opleiding of aan een school die opleiding biedt aan kinderverzorg(st)ers en begeleid door K&G, kan aan een openbare instelling zoals de VDAB een dynamisch, flexibel en gezinsvriendelijk imago gegeven worden.

1. Is de minister op de hoogte van het geschetste probleem binnen de VDAB en is er inderdaad een hiaat op vlak van kinderopvang bij sollicitaties of bij het volgen van een cursus door werklozen?
2. Is de minister ervan op de hoogte dat de BGDA kinderopvang biedt aan de cursisten en heeft hij de mogelijkheid onderzocht om dit ook aan te bieden binnen de VDAB?
3. Zijn er plannen om in samenwerking met de VDAB en K&G in enkele opleidingscentra van de VDAB proefprojecten kinderopvang op te starten, in de eerste plaats voor iedereen die (flexibele) kinderopvang nodig heeft en verbonden is met de VDAB?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 170 van 05 mei 2006
van VERA DUA

---

1. De VDAB heeft eind 2005 zijn Regionale vestigingen bevraagd over de mogelijke knelpunten ivm kinderopvang.

Op basis van deze bevraging werden volgende opmerkingen geformuleerd:

- In vele regio's zijn er onvoldoende opvangmogelijkheden en zijn er lange wachtlijsten voor kinderopvang. Deze wachttijd kan oplopen tot één jaar.
- In een beperkt aantal andere regio's zijn er voldoende faciliteiten maar stelt zich tevens het probleem van de wachttijden.
- In de meeste regio's is er een tekort aan gepaste en betaalbare kinderopvang.

Vele opvangmogelijkheden zijn voor personen zonder werkzekerheid moeilijk betaalbaar (>20€/dag/kind). Vaak wordt er bij inschrijving ook een borgsom gevraagd aan de kandidaten. Bij de opvangmogelijkheden die betaalbaar zijn – aangepast aan de financiële situatie van het gezin – zijn er wachttijden

- Vooral occasionele opvang blijkt moeilijk te organiseren.
- De opvangmogelijkheden van zeer jonge kinderen (0-3jaar) blijkt problematisch.
- Voor specifieke opvang (vb. probleemkinderen, zieke kinderen, kinderen met een handicap) zijn er te weinig opvangmogelijkheden.
- De opvanguren vormen een knelpunt bij avond- of ploegenwerk.
- Er is onrechtstreekse discriminatie wegens de bestaande wachtlijsten: werkende ouders doen reeds tijdens de zwangerschap een aanvraag.

Werkzoekenden ouders doen deze aanvraag op het moment dat ze werk vinden.

- Sommige werkzoekenden kennen onvoldoende de mogelijkheden voor opvang en zoeken hulp bij de administratieve afhandeling van de opvang.

Een centraal punt per stad of gemeente waar ouders terecht kunnen met vragen zou een nuttig initiatief zijn.

2. Het is inderdaad zo dat BGDA sinds enkele jaren kinderopvang "in eigen beheer" organiseert. Werkzoekenden met kinderen jonger dan 3 jaar kunnen hiervan gebruik maken op het moment dat ze bijvoorbeeld een begeleidingsactie hebben, tijdens het volgen van een opleiding of op het ogenblik dat men een sollicitatiegesprek heeft.

Op korte termijn trouwens zal BGDA - wegens het enorme succes - een tweede soortgelijk initiatief oprichten. Daarnaast heeft BGDA een overeenkomst gesloten met alle Brusselse crèches waardoor enkele plaatsen binnen deze reguliere voorzieningen voorzien worden voor werkzoekenden.

3. In het opleidingscentrum van Diest werd een aantal jaren geleden gestart met een proefproject voor kinderopvang. Dit project werd gefinancierd met subsidies van het Sociaal Impulsfonds. Het project wordt nu verder gezet door Kind en Gezin.

Er wordt door de VDAB geen kinderopvang voorzien in eigen beheer. Momenteel loopt alleen in het LKC Leuven een initiatief (meer bepaald in Diest) in samenwerking met Kind en Gezin, waar een beperkt aantal plaatsen voorbehouden worden voor de opvang van de kinderen van werkzoekenden die een opleiding volgen.

Wat de opleidingen betreft, VDAB organiseert twee opleidingen die toeleiden naar kinderopvang, namelijk:

1) de opleiding buitenschoolse kinderopvang.

Deze opleiding leidt tot het attest van "begeleider buitenschoolse kinderopvang" en een tewerkstelling in een Initiatief Buitenschoolse Opvang. De grote meerderheid van de deelnemers wordt tewerkgesteld binnen een gesco-statuuut.

2) de opleiding Kinderzorg.

Dit is een nieuw initiatief dat opstartte in 2005 en leidt tot het certificaat Kinderverzorgende. Cursisten die in het verleden reeds een diploma HSO verworven hebben, of deze opleiding combineren met Algemene Vorming BSO3 ontvangen een nieuw diploma Secundair Onderwijs Kinderzorg. Deze opleiding biedt tewerkstellingsperspectieven in kinderdagverblijven en minicrèches.

De VDAB heeft momenteel geen nieuwe projecten kinderopvang op stapel staan. Desalniettemin zie ik wel een aantal opportuniteiten, niet zozeer door het zelf lanceren van projecten maar vooral door in te spelen op de structurele uitbreiding van de flexibele en occasionele kinderopvang, immers, recent werd beslist om het aantal plaatsen in de flexibele en occasionele kinderopvang gevoelig uit te breiden. De Vlaamse Regering heeft hiervoor een bedrag van 18.520.000 euro voorzien en een groeipad tot ongeveer 34 miljoen euro.

In dit kader plan ik op korte termijn een overleg met mijn collega's minister Vervotte en minister Van Brempt. Deze uitbreiding moet enerzijds toelaten dat mensen die zich willen inschakelen in de arbeidsmarkt, daartoe extra kansen krijgen. Anderzijds moeten we ook onderzoeken hoe werkzoekenden kunnen instromen in een job in de kinderopvang. Ik wens dit echter te doen op een structurele manier en niet louter projectmatig.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 176
van 11 mei 2006
van **JAN VERFAILLIE**

Schooldoorlichtingen - St.-Guido Instituut Anderlecht

Recentelijk werd het Sint-Guido Instituut, Dr. Jacobsstraat in Anderlecht, doorgelicht door de Onderwijsinspectiediensten van de Vlaamse Gemeenschap, wat in hoofde van de directeur, de directieraad én het personeel heel wat beroering veroorzaakte.

In hoofde van de schooldirectie werd beweerd dat deze inspectie zou zijn uitgevoerd na klacht van een derde, en zou zijn uitgevoerd op uiterst strenge, quasi ongeoorloofde wijze.

1. Is er inderdaad een tussenkomst geweest van een derde (individu, instelling) die aanleiding heeft gegeven tot deze schooldoorlichting? Zo ja, wat was de inhoud én de vorm van deze tussenkomst?

Kan een derde bij klachtdelict een schooldoorlichting uitlokken? Zo ja, op welke wijze?

2. Is de schooldoorlichting uitgevoerd op de normale wijze?

Sinds wanneer dateert de laatste doorlichting?

Is er een doorbreking geweest van het “normale” ritme van uitvoering van deze doorlichting?

3. Wat was de duur van deze doorlichting? Stemt deze overeen met de normale duur van deze procedure?
4. Zijn er incidenten geweest tijdens de doorlichting? Zo ja, welke?
5. Bevatten de besluiten van de inspectiediensten bijzondere elementen die zouden kunnen wijzen op een gebrek aan objectieve doorlichting? Wijken de besluiten af van het klassieke schema?
6. Kan de minister waarborgen dat de uitvoering van het doorlichtingsrapport op correcte, objectieve en geoorloofde wijze zal geschieden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 176 van 11 mei 2006
van **JAN VERFAILLIE**

De uitvoering van schooldoorlichtingen in het secundair onderwijs gebeurt volgens een globale planning voor een tijdsperiode van ongeveer zes schooljaren. Sinds januari 2001 worden de scholengemeenschappen als uitgangspunt genomen en worden systematisch alle scholen van één scholengemeenschap in de loop van één of twee trimesters samen doorgelicht.

Het uitvoeren van een doorlichting op basis van een klacht van een derde gebeurt niet. Alleen op mijn verzoek zal de onderwijsinspectie een bijzonder onderzoek uitvoeren.

1. Er is geen tussenkomst geweest van een derde die aanleiding heeft gegeven tot deze doorlichting.
In de loop van het eerste trimester van het schooljaar 2005-2006 werden alle scholen van de scholengemeenschap Sint-Gorik (Brussel) doorgelicht. Zo ook het Sint-Guido-Instituut in Anderlecht.
2. De doorlichting van het Sint-Guido-Instituut werd uitgevoerd op normale wijze van 26 tot 30 september 2005. De vorige doorlichting vond plaats in de periode van 3 tot 6 mei 1993. Er is geen doorbreking geweest van het normale ritme van uitvoering van de doorlichting.
3. Voor alle doorlichtingen is één schoolweek voorzien, dit is ook hier het geval.
4. Er werden geen incidenten gemeld over deze doorlichting.
Het verslag werd met de directie besproken op 23 november 2005. Het werd door de inspecteur-generaal naar de inrichtende macht en naar de directie van de school verzonden op maandag 12 december 2005 en ondertekend door de directie terugbezorgd zodat het op 20 december 2005 kon worden vrijgegeven aan de administratie.
Er is geen correspondentie gevoerd met de inspecteur-generaal over opmerkingen of incidenten. Ook telefonisch werd geen gewag gemaakt van problemen.
Uw opmerking over de “quasi ongeoorloofde wijze” waarop deze doorlichting zou zijn uitgevoerd verwondert mij dan ook.
5. De besluiten zoals vermeld in het verslag bevatten zowel vaststellingen met betrekking tot “veiligheid en hygiëne”, “toepassing van de regelgeving” en “studiepeil”. Deze aspecten worden systematisch door alle inspectieteams bij doorlichting onderzocht aan de hand van algemeen bekende referentiekaders gebaseerd op de regelgeving ter zake, met name “Dynamische veiligheidsindex”, regelgeving ‘Decreten, besluiten, omzendbrieven” en de goedgekeurde leerplannen.
De besluiten bevatten geen elementen die zouden kunnen wijzen op een gebrek aan objectieve doorlichting. Ze kijken ook niet af van het klassieke schema.
6. Voor de verplichte uitvoering van de dringende actiepunten vermeld in het advies is een termijn voorzien van 3 schooljaren. De onderwijsinspectie zal dan opvolgen of de vermelde tekorten weggewerkt zijn. Op de openbare website van de onderwijsinspectie is duidelijk aangegeven hoe de school op een vlotte manier kan aantonen welke acties ze heeft ondernomen om de

tekorten weg te werken. Ik heb geen redenen om te twijfelen aan de correctheid en objectiviteit waarmee dit zal gebeuren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 179
van 11 mei 2006
van ANNE MARIE HOEBEKE

Leerkrachten basisonderwijs - Werkdruk

Onlangs kon men in de krant lezen dat leerkrachten meer en meer twijfelen aan hun eigen capaciteiten (“Leerkrachten twijfelen of ze wel goede onderwijzer zijn”, 6 mei 2006, De Morgen).

Van buitenaf worden meer taken opgelegd aan de onderwijzers van het basisonderwijs die niet direct met het lesgeven gerelateerd kunnen worden. Het gaat hier onder meer om administratieve taken. Steeds vaker worden de prestaties van de leerkrachten gecontroleerd van buitenaf, onder meer van overheid, maatschappelijke organisaties, wetenschappers en ouders, en gekoppeld aan economische maatstaven. Op basis hiervan worden soms veranderingen doorgevoerd, zonder dat voorafgaandelijk met de achterban van deze leraren overleg is gepleegd. Telkens worden de veranderingen gelegitimeerd door met het argument “in het belang van het kind” te zwaaien. Dat zou blijken uit een doctoraalstudie van Katrijn Ballet van de KU Leuven.

De leraren ervaren deze veranderingen alsof alles over hun hoofden wordt beslist. Uiteindelijk leidt dit bij sommigen tot onzekerheid, een dalend gevoel van eigenwaarde en schuldgevoelens, omdat ze denken hun job niet goed uit te voeren omdat ze minder tijd hebben voor het kind zelf. Uiteindelijk verlaten sommige leraren hun job, omdat deze maatregelen niet altijd rechtlijnig leiden tot een betere onderwijskwaliteit en het creëren van professionelere leerkrachten.

1. Heeft de minister kennis genomen van de betrokken studie?
2. Kan de minister een opsomming geven van de taken die de leerkrachten van het basisonderwijs krijgen toegeschoven, die buiten het bestek van het lesgeven vallen?

Blijken deze taken inderdaad een aanzienlijk deel van hun tijd in beslag te nemen en gaat dit ten koste van het lesgeven?

3. Indien dergelijke maatregelen worden ingevoerd, worden deze afgetoetst met de leerkrachten om na te gaan in hoeverre ze niet te belastend zijn?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 179 van 11.05.2006
van ANNE MARIE HOEBEKE

---

1. Ik heb inderdaad kennis genomen van de studie van mevrouw Ballet. Dat leerkrachten in het algemeen en leerkrachten in het basisonderwijs in het bijzonder geconfronteerd worden met de ervaring van werkdruk is niet nieuw. (zie studie over stress bij leerkrachten uitgevoerd door de Stichting Technologie Vlaanderen) Deze ervaring kan echter niet uitsluitend toegeschreven worden aan de door de overheid gestelde verwachtingen, maar wordt door een samenspel van factoren veroorzaakt: maatschappelijke verwachtingen, verwachtingen van schoolbesturen en koepelorganisaties, verwachtingen over veranderingen binnen de eigen schoolcontext, individuele verwachtingen.

In het kader van de erkenning van de professionaliteit van de leerkrachten werden gedurende de afgelopen jaren heel wat werkdrukverlagende maatregelen opgenomen.

Om de werkdruk van de kleuteronderwijzers te verlichten werd vanaf 2000 het ambt van kinderverzorger geïntroduceerd. Er werd voorzien in bijkomende uren lichamelijke opvoeding en in meer instapdata in het kleuteronderwijs. Vanaf 1 september 2002 kunnen de ICT-middelen binnen een samenwerkingsplatform tussen één of meer scholen voor gewoon en buitengewoon basisonderwijs aangewend worden voor het oprichten van betrekkingen in de ambten van het onderwijzend personeel. Vanaf het schooljaar 2003-2004 werd de structurele samenwerking in het basisonderwijs gerealiseerd door de vorming van scholengemeenschappen. Hierdoor werden ICT- en zorgcoördinatoren opgenomen in het beleidsondersteunend kader.

Het budget van het basisonderwijs kreeg op 1 september 2005 een injectie van 8 mio euro voor bijkomende aanwervingen van leerkrachten lichamelijke opvoeding.

Bij wijze van experiment vormen alle basisscholen regionale proeftuinen waarin het mogelijk wordt om personeelsleden die minder dan 10 dagen afwezig zijn te vervangen. Door extra middelen te voorzien (6,5 mio euro) voor dit tijdelijke project van vervanging van korte afwezigheden worden er stappen gezet naar een vermindering van de werkdruk voor de leerkrachten.

De opdracht van de onderwijzers werd verlaagd tot maximum 27 lestijden.

Een betere omkadering voor het paramedisch personeel in het buitengewoon basisonderwijs werd gerealiseerd (4 mio euro) en beïnvloedt de werkdruk gunstig.

Andere maatregelen zijn het ondersteunend kader op het niveau van de scholengemeenschap. Er wordt ook gezorgd voor aanvullende lestijden in de rand- en taalgrensgemeenten. (2,3 mio euro)

Omdat planlast door veel personeelsleden aangewezen wordt als een belangrijke oorzaak van werkdruk doet de onderwijsinspectie inspanningen om de belasting van de leerkrachten bij de doorlichtingen te beperken.

De overheid heeft zich ook geëngageerd om steeds een reguleringsimpactanalyse op te stellen, indien nieuwe taken worden opgelegd aan personeelsleden. Het effect in zake taakbelasting en werkdruk kan hierdoor in kaart gebracht worden.

2. Op basis van de bestaande beroepsprofielen van de leraar kleuter- en lager onderwijs dient de leraar over een aantal competenties en vaardigheden te beschikken die hem moeten toelaten om zijn **taak als leraar** uit te voeren. Bij de ontwikkeling van de beroepsprofielen is uitgegaan van de opvatting dat de opdracht van de leraar ruimer moet worden gezien dan enkel 'lesgeven'.

Deze competenties zijn geclusterd in 10 typefuncties, die elk te maken hebben met de verschillende aspecten van de opdracht van de leraar:

Typefunctie 1: De leraar als begeleider van leer- en ontwikkelingsprocessen (*grosso modo* komt dit neer op de didactische competenties)

Typefunctie 2: De leraar als opvoeder (de leraar als pedagoog)

Typefunctie 3: De leraar als inhoudelijk expert (verwijst naar de kennis zoals Nederlands, wiskunde, ... die in de eindtermen en ontwikkelingsdoelen zijn terug te vinden)

Typefunctie 4: De leraar als organisator (hier gaat het om vaardigheden die te maken hebben met klas- en tijdsmanagement, maar ook met het uitvoeren van administratieve taken zoals het bijhouden van leerlinggegevens, agenda, evaluatiegegevens en activiteitenrooster)

Typefunctie 5: De leraar als innovator – de leraar als onderzoeker (waarbij de leraar vernieuwende elementen aanwendt)

Typefunctie 6: De leraar als partner van de ouders/verzorgers (zodat bijvoorbeeld de leraar de ouders kan informeren over hun kind en de school)

Typefunctie 7: De leraar als lid van een schoolteam (waardoor de leraar in staat is om bijvoorbeeld deel te nemen aan de ontwikkeling van een schoolwerkplan)

Typefunctie 8: De leraar als partner van externen (waardoor de leraar bijvoorbeeld contacten kan leggen met externe instanties in verband met onderwijsgebonden initiatieven)

Typefunctie 9: De leraar als lid van de onderwijsgemeenschap (waardoor de leraar met collega's kan reflecteren over de rol van het onderwijs in de samenleving enz.)

Typefunctie 10: De leraar als cultuurparticipant (waardoor hij/zij een gefundeerd standpunt kan innemen over thema's binnen het sociaal-politieke domein, het sociaal-economische enz.)

Het is duidelijk dat de meeste vaardigheden uit een typefunctie sterk verweven zijn met de vaardigheden uit een andere typefunctie. Slechts zelden zijn in de onderwijspraktijk de taken, waarnaar bepaalde competenties verwijzen, geïsoleerd t.o.v. andere taken.

Wanneer een leraar bijvoorbeeld zorgverbredingsinitiatieven uitvoert (vaardigheid 1.10 van typefunctie 1), maakt hij tegelijk gebruik van vaardigheden uit typefunctie 2 (bijv. de kinderen voorbereiden op individuele ontplooiing en maatschappelijke participatie)

Het is ook duidelijk dat de meeste taken ofwel rechtstreeks verband houden met het 'lesgeven' (in zeer strikte zin) zoals, 'leermiddelen kiezen en aanpassen aan de doelgroep', of in het verlengde ervan liggen zoals 'zoeken naar vernieuwende elementen voor de klaspraktijk' (vaardigheid 5.1 uit de typefunctie: de leraar als innovator).

Bij de ontwikkeling van de beroepsprofielen werd uitgegaan van een niveau van competentieverwerving die de leraar toelaat om normaal te functioneren binnen de school. Het spreekt vanzelf dat bepaalde taken (zoals deze van de ICT coördinator) een ander competentieniveau vereisen dan van een doorsnee leraar.

Omdat men uitgaat van de opvatting dat lesgeven integraal deel uitmaakt van de opdracht van de leraar, is het moeilijk om de tijdsbesteding ervan te scheiden van de rest van de opdracht.

Bovendien zijn bepaalde competenties uit het beroepsprofiel niet onmiddellijk te vertalen naar 'taken' (zoals de vaardigheden uit typefunctie 10) en zijn daarom moeilijk te kwantificeren in termen van tijdsbesteding.

Uit het onderzoek uitgevoerd door het HIVA en het UAMS (Tijdsbesteding en taakbelasting van leerkrachten basis- en secundair onderwijs in Vlaanderen, OBPWO-project 00.07, juli 2003) blijkt dat de leraar basisonderwijs:

- 74% van de arbeidstijd besteedt aan activiteiten die verbonden zijn met het lesgeven (lesgeven, lesvoorbereiding, nawerk, extramuros- activiteiten en individuele leerlingenbegeleiding)
- 23% van de arbeidstijd besteedt aan niet-lesgebonden activiteiten (overleg, beleidsondersteuning, administratie, toezicht, opvang, en vorming)
- 3% van de arbeidstijd besteedt aan activiteiten zoals het 'invullen van onderzoekenquêtes' enz.

De gemiddelde arbeidsduur voor voltijds werkende leerkrachten uit het basisonderwijs bedraagt volgens dezelfde studie 46 uur en 39 minuten.

3. Bij de ontwikkeling van de beroepsprofielen (en de daaruit afgeleide basiscompetenties die gelden voor de beginnende leraar) werden commissies samengesteld waarin de verschillende geledingen binnen onderwijs ruim vertegenwoordigd waren. Bij de ontwikkeling ervan werd o.a. de haalbaarheid voor de doorsnee leraar als criterium gesteld. Zowel de beroepsprofielen als de basiscompetenties werden vervolgens door de VLOR (waarin o.a. een afvaardiging van de vakbonden zitting heeft) geadviseerd. Alle nieuwe maatregelen die een impact hebben op het personeel worden trouwens met de sociale partners overlegd of onderhandeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 180
van 11 mei 2006
van **JAN PEUMANS**

Universiteit Hasselt - MBA-opleiding

Veeleer toevallig, naar aanleiding van de enquête die werd georganiseerd door de alumni-organisatie van de Vlerick School onder haar 450 leden, raadpleegde ik de webstek van de Universiteit Hasselt in verband met de opleiding Master of Business Administration. De webstek vermeldt kort en krachtig dat deze cyclus voor het laatst opgestart is in september 2005.

Onlangs publiceerde GOM Limburg een studie over de zogenaamde braindrain uit Limburg. Vele jongeren verlaten de provincie Limburg om elders te gaan werken. Op zichzelf een proces dat men niet kan stoppen, maar het blijft merkwaardig dat deze provincie te kampen heeft met deze braindrain. Dit fenomeen speelt aanzienlijk meer in Limburg dan in andere provincies en neemt toe aan belang.

Begrippen als kenniseconomie, kennisinfrastructuur, valorisatie van kennis, kennisketens, zijn gemeengoed geworden in het denken over economische en regionale ontwikkeling. Hiermee wordt het begrip “braindrain” in verband gebracht met het belang van kennis voor regionale economie. Met het verdwijnen van de hogeropgeleiden uit de regio, wordt meteen ook het afkalven van de kennisbasis ingezet.

Ook de oprichting van de nieuwe opleiding Rechten door U Hasselt en Universiteit Maastricht vertrekt niet onder een gunstig gesternte als men de discussie mag geloven vanuit andere bestaande rechtsfaculteiten in Vlaanderen. Bovendien moeten er een hele reeks problemen opgelost worden, zoals de aanstelling van Vlaams academisch personeel, het wetenschappelijk onderzoek voor het opleidingsdeel van het Belgisch recht; het programma van de masteropleiding in tUL-verband, enzovoort.

Kortom, drie tendensen die op het vlak van kennisinfrastructuur en kennisketens een duidelijke negatieve richting uitgaan. Uiteraard zijn twee van de drie in de vraagstelling geciteerde “gevallen” duidelijk onderbouwd. De rechtenfaculteit is een project in ontwikkeling.

Graag zou ik van de verschillende ministers, in het kader van hun verschillende bevoegdheden, vernemen welke de geplande maatregelen terzake zijn.

1. Mag ik van de minister vernemen wanneer de Master of Business Administration (MBA) aan de U Hasselt werd opgericht?
2. Wat was de jaarlijkse kostprijs en hoeveel geïnteresseerden hebben de graad van Master of Business Administration behaald?

3. Klopt het dat deze opleiding, die momenteel door een 35-tal mensen wordt gevolgd, in een afbouwfase zit?

Zo ja, wat zijn de redenen voor een eventuele stopzetting?

4. Klopt het dat de inschrijvingsprijs laag ligt in vergelijking met andere opleidingen?
5. Werd deze opleiding reeds geëvalueerd in het verleden? Door wie en met welk resultaat?

Zijn deze evaluaties de reden voor de eventuele stopzetting van deze MBA?

6. Klopt het dat het voortzetten van deze opleiding te veel investeringen vraagt aan de U Hasselt omdat men blijkbaar moet voldoen aan een aantal vereisten om de titel MBA te mogen blijven gebruiken? Zo ja, welke vereisten zijn dat?
7. Klopt het dat men het inschrijvingsgeld fors moet verhogen en daardoor vreest dat men geen “studenten” meer kan aantrekken?
8. Klopt het dat men de opleiding voortzet onder de benaming “Strategisch management in een Europese context” waarbij evenwel de vereisten inzake MBA niet meer gelden?

Op basis van welke motivatie?

9. Klopt het dat door het wegvallen van de MBA aan U Hasselt men de facto verplicht zal zijn om naar UAMS (Antwerpen), Solvay (Brussel), Vlerick (Leuven-Gent) of dergelijke te gaan om in België nog een MBA-titel te kunnen halen?
10. Hoe past de afschaffing van deze opleiding in de aanpak van het actieprogramma Flanders Logistics van minister Peeters, vermits deze MBA heel duidelijk in haar curriculum modulus operationeel management en supply chain management bevat die, hoe men het draait of keert, in Limburg op het vlak van logistiek een zeer groot potentieel heeft? Zie alle marktstudies terzake.
11. Onderkent de minister de braindrain zoals beschreven in de inleiding van deze vraag en zoals beschreven in het desbetreffende artikel in Economisch Rapport 2005 editie 6 p. 13 en volgende?
12. Zijn er terzake andere studies bekend op dit vlak?
13. Als deze tendensen zich voortzetten, welke evolutie zal dit betekenen voor de provincie Limburg en vooral welke maatregelen denkt men te nemen en vanuit onderwijs, opleiding, tewerkstelling en vanuit logistiek?
14. Welke maatregelen heeft de minister bevoegd inzake Economie tot op heden genomen inzake innovatie en kenniseconomie? Wat zijn hiervan de resultaten?
15. Wat is de stand van zaken inzake de ontwikkeling van tUL?
16. Wat zijn de verschillende stappen die worden ondernomen inzake de oprichting van een faculteit Rechten? Wat is hierbij de stand van zaken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Moerman (vraag nr. 71), Vandenbroucke (nr. 180) en Peeters (nr. 468).

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 11 mei 2006

van **JAN PEUMANS**

- 1.+ 3. De Master of Business Administration wordt sinds 1991 georganiseerd door de faculteit Toegepaste Economische Wetenschappen van het Limburgs Universitair Centrum. De eigenlijke oorsprong van deze MBA gaat echter terug tot 1973; toen werd de MBA als deeltijdse opleiding aangeboden door het Postuniversitair Centrum Limburg.

De MBA werd als een voltijdse Engelstalige opleiding aangeboden voor eigen afgestudeerden en voor andere universitair op voorwaarde dat ze een economische vooropleiding (twee cycli) of een diploma van Management of gelijkwaardige opleiding konden voorleggen en aan specifieke voorwaarden als een score op een GMAT en TOEFL-test voldeden. De MBA werd ook als een deeltijdse Nederlandstalige opleiding aangeboden voor “post-experience” studenten – studenten mét werkervaring dus – met dezelfde diplomavooraarden.

De voltijdse MBA-opleiding werd een laatste keer aangeboden als een voortgezette gespecialiseerde opleiding (VAO-GGS) in 2004-2005. Bij de invoering van de bachelor-masterstructuur werd geen voorstel tot omvorming tot een master-na-master (manama) gedaan, op grond van de interuniversitaire afspraak om een MBA enkel nog te organiseren voor de post-experience studenten.

De deeltijdse MBA werd wel omgevormd tot een manama en loopt momenteel nog als tweejarig programma. Er is echter besloten deze opleiding stop te zetten en geen accreditatie aan te vragen. De Universiteit Hasselt heeft die keuze genomen omdat internationale accreditatieorganen voor MBA-opleidingen vrij strikte criteria opleggen, zoals de inbedding in een zelfstandige “business school” met een eigen beleid, ruime keuzemogelijkheden en continue opvolging van alumni. Om competitief te blijven in een regio waar al succesvolle internationaal geaccrediteerde business schools als Vlerick en UAMS gevestigd zijn, zou de Universiteit Hasselt een zelfstandige business school moeten oprichten. De Universiteit Hasselt achtte dit een te zware investering op korte termijn.

2. De financiering van de overheid voor de werking van de instellingen voor hoger onderwijs gaat niet uit van de kostprijs van de opleidingen die de universiteiten en de hogescholen aanbieden. Voor de periode 2001-2007 werden de werkingsmiddelen forfaitair en studentonafhankelijk vastgesteld. Vóór de forfaitaire financiering werden de VAO's gefinancierd per diploma. Een vast VAO-budget werd verdeeld onder de instellingen op basis van het aantal diploma's. Dit bedrag werd vanaf 2003 geïncorporeerd in het forfaitair toegekende budget van elke instelling. Indien u toch informatie over de reële kostprijs van de MBA-opleiding wenst, dient u zich rechtstreeks tot de Universiteit Hasselt te richten.

In onderstaande tabel wordt een zicht gegeven op het aantal inschrijvingen en het aantal behaalde diploma's in de voltijdse Engelstalige en de deeltijdse Nederlandstalige opleiding.

	MBA-voltijds Engelstalig		MBA-deeltijds Nederlandstalig (programma wordt 2-jaarlijks ingericht)	
	Inschrijvingen	Diploma's	Inschrijvingen	Diploma's
2001-2002	12	12+16*=28	1e jaar: 37 + Management Project**: 3	1
2002-2003	22	20	2 ^{de} jaar: 34	30
2003-2004	20	18	1 ^{ste} jaar : 32 Management project: 3	- -
2004-2005	16	16	2 ^{de} jaar: 28	19
2005-2006	-		1 ^{ste} jaar: 38 Management project: 8	

* als contractonderwijs voor FORD AG Aken/Genk liep een MBA, waarbij in 2001-2002 16 studenten gediplomeerd werden

** studenten schrijven een derde academiejaar in om de ontbrekende opleidingsonderdelen af te werken, meestal betreft dit het managementproject (masterproef).

4. Het inschrijvingsgeld voor de MBA-opleiding aan de Universiteit Hasselt bedraagt 960 euro per jaar. Een student die de opleiding afwerkt in twee jaar, zal dus 1.920 euro betaald hebben. Het inschrijvingsgeld ligt inderdaad laag ten opzichte van gelijkaardige opleidingen: het inschrijvingsgeld voor een voltijdse MBA aan de Flanders Business School bedraagt bijvoorbeeld 8.450 euro, aan de Vlerick Leuven Gent Management School 15.000 euro; aan Insead (Parijs) loopt het inschrijvingsgeld op tot 60.000 euro.
5. Een visitatie kan zeker niet de oorzaak voor de stopzetting vna de opleiding zijn. In het verleden beperkte de VLIR de visitaties immers tot de initiële academische opleidingen. Aangezien het de bedoeling was de opleiding stop te zetten, werd de opleiding bij de omvorming naar een manama ook niet alsnog voor visitatie en accreditatie aangeboden.
6. + 7. Wanneer de Universiteit Hasselt er toch voor had geopteerd de opleiding verder te zetten, dan had dit binnen een zelfstandige managementschool moeten gebeuren (cf. antwoord 1+3). Ook al wegens het geplande wegvallen van de overheidsfinanciering van manama's, had men dan onvermijdelijk een sterk verhoogd inschrijvingsgeld voor de opleidingen moeten vragen, zonder de zekerheid van voldoende inschrijvingen (o.a. gezien de concurrentie van andere, internationaal geaccrediteerde scholen in de regio, zoals Vlerick, UAMS, Solvay, enz.) en andere activiteiten om deze business school op korte termijn zelfstandig leefbaar te maken.
8. Er zijn inderdaad plannen om met een vergelijkbaar programma Strategisch Management in een Europese context te starten, in samenwerking met de universiteiten van Luik en Maastricht. De opleiding zal zich richten op afgestudeerden uit de Euregio. Er is hierover echter nog geen definitieve beslissing genomen.
9. Ja.
10. *(Het antwoord op deze vraag zal worden nagestuurd door minister Peeters.)*

11. Ik wil de cijfers uit de studie niet betwisten, hoewel het mij nodig lijkt om de conclusie die daaruit getrokken wordt, zowel op methodologische als op inhoudelijke gronden te nuanceren. Zo maakt de studie geen onderscheid tussen permanente emigratie, waar braindrain voornamelijk betrekking op heeft, en pendelen. Pendelaars nemen een groot deel van de toegevoegde waarde en hun kennis letterlijk mee naar huis. Dat veel hooggeschoolden over de provinciegrenzen heen pendelen, geldt trouwens evengoed voor andere Vlaamse provincies. Vlaanderen kent immers een beperkt aantal voornamelijk economische clusters. In vergelijking met andere Europese landen, en zeker met de VS, blijft onze fysieke arbeidsmobiliteit overigens nog zeer binnen de perken. Dat mensen buiten de provinciegrenzen werken, heeft daarenboven niet alleen te maken met (verschuivingen binnen) de Vlaamse economische geografie, maar ook met de verhoogde mobiliteit van de Limburgse studenten en afgestudeerden. Nationale en internationale mobiliteit van studenten én werkenden moet niet afgeremd worden, integendeel. (Dat geldt overigens bij uitstek voor MBA-opleidingen, die de louter regionale inbedding overstijgen en uit hun gerichtheid op een internationale studentenpopulatie net hun meerwaarde putten.)

De vraag is dus niet zozeer “Waar gaan Limburgse studenten studeren of werken?”, maar veeleer: “Is er nog werk voor hooggeschoolden in Limburg en welke zijn hierin de evoluties?”. Deze vraag is relevant aangezien de aanwezigheid van voldoende kennisactiviteiten economische groei genereert en deze kennisactiviteiten bijgevolg de welvaart veilig stellen voor alle bevolkingsgroepen.

Uit de GOM-cijfers blijkt dat het aanbod van jobs voor hoger opgeleiden in Limburg ongeveer 12% vertegenwoordigt binnen heel Vlaanderen. 10,44% en 14,19% van respectievelijk de universitair en afgestudeerde hogeschoolstudenten wonen in Limburg. De cijfers van het aandeel hoogopgeleiden en het aandeel jobs voor hoogopgeleiden lopen dus min of meer congruent. Grofweg is er dus werk voor hooggeschoolden in Limburg. Dit mag echter geen malthusiaans gegeven zijn. De Limburgers vullen momenteel immers zelf hun vacatures in voor hooggeschoolden. Inderdaad, de uitstroom van hoger opgeleiden in Limburg is niet opmerkelijk hoger dan in de andere Vlaamse provincies (met uitzondering van Antwerpen). De instroom van hoger opgeleiden in Limburg (9,83%, 2004) is daarentegen beduidend lager dan het gemiddelde over alle Vlaamse provincies (22,05%, 2004). Deze vaststelling wijst op een gebrek aan economische aantrekkelijkheid van Limburg voor hooggeschoolde niet-Limburgers.

Met behulp van de GOM-studie en bovenstaande kanttekeningen kunnen we dus concluderen dat Limburg niet op de eerste plaats kampt met een braindrain, maar wel met een gebrek aan aantrekking of “import” van menselijk kapitaal/investeringen. Om daaraan te sleutelen zijn in het Limburgplan verschillende maatregelen uitgewerkt (zie antwoord 14).

12. Ik ben niet op de hoogte van eventuele andere studies hierover.
13. Voor een uitgebreid en volledig antwoord op deze vraag verwijs ik naar de teksten van het Limburgplan, dat op 8 juli 2005 door de Vlaamse Regering werd goedgekeurd.
14. *Maatregelen in het kader van het Limburgplan*

Naast de generieke maatregelen ter ondersteuning van innovatie en het uitbouwen van een kenniseconomie in Vlaanderen schuift het Limburgplan een aantal maatregelen vooruit die de innovatiekracht van de Limburgse bedrijven moet helpen vergroten en ondersteunen.

Het betreft enerzijds projecten die een versterking van bestaande acties, gecoördineerd op Vlaams niveau, betekenen voor Limburg, met name :

- de versterking van de RIS-werking in Limburg (Regionale Innovatie Samenwerkingsverbanden);

- de uitbreiding van de interfacedienst van de Universiteit Hasselt;
- de uitbouw van wetenschapsparken;
- de ondersteuning van Limburgse KMO's via het éénloketsysteem.

Anderzijds betreft het ook een aantal projecten met iets ruimere innovatieambitie, die een aantal speerpunten willen uitbouwen in de provincie. Deze projecten kaderen in het beleidskader voor de oprichting en ontwikkeling van Competentiepolen en Strategische Onderzoekscentra (BVR, 25 juli 2005). Het betreft de volgende projecten:

- het bundelen van de innovatiekrachten in de fruitsector;
- de oprichting van het Vlaams Instituut voor de Mobiliteit (VIM).

Tot slot loopt er ook een horizontale ondersteunende actie binnen het onderdeel innovatiestimulering, met name de opmaak van een innovatieprofiel Limburg.

Hieronder wordt elk van deze projecten besproken.

A) Opmaken innovatieprofiel :

De innovatiecapaciteit van de Limburgse bedrijven is minder sterk ontwikkeld dan in de andere Vlaamse provincies. Het is echter noodzakelijk om de innovatiemiddelen die naar Limburg gaan in een breder perspectief te plaatsen. Daarvoor wordt een studie op touw gezet. De studie zal een beeld moeten scheppen van de "innovatie-input" (= welke innovatiemiddelen gaan naar Limburg en waaraan worden ze besteed) en van de "innovatie-output" (= wat zijn de resultaten van de ingezette middelen).

Timing en kostprijs

Voor dit alles plant de provincie medio 2006 een rondetafel, waarbij alle actoren (lokaal, provinciaal en Vlaams) uitgenodigd worden om de inhoud van de studie te bepalen en een promotor aan te duiden. Het IWT zorgt daarbij voor de nodige ondersteuning. Eenmaal de studie is afgerond, kan vanuit dit innovatieprofiel de visie op de innovatieontwikkeling in Limburg verder uitgediept en ontplooid worden. Voor de studie wordt een bedrag van 25.000 euro vrijgemaakt.

B) Versterking RIS-werking (Regionale Innovatie Samenwerkingsverbanden):

Dit project is essentieel voor de uitbouw van een Limburgs innovatiesysteem. De versterking zal bestaan uit de aanstelling van twee extra RIS-adviseurs (nu reeds een contingent van vijf RIS-adviseurs in Limburg).

Taak van de RIS-adviseurs:

- KMO's informatie verschaffen over stimuleringsmaatregelen van de Vlaamse overheid (het KMO-programma van het IWT);
- sensibiliserend optreden om latente innovatie-ideeën van bedrijven in de praktijk om te zetten;
- KMO's begeleiden bij het indienen van projecten in het kader van het KMO-programma van het IWT.

De huidige RIS-werking loopt af einde 2006. Momenteel wordt de RIS-werking geëvalueerd door het IWT. Deze evaluatie zal afgerond zijn midden juli 2006. Vanaf dan zal de nieuwe RIS-werking opgestart worden op basis van een bijsturing resulterend uit de IWT-evaluatie.

Door het verdwijnen van de GOM's (juni 2006) zullen de huidige vijf Limburgse RIS-personeelsleden een tijdelijke opvang krijgen binnen VLAO tot eind 2006. Vanaf 2007 zal een permanente structuur beschikbaar zijn voor de tewerkstelling van de verschillende RIS-adviseurs.

Timing en kostprijs

Vanaf begin januari 2007 zullen de twee extra RIS-adviseurs voor Limburg binnen de nieuwe structuur actief zijn. Dit project wordt jaarlijks begroot op 200.000 euro.

C) Versterking Interfacedienst Universiteit Hasselt (UH):

Europa kampt met een innovatieparadox. Europese kenniscentra investeren heel wat in kennis en wetenschap van uitmuntend niveau, maar de valorisatie van die kennis in economisch toegevoegde waarde (bv. concreet verbeterde en vernieuwde producten, diensten en processen) en in werkgelegenheid is te beperkt. Via de uitbouw van interfacediensten aan universiteiten tracht de Vlaamse Regering bij te dragen tot deze valorisatie van de afgeleverde kennis. Daartoe voorziet de Vlaamse Regering momenteel ongeveer twee miljoen euro. Deze middelen worden verdeeld op basis van de omvang van de universiteit. Daardoor beschikt de Universiteit Hasselt niet over afdoende budgetten om voldoende personeelsleden aan te werven om de drie interfacetaken (contractbeheer, beheer van intellectuele eigendomsrechten en de creatie en begeleiding van spin-offs) doeltreffend uit te voeren.

UH beschikt nu slechts over één personeelslid. Bijgevolg voorziet het Limburgplan in een uitbreiding met twee personeelsleden.

Timing en kostprijs

De twee extra personeelsleden kunnen bij het begin van het nieuwe academiejaar starten. Deze uitbreiding wordt jaarlijks begroot op 250.000 euro.

D) Innovatie in de fruitsector:

Het fruitteeltonderzoek kent naast de projectaanvragers verscheidene andere spelers. Vóór de regionalisering van landbouw en fruitteelt ontving de fruitsector ieder jaar ongeveer 1 miljoen euro aan structurele onderzoeksmiddelen. Het IWT financiert een haalbaarheidsstudie die moet leiden tot een actieplan en één structuur voor een performante ondersteuning van de Vlaamse fruitteeltsector op gebied van O&O. Via de haalbaarheidsstudie (en bijhorend actieplan) moet er een rationalisatie binnen het fruitteeltonderzoek tot stand kunnen komen. Op deze wijze wordt de fruitsector beter in staat gesteld om beroep te doen op de projectfinanciering binnen het jaarlijks voorziene budget voor landbouwonderzoek. Een eerste stap naar integratie was de oprichting van de vzw Proefcentrum Fruitteelt (PCFruit vzw). Deze nieuwe vzw – die met ingang van 1 januari 2006 werd opgericht – garandeert de verdere ontwikkeling van een geïntegreerde structuur voor het fruitonderzoek in Vlaanderen. PCFruit is een fusie van zeven bestaande vzw's binnen het Limburgse Proefcentrum voor Fruitteelt.

Timing en kostprijs

De haalbaarheidsstudie bedroeg in totaal 198.780 euro, waarvan 80% of 159.024 euro via het IWT gefinancierd wordt.

E) Vlaams Instituut voor de Mobiliteit (VIM):

Niemand kan ontkennen dat Vlaanderen voor belangrijke mobiliteitsuitdagingen staat. De continuïteit van de Vlaamse logistieke troef is onder meer afhankelijk van de manier waarop we het mobiliteitsvraagstuk zullen aanpakken. Het VIM past binnen deze uitdaging alsook binnen het kader ter ontplooiing van een aantal innovatieve speerpunten in Limburg (confer Limburgplan). Het Instituut zal als competentiepool ten dienste staan van alle bedrijven in Vlaanderen. Limburg vormt het knooppunt dankzij de bestaande expertise inzake mobiliteitsstudies aan de Universiteit Hasselt. Daarom zal het Instituut ook in Limburg gevestigd worden.

Timing en kostprijs

Het VIM werd op het Limburgs managementcomité goedgekeurd als een EFRO-dossier tot en met 2008. Het project loopt evenwel voor 5 jaar en wordt begroot op 5.862.676 miljoen euro. Een tussentijdse mijlpaal eind 2006 wordt voorzien teneinde het businessplan te toetsen aan het beleidskader voor de competentiepolen (BVR 25 juli 2005).

Voorgesteld wordt om de uitvoering in 3 fases te laten gebeuren:

Fase	Inhoud	Timing
Fase 1	Uitwerking haalbaarheidsstudie en opstellen businessplan	September 2006
Fase 2	Vorbereiding operationele werking	Eind 2006
Fase 3	Operationele werking: 2007-2010	Januari 2007

F) Versterking van het potentieel op vlak van wetenschapsparken in Limburg

Hierbij wordt ervan uitgegaan dat één van de voorwaarden of kritische punten voor innovatie in Limburg de beschikbaarheid is van hoogwaardige infrastructuur waarbij de link en samenwerkingsverbanden met de universiteiten essentieel zijn. Van daaruit wordt de verdere uitbouw vooropgesteld van het wetenschapspark te Diepenbeek en van het wetenschapspark gelegen op het hoogwaardig bedrijventerrein te Waterschei. Via dit laatste kunnen initiatieven van meerdere universiteiten gerealiseerd worden. In dit kader heeft overleg tussen de universiteiten van Leuven en Hasselt reeds geresulteerd in een gezamenlijk plan waarbij leden van hun associaties, meer bepaald de Katholieke Hogeschool Limburg en de XIOS Hogeschool Limburg, betrokken zijn. Het plan voorziet in de oprichting van het "Technologiecentrum Limburg". Dit centrum tracht de technologische dienstverlening aan regionale bedrijven te centraliseren en te verbeteren. Daarbij zal een nauwe band opgebouwd worden tussen de onderwijsinstellingen enerzijds en het regionale bedrijfsleven anderzijds.

G) Drie VLAO-accountmanagers voor ondersteuning van Limburgse KMO's

Binnen het Limburgplan worden drie extra VLAO-accountmanagers aangesteld. Zij staan in voor de ondersteuning van de Limburgse KMO's bij hun contacten met de overheid en voor de stimulering van de ondernemerszin in Limburg.

Timing en kostprijs

De realisatie van dit project zit in een eindfase. De financiering staat op punt (EFRO + Vlaamse cofinanciering) en werd goedgekeurd door Inspectie van Financiën. Ondertussen is VLAO Limburg reeds gestart met de aanwerving van de drie accountmanagers.

Het project (lopende tot en met 2007) kent volgende financiering:

1. EFRO (36,6%):	151.305 euro
2. HERMES (39,2%):	161.995 euro
3. Provisioneel krediet Limburgplan (24%):	100.000 euro
Totaal:	413.300 euro

Pro memorie: Voor de voertuigindustrie werd sedert 1 april 2006 binnen VLAO een aparte accountmanager aangesteld. Specifiek voor Limburg coördineert hij, met medewerking van de VLAO-antenne in Limburg, de contacten tussen autoconstructeur Ford Genk en de toeleveranciers met de overheid.

CONCLUSIE: De acties binnen het Limburgplan zijn op dit moment in volle uitvoering. Op 30 juni wordt op de Vlaamse Regering een ontwerpbesluit geagendeerd ter uitvoering van de hierboven vermelde punten A tot en met E. Het punt G, de VLAO-accountmanagers, wordt via een ontwerpbesluit vastgelegd door de Vlaamse Regering op 16 of 23 juni 2006. Voor wat betreft de invulling het contingent van beide wetenschapsparken (punt F) zijn er gesprekken lopende tussen de geïnteresseerde universiteiten (KULeuven en UHasselt).

Maatregelen buiten het bestek van het Limburgplan ter bevordering van innovatie en de kenniseconomie in Limburg

A) Europese middelen voor Europa

Naast de actiepunten binnen het Limburgplan dienen we ook de middelen te vermelden die worden ingezet vanuit EFRO (doelstelling 2 in programma 2007-2013) en INTERREG (doelstelling 3 in programma 2007-2013). Gelet op hun omvang kunnen deze middelen een belangrijke bijdrage leveren tot de innovatie-ondersteuning in Limburg. Zo bedraagt het EFRO-budget voor Limburg 1,954 miljoen euro in de periode 04/2005-03/2007. Het INTERREG III programma van de Europese Commissie stelt voor de periode 2000-2006 een budget van 63,7 miljoen euro ter beschikking aan de Euregio Benelux Middengebied, waartoe de provincie Limburg behoort.

Verder valt de provincie Limburg ook onder de Euregio Maas-Rijn. Eén van de INTERREG-projecten binnen deze grensoverschrijdende samenwerking is het project AUTONET.EU. Dit project valt binnen het Limburgplan onder mijn bevoegdheid en heeft als opzet de oprichting van een grensoverschrijdend kennisnetwerk ter technologische versterking van de voertuigindustrie in deze regio Maas-Rijn (totale kostprijs 1,1 miljoen euro).

B) rondetafel Voertuigindustrie

Verder werd in juni 2005 het initiatief genomen voor een rondetafel voor de voertuigindustrie om te zorgen voor een optimaal flankerend beleid voor de voertuigindustrie (goed voor een directe en indirecte tewerkstelling van 100.000 mensen). De rondetafel verenigt constructeurs, leveranciers, vakbonden en de Vlaamse en federale regeringen. Het resultaat is een 12-actiepuntenplan opgebouwd rond een viertal clusters, waaronder deze van innovatie. Een belangrijke realisatie daarbij is de extra steun van 10% voor O&O-projecten in de voertuigindustrie.

Ook Ford Genk heeft reeds dergelijke innovatieprojecten ontwikkeld. Het betreft hier onder meer een nieuwe verbindingstechniek tussen dak en zijpanelen. Bedoeling is een esthetisch betere afwerking te realiseren en de wagens te laten aansluiten bij de premiumklasse. Deze vormen van product- en procesinnovatie zorgen ervoor dat Ford Genk méér is dan louter een assemblagebedrijf. Bijgevolg stijgt de competitiviteit van de vestiging.

C) I-City

I-City is een levende proeftuin in Hasselt waar 4.000 proefpersonen draadloze breedband ICT-toepassingen uittesten. De breedbandtoepassingen zijn er vooral opgericht om het dagdagelijks leven in de stad aangenamer en eenvoudiger te maken. I-City, een samenwerkingsverband tussen Microsoft, Telenet, Concentra en Siemens, de overheid en academische wereld, is het grootste levend labo in de wereld en kan rekenen op een grote internationale belangstelling. Onder meer dankzij dit project staat Vlaanderen aan de top van de wereld op het vlak van mobiele communicatie.

Met dit toonaangevend project bewijst Limburg haar innovatieve capaciteiten.

Op mijn voorstel heeft de Vlaamse Regering op 5 mei 2006 de vervolgfianciering van i-City goedgekeurd. i-City kan dit jaar rekenen op 2.338.308 euro Vlaamse steun.

CONCLUSIE: Ook buiten het Limburgplan lopen er verschillende maatregelen die duidelijk positieve effecten genereren voor de verdere uitbouw van de kenniseconomie in Limburg.

15. Volgens artikel 11 van het verdrag tussen de Vlaamse Gemeenschap van België en het Koninkrijk der Nederlanden inzake de transnationale Universiteit Limburg wordt dit jaar, door een gezamenlijke commissie, de werking van het verdrag, en bijgevolg dus ook de werking van de tUL, geëvalueerd. De geconstateerde bevindingen zullen zich laten vertalen in oplossingen en concrete aanbevelingen, mogelijk met wijzigingen aan het tUL-verdrag tot gevolg. Na deze evaluatie zal ik dus een beter zicht hebben op de verdere ontwikkeling en de toekomst van de tUL.

De tUL heeft vorig jaar zelf al een status- en visienota tUL gepubliceerd met daarin duidelijke doelstellingen voor de toekomst. De einddoelstelling blijft ongewijzigd, nl. de realisatie van een gemeenschappelijk academisch conglomeraat met een Europees statuut op twee locaties in twee EU-lidstaten. Op middellange termijn (2005-2010) vindt men een doorgedreven samenwerking tussen UM en UH de beste aanpak om dat einddoel te realiseren.

16. Met de goedkeuring van het Limburgplan werd de aanzet gegeven om aan de tUL een opleiding Rechten aan te bieden. Via een recente toevoeging aan artikel 28 van het Structuurdecreet heeft de tUL de onderwijsbevoegdheid gekregen om opleidingen aan te bieden in het studiegebied Rechten.

Het volgen van de normale procedure voor de erkenning van nieuwe opleidingen is nu de volgende stap. Dit wil zeggen dat de tUL een dossier voor de toets macrodoelmatigheid moet indienen bij de Erkenningscommissie (15 juni 2006) en, bij een positief oordeel over die macrodoelmatigheid, vervolgens ook de toets nieuwe opleiding bij de NVAO moet doorlopen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 181
van 11 mei 2006
van **MARIE-ROSE MOREL**

Rekruteringsactie voor Universiteit Hasselt - Toelaatbaarheid

“Hasselt is de nieuwste universiteitsstad”. Met die slogan ronselde de Universiteit Hasselt de afgelopen week studenten aan de poorten van andere campussen van universiteiten en hogescholen.

Jongeren kregen flashy armbandjes toegestopt, die recht geven op reductie in een aantal Hasseltse winkels en restaurants. Daarnaast werden fietsen en studentenkoten voorzien van een deurhanger. Die roept jongeren op om van 4 tot en met 7 mei naar Hasselt af te zakken voor het Play-festival, met onder meer Zornik en Stash. Festivalgangers kunnen overnachten op de campus van de niversiteit Hasselt.

Rector Van Loon van de UA stuurde vorige week vrijdag al een e-mail om z'n ongenoegen te uiten naar Luc De Schepper, de rector van Universiteit Hasselt.

Daar kreeg hij te horen dat het initiatief uitgaat van de provincie Limburg. Universiteit Hasselt heeft hiermee blijkbaar niets te maken. Rector De Schepper stelt: “Het is niet de universiteit maar het provinciebestuur dat de stad Hasselt als universiteitsstad promoot. Uiteraard zijn we blij met die imagocampagne, maar we zijn niet verantwoordelijk voor de invulling van die promotour”. Eerlijkheidshalve voegt hij er wel aan toe dat hijzelf het ook moeilijk zou hebben als er een promoteam van de Universiteit Antwerpen flyers stond uit te delen op “zijn” campus of in “zijn” gebouwen.

Initiatiefnemer van de campagne blijkt gedeputeerde Sylvain Sleypen te zijn. Van ongeschreven wetten tussen universiteiten heeft Sleypen geen weet. “Hoeft ook niet, want het is een actie van de provincie. Trouwens, ze mogen blij zijn want het kon nog veel erger”, klinkt het geamuseerd. “Aanvankelijk wilden we studenten die ingeschreven waren aan een andere universiteit, maar die bereid waren zich te laten uitschrijven om in Hasselt te studeren, belonen met gratis toegangskarten voor Pukkelpop! Dat idee heeft het evenwel niet gehaald”.

Is het geoorloofd dat een provincie actief studenten ronsel op een andere campus?

Heeft de minister over de houding van de provincie in deze zaak, contact gehad met zijn collega minister Keulen van Binnenlands Bestuur?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 181 van 11 mei 2006
van **MARIE-ROSE MOREL**

Het initiatief waarnaar u verwijst, ging uit van de provincie Limburg en niet van de Universiteit Hasselt. Het had als doel om Hasselt te profileren als studentenstad, en was dus geen directe wervingscampagne van of voor de Universiteit Hasselt.

1. Wie meent dat hier ongeoorloofde praktijken zijn gebeurd, dient daarover hetzij de provincie en de verantwoordelijke gedeputeerde aan te spreken, hetzij de minister die bevoegd is voor het administratief toezicht op de provinciebesturen.
2. Ikzelf heb niet de behoefte gevoeld om mijn collega, Vlaams minister Marino Keulen, hierover te contacteren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 187
van 24 mei 2006
van **VEERLE HEEREN**

VDAB-opleidingscentra - Uitbreiding

Naar aanleiding van een aantal faillissementen in de regio van Zuid-Limburg kaartte ik enige tijd geleden de problematiek over de oprichting van een polyvalent VDAB-opleidingscentrum in de regio Sint-Truiden reeds aan (Handelingen Plenaire 2001-2002 nr. 48 en Handelingen Commissies 2003-2004 nr. 167, vraag om uitleg). Aanleiding was de vaststelling dat er in deze regio bijzonder weinig mogelijkheden zijn om een opleiding te volgen. Tot op heden is dat nog steeds zo. De VDAB beschikt enkel in de omgeving van Tongeren over een breder gamma aan opleidingsfaciliteiten. Het opleidingscentrum in Brustem biedt immers enkel horeca-opleidingen en opleidingen in professionele schoonmaaktechnieken aan.

Vanuit deze wetenschap werd toen een voorstel gedaan voor een opleidingscentrum op het industrieterrein in Brustem met aandacht voor opleidingen zoals Bouw en Hout, maar ook voor administratieve opleidingen en talen. De VDAB-beheerraad keurde het Truiense project echter niet goed, omdat het niet paste in het meerjarenplan 2004-2008. VDAB gaf de prioriteit aan een nieuw opleidingscentrum in Antwerpen.

Ondertussen vernemen we via verschillende bronnen dat het bestaande opleidingscentrum van locatie zou veranderen en dat men een uitbreiding van de opleidingen voorziet. Daarnaast zou men ook opteren voor een samenwerking met Syntra, het opleidingscentrum dat zich toespitst op middenstandsopleidingen.

1. Is er daadwerkelijk sprake van een uitbreiding van het opleidingspakket dat momenteel door de VDAB wordt aangeboden? Zo ja, werd hiervoor dan de budgettaire enveloppe opgetrokken, zodat op alle structurele vragen voor een verhoging van de opleidingscapaciteit kan worden ingegaan?

Zo ja, over welke opleidingen gaat het hier dan?

2. Blijven de opleidingen voor professionele schoonmaaktechnieken en horecahulp behouden of komen deze in gedrang?
3. Betekent de uitbreiding van het opleidingscentrum van de VDAB in Sint-Truiden, waar sprake van is, dat er toch ruimte gekomen is in het VDAB-meerjarenplan 2004-2008?

Met welke middelen zal dit worden gefinancierd?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 24 mei 2006
van **VEERLE HEEREN**

- 1 Na analyse van het bestaande opleidingsaanbod in de streek van Sint Truiden en de behoefte eraan in functie van werkzoekenden, werd beslist om in de streek een andere opleidingslocatie te voorzien (het huurcontract van de opleidingslocatie te Brustem kwam te vervallen).

In functie van de behoeften van de werkzoekenden, specifiek ook de kansengroepen, zal hier in een verruimd begeleidings- en opleidingsaanbod worden aangeboden. Het betreft :

- › versterkende acties in het kader van de trajectbegeleiding en –bepaling ten voordele van kansengroepen zoals een oriëntatiecentrum voor langdurig werkzoekenden, een ervaringsclub voor werkzoekende 50plussers;
- › het voorzien in een uitvalsbasis voor de interventiecel, die ondersteunende actie voert naar bedrijven toe (hulp bij herstructurering, organisatie van personeelsondersteunende acties);
- › een aanbod voor sollicitatietraining en –begeleiding bij het zoeken naar werk;
- › de verbreding van het cursusaanbod voor schoonmaaktechnieken (verhoogde vraag onder invloed van het gebruik van dienstencheques waarin particuliere schoonmaak en aanbod van werkplekieren);
- › het regionaal versterken van het aanbod taaltrainingen Nederlands voor anderstaligen (rekening houdend met de aanwezigheid van de doelgroep Inburgering en de samenwerking met het Onthaalbureau);
- › de opleiding “aangename kennismaking met de computer”, opleiding voor het opdoen van basisvaardigheden ICT.

Deze verruiming van het begeleidings- en opleidingsaanbod vraagt geen bijkomend investeringsbudget, doch extra werkingsmiddelen. Deze zijn voorhanden in het kader van het Meerbanenplan.

2. Het opleidingsaanbod in de schoonmaaktechnieken blijft behouden en wordt zelfs gediversifieerd naar inhoud en methodiek, met een duidelijk appèl naar de werkgelegenheidscreatie met de dienstencheques.
- De horeca-activiteiten worden, rekening houdend met rationele overwegingen voor wat de investeringskosten betreft, voor Limburg geclusterd in de centra te Hasselt (<20 km) en Maasmechelen, met behoud van de capaciteit qua bereik van cursisten. Ook het sectoraal advies onderschrijft deze beslissing.
- Bovendien wordt de opleiding horeca voor werkzoekenden ook nog bij VDAB-Diest aangeboden, zodat er in de provincie Limburg een op de vraag afgestemd aanbod aan horeca-opleidingen blijft bestaan.

3. De financiering van het gehuurde pand is als volgt :

- EFRO-cofinanciering voor de inrichtings- en verfraaiingswerkzaamheden. Deze inrichting is geraamd op 293.359,00 EUR, gespreid over 2006-2007, en waarvan 85% in 2006 te besteden. De EFRO-steun voor de renovatie werd goedgekeurd door het Managementcomité dd. 9/5/2006 voor 48% cofinanciering.
- De overige kosten worden gedragen door de VDAB.
- De huurlasten worden à rato van gebruik gedragen door VDAB en SYNTRA-Limburg.

De leslokalen worden hoofdzakelijk polyvalent ingericht en zijn dus dubbel bruikbaar: overdag door VDAB, 's avonds door SYNTRA. Kantine, sanitair en kleedruimtes, onthaal, administratie en kantoor, magazijn, serverlokaal, ... worden ook dan door beide huurders gezamenlijk gebruikt en verrekend in een exploitatieovereenkomst.

De totale oppervlakte van de opleidingssite bedraagt 670 m², met volgende indeling: schoonmaaktechnieken/schoonheidsverzorging (150 m²), polyvalente leslokalen (200 m²), Jobclub (120 m²) en nutslokalen (ruim 200m²).

De inrichtings- en verfraaiingswerkzaamheden zijn gepland van medio juni tot medio september 2006. Alle opleidingsactiviteiten moeten uiterlijk 1 oktober 2006 kunnen starten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 191
van 31 mei 2006
van **BART CARON**

Family & Business Audit - Evaluatie

De Family & Business Audit (FBA) werd in de periode 2000-2002 in opdracht van de Vlaamse overheid ontwikkeld en getest via 36 casestudy's in Vlaamse organisaties, door het Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudies (CBGS, Brussel), de Universiteit Antwerpen (Vakgroep Management) en het Europees Centrum voor Werk en Samenleving (ECWS, Brussel, Maastricht). De FBA moet organisaties toelaten een gepast Family & Business beleid te ontwikkelen en te realiseren.

Natuurlijk is het nu van groot belang om het gebruik van het instrument op ruime schaal te verspreiden. Ik heb vernomen dat daartoe eind 2005 de verkoop van licenties van start is gegaan.

1. Hoeveel ondernemingen hebben een licentie aangevraagd voor de Family & Business Audit? Indien mogelijk had ik graag een opsplitsing over de jaren 2005 en 2006 ontvangen.
2. a) Wat is de kostprijs van een licentie?
b) Wat gebeurt met de opbrengsten van de licentieverkoop?
3. a) Hoeveel van deze licentiaanvragen zijn aanvaard?
b) Is het mogelijk een overzicht te krijgen van de bedrijven die een licentie ontvangen hebben?
c) Indien er aanvragen geweigerd zijn, welke redenen kunnen dan aangehaald worden voor deze weigering?
4. Hoeveel geselecteerde licentiehouders hebben de opleiding rond het gebruik van de Family & Business Audit reeds gevolgd?
5. Bij hoeveel bedrijven hebben deze licentiehouders reeds een Family & Business Audit doorgevoerd?
6. Worden er acties ondernomen om de bekendheid van het FBA-instrument bij bedrijven te vergroten? Zo ja, welke?
7. Worden bedrijven aangemoedigd om een FBA te laten uitvoeren? Zo ja, op welke manier gebeurt dit?
8. Kunnen bedrijven die een Family and Business laten uitvoeren hiervoor subsidies of andere financiële voordelen ontvangen?

9. Heeft de Vlaamse Gemeenschap reeds een Family & Business Audit laten uitvoeren bij haar departementen en instellingen?

Zo ja, is het dan mogelijk een overzicht te ontvangen van de instellingen waar de FBA uitgevoerd is en van de licentiehouders die de Audits uitgevoerd hebben?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 31 mei 2006
van **BART CARON**

1. In oktober 2005 werd er een infosessie gehouden voor potentiële licentiehouders. Deze infosessie was vooral gericht naar consultancybureaus die met personeelsbeleid bezig zijn. Deze organisaties hebben tot december 2005 tijd gekregen om een licentie aan te vragen. Een aantal organisaties hebben hun interesse betoond, maar uiteindelijk heeft geen enkele organisatie een licentie aangevraagd.
- 2a. De vraagprijs van de licentie in 2006 bedraagt 11.000 Euro. De licentie geldt voor 2 jaar. In 2008 zal er een evaluatie worden doorgevoerd van het licentiesysteem van de Family and Business Audit.
- 2b. De FBA-stuurgroep, waarin zowel verschillende administraties, de sociale partners als het beleid in zetelden, hadden afgesproken dat de opbrengst van de licenties wordt gebruikt voor het financieren van nieuw onderzoek of productontwikkeling ter verbetering van de combinatie werk en privéleven op de arbeidsmarkt.
3. Tijdens de infosessie voor de potentiële licentiehouders werden volgende voorwaarden naar voor geschoven om in aanmerking te kunnen komen voor het bekomen van een licentie :
  - Het volgen van een opleiding rond het gebruik van de Family and Business Audit (de opleiding werd voorzien in december 2005 of eventueel ook nog in januari 2006 indien dit noodzakelijk bleek te zijn);
  - Gebruik maken van de aangeduide organisaties om de tabellenboeken te verwerven en een eerste analyserapport uit te werken;
  - Het ter beschikking stellen van hun data en bevindingen aan het Steunpunt WAV zodat hierop macro- en micro-economische analyses kunnen gemaakt worden;
  - Verplichte kwaliteitscontrole (voorstel hieromtrent uitgewerkt door de ESF-audit cel);
  - Publiek- of privaatrechtelijke organisatie (met uitzondering van vakbonden, die ook mogen kandideren);
  - Vraag naar motivatie.

De FBA-stuurgroep heeft geen andere criteria naar voor geschoven (zoals bijvoorbeeld regionale spreiding, grootte van de organisatie, ervaring,...) om een licentie te bekomen.

Aangezien er geen licenties zijn aangevraagd was het ook niet nodig een selectie door te voeren.

4. De projectontwikkelaars van de SERR's en RESOC's en de sectorconsulenten hebben de kans gekregen om een opleiding te volgen om met de Family and Business Audit aan de slag te gaan. Deze opleiding was ook voorzien voor de licentiehouders (was bovendien één van de voorwaarden om met de Audit aan de slag te gaan).

Aangezien er geen licenties zijn aangevraagd, is deze opleiding niet doorgegaan.

5. Tijdens de looptijd van het project is de Family and Business Audit uitgebreid getest bij bedrijven en overheidsinstanties. Daarna is er binnen ESF-zwaartepunt 5 nog een disseminatieproject geweest rond de Family and Business Audit waardoor de mogelijkheid is gecreëerd om nog meer bedrijven en overheidsinstanties een Family and Business Audit aan te bieden. Na afloop van dat laatste project hebben ook de projectontwikkelaars van de SERR's en RESOC's de Family and Business Audit begeleid in bedrijven.

Aangezien er voorlopig echter geen licentiehouders zijn, is er nog geen enkele Audit begeleid door een licentiehouders.

6. Er zijn tot nu toe verschillende acties ondernomen om de Family and Business Audit bekend te maken.

Na het eerste FBA project binnen ESF zwaartepunt 5, dat afliep in 2002, waarin een prototype van de Family and Business Audit is ontwikkeld, werd beslist om eveneens binnen ESF zwaartepunt 5 een disseminatieproject uit werken. De bedoeling van dit disseminatieproject was het prototype te herwerken tot een bruikbaar instrument, een zelf evaluatiesysteem uit te werken in de vorm van de Family and Business Quickscan (deze quickscan kan nog steeds geraadpleegd worden op de website www.evenwichtmaaktsterk.be en de Audit verder bekend te maken.

Zo werd er destijds een wedstrijd georganiseerd in samenwerking met Job@ waarin de Audit werd bekend gemaakt. Tien bedrijven konden toen gratis Audit winnen. Deze wedstrijd was een groot succes want heel wat grote en kleine bedrijven en overheidsinstanties hebben toen aan deze wedstrijd deelgenomen (in totaal meer dan 250).

Verder werd er een brochure ontwikkeld die meer bekendheid moest geven aan de Family and Business Quickscan (die als opstap kan gebruikt worden om een Family and Business Audit door te voeren). Deze brochure is gemaakt door het ESF-Agentschap en massaal verspreid, onder andere bij de sociale partners.

Bovendien werd de Family and Business Audit en de Quickscan bekend gemaakt door de sectorconsulenten en de projectontwikkelaars van de SERR's en de RESOC's in de bedrijven. Deze laatste hebben de Audit in verschillende bedrijven mee begeleid.

In het kader van het VESOC werd gevraagd om te onderzoeken op welke wijze het instrument op de markt kan worden gebracht, na afloop van het disseminatieproject eind 2004. Er werd gopteerd om licenties aan te bieden aan consultancy bedrijven om op die manier de Family and Business Audit zijn introductie op de markt te laten vinden. Hiertoe werd een infosessie voor consultancy bedrijven georganiseerd (zie supra).

Aangezien deze piste niet het verhoopte succes heeft gekend, werd beslist om opnieuw een wedstrijd te lanceren. In samenwerking met Job@ konden twee consultancy bedrijven een licentie winnen.

Deze wedstrijd zit in een eindfase begin juli 2006.

Door het uitreiken van twee licenties aan twee consultancybureaus kan de Family and Business Audit effectief gelanceerd worden op de markt. Op 10 juli heeft de jury de winnaars bekend gemaakt na een beoordeling van een jury bestaande uit experts en sociale partners : Orbid HR Services en SBS Management Consultants. Het is de bedoeling dat de twee consultancybureaus regelmatig bevraagd worden over de voortgang met de Family and Business Audit.

7. In het kader van het impulsbeleid evenredige arbeidsdeelname en diversiteit worden ondernemingen, binnen de maatregel van de diversiteitsplannen, gestimuleerd om de FBA en

de quikscan FBQ actief te gebruiken. In maximaal 10 % van de te subsidiëren diversiteits- en clusterdiversiteitsplannen en in maximaal 5 % van de instap- en groei-diversiteitsplannen worden centraal vernieuwende instrumenten en methodieken ingezet om een meer genderbewust HRM- en personeelsbeleid te ontwikkelen. Dit criterium is opgenomen zowel in de regelgeving van 2005 als in die van 2006.

Tot die vernieuwende methodieken rekenen we de FBA. En de FBA wordt actief gepromoot door de projectontwikkelaars van de SERR's/RESOC's, onder andere om volgende redenen:

- Een tiental projectontwikkelaars, verspreid over Vlaanderen, heeft de train-the-trainer opleiding gevolgd om efficiënt en effectief met het instrument te kunnen omgaan;
- De projectontwikkelaars hebben, in het kader van een ESF-zwaartepunt 5 project (gelijke kansen voor mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt), een methodiek ontwikkeld, V&AMP genaamd (Vrouwen en ArbeidsMarktParticipatie), die in aansluiting op de afname van de FBA een actieplan helpt ontwikkelen om de bevindingen van de audit te vertalen naar vernieuwde praktijken op de werkvloer. De V&AMP-methodiek met de voorafgaande afname van de FBA past naadloos in de regelgeving betreffende de diversiteitsplannen.

8. De organisaties die in het kader van een diversiteitsplan de FBA afnemen krijgen hiervoor geen rechtstreekse subsidie. Wel kunnen zij de gemaakte kosten als cofinanciering inbrengen; cofinanciering van een derde tot de helft van de kostprijs van het plan is een vereiste om subsidie te ontvangen. Hoewel er dus geen directe subsidie voor wordt ontvangen, krijgen de organisaties wel een aantal (ook financiële) voordelen door de FBA te combineren met een diversiteitsplan :
  - Het diversiteitsplan wordt gesubsidieerd; afhankelijk van de variant bedraagt de maximale subsidie 2.500 tot 10.000 euro;
  - Bij de uitvoering van het diversiteitsplan (en dus ook van de daarin opgenomen FBA) krijgt de organisatie permanent ondersteuning en begeleiding van de projectontwikkelaars, zonder extra kosten;
  - De koppeling van de FBA aan een diversiteitsplan zorgt ervoor dat de aanbevelingen van de audit direct omgezet kunnen worden naar acties en beleid op de werkvloer. In heel dit proces wordt de organisatie ondersteund, zonder extra kosten;
  - De kosten die voor de FBA gemaakt werden kunnen ingebracht worden als (noodzakelijke) cofinanciering voor het diversiteitsplan.

9. De Vlaamse Gemeenschap heeft al zelf geëxperimenteerd met de Family and Business Audit. In het kader van het disseminatieproject werd gratis een Audit doorgevoerd bij de Administratie Werkgelegenheid (nu : Departement Werk en Sociale Economie) en bij VDAB. Deze audits werden echter doorgevoerd door het Europees Centrum voor Werk en Samenleving (toen promotor van het project).

DIRK VAN MECHELEN,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 141
van 21 april 2006
van **MIET SMET**

Archeologische site De Meirberg Hoogstraten - Bouwwerken

Hoogstraten beschikt met de 10.000 jaar oude archeologische site van Meer-Meirberg over een unieke nederzetting uit de steentijd. De site geniet internationale bekendheid onder de archeologen en werd in het begin van de jaren '90 erkend als beschermd monument.

Eind maart – begin april 2006 maakte de pers melding van een gedeeltelijke vernietiging van de archeologische site van Meer-Meirberg. Uit krantenartikels blijkt dat het aluminiumverwerkend bedrijf Malvé een bouwvergunning gekregen had met een bindende voorwaarde dat er geen werken mochten worden uitgevoerd zonder dat de site opnieuw door archeologen onderzocht werd. Maar Malvé begon toch met de bouw van een loods. Volgens Malvé gebeurde dit met medeweten en instemming van de gemeente.

Het Forum Vlaamse Archeologie (FVA) maakte bekend dat een ambtenaar van Monumenten en Landschappen de overtreding reeds op 20 maart vaststelde maar de werken niet stillegde. Nog volgens het FVA is pas eind maart een proces-verbaal opgemaakt.

Op maandag 3 april maakte de VRT bekend dat de minister een onderzoek heeft bevolen naar de bouwwerken op de site in Hoogstraten.

1. Bevestigt het onderzoek dat de minister heeft laten uitvoeren de feiten die in de pers vermeld werden?

Indien dit zo is, welke maatregelen neemt de minister?

2. Welk specifiek beleid ter bescherming van ons archeologisch patrimonium zal de minister op poten zetten?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 141 van 21 april 2006

van MIET SMET

Op 4 mei antwoordde ik in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed uitvoerig op vergelijkbare vragen van mevrouw Crevits en de heer Vandenbossche. Ik verwijs dan ook graag naar dit antwoord voor de chronologie van het dossier.

Op basis van deze informatie beantwoord ik dan ook graag de door u gestelde vragen.

1. Wanneer alle feiten op een rijtje worden gezet, is het duidelijk dat de berichtgeving omtrent de Meirberg in Meer op zijn minst genuanceerd moeten worden.

Het is duidelijk dat de aanvrager van de stedenbouwkundige vergunning, de NV Malvé, de bindende voorwaarden m.b.t. archeologie die nadrukkelijk in de stedenbouwkundige vergunning waren opgenomen, niet heeft gevolgd.

Op het ogenblik van de vaststelling (21 maart) was het bodemarchief reeds onherroepelijk vernield, zodat stilligging van de werken geen meerwaarde bood.

Omdat het hier ook om een bouw misdrijf ging, vermits de bindende bepalingen van de stedenbouwkundige vergunning niet werden nageleefd, is dezelfde dag nog overleg gepleegd met de cel bouwinspectie van ROHM Antwerpen. Omdat in dit dossier geen herstelmaatregelen van toepassing waren, stelde de inspectie dat het geen prioritair dossier betrof en dat het proces verbaal best kon worden opgemaakt door mijn administratie, in overleg met de stad Hoogstraten.

Na telefonisch contact met de stad op 22 maart en na intern overleg binnen de administratie is op 23 maart beslist PV te laten opmaken door de politie Noorderkempen in het bijzijn van leden van de administratie. De oorspronkelijk voorziene datum van 28 maart werd verschoven naar 31 maart.

Overigens wil ik ook nog even ingaan op de berichtgeving dat een aanzienlijk deel van de beschermde site door deze ingreep werd vernield.

Op basis van een waarderingsonderzoek werd in 1999 door het toenmalige Instituut voor het Archeologisch Patrimonium een archeologische waarderingskaart van het beschermde deel van de prehistorische site (ca. 10 ha groot) opgemaakt.

Van de totale oppervlakte van de beschermde site van 10 ha werd ongeveer 0,5 ha in 1993, bij de opmaak van het BPA Meirberg-Meer, ingenomen. De nieuwe uitbreiding gaat eveneens over een zone van ca. 0,5 ha. Zowat ¼ hiervan bevindt zich in de minst waardevolle zone, een zeer beperkt deel in de meest waardevolle zone.

De schade aan het beschermde monument, hoewel onmiskenbaar aanwezig en in de toekomst te vermijden, bleef dus al met al beperkt.

Door het opstellen van het proces verbaal is de zaak in handen van het gerecht. Alle verdere stappen zullen dan ook worden genomen in overeenstemming met de rechtsgevolgen van dien.
2. Zoals aangekondigd in mijn beleidsnota en beleidsbrief wil ik absoluut werk maken van de implementatie van het Verdrag van Malta. Een gemengde werkgroep van archeologen binnen mijn administratie (Afdeling Monumenten en Landschappen en Vlaamse Instituut voor het Onroerend Erfgoed) stelde een eerste startnota op en verspreidde die onder de leden van de klankbordgroep. Hun eerste schriftelijke reacties leidden tot een herwerkte versie die als basis gebruikt werd bij de startvergadering van de klankbordgroep op donderdag 27 april 2006. De klankbordgroep bevat niet enkel leden van het archeologische werkveld – waaronder een vertegenwoordiger van het

Forum voor Vlaamse Archeologie – maar ook mensen uit mijn administratie ruimtelijke ordening, de aanverwante beleidsvelden (Aminal, Cel Mer Natuurlijke Rijkdommen) en vertegenwoordigers van de bouwsector (Bouwunie en Vlaamse Confederatie Bouw). De startvergadering van 27 april is het begin van een intense vergaderagenda, waarbij in 7 bijeenkomsten alle aspecten van de implementatieproblematiek met de verschillende actoren uitvoeriger zullen besproken worden om zo te komen tot een consensusnota die mij tegen het zomerreces zal worden overgemaakt.

In deze nota zullen voor al de aspecten die in het verdrag van Malta worden aangegeven, de meest geëigende standpunten en oplossingen worden aangereikt. Deze informatie zal de basis vormen voor het ontwikkelen van het archeologieluik in het eenheidsdecreet onroerend erfgoed dat ik heb aangekondigd in mijn beleidsnota en mijn beleidsbrief.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 144
van 26 april 2006
van **JOS STASSEN**

Kostershuis Meer (Hoogstraten) - Verbouwingen

Het voormalige kostershuis, gelegen in de Rommensstraat in Meer, Hoogstraten, werd als monument beschermd door een ministerieel besluit van 2 december 2002. Het gaat hier om een typische dorpswoning, die deel uitmaakt van de beschermde landschapszone rondom de kerk.

Enige tijd geleden werd dit vroegere kostershuis zwaar aangepakt met – voorzover ik verneem – de bedoeling er appartementen in onder te brengen. Alle binnenwaartse bouwelementen werden blijkbaar volledig afgebroken.

1. Zijn voor deze werken aan dit huis de noodzakelijke voorafgaande vergunningen uitgereikt aan de bouwheer?
2. Is er terzake sprake van medeweten van de gemeente?
3. Welke overtredingen zijn er gemaakt en op welke manier geeft de minister hieraan gevolg?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINSITER FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 144 van 26 april 2006

van **JOS STASSEN**

Het voormalige kosterhuis aan de Rommensstraat 1 te Meer (Hoogstraten) is sinds 1975 gelegen in een beschermd landschap en werd bij Ministerieel besluit beschermd als monument op 2 december 2002.

1 en 3. Omdat uw eerste en derde vraag nauw met elkaar verbonden zijn, beantwoord ik ze samen.

Na vaststelling op het terrein dat grondige renovatiewerken aan het betreffende pand werden uitgevoerd zonder de nodige vergunningen en machtigingen, werd op 8 september 2004 een proces verbaal opgesteld door de lokale politie van de Noorderkempen naar aanleiding van overtredingen en inbreuken op het Decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van Monumenten en Stads- en dorpsgezichten, gewijzigd bij Decreet van 22 februari 1995.

Tijdens de werken werden alle vloeren verwijderd en werden de houten plafondroosteringen vervangen door betonnen welfsels. Er werd een binnenspouwblad opgetrokken in snelbouwsteen en de schouwen werden verwijderd.

Tegelijkertijd werden de werken door de lokale politie stilgelegd en werd de cel Monumenten en Landschappen Antwerpen op de hoogte gebracht.

Op 6 oktober 2004 werden door de cel Monumenten en Landschappen Antwerpen herstelmaatregelen overgemaakt aan het Parket van de Procureur des Konings ten einde de beschermde woning in zijn oorspronkelijke toestand te herstellen. De Cel Ruimtelijke Ordening Antwerpen werd ook op de hoogte gebracht. Gelet op de aard der werken (uitbreken binnenmuren en binnenvloeren), en het reeds opgestelde PV werden hier geen prioritaire acties meer ondernomen.

Er werd ondertussen door de eigenaar een architectenbureau ingeschakeld om de herstellingswerken en de herbestemming te begeleiden.

Op 19 mei 2005 vond een overleg plaats tussen de erfgoedconsulent ROHM-Antwerpen, de eigenaar, de architect en de cultuurbeleidscoördinator van de stad Hoogstraten. Hier werd overeenstemming bereikt tussen de betrokken partijen, en bepaald hoe de woning moest en kon worden hersteld.

Op basis hiervan werd een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag ingediend bij de gemeente die voldoet aan de voorwaarden van Monumenten en Landschappen. De werken werden vergund door de cel Ruimtelijke Ordening Antwerpen en positief geadviseerd door de cel Monumenten en Landschappen Antwerpen.

Alle werken zijn heden in uitvoering.

2. Mijn administratie bevestigt dat de gemeente dit dossier altijd correct opgevolgd en mee begeleid heeft.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 145
van 26 april 2006
van **JOS STASSEN**

Archeologische site De Meirberg Hoogstraten - Bouwwerken

De Meirberg in Meer, Hoogstraten, herbergt een belangrijke archeologische site in Vlaanderen. Het is een unieke nederzetting uit de steentijd en het enige sinds 1993 beschermde monument uit die tijd. De site geniet internationale faam door opgravingen die er in de jaren '60 en '70 plaatsvonden en de nieuwe onderzoekstechnieken die er werden toegepast.

Wat er een aantal weken geleden is gebeurd op deze site is totaal onbegrijpelijk. Voor een aanzienlijk deel werd de beschermde site vernietigd. Bij de bouw van een loods legde de bouwheer de bindende adviezen van de bevoegde instanties naast zich neer. Daarmee wordt de facto het hele erfgoedbeleid met betrekking tot archeologie op het spel gezet en wordt een gevaarlijk precedent geschapen. Verschillende organisaties onder meer het Forum Vlaamse Archeologie, luiden dan ook terecht de noodklok.

1. Is het juist dat het privébedrijf Malvé bij de bouw van een loods in het beschermde gebied, de bindende adviezen van de bevoegde administratie Monumenten en Landschappen naast zich heeft neergelegd?
2. Is er hierbij sprake van medeweten of schuldig verzuim van de gemeentelijke overheid?
3. Bevestigt de minister dat het terzake gaat om een bouwovertreding, een overtreding van de monumentenwetgeving en een overtreding van het archeologiedecreet?
4. Op welke datum werden de werken stilgelegd?
5. Is het juist dat aan een vroegere bouwovertreding op dezelfde site geen gevolg werd gegeven? Hoe verklaart de minister dit?
6. Op welke wijze zullen de bevoegde instanties dit dossier opvolgen? Welke maatregelen zijn reeds genomen en hoe zal deze zaak verder worden aangepakt?
7. Welke zijn de resultaten van het onderzoek dat de minister aankondigde?

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 145 van 26 april 2006

van **JOS STASSEN**

Op 4 mei antwoordde ik in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed uitvoerig op vergelijkbare vragen van mevrouw Crevits en de heer Vandenbossche. Ik verwijs dan ook graag naar dit antwoord voor de chronologie van het dossier.

Op basis van deze informatie beantwoord ik dan ook graag de door u gestelde vragen.

1. Het is correct dat NV Malvé de bindende adviezen die onvoorwaardelijk deel uitmaakten van de stedenbouwkundige vergunning niet heeft nageleefd.
2. De gemeente heeft in het kader van het uitreiken van de stedenbouwkundige vergunning het advies van de afdeling Monumenten en Landschappen gevraagd. De uitgereikte stedenbouwkundige vergunning vermeldt duidelijk de door AML opgelegde voorwaarden. Het is duidelijk dat de verantwoordelijkheid in deze vooral bij de aanvrager van de vergunning, de NV Malvé, ligt.
3. Het is correct dat het zowel om een bouwovertreding een overtreding van het archeologiedecreet als een overtreding inzake de voorschriften voor beschermde monumenten ging. Er werd dan ook navenant gehandeld, en proces-verbaal werd opgemaakt.
4. De werken werden niet stilgelegd omdat de ingreep op het ogenblik van de vaststelling al dusdanig was dat de archeologische informatie onherroepelijk verloren was. Stilleggen had dus geen nut meer. Deze beslissing werd in overleg met alle betrokken instanties genomen.
5. Het klopt niet dat er geen gevolg werd gegeven aan een vroegere bouwovertreding. De aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning had ook betrekking op de regularisatie. Op basis van de vroegere situatie werd het BPA Meirberg gewijzigd en aangepast in functie van de reële bestemming van de gronden.
6. Op 31 maart 2006 werd proces verbaal opgemaakt. Alle verdere stappen zullen dan ook worden genomen in overeenstemming met de rechtsgevolgen van dien.
7. Zoals ik ook in de desbetreffende commissievergadering heb aangehaald, gaat het hier om een individueel geval, waarbij een bedrijf de bindende voorwaarden naast zich neer heeft gelegd. De reactie op de feiten is voor mij als minister een duidelijk signaal dat er een groeiend maatschappelijk draagvlak is voor de archeologie. Ik wil dan ook de in mijn beleidsnota en beleidsbrief aangekondigde implementatie van het Verdrag van Malta realiseren. Een gemengde werkgroep van archeologen binnen mijn administratie (Afdeling Monumenten en Landschappen en Vlaamse Instituut voor het Onroerend Erfgoed) stelde een eerste startnota op en verspreidde die onder de leden van de klankbordgroep. Hun eerste schriftelijke reacties leidden tot een herwerkte versie die als basis gebruikt werd bij de startvergadering van de klankbordgroep op donderdag 27 april 2006. De klankbordgroep bevat niet enkel leden van het archeologische werkveld – waaronder een vertegenwoordiger van het Forum voor Vlaamse Archeologie – maar ook mensen uit mijn administratie ruimtelijke ordening, de aanverwante beleidsvelden (Aminal, Cel Mer

Natuurlijke Rijkdommen) en vertegenwoordigers van de bouwsector (Bouwunie en Vlaamse Confederatie Bouw). De startvergadering van 27 april is het begin van een intense vergaderagenda, waarbij in 7 bijeenkomsten alle aspecten van de implementatieproblematiek met de verschillende actoren uitvoeriger zullen besproken worden om zo te komen tot een consensusnota die mij tegen het zomerreces zal worden overgemaakt.

In deze nota zullen voor al de aspecten die in het verdrag van Malta worden aangegeven, de meest geëigende standpunten en oplossingen worden aangereikt. Deze informatie zal de basis vormen voor het ontwikkelen van het archeologisch in het eenheidsdecreet onroerend erfgoed dat ik heb aangekondigd in mijn beleidsnota en mijn beleidsbrief.

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 93
van 31 mei 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Samenwerking met Franse Gemeenschap - Initiatieven in Vlaanderen

In zijn antwoord op de schriftelijke vraag nr. 69 van 28 maart 2006 geeft de minister een overzicht van de specifieke kredieten waarin hij voorzien heeft voor de samenwerking met de Franse Gemeenschap binnen zijn internationaal cultuurbeleid (Websitebulletin, publicatiedatum 16-05-2006). Het betreft een aantal initiatieven in Wallonië waaraan de Vlaamse Gemeenschap meewerkt.

Beschikt de minister over gegevens aangaande initiatieven in Vlaanderen waaraan de Franse Gemeenschap haar medewerking verleent?

Kan hij preciseren over welke initiatieven het gaat?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 31 mei 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik heb aan de Franse Gemeenschap de gegevens opgevraagd over initiatieven in Vlaanderen waaraan de Franse Gemeenschap haar medewerking verleent. Tot op vandaag heb ik nog geen informatie mogen ontvangen.

Ik zal niet nalaten u deze gegevens te bezorgen zodra ik deze van de Franse Gemeenschap heb ontvangen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 96
van 2 juni 2006
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Cultuursubsidies - Brussel

In zijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 65 van 24 maart 2006 van collega Demesmaeker geeft de minister een overzicht van een aantal evenementen en organisaties in Brussel die een tweetalig publiek bereiken en waarvoor vanuit het beleidsdomein “Hoofdstedelijke Brusselse Aangelegenheden” ofwel vanuit de administratie Cultuur, subsidies vanuit de Vlaamse Gemeenschap werden verstrekt (Websitebulletin, publicatiedatum 12-05-2006).

1. Kan de minister voor diezelfde evenementen of initiatieven meedelen hoeveel subsidies die ontvingen vanuit andere instanties (Franse Gemeenschap, Cocof, e.a.)?
2. Worden aan de toekenning van dergelijke subsidies door de Vlaamse Gemeenschap ook voorwaarden verbonden met betrekking tot de herkenbaarheid van Vlaanderen of van de Nederlandse cultuur in de manifestaties of initiatieven die worden georganiseerd?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 96 van 2 juni 2006

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

---

1. Als bijlage gaat in schemavorm per organisatie het antwoord op uw vraag voor wat betreft het bevoegdheidsdomein “Hoofdstedelijke Aangelegenheden” en “Cultuur”.
2. Aan deze projectsubsidies worden inderdaad een aantal voorwaarden gekoppeld. In de eerste plaats verbinden de organisatoren er zich toe om bij elke mededeling, verklaring, publicatie en presentatie – ongeacht de drager – in verband met het project het standaardlogo van de Vlaamse overheid en het opschrift “met steun van de Vlaamse overheid” te vermelden. Om dit te controleren wordt gevraagd het promotiemateriaal enige tijd voor de start van het project aan de administratie te bezorgen. Bij de afrekening van het dossier volgt een nieuwe controle. Voor gesubsidieerde evenementen in Brussel met een grote zichtbaarheid, zoals bijvoorbeeld de Zinneke Parade, stelt de Vlaamse overheid bovendien sinds kort spandoeken ter beschikking met een aangepast logo en de baseline “Vlamingen, partners in Brussel”. Ander promotiemateriaal om de zichtbaarheid van de Vlaamse gemeenschap op gesubsidieerde evenementen in Brussel te verhogen, wordt nog ontwikkeld.

BIJLAGE

1. Overzicht subsidies

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/ANCIAUX/96/antw.096.bijl.001.doc>

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 81
van 28 maart 2006
van **CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen - Ziekteverzuim

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 18 van 22 oktober 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 7 van 4 februari 2005, blz. 564) had ik de minister graag de volgende vragen gesteld.

1. Hoeveel werkdagen afwezigheid van één dag wegens ziekte werden genoteerd in de Vlaamse openbare instellingen (VOI's)? Kan de minister de cijfers meedelen voor 2004, 2005 en de stand van zaken in 2006?
2. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, werden in dezelfde periode vastgesteld?
3. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) werden genoteerd in dezelfde periode?
4. Hoeveel werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte werden voor diezelfde periode vastgesteld?
5. Welke conclusies of adviezen hebben de directieraden van de betrokken VOI's geformuleerd hieromtrent?
6. Werden er in die periodes attesten ingekort?
7. Hoe en door wie werden controles uitgevoerd in die periodes?
8. Werden specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim te verminderen?
9. Welke evolutie kan worden vastgesteld in vergelijking met voorgaande jaren?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr. 51, Moerman nr. 60, Vandenbroucke nr. 141, Vervotte nr. 141, Van Mechelen nr. 126, Anciaux nr. 67, Bourgeois nr. 81, Peeters nr. 382, Keulen nr. 120, Van Brempt nr. 137)

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 81 van 28 maart 2006

van **CARL DECALUWE**

Minister-president Leterme

Aangezien de minister-president geen VOI's heeft onder zijn toezicht in het ministerie van de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid is het antwoord op al deze vragen zonder voorwerp.

Minister Moerman

Afdeling Buitenlandse Handel

Vlaamse Agentschap voor Internationaal Ondernemen

1. 2004: 198
2005: 129
2006: 36,5
2. 2004: 779,5
2005: 774,5
2006: 393
3. 2004: 833
2005: 1467,5
2006: 325
4. 2004: 121
2005: 31
2006: 0
5. Er werden geen adviezen of conclusies mbt de aanwezigheden geformuleerd door de directieraad. Wel werd het ziekteverzuim opgenomen als meetindicator in de Balanced Score Card.
6. Er werden 3 attesten ingekort in 2005.
7. Het medische toezicht op absenteïsme wordt op vraag van het Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen uitgevoerd door Securex, dienst medische controle, maatschappelijke zetel: Genèvestraat 4, 1140 Brussel.
8. Naast de medische controles door Securex, die vooral preventief werken, biedt het Agentschap aan alle personeelsleden de mogelijkheid tot een gratis anti-griepinenting aan.
9. In vergelijking met 2004 is in 2005 de afwezigheid van één dag duidelijk afgenomen, de afwezigheid van minder dan 30 werkdagen bleef stabiel, en de afwezigheid wegens langdurige ziekte nam toe. Het aantal werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte is in 2005 gedaald.

Afdeling Wetenschap en Innovatie

VITO

1. 2004: 234 dagen; gemiddeld aantal personeelsleden over het jaar: 461
2005: 261 dagen; gemiddeld aantal personeelsleden over het jaar: 470
2006: 90 dagen; aantal personeelsleden op dit ogenblik: 478
2. 2004: 1173 dagen
2005: 1510 dagen
2006: 473 dagen
3. 2004: 1354 dagen
2005: 1140 dagen
2006: 136 dagen
4. Systeem van verminderde prestaties wegens ziekte geldt niet binnen VITO. VITO-personeelsleden zijn geen ambtenaren.
5. Het % ziekteverzuim op jaarbasis ligt bij VITO lager dan het nationaal gemiddelde voor bedienden. Het frequentiepercentage ligt hoger ingevolge de afwezigheden voor 1 dag waarvoor geen doktersattest vereist is.
6. Neen.
7. Door een externe organisatie met wie VITO een overeenkomst afsloot, ENCARE-absenteïsme. VITO geeft opdracht tot controle die binnen een afgesproken termijn door ENCARE wordt uitgevoerd.
- 8- - nagaan of reden van ziekteverzuim in de arbeidsomstandigheden gelegen is. Indien zo wordt het nodige gedaan ter remediëring en preventie naar de toekomst toe.
- terugkeer na afwezigheid (vb. ingevolge operatie) faciliteren, erover waken dat medewerkers voldoende voeling houden met wat in hun werkomgeving gebeurt tijdens een langdurige (30 dagen of langer) afwezigheid, drempel om terug in te stappen laag genoeg houden.
- cultuur van open communicatie stimuleren.
- peilen naar werknemerstevredenheid en welzijn op het werk.
- 9 Er is geen speciale evolutie vast te stellen.

IWT

1. 2004: 86
2005: 77
2006 (eerste kwartaal): 29
2. 2004: 471
2005: 537,50
2006 (eerste kwartaal): 243

Excl. dagen deeltijds werken en ziek zijn , de eendagsafwezigheden want vervat in antwoord 1, en de afwezigheden ingevolge hospitalisatie

3. 2004: 74
2005: 115
2006 (eerste kwartaal): 0

Excl. dagen deeltijds werken en ziek zijn, de eendagsafwezigheden want vervat in antwoord 1, en de afwezigheden ingevolge hospitalisatie.

4. 2004: 77
2005: 51
2006 (eerste kwartaal): 42
5. De analyse van de cijfers (die jaarlijks gebeurt) wijst erop dat het ziekteverzuim via eendagsafwezigheden laag is, en de stijging in het aantal meerdaagsafwezigheden te wijten is aan een toename van vaststellingen van aandoeningen die een operatieve ingreep vereisten, of van aandoeningen met een wederkerend karakter: er worden dus geen bijzondere bijkomende maatregelen genomen, bovenop de bestaande controlemaatregelen.
6. In 2006: inkorting van 1 attest met 2 dagen.
7. Medische Controle Securex, Bagattenstraat 16 te 9000 Gent.
8. Zie antwoord onder 5.
9. Zie antwoord onder 5.

Afdeling Economie

1. Aantal werkdagen afwezigheid van 1 dag wegens ziekte:
  - GOM Vlaams-Brabant: 15 in 2004, 14 in 2005 en 3 in 2006;
  - GOM Oost-Vlaanderen: 39 in 2004, 45 in 2005 en 6 in 2006;
  - GOM Antwerpen: 24 in 2004, 18 in 2005 en 5 in 2006;
  - GOM Limburg: 28 in 2004, 38 in 2005 en 6 in 2006;
  - GOM West-Vlaanderen: 30 in 2004, 26 in 2005 en 8 in 2006;
  - SERV: 50 in 2004, 71 in 2005 en 27 in 2006;
  - VIZO: 142 in 2004, 138 in 2005 en voor 2006 nog niet beschikbaar.
2. Aantal werkdagen afwezigheid wegens ziekte minder dan 30 dagen:
  - GOM Vlaams-Brabant: 49 in 2004, 67 in 2005 en 8 in 2006;
  - GOM Oost-Vlaanderen: 58 in 2004, 87 in 2005 en 27 in 2006;
  - GOM Antwerpen: 444 in 2004, 388 in 2005 en 199 in 2006;
  - GOM Limburg: 147 in 2004, 114 in 2005 en 46 in 2006;
  - GOM West-Vlaanderen: 115,5 in 2004, 141,5 in 2005 en 55 in 2006;
  - SERV: 276 in 2004, 334 in 2005 en 176 in 2006;
  - VIZO: 681 in 2004, 847 in 2005 en voor 2006 nog niet beschikbaar.
3. Aantal dagen wegens langdurige ziekte (meer dan 30dagen):
  - GOM Vlaams-Brabant: 374 in 2004, 228 in 2005 en 77 in 2006;
  - GOM Oost-Vlaanderen: 154 in 2004, 33 in 2005 en 0 in 2006;
  - GOM Antwerpen: 443,5 in 2004, 369,5 in 2005 en 104 in 2006;
  - GOM Limburg: 53 in 2004, 71 in 2005 en 0 in 2006;
  - GOM West-Vlaanderen: 0 in 2004, 106 in 2005 en 0 in 2006;
  - SERV: 360 in 2004, 564 in 2005 en 65 in 2006;
  - VIZO: 1107 in 2004, 1016 in 2005 en voor 2006 nog niet beschikbaar.
4. Aantal werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte:

- GOM Vlaams-Brabant: geen;
- GOM Oost-Vlaanderen: 26 in 2004, 0 in 2005 en 0 in 2006;
- GOM Antwerpen: 0 in 2004, 90 in 2005 en 52 in 2006;
- GOM Limburg: geen;
- GOM West-Vlaanderen: geen;
- SERV: 80 in 2004, 143 in 2005 en 54 in 2006;
- VIZO: 281 in 2004, 172 in 2005 en voor 2006 nog niet beschikbaar.

Minister Vandenbroucke

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.

	ééndagsziekten	minder dan 30 dagen	meer dan 30 dagen	VP wegens ziekte
GEMEENSCHAPSONDERWIJS				
2004	545	2122	3526	836
2005	517	2343	3635	694
2006 (*)	111	623	678	114
DIGO				
2004	92	353	556,5	Nihil
2005	99	555	548,5	3
2006 (*)	27	140	211	nihil
UZ GENT (ongeveer 5000 personeelsleden)				
2004	810	21.848	27.406	1835
2005	802	24.046	32.460	2168
2006 (*)	232	7237	9504	559
VLOR				
2004	26	81	73	0
2005	35	129	54	0
2006(**)	18	47	0	0

(*) voor het jaar 2006 tot 31.03.2006

(**) voor het jaar 2006 tot 15.04.2006

5. a) Het gemeenschapsonderwijs

De afwezigheid wegens ziekte wordt in opdracht van de directieraad strikt opgevolgd en de ziektecontroles worden door de hiërarchische chefs gerichter aangevraagd. Het aantal ééndagsziekten blijft dalen.

Het blijft een feit dat cijfers m.b.t. afwezigheden wegens ziekte omwille van verschillende factoren sterk vertekend kunnen worden en met de nodige omzichtigheid geïnterpreteerd moeten worden. De langdurige afwezigheid wegens ziekte van een beperkt aantal personeelsleden heeft een grote invloed op het totaalcijfer.

b) DIGO

Er werden geen conclusies of adviezen door de directieraad geformuleerd.

c) UZ Gent

De ziektecontrole gebeurt niet effectief genoeg. Het ziekteverzuim stijgt samen met de veroudering van de leeftijds piramide.

Bovendien zijn er weinig positieve stimulansen voor een ‘gezonder leven’. De rol van de werkgever wordt hierin onderschat: het UZ Gent is geen ziekenhuis maar een “gezondheidsinstelling”).

d) VLOR

Er werden geen conclusies of adviezen door de directieraad geformuleerd.

6.

Ingekorte attesten	
GEMEENSCHAPSONDERWIJS	
2004	Geen
2005	Geen
2006 (*)	Geen
DIGO	
2004	2
2005	3
2006 (*)	Geen
UZ GENT	
2004	Geen
2005	Geen
2006 (*)	Geen
VLOR	
2004	1
2005	2
2006(**)	2

(*) voor het jaar 2006 tot 31.03.2006

(**) voor het jaar 2006 tot 15.04.2006

7. a) Het gemeenschapsonderwijs

De ziektecontrole verloopt via Securex en conform de statutaire bepalingen. De controles gebeuren op vraag van de hiërarchische chef.

b) DIGO

De controle gebeurt door Gekoli. De controle vindt plaats vanaf de derde dag afwezigheid wegens ziekte.

Meerdere afwezigheden wegens ziekte van één tot twee dagen tijdens één dienstjaar kunnen eveneens aanleiding geven tot controle.

c) UZ Gent

De ziektecontrole verloopt via Securex.

d) VLOR

Er werden in 2004,2005 en 2006 geen controles uitgevoerd door Encare Absentheïsme, Kunstlaan 20, Hasselt.

8. a) Het gemeenschapsonderwijs

Op vraag van de directieraad worden de afwezigheden wegens ziekte nauwkeurig opgevolgd door de hiërarchische chefs. De aanvragen van de ziektecontroles aan Securex verlopen gerichter en de resultaten ervan worden geëvalueerd.

b) DIGO

Nihil.

c) UZ Gent

Drie projecten werden in 2005 opgestart:

- herinrichten van de ziektecontrole: aanstellen van een vaste ziektecontrolegeneesheer voor het UZ Gent (2006) – verhogen van de effectiviteit en de efficiëntie van de controles;
- leeftijdsbewust herplaatsingsbeleid (in overleg met de vakorganisaties): oplossingsgericht aanpak van burnout, fysieke beperking etc... en tegelijk zoeken naar structurele oplossingen;
- werkgroep ‘absenteïsmebeleid’ werd omgevormd tot een werkgroep ‘gezondheidsbeleid’ met meer preventieve invalshoek: (naast het verhogen effectiviteit van de ziektecontrole en de introductie van ‘verzuimgesprekken’ door leidinggevenden) opzetten van positieve acties: bvb. 10.000-stappen project, het succesvolle project ‘Sport in ’t UZ’ (op kosten grotendeels van het UZ).

d) VLOR

Er werden geen specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim te verminderen.

9. a) Het gemeenschapsonderwijs

Onverminderd de omstandigheden waar in het verleden reeds naar verwezen werd (omgekeerde leeftijds piramide (44,30% = 50+), de herstructurering, de aanwezigheid van boventalligen in herplaatsing, de uitstapregeling) blijft het totaal aantal ziektedagen in het Gemeenschapsonderwijs nagenoeg stabiel.

b) DIGO

Nihil.

c) UZ Gent

De stijgende tendens die de vorige jaren werd opgetekend houdt aan voor 2006.

d) VLOR

Er is in 2005 een stijging bij de afwezigheden < 30 dagen omdat een aantal personeelsleden een heelkundige ingreep hebben ondergaan.

De afwezigheden > 30 dagen zijn in 2005 gedaald omdat een personeelslid die langdurig afwezig was wegens ziekte de functie heeft stopgezet.

Werk:

1.

VDAB:

2004	6.368
2005	6.232
2006 (3 maand)	2.003

VIZO:

2004	142
2005	138
2006	nog geen cijfers beschikbaar

2.

VDAB:

2004	25.866
2005	31.654
2006 (3 maand)	10.698

VIZO:

2004	681
2005	847
2006	nog geen cijfers beschikbaar

3.

VDAB:

2004	26.139
2005	24.067
2006 (3 maand)	8

VIZO:

2004	1107
2005	1016
2006	nog geen cijfers beschikbaar

4.

VDAB:

2004	5.921
2005	6.179
2006 (3 maand)	1.575

VIZO:

2004	281
2005	172
2006	nog geen cijfers beschikbaar

5.

VDAB:

Het globale percentage ziekteverzuim inclusief langdurige zieken bedraagt 5,9%. Wanneer de langdurige zieken niet worden meegeteld, bedraagt het ziekteverzuim 3,5%.

VIZO:

De directieraad gaf opdracht om een geïntegreerde werking rond welzijn op het werk te organiseren binnen de instelling door een nauwe samenwerking tussen de preventieadviseur en de leden van de cel HRM. In het welzijnsbeleid worden zowel preventieve als curatieve maatregelen genomen.

6.

VDAB:

Gemiddeld kan gesteld worden dat het aantal ziektedagen ingekort werd met 0,20 dagen per personeelslid.

VIZO:

Voor 2004 : geen ingekorte attesten

Voor 2005 : geen ingekorte attesten

Voor 2006 : nog geen ingekorte attesten

7.

VDAB:

De controles werden uitgeoefend door het geneeskundig controleorgaan Gecoli (nu: Encare Absenteïsme) te Hasselt.

VIZO:

De spontane en door het VIZO aangevraagde controles worden uitgevoerd door Gecoli – ENCARE VZW – Kunstlaan 20 te 3500 HASSELT.

8.

VDAB:

Het ziekteverzuim wordt regelmatig opgevolgd en besproken. De dienst voert een mensvriendelijk beleid. De dienst staat positief tegenover het verzoek van vele personeelsleden om deeltijds te werken of loopbaanonderbreking te nemen, ook wordt getracht de personeelsleden een taak te geven in overeenstemming met hun competenties.

VIZO:

- De preventieadviseur stelt jaarlijks een actieplan op met aandacht voor het luik welzijn op het werk
- Jaarlijks krijgen de personeelsleden de gelegenheid om zich op het werk gratis te laten inenten tegen het griepvirus
- Er worden vanuit de instelling controles aangevraagd bij het controleorgaan (Encare)
- Bij problemen krijgt men de mogelijkheid om de arbeidsgeneesheer te consulteren, de problemen te bespreken en samen naar een oplossing te zoeken.
- In overleg met het diensthoofd wordt gezocht naar aangepast werk voor personeelsleden die na langdurig voltijdse ziekte deeltijds terug willen werken.
- Via diverse bevragingen en overleg met de chef krijgen personeelsleden de kans werkproblemen aan te kaarten.
- Er is eveneens een nauwe samenwerking tussen de preventieadviseur en de arbeidsgeneeskundige dienst (IDEWE).
- Er zijn plannen om in de nabije toekomst te werken aan een ziekteverzuimbeleid onder andere door te werken met een ziekteverzuimkaart die aanleiding kan geven tot een verzuimgesprek.

9.

VDAB:

Het ziekteverzuim blijft quasi onveranderd.

VIZO:

Nadat het ziekteverzuimcijfer voor 2003 en 2004 t.o.v. het voorgaande jaar een lichte stijging kende, merken we voor 2005 een lichte daling van het ziekteverzuimpercentage.

Minister Vervotte

Vragen 1 tot en met 4

	Kind en Gezin	Vlaams Fonds	OPZ Geel	OPZ Rekem
Ééndagsafwezigheid				
2004	974	479	172,5	116
2005	1.051	465	241	135
2006	370 (tot 31/03)	-	48 (tot 31/03)	70 (tot 31/03)
Werkdagen afwezig wegens ziekte < 30d.				
2004	5.105,4	1.702	2.200,5	3.446
2005	5.829,4	1.867	2.545,5	3.452
2006	2.671,6 (tot 31/03)	-	800,5 (tot 31/03)	1.285 (tot 31/03)
Langdurige ziekte				
2004	10.069,4	3.297,5	4.161	11.266
2005	12.637,5	3.730	5.299	15.249
2006	2.726,5 (tot 31/03)	-	2.599,5 (tot 31/03)	5.973 (tot 31/03)
Verminderde prestaties wegens ziekte				
2004	1.496	454	411,5	1.426
2005	933,8	518	388,5	2.406
2006	246,5 (tot 31/03)	-	41,5 (tot 31/03)	632 (tot 31/03)

Vraag 5

- Het overzicht van de afwezigheden wegens ziekte wordt bij *Kind en Gezin* trimestrieel opgesteld en besproken binnen de HRM-dienst. De aandacht richt zich vooral naar de langdurig zieken die door de lijnverantwoordelijken als het belangrijkste probleem inzake ziekteverzuim worden ervaren.

De groep van deeltijds afwezigigen wegens ziekte blijft de aandacht vergen van de lijnverantwoordelijken.

- De directieraad van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap stelde vast dat vooral het langdurig ziekteverzuim stijgt. De directieraad besliste meer controles op het eendagsverzuim aan te vragen. Tevens wordt een grotere rol aan de arbeidsgeneesheer

toebedeeld en wordt bijzondere aandacht besteed aan een doeltreffend gebruik van het verlof voor deeltijdse prestaties wegens ziekte. (dat onderdeel is van het langdurig ziekteverzuim)

- De directie van het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Geel is zich bewust van de impact van het verzuim. Zij streeft naar een integraal personeelsbeleid waarbij het luik verzuimbeleid zijn plaats heeft. (acties hieromtrent cfr. punt 8)
- De directie van het Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis Rekem heeft beslist meer controles op het ziekteverzuim aan te vragen om het ziekteverzuim te beperken. (zie ook vraag 8)

Vraag 6

- Het extern controleorgaan van Kind en Gezin registreert het inkorten van attesten ingevolge de controle op afwezigheden wegens ziekte. Het inkorten van de attesten houdt geen rekening met het werkplan van een deeltijds werkend personeelslid zodat in praktijk omzeggens geen vervroegde hervattingen gebeuren.
- In de jaren 2004 en 2005 werden bij het Vlaams Fonds attesten ingekort. Volgens de gegevens van de controlegeneesheer wordt er jaarlijks tot een vijftal inkortingen besloten.
- Het OPZ Geel houdt hierover geen gegevens bij.
- Bij het OPZ Rekem werden in 2004 32 attesten ingekort, voor 2005 waren dat er 24 en voor 2006 werden er 6 attesten ingekort.

Vraag 7

Bij alle Vlaamse Openbare instellingen worden de controles uitgevoerd door het extern controleorgaan Encare Absenteïsme, Kunstlaan 20 te 3500 Hasselt.

- Bij Kind en Gezin kan het afdelingshoofd een controle aanvragen bij het extern controleorgaan.
- Aan de hand van een computermodel bepaalt het controleorgaan voor het Vlaams Fonds de personeelsleden die gecontroleerd worden.
- Dagelijks worden de afwezigheden door OPZ Geel in de voormiddag doorgegeven aan ENCARE, die in de namiddag de controles uitvoert. ENCARE beslist zelf welke personeelsleden worden gecontroleerd, volgens een at random steekproef. Het OPZ kan wel steeds expliciet vragen om een persoon wel of niet te controleren. De controles worden uitgevoerd op de eerste dag afwezigheid.
- De personeelsdienst van het OPZ Rekem stuurt in de voormiddag een mail naar het controleorgaan met een aanvraag voor controle. Meestal volgt de controle de dag zelf, soms daags nadien bij ziektes van meerdere dagen. De resultaten van deze controles worden de dag na de controle bezorgd aan de personeelsdienst.

Vraag 8

- Bij Kind en Gezin is er een trimestriële rapportering. Aan het Directiecomité werd de wijziging in de regelgeving voor de deeltijdse prestaties wegens ziekte toegelicht, namelijk het inkorten van de periode van 6 naar 3 maanden. De doelgroepen langdurig en deeltijds zieken worden van zeer nabij gevolgd.
- Het Vlaams Fonds heeft de afgelopen twee jaar een hele reeks acties ondernomen, steeds gecoördineerd door de directieraad. Jaarlijks stelt de directieraad een overzicht van het ziekteverzuim op. Sinds 2005 (analyse 2004) levert de bevoegde dienst de cijfers in maart in

plaats van in september aan. Deze resultaten worden gebruikt in het preventiebeleid (bijvoorbeeld bij de medische check-up van 50+). Hoewel het eendagsverzuim een dalende trend vertoont, wordt het nog steeds als hoog en storend ervaren. Daarom sprak het Vlaams Fonds met het geneeskundig controleorgaan een vermeerdering van de controle bij eendagsverzuim af. In verband met het medisch deeltijds verlof maakte het Vlaams Fonds na overleg afspraken met zowel de controlegeneesheer als de arbeidsgeneesheer. In de nieuwe procedure wordt de arbeidsgeneesheer betrokken om de volledige reïntegratie van het personeelslid te bevorderen. Tenslotte blijft het Vlaams Fonds ijveren voor een sluitende procedure bij de uitputting van een contingent ziektedagen bij vastbenoemde personeelsleden (beslissing ligt bij MEDEX, ex-AGD).

- Het OPZ Geel kiest voor een globale aanpak met zowel preventieve als curatieve maatregelen inspelend op de bedrijfs- en individuele factoren.
  - ♦ overwegend preventieve maatregelen
    - jaarlijkse risicoanalyse door de preventieadviseur resulterend in een beleidsplan
    - het agressiebeleid voorziet referentieverpleegkundigen, een meldpunt voor agressie, een interventieteam en regelmatige opleidingen
    - er zijn systematisch opleidingen in hef- en tiltechnieken
    - jaarlijkse mogelijkheid tot gratis griepvaccinatie
    - ter beschikking stellen van veiligheidsschoeisel
    - er is recent een rookbeleid opgestart
  - ♦ overwegend curatieve maatregelen
    - wekelijks consultatiemogelijkheid in het OPZ bij de arbeidsgeneesheer
    - maandelijks consultatiemogelijkheid in het OPZ bij de maatschappelijk assistente van de Sociale Dienst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
    - het controlesysteem i.v.m. ziekte in samenwerking met Encare Absenteïsme
  - ♦ algemene maatregelen passend in de bedrijfscultuur
    - ruime mogelijkheden tot het volgen van vorming en opleiding
    - activiteiten zoals het personeelsfeest stimuleren de verbondenheid van de medewerkers onderling en hun binding met het OPZ
    - het personeelsblad dat maandelijks verschijnt, houdt het personeel op de hoogte van de gebeurtenissen en veranderingen binnen het OPZ
    - het gelijke kansenbeleid en het beleid tegen ongewenst gedrag op het werk (vertrouwenspersoon) draagt bij tot een werkomgeving waar men respectvol met elkaar omgaat.
- Het OPZ Rekem stelde een aantal acties op i.v.m. de controles rond ziekteverzuim :
  - ♦ Bij aangeven van een oudere werknemer dat het werken op de zorgeenheden of werken in de rol (vroeg en late shift) te zwaar wordt, wordt uitgekeken naar mogelijke andere functies in een dagdienst. Hier kan men de opgebouwde ervaring blijven gebruiken in een minder belastend werkrooster. Een beperkend element is hier de opgelegde federale norm (ziekenhuiswetgeving).
  - ♦ Aanwerving: de functies worden ook steeds meer intern opengesteld. Op die manier kunnen eigen werknemers muteren naar een andere functie die minder belastend is.
  - ♦ Beleidsmatig(overheid): mogelijkheid tot loopbaanonderbreking en/of arbeidsduurvermindering

Vraag 9

- Bij Kind en Gezin zet de dalende trend voor de verminderde prestaties wegens ziekte zich verder. Het aantal ziektedagen en het ziektepercentage neemt spijtig genoeg toe. Enkele groepen met een hoog afwezigheidspercentage blijven het ziektecijfer relatief hoog houden.

- Bij het Vlaams Fonds daalt het eendagsverzuim daalt voor het tweede jaar op rij. De afgelopen twee jaar is het globale ziekteverzuim echter toegenomen. De belangrijkste factor hierin is het piekend langdurig ziekteverzuim.
- Bij het OPZ Geel geven de cijfers uit de vragen 1 t.e.m. 3 een opwaartse trend weer voor de jaren 2004 en 2005. Er dient evenwel rekening gehouden te worden met het feit dat het personeelsbestand in deze periode ook sterk is toegenomen.
- Bij het OPZ Rekem is vooral het langdurig ziekteverzuim gestegen. Deze vermeerdering houdt rechtstreeks verband met de leeftijds piramide.

Minister Van Mechelen

Financiën en begroting

Binnen het beleidsdomein Financiën en Begroting zijn er slechts 2 VOI's, namelijk het Vlaams Fonds voor de Lastendelging (VFLD) en het Fonds voor de Financiering van Eénmalige Uitgaven (FFEU). Het VFLD beschikt niet over eigen personeelsleden. Het FFEU beschikt over 1 personeelslid, zijnde de financial controller, die er werkzaam is sinds 16 december 2002.

Minister Van Mechelen veronderstelt dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger van hem zal aannemen, dat de individuele bekendmaking van het aantal ziekte dagen van een personeelslid niet strookt met de wetgeving inzake bescherming van de persoonlijke levenssfeer, maar hij kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger wel zeggen dat dit minder is dan 0,04 % van zijn aantal werkdagen.

De andere vragen zijn zonder voorwerp.

Ruimtelijke ordening en onroerend erfgoed

Inzake de beleidsdomeinen Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed ressorteren er geen VOI's onder de bevoegdheid van minister Van Mechelen. Bijgevolg is betreffende vraag m.b.t. de beleidsdomeinen Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed zonder voorwerp.

Minister Anciaux

Brussel

Het Vlaams Brusselfonds is een Vlaamse Openbare Instelling – Type A, gepositioneerd binnen de cel “Coördinatie Brussel” en beschikt niet over een eigen personeelskader. Het antwoord is bijgevolg nihil.

Bloso

1. werkdagen afwezigheid van 1 dag wegens ziekte

2004	407
2005	433
2006	127(toestand op 31/3/2006)

2. werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan of gelijk aan 30 dagen

2004	3718
2005	3618.5
2006	1224.5 (toestand op 31/3/2006)

3. werkdagen afwezigheid door langdurige ziekte (meer dan 30 dagen)

2004	4467
2005	3519
2006	995 (toestand op 31/3/2006)

4. werkdagen deeltijdse prestaties wegens ziekte

2004	364
2005	312
2006	182.5 (toestand op 31/3/2006)

5. Conclusies of adviezen van de directieraad:

Zelfde conclusies als met betrekking tot 2004. Korter op de bal spelen wat de ziektes voor één dag betreft. Via het controle-organisme de lijst van personeelsleden die op spontane controle dienen gezet te worden aanpassen en zonodig uitbreiden.

6. Totaal aantal kalenderdagen dat de ziekteattesten werden ingekort, ingevolge geneeskundige controle:

2004	9
2005	0
2006	0 (toestand op 31/3/2006)

7. De ziektecontroles worden uitgevoerd door de geneesheren aangesloten bij het geneeskundig controleorgaan ESV PLUS-MC, Sneeuwbeslaan 20 te 2610 Wilrijk, op vraag van de gemachtigd ambtenaar (afdelingshoofd, centrumverantwoordelijke of provinciale inspecteur). De vraag tot geneeskundige controle gebeurt telefonisch en wordt schriftelijk bevestigd per fax.8. De resultaten inzake ziekteverzuim bij het Bloso waren de voorbije jaren vergelijkbaar met de privé-sector of met het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Om het ziekteverzuim verder beleidsmatig onder controle te houden zullen er in de loop 2006 concrete afspraken worden gemaakt met enerzijds, het geneeskundig controle-orgaan, met het oog op een strengere uitvoering van de controles door de controlegeneesheren, en anderzijds zullen er nogmaals richtlijnen aan de gemachtigde ambtenaren voor de ziektecontrole worden gegeven teneinde meer en efficiëntere controles te laten uitvoeren (vooral voor 1 dagziektes). De ziektecontroles resulteren immers te gemakkelijk in een gewettigde afwezigheid.9. Evolutie in vergelijking met voorgaande jaren:

Jaar	Gem. aantal werkdagen ziekte per personeelslid	% verloren werkdagen (247 werkdagen / jaar)
1995	19	7,7%
1996	17,5	7%
1997	17	6,9%
1998	10,5	4,3%
1999	12	4,9%
2000	10	4%
2001	12,5	5%

2002	10,5	4,3%
2003	12	4,9%
2004	11	4,5%
2005	10	4%

Cultuur/Vlopera

1. Afwezigheid wegens ziekte van één dag

2004	14
2005	10
2006	12

2. Afwezigheid wegens ziekte minder dan 30 dagen

2004	137
2005	139
2006	79

3. Afwezigheid wegens ziekte meer dan 30 dagen

2004	26
2005	21
2006	7

4. Er werden er geen werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte voor diezelfde periode vastgesteld.
5. Er werden geen conclusies of adviezen door de directieraad geformuleerd..
6. Hierover zijn geen gegevens beschikbaar.
7. De instelling maakt gebruik van een controle-geneesheer, er werden geen exacte cijfers bijgehouden over het aantal controles dat werd uitgevoerd.
8. Er werd een controle-geneesheer ingeschakeld
- 9.

Jaartal	Aantal werkdagen	Ziekte-dagen	in %
2004	90652	4105	4.53
2005	85951	3484	4.05
2006	21118	978	4.63

De langdurig zieken zijn hierbij inbegrepen.

Minister Bourgeois

Wat betreft de gegevens van de VRT zal er een aanvullend antwoord verstrekt worden.

1.
Vlaamse Regulator voor de Media

2004: 0
2005: 0
2006: 0

Toerisme Vlaanderen

2004: 129
2005: 121
2006: 32

2.

Vlaamse Regulator voor de Media

2004: 0
2005: 5
2006: 3

Toerisme Vlaanderen

2004: 579
2005: 708
2006: 146

3.

Vlaamse Regulator voor de Media

2004: 0
2005: 0
2006: 0

Toerisme Vlaanderen

2004: 474
2005: 113
2006: 40

4.

Vlaamse Regulator voor de Media

2004: 0
2005: 0
2006: 0

Toerisme Vlaanderen

2004: 46
2005: 25
2006: 34

5.

Vlaamse Regulator voor de Media

-

Toerisme Vlaanderen

Blijvende verbeterde opvolging van de registratie van afwezigheden wegens ziekte (Time-web systeem) + aansluiting bij externe ziektecontroledienst (afwachten van algemene offerte). Vanaf 2005 worden de ziekteafwezigheden in een nieuwe vorm gerapporteerd. Hiervoor wordt de afgesproken vorm tussen de diverse instellingen gebruikt (MOVI-verzuim-werkgroep).

6.

Vlaamse Regulator voor de Media

Neen

Toerisme Vlaanderen

In 2004 werd één attest ingekort, in 2005 geen en voorlopig in 2006 ook geen.

7.

Vlaamse Regulator voor de Media

De personeelsleden hebben geen controle ontvangen.

Toerisme Vlaanderen

In 2005 werd er éénmaal een controle uitgevoerd door AGD voor een statutair personeelslid (geen inkorting) en éénmaal door een privé-instantie (geen inkorting).

8.

Vlaamse Regulator voor de Media

Er werden geen acties ondernomen omdat het ziekteverzuim bij het toenmalige Vlaams Commissariaat voor de Media erg laag lag.

Toerisme Vlaanderen

Conform de maatregel van 2004 wordt er ook in 2005 aan langdurig zieken een begeleiding van de vzw Sociale Dienst aangeboden en wordt eventueel de arbeidsgeneesheer ingeschakeld om te kijken of er geen interne oorzaken zijn.

De personeelsleden worden gestimuleerd om zich te laten (gratis) vaccineren tegen de griep.

9.

Vlaamse Regulator voor de Media

Er was geen duidelijke evolutie te merken.

Toerisme Vlaanderen

Er is een daling in het aantal ééndagsafwezigheden, zeker als je vergelijkt met het aantal personeelsleden in 2005 en 2004. De eendagsafwezigheden worden nu beter opgevolgd met een goed opvolgbaar afwezigheidsregistratiesysteem, waarbij elke diensthoofd samen met de dienst HR in staat voor de opvolging ervan. De afwezigheid wegens ziekte wordt ook als ziekte zichtbaar in het systeem naar anderen toe, daar waar er vroeger enkel afwezig stond vermeld.

Het aantal tussen 1 en 30 werkdagen afwezig is gestegen, enerzijds door het groter aantal personeelsleden en anderzijds waren er in de eindperiode van 2005 veel personeelsleden slachtoffer van zware griep (algemeen fenomeen).

Het aantal meer dan 30 werkdagen afwezig wegens ziekte is dan weer enorm gedaald. Dit cijfer kon behaald worden door tijdige tussenkomst hulp- en adviesverlening.

Het aantal deeltijdse werkhervattingen is ook gedaald, maar hiervoor kan niet echt een reden opgegeven worden. Het betreft hier ook maar één persoon die aan de basis ligt van dit cijfer.

Minister Peeters

1. + 2. + 3. + 4.

OVAM

	2004	2005	tot einde maart 2006
1 werkdag	659,5	684	236,5
<30 werkdagen	1.494,5	1.682	465
>30 werkdagen	1.042	828	333,5

Werkdagen verminderde prestaties	135	140,5	33
----------------------------------	-----	-------	----

VMM

	2004	2005	tot einde maart 2006
1 werkdag	567	718	211
<30 werkdagen	4.255	5.322	1.778
>30 werkdagen	9.327	9.545	2.711
werkdagen verminderde prestaties	1.644	1.224	372

VLM

	2004	2005	2006
1 werkdag	553	634	nog geen info
<30 werkdagen	2.126	2.860	nog geen info
>30 werkdagen	2.036	1.770	nog geen info
werkdagen verminderde prestaties	105	101	nog geen info

DE SCHEEPVAART NV

	2004	2005	2006 (tot 31/3/06)
1 werkdag	285	291	85
<30 werkdagen	2.649	2.955	1.617
>30 werkdagen	6.609	6.759	1.389
werkdagen verminderde prestaties	200	338	138

WATERWEGEN EN ZEEKANAAL N.V

	2004	2005	2006*
1 werkdag	133	114	
<30 werkdagen	2.032	1.930	
>30 werkdagen	902	781	
werkdagen verminderde prestaties	104	17,5	

* Voor wat 2006 betreft zijn er nog geen exacte cijfers gekend aangezien rekening moet gehouden worden met de totaliteit van het personeel ingevolge de fusie van de diensten van het voormalige Waterwegen en Zeewezen met de afdeling Zeekanaal tot het agentschap Waterwegen en Zeekanaal NV.

5.

OVAM

Geen. De dienst personeelsadministratie volgt aan de hand van het aanwezigheidsbeheer het ziekteverzuim op. Zij hebben de opdracht om eventuele patronen te signaleren aan de leidinggevenden. Dit is, gezien de situatie, niet nodig geweest. Het percentage ziekteverzuim is relatief laag en wordt bovendien negatief beïnvloed door een (beperkt) aantal personeelsleden met langdurige afwezigheid wegens ernstige ziekte of zware heelkundige ingrepen.

VMM

Geen

VLM

De directieraad heeft zich over deze materie niet gebogen. Nadat de directieraad de uitgangpunten inzake het ziekteverzuimbeleid had vastgelegd in 1998 werd de verantwoordelijkheid voor de uitvoering en opvolging ervan gedelegeerd naar de lijnmanagers.

DE SCHEEPVAART N.V.

De directieraad bespreekt regelmatig de evolutie van het ziekteverzuim.

WATERWEGEN EN ZEEKANAAL N.V.

De Raad van Bestuur heeft tot nog toe nog geen adviezen hieromtrent geformuleerd.

6.

OVAM

Geen

VMM

2004: 6

2005: 5

Tot einde maart 2006: 2

VLM

2004: 2

2005: 4

Tot einde maart 2006: 6

DE SCHEEPVAART N.V.

2004 : 1

2005 : 0

Tot einde maart 2006 : 1

WATERWEGEN EN ZEEKANAAL N.V.

In de periode 2004/2005 werden inderdaad attesten ingekort.

7.

OVAM

De ziektecontroles van de personeelsleden van OVAM worden uitgevoerd door de administratieve gezondheidsdienst (MEDEX) van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu. Dit gebeurt ofwel op vraag van de OVAM ofwel of initiatief van de controlearts.

VMM

De ziektecontroles van de personeelsleden van de VMM worden uitgevoerd door ENCARE (voorheen GECOLI). Deze ziektecontroles gebeuren steekproefsgewijs of op vraag van de hiërarchische meerderen.

VLM

De ziektecontroles van de personeelsleden van de VLM worden uitgevoerd door ENCARE (voorheen GECOLI). Het geneeskundig orgaan voert jaarlijks een afgesproken contingent controles uit. De controles worden aangevraagd door het afdelingshoofd; het resterende contingent wordt door het controleorgaan ingevuld.

DE SCHEEPVAART N.V.

De controles worden in opdracht uitgevoerd door Encare absenteïsme, Kunstlaan, 20 – 3500 Hasselt.

WATERWEGEN EN ZEEKANAAL N.V.

Op verzoek van de dienst Personeelsbeheer of door het diensthoofd van betrokkenen, werden er door GECOLI – Kunstlaan, 20 te 3500 Hasselt, controles uitgevoerd.

8.

OVAM

Geen

VMM

Geen

VLM

Er werd een aantal acties ondernomen, o.m.:

- door gerichte training en opleiding de belastbaarheid van de medewerkers verhogen (timemanagement, inhoudelijke vorming,...)
- verbeteren van de kwaliteit van het leidinggeven (o.m. via gerichte training, aandacht voor leidinggevende competenties bij selectie voor deze functies,...)
- stressonderzoek waaruit enkele stressfactoren konden worden afgeleid waaraan dan kon worden gewerkt
- teambuildingsactiviteiten
- actief omgaan met taakverrijking en taakverbreding
- verbeteren van de arbeidsomstandigheden: IT, ergonomie,...
- preventieve gezondheidsonderzoeken stimuleren en ondersteunen via de sociale dienst
- aanduiding (in 1998) van een efficiënter werkend ziektecontroleorgaan (Gecoli)
- ondersteuning van zieke personeelsleden: herstelwensen van de collega's, de chefs, ziekenbezoeken,..
- stimuleren van aangepaste werktijdregeling om het werk te hervatten, bv. via deeltijdse prestaties
- verbetering van de informatievoorziening aan de lijnmanagers door verzuimcijfers ter beschikking te stellen waarop zij kunnen inspelen
- duidelijke afstemming tussen de verschillende actoren (chefs - controleorgaan - personeelsfunctie (personeelsadministratie, sociale dienst, vorming) - directieraad)

DE SCHEEPVAART N.V.

Het ziekteverzuim bij De Scheepvaart N.V. blijft de voorbije jaren op een constant peil.

De Scheepvaart N.V. neemt deel aan een Movu-werkgroep waarin methodes worden besproken om het ziekteverzuim in kaart te brengen, waarbij ook vergelijkingen kunnen worden gemaakt tussen de agentschappen onderling.

WATERWEGEN EN ZEEKANAAL N.V.

Om het ziekteverzuim te verminderen werden meer controles uitgevoerd.

9.

OVAM

Het totale ziekteverzuim bij OVAM voor 2005 is stabiel in vergelijking met 2004. Het eerste trimester 2006 vertoont in verhouding een stijging die evenwel seizoensgebonden kan zijn (winterperiode) en zich dus kan corrigeren met het ziekteverzuim tijdens de volgende maanden van 2006.

VMM

Overzicht van het aantal ziektedagen per gevraagde categorie voor de periode 2000-2005 (de cijfers tussen haakjes geven het gemiddeld aantal dagen per personeelslid weer):

	2000	2001	2002	2003	2004	2005
1 werkdag	238 (0,346)	46 (0,065)	118 (0,165)	417 (0,547)	567 (0,736)	718 (0,922)
<30 werkdagen	2.800	3.476	3.674	3.598	4.255	5.322

	(4,075)	(4,958)	(5,145)	(4,721)	(5,525)	(6,840)
>30 werkdagen	3.565 (5,189)	4.583 (6,537)	5.770 (8,081)	5.250 (6,889)	9.327 (12,112)	9.545 (12,268)
werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte	44 (0,064)	204 (0,291)	228 (0,319)	1.335 (1,751)	1.644 (2,135)	1.224 (1,573)

Hieruit kan volgende evolutie worden vastgesteld:

- Voor de eendagsziekten is er een ruime daling van het aantal ziektedagen in 2001 en een ruime stijging in de periode 2002-2005;
- Voor de ziekteperiodes van minder dan 30 dagen is er een ruime stijging van het aantal ziektedagen in 2001, een beperkte stijging in 2002, een stagnatie in 2003 en een ruime stijging in 2004-2005;
- Voor de ziekteperiodes van meer dan 30 dagen is er een ruime stijging van het aantal ziektedagen in 2001-2002, een daling in 2003 en een ruime stijging in 2004, voortgezet in 2005;
- Voor het aantal werkdagen deeltijdse prestaties wegens ziekte is er een ruime stijging van het aantal ziektedagen in 2001, een beperkte stijging in 2002, een ruime stijging in 2003-2004, gevolgd door een ruime daling in 2005.

VLM

Overzicht van het aantal ziektedagen per gevraagde categorie voor de periode 2000-2005:

	2000	2001	2002	2003	2004	2005
1 werkdag	524	556	603	555	553	634
<30 werkdagen	4.103	4.522	4.399	4.327	2.126	2.860
>30 werkdagen	2.571	2.563	2.655	2.883	2.036	1.770
werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte	67	263	211,5	123	105	101

Louter cijfermatig wordt vastgesteld dat na een scherpe daling van het ziekteverzuim in 2004 het ziekteverzuim in 2005 stijgt.

DE SCHEEPVAART N.V.

1 dag ziekte : gelijk gebleven
Minder dan dertig dagen : licht gestegen
Meer dan dertig dagen : gelijk gebleven
Verminderde prestaties wegens zieke : gestegen.

WATERWEGEN EN ZEEKANAAL N.V.

Een daling werd vastgesteld in 2005 ten opzichte van de vorige jaren.

De gegevens inzake de VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt) worden zullen later bezorgd worden.

Minister Keulen

Wat betreft de bevoegdheden van minister Keulen zal een aanvullend antwoord gegeven worden.

Minister Van Brempt

Voor de Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn:

1. Voor de onderstaande jaren werd het volgend aantal werkdagen afwezigheid van 1 dag wegens ziekte genoteerd bij de VVM – De Lijn:

2004 :	1385
2005:	1660
2006 (tot eind februari):	318

2. Voor de onderstaande jaren werd het volgend aantal werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, vastgesteld:

2004 :	35187
2005:	38084
2006 (tot eind februari):	7416

3. Voor de onderstaande jaren werd het volgend aantal werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) genoteerd:

2004 :	64061
2005:	68806
2006 (tot eind februari):	11608

4. Voor de onderstaande jaren werd het volgend aantal werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte vastgesteld:

2004 :	619
2005:	1355
2006 (tot eind februari):	180

5. De Lijn bewaakt per entiteit het absentiepercentage en onderneemt de nodige acties om dit percentage binnen de perken te houden. Deze acties kaderen binnen het verzuimbeleid dat in 2004 werd uitgewerkt.

6. In de voormelde jaren werden telkens attesten ingekort na medische controle.

7. Voor de entiteiten Antwerpen, Oost-Vlaanderen, Vlaams-Brabant, West-Vlaanderen en de centrale diensten worden de controles uitgevoerd door de controle-instantie Securex te Brussel.
 Voor de entiteit Limburg gebeurt dit door Gekoli, gevestigd te Hasselt.
 De controles gebeuren al dan niet automatisch naargelang het betrokken personeelslid wel of niet arbeidsongeschikt was wegens ziekte in de voorbije periode van één jaar, of gaan door op vraag van de directie.

8. Zie punt 5.

9. De evolutie is grotendeels te verklaren door de groei van het personeelsbestand van De Lijn. Tot op heden blijft De Lijn de vooropgestelde principes van het verzuimbeleid volgen en uitvoeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 114
van 7 juni 2006
van **VERA JANS**

Vlaamse administratie - Gehandicapten

Binnen de Vlaamse overheid zijn er streefcijfers voor de verschillende doelgroepen van het gelijkekansenbeleid. De Vlaamse Regering keurde een algemeen streefcijfer goed van 4,5 % personeelsleden met een handicap, te behalen in 2010.

Ondanks het feit dat het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap een ruime definitie van “handicap” hanteert (erkend door het VFSIPH), door de VDAB aangeduid als verminderd arbeidsgeschikt, hoogste diploma Buitengewoon Secundair Onderwijs, waren er op 31 december 2001 157 personen bekend met een handicap tewerkgesteld binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Op een totaal van 12.287 is dit 1,28 %.

Opvallend is dat van deze 157 personen er 102 (65 %) zijn tewerkgesteld op niveau D en E. Van deze groep personen met een handicap werd 93 % aangeworven in het kader van de (niet meer van kracht zijnde) quota-regeling.

1. Het merendeel van de personen met een handicap is tewerkgesteld op niveau D en E , laaggekwalificeerde tewerkstelling.
  - a) Hoeveel wervingsexamens hebben er in de periode 2000 – 2006 plaatsgevonden in het kader van een tewerkstelling op niveau D en E?
  - b) Hoeveel personen met een arbeidshandicap werden op deze wijze in dienst genomen?
  - c) Welke inspanningen worden er gedaan om het voor personen met een handicap mogelijk te maken om van tewerkstelling op niveau D en E door te stromen naar een hoger niveau?
2. Op welke wijze worden de vacatures voor niveau D en E verspreid?

Is er hierbij specifieke aandacht voor de doelgroep van personen met een arbeidshandicap?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 114 van 7 juni 2006

van **VERA JANS**

1.

a) Tussen 2000 en heden werden door Selor 42 statutaire selecties georganiseerd op niveau D. Het grootste deel werd georganiseerd voor NV Zeekanaal en Bloso. Van deze 42 zijn er nog 2 lopende, de andere 40 zijn afgerond.

De hierboven vermelde examens op niveau D betreffen allemaal zeer specifieke functies (zoals matroos, motorist, assistent verkeersleider...). De meeste wervingen op niveau D gebeuren namelijk op contractuele basis. Sinds 1991 zijn er op niveau E en D geen generieke examens meer georganiseerd voor statutaire aanwervingen. Op andere niveaus gebeurde dat wel.

Jobpunt Vlaanderen organiseerde tussen 2002 en 2006 19 statutaire selecties voor functies op niveau D voor de Vlaamse overheid (VOI's). Jobpunt beschikt niet over cijfers betreffende eventuele statutaire selecties op niveau D in de periode van 2000 tot 2001.

b) De gegevens in het personeelssysteem Vlimpers dateren slechts vanaf 2003 en betreffen enkel het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Wat instroom van personen met een handicap betreft geeft dit volgende cijfers:

2003: 5 personen, waarvan 1 van niveau D of E (1 contr.)

2004: 13 personen, waarvan 5 van niveau D of E (4 stat. en 1 contr.)

2005: 6 personen, waarvan 4 van niveau D of E (4 contr.)

c) Sinds het decreet van 8 mei 2002 houdende evenredige participatie op de arbeidsmarkt zijn zij verplicht redelijke aanpassingen te voorzien om deelname aan selecties mogelijk te maken. Dit geldt ook voor loopbaanexamens. Eind 2004 bijvoorbeeld startte een loopbaanexamen van niveau D naar C. Er dienden zich daarbij 10 kandidaten aan met een handicap die één of andere aanpassing vroegen.

De afdeling Wervingen en Personeelsbewegingen, de afdeling Vorming en de dienst Emancipatiezaken werkten hiervoor volgende aanpak uit:

- Na aanmelding nam de dienst Emancipatiezaken met elke kandidaat individueel contact op om de vraag naar een aanpassing omwille van een handicap uit te klaren.

- Op basis van deze informatie en na overleg met een aantal handicapspecifieke competentiecentra en de diversiteitscel van Selor formuleerde de dienst Emancipatiezaken een advies.

- Dit werd door de afdeling Vorming, de afdeling Wervingen en Personeelsbewegingen en de dienst Emancipatiezaken vertaald in redelijke aanpassingen. Het betreft zowel technische aanpassingen tijdens de testing zelf als aanpassingen bij de voorbereidende opleidingen. Deze praktijksituatie heeft veel informatie opgeleverd over hoe tests kunnen aangepast worden. Het heeft ook een aantal aanpassingen opgeleverd die later nog kunnen gebruikt worden.

We merken hierbij op dat de doorstroomkansen voor personen met een handicap nadelig beïnvloed worden, doordat zij, in verhouding tot andere functieniveaus, kwantitatief gezien minder gelegenheden hebben om een statutaire functie te verwerven door deelname aan (generieke) wervingsexamens. Voor contractuelen bestaat de mogelijkheid op bevordering niet. Dit heeft dus invloed op de loopbaanmogelijkheden van de personen met een handicap die op niveau D in contractueel dienstverband werken.

2. Vooreerst dient opgemerkt dat sinds 1 januari 2002 een upgradering van niveau E naar niveau D is gebeurd en er sindsdien niet meer op niveau E wordt geworven.

Selor maakt de vacatures voor statutaire wervingen bekend via de site www.selor.be.

Voor entiteiten die niet tot de ministeries behoren doet soms ook Jobpunt Vlaanderen de selecties. Jobpunt verspreidt de vacatures via de website van Jobpunt, de WIS-computer van VDAB en het Belgisch Staatsblad. Eventueel wordt er ook in de lokale pers geadverteerd. Er wordt ook een mail gestuurd naar diverse doelgroeporganisaties met een link naar de vacatures die via Jobpunt verlopen.

Daarnaast hebben de entiteiten die niet tot de ministeries behoren ook de mogelijkheid om naast Selor en Jobpunt zelf een bureau te kiezen voor statutaire wervingen.

Meestal beslist de personeelsdienst welke kanalen ingezet worden voor contractuele wervingen. Soms doet Jobpunt Vlaanderen de selecties. Soms stuurt de personeelsdienst zelf de selectie aan. In dit laatste geval worden vacante functies bekend gemaakt via bijvoorbeeld de WIS-computer van de VDAB of regionale kranten. Maar vaak ook door persoonlijke contacten, het uitnodigen van spontane sollicitanten,...

Veelal gebeuren de selecties op niveau D louter op basis van een interview en soms een praktische test.

Voor het afleggen van de proeven worden op verzoek redelijke aanpassingen voor personen met een handicap voorzien.

KRIS PEETERS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 395
van 30 maart 2006
van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

Bijenteelt - Bijvriendelijke gewassen

Het gaat niet goed met de Vlaamse imkerij. Naast een aantal epidemieën de voorbije jaren is het aantal bijenvolken aanzienlijk gedaald. En de imkers krijgen opnieuw een zware klap. De extreme koude temperaturen en de late lente dreigen fataal te worden voor de bijenteelt. Hoewel de belangrijkste bevoegdheid terzake valt onder het domein Landbouw, ligt ook een deel van de verantwoordelijkheid bij het departement Openbare Werken, Leefmilieu en Natuur. Het belang van voldoende bijen is duidelijk: ze worden jaarlijks ingezet voor de bestuiving van fruitbomen en zijn dus vooral in het Hageland en Limburg bijzonder belangrijk voor het voortbestaan van de fruitteelt.

Naast de vergrijzing van de imkers, vormt ook de gezondheid van de bijen zelf een ernstige bedreiging voor hun toekomst. Zo krijgen ze te weinig variatie in hun voeding. Volgens de imkers en biologen zou de aanplanting van bijvriendelijke gewassen al een deel van het probleem kunnen oplossen.

1. In het antwoord op de schriftelijke vraag nr. 537 van 4 mei vorig jaar verklaarde de minister dat bij de groenvoorziening langs de wegen - wel onder zijn bevoegdheid - geen rekening gehouden werd met de impact op de bijenteelt (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 23 van 2 september 2005, blz. 3009). Hij zou - volgens datzelfde antwoord - zijn diensten laten nagaan of en in welke mate het groenvoorzieningsbeleid langs openbare wegen kon worden bijgesteld.

In hoeverre is dat al gebeurd? Wat was het resultaat?

Om welke oppervlakte gaat het concreet?

2. Op het militair domein van de Kempen wordt gewerkt aan het achterstallig heidebeheer. Bedoeling is om de struikheide opnieuw een stuk van het verloren areaal in te laten nemen. Struikheide is zeer interessant voor bijen en de lokale imkers zijn dan ook erg tevreden over de actie.

Welke gelijkaardige acties worden nog gepland? Op welke termijn?

Kan de minister een lijst bezorgen van de militaire domeinen waarvoor een samenwerking met Leefmilieu bestaat?

Welke maatregelen - specifiek voor bijen - worden er genomen?

3. Wordt bij de "rapportering over biodiversiteit" ook specifiek aandacht besteed aan de bijenvolken?

Zo ja, kan de minister gegevens bezorgen over aantallen, kwaliteit, bedreiging, evolutie van de populatie,...

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 395 van 30 maart 2006

van **TREES MERCKX-VAN GOEY**

---

1. De Vlaamse administratie bevoegd voor de wegeninfrastructuur en deze voor natuurbehoud werken samen om de grazige bermen op een ecologische manier te beheren.
Dit ecologisch bermbeheer streeft ernaar om op de wegbermen zoveel mogelijk verschillende soorten planten en dieren een kans te bieden. Zo maken we de wegbermen ecologisch waardevoller. Naarmate een bermgrasland soorten- en bloemrijker wordt, neemt de betekenis voor de fauna toe. Bloeiende planten trekken veel insecten aan, zoals vlinders en hommels, maar ook de honingbijen. Bermen vervullen op vele plaatsen ook een schermfunctie.
2. In 1999 werd een Beheersovereenkomst getekend tussen het Vlaamse Ministerie van Leefmilieu en het Federale Ministerie van Defensie. Eerstdaags worden hernieuwde beheersovereenkomsten ondertekend om het natuur- en bosbeheer te sturen en richtlijnen uit te werken. Hierin wordt het kader scherpgesteld waarbinnen het reguliere natuurbeheer van de militaire domeinen dient te gebeuren.
Omwille van de grote oppervlaktes van de militaire domeinen en het jarenlang ontbreken van natuur- en bosbeheer dient, naast dit reguliere beheer opgestart sinds 1999, een achterstand in het beheer ingehaald te worden. Voor 12 van de militaire domeinen loopt daarom sinds 2003 het LIFE project DANAH dat tot 2008 Europese subsidies aanwendt over 9400 ha voor een grootschalig natuurherstel van vooral heidevegetaties.

Lijst LIFE-projectgebieden:

Weelde / Antwerpen / 325ha
Groot en Klein Schietveld / Antwerpen / 2407ha
Malle / Antwerpen / 212ha
Grobendonk / Antwerpen / 278ha
Tielenkamp / Antwerpen / 469ha
Tielenheide / Antwerpen / 49ha
Beverlo / Limburg / 5341ha
Houthalen-Helchteren / Limburg / 2186ha
Molenheide / Limburg / 205ha
Ursel / Oost-Vlaanderen / 205ha
Houthulst / West-Vlaanderen / 269ha
Vloethemveld / West-Vlaanderen / 160ha

Van deze projectgebieden maken die in de provincies Antwerpen en Limburg deel uit van de nog grote oppervlaktes heide in de Kempen. Dit natuurherstel wordt geconcentreerd in de Speciale Beschermingszones (SBZ) binnen het Europese NATURA2000-netwerk, waarvan de Militaire Domeinen liefst 11% van de Vlaamse oppervlakte uitmaken. De verantwoordelijkheid naar gepast beheer van deze rijkdom is dan ook zeer groot.

Gelet op de omvang van de geplande werken in kader van bovengenoemd life-project tot en met 2008 zijn er binnen de militaire domeinen voorlopig geen additionele acties gepland.

Maatregelen, enkel en alleen gericht op de bijenpopulaties, worden niet genomen. Het beheer van de heide, zoals in onderstaande tabel weergegeven, beoogt het verjongen van de heide, zodat het aandeel bloeiende planten zeer sterk wordt vergroot, waardoor een grotere nectarproductie zal optreden. Deze grotere nectarproductie komt alle insecten, inzonderheid honingbijen, ten goede.

Lijst van de LIFE-Werken ten voordele van heidevegetaties:

Actie	Totaal oppervlakte (ha)	Uitgevoerd 2004	Uitgevoerd 2005	Uitgevoerd 2006	Nog uit te voeren
Maaien droge heide	195	19,8	5	32,7	137,5
Maaien natte heide	70,08	12	6,3	10,08	41,7
Kappen verboste heide	1221	0	5	38,66	1177,3
Plaggen	175	19,44	19,44	32,75	116

Er wordt kleinschalig gewerkt zodat de bronpopulaties van insecten niet geschaad worden.

3. Bij de rapportering en de beoordeling van biodiversiteit worden de 'huisbijen' niet meegenomen. Mijn administratie beschikt dan ook niet over de gegevens die gevraagd worden. De bijen die door imkers gehouden worden zijn immers geen wilde bijen. Door jarenlange selectie en door kruisingen met allerlei rassen uit zeer gedifferentieerde gebieden over de ganse wereld, zijn bijen geteeld om zo veel mogelijk honing te 'produceren'. Vandaar dat bijen beschouwd worden als landbouwdieren en bijgevolg ook onder de bevoegdheid vallen van de bevoegde diensten voor Landbouw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 411
van 12 april 2006
van **CARL DECALUWE**

Aankoop Ooigembos Wielsbeke - Stand van zaken

De Vlaamse overheid is reeds jaren geïnteresseerd in de aankoop van het Ooigembos in Wielsbeke, 12,3127 hectare groot.

Het dossier werd reeds in 1998 goedgekeurd en terzelfder tijd werd toen ook in de nodige kredieten voorzien op het MINA-fonds. Er werd toen eveneens gevraagd dat het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen in Kortrijk de onderhandelingen zou starten.

1. Wat is de stand van zaken?
2. Wanneer zal het bos aangekocht worden en voor welk bedrag?
Hoeveel middelen zijn voorzien?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 411 van 12 april 2006

van **CARL DECALUWE**

---

1. Het dossier 'Ooigembos' dateert reeds van 1989. Het Aankoopcomité heeft destijds verschillende eigenaars gecontacteerd en er was ook een plaatsbezoek met de belangrijkste eigenaar. Dit heeft echter niet geleid tot een verkoopovereenkomst omdat er met de eigenaars geen akkoord werd bereikt over de verkoopprijs op basis van de schatting door de aankoopcommissaris. In 1998 werd het dossier herzien, maar ook dan is er niet tot een akkoord gekomen.
2. Het aankoopkrediet uit 1998 is nog steeds beschikbaar en ik zal het Agentschap voor Natuur en Bos verzoeken om het dossier terug aan te kaarten bij het Aankoopcomité. Aangezien het een minnelijke aankoopprocedure betreft, is het niet mogelijk te zeggen wanneer het bos zal aangekocht zijn. Wanneer in de regio nog verkopen van gelijkaardige terreinen (bos) plaatsvinden, kan dit voor een prijszetting zorgen, waardoor er terug onderhandelingen kunnen opgestart worden.
Ik zal het Aankoopcomité vragen een geactualiseerd schattingsverslag voor te leggen en nagaan of dit een voldoende basis is om verdere stappen te zetten. Het is niet aangewezen om de schattingsprijs publiek te maken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 423
van 21 april 2006
van **CHOKRI MAHASSINE**

E314 Genk - Geluidsmuren

Begin maart voerde ELIA een kaalslag uit onder de hoogspanningslijnen tussen de E314 en de woonbuurt (Wolfsbergstraat-Stuifzandstraat) in Genk. ELIA verwijderde een strook van honderden meters bomen vlak tegen de E314.

Zonder deze groene natuurlijke geluidsbuffer is de lawaaihinder voor de woonbuurt nogmaals toegenomen. Terwijl op dezelfde autoweg net als elders de afgelopen jaren een belangrijke toename van (zwaar) verkeer en dito geluidshinder vastgesteld werd.

De buurtbewoners reageerden dan ook meteen en richtten een actiecomité op met als overduidelijke vraag: geluidsmuren.

1. Welke bedragen zijn er in de begroting van 2006 en in de meerjarenplanning opgenomen voor de bouw van geluidsmuren langs gewestwegen?
2. Is de zone rond de E314 in Genk opgenomen in deze planning of zijn er hieromtrent recentelijk gesprekken/contacten met het stadsbestuur van Genk geweest?
3. Kan een lokaal bestuur zelf initiatief nemen tot aanleg van geluidsmuren langs gewestwegen?
4. Hoe en op basis van welke criteria worden de kosten van zulke ingrepen verdeeld tussen het Vlaams Gewest en de lokale besturen, of neemt het Vlaams Gewest steeds de volledige investeringskosten voor zijn rekening?
5. Werden er recentelijk nog geluidsmetingen uitgevoerd in de zone E314 – N75 in Genk, wanneer vonden die plaats en wat waren de resultaten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 423 van 21 april 2006

van **CHOKRI MAHASSINE**

1. In het investeringsprogramma 2006 werd voor de provincie Limburg anderhalf miljoen euro ingeschreven voor geluidswerende maatregelen op de Noord-Zuid. Dit is meer dan de totale som van één miljoen euro die oorspronkelijk in het goedgekeurde investeringsprogramma 2005-2007 werd voorzien.
2. De zone rond de E314 is niet opgenomen in de planning. Onmiddellijk na de kapping door Elia heeft het stadsbestuur van Genk contact opgenomen met de afdeling wegen en verkeer Limburg en met de Vlaamse minister van openbare werken, energie, leefmilieu en natuur. Door de administratie werd onmiddellijk opdracht gegeven om nieuwe geluidsmetingen uit te voeren in de buurt.
- 3+4 De aanleg van geluidsmuren langs gewestwegen wordt geregeld via module 5 van het mobiliteitsconvenant. Indien de geluidsoverlast minder dan 65 dB(A) bedraagt, dient de lokale overheid de volledige kost van de aanleg van de geluidsmuren te dragen. Indien de overlast hoger is dan 80 dB(A) draagt de Vlaamse overheid de volledige kost van de geluidsmuren. Voor een waarde tussenin, wordt een relatieve verhouding voor de kosten berekend. Vooraleer de Vlaamse overheid een bedrag in haar begroting voorziet voor de plaatsing van geluidsmuren, dient de lokale overheid een gemeenteraadsbeslissing te hebben genomen ter ondertekening van module 5. De stad Genk is hierover in overleg met mijn administratie en kabinet.
5. Zoals gemeld in punt 2 werd opdracht gegeven om nieuwe geluidsmetingen uit te voeren. De metingen werden uitgevoerd in mei 2006 en de resultaten zijn ondertussen bekend. Het geluidsniveau schommelt tussen 65 en 70 dB(A).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 433
van 28 april 2006
van **VEERLE HEEREN**

Privatief gebruik gronden De Scheepvaart - Retributies

Als mensen een stuk grond in gebruik willen nemen dat eigendom is van een domeinbeheerder zoals NV De Scheepvaart, dienen zij hiervoor een vergunning aan te vragen. Het besluit van de Vlaamse Regering van 29 maart 2002, betreffende het toekennen van vergunningen, het vaststellen en innen van retributies voor het privaat gebruik van het openbaar domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeewering en de dijken, regelt deze materie.

Voor deze ingebruikname is de vergunninghouder aan de domeinbeheerder een retributie verschuldigd die bestaat uit een éénmalige vaste retributie en een variabele retributie. De vaste retributie bedraagt 62 euro per vergunning. De variabele retributie is jaarlijks verschuldigd en wordt berekend op basis van de ingenomen oppervlakte. Men stelt bij de variabele retributie een minimum van 62 euro. De retributies zijn gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer. Daar bovenop moet de vergunninghouder alle belastingen en heffingen van welke aard ook die op het vergunde domeingood geheven worden, betalen.

We stellen vast dat er in de praktijk heel wat gezinnen gebruikmaken van deze regelgeving. Meestal gaat het om zeer kleine stukken grond die men via een vergunning in gebruik neemt om praktische redenen zoals het maken van een overbrugging om het eigen perceel langs de achterzijde te kunnen betreden.

Als we de berekening voor deze gezinnen bekijken, is het opvallend dat ondanks de geringe oppervlakte die zij via de vergunning in beslag nemen (vaak slechts enkele m²), zij toch nog een aanzienlijk bedrag dienen te betalen. De hoofdreden hiervoor is uiteraard dat men gebonden is aan het minimumbedrag dat geïndexeerd moet worden en waar ook belastingen voor moeten worden betaald.

1. Wordt op al de verleende vergunningen betreffende ingebruikname van gronden van NV De Scheepvaart, dit besluit van de Vlaamse Regering toegepast?
2. Hoeveel van dergelijke vergunningen zijn er momenteel in Vlaanderen toegekend en in hoeveel gevallen gaat het om een oppervlakte kleiner dan 10 m²?
3. Wat is de reden van het minimumbedrag van 62 euro voor de variabele retributie?

Waarom wordt dit minimumbedrag niet afgeschaft of verminderd zodat er een grotere evenredigheid ontstaat tussen de kleine en grote vergunninghouders?

4. Zijn er gevallen waarin de pachters van deze gronden de mogelijkheid zouden kunnen krijgen de gronden aan te kopen?
5. Zijn er bij de administratie reeds klachten over deze regeling ontvangen? Over hoeveel gevallen gaat het dan en welk gevolg werd eraan gegeven?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 433 van 28 april 2006

van **VEERLE HEEREN**

---

1. Bij decreet van 18 december 1992, houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 (B.S. 29.12.1992) werd aan de Vlaamse Regering de bevoegdheid verleend om de retributies te bepalen en de bijbehorende vergunningsvoorwaarden vast te stellen voor het privatieve gebruik van het domein van de wegen, de waterwegen en hun aanhorigheden, de zeekering en de dijken.

Bij besluit van 16 maart 1994 van de Vlaamse Regering (B.S. 04.10.1994) werd een vergunningsstelsel uitgewerkt dat evenwel slechts van toepassing was op het privatieve gebruik van het domein van de waterwegen en hun aanhorigheden. In dit besluit werd naast de heffing van een jaarlijkse variabele retributie, eveneens een jaarlijks vast recht ten bedrage van 62 euro (basistarief) ingevoerd. Met de heffing van dit vast recht konden de administratiekosten voor de opmaak en de afgifte van de vergunningen, worden gerecupereerd.

Het besluit van 29 maart 2002 van de Vlaamse Regering heft dit besluit op en voert een vergunningsstelsel in dat zowel van toepassing is voor het privatieve gebruik van het openbaar domein van de waterwegen als van de wegen, zoals oorspronkelijk voorzien in het decreet van 18 december 1992.

Om rekening te houden met de opmerkingen van de Raad van State, is het nieuwe vergunningsstelsel uitsluitend van toepassing op het openbaar domein en niet op het privaat domein van de waterwegen en de wegen.

In het besluit van 29 maart 2002 van de Vlaamse Regering wordt een eenmalige vaste retributie van 62 euro ingevoerd, alsook de heffing van een jaarlijkse variabele retributie van minstens 62 euro.

De ingebruikname van gewestgronden, zoals bedoeld in de vraagstelling, situeert zich meestal op het privaat domein van de waterwegen waarop, zoals toegelicht, het besluit van 29 maart 2002 niet van toepassing is. Bij het privaat gebruik van het openbaar domein langs de beheerde waterwegen past nv De Scheepvaart echter wel consequent dit besluit toe.

nv De Scheepvaart blijft zich, in afwachting van een aangepaste reglementering, voor deze ingebruikname van het privaat domein, baseren op het vergunningsstelsel uit het voormeld besluit van 16 maart 1994.

nv De Scheepvaart onderzoekt evenwel momenteel de mogelijkheden om een eigen vergunningsstelsel uit te werken, zoals voorzien in haar oprichtingsdecreet van 2 april 2004 (B.S.26.05.2004), zodanig dat voor dit specifiek gebruik van het privaat domein van het Vlaamse Gewest een aangepaste retributie kan worden opgelegd.
2. Binnen het werkingsgebied van nv De Scheepvaart werden ongeveer 2000 vergunningen afgeleverd aan particulieren of bedrijven voor gebruik van het privaat of openbaar domein.

De vergunningen voor het gebruik van restgronden (tuin, weiden, ...) omvatten ongeveer 10% van het totaal aantal afgegeven vergunningen. In nagenoeg alle gevallen gaat het over percelen van meer dan 10 m².
3. Het besluit van 29 maart 2002 heeft de jaarlijkse vaste en variabele retributie vervangen door een éénmalige vaste retributie (62 euro) en een jaarlijkse variabele retributie van minstens 62 euro.

Gezien het jaarlijkse vast recht werd afgeschaft, werd voor de jaarlijkse variabele retributies een minimumbedrag vastgelegd, eveneens ten bedrage van 62 euro.

De algemene opzet van de vergunningsstelsels was een valorisatie te bekomen van het allerhande gebruik van het domein van de waterwegen door particulieren en/of bedrijven waarvoor lage retributies werden geheven. De afschaffing of de vermindering van deze retributie betekent

uiteeraard een lagere valorisatie en mogelijk een economisch verlieslatende activiteit voor de overheid.

4. De gewestgronden van nv De Scheepvaart die van geen nut zijn in het kader van de exploitatie of modernisering van de waterwegen, komen in principe in aanmerking voor verkoop. De gehanteerde verkoopprijzen zijn de actuele marktprijzen.
5. Een klein aantal vergunninghouders heeft melding gemaakt van de onevenredigheid tussen de in gebruik genomen oppervlakte en de te betalen retributie.
In bepaalde gevallen kan de vennootschap ingaan op een vermindering van de variabele retributie, bijvoorbeeld als de kwaliteit van de bewerkte grond minderwaardig zou zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 436
van 28 april 2006
van **JAN PEUMANS**

Noord-zuidverbinding Limburg - Stand van zaken

Op 5 oktober 2004 werd de minister in de commissie ondervraagd door de collega's Sannen en Van Baelen over de afwerking van de noord-zuidverbinding in Houthalen – Helchteren (Handelingen C2 van 5 oktober 2004, blz. 1-5)

Inmiddels zijn we anderhalf jaar verder en wordt er ongetwijfeld hard voortgewerkt aan de aanleg van deze ontbrekende schakel door middel van voorbereidende studies.

De minister sprak toen over een bereikbaarheidsstudie, de vormgeving van de publieke ruimte bovengronds, de juiste wijze waarop de in- en uitritten worden aangelegd. Op basis hiervan kan dan een definitieve keuze worden gemaakt over de tunnelvariant.

Verder zouden aan bod komen: de studie over de bovenbouw, de herinrichting van de publieke ruimte, de financieringsmogelijkheden, de verdere procedurestappen en de herlokalisatiemogelijkheden voor bewoners en handelaren.

De minister antwoordde destijds dat het resultaat van de studie, wat de tunnelvariant betreft, eind 2005 te verwachten was. De definitieve beslissing zou dan vallen in het voorjaar van 2006. De minister zou verder de alternatieve financiering en eventuele FFEU-middelen onderzoeken.

Mede in aansluiting op mijn interventies bij een recente vraag om uitleg dienaangaande (Handelingen C219 van 25 april 2006), vernam ik van de minister graag de stand van zaken in dit dossier.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t.:
  - a) de bereikbaarheidsstudie,
  - b) de vormgeving van de publieke ruimte bovengronds,
  - c) de juiste locatie van de in- en uitritten,
  - d) de tunnelvariant,
  - e) de studie over de bovenbouw,
  - f) de financieringsmogelijkheden,
  - g) de verdere procedurestappen en de herlokalisatiemogelijkheden?
2. Welke terugkoppeling heeft al plaatsgevonden met het lokale bestuur en de bewoners?
3. Wat is de juiste stand van zaken van Via Invest dat zal worden opgericht bij PMV (Participatiemaatschappij Vlaanderen)?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 436 van 28 april 2006

van **JAN PEUMANS**

De bereikbaarheidsstudie is grotendeels afgewerkt, het eindrapport bevindt zich in de redactiefase. De resultaten van de bereikbaarheidsstudie waren eind 2005 klaar. De voorbije maanden werden besteed aan het opmaken van een visualisatie van de eerste fase van het project, het verkrijgen van uitsluitel over de verdere procedures, informatieverstrekking aan het bureau dat de communicatie over het project zal verzorgen, ...

De verdienste van de haalbaarheidsstudie is dat er reeds onderzoek is gebeurd naar verschillende alternatieven en dat er concreet werk kan gemaakt worden van een eerste fase van de realisatie.

Binnen de haalbaarheidsstudie werd een ruimtelijk voorontwerp gemaakt, waarin een mogelijke oplossing voor de publieke ruimte werd aangegeven. Deze structuurschets heeft tot doel om de discussie op te starten en aan de gemeente Houthalen-Helchteren een tool te geven om zelf verder te ontwikkelen. In deze structuurschets werd aangetoond dat een oplossing met tunnels onder de grond, ook bovengronds kan leiden tot een aangenamere leefomgeving.

De locatie van de in- en uitritten werd binnen de haalbaarheidsstudie grondig bekeken en geregeld aangepast. Het voorstel zoals het nu op tafel ligt, tracht de leefbaarheid bovengronds te verzoenen met een vlotte verkeersafwikkeling.

De tunnelvariant is een van de scenario's die onderzocht werden in de haalbaarheidsstudie en die als meest aangewezen optie naar voor kwam uit de multicriteria-analyse van deze studie. Het zal één van de scenario's zijn die in de MER-procedure voor fase 2 zal worden onderzocht.

Voor de financiering werd het project nominatief opgenomen binnen de lijst van projecten waarvoor de Vlaamse Regering op 25 november 2005 besliste om alternatieve financiering te voorzien door middel van Via Invest.

Na overleg met de cel MER werd besloten dat het project in 2 fasen kan gesplitst worden waarbij voor fase 1 een projec-MER kan worden opgemaakt. Aangezien voor deze fase reeds een passende beoordeling werd gemaakt die aantoonde dat er geen significante schade wordt veroorzaakt, kan deze MER tegen einde 2006, begin 2007 worden verwacht.

Voor de tweede fase wordt een project MER opgestart waarin de alternatieven naast elkaar worden onderzocht. Binnenkort zal voor enkele deelfasen ook reeds een gewestelijk RUP opgestart worden. Binnen de gemeente zijn er geen echte grootschalige herlocalisatie mogelijkheden. Daarom werd er geopteerd om tot onteigeningen over te gaan waar nodig.

Voor de terugkoppeling met het lokale bestuur en de bewoners wordt door het agentschap Infrastructuur geregeld overleg gepleegd.

De minister heeft zelf ook een vergadering bijgewoond bij het schepencollege.

Er werd een minder hinder forum opgericht met de werkgevers en de gemeente en een communicatiebureau werd aangesteld om voor de bevolking een informatiecampaagne uit te werken.

De oprichting van Via-Invest bevindt zich in de finale fase en zal na het bekomen van de nodige adviezen worden geagendeerd op de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 437
van 28 april 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Stofbronnen - Onderzoeksresultaten

In januari 2005 startte een grootschalig onderzoek naar stofbronnen (inventarisatie en identificatie) in Vlaamse hotspotlocaties. Voor de bronnen die een belangrijke bijdrage leveren aan de stofconcentraties zou een set van mogelijke reductiemaatregelen uitgewerkt worden.

Evergem is ook een van de Vlaamse hotspotlocaties en is aldus opgenomen in de onderzoeksopdracht samen met de hele Gentse Kanaalzone. De looptijd van het onderzoek was veertien maanden, wat dus wil zeggen dat het einde gepland was voor maart 2006.

1. Wat zijn de resultaten van het onderzoek van de cel Lucht gestart in januari 2005 en eindigend in maart 2006?
2. Welke stofbronnen werden in de Gentse Kanaalzone en in Evergem geregistreerd?
3. Welke conclusies kunnen uit voormelde studie worden getrokken?
4. Is de minister van oordeel dat zijn Actieplan Fijn Stof dient te worden bijgestuurd? Zo ja, in welke zin?
5. Werd er verder onderzoek verricht naar de effecten op de volksgezondheid van de hoge stofconcentraties in de lucht en wat zijn de resultaten?
6. Hoe verloopt de communicatie naar de lokale besturen en de inwoners van de hotspotlocaties naar aanleiding van deze studie en op momenten van hoge stofconcentraties?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 437 van 28 april 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. De stofstudies bevinden zich in een laatste fase, maar ze zijn nog niet afgerond. Omdat de redactie niet helemaal naar wens was, is uitstel verleend en zijn de studies nog niet beschikbaar.
2. Belangrijk is te benadrukken dat in de Gentse Kanaalzone ca. 86% van de totale PM₁₀ concentraties bepaald wordt door niet-lokale bronnen, waarvan 71% afkomstig is van de achtergrondconcentratie van het buitenland en 15% van de achtergrondconcentratie van Vlaanderen. Slechts 14% is dus afkomstig van bronnen in de onmiddellijke omgeving van de meetpunten. Wanneer we spreken over “piekconcentraties” gaat het over deze 14%, m.a.w. de gemeten stofconcentratie na aftrek van de achtergrondwaarde buitenland en de achtergrondwaarde Vlaanderen. Bovendien zijn onderstaande resultaten gebaseerd op metingen en data van het jaar 2002 en 2003. De impact van eventuele emissiebeperkende maatregelen doorgevoerd na 2003 is dus nog niet in rekening gebracht.

Hoewel de studies nog niet beschikbaar zijn, kunnen we toch stellen dat ze erin slagen om een groot deel van de fijn stof bronnen te lokaliseren. De invloed van de reeds vermoede belangrijke stofbronnen in de Gentse Kanaalzone wordt bevestigd. Het ijzer- en staalbedrijf Sidmar wordt als belangrijke stofbron aangeduid voor de meetpunten St. Kruis-Winkel en Zelzate. De impact van de geleide emissies (i.e. emissies die via een specifieke afzuiging of puntlozing naar de lucht worden afgevoerd) van Sidmar op de meetpunten Zelzate en St. Kruis-Winkel is kleiner dan de impact van de diffuse of niet-geleide emissies. Ook uit de windrichting van het op- en overslag bedrijf Ghent Coal Terminal, de bedrijven aan het Sifferdok en de afvalverwerker Shanks wordt een belangrijke diffuse emissie gemeten. De gebruikte modelleringstechniek laat niet toe een onderscheid te maken tussen deze verschillende bronnen, omdat ze op 1 lijn liggen ten opzichte van het meetpunt. Deze bronnen samen met een aantal kleinere KMO's verklaren tussen de 78% en de 90% van de piekconcentraties. Een deel van de gemeten piekconcentraties kon niet verklaard worden en is dus afkomstig van niet-geïdentificeerde bronnen (bv op- en overslag van een groot aantal kleinere bedrijven).

Voor het meetpunt Evergem in de Gentse Kanaalzone is de situatie complex, met een veelheid aan kleine bronnen. Het is dan ook moeilijk om hier eenduidig stofbronnen aan te duiden. De bedrijven Ghent Coal Terminal en Kronos komen naar voor als (diffuse) bronnen en verklaren zo'n 20% van de gemeten piekconcentraties in Evergem. Een groot aantal kleine bronnen verklaart nog eens 13%. De andere piekconcentraties kunnen niet aan bronnen toegeschreven worden (67% van de totale jaargemiddelde piekconcentraties). Verwacht wordt dat deze piekconcentraties gedeeltelijk verklaard kunnen worden door niet-geïdentificeerde bronnen en gedeeltelijk door lokale meteo-condities (inversie van het lokale windveld).

3. Een belangrijke conclusie is dat de diffuse emissies een grote rol spelen en vaak een groter deel van de gemeten luchtkwaliteit (ter hoogte van de meetpunten) verklaren dan de geleide emissies. Dit is het gevolg van de lage hoogte waarop ze geëmitteerd worden. De diffuse emissies overtreffen voor sommige stofbronnen de geleide emissies. Ik heb aan mijn administratie opdracht gegeven om op basis van de studies emissiebeperkende maatregelen op te leggen aan bedrijven.
4. De stofstudies zijn opgenomen in Actie c: *“Begeleiden en sturen van het onderzoek naar diffuse bronnen van fijn stof in Vlaanderen. Uit dit onderzoek kan een mogelijk maatregelenpakket voor diffuse emissies resulteren. Milieuvergunningen kunnen gescreend worden m.b.t. diffuse*

stofmaatregelen of de implementatie kan gebeuren via aanpassing van de sectorale voorwaarden.” en Actie tt: “Voor de bedrijfsactiviteiten die uit de studie ‘hot spot’ als mogelijke bronnen naar voor komen: onderzoek van voorgestelde maatregelen, overleg met de betrokken bedrijven over te nemen maatregelen en vervolgens instrumentenkeuze voor implementatie (vb. via vergunningenbeleid).” van het Stofplan. Aangezien het uitwerken van maatregelen en de besprekingen met bedrijven reeds in het Stofplan zijn opgenomen dient het Stofplan naar aanleiding van de studies niet te worden bijgestuurd.

5. In 2005 liep in opdracht van de Dienst Milieu & Gezondheid van de afdeling Lucht, Hinder, Milieu & Gezondheid de studie “Optimale inschatting van de blootstelling aan PM_{2,5} in Vlaanderen”. De aandacht gaat naar PM_{2,5} omdat deze fractie belangrijke gezondheidsrisico's inhoudt. De studie werd uitgevoerd door VITO en bevat volgende elementen:
  - Inschatting van de blootstelling aan PM_{2,5} en de impact op gezondheid hiervan in Vlaanderen, en kwantificering in termen van maatschappelijke kosten;
  - Genereren van gegevens over de langetermijneffecten in Vlaanderen.

Er is epidemiologische bewijslast, die niet zozeer afkomstig is van tijdreeksanalyses over de acute effecten van PM_{2,5}, maar indirect af te leiden valt uit studies over PM₁₀ en vooral uit de lange termijn studies. Omdat er nog niet voldoende lange tijdreeksen van PM_{2,5} metingen beschikbaar zijn in Europa, zijn er tot nog toe weinig epidemiologische studies uitgevoerd. In Vlaanderen wordt PM_{2,5} in 2005 in 10 meetstations permanent gemeten, waardoor hieraan verholpen wordt. Voor de eerste keer in Vlaanderen hebben we een tijdreeksanalyse uitgevoerd van PM₁₀ en dagelijkse sterfte, en dit voor de periode 1997 – 2003. De bevindingen kunnen een belangrijke motivatie en ondersteuning van een fijn stof beleid betekenen. Een van de conclusies is dat de korte termijneffecten van luchtverontreiniging op sterfte sterk afhankelijk zijn van de buitentemperatuur, zelfs in ons gematigd klimaat. De voorspelde vroegtijdige sterftes zijn ongelijk verdeeld over de seizoenen, met de hoogste mortaliteit in zomer. Gemiddeld over het hele jaar vonden we een stijging van 0,6% in dagelijkse sterfte voor een stijging van de PM₁₀ met 10 µg/m³, wat precies overeenstemt met de sterkte van de associaties zoals gerapporteerd in de internationale literatuur.

In het kader van deze studie werd een model opgesteld om de langetermijn impacts van PM_{2,5} te begroten. Hieruit is gebleken dat de impact (i.e. het geschatte aantal verloren levensjaren) quasi-lineair verloopt met het veronderstelde risico op sterfte, en met de concentratieverandering. De impact van een verhoging met 1 µg/m³ PM_{2,5} is met andere woorden ongeveer 10 keer kleiner dan de impact van een verhoging met 10 µg/m³. De impact van 1% risico op sterfte bij een bepaalde PM_{2,5} verhoging zal ook 10 keer kleiner zijn dan de impact van 10% risico op sterfte bij dezelfde PM_{2,5} verhoging.

6. Na afronding van de studies zal de Afdeling Lucht, Geluid, Milieu & Gezondheid overleg plegen met de lokale besturen om de studies voor te stellen en te bespreken. Bovendien zullen de studies ook voorgesteld worden aan de Bevoorrechte Getuigen, de vertegenwoordigers van de kanaaldorpen.

Wanneer er in Vlaanderen twee dagen na elkaar fijn stofconcentraties worden voorspeld die hoger zijn dan 70 µg/m³, wordt de bevolking gewaarschuwd. Er wordt dan een automatische mededeling verstuurd naar de pers (radio/TV, geschreven pers), de weerman/vrouw, de gewestelijke en federale bevoegde volksgezondheids- en milieuinstanties. Dit gebeurde dit jaar al twee maal. Een eerste keer op 27 en 28 januari en ook op 1 en 2 februari. De waarschuwing vertrekt van de Intergewestelijke Cel voor het Leefmilieu (IRCEL). Dit document toont de fijn stof concentraties voor gans België voor de voorbije dagen. Tevens wordt de verwachte luchtkwaliteit voor de komende dagen besproken en wordt duidelijk aangegeven op welke dagen de hoogste concentraties te verwachten zijn. Tenslotte worden de mogelijke gevolgen voor de gezondheid toegelicht (in het bijzonder voor de meest gevoelige bevolkingsgroepen zoals bejaarden en mensen met ademhalingsproblemen) en worden aanbevelingen geformuleerd om de emissies

zoveel mogelijk te beperken (door bijvoorbeeld de verwarming een graadje lager te zetten, het gebruik van de wagen te beperken, een zo milieuvriendelijk mogelijke rijstijl te hanteren, enz).

De meetwaarden van fijn stof in heel Vlaanderen zijn in real-time consulteerbaar op de website van de VMM (www.vmm.be). Daar kunnen de burgers ook de tabellen met overschrijdingen van de EU-grenswaarden consulteren. Zij worden dagelijks bijgewerkt. De actuele meetwaarden voor Brussel en Wallonië kunnen op de website van IRCEL worden geraadpleegd (www.ircel.be).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 438
van 3 mei 2006
van **ELS ROBEYNS**

Ontbossing - Compensaties

Met betrekking tot de compensatieregeling bij ontbossing, zoals voorzien in het Bosdecreet, vernam ik graag van de minister:

1. de totale oppervlakte aan ontbossing, per provincie, waarop de compensatieregeling reeds werd toegepast, voor ieder jaar na de inwerkingtreding van deze regeling;
2. op welke wijze de compensatie gebeurde (zelfde indelingscriteria als vraag 1);
3. de totale oppervlakte aan ontbossing in woongebieden, per provincie, waarop de compensatieregeling werd toegepast, voor ieder jaar na de inwerkingtreding van deze regeling;
4. de totale oppervlakte aan ontbossing in industriegebieden, per provincie, waarop de compensatieregeling werd toegepast, voor ieder jaar na de inwerkingtreding van deze regeling;
5. hoeveel lopende compensatiedossiers er momenteel zijn, opgedeeld per provincie; de oppervlakte waarop ze betrekking hebben, opgedeeld volgens de zoneringen van het gewestplan; de jaren waarop ze betrekking hebben en de wijze waarop de compensatie dient te gebeuren.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 438 van 3 mei 2006

van **ELS ROBEYNS**

1. + 2.

Zie tabel als bijlage (toestand op 30 januari 2006). De tabel omvat de gegevens vanaf het in werking treden van het BVR 16 februari 2001. De groepering per jaar gebeurt op basis van de datum van ontvangst bij het Agentschap voor Natuur en Bos/Afdeling Bos & Groen van de adviesvraag en het compensatievoorstel. Alleen deze dossiers waarvoor bij het ANB bericht ontvangen is dat de stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing of de verkavelingsvergunning is afgeleverd of waarvoor de bosbehoudsbijdrage werd betaald, zijn opgenomen. De cijfers voor 2005 zullen nog toenemen, aangezien het vaak enkele maanden duurt vooraleer de vergunning afgeleverd wordt. Zo zullen dossiers ontvangen in december 2005, pas afgewerkt zijn in het voorjaar 2006. Deze dossiers zijn nog niet opgenomen in de tabel.

3. + 4. + 5.

Deze gevraagde cijfers zijn niet beschikbaar. Momenteel kunnen uit de bestaande databank geen betrouwbare gegevens versterkt worden via selectie op bestemmingszone.

Door de vele andere opdrachten binnen het Agentschap voor Natuur en Bos – vroegere afdeling Bos & Groen – kon nog geen werk gemaakt worden van het op punt stellen van de desbetreffende databank. Bij het verder uitbouwen van het Agentschap voor Natuur en Bos, zal dit de nodige aandacht krijgen.

BIJLAGEN

Tabel voor periode 2001-2005.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/438/antw.438.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 441
van 5 mei 2006
van **BART CARON**

Kust - Zandopspuitingen

Om het de vakantiegangers aan de kust mogelijk te maken in de beste voorwaarden te genieten van het strand, worden elk jaar onze Vlaamse stranden met zand opgespoten als weringsmiddel tegen de kracht van de zee.

Men moet daarbij onderscheid maken tussen twee systemen.

Bij de badstrandverhogingen wordt zand in zee gewonnen en naar de stranden aangevoerd met vrachtwagens. De werken voor de badstrandverhogingen worden gegund door jaarlijkse aanbestedingen.

De zandsuppleties zijn zogenaamde opspuitingen. Dit gebeurt volgens het principe van “werk met werk”: hierbij wordt het zand dat sowieso in de vaargeulen moet worden gebaggerd, niet opnieuw in zee gestort, maar gebruikt voor het structureel herstel van zeewering.

In 2000 bedroegen de jaarlijkse kosten voor deze badstrandverhogingen 59.154.380 euro.

Ondertussen zijn we vijf jaar verder en had ik de minister graag volgende vraag gesteld.

Wat is voor de laatste vijf jaar de totale kostprijs, per jaar en per kustgemeente, voor het opspuiten van de Vlaamse stranden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 441 van 5 mei 2006

van **BART CARON**

1. Ieder jaar worden inderdaad badstrandverhogingen uitgevoerd.
De voorbije jaren werden volgende bedragen besteed aan badstrandverhogingen (de bedragen zijn inclusief btw):

2000:

1.501.891,88 euro (hetzij 60.586.168 BEF) waarvan 752.733,39 euro Koksijde-Middelkerke en 749.158,49 euro Oostende-Knokke.

2001:

1.452.120,42 euro waarvan 790.440,14 euro Koksijde-Middelkerke en 661.680,28 euro Oostende-Knokke

2002:

1.247.774,07 euro waarvan 690.467,40 euro Koksijde-Middelkerke en 557.306,67 euro Oostende-Knokke.

2003:

1.104.911,19 euro waarvan 565.087,97 euro Koksijde-Middelkerke en 539.823,22 euro Oostende-Knokke.

2004:

1.475.913,96 euro waarvan 729.791,41 euro Koksijde-Middelkerke en 746.122,55 euro Oostende-Knokke.

2005:

1.409.028,46 euro waarvan 632.758,74 euro Koksijde-Middelkerke en 776.269,72 euro Oostende-Knokke.

2006:

1.662.339,14 euro waarvan 831.814,50 euro Koksijde-Middelkerke en 830.524,64 euro Oostende-Knokke.

2. Bijkomend aan de jaarlijkse badstrandverhogingen wordt voor de bescherming van de kust tegen overstromingen ook nog zand op de stranden aangevoerd door opspuiting of met behulp van vrachtwagens.

Hierna volgt een overzicht van de zandaanvoer die de afgelopen vijf jaar bijkomend aan de badstrandverhogingen plaatsvond.

2000:

Opspuiting De Haan centrum: 1.222.778,04 euro (incl. btw).

Storten van zand op de voedingsberm in zee in de zone tussen Bredene en Wenduine: 331.819,48 euro (incl. btw).

2004:

Opspuiting Oostende noodstrand: 9.727.499,26 euro (incl. btw).

Opspuiting Knokke-Heist: 4.946.636,73 euro (incl. btw).

2005:

Opspuiting onderhoud Oostende noodstrand: 1.649.047,81 euro (incl. btw).

Zandaanvoer m.b.v. vrachtwagens – Oostende-Mariakerke: 1.056.707,05 euro (incl. btw).

Zandaanvoer m.b.v. vrachtwagens – De Haan-Wenduine: 792.405,71 euro (incl. btw).

Er dient opgemerkt te worden dat deze prijzen ook de studiekosten, de laboproeven op het zand enz. omvatten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 443
van 5 mei 2006
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

N3 Tervuren - Verkeersveiligheid

De gewestweg N3 die Leuven met Tervuren verbindt, is al jaren een gevaarlijke weg gebleken.

Op het grondgebied Tervuren is op de N3 vanaf het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika naar Leuven geen fietspad aangelegd. Behalve het stukje aan de British School en het Koninklijk Museum is er ook nergens een voetpad. Langs deze gewestweg is er een strook in grind die bezaaid is met putten en bijgevolg met waterplassen, met een onstabiele oppervlakte, die vaak te smal is en die dienst doet als voet- en fietspad.

Ter hoogte van bushaltes is er niet steeds een veilige oversteekplaats in de onmiddellijke nabijheid.

1. Over welke statistieken van ongevallen met zwakke weggebruikers beschikt de minister voor de N3 in Tervuren?
2. Zijn er plannen voor veilige oversteekplaatsen ter hoogte van de bushaltes, in het bijzonder aan het kruispunt met de Gordaallaan en de Soetemanslaan?
3. Wanneer zullen op de N3 de nodige werkzaamheden worden uitgevoerd om deze weg veiliger te maken voor voetgangers en fietsers?

Wat is de stand van zaken van dit project?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 443 van 5 mei 2006

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. Ik beschik niet over ongevallenstatistieken; deze kunnen bij de politie worden opgevraagd. Alleszins werden in kader van het 'gevaarlijke' punt 'N 3 - Grensstraat' de ongevallengegevens op die locatie nader bekeken door het studiebureau TV 3 V. In de periode 1999 - 2001 werd één ongeval met een fietser geregistreerd; de meeste ongevallen waren met wagens.
2. Er zijn voorlopig geen plannen voor oversteekplaatsen op de vermelde twee locaties. De markering van een oversteekplaats kan enkel gebeuren mits bekrachtiging door een Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid. Deze commissie baseert zich ondermeer op telgegevens, zoals vereist door de geldende dienstorders. Bij de kwalitatieve afweging wordt nagegaan welke voorzieningen (gaande van markering tot ongelijkvloers kruising) in aanmerking komen in functie van de omgeving (max. toegelaten snelheid, wegcategorie,...) en dit zowel op korte als op lange termijn.
Bij de kwantitatieve afweging wordt nagegaan waar er in functie van de omgeving (bebouwde omgeving, wegcategorie, verkeers- en voetgangersintensiteiten,...) oversteken vereist zijn en met welke tussenafstanden deze moeten worden aangelegd.
3. In kader van het bovenvermelde gevaarlijke punten en geplande doorstromingsmaatregelen voor de Lijn, zal, in functie van de beschikbare middelen, de zone tussen de Dupierreuxlaan en de rotonde aan het Kolonienpaleis op middellange termijn worden aangepakt en zullen er degelijke fiets - en voetpaden zullen worden aangelegd. Voor de resterende zone vanaf de Dupierreuxlaan tot de grens met Leefdaal, is er nog geen zicht op werken. Het Agentschap Infrastructuur heeft reeds meerdere keren de gemeente Tervuren aangepord een module 13 op te starten (80 % subsidie vanwege Vlaamse Overheid), tot op heden zonder succes.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 445
van 5 mei 2006
van **KARLOS CALLENS**

Mestbank - Websiteformulieren

De mesttransporteurs maken de mestafzetdocumenten (MAD) meestal op via internet. Dit gebeurt via de website van de Mestbank.

Een van de mogelijkheden hierbij is om een controlefunctie te gebruiken alvorens de documenten definitief door te sturen.

Na het aanklikken van de knop “Controleren” geeft de server aan: “MAD correct ingevuld” of maakt hij melding van wat niet juist werd ingevuld. Indien alles correct is, geeft de server de mededeling “MAD correct ingevuld” en kan men op de knop “Indienen” drukken. Op dat moment is het transport aangemeld en wordt het goedgekeurd.

In de toekomst zou het niet meer mogelijk zijn de knop “controleren” aan te klikken. Dit werd meegedeeld door de Mestbank Brugge op een infonamiddag voor alle mesttransporteurs. Men zal de documenten dus in de toekomst direct goedkeuren of afkeuren.

Hierdoor ontstaat de vrees bij de transporteurs dat men sneller een fout zal maken met dadelijk een boete als gevolg.

Het huidige systeem bestaat reeds sinds 2001 en is zeer goed. Waarom men nu deze werkwijze wil veranderen, is een raadsel.

1. Is het correct dat deze controlefunctie wegvalt en zo ja, wat is daarvan de reden? Waarom wijzigt men een systeem dat goed functioneert?
2. Welke maatregelen neemt de minister of de Mestbank in dat geval zodat de mesttransporteurs nog voldoende beschermd zijn in het nieuwe systeem?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 445 van 5 mei 2006

van **KARLOS CALLENS**

Vragen 1 + 2

Binnenkort gaat de vernieuwde versie van MTIL in productie zoals medegedeeld op de infovergaderingen voor de erkende mestvoerders. Deze wijziging is het gevolg van de snelle vooruitgang op informaticagebied die maakt dat de taal waarin de toepassing MTIL indertijd werd ontwikkeld ondertussen achterhaald is en niet meer door de ontwikkelaar van MTIL, Ardatis, kan worden ondersteund. Meer bepaald gebeurt de programmering op basis van de Javatechnologie in plaats van GenWeb.

Aan de functionaliteiten werd in principe niets gewijzigd. Tijdens het herschrijven naar Java werden enkele kleinere aanpassingen gedaan waarvan sprake tijdens de voorlichtingsvergaderingen voor de erkende mestvoerders. Welke veranderingen zijn er te verwachten?

* Het aanloggen gaat directer en dus sneller, daar waar in de huidige toepassing op diverse knoppen moet worden gedrukt.

* De mogelijkheid tot controleren van de ingevulde gegevens en het indienen van het mestafzetdocument zijn gecombineerd daar waar die in de huidige toepassing los van mekaar staan.

* De melding wanneer een document ontoereikend wordt ingevuld, staat naast het betreffende invulvak in rode tekst daar waar in de huidige toepassing de opmerkingen in één tekstbericht centraal op scherm geplaatst worden.

Om beter op uw vraag te antwoorden geef ik u graag even weer hoe de internettoepassing MTIL I werkt. De mestvoerder vult de gegevens in zoals het transport zal worden uitgevoerd. Dan heeft hij in de huidige beschikbare versie de keuze om deze gegevens eerst te controleren ofwel onmiddellijk in te dienen. Achter de toepassing draaien een aantal controles op basis van reeds beschikbare gegevens. Als deze controles zijn doorlopen wordt het document aanvaard of worden een aantal tekortkomingen gesignaleerd aan de voerder. Wanneer de voerder kiest voor het onmiddellijk indienen van het document, worden dezelfde controles uitgevoerd als wanneer hij eerst via de 'controleren'knop zou werken. Het is dus niet zo dat een mestvoerder die het document niet eerst met de 'controleren'knop laat nakijken geen controles ondergaat en een geheel foutief mestafzetdocument kan aanmaken.

In MTIL II -zoals de vernieuwde versie wordt genoemd - is het controleren van de gegevens niet afgeschaft. Zoals de toepassing nu ontwikkeld is zal de erkende mestvoerder wel onmiddellijk het mestafzetdocument moeten indienen. Bij het indienen starten dezelfde controles als in de versie van MTIL I. Bovendien wordt een extra functionaliteit ingebouwd ten behoeve van het gebruiksgemak van de mestvoerder. Voor elk ontoereikend gegeven wordt naast het betreffende invulveld in rode tekst gemeld wat de tekortkomingen zijn.

Ik kan u bijgevolg volledig geruststellen. U moet niet vrezen dat de controlefunctie zou wegvallen en dat de mestvoerders onvoldoende zullen beschermd zijn bij het aanmaken van de vereiste mestafzetdocumenten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 448
van 5 mei 2006
van **RUDI DAEMS**

Waterwegen - Zwerfvuil

België is een doorvoerland. En dit niet enkel langs de wegen. Een steeds groter deel van de vracht wordt vervoerd over onze waterwegen. De hygiëne van de waterlopen is dus een niet te verwaarlozen aspect van milieu en gezondheid.

Waarschijnlijk worden terzake reeds inspanningen geleverd. Desondanks drijft er in de Belgische rivieren nog steeds veel afval. Dat afval hoopt zich op bij sluizen en stuwen. Na de winter of na extreme regenval komt er elke keer weer een hele boel vuil vrij. Als dat vuil onvoldoende wordt opgeruimd, wordt een deel naar een volgende sluis of stuw “doorgespoeld”, zodat het uiteindelijk bij onze buurlanden belandt. Dit is geen voorbeeld van goed nabuurschap.

Een ander deel van het vuil verzamelt zich op stille plaatsen in de vaarwegen. Dat zijn meestal de havens waar ook de schepen en jachten liggen en waar dus mensen leven, recreëren en werken. De aanwezigheid van zwerfvuil, soms zelfs kadavers, vlak bij bijvoorbeeld plezierboten is allerm minst aangenaam of gezond. Nog erger is het voor de bemanning van een beladen binnenschip. Doordat die schepen maar enkele centimeter boven het wateroppervlak liggen, komt door de golfslag het vuil in de gangboorden terecht. 's Morgens moeten zij vaak door vuil en kadavers stappen.

1. Is de minister zich bewust van het geschetste probleem?

Welke maatregelen worden nu reeds genomen om onze waterlopen vrij te houden van zwerfvuil?

2. Op welke locaties binnen de Vlaamse waterlopen treft men het hardnekkigste zwerfvuil aan?

3. Welke mogelijkheden overweegt de minister om deze onhygiënische toestanden weg te werken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIE U EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 448 van 5 mei 2006

van **RUDI DAEMS**

---

1. De waterwegbeheerder is zich terdege bewust van het probleem.

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen het vuil dat op de oevers wordt achtergelaten en het drijfvuil op de waterwegen en kanalen.

Het vuil dat op de oevers wordt achtergelaten, komt eerder verspreid voor over het ganse gebied. Een precieze locatie is niet aan te duiden en dus moeilijk te verbaliseren, behoudens bij enkele gevallen of bij vaststelling op heterdaad. Wel wordt er wanneer op het domein sluikstort wordt vastgesteld, een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt.

Het drijfvuil op de rivieren en kanalen is enerzijds afkomstig van de begroeiingen en de voorlanden en is als drijfhout te bestempelen. Anderzijds is er het drijfvuil dat door omstandigheden in de rivieren en kanalen is terecht gekomen, en er in rondrijft of op de oevers aanspoelt. De herkomst hiervan is praktisch nooit te achterhalen.

Buiten hogergenoemd zichtbaar zwerfvuil, treft men vooral in de omgeving van steden allerlei andere materialen aan op de rivier- of kanaalbodemp, zoals fietsen, winkelkarretjes, straatmeubilair, enzovoort...

De waterwegbeheerder ziet er op toe dat de aanwezigheid van zwerfvuil op en langs zijn waterwegen tot een minimum wordt beperkt; Hiertoe werden een aantal maatregelen en initiatieven genomen die ervoor moeten zorgen dat de aanwezigheid van zwerfvuil in het water en op de oevers van de kanalen zoveel mogelijk wordt vermeden.

De maatregelen die worden genomen om de waterlopen vrij te houden van zwerfvuil, zijn:

- het regelmatig opruimen van zwerfvuil op de oevers ;
  - het opvissen van zwerfvuil aan de sluizen en stuwen ;
  - het aanbrengen van glijbalken, zodat het zwerfvuil wordt afgeleid naar welbepaalde locaties waar het wordt verzameld en uit het water kan worden weggenomen, vooral in stedelijke gebieden ;
  - het plaatsen van vuilniscontainers waar de o.a. de schippers hun vuil kunnen deponeren bij het aantreffen van kadavers in de waterlopen wordt gewoonlijk de plaatselijke brandweer ingeschakeld of wordt het kadaver afgevoerd naar een daartoe gespecialiseerd afvalverwerkingsbedrijf, zoals o.a. het bedrijf Rendac te Denderleeuw ;
  - binnen het gebied dat door een yachtclub wordt gebruikt, wordt deze verantwoordelijk gesteld voor de vuilverwijdering.
2. Het zwerfvuil wordt aangetroffen in dokken en insteekhavens, en zet zich bij voorkeur bij hoogwater af op de oevertaluds.
3. Buiten de gewone opruiming van zwerfvuil blijven de waterwegbeheerders zoeken naar alternatieve oplossingen Er dient voorzeker gewerkt te worden aan het maatschappelijk bewustzijn, zodat het probleem van zwerfvuil aan de bron kan worden aangepakt.

In het najaar volgt een ruime sensibiliseringscampagne om zwerfvuil tegen te gaan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 449
van 5 mei 2006
van **BART MARTENS**

E19 Wilrijk - Bermwerken

In de week van 24 tot 28 april 2006 werden lang de E19 in Wilrijk, richting Mechelen/Brussel, op de berm werken uitgevoerd in het kader van het (groen)onderhoud van de wegbermen.

Het gevolg: een volledige kaalslag over een lengte van ruim 250 tot 300m. De beplanting die mee zorgde voor afscherming en geluiddemping werd volledig verwijderd. Aldus zitten de bewoners van de Wilsonweg en omgeving én de tuinders van de volkstuinten Vinkenvelden te staren op voorbijrijdend verkeer en zijn zij slachtoffer van geluidsoverlast.

De aannemer is nogal drastisch tewerkgegaan en heeft alle bomen (de enkele dode maar ook vele andere) geroid! De werken werden stilgelegd wegens boze/verontwaardigde reacties van omwonenden (onder wie een boomchirurg).

Nochtans mogen volgens het bermbesluit van 27 juni 1984 met gras begroeide bermen niet gemaaid worden voor 15 juni, tenzij een afwijking werd verleend door de minister bevoegd voor Natuurbehoud. Bedoeling hiervan is een zekere “vershraling” tot stand te brengen die de soortenrijkdom vergroot en de bermen bloemen- en kruidenrijker maakt. Het maaibeheer moet volgens dit besluit ook worden uitgevoerd zonder de ondergrondse plantendelen en houtgewassen te beschadigen. Voor het kappen van bomen is trouwens volgens het Bosdecreet ook een kapvergunning noodzakelijk.

Het is duidelijk dat deze bepalingen hier met voeten werden getreden.

1. Wat is de juiste inhoud van opdrachten aan aannemers die onderhoudswerken uitvoeren op wegbermen langs gewestwegen én langs de E19 in Wilrijk in het bijzonder?
2. Werd voor de desbetreffende werken een afwijking aangevraagd/verleend op de maaitijden uit het bermbesluit en zo ja, op basis van welke criteria?
3. Werd voor het rooien van de bomen een kapvergunning aangevraagd/verleend?
4. Zal de schade hersteld worden middels een nieuwe aanplanting van een groenscherm of worden andere ingrepen in het vooruitzicht gesteld?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 449 van 5 mei 2006

van **BART MARTENS**

1. De opdracht die aan aannemers wordt gegeven voor onderhoud op wegbermen, is afhankelijk van de situatie. In sommige gevallen ligt het accent op het verhogen van de kwaliteit van de groenvoorzieningen. In andere gevallen gaat het om werkzaamheden die gericht zijn op de verkeersveiligheid, bvb. het maaien van gras dat te hoog is en hierdoor het uitzicht belemmert. Langs de E19 in Wilrijk luidde de oorspronkelijke opdracht het kappen, het uitdunnen en het snoeien van een aantal bomen. Deze bomen hadden zich echter zo ver ontwikkeld dat er een reële kans was dat bij harde wind en/of zware neerslag, deze zouden bezwijken en op de E19 terecht zouden komen. Ook zaten er dode bomen tussen. Bij een nadere inspectie ter plekke bleek dat het niet mogelijk om deze bomen te vellen of te snoeien zonder andere bomen structureel te beschadigen. Daarom is besloten alle bomen te kappen.
2. Het vellen en snoeien van bomen om veiligheidsredenen is niet gebonden aan maaitijden uit het bermbesluit.
3. Voor het rooien van de bomen is geen kapvergunning aangevraagd, omdat de bomen een gevaar voor de verkeersveiligheid op de E19 vormden.
4. De verwachting is dat de achtergebleven boomstronken zodanig snel uitlopen dat er binnen ongeveer 2 jaar weer sprake is van een natuurlijk groenscherm. Deze verwachting is gebaseerd op de overzijde van de E19. Hier zijn vorig jaar bomen gekapt en er is nu al weer forse groenontwikkeling waar te nemen. Indien blijkt dat dit toch niet voldoende evolueert, zullen er in het plantseizoen bomen bij worden aangeplant. Deze bomen zullen verder ontwikkeld zijn dan gebruikelijk is voor nieuwe aanplant.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 450
van 5 mei 2006
van **JAN LOONES**

Site suikerfabriek Veurne - Bestemming

Veurne heeft, met zijn meer dan 8.000 inwoners, geen volwaardig natuurgebied, terwijl de gebieden rond de site van de suikerfabriek daarvoor de ideale plaats zouden zijn.

“Het gebied rondom een twintigtal decantatiebekkens (bekkens die de suikerfabriek gebruikte om het afwaswater van de bieten op te vangen, te zuiveren en opnieuw te gebruiken) is waardevol natuurgebied dat gedeeltelijk behouden moet blijven, wat perfect combineerbaar is met nieuwe industrie”, aldus Natuurpunt Westkust.

Er zouden 150 verschillende soorten broedvogels, waaronder een paar bijzonder zeldzame, vertoeven. Het gebied is zelfs internationaal waardevol wegens zijn vogelrijkdom.

Bovendien zou het gebied rondom de suikerfabriek, vanwege zijn ligging - middenin het centrum en op wandelafstand van het station - een toeristische troef bieden, met heel wat mogelijkheden, zoals wandelgebied, visvijver, ligweide, kijkhutten en een educatief deel waar scholen kunnen experimenteren, enzovoort.

In het kader van het nieuwe Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen (RSV II) kaartte ik al de problematiek aan van de confrontatie tussen de verschillende waarden, namelijk enerzijds landbouw-, leefmilieu- en recreatiegebieden en anderzijds de bijkomende noden aan woongebieden en industriegronden. Ik verwijs hierbij naar mijn andere vraag om uitleg over de economische waardering van natuurgebieden (Handelingen C126 van 2 februari 2006, blz. 18-20).

Ik uitte toen de wens om in Vlaanderen te komen tot een instrument waardoor deze waarden gemakkelijker zouden kunnen worden afgewogen, ook met het oog op de onderhandelingen die zullen plaatsvinden over het RSV II. De minister maakte toen melding van verdere stappen in de richting van objectieve evaluatie die in het regeerakkoord wordt vermeld. Ik wees tevens op het feit dat men, in het bijzonder in toeristische streken, zich zeer goed bewust is van het economische nut van de natuurgebieden.

Ook in dit geval gaat het om het juiste evenwicht zoeken tussen natuurgebied en industriegebied. Het gaat hier met name om een gebied waar confrontatie verwacht kan worden.

1. Zijn er plannen voor herbestemming van bovenvermeld gebied tot natuurgebied?

Wordt eventueel een aankoop van dit gebied overwogen ten behoeve van een natuurfunctie?

2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de ontwikkeling van een instrument inzake economische waardering van natuurgebieden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 450 van 5 mei 2006

van JAN LOONES

---

1. De ca 40 ha grote ruimte met bezinking- en decantatiebekkens van de suikerfabriek te Veurne is volgens het gewestplan Diksmuide-Veurne als industriegebied aangeduid.

Zonder overleg met de projectontwikkelaar (WVI) en andere betrokkenen, zoals de gemeente, is een herbestemming van (een deel van) het industriegebied als natuurgebied en een eventuele verwerving van dit gebied door het Vlaams Gewest niet aan de orde.

Het komt aan het lokaal bestuur toe een visie over dit gebied te (laten) ontwikkelen.

2. Zoals uzelf aanhaalt in uw vraagstelling hebben we dit onderwerp al besproken op de zitting van 2 februari 2006. Ik heb toen verwezen naar de werkzaamheden voor het project objectieve evaluatie van verschillende natuurbeleidsinstrumenten en naar de geplande studie over de billijkheid van milieubeleidsinstrumenten. De stand van zaken vandaag, vier maanden later, is de volgende:

- In het goedgekeurde TWOL-programma 2006 (het onderzoeksprogramma ter ondersteuning van het Vlaamse milieubeleid) is de studie "Evaluatie van de billijkheid van milieubeleidsinstrumenten: pilootstudie natuurbeleid" opgenomen. Het bestek hiervoor wordt op dit moment voorbereid.
- Het NARA team werkt in samenwerking met de administratie verder aan de objectieve evaluatie van natuurbeleidsinstrumenten. Momenteel wordt de piste gevolgd om voor de verschillende biotopen en habitattypes in Vlaanderen de geschiktheid van de mogelijke beleidsinstrumenten na te gaan: reservaatbeheer door overheid of verenigingen, beheersovereenkomsten, of, zoals in het geval van het Veurnse suikerfabriek, via de regelingen inzake ruimtelijke ordening. Met de momenteel beschikbare gegevens kan slechts voor enkele cases de effectiviteit van het ingezette instrument gemeten worden. Voor die habitattypes waarvoor a priori verschillende beleidsinstrumenten geschikt zijn, zal een inschatting gemaakt worden van de totale kosten (voor de verschillende betrokkenen) van de beschikbare alternatieven. Het NARA-team zal ook een aanbeveling naar monitoring doen die het in de toekomst moet toelaten wel voor alle natuurbeleidsinstrumenten de effectiviteit (t.t.z. het oorzakelijk verband tussen het ingezette instrument en het bereikte resultaat) te kunnen meten.

Zoals ik vier maanden geleden al benadrukte zal hier geen exclusief te verkiezen instrument uit naar voor komen. Dit studiewerk moet echter toelaten het debat over de instrumentenkeuze voor natuurbeleid op basis van objectieve en habitatspecifieke gegevens te kunnen voeren.

Voorlopig wordt er geen algemeen inzetbaar instrument voor economische waardering van natuurgebieden gepland door mijn administratie. De eerste prioriteit is nu deze evaluatie van alternatieve natuurbeleidsinstrumenten op basis van effectiviteit, kostenefficiëntie en billijkheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 452
van 5 mei 2006
van **FLOR KONINCKX**

Kruispunt Boomssteenweg-Vaartstraat Willebroek - Heraanleg

In 2003 heeft de Vlaamse overheid zich geëngageerd om gedurende vijf jaar 100 miljoen euro per jaar te investeren in het wegwerken van gevaarlijke punten, de zogenaamde “zwarte punten”. De aanpak van deze zwarte punten gebeurt na grondig studiewerk.

Op 10 december 2003 werd in Antwerpen een provinciale contactdag georganiseerd over “het wegwerken van gevaarlijke punten en wegvakken in Vlaanderen”. De gemeente Willebroek ontving een startnota waarin staat vermeld dat het project “kruispunt Boomssteenweg-Vaartstraat” wordt aangepakt in 2003.

Op 7 april 2004 werd een voorontwerp met de ontwerper (TV3V) besproken. Op 23 april 2004 werd het voorontwerp een laatste keer getoetst aan de verwachtingen van de gemeente. Op 5 juli 2004 heeft de gemeente het definitieve ontwerp ontvangen. Tot dan verliep het dossier volgens planning. De aanbesteding was gepland voor juni/juli 2004, en de uitvoering voor september 2004. Maar er was blijkbaar een probleem omdat de weg een provincieweg is en het project uitgaat van de Vlaamse overheid.

Wegens het uitblijven van enig nieuws stuurde de gemeente op 6 januari 2005 een brief naar de gouverneur van Antwerpen en naar de minister met de vraag wanneer dit dossier zou worden uitgevoerd. Op 3 februari ontving de gemeente Willebroek een antwoord van de minister. Daarin werd gezegd dat er werd onderzocht of de weg niet kan worden overgedragen aan het Vlaams Gewest. De gemeente zou verder op de hoogte worden gehouden. Op 3 mei 2005 kwam er ook een antwoord in die zin van de gouverneur.

Ondertussen zijn we mei 2006 en is het nog steeds niet duidelijk wanneer het dossier zal worden uitgevoerd. Aan het gevaarlijkste punt van Willebroek passeren dagelijks vele schoolgaande kinderen en ouders die hun kinderen naar de gemeentelijke kinderopvang brengen. Door een negatief advies van de dienst Financiën blijven zij blootgesteld aan het reële gevaar aangereden te worden.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier en wanneer zal men overgaan tot uitvoering van de werken?
2. Waarom kan in Schelle wel wat in Willebroek niet kan, namelijk het overdragen van een stuk weg van de provincie naar het Vlaams Gewest?

Ik verwijs hierbij naar de publicatie van deze overdracht in het Staatsblad van 8 november 2005. Het gaat hier ook over een dossier van een zwart punt!

3. Is de verkeersveiligheid geen prioriteit meer van de Vlaamse Regering, gelet op de grote vertragingen in dit dossier?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 452 van 5 mei 2006

van **FLOR KONINCKX**

---

1. Op 5 mei 2006 heb ik het besluit tot indeling van het kruispunt Boomssteenweg-Vaartstraat te Willebroek bij de gewestwegen, ondertekend. De uitvoering van de werken zal begin 2007 starten.
2. Zie het deelantwoord op vraag 1.
3. Uit de langere doorlooptijd van dit dossier mag niet de conclusie worden getrokken dat de verkeersveiligheid geen prioriteit meer zou hebben. Het overdragen van een geïsoleerd gelegen wegvak van geringe lengte naar de Vlaamse overheid, is uit oogpunt van beheer zeker geen ideale oplossing. Deze processen moeten daarom zorgvuldig worden doorlopen en dit vergt tijd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 453
van 5 mei 2006
van **JAN PEUMANS**

Ombouw N49 tot autosnelweg - Stand van zaken

De omvorming van de N49 tot E34 is een zeer lang en moeizaam proces gebleken en het zal waarschijnlijk nog zeer lang duren voordat deze weg volledig is omgevormd tot autosnelweg.

1. Welke werken zijn er tot op heden reeds uitgevoerd tot omvorming van de N49?
In welk jaar werden zij uitgevoerd?
Wat was de kostprijs van deze werken?
2. Welke werken zitten momenteel in de planning?
3. Wanneer worden deze uitgevoerd en wat is de kostprijs?
4. Welke werken moeten nog worden uitgevoerd zodat de omvorming volledig is?
5. Wat is de globale kostenraming van de werken die nog moeten worden uitgevoerd?
6. Wanneer is het KB getekend dat besliste dat de N49 zou worden omgevormd tot autosnelweg?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 453 van 5 mei 2006

van **JAN PEUMANS**

---

1. De gewestweg N49 Antwerpen-Zelzate-Maldegem, vroeger genummerd als RW 617 en in de volksmond meestal “Kustweg” of “Expressweg” genoemd, kent een lange historiek. Tussen de beslissing om de weg te bouwen en de uiteindelijke openstelling van deze 68 km lange rijksweg verliep een tijdspanne van bijna een halve eeuw. De eerste onteigeningen dateren van 1937. De afgewerkte RW 617 werd op 1 juli 1983 opengesteld en bestaat uit 2 rijwegen met elk 2 rijstroken van 3,50 m breedte. De rijwegen zijn gescheiden door een middenberm, die op de meeste plaatsen 6 m breed is. Aan beide zijden van de RW 617 werd een parkeerstrook voorzien. Tevens werden langs de beide zijden van de RW 617 op de meeste plaatsen fietsstroken aangelegd, waarvan de breedte varieert tussen 1 m en 1,50 m.

OOST-VLAANDEREN

De ombouw van de N49 tot E34 startte effectief vanaf 1990, met allereerst de aanleg van vrijliggende fietspaden te Stekene en te Moerbeke-Waas. Aldus was het mogelijk om het fietsverkeer van de N49 weg te halen, door hen gebruik te laten maken van de destijds aangelegde uitbatingswegen (laterale wegen voor landbouwverkeer) en de nieuw aangelegde laterale fietspaden.

Vervolgens werden de kruispunten (van oost naar west) van de N49 met de gewestwegen R1 op linkeroever, de N451, de N403, de R4-west (complex Zelzate) en de R43, omgebouwd tot volwaardige ongelijkgrondse aansluitingscomplexen.

Het aantal aansluitingscomplexen diende in overeenstemming met het RSV beperkt te blijven, vandaar dat verschillende bestaande kruispunten werden afgeschaft of vervangen door enkel een brug of viaduct, zonder aansluitingen, o.m. de brug Zalegemdijk, de centrale brug te Stekene, de brug Ramonshoek, de viaduct Langelede te Wachtebeke en de fietsbrug Aalstgoed te Eeklo.

Door de afschaffing van deze aansluitingen met de N49 was het nodig om de bestaande laterale wegenis uit te breiden, zodat het onderliggende wegennet niet onnodig werd belast, o.m. de laterale weg tussen Polderhuis (Beveren) en de Tromp (Stekene). Dit werd ongeveer gelijktijdig uitgevoerd met de bouw van de verschillende kunstwerken.

De tot op heden reeds uitgevoerde werken voor de ombouw van de N49 tot E34, gebeurden dus in de periode 1990-2005. De totale kostprijs van die werken bedraagt ongeveer 65 miljoen euro.

WEST-VLAANDEREN

Op het grondgebied van de provincie West-Vlaanderen zijn er nog geen werken uitgevoerd die kaderen in de ombouw van de N49.

2. OOST-VLAANDEREN

Alle andere werken zitten in de planning, o.a:

- Moerbeke: 1 aansluitingscomplex (Kruisstraat)
- Assenede: 4 bruggen (N448 Stoepestraat, N458 Nieuwburgstraat, Oosthoekstraat en Stroomstraat)
- Kaprijke: 1 aansluitingscomplex (N49/N456 Vaartstraat)

- Eeklo: 1 brug (N434 Peperstraat), 1 tunnel (N455 Sint-Laureinsesteenweg) en 1 fietstunnel (Sint-Jansdreef)
- Maldegem: 1 aansluitingscomplex (N49/N410/N44) en 3 tunnels (Celieplas, Vakebuurtstraat en Passiedreef)

WEST-VLAANDEREN

Momenteel zijn er op het meerjarenprogramma 2005-2006-2007 geen werken geprogrammeerd.

3. OOST-VLAANDEREN

De werken aan de brug Peperstraat Eeklo, waarvan de prijs geraamd wordt op 2,8 miljoen euro, zijn voorzien in de periode 2006-2007. Voor de overige projecten, die geraamd worden op 35 miljoen euro, kan er nog geen concrete timing worden voorgesteld.

4. OOST-VLAANDEREN

De werken zijn opgesomd onder vraag 2.

WEST-VLAANDEREN

In West-Vlaanderen dient volgens het goedgekeurd MER een ventwegenstructuur gerealiseerd te worden. Er dienen ook twee onder- (boven)bruggen gerealiseerd te worden, nl. één ter hoogte van Moerkerke Sint-Rita en één ter hoogte van Lapscheure, alsook een nieuwe brug over het Schipdonk- en Leopoldkanaal.

5. De totale kostprijs voor de omvorming bedraagt 45 miljoen euro.

6. OOST-VLAANDEREN

KB van 12 januari 1984 tot indeling van de rijksweg nr.617 Antwerpen-Maldegem bij de categorie der autosnelwegen.

WEST-VLAANDEREN

KB van 29 november 2002 voor de weg Maldegem-Knokke-Heist.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 455
van 10 mei 2006
van **JAN PEUMANS**

Vlaams Overleg Waterbeheerders - Stand van zaken

Indertijd werd de topambtenaar van NV De Scheepvaart aangesteld tot administrateur-generaal, belast met bijzondere opdracht in het Vlaams Overleg Waterbeheerders en voor de internationale ontwikkeling van de waterwegen.

1. Wanneer en op basis van welke criteria werd deze beslissing genomen?

Welke visie en nota's liggen hieraan ten grondslag? Graag een afschrift.

2. Op basis van welke criteria werd de administrateur-generaal aangesteld?

Waren er nog andere kandidaten?

Wanneer nam deze opdracht een aanvang?

Is er een administratieve ondersteuning?

Hoeveel personeel maakt deel uit van deze activiteiten?

3. Welke activiteiten werden tot op heden uitgevoerd in het kader van het Vlaams Overleg Waterbeheerders?

Wie is hier lid van?

Wanneer is er vergaderd?

Welke actieplannen zijn er ontwikkeld, wat zijn de resultaten tot op heden?

Hoe werden deze resultaten vertaald in het beleid van deze en vorige ministers?

4. Wat is de internationale ontwikkeling van de waterwegen gekoppeld aan de opdracht van de administrateur-generaal?

Wie is hier lid van?

Wanneer is er vergaderd?

Welke actieplannen zijn er ontwikkeld, wat zijn de resultaten tot op heden?

Hoe werden deze resultaten vertaald in het beleid van deze en vorige ministers?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 455 van 10 mei 2006

van **JAN PEUMANS**

1. Op vrijdag 7 juli 2000 heeft de Vlaamse Regering het besluit goedgekeurd houdende toekenning van een functiewijziging aan het betrokken personeelslid, toenmalig administrateur-generaal van de Dienst voor de Scheepvaart, en de aanduiding van de evaluatie-instantie. In tegenstelling met de vraagstelling betreft het hier een opdracht als coördinator van de Vlaamse waterwegen, en gaat het hier niet om een bijzondere opdracht in het Vlaams Overleg Waterwegbeheerders. In het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid werd de projectleidersfunctie van het betrokken personeelslid opnieuw gedefinieerd in een beslissing van de Vlaamse Regering van 12 mei 2006. Het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid voorziet in de mogelijkheid om betrokkene opnieuw aan te stellen in een operationele N-functie, hem een billijke onderhandelde uitstapregeling voor te stellen of hem een projectleidersfunctie aan te bieden. De Vlaamse Regering koos voor verscheidene ambtenaren voor de derde mogelijkheid.
2. In artikel VIII 84 van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende organisatie van de Dienst voor de Scheepvaart en de regeling van de rechtspositie van het personeel, is de mogelijkheid van een functiewijziging statutair voorzien. Het onder punt 1 vermeld besluit trad in werking op 1 juli 2000. Het betrokken personeelslid kan voor administratieve taken een beroep doen op het personeel van nv De Scheepvaart.
3. Zoals al onder punt 1 werd meegedeeld behoort de coördinatie van het VOW (Vlaams Overlegplatform Waterwegbeheerders) niet tot de basisopdrachten van het betrokken personeelslid. Vanuit zijn coördinatieopdracht neemt het betrokken personeelslid evenwel wel deel aan de vergaderingen van het VOW, waar hij momenteel fungeert als voorzitter.
  - Het VOW werd in maart 1998 opgericht door Vlaams minister Eddy Baldewijns. De opdracht van het VOW is, gelet op de toenmalige versnippering van de bevoegdheden inzake bevaarbare waterwegen, om de activiteiten van de verschillende beheerders te coördineren. Het VOW heeft dus geen enkele sturende rol en kan zich op geen enkel vlak in de plaats stellen van de waterwegbeheerders en dient enkel om via overleg tot afstemmingen en afspraken te komen.
  - Tot en met 2004 bracht het VOW een jaarverslag uit, dat beschikbaar kan worden gesteld.

Van het VOW waren lid:

- de directeur-generaal van de administratie Waterwegen en Zeewezen ;
- de opdrachthouder Coördinatie Vlaamse Waterwegen ;
- de administrateur-generaal van de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, thans Waterwegen en Zeekanaal NV. ;
- de administrateur-generaal van de Dienst voor de Scheepvaart, thans NV De Scheepvaart.

Ingevolge BBB en in het bijzonder de inwerkingtreding vanaf 1 april 2006 van het beleidsdomein Mobiliteit en Openbare Werken, zullen hieraan aanpassingen, gebaseerd op de beleidsvoorbereidende rol van het departement en de beleidsuitvoerende rol van de verzelfstandigde agentschappen, moeten worden doorgevoerd.

- Sinds maart 1998 werd er gemiddeld 8 maal per jaar vergaderd.

- Zoals reeds eerder gesteld, was het VOW een platform dat niet in de plaats van de waterwegbeheerders zelf trad, maar wel voor afstemming zorgde betreffende de taken en acties die door de waterwegbeheerders werden uitgevoerd. In die zin zijn de resultaten te situeren binnen deze benadering. Deze resultaten zijn zeer divers en situeren zich op nagenoeg alle terreinen van het waterwegbeheer.

Enkele voorbeelden daarvan zijn:

- samenwerking inzake scheepvaartsturing en geautomatiseerd waterbeheer (GWS), met in het bijzonder het River Information Services – project gebaseerd op het Conceptueel Model GWS-Vlaanderen ;
- samenwerking inzake vervoer van afvalstoffen via de waterweg ;
- overleg aangaande nieuwe organisatiestructuren van het waterwegbeheer en daaraan verbonden het ontwikkelen van correcte voorstellen ;
- afstemmen van de optimalisatie van de bediening van de kunstwerken ;
- coördinatie en afstemming van de bouw van kaaimuren ;
- organisatie van de internationale vertegenwoordiging en in het algemeen het naar buiten treden als een geheel “Vlaamse waterwegen” ;
- het nemen van overkoepelende studie-initiatieven en het gezamenlijk uitbrengen van brochures ;
- het ambtelijk overleg met de vzw Promotie Binnenvaart Vlaanderen.

Het VOW heeft zelf niet gevraagd voor een rechtstreekse vertaling van de resultaten in het beleid van de minister. Zoals reeds gesteld, was dit niet de bedoeling ; wel waren de voorstellen die de waterwegbeheerders zelf naar de minister toe formuleerden voorafgaand via het VOW, duidelijk op mekaar afgestemd, zodat op alle vlakken van het waterwegbeheer met een eensgezinde stem voorstellen konden worden geformuleerd.

4. In artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 juli 2000 wordt de bijzondere opdracht van het betrokken personeelslid omschreven. Soortgelijke opdrachten werden door de Vlaamse Regering voorheen al gegeven. Voor het betrokken personeelslid werd dus zeker geen precedent geschapen.

Betreffende bovengewestelijke en gewestelijke opdrachten wordt het volgende vermeld:

Het verzorgen van de administratieve en functionele contacten met de Vlaamse, Waalse, Brusselse, federale en buitenlandse instanties, alsook met de Europese Commissie, PIANC, FITA en andere.

In dit kader heeft het betrokken personeelslid onder meer meegewerkt aan de EFIN – werkgroep (European Framework for Inland Navigation).

Dit rapport geeft een pan-Europese visie op de toekomst van transport via de binnenwateren in geheel Europa en de verdere ontwikkeling van de binnenvaart in Europa. Door de Europese Commissie werd onlangs het Naiadesplan voorgesteld. Dit plan is eveneens zeer belangrijk om hetzelfde doel te bereiken. De Vlaamse Regering zal in de toekomst dan ook inspelen op de mogelijkheden die Europa biedt in het kader van de uitvoering van het Naiadesplan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 456
van 10 mei 2006
van **JAN PEUMANS**

Accident management - Stand van zaken

Tijdens de behandeling van de vraag om uitleg over de veralgemening van het project FAST (files aanpakken door snelle tussenkomst) in de commissievergadering Openbare Werken, Mobiliteit en Energie van 17 januari 2006 (Handelingen C106 van 17 januari 2006, blz. 8-11), nodigde de minister ons uit om schriftelijke vragen te stellen over enkele toen niet beantwoorde interventies. Los van het feit dat dit een merkwaardige gang van zaken is, ben ik zo vrij op deze uitnodiging in te gaan.

Uit het antwoord van de minister konden we afleiden dat er weinig overleg is met de federale overheid inzake het invoeren van “accident management” op autosnelwegen en gewestwegen. De minister beaamde dit. Verder werd er gevraagd op welke basis het Interministerieel Comité voor Mobiliteit en Transport (ICMT) vergadert en welke onderwerpen er aangesneden, besproken en opgevolgd worden. Ook zou de minister medelen welke calamiteitsroutes er reeds bestaan in Vlaanderen en welke verder ontwikkeld zouden worden.

1. Welk al dan niet structureel overleg is tot op heden gevoerd tussen de Vlaamse en de federale regering inzake in invoering van “accident management”?

Wie is betrokken bij dit overleg en welke afspraken, nota's, visies zijn er terzake reeds ontwikkeld?

2. Welk structureel overleg bestaat er tussen de Vlaamse, Waalse, Brusselse en federale regering inzake mobiliteit, openbare werken en openbaar vervoer sinds het aantreden van de Vlaamse Regering?

3. Welk overleg heeft terzake reeds plaats gevonden?

Wanneer?

Welke onderwerpen werden tot op heden besproken en welke afspraken zijn er terzake reeds gemaakt?

Is dit nog steeds het zogenaamde ICMT?

- 4.

Hoe verhoudt zich dit tot het Executief Comité voor de Ministers van Mobiliteit?

Hoe vaak kwam dit Comité reeds samen?

Wanneer?

Met welke agenda en welk gevolg?

5. Blijkbaar bestaan er in Vlaanderen reeds meerdere calamiteitsroutes en worden er nieuwe opgestart.

Waar liggen deze routes en hoe zijn deze bewegwijzerd?

Welke zijn er terzake gepland?

Waar hebben zij reeds gefunctioneerd?

En welke verdere stappen denkt de minister te zetten (zie Handelingen C106 van 17 januari 2006, blz. 11)?

6. Klopt het dat de minister een lastenboek ontwerpt voor het wegslepen van geaccidenteerde voertuigen op autosnelwegen?

Is dit beperkt tot auto's of gaat het hier ook over vrachtwagens?

7. Wat is de inhoud van het lastenboek?

Zal hier afstemming gebeuren met de lokale politiezones, die immers verantwoordelijk zijn voor de gewestwegen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 456 van 10 mei 2006

van **JAN PEUMANS**

1. De gepaste reactie om de verkeersveiligheid te verzekeren en de doorstroming zo goed mogelijk te verzekeren, is niet enkel noodzakelijk na een ongeval, maar ook na andere incidenten (bvb. verloren ladingen, loslopend dier,...) en wordt over het algemeen onder de noemer “incident management” begrepen.
Bij incident management op vooral Vlaamse autosnelwegen, speelt het Vlaams Verkeerscentrum een belangrijke rol om de incidenten snel op het spoor te komen, de te betrekken actoren te verwittigen en de weggebruikers te waarschuwen en hen zo mogelijk alternatieven aan te bieden. Dit gebeurt in samenwerking met de federale politie die trouwens een “antenne” heeft in het Vlaams Verkeerscentrum.
Ook na ongevallen op autosnelwegen is er samenwerking met de federale politie bij en voor de inzet van FAST, waarmee de plaats van het ongeval eerst wordt beveiligd en nadien snel ontruimd.
Voor incident management, dat bijna uitsluitend betrekking heeft op de hoofdwegen is er, zoals hoger vermeld, een samenwerking met de federale politie. Deze samenwerking is er op gericht om de “hindernis” snel op het spoor te komen, ze zo snel mogelijk op te ruimen en ze ondertussen zo nodig te beveiligen.
Voor het overige is de federale overheid niet betrokken bij incident management.
2. Met het Brusselse Gewest is er een permanente samenwerking over concrete mobiliteitsaspecten. Dit gebeurt praktisch binnen het zogenaamde overleg “Principieel Akkoord”. Tussen de wegenadministraties van het Vlaamse en het Waalse Gewest is er geregeld ambtelijk overleg en informatie-uitwisseling op het niveau van top- en middenkader.
3. Zoals hoger reeds vermeld, gebeurt de samenwerking met de federale politie, met het Brusselse Gewest en op ambtelijk niveau met het Waalse Gewest, praktisch permanent.
Concrete dossiers worden regelmatig besproken in de zogenaamde ICMT (Interministerieel Comité voor Mobiliteit en Transport).
4. Het Executief Comité dient het onderzoek te voeren naar de coördinatie van openbaar vervoer en de opvolging van het investeringsprogramma 2001-2012 van de NMBS . De taakstelling van dit comité is dus zeer verschillende van die van het interministerieel comité. Het executief comité is , bij mijn weten, op heden nog niet opgericht. Vanuit de Vlaamse Regering wordt er hier wel bij de federale minister bevoegd voor het treinvervoer op aangedrongen.
5. Wanneer er zich op autosnelwegen (zware) incidenten voordoen wordt het verkeer op langere afstand omgeleid via andere autosnelwegen. Dit gebeurt door het Vlaams Verkeerscentrum via de dynamische informatieborden die momenteel reeds bestaan voor de belangrijkste knooppunten van autosnelwegen.
Ondanks voormelde maatregel zullen nog een belangrijk aantal weggebruikers geblokkeerd geraken op de autosnelweg, vóór de plaats van het incident. Om ook aan hen enig soelaas te bieden zijn “calamiteitenroutes” uitgetekend.
Dit zijn verbindingen, via niet-autosnelwegen, vanaf elke afrit van een autosnelweg naar de volgende oprit. Deze calamiteitenroutes zijn nagenoeg voor heel Vlaanderen uitgetekend en hun

snelle benutting is in de eerste fase voorzien in de Vlaamse Ruit Antwerpen-Gent-Brussel-Leuven, evenals het laatste gedeelte van de autosnelwegen die op deze ruit toekomen.

Deze calamiteitenroutes verlopen voor het overgrote gedeelte via gewestwegen.

Hun bewegwijzering wordt in hoofdzaak gerealiseerd door afzonderlijke wegwijzers, voorzien van een lettercode. De code wordt voor de weggebruikers pas duidelijk wanneer het toelichtend bord, aan het begin van de calamiteitenroute, zichtbaar wordt gemaakt. Op enkele plaatsen zijn voor de bewegwijzering dynamische borden voorzien.

Dergelijke calamiteitenroutes werden reeds gebruikt bij belangrijke wegwerkzaamheden, vooral dan in de regio Gent.

6. FAST (Files Aanpakken door Snelle Tussenkomen) bestaat reeds geruime tijd in de omgeving van grote agglomeraties en op zeer drukke autosnelwegen (omgeving Antwerpen, rondom Brussel, autosnelwegen Brussel-Kust in de zomer).

Een verbeterde versie wordt sinds kort uitgetest in Oost-Vlaanderen en binnenkort is een uitbreiding ervan voorzien voor de autosnelwegen in heel de Vlaamse Ruit.

Met deze FAST worden:

- na een ongeval snel de wagens weggesleept die de rijbaan blokkeren;
- vaste verloren ladingen opgeruimd;
- achtergelaten voertuigen (vooral op de vluchtstrook) weggehaald.

Er is een FAST-contract (openbare aanbesteding) voorzien van personenwagens en een andere voor vrachtwagens.

FAST omvat ook een elementaire beveiliging van de plaats van het ongeval.

7. Voormelde FAST-opdracht omvat hoofdzakelijk volgende taken voor de beoogde takelaars:

- na een oproep, snel ter plaatse zijn met aangepast materieel en mensen, indien gevraagd ook met een gepaste signalisatie;
- indien gevraagd (door de federale politie): beveiligen van de plaats van het ongeval tussen het ogenblik van aankomst en tot wanneer met het takelen mag begonnen worden;
- het wegtakelen van de voertuigen die de rijbaan blokkeren en die door de eigenaars zelf niet (snel) tot buiten de rijbaan (bvb. op de vluchtstrook) kunnen gebracht worden. Dit takelen gebeurt tot de dichtstbijzijnde geschikte plaats buiten de autosnelweg (bvb. afrit) waar de wagen gedurende korte tijd veilig kan opgesteld worden;
- hanteren van tarieven die tot stand komen na een marktraadpleging (openbare aanbesteding) en die transparant zijn en kenbaar gemaakt worden;
- enkel indien de eigenaar hierom verzoekt: op kosten van de eigenaar er tegen een vooraf gekend en haalbaar gemaakt transparant tarief, de wagen verder slepen dan de dichtstbijzijnde geschikte plaats buiten de autosnelweg.

Er is voor deze FAST vooral een afstemming nodig met de federale politie, die instaat voor de autosnelwegen. De lokale politie is hierbij nauwelijks betrokken.

Indien, na een ongeval, én FAST én de calamiteitenroute dienen ingeschakeld, wordt de lokale politie wel ingeschakeld voor de calamiteitenroute. Immers, indien het verkeer van de calamiteitenroute op een bepaald kruispunt linksaf moet, kan dit bezwaarlijk zonder de steun van een politieagent.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 457
van 10 mei 2006
van **JAN PEUMANS**

Minder-hindermaatregelen Antwerpen - Evaluatie

In antwoord op een vraag om uitleg over de “minder-hindermaatregelen” die werden uitgevoerd naar aanleiding van de werken aan de Ring van Antwerpen (Handelingen C31 van 26 oktober 2004, blz. 1-2) verklaarde de minister: “Alle genomen minder-hindermaatregelen zullen kwantitatief en kwalitatief worden beoordeeld. Gezien de middelen die daarvoor zijn uitgetrokken, is dat normaal. Kwantitatief zal dit gebeuren aan de hand van de verzamelde meetgegevens; kwalitatief door middel van een uitgebreide bevraging van burgers en doelgroepen over de hindermaatregel.”

“Zelf ben ik van mening dat wij eerst het rendement ervan moeten onderzoeken, namelijk de relatie tussen de investeringen en de budgetten die eraan worden besteed en het gebruik en de efficiëntie ervan.”

Tot slot antwoordt de minister dat hij de besluiten aan de commissie zal bezorgen.

1. Wie heeft op welke wijze de kwantitatieve en kwalitatieve onderzoeken gedaan?
2. Wat was de kostprijs hiervan?
3. Wat is nu de juiste inhoud van deze evaluatie (die bij mijn weten tot op heden nog niet werd bezorgd aan de commissie)?
4. Hoe werd het rendement onderzocht? En wat was het resultaat hiervan?

Welke zijn de resultaten voor gebruik en efficiëntie?

5. Wat was - per onderdeel - de volledige kostprijs van al deze minder-hindermaatregelen?

6. Wat heeft de communicatie rond dit project gekost?

Werd deze geëvalueerd?

Wat was de oorspronkelijk vooropgestelde prijs en wat was de uiteindelijke prijs?

Welk bureau heeft dit uitgevoerd? Op basis van welke criteria?

7. Wat is de kostprijs van de mobiliteitswinkel die werd opgericht?

Hoeveel bezoekers heeft deze winkel gehad tot op heden?

Wat kost deze mobiliteitswinkels aan personeel en werkingskosten tot op heden per jaar?

8. Wat is nu in feite de overdraagbaarheid van deze evaluatie naar andere projecten?

Hoe zal dit gebeuren?

En waar is dit tot op heden al gebeurd?

Volgens welk model zal dit gebeuren?

9. Klopt de redenering van een aantal deskundigen dat men bij deze werken aan de Ring goede en veel inspanningen heeft gedaan, maar dat inmiddels deze strategie volledig ontbreekt bij andere werken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 457 van 10 mei 2006

van **JAN PEUMANS**

1. Deze onderzoeken werden uitgevoerd door de THV Tritel-Libost in opdracht van de projectleiding. De informatie nodig voor deze onderzoeken werd aangereikt door de verschillende partners, met name het Agentschap Infrastructuur (AWV), BAM NV, het Vlaams verkeerscentrum, De Lijn, de NMBS, de stad Antwerpen en WPR (Wegpolitie). Ook de betrokken doelgroepen (bedrijfsleven via VOKA, gemeenten, organisatoren van evenementen, ...) werden in de evaluatie betrokken via gerichte evaluatie-overlegmomenten en een evaluatiecongres op het einde der werken.
2. De kostprijs van de evaluatie bedraagt 68.650 euro.
3. De evaluatie had in eerste instantie tot doel een inzicht te geven in het concept Minder Hinder dat in het kader van de werken van de Ring van Antwerpen werd uitgewerkt. Zowel in globale termen als per vervoermodus, worden effecten beschreven en verklaringen gezocht. De evaluatie heeft niet enkel betrekking op het verkeerskundig gebeuren. Ook het implementatietraject van maatregelen, de projectbeheersorganisatie, het Minder Hinder Contactpunt, de communicatie, en alle andere aspecten die een rol spelen in de uitvoering van de werken, de realisatie van flankerende maatregelen en de exploitatie ervan, werden meegenomen. Dit is het eerste deel van de evaluatie.

Het tweede deel van de evaluatie resulteerde uiteindelijk in een nota met aanbevelingen over een nodige Minder Hinder aanpak bij toekomstige wegenwerken.

4. Onderzoek rendement:
Binnen de evaluatie is ervoor geopteerd om een raming te maken van de directe kosten en baten die gerelateerd kunnen worden aan de Minder Hindermaatregelen, genomen in het kader van de werken aan de Antwerpse Ring. De kosten die hierbij werden meegenomen, zijn de totale kosten die gemaakt zijn voor de realisatie van de Minder Hindermaatregelen. De baten werden berekend op basis van een wijziging in verliesuren voor het autoverkeer in een situatie met en zonder Minder Hindermaatregelen tijdens de werken aan de Antwerpse Ring. Om het geheel te vervolledigen, werd het verkeerssysteem vervolgens kwalitatief en op maatschappelijk vlak geëvalueerd.

Resultaat:

- a) Directe kosten-batenanalyse van de uitwerking en de uitvoering van de Minder Hindermaatregelen voor de werken aan de Antwerpse Ring heeft een eerste positief saldo, gelijk aan 110 miljoen euro. Dit is een minimale opbrengst, gezien enkel rekening gehouden is met de directe kosten en baten, die gemeten en berekend zijn.
- b) Het in rekening brengen van alle andere maatschappelijke kosten en baten (incl. economische, sociale, milieutechnische, ...) geeft een tweede deel. Hierna worden een aantal maatschappelijke baten van het project vermeld, welke niet gekwantificeerd werden:

- openbaar vervoergebruikers die zijn blijven gebruik maken van het openbaar vervoer: tijdswinst door de invoer van doorstromingsmaatregelen (voornamelijk gebruikers van sneldiensten);
  - autogebruikers die overgestapt zijn op openbaar vervoer: algemeen maatschappelijke baat door het bijdragen tot minder congestie, minder emissie, minder ongevallen..., maar misschien wel een bijkomende kost in verplaatsingstijd, welke dan weer gecompenseerd wordt door minder stress, minder ziekte en dus minder werkverlet;
  - autogebruikers die zijn overgestapt op de fiets : algemeen maatschappelijke baat (zie ook gebruikers openbaar vervoer), bijkomende kost in verplaatsingstijd, gecompenseerd door daling in kosten en een betere conditie,...;
  - fietsers die zijn blijven fietsen: algemene baat door het voorzien van bijkomende fietsinfrastructuren en beveiligde fietsoversteken (met voorrang op autoverkeer).
- c) Nog belangrijker dan al het voorgaande is de algemene perceptie van het publiek dat wegenwerken op snelle en efficiënte manier kunnen uitgevoerd worden. Op basis van voorgaande kan besloten worden dat de Minder Hindermaatregelen ook op ‘kwalitatieve wijze’ opgebracht hebben. Het uitgewerkte verkeerssysteem heeft goed gewerkt. Zowel de doelstellingen voor het autoverkeer als voor de flankerende maatregelen, werden bereikt. Gezien de maatregelen elkaar in hoge mate beïnvloeden, kan niet gesteld worden of bepaalde individuele maatregelen wel of niet genomen hadden moeten worden. De resultaten van de evaluatie hebben bijgevolg enkel betrekking hebben op het geheel van maatregelen; op het systeem zelf.
5. De Minder Hinder maatregelen worden hierna opgesplitst in organisatorische en verkeerstechnische maatregelen. De kosten hierna weergegeven, hebben betrekking op de volledige periode van de werken, inclusief een voorafgaande studiefase.

Overzicht kosten flankerende (organisatorische) maatregelen

Maatregel	Uitvoerder	Kostprijs in Euro (BTW 21% inclusief)
Contactpunt Minder Hinder : Permanente omkadering en bereikbaarheidsmanagers	THV MH	1.475.375
Opmaak draaiboek	THV MH	108.300
Mobiliteitswinkel	De Lijn	Niet gekend
Communicatie	BAM NV	3.100.000
Operationeel verkeersbeheer	Vlaams Verkeerscentrum	(in werkuren)
Maatregelen genomen door de overheid voor het bedrijfsleven		Niet gekend
Totaal		4.683.675

Overzicht kosten verkeerstechnische maatregelen

Maatregel	Uitvoerder	Kostprijs in Euro (BTW 21% inclusief)
Ontwikkeling Minder Hinder strategie	THV MH	120.875
Opmaak verkeerscirculatie en - signalisatieplannen	THV MH	140.100

Infrastructuurplannen: opmaak plannen, werfopvolging	THV MH	727.465
Uitbouw singel	AWV	3.211.902
Uitbouw singel	BAM	9.980.000
Verkeersregelaars, verkeerslichten, verlichting, slagbomen, camera's	EMA	1.883.993
Doorstroming openbaar vervoer	AWV	314.590
Park & Ride	AWV	3.804.440
Uitbreiding stationsparkings	AWV	1.002.878
Uitbouw randparkings	AWV	2.213.482
Fietsmaatregelen	AWV	281.600
Fietsmarkeringen	AWV	146.125
Fast	AWV	97.591
Signalisatie	AWV	1.382.920
Maatregelen voor hulpdiensten	AWV	71.801
Plooiakens Kennedy	AWV	44.187
Interventieploegen	AWV	248.386
Aanbod tram/bus	De Lijn	22.300.000
Aanbod trein	NMBS	7.061.045
Afbraak Minder Hinder maatregelen (raming)	AWV	4.493.864
Afbraak Minder Hinder maatregelen (raming)	THV MH	324.000
Afbraak Minder Hinder maatregelen (raming)	BAM NV	2.800.000
Totaal		62.651.245

6. Voor de R1 werd voor communicatie een globaal budget voorzien van 2.616.529 euro exclusief BTW. Hiervoor diende tussen september 2002 en december 2005 de globale communicatie voor het project R1 te worden uitgevoerd. Uiteindelijk werd van dit budget 2.560.068 euro, exclusief BTW uitgegeven.

Volgende acties en diensten werden uitgevoerd:

- het ontwikkelen van communicatieplannen;
- communicatieadvies bij crisissituaties;
- pro-actieve persstrategie door het maken en uitsturen van persberichten en organiseren van persconferenties;
- de inzet van een werfcommunicator voor de werken;
- het ontwikkelen en verdelen van folders, brochures en brieven;
- het maken en uitzenden van verkeersjournaals op ATV;
- het inzetten van de mobiliteitsbus in en rond Antwerpen;
- het uitwerken en plaatsen van informatiecampaagnes in kranten, radio alsook via affichageborden;
- het permanent opvolgen van de telefonische vraagbehandeling via de Vlaamse infolijn;
- permanent updaten van de website antwerpen.be over de werken aan de R1.

De informatiecampaagnes, folders en brochures werden uitgewerkt door het reclamebureau Dubois meets Fugger. De opdracht werd gegund via een onderhandelingsprocedure voor aanneming van diensten.

Voor de diensten van de mobiliteitsbus werd beroep gedaan op het bedrijf Aspect Mobiel. De opdracht werd gegund na een beperkte offerte-aanvraag voor aanneming van leveringen. Het communicatieadvies en communicatieplanning werden uitgevoerd door de onderaannemer van TV SAM (Groep C) en werd als opdracht toegevoegd aan het lopende raamcontract tussen BAM NV en TV SAM voor de werken in Antwerpen.

7. De totale kostprijs van de mobiliteitswinkel bedroeg, tot 31 december 2005, 470.766 euro.

Tijdens de onderhoudswerken aan de Antwerpse Ring had de mobiliteitswinkel als doelstelling het publiek te informeren en te adviseren over de blijvende bereikbaarheid van Antwerpen (stad en grote omgeving) met alternatieven voor of aanvullingen op de eigen wagen. Dit advies was multimodaal, met de nadruk op duurzame verplaatsingwijzen.

De mobiliteitswinkel opereerde voornamelijk als back office; de Vlaamse Infolijn en www.antwerpen.be waren de twee voornaamste contactpunten. Het beperkt publiek toegankelijk loket van de mobiliteitswinkel waar burgers terecht konden met vragen rond bereikbaarheid werd dan ook in samenspraak met de BAM en de Vlaamse Infolijn niet massaal gecommuniceerd naar het grote publiek. Bezoekersaantallen zijn dan ook verwaarloosbaar.

Daarentegen werden burgers, scholen en bedrijven vooral naar de website en het 0800-nummer geleid. Statistieken tonen het succes van het online contactkanaal: maandelijks werden gemiddeld 3000 online geplaatste bereikbaarheidsgidsen (openbaar vervoer, fiets, P&R, carpooling, ...) gedownload.

Naar collectieve instanties (vnl. scholen en bedrijven) werd vooral proactief opgetreden:

- in juni 2004 werden 85000 folders geproduceerd en afgegeven in totaal 122 scholen in het Antwerpse voor de verspreiding van het eindrapport. In 2005 gebeurde dit in 169 scholen;
- prospectie voor, verkoop en aflevering van meer dan 21600 ringabonnementen aan 25 bedrijven in de Antwerpse regio in 2004 en 2005;
- folder voor Unizo gericht op bereikbaarheid met openbaar vervoer van 11 belangrijke winkelstraten in Antwerpen;
- afsluiten van derdebetalerssystemen met 39 gemeenten en bedrijven.

Momenteel bevindt de Antwerpse mobiliteitswinkel zich in een overgangsfase. Nog dit jaar wordt immers de scope en dienstverlening van de mobiliteitswinkel gevoelig uitgebreid zodat burgers, bedrijven, scholen, ... op één locatie (winkelpunt, telefonisch en online) terecht kunnen voor informatie en advies op maat over vervoer en mobiliteit (autobus, tram, trein, wandelen, autodelen, carpoolen, taxi, ...). Ook voor de aankoop van vervoersbewijzen kan men terecht in de mobiliteitswinkel. De mobiliteitswinkel groeit zo uit tot een volwaardig samenwerkingsverband tussen De Lijn, NMBS, de VRA (FBAA), de Fietsersbond, Optimobil, de taxifederatie, Taxistof, de voetgangersbeweging en de VSV.

In afwachting op deze nieuwe release blijft de huidige kost beperkt tot de personeelskost. Op jaarbasis geeft dit bruto 140.602,02 euro.

8. Op basis van de evaluatie van het Minder Hinderconcept dat gehanteerd werd bij de werken aan de Antwerpse Ring, werden aanbevelingen gemaakt naar het gebruik van Minder Hindermaatregelen bij andere werken (zie antwoord op deelvraag 3, deel 2). Minder Hinder dient hierbij beschouwd te worden als een extra kwaliteitscriterium bij de uitvoering van toekomstige infrastructuurwerken, naast een goede bouwtechnische uitvoering. Toch dient duidelijk gesteld dat er niet één Minder Hinderstrategie bestaat voor alle werken. De strategie wordt immers bepaald door enerzijds de impact van de werken op het verkeerssysteem en anderzijds de impact van de werken op de toegankelijkheid van activiteitszones. Deze zijn verschillend voor de diverse werken.

De pijlers voor de uitwerking van de Minder Hinderstrategie zijn wel overdraagbaar naar andere werken, met name :

- Uitwerking globaal Minder Hinderverkeersconcept
- Optimalisatie/planning fasering-werfinrichting
- Omleidingen/signalisatie en verkeerslichtenregeling
- Communicatie (informereren/creëren van een draagvlak)

De invulling hiervan dient afgestemd te worden op de specifieke noden die vastgesteld worden vanuit een impactanalyse voor elk individueel werk.

9. De Minder Hinderstrategie wordt toegepast op grote werken, bv. de aanleg van de Oosterweerverbinding, Missing-Linkprojecten, waar de hinder die veroorzaakt wordt, duidelijk meegenomen wordt. Bij kleinere werken (bv. heraanleg gewestweg) wordt de strategie in haar geheel nog niet expliciet toegepast. Toch kan gesteld worden dat bij de werving van de bereikbaarheidsadviseurs, een onderdeel van de Minder Hinderstrategie (communicatie en overleg) reeds wordt toegepast.
- Voor elke aanneming wordt vooraf ingeschat welke hinder er kan voorkomen en hoe deze hinder kan verminderd worden. In de meeste gevallen zijn een aantal beperkte maatregelen en een goede communicatie voldoende om resultaat te behalen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 459
van 11 mei 2006
van **HELGA STEVENS**

Dampoort Gent - Verkeerssituatie

Als inwoner van Sint-Amandsberg word ik dagelijks geconfronteerd met het chaotische verkeer en de verkeersopstoppingen op het Dampoort-knooppunt en de wegen ernaartoe. Vooral tijdens de spitsuren staan er soms lange rijen auto's aan te schuiven op de toegangswegen, namelijk de Kasteellaan, de Land van Waaslaan, de Dendermondsesteenweg en Dok-Zuid. Dit probleem is reeds jarenlang bekend en het is voor de automobilisten dan ook onbegrijpelijk en een bron van frustratie dat er nog steeds geen oplossing in zicht is. Voor de gewone burger lijkt het wel alsof de overheid stilzit.

Eén van de problemen is dat de auto's die op de rotonde staan aan te schuiven richting Dendermondsesteenweg, verhinderen dat de automobilisten vanuit de Kasteellaan de rotonde op kunnen rijden. Het verkeer dat de rotonde oprijdt vanuit de Land van Waaslaan wordt vaak gestremd door het verkeer dat via de Pilorijnstraat naar de Antwerpsesteenweg rijdt. Ook de verkeerslichten onder de spoorwegbrug die het drukke voetgangersverkeer en de fietsers de baan over loodsen, zijn één van de vele factoren die de verkeersdoorstroming afremmen.

1. Wat is de rol en bevoegdheid enerzijds van de Vlaamse overheid, anderzijds van de stad Gent in het oplossen van de verkeersproblemen rond het Dampoort-knooppunt?
2. Wat zijn de voornaamste knelpunten?
3. Heeft de Vlaamse overheid reeds uitgemaakt hoe dit verkeersknooppunt optimaal ontward kan worden?

Zo neen, zijn in dit kader studies lopende af worden er opgestart?

Wanneer zullen de resultaten hiervan bekend zijn?

4. Welke studies omtrent de verkeersproblematiek rond het Dampoort-knooppunt (of ruimere context) werden de laatste vijf jaar uitgevoerd?

Wat was het resultaat van deze studies?

In welke werken heeft dit geresulteerd?

5. Heeft de minister een streefdatum vooropgesteld voor de aanvang van werken die een structurele oplossing bieden voor de verkeersproblematiek aan het Dampoort-knooppunt?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 459 van 11 mei 2006

van **HELGA STEVENS**

---

1. De wegenis aan het Dampoort-knooppunt valt in hoofdzaak onder de bevoegdheid van de Vlaamse Overheid. Voor de verkeersproblematiek wordt uiteraard ook overlegd met de Stad Gent.
2. Het voornaamste knelpunt is de capaciteit voor het autoverkeer, waardoor ook de doorstroming voor het openbaar vervoer wordt bemoeilijkt.
3. In de globale studie over de Dampoortomgeving, uitgevoerd in opdracht van de N.M.B.S., De Lijn, de Stad Gent en het Vlaamse Gewest, is geopteerd voor een ongelijkvloerse kruising in de verbinding Kasteellaan-Koopvaardijlaan en voor twee lichtengeregelde kruispunten voor alle verkeersuitwisselingen op gelijkgronds niveau.
Zoals ook voorzien in het Mobiliteitsplan Gent, moet autoverkeer maximaal van het knooppunt worden gehaald, onder meer door middel van het verleggen van de stadsring via Handelsdokbrug-Afrikalaan-Koopvaardijlaan en het opwaarderen van de verbinding via Afrikalaan-Vliegtuiglaan-Kennedylaan naar R4.
4. **Strategisch stedelijke projectstudie Gent-Dampoort – 2004** (zie punt 3)– nog niet in werken geresulteerd.

Urgentieplan Verkeersveiligheid Gent – beperkte ingrepen op korte termijn – 2003-2004.

Alle voorgestelde werken voor Dampoortknooppunt werden uitgevoerd in periode 2004-2005:

- dubbelrichtingsfietspad tussen Kasteellaan, Dampoortstation en Dendermondsesteenweg;
- nieuwe met lichten beveiligde oversteek voor fietsers en voetgangers naast het spoorwegviaduct ;
- aanpassing kruispunt Land van Waaslaan/Pilorijnstraat;
- diverse aanpassingen aan signalisatie en markeringen.

5. Er is nog geen streefdatum vooropgesteld voor de realisatie van een ongelijkvloerse kruising in de verbinding Kasteellaan-Koopvaardijlaan. De in de strategische projectstudie voorziene tunnel is een zeer dure aangelegenheid. Het recente voorstel om als goedkopere oplossing een viaduct te voorzien evenwijdig met het spoorwegviaduct is nog nader te onderzoeken.
In ieder geval moet omwille van de verkeersafwikkeling voorafgaandelijk de Handelsdokbrug worden gebouwd in de te verleggen stadsring. Er loopt evenwel een procedure bij de Raad van State tegen het ministerieel besluit voor de onteigeningen nodig om deze brug te kunnen realiseren. Daarom kan voor die brug ook nog geen streefdatum worden vooropgesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 460
van 11 mei 2006
van **RUDI DAEMS**

Asbeststort Neerijse - Voorzorgsmaatregelen

Uit recente gegevens blijkt dat zeer grote hoeveelheden asbestcement gestort worden in de zandgroeve categorie III De Kock, Wolfshaegen in Neerijse. In de maanden februari en maart 2006 ging het zelfs om meer dan de helft van de totale aangevoerde hoeveelheid. De stortplaats is vergund om asbestcement te ontvangen.

Volgens OVAM en de Milieu-inspectie worden de activiteiten erg nauwlettend opgevolgd.

Bij een bezoek ter plekke kon echter worden vastgesteld dat het gestorte asbestafval met vrije uitval in de stortput wordt gestort. Volgens getuigen wordt er geen water over het stort gesproeid. Het is bijgevolg niet ondenkbaar dat asbestvezels vrijkomen in de omgeving.

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 16 februari 2006 over het asbeststort aan de Kersdonk in Willebroek antwoordde de minister onder meer het volgende: “Aan de aannemer zal daarom ook de opdracht gegeven worden om de graafwerken met de nodige voorzichtigheid en beschermende maatregelen uit te voeren om te vermijden dat asbestvezels zouden vrijkomen. Daarbij zal de luchtkwaliteit permanent worden gemeten...” (Handelingen C152 van 16 februari 2006, blz. 11-15).

De omwonenden van het stort in Neerijse vragen zich af of dat ook niet wenselijk zou zijn als het asbestafval van de Kersdonk in het stort van Neerijse terechtkomt.

Qua wetgeving is er een uitgebreide regeling voor de bescherming van werknemers die mogelijk in contact komen met asbest. De federale minister van Werk, de heer Van Velthoven, vaardigde onlangs een nieuw KB uit dat de werknemers tegen risico's van blootstelling aan asbest extra bescherming moet bieden (Belgisch Staatsblad van 23 maart 2006). Maar deze wetgeving beschermt niet de omwonenden noch het milieu, in het geval er asbestvezels door bijvoorbeeld het transport of het storten zouden vrijkomen.

1. Is er een toename van de aanvoer van asbestafval op de bovenvermelde stortplaats?

Zo ja, welke verklaring geeft de minister hiervoor?

2. Welke voorzorgs- en controlemaatregelen heeft de OVAM en/of de Milieu-inspectie genomen om de verspreiding van asbest naar de omgeving maximaal tegen te gaan op bovenvermelde stortplaats?

Wanneer gebeurden de laatste controles?

Welke vaststellingen zijn er gebeurd?

3. Zijn er intussen werkzaamheden gestart aan de Kersdonk in Willebroek?

Werd of wordt dit asbesthoudend afval afgevoerd naar de stortplaats in Neerijse?

Zijn er zoals aangekondigd permanente luchtkwaliteitsmetingen ter hoogte van de werken in Kersdonk? Zo ja, wat zijn de resultaten daarvan? Zo neen, waarom niet?

4. Worden er controlemetingen voor asbest gepland, tijdens of nadat er asbestafval op de bovenvermelde stortplaats wordt gebracht?
5. Is het niet aangewezen om de bestaande Vlaamse wetgeving m.b.t. het behandelen en storten van asbestafval te evalueren en te actualiseren, bijvoorbeeld wat het beschermen van leefmilieu en omwonenden betreft door extra informatie- en meetverplichtingen in te voeren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 460 van 11 mei 2006

van **RUDI DAEMS**

1. Bij deputatiebesluit van 12.10.00 werd aan de NV De Kock vergunning verleend voor het verder uitbaten van een categorie 3-stortplaats (stortplaats voor inerte afvalstoffen) te Neerijse voor een termijn eindigend op 01.09.2011 (vervaldatum basisvergunning zandgroeve).

Tot op heden wordt asbesthoudende bouwafval toegelaten op een categorie 3-stortplaats, gezien het inert karakter ervan, het betreft hier immers “verhard” asbestcement waarbij de asbestvezel in gebonden toestand vast zit in de cement.

Bij het storten moeten de nodige maatregelen getroffen worden om stofvoorkoming te voorkomen. Bovendien werd bij deputatiebesluit van 28.11.02 akte genomen van de melding van kleine verandering, meer bepaald het detailleren van de te aanvaarden afvalstoffen op de betreffende stortplaats van de NV De Kock, waarbij onder meer het storten van asbestcement op de categorie 3-stortplaats werd toegestaan.

Overeenkomstig art. 5.2.4.6.5. van Vlarem II maakt de exploitant jaarlijks een rapport over aan de OVAM en de toezichhoudende overheid, i.c. Milieu-inspectie, inzake de stortactiviteiten gedurende het afgelopen jaar. Dit rapport omvat onder meer de aard en herkomst en de hoeveelheden van de aangevoerde afvalstoffen.

Hieronder volgt een overzicht van de aanvoer op de stortplaats gedurende de laatste 4 jaar.

	Totale aanvoer (inert afval)	Aandeel asbestcement	% asbestcement t.o.v. totale aanvoer
Jaarrapport 2002	28.254,14 ton	8.436,90 ton	30 %
Jaarrapport 2003	34.318,44 ton	15.691,42 ton	46 %
Jaarrapport 2004	42.798,44 ton	23.582,70 ton	55 %
Jaarrapport 2005	41.798,69 ton	30.138,47 ton	72 %

Een mogelijke verklaring van de stijging van de aanvoer van asbestcement kan gevonden worden in het feit dat sinds 2003 een paar grote asbestcementstromen vanuit de provincies Antwerpen, Vlaams-Brabant, Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen werden gestort, wat de vorige exploitatiejaren niet zo uitgesproken was. Dit is te wijten aan het feit dat er de laatste jaren een aantal categorie 3- stortplaatsen werden gesloten en voor 31.12.05 werden afgewerkt;

2. In de milieuvergunning van de categorie 3- stortplaats van de firma DE KOCK is het storten van bepaalde asbestcementhoudende afvalstoffen toegestaan. Uit voorzorg heeft de milieuinspectie aangemaand dat "het stortgebied dagelijks en voorafgaand aan elke verdichtingsbewerking moet worden afgedekt met daartoe geëigend materiaal en regelmatig moet worden besprenkeld om verspreiding van asbestvezels te voorkomen". Hiermee werd al ingespeeld op toekomstige vergunningsvoorwaarden die n.a.v. een vertaling van Europese wetgeving in de Vlaamse wetgeving zijn omgezet. De afspraak is dat iedere lading asbestcement minstens één niveau lager dan de andere stortmaterialen wordt gestort en dat achter iedere lading een lading grond of puin wordt gestort. Dit materiaal moet dan eerst over het asbestcement worden geduwd, vooraleer het geheel wordt verder geduwd. Tot op heden werden in 2006 drie bezoeken (waarvan één ochtendbezoek ter controle van de uitbatingsuren) afgelegd aan de stortplaats. Daarbij is vastgesteld dat de concreet afgesproken maatregelen worden toegepast en dat er geen installatie was voor de regelmatige besprenkeling van de asbestcementhoudende afvalstoffen. Het 'met vrije uitval van de helling storten' van de bewuste afvalstoffen gebeurde zeker niet. Het is mogelijk dat

klagers het eerder vermelde productieafval van ETERNIT hebben verward met asbestcementafval. De uitbater werd intussen nogmaals aangemaand om de bewuste ladingen bij aankomst zeker te bevochtigen. Met de uitbater is overeengekomen dat het materiaal bij aankomst op de categorie 3 stortplaats wordt bevochtigd (via de betoncentrale) en pas dan afgekipt. Dit gebeurt nu bij elke aanvoer van asbestcementshoudend materiaal en werd op 23 mei ter plaatse gecontroleerd.

In 2005 werden 7 bezoeken uitgevoerd (waarvan één ochtendbezoek ter controle van de uitbatingsuren) waarbij 12 stalen werden genomen. In 2004 werden 5 bezoeken uitgevoerd (waarvan één ochtendbezoek ter controle van de uitbatingsuren), hierbij werden 6 stalen genomen van de gestorte afvalstoffen. Geen enkel bezoek gaf aanleiding tot het opstellen van een procesverbaal.

3. Van 6 tot 8 maart 2006 werd een deel van de verhoogde berm aan de Kersdonk onder milieukundige begeleiding afgegraven. Deze afgraving diende voor de aanleg van een ontsluitingsweg om de site te kunnen betreden. Teneinde de hinder tot een minimum te beperken, werd eerst een weg aangelegd op de site teneinde de berm vanuit de achterzijde te kunnen bereiken. Dit gaf het voordeel geen hinder te veroorzaken op de openbare weg, noch qua verkeer, noch qua vervuiling. De vervuilde grond werd afgegraven en afgevoerd naar de stortplaats van De Kock te Neerijse. De vrachtwagens werden afgedekt met gele zavel en stevig aangedrukt teneinde stofvorming te voorkomen. Tijdens de graafwerkzaamheden werd dagelijks een luchtmeting uitgevoerd door het gespecialiseerd bedrijf Fibrecount. De meetresultaten lagen telkenmale onder de detectielimiet. De graafwerkzaamheden vonden plaats onder vochtige omstandigheden aangezien het regende.

De afgegraven zone werd afgedekt met een verhardingslaag bestaande uit steenpuin.

Eind mei 2006 werd, nadat de struiken en bomen werden verwijderd, 20 cm grond op de berm aangebracht. Daarna werd een geotextiel aangebracht over de gehele oppervlakte van de berm. Tenslotte werd de berm afgedekt met een laag teelaarde van 30 cm.

Na afronding van alle (bouw)werkzaamheden op de site, zal de tijdelijke omheining omheen de verhoogde berm vervangen worden door een definitieve.

Bijkomend kan opgemerkt worden dat het plaatsen van de afwateringsbuis van het bufferbekken naar het kanaal zal gebeuren via een doorpersing onder de verhoogde berm en onder de weg en niet via het graven van een sleuf doorheen de berm. Deze werkzaamheden zijn voorzien vanaf half juni van dit jaar.

4. Naar aanleiding van de klachten werd aan de VMM gevraagd om immissiemetingen uit te voeren rond de categorie 3 stortplaats. VMM heeft de milieuinspectie meegedeeld het nodige te doen om metingen te organiseren.
5. De bestaande Vlarem wetgeving met betrekking tot het storten van hechtgebonden asbesthoudende bouwmaterialen (met inbegrip van asbestcement) op vergunde stortplaatsen is door de Vlaamse Regering bij besluit van 12 mei 2006 verstrengd. Zo mag asbestcement alleen nog gestort worden op vergunde stortplaatsen voor niet-gevaarlijk afval voor zover volgende maatregelen worden genomen:
  - het asbesthoudend afval mag alleen in een afzonderlijke, voldoende geïsoleerde cel worden gestort;
  - het stortgebied wordt dagelijks en voorafgaand aan elke verdichtingshandeling afgedekt; het stortgebied wordt regelmatig besprenkeld wanneer de afvalstoffen onverpakt worden aangevoerd;
  - voor het storten moet het asbestcement niet meer van een eventuele kunststofverpakking ontdaan worden zoals dit in het verleden op de stortplaatsen voor inerte afvalstoffen nog wel

moet gebeuren. Door het vermijden van deze bijkomende manipulatie op de stortplaats wordt een extra risico voor vrijstelling van asbestvezels uitgeschakeld.

Er is geen verplichting om het asbestcement verpakt op de stortplaats aan te voeren. De overheid wenst immers te vermijden dat men na demontering van asbestcement uit een gebouw het asbestcement onnodig op de werf zou verkleinen of verzagen om grotere platen of leien alsnog te kunnen verpakken. Dit zou immers een bijkomend risico voor vrijstelling van asbestvezels veroorzaken.

De afdeling Milieu-inspectie van het departement LNE is bevoegd voor het laten uitvoeren van luchtmetingen voor onder meer asbestvezels in de lucht ter controle van de naleving van de milieuvergunningvoorwaarden. In de buurt van de stortplaats De Kock te Huldenberg zijn vijf luchtmonsters ontleed. In geen ervan werd een significante concentratie asbest aangetroffen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 461
van 11 mei 2006
van **KATLEEN MARTENS**

N722 St.-Lambrechts-Herk - Heraanleg

De N722 (Sint-Truidersteenweg) op het grondgebied Sint-Lambrechts-Herk / Alken is op diverse plaatsen in slechte staat. Over de staat van het wegdek wordt reeds jaren geregeld geklaagd.

Tallose beloftes werden in het verleden aan de bewoners gedaan. Tot op heden is er echter nog niets concreet gebeurd.

In zijn antwoord op een schriftelijke vraag in maart 2005 deelde de minister mee dat volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen de N722 een secundaire weg is van het type III. Vanuit deze categorisatie werd gesteld dat een nog op te stellen streefbeeld moet bepalen wat de uiteindelijke weginrichting moet worden. (vraag nr.440 van 9 maart 2005, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 20 van 8 juli 2005, blz.2131)

1. Is er ondertussen reeds een definitieve beslissing genomen betreffende de uiteindelijke weginrichting voor de N722?

Indien ja, welke en op welke termijn zullen de werken uitgevoerd worden?

Indien neen, wanneer wordt er een definitieve beslissing genomen?

2. Welke concrete afspraken werden gemaakt met de stad Hasselt over (1) de timing, (2) de verdeling van de kosten en (3) de inrichting van het verkeer?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 461 van 11 mei 2006

van **KATLEEN MARTENS**

---

1. De streefbeeldstudie voor de N722 van Alken tot Sint-Truiden is nog niet aanbesteed en bijgevolg is er nog geen beslissing over de uiteindelijke weginrichting van dit deel.
Voor het gedeelte van de N722 waar de toestand van het wegdek het meest slecht is, met name tussen St-Lambrechts-Herk en de N80, is het ontwerp in opmaak. Dit laatste deel is opgenomen in het goedgekeurd investeringsprogramma 2006.
2. (1) De uitvoering van de werken gaat gepaard met rioleringswerken. De studie van het rioleringsdossier is momenteel in uitvoering in opdracht van Interelectra.
De aanvang der werken is momenteel gepland voor de lente 2007.

(2) Voor de wegeniswerken werd een module 16 “herinrichting van wegvakken die niet als doortocht kunnen worden beschouwd” afgesloten.
Volgens de module vallen de kosten van groen, straatmeubilair en voetpaden ten laste van de stad. De kostenverdeling van de rioleringswerken zal gebeuren volgens een verdeelsleutel, rekening houdend met omzendbrief OW 98/4 van 10 maart 1999 over de “aanleg van riolen langs gewestwegen, deelname in de kosten door het agentschap Infrastructuur.”

(3) De herinrichting voorziet in een heraanleg van de St.Truidersteenweg met 2 X 1 rijstrook en aanliggend verhoogde enkelrichtingsfietspaden.
Ter hoogte van de kruispunten van de N722 St.Truidersteenweg met de Brigandstraat, Nieuwe Winningstraat, Oude Truierbaan en Kattendansstraat worden middeneilanden gepland om een oversteekmogelijkheid in twee fasen te voorzien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 463
van 11 mei 2006
van **ETIENNE SCHOUPPE**

Rekrutering en selectie voor de Vlaamse overheid - Kanalen

De personeelsleden die werken voor de Vlaamse overheid (Ministerie, Vlaamse openbare instellingen of agentschappen) kunnen worden gerekruteerd na een selectieprocedure via één van de volgende kanalen:

- via bemiddeling van Selor,
- via bemiddeling van Jobpunt Vlaanderen,
- in eigen beheer,
- in eigen beheer, maar via onderaanneming door derde.

Graag vernam ik van de minister wat zijn/haar diensten of instellingen betreft het volgende.

1. Hoeveel selecties en rekruteringen voor het departement werden er in de periode 2001 tot en met 2005 (cijfers per jaar) afgerond respectievelijk via:
  - a) Selor,
  - b) Jobpunt,
  - c) in eigen beheer,
  - d) in eigen beheer, maar via onderaanneming door derde?
2. Zelfde vraag als sub. 1 voor de onderscheiden Vlaamse openbare instellingen waarvoor de minister bevoegd is.
3. Wat was de respectieve gemiddelde kostprijs van de selecties/rekruteringen via:
  - a) Selor,
  - b) Jobpunt,
  - c) in eigen beheer,
  - d) in eigen beheer, maar via onderaanneming door derde,rekening houdende met het niveau (A,B,C,D) van het personeelslid, en met voor niveau A een opdeling tussen basisniveau, middenmanagement en topmanagement?
4. Is er voor de aanwerving van statutaire personeelsleden nog steeds een verplichte tussenkomst van Selor, en gelden hierbij dezelfde regels voor het departement en de Vlaamse openbare instellingen of toekomstige agentschappen?
5. Op basis van welke elementen wordt een afweging gemaakt tussen de voormelde mogelijkheden van aanwerving?

Is er een afspraak of verplichting voor het departement en de VOI's/agentschappen om voor de rekrutering en selectie van contractuele personeelsleden een beroep te doen op Jobpunt Vlaanderen?

6. Door wie en onder welke voorwaarden en met welke kwaliteitscontrole inzake objectiviteit en integriteit gebeuren de selecties/rekruteringen?
7. In welke mate wordt de wetgeving inzake overheidsopdrachten toegepast als een beroep gedaan wordt op Jobpunt Vlaanderen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Leterme vraag nr.62, Moerman nr. 69, Vandenbroucke nr. 178, Vervotte nr. 173, Van Mechelen nr. 155, Anciaux nr. 86, Bourgeois nr. 99, Peeters nr. 463, Keulen nr. 148, Van Brempt nr. 160).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 463 van 11 mei 2006

van **ETIENNE SCHOUPPE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 464
van 11 mei 2006
van **KATLEEN MARTENS**

Ontbossing en compensatie - Herverdelingseffect

Ten behoeve van het behoud van een gelijkwaardig bosareaal in Vlaanderen moet elke vergunde ontbossing steeds gecompenseerd worden. Ook bij de aanvraag van regularisatievergunningen van reeds ontboste percelen dient de huidige wetgeving te worden toegepast, met andere woorden geldt de compensatieplicht.

Deze compensatieplicht is een toepassing van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990. Deze werd via het decreet natuurbehoud van 21 oktober 1997 opgenomen in het Bosdecreet en vervangen bij decreet van 17 juli 2000. Het ministerieel besluit van 16 februari 2001 regelde ten slotte de vaststelling van nadere regels inzake compensatie van ontbossing en ontheffing van het verbod op ontbossing.

Krachtens de compensatieregeling kunnen er in woongebied (in de ruime zin), in industriegebied (in de ruime zin) en vergunde verkavelingen ontbossingsvergunningen worden gegeven, maar slechts indien de ontbossing wordt gecompenseerd door ofwel in nature elders een gebied te bebossen ofwel een bosbehoudsbijdrage te storten in een fonds. Een combinatie van beide kan ook.

De bosbehoudsbijdrage die wordt aangerekend indien wordt gekozen voor een financiële compensatie bedraagt 1,98 euro per vierkante meter. Maar de grootte van de gelijkwaardige bebossing (of van de financiële compensatie) is gelijk aan de oppervlakte van de ontboste oppervlakte vermenigvuldigd met de compensatiefactor. Afhankelijk van deze compensatiefactor kan het bedrag voor de financiële compensatie dan oplopen tot maximaal 3,96 euro per vierkante meter. De compensatiefactor varieert in functie van de aard van het bos dat wordt ontbost. De compensatiefactor is het hoogst bij ontbossing van inheems loofbos omdat dit de hoogste recreatieve, ecologische en landschappelijke waarde heeft. Doorgaans is rechtstreekse 1-op-1-bebossing goedkoper dan het betalen van een bosbehoudsbijdrage.

Maar voor wie ontbost, is het een hele klus om elders een stuk grond te vinden dat bebost kan worden. De compensatieregeling in artikel 90bis van het Bosdecreet brengt onmiskenbaar een herverdelingseffect teweeg ten voordele van de bosarmste provincies.

De meeste compenserende bebossing wordt gerealiseerd in West-Vlaanderen, omdat daar het minste bos aanwezig is en daar blijkbaar het snelst te bebossen gronden zijn te vinden. De Limburgers betaalden in 2004 maar liefst 3,7 miljoen euro aan boscompensatie. In de Limburgse Kempen is nog veel bos aanwezig in vergelijking met elders in Vlaanderen. Dit is een erfenis uit het verleden (slechte bodem voor landbouw, sommige bossen werden aangeplant in de context van de koolmijnen, enz...). Toen de wetgever de gewestplannen opmaakte en woon- en industriegebieden inkleurde, waren sommige ingekleurde gebieden evenwel bebost of was er spontaan bos ontstaan. Uiteraard ontstond ook nog spontaan bos na de inkleuring.

Bepaalde Limburgse gemeentebesturen zitten opgezaald met historische compensatiedossiers en met regularisaties via bijkomende bouwvergunningen voor ontbossing mét compensatievoorstel of bosbehoudsbijdrage. Als een gemeente een bedrijventerrein wil aansnijden, maar niet onmiddellijk de compensatie kan realiseren in natura, moet ze om de gronden op de markt te brengen in de geldbeugel tasten. De minister heeft in december 2005 zelf aangegeven dat ontbossing slechts in circa één op drie dossiers gebeurt door een compenserende betbossing. Ze vragen de minister om de artikelen 90 en 90bis van het Bosdecreet te herbekijken en alle lopende boscompensatiedossiers te bevriezen.

1. Acht de minister het herverdelingseffect inzake boscompensaties dat ontstaat via de toepassing van de artikelen 90 en 90bis van het Bosdecreet aanvaardbaar en is het dus logisch dat de Limburgers meer compensatievergoeding betalen?
2. Klopt de argumentatie van het gemeentebestuur van Opglabbeek (maar ook Tessenderlo, Zutendaal,...) dat het herverdelingseffect m.b.t. de compensatiemaatregelen bij ontbossing als onrechtvaardig bestempelt?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 464 van 11 mei 2006

van **KATHLEEN MARTENS**

Het Bosdecreet heeft als doel behoud en bescherming van het huidige bosareaal over heel Vlaanderen. Het principe dat voor elke vergunde ontbossing een evenredige compensatie dient te gebeuren is decretaal vastgelegd in art.90bis van het Bosdecreet.

De toepassing van het Bosdecreet m.b.t. ontbossing en compensatie interfereert met de toepassing van de regelgeving inzake de ruimtelijke ordening. De afbakening van woonzones en industriezones in het kader van de ruimtelijke ordening betekent niet dat het Bosdecreet daar geen toepassing meer heeft. Beide decreten dienen evenwaardig naast elkaar toegepast te worden.

M.b.t. de inkleuring op de gewestplannen van woon- en industriegebieden in reeds beboste zones in Limburg, kan ik enkel meedelen dat dit niet behoort tot mijn bevoegdheden en dat ik hier dus geen uitspraken kan over doen.

De decreetgever heeft toch al onmiddellijk rekening gehouden met de mogelijke tegenstrijdigheid tussen het streven naar bosbehoud en de nood aan betaalbare bouwpercelen, door al in het decreet (art.90bis, §7) te voorzien dat er voor woningbouw in de woongebieden om sociale redenen uitzonderingen op de compensatieplicht kunnen toegestaan worden.

Deze vrijstelling om sociale redenen is dan verder in detail uitgewerkt in het BVR van 16 februari 2001. Voor woningbouw op percelen van maximum 12 are kan een vrijstelling bekomen worden voor de eerste 5 are, indien de aanvrager een natuurlijke persoon is en nog niet de volle eigendom heeft van een woning.

Het Agentschap Natuur en Bos onderzoekt momenteel mogelijke pistes voor een uitbreiding van deze vrijstelling van compensatieplicht in woonzones.

Dat de compensatieregeling discriminerend zou zijn voor inwoners van de provincie Limburg is onjuist. De compensatieregeling is een horizontale maatregel die geldt voor elke ontbossing in Vlaanderen. Wanneer de regelgeving zou verschillen naargelang de provincie zou er pas echt sprake zijn van een discriminerende maatregel.

Het doel van deze regelgeving is in de eerste plaats behoud en bescherming van het reeds bestaande bos. Het is logisch dat dit de meeste inspanningen vergt op de plaatsen waar er meest bos aanwezig is. Voor de geplande bosuitbreiding daarentegen worden vooral inspanningen gedaan in de bosarme regio's.

Ik wil toch opmerken dat het door u aangehaalde bedrag van 3,7 miljoen € boscompensatie niet het bedrag is voor het jaar 2004, maar voor de periode vanaf het van kracht worden van de compensatieregeling (1999) tot eind 2004. De grootste oppervlakte ontbossing en bijgevolg ook betaalde bosbehoudsbijdrage is bovendien niet in Limburg, maar wel in de provincie Antwerpen te vinden.

Ik besluit dat de compensatieregeling een noodzakelijke maatregel is voor het bosbehoud in Vlaanderen, die nu al in ruime mate gemilderd wordt voor ontbossing ten behoeve van woningbouw.

Agentschap Natuur en Bos werkt momenteel aan mogelijke pistes voor aanpassing van de compensatieregeling, waarbij o.a. gedacht wordt aan het verruimen van de sociale vrijstelling van de compensatieplicht bij ontbossing ten behoeve van woningbouw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 465
van 11 mei 2006
van **JOS DE MEYER**

Sigma plan - Hamme

Het geactualiseerde Sigma plan werd in juli vorig jaar goedgekeurd door de Vlaamse Regering en is een onderdeel van de Scheldeverdragen die eind december met Nederland werden ondertekend. Op deze wijze wordt voorzien in een optimale bescherming tegen overstromingen.

Hiertoe worden een aantal gebieden ingericht als gecontroleerd overstromingsgebied. In Hamme zijn er plannen met de Kleine Wal, de Grote Wal en het Zwijn.

1. Wat houdt dit concreet in voor deze gebieden?
2. Worden deze gronden onteigend?
3. Worden de bestaande bossen gerooid?
4. Wordt enkel de binnendijk verhoogd en worden de vermelde gebieden occasioneel overstromingsgebieden?
5. Blijft de bestaande dijk bestaan en toegankelijk zoals hij nu is?
6. Wat is de timing inzake ontwerp, informatie naar en consultatie van betrokkenen, uitvoering van deze projecten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 465 van 11 mei 2006

van **JOS DE MEYER**

---

1. Voor de gebieden Kleine Wal, Grote Wal en het Zwijn houdt dit in dat ze zullen ingericht worden als gecontroleerde overstromingsgebieden (GOG's) met natuur.
2. Over het al dan niet onteigenen van gronden in deze gebieden kan pas een éénduidige beslissing worden genomen tijdens de fase van de opmaak van de inrichtingsplannen en na de uitvoering van de landbouweffectrapportage (LER).
3. Wat het rooien van de bestaande bossen betreft, kan evenmin een éénduidig antwoord gegeven worden. Ook hier kan pas een beslissing worden genomen tijdens de opmaak van de inrichtingsplannen en na de uitvoering van de landbouweffectrapportage (LER).
4. Enkel de binnendijk wordt verhoogd. Op korte termijn is het de optie om de gebieden Kleine Wal, Grote Wal en het Zwijn als GOG te laten functioneren. Dit houdt in dat ze zullen overstromen. Het is slechts op langere termijn dat de keuze zal gemaakt worden tussen een gecontroleerd overstromingsgebied (GOG) of een gecontroleerd overstromingsgebied met gecontroleerd gereduceerde getijdenwerking (GGG).
5. De bestaande dijk blijft bestaan en zal de functie krijgen van een overloofdijk. Dit betekent dat de dijk zal verlaagd worden. De dijk zal na de inrichtingswerken wellicht toegankelijk blijven.
6. Het ontwerp, informatie en consultatie hieromtrent zijn voorzien eind 2006. In 2010 zou het inrichtingsproject moeten gerealiseerd zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 466
van 11 mei 2006
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Watertoets - Uitvoeringsbesluiten

Het decreet Integraal Waterbeleid van 18 juli 2003 creëert het juridische kader waarbinnen het waterbeleid in Vlaanderen gevoerd moet worden met het oog op een duurzaam beheer van het multifunctioneel watersysteem. Het decreet heeft daartoe een aantal instrumenten in het leven geroepen, waaronder de watertoets. Sinds 24 november 2003 moet elke vergunning, maar ook elk plan of programma hieraan onderworpen worden.

De overheden die beslissen over plannen, programma's en vergunningen moeten nagaan of wat gevraagd wordt geen schadelijke gevolgen heeft voor het watersysteem. Indien dit wel het geval is, heeft dit de nodige gevolgen: herstelmaatregelen of voorwaarden worden opgelegd. Indien dat niet mogelijk is wordt het plan, het programma of de vergunning geweigerd.

Op 20 januari 2006 heeft de Vlaamse Regering principieel een voorontwerp van uitvoeringsbesluit over de watertoets goedgekeurd.

De eerste toepassingen van de negatieve watertoets die geleid hebben tot een totaal bouwverbod, zijn reeds bekend. Hoewel de percelen het karakter van een bouwgrond hebben, blijkt bij de afgifte van de stedenbouwkundige vergunning of verkavelingsvergunning dat de percelen niet bebouwd mogen worden. Het voornoemde decreet voorziet echter niet in een vergoedingsregeling.

Het Arbitragehof heeft zich in het arrest nr. 32/2005 van 9 februari 2005 uitgesproken over de vraag of dit gebrek aan vergoedingsregeling geen schending uitmaakt van het grondwettelijk eigendomsrecht en het gelijkheidsbeginsel. De weigering om te mogen bouwen als gevolg van de watertoets en zonder het uitkeren van een vergoeding, schendt het eigendomsrecht niet luidens het arrest. De watertoets zal volgens het Arbitragehof slechts in een beperkt aantal gevallen leiden tot een volledig bouw- of exploitatieverbod.

De SERV en de MINA-raad hebben in hun advies de nadruk gelegd op het feit dat een aantal milderende maatregelen kunnen worden opgenomen in het uitvoeringsbesluit. Volgens beide instanties zou de watertoets veeleer bij het indienen van de plannen en programma's uitgevoerd moeten worden en niet bij het toekennen van de vergunningen. Op die manier zouden de eigenaars vroeger en beter geïnformeerd zijn en kunnen de gedupeerden aanspraak maken op de planschadevergoedingsregeling.

1. Wordt in het verder uitwerken van de uitvoeringsbesluiten rekening gehouden met het advies van de MINA-raad en de SERV en wordt de watertoets met andere woorden uitgevoerd op het niveau van de plannen en de programma's? Kan de minister dit toelichten?
2. Worden in het uitvoeringsbesluit andere milderende maatregelen opgenomen teneinde een absoluut bouw- of exploitatieverbod te vermijden?

Zo ja, kan de minister toelichten welke maatregelen zijn opgenomen?

Zo neen, kan de minister toelichten waarom dergelijke maatregelen niet zijn opgenomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 156) en Peeters (nr. 466).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOORDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 466 van 11 mei 2006

van ANNE MARIE HOEBEKE

Het naar aanleiding van het gezamenlijk advies van Mina-Raad en SERV over het goedgekeurde ‘voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering tot vaststelling van nadere regels betreffende de toepassing van de watertoets, tot aanwijzing van de adviesinstantie en tot vaststelling van nadere regels betreffende de adviesprocedure bij de watertoets als bedoeld in artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid’ aangepaste voorontwerp van besluit werd op 2 juni ll. voor de 2de maal principieel goedgekeurd door de Vlaamse Regering met het oog op advies van de Raad van State.

1. Op de vraag of de **watertoets op het niveau van plannen en programma’s** uitgevoerd zal worden – een vraag ook van de MiNa-Raad en de SERV – , kan bevestigend geantwoord worden.

Conform het decreet integraal waterbeleid is een watertoets immers verplicht voor iedere beslissing over vergunningen, plannen en programma’s. De Vlaamse overheid gaat er vanuit dat deze watertoets dus verplicht is sinds het van kracht zijn van het decreet.

Voor de watertoets bij vergunningen heeft de Vlaamse regering conform het decreet de mogelijkheid om een bevoegde instantie aan te duiden waaraan de vergunningverlener advies kan vragen. Dit gebeurt in het nu principieel goedgekeurde voorontwerp van besluit.

Voor de watertoets bij plannen en programma’s is deze mogelijkheid evenwel niet voorzien in het decreet. Dat is dan ook de reden waarom in het besluit slechts zeer beperkt wordt ingaan op de watertoets voor plannen en programma’s. De Vlaamse Regering heeft echter beslist op 2 juni ll. dat er richtlijnen opgesteld zullen worden voor plannen en programma’s. Aan de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid is door minister Peeters de opdracht gegeven om deze richtlijnen voor te bereiden.

Het blijft echter belangrijk om te noteren dat de watertoets, zoals hierboven gesteld, vandaag reeds toegepast *moet* worden bij plannen en programma’s, ook al zijn er voorlopig geen specifieke richtlijnen voor plannen en programma’s.

De manier waarop vandaag in dossiers van ruimtelijke ordening wordt omgegaan met de watertoets, wordt hierna beschreven.

Watertoets bij stedenbouwkundige vergunningen:

De vergunningverlener is verantwoordelijk voor de uitvoering van de watertoets. Hij kan dat ofwel doen op basis van een eigen analyse van de te verwachten effecten op het watersysteem, ofwel door advies te vragen aan bevoegde instanties. Gezien de kennis over het watersysteem niet steeds aanwezig is bij de vergunningverleners (in hoofdzaak gemeenten), is het belangrijk dat zij spoedig weten aan wie zij advies kunnen vragen. Gezien deze beperkte knowhow heeft mijn administratie in afwachting van de goedkeuring van het besluit reeds bij het van kracht worden van het Decreet Integraal Waterbeleid de nodige richtlijnen voor de toepassing van de watertoets bij stedenbouwkundige vergunningen ter beschikking gesteld via de website www.ruimtelijkeordering.be.

Het voorontwerp van besluit en de bijhorende bijlagen voorziet in twee belangrijke elementen:

- (1°) een pakket inhoudelijke richtlijnen (met kaartmateriaal) aan de hand waarvan de vergunningverlening een eerste screening kan doen of besluiten dat het nuttig is advies te vragen;
- (2°) de adviesverlenende instanties.

Deze beide elementen in het besluit zorgen ervoor dat er qua vergunningverlening geen onnodige adviezen worden gevraagd en dat de motivering in iets complexere situaties met voldoende kennis van zaken kan worden opgebouwd.

De watertoets bij ruimtelijke uitvoeringsplannen op gewestelijk, provinciaal en gemeentelijk niveau en bijzondere plannen van aanleg (kortweg: ruimtelijke uitvoeringsplannen)

In het kader van ruimtelijke uitvoeringsplannen kan gesteld worden dat de situatie t.o.v. het watersysteem quasi steeds complex zijn. Het is dan ook evident dat er steeds advies gevraagd wordt inzake de watertoets binnen de procedure voor de ruimtelijke uitvoeringsplannen. Het gepaste moment voor een (formeel) advies hierover is de plenaire vergadering, waarop alle adviesverlenende instanties worden uitgenodigd. De samenstelling van deze plenaire vergadering (cf. BVR van 11 mei 2001 tot aanwijzing van de instellingen en administraties die adviseren over voorontwerpen van ruimtelijke uitvoeringsplannen; BVR van 2 februari 1994 tot uitvoering van het artikel 20 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994) en de formulering zijn echter momenteel nog niet aangepast, waardoor niet zozeer de vraag om een watertoets te doen aan de orde is dan wel het beheer van de waterloop. Minister Van Mechelen zal het initiatief nemen om de besluiten inzake de adviesverlenende instanties voor voorontwerpen van ruimtelijke uitvoeringsplannen en voorontwerpen van bijzondere plannen van aanleg te laten aanpassen.

Bij de voorbereiding van (complexe) gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen wordt er bovendien voor gezorgd dat de waterbeheerders betrokken worden bij het planningsproces. Op deze manier kunnen zij reeds vroeger in het proces aangeven wat de noden zijn voor onderzoek in het kader van de watertoets. In veel gevallen zal dit onderzoek overigens kunnen uitgevoerd worden in het kader van de plan-MER of project-MER indien die moet opgesteld te worden.

De watertoets bij ruimtelijke structuurplannen:

Bij de opmaak van ruimtelijke structuurplannen stelt zich een andere probleem. Vermits ruimtelijke structuurplannen veeleer een strategische visie op de ruimtelijke ontwikkeling vastleggen die enkel een bindende kracht hebben voor de betrokken overheid en de lagere overheden, resulteren deze plannen niet, zonder de opmaak van ruimtelijke uitvoeringsplannen, in verordenende voorschriften die gevolgen kunnen hebben op de waterhuishouding. Uit de parlementaire discussie inzake het Decreet Integraal Waterbeleid blijkt alvast dat het niet de bedoeling van de decreetgever was om de watertoets (formeel) uit te voeren op een ruimtelijk structuurplan.

Dit doet evenwel geen afbreuk aan het feit dat in een ruimtelijk structuurplan aandacht moet worden besteed aan de waterhuishouding. Het fysisch systeem (waarvan het waterlopendsysteem en het grondwatersysteem deel uitmaken) is een essentiële structurerend concept dat in elk ruimtelijk structuurplan moet meegenomen worden. Bij een gemeentelijk ruimtelijk structuurplan is het uiteraard evident dat wateraspecten meegenomen worden in de afweging. Het is bijvoorbeeld niet aan te raden een woonuitbreidingsgebied aan te snijden of een nieuw lokaal bedrijventerrein te voorzien in een overstromingsgebied.

2. Een tweede vraag betreft de vraag of er **in het uitvoeringsbesluit andere maatregelen** zijn opgenomen **om een absoluut bouw- of exploitatieverbod te vermijden**.

In het huidige voorontwerp van uitvoeringsbesluit watertoets zijn geen andere maatregelen voorzien om een absoluut bouw- of exploitatieverbod helemaal te vermijden.

Belangrijk aan te geven is dat de watertoets echter slechts in een zeer beperkt aantal gevallen zal leiden tot een weigering van de vergunning. In de meeste gevallen zullen geen maatregelen

noodzakelijk zijn of kan mits het opleggen van mitigerende voorwaarden zoals het voorzien van extra bergingscapaciteit of infiltratievoorzieningen het negatief effect op het watersysteem voorkomen worden. In uitzonderlijke gevallen zullen compenserende maatregelen een noodzakelijke voorwaarde vormen voor het verlenen van vergunning (bv. het voorzien van bijkomende bergingscapaciteit stroomopwaarts van de vergunningslocatie). Enkel als ook dit laatste niet mogelijk blijkt, dient de vergunning te worden geweigerd.

Het is belangrijk op te merken dat het quasi onmogelijk is om in een uitvoeringsbesluit bepaalde milderende maatregelen op te leggen. De toepassing van de concrete watertoets (en het daarmee verbonden wateradvies) moet juist de concrete gegevens opleveren over het specifieke vergunningsdossier. Op basis van het wateradvies (of in voorkomend geval de wateradviezen) kan de vergunningverlener dan de concrete mitigerende maatregelen opnemen in de vergunning of desnoods de vergunning weigeren.

Momenteel wordt in opdracht van minister Peeters door de CIW een voorontwerp van uitvoeringsbesluit uitgewerkt om de financiële instrumenten uit het decreet IWB (onteigening, recht van voorkoop, aankoop- en vergoedingsplicht) te verduidelijken. Het is de bedoeling dit voorontwerp in het najaar 2006 ter goedkeuring voor te leggen aan de Vlaamse Regering.

De watertoets is uiteraard niet het enige instrument van het integraal waterbeleid. Ook in de bekken- en deelbekkenbeheerplannen, waarvan de opmaak voorzien is in het decreet integraal waterbeleid en momenteel lopende is, wordt ingaan op de problematiek van initiatieven die vergunbaar zijn op basis van de verordenende ruimtelijke plannen, maar vanuit het watersysteem niet aangewezen zijn. In de bekken- en deelbekkenbeheerplannen wordt het watersysteem grondig onderzocht en wordt ook een toekomstvisie gegeven. Het moet mogelijk zijn op basis van deze analyse en de visie de geldende verordenende plannen te evalueren en aan te geven welke plannen dienen gewijzigd te worden. Dit kan bijvoorbeeld noodzakelijk zijn om de nodige werken uit te voeren om wateroverlast te voorkomen, of om bouwzones te herbestemmen indien er onvoldoende mitigerende voorwaarden kunnen worden opgelegd om de kans op overstroming te beperken. Op deze wijze wordt rechtszekerheid gecreëerd en duidelijkheid geschapen, ook voor de uitzonderlijke situaties waar bebouwbaarheid van woongebieden in vraag wordt gesteld. Zodra de vermelde beheerplannen zijn opgemaakt, kan minister Van Mechelen de nodige planaanpassingen doorvoeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 467
van 11 mei 2006
van **ANNICK DE RIDDER**

Fietstunnel Antwerpen - Ministeriële uitspraken

Tijdens zijn bezoek aan Antwerpen bij het startschot van de campagne “Met belgerinkel naar de winkel” kondigde de minister een plan aan inzake een nieuwe fietsverbinding in Antwerpen tussen rechter- en linkeroever. De minister plant de nieuwe tunnel naast de nog te bouwen Oosterweelverbinding.

De aankondiging van de minister werd bij het Antwerpse stadsbestuur met enige verrassing aanhoord. Het Ruimtelijk Structuurplan Antwerpen spreekt immers van een wandel- en fietsbrug tussen het centrum en Linkeroever. Momenteel bevinden er zich in Antwerpen reeds twee tunnels voor fietsers: de Kennedytunnel en de Voetgangerstunnel. De uitspraken doen daarom des te meer enkele vragen rijzen.

1. Bevestigt de minister zijn uitspraken dat hij naast de koker voor wegverkeer hoe dan ook een fietstunnel wil realiseren binnen de Oosterweelverbinding?
2. Hoe plaatst de minister zijn aankondiging over de fietstunnel binnen de plannen voor de Oosterweelverbinding?

Is hier binnen de Vlaamse Regering eensgezindheid over?

3. Hoe zal de minister zijn plan financieren? Gebeurt dit binnen de budgetten voor de Oosterweelverbinding?
4. Heeft de minister met het bestuur van de betrokken stad hieromtrent overleg gepleegd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 467 van 11 mei 2006

van **ANNICK DE RIDDER**

---

1. Binnen de tunneldoorsnede en naast de koker voor wegverkeer van de Oosterweel-verbinding is een fietstunnel voorzien.
2. De fietstunnel als integraal deel van de Oosterweelverbinding verbindt beide Scheldeoevers tussen Sint-Annabos en Blokkersdijk op Linkeroever en de Noordkasteel-site op Rechteroever. Deze fietsverbinding maakt deel uit van verschillende ruimtelijke en mobiliteitsplannen, en sluit aan op de grotendeels bestaande fietsroutenetwerken op Linker- en Rechteroever. Deze fietsverbinding vormt een belangrijke schakel in het provinciale, het grootstedelijke en het lokale fietsroutenetwerk, zowel voor recreatieve als voor functionele relaties.
3. De financiering van deze fietsverbinding is mee voorzien in de Oosterweelverbinding.
4. Reeds in het plan-MER voor het Masterplan Antwerpen, in de kennisgeving van het project MER voor de Oosterweelverbinding, en in de overlegmomenten met de stad Antwerpen is de ligging van deze fietsverbinding aan bod gekomen. Ook de aanbestedingsdocumenten die aan de stad bezorgd werden vermelden deze fietsverbinding.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 469
van 11 mei 2006
van **ANDRE VAN NIEUWKERKE**

Wegenwerken - Informatie - Kruispunt Vossensteert Brugge

Het debat en het beleid rond hinder bij openbare werken, meer bepaald bij wegenwerken, mag zich uiteraard niet beperken tot compensaties voor zelfstandigen. Vanuit de lokale en gewestelijke overheid moet, daarnaast, ook een weloverwogen inspraakprocedure en een informatie- en communicatiestrategie terzake gehanteerd worden. Op het veld gebeurt dat meestal ook.

Niettemin, is er de vervelende vaststelling dat dit niet altijd en overal consequent toegepast wordt. Het Vlaams Gewest moet hier dus nauwgezet op toezien; een voorbeeldfunctie vervullen.

Om mijn vraagstelling te staven, geef ik, tja, een negatief actueel voorbeeld.

Op dit ogenblik wordt in Brugge, langs de gewestweg Maalsesteenweg, het kruispunt Vossensteert heraangelegd. Op zich een positief verhaal: bedoeld punt is reeds jarenlang onderwerp van een vraag naar betere inrichting inzake meer verkeersveiligheid, zowel vanuit de omwonenden als vanuit de stad Brugge. Desondanks verlopen de werken aan de Vossensteert in een veeleer negatief klimaat: zowel volgens de omwonenden, de zelfstandigen, de Stad.

Twee oorzaken liggen hier aan de basis van.

- Het gebrek aan informatie en inspraak.

Een gebrek aan informatie en inspraak over de aard van de werken. Niemand weet hoe het kruispunt precies heraangelegd zal worden. Iedereen werd trouwens ook in snelheid gepakt: plots namen de werken een aanvang! Dat er plannen waren, wist men wel. Op een bepaald moment deed zelfs het gerucht de ronde dat de heraanleg budgettair niet haalbaar was, enzovoort.

Dat alles nu plots in een stroomversnelling is beland, wekt dan ook verbazing. Het gebrek aan informatie en inspraak terzake wekt echter nog méér verbazing. Het staat immers haaks op de cultuur die de Stad Brugge reeds een tijdlang bezigt: heraanleg van straten gaat steeds immers gepaard met informatie en inspraak.

- Het gebrek aan communicatie.

Ondertussen loopt ook de communicatie met de talrijke kleine en grote handelszaken volledig fout. Zo kan er, op het ogenblik, enkel vanaf Brugge in de richting Sijsele gereden worden. Iedereen denkt dat, eenmaal de werken halfweg zijn, enkel de richting Brugge open zal zijn. Nu blijkt echter dat dit niet het geval zal zijn. Of toch wel? Kortom, iedereen tast in het duister. Verder kampen de handelszaken met een gebrek aan medewerking in verband met de noodzakelijke signalisatie naar hun bedrijven...

Terzake heb ik dan ook twee vragen.

1. Is het niet noodzakelijk om, bij gewestelijke wegenwerken, een duidelijke richtlijn te formuleren en rond te zenden inzake inspraakprocedure en informatie- en communicatiestrategie?
2. Wat de heraanleg van de Vossensteert betreft, zal er hier dringend bijgestuurd worden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 469 van 11 mei 2006

van **ANDRE VAN NIEUWERKE**

---

1. Voor de herinrichting van het kruispunt is de procedure van het mobiliteitsconvenant gevolgd. De stad heeft een module 16 ondertekend en het project is 2 à 3 keer besproken in de PVC. Er is een startnota en een projectnota opgemaakt en voorgelegd in de audit. Voor projecten op grondgebied van de stad Brugge neemt de stad normaliter zelf het initiatief voor een informatievergadering via de stedelijke informatiedienst. Dit is hier niet gebeurd.

Bij de start der werken is er enige verwarring geweest. Dit was een gevolg van foute afspraken tussen de hoofdaannemer, de dienst Verkeersbelemmeringen van de stad Brugge en de vergunninghoudende maatschappijen die voorafgaandelijk aan de werken hun leidingen dienden aan te passen.
Bij de start van de werken is er wel een brief verstuurd naar de aangelanden en winkeliers in de Maalsesteenweg. In deze brief is een korte uitleg der werken gegeven en is de omleiding aangegeven.
Er is bijkomende signalisatie geplaatst om het verkeer naar de winkels te begeleiden.
2. Er is permanent toezicht op de werf en een werfopzichter is dagelijks bereikbaar voor uitleg. Er zijn bij mijn administratie geen speciale klachten gemeld, waardoor een bijsturing zich actueel niet opdringt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 470
van 16 mei 2006
van **JAN PENRIS**

Bredabaan Merksem - Verkeersveiligheid fietsers en voetgangers

Het fietspad op de Bredabaan in Merksem, richting Schoten en Kapellen, eindigt abrupt ter hoogte van de Sint-Bartholomeuskerk, vlak na een oversteekplaats en juist voor een drukke halte van het openbaar vervoer, zonder verdere waarschuwing of aanduiding.

Ter hoogte van de Oude Barrelei en het Victor Roossensplein is er dan weer geen wachtplaats voor voetgangers in het midden van de Bredabaan.

Is de administratie van de minister op de hoogte van deze gevaarlijke situaties voor de zwakke weggebruikers?

Welke maatregelen worden getroffen om de veiligheid van fietsers en voetgangers daar te verbeteren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 470 van 16 mei 2006

van **JAN PENRIS**

Mijn administratie volgt de veiligheid van de zachte weggebruikers en anderen over het ganse Vlaamse wegennet, op de voet op. Betreffende de in concreto aangehaalde problemen, kan worden aangehaald dat er na de laatste herinrichting van de doortocht door Merksem geen aanwijsbare verhoging is geweest van het aantal ongevallen, noch met wagens, noch met de zwakke weggebruikers. Uiteraard wil dit niet zeggen dat mogelijke conflictpunten niet dienen te worden aangepakt, vooraleer er een ongeval gebeurt.

Op dit ogenblik zijn geen concrete maatregelen voorzien. Teneinde geen overhaaste beslissingen te nemen, zal ik aan mijn administratie de opdracht geven deze potentiële gevaarlijke punten verder te onderzoeken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 471
van 16 mei 2006
van **CARL DECALUWE**

N391 Zwevegem - Veiligheid fietsers

De gewestweg N391, die straks helemaal rond Zwevegem wordt doorgetrokken richting Avelgem, is nu al drukbereden. Het Guldenspoorpad is een provinciaal fiets- en wandelpad dat de N391 nabij de grote rotonde kruist.

Deze gewestweg oversteken zonder signalisatie is echter geen sinecure.

1. Is de administratie van de minister op de hoogte van deze onveilige situatie voor de overstekende fietsers?
2. Welke maatregel, zoals bijvoorbeeld duidelijke signalisatie of bi-flash, wordt hier vooropgesteld?
3. In welke mate kan dit snel worden gerealiseerd ten bate van de fietsers?
4. Wat is de kostprijs voor deze veiligheidsverhogende maatregel?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 471 van 16 mei 2006

van **CARL DECALUWE**

Bij het opmaken van het ontwerp van het fietspad werd mijn administratie niet betrokken. Slechts op het ogenblik van de realisatie werd door de betrokken diensten van de provincie West-Vlaanderen met mijn diensten contact genomen.

- 1+2. Het plaatsen van een bi-flash is volgens de richtlijnen enkel voorzien ter hoogte van een voetgangersoversteek aan een school.
Als maatregel op korte termijn stelt mijn administratie voor verkeersborden F50 en A25 op 150 m afstand langs de N391 te plaatsen en op de N391 een fietsoversteek te markeren.
3. De verkeersborden kunnen binnen de maand geplaatst worden en de fietsoversteek kan binnenkort gemarkeerd worden.
4. De kostprijs voor het plaatsen van de borden en het markeren van de fietsoversteek wordt geraamd op 630 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 472
van 18 mei 2006
van **CHRISTIAN VEROUGSTRAETE**

Tsunami-alarm - Stand van zaken

Op 25 januari 2005 stelde ik een vraag om uitleg aan de minister omtrent de nood aan de installatie van een waarschuwingssysteem voor vernietigende zeegolven naar aanleiding van de tsunamiramp op 26 december 2004 in Zuid-Oost-Azië (Handelingen C 85 van 25 januari 2005, blz. 4-6).

Hierbij verklaarde de minister dat begin januari 2005 opdracht gegeven werd aan de afdeling Waterbouwkundig Laboratorium en Hydrologisch Onderzoek van de administratie Waterwegen en Zeewezen om snel een eerste evaluatie uit te voeren van de risico's voor de Vlaamse kust van tsunami's.

1. Wat is het resultaat van deze evaluatie?
2. Is op basis van deze evaluatie en deze van andere Europese landen verder overleg gebeurd over de eventuele noodzaak om een meer diepgaand gemeenschappelijk onderzoek uit te voeren?
3. Zijn de waarschuwingssystemen tegen stormvloed in de landen rond de Noordzee op elkaar afgestemd?
4. Werd deze problematiek op Europees niveau reeds begroot en heeft dit reeds tot een resultaat geleid?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 472 van 18 mei 2006

van **CHRISTIAN VEROUGSTRAETE**

1. Het Waterbouwkundig Laboratorium heeft in januari 2005 een korte verkennende studie uitgevoerd over de risico-inschatting voor een tsunami aan de Belgische kust. Hierin werd geconcludeerd dat het risico voor een tsunami aan de Belgische kust zéér klein is en dat bovendien de mogelijke tsunami-golven aan de kustlijn relatief beperkt zijn in hoogte. De volledige eindconclusies zijn bijgevoegd in bijlage.
2. Overleg tussen de landen rond de Noordzee vindt plaats binnen de North Sea Coastal Management Group (NSCMG). In april 2005 heeft de NSCMG overleg gepleegd over de resultaten van alle nationale evaluaties. Algemeen wordt geconcludeerd dat de gevolgen / overstromingen bij mogelijke tsunami's (met zéér lage kans van voorkomen) al bij al relatief beperkt zijn (in vergelijking met de risico's die veroorzaakt worden door extreme stormvloed op de Noordzee, zoals de storm van 1953); echter kan wel een gevaarlijke situatie op het strand optreden in geval van strandtoerisme. De NSCMG is niet van plan om nu een diepgaand gemeenschappelijk onderzoek op te zetten.
3. De stormvloedwaarschuwingssystemen in Vlaanderen en in Nederland geven aan elkaar de waarschuwingen door. In geval één van deze diensten een gevaarlijke verhoging van de waterstand aan de kust of op de Schelde door stormweer verwacht, wordt de andere stormvloed waarschuwingdienst verwittigd. Er is geen waarschuwingssysteem voor tsunami's. Tsunami's worden immers niet, zoals stormvloed, veroorzaakt door voorspelbare meteorologische omstandigheden, maar door een nagenoeg onvoorspelbare aardbeving in zee. Om na een aardbeving een tsunami te kunnen voorspellen, dient een gepast waarschuwingssysteem te worden opgezet. Dit waarschuwingssysteem zou (deels) kunnen geïntegreerd worden in de bestaande stormvloedwaarschuwingssystemen.
4. Een nieuw waarschuwingssysteem voor tsunami's werd tot op heden niet begroot op Europees niveau. Het Belgische stormvloedwaarschuwingssysteem is reeds afgestemd op het Nederlandse (zie vraag 3). Verdere afstemming met andere landen is niet aan de orde.

Met betrekking tot overstromingsrisico's aan de kust kan vermeld worden dat België deelneemt aan verscheidene Europese onderzoeksprojecten (b.v. "SafeCoast" [<http://www.safecoast.org>], "Chain of Safety" [<http://www.interregnorthsea.org/news.asp?nid=117&intent=detail>]) die o.a. volgende onderwerpen in detail bestuderen : kustverdediging, overstromingsrisico's, preventie, respons op overstromingen.

BIJLAGE

1. Conclusies en aanbevelingen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/472/antw.472.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 473
van 18 mei 2006
van **MARGRIET HERMANS**

Aanpassing Ring Turnhout - Stand van zaken

Op een eerder gestelde schriftelijke vraag (nr. 132, Websitebulletin, publicatiedatum 23-01-2006) antwoordde de minister dat het evident is dat de Ring van Turnhout aangepast diende te worden om te kunnen fungeren als een primaire weg type 2, zoals voorzien in het Ruimtelijke Structuurplan Vlaanderen (RVS). Er was een streefbeeldstudie aan de gang die tegen eind januari 2006 voltooid zou zijn aldus nog de minister.

Voor de omvorming van de Ring van Turnhout naar een primaire weg type 2 waren toen nog geen middelen voorzien. Er was evenwel 5.000.000 euro voorzien voor de aanpassing van de vijf resterende gevaarlijke punten op de Ring. Dit bedrag van 5.000.000 euro was een raming van TV3V en het project was klaar voor aanbesteding. De minister stelde bovendien dat veel ongevallen precies te wijten waren aan het niet aangepast zijn van de ring aan zijn status in het RSV en dat mogelijk was dat de werken aan de kruispunten al een aanzet zouden kunnen vormen voor de heraanleg, maar dit zou de streefbeeldstudie moeten uitwijzen.

1. Is de streefbeeldstudie reeds afgerond?
2. In welke aanpassingen en omvormingen voorziet de streefbeeldstudie voor de Ring van Turnhout en heeft de minister op basis hiervan reeds maatregelen genomen ter aanpassing van de ring?
3. Is er reeds in een budget voorzien voor de omvorming van de ring rond Turnhout naar een primaire weg type 2?

Zo ja, hoe groot is dit budget en tegen wanneer zijn deze middelen beschikbaar?

Zo neen, tegen wanneer kan in een budget worden voorzien?

4. Aan hoeveel van de gevaarlijke kruispunten zijn de werken reeds aangevat en/of afgerond?

Wanneer worden de werken aangevat aan de andere kruispunten van de Ring van Turnhout waarvan de minister in zijn antwoord melding maakte en zijn deze werken reeds aanbesteed? Hoe lang zullen deze werken duren?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 473 van 18 mei 2006

van **MARGRIET HERMANS**

1. De streefbeeldstudie voor de Ring van Turnhout is uitgevoerd.
2. Ze voorziet in de aanleg van ventwegen op de vakken :
  - Antwerpsesteenweg-Tielensteenweg ;
  - Steenweg op Zevendonk-Steenweg op Oosthoven en in de aanleg van een tunnel op het vak tussenin.

Dit zijn uiteraard maatregelen op lange termijn, bedoeld om de Ring een primair II karakter te geven. De maatregelen op korte termijn (die deze op lange termijn niet mogen hypothekeren) zijn op dit ogenblik reeds gesimuleerd. Deze gesimuleerde maatregelen zijn:

- Kruispunt ring – Steenweg op Mol: conflictvrije regeling verkeerslichten.
  - Vak Carrefour – CashFresh van de ring: ventwegen.
  - Kruispunt ring – Kwakkelstraat: middenberm afsluiten, enkel rechtsin-rechtsuit van op de ventwegen, fietstunnel onder de ring door.
  - Kruispunt ring – Steenweg op Zevendonk: doorgang verkeer ring kruist N19 ongelijkvloers, alle andere bewegingen blijven bovengronds.
  - Kruispunt ring – Rubensstraat: conflictvrije regeling verkeerslichten.
  - Kruispunt ring – Steenweg op Tielen: conflictvrije regeling verkeerslichten.
3. Na goedkeuring van de simulaties, voorzien op de Provinciale Auditcommissie (PAC) van 6 juli 2006, zullen schetsontwerpen worden getekend. Pas dan kunnen de raming en de planning van de fasen van uitvoering worden opgemaakt, waarna de budgetten voorzien dienen te worden in functie van de beschikbare middelen.
  4. Er zijn 6 gevaarlijke punten op de Ring van Turnhout:
    - de maatregelen waarvan sprake in deelvraag 3, zullen 5 daarvan verbeteren, nl. de kruispunten Steenweg op Mol, de Kwakkelstraat, de Steenweg op Zevendonk, de Rubensstraat en de Tielensteenweg ;
    - het gevaarlijk kruispunt Steenweg op Oosthoven is momenteel in uitvoering en de voltooiing is gepland voor midden juli 2006.

Het gevaarlijk kruispunt Gierlesteenweg is al aangepast in 2004.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 474
van 18 mei 2006
van **CHRISTIAN VEROUGSTRÆTE**

Loodsboten Pilot 9 en Pilot 10 - Stand van zaken

Op 26 mei 2003 diende ik een interpellatieverzoek in gericht tot toenmalig minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, Gilbert Bossuyt, omtrent het verkommeren op de kade in Oostende van de nieuwe loodsboten Pilot 9 Zeeparel en Pilot 10 Zeerob, omdat deze niet voldeden aan de eisen van zeewaardigheid.

Deze interpellatie werd gehouden op 10 juni 2003 (Handelingen C 239 van 12 juni 2003, blz. 1-3). Hierbij verklaarde minister Bossuyt dat ingevolge de problemen met de loodsboten een juridische procedure werd opgestart tegen de scheepsbouwer.

De betrokken boten staan nog steeds op droog.

1. Wat is de stand van de juridische procedure? Is er al een uitspraak?

Zo ja, wat is het resultaat?

2. Wat is de bestemming van de loodsboten Pilot 9 en Pilot 10, die nog steeds op droog staan?

3. Voldoen de oudere bestaande loodsboten nog aan de moderne vereisten voor beloodsing?

4. Wordt op termijn voorzien in de bouw van nieuwe, moderne loodsboten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 474 van 18 mei 2006

van **CHRISTIAN VEROUGSTRAETE**

---

1. De juridische procedure is nog aan de gang. Een gerechtelijke deskundige werd aangesteld en een gerechtelijke expertise is lopende.
2. Op dit ogenblik is er geen concrete bestemming voor de loodsboten Pilot 9 en Pilot 10. De behoefte aan de twee loodsboten is ondertussen op een andere manier opgevangen. De DAB Vloot onderzoekt wat de beste bestemming kan zijn voor de twee loodsboten.
3. De oudere loodsboten doen nog dienst en worden zo goed mogelijk onderhouden en waar mogelijk gemoderniseerd om beloodsingen te kunnen blijven uitvoeren. Gelet echter op de evoluties in onze buurlanden zal de nood aan vernieuwing van de beloodsingvloot zich ook bij ons aandienen.
4. Ja, daar is immers grote noodzaak aan. Momenteel loopt een aanbestedingsprocedure via Nautinvest Vlaanderen N.V. om door middel van een PPS-constructie (DBFM-contract) te voorzien in nieuwe beloodsingsvaartuigen voor de komende 25 jaar. Deze vaartuigen zouden worden bemand door de DAB Vloot. Het resultaat van deze procedure is echter nog niet bekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 475
van 19 mei 2006
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Ecoscan - KMO's

In het kader van het beleid om het toenemende energieverbruik te beperken, is het de bedoeling om tegen 2009 duizend KMO-bedrijven te scannen. Hiervoor werd beslist dat KMO's een eco-efficiëntiescanprogramma kunnen krijgen, met de bedoeling energievriendelijk te werken, minder afval te produceren, minder afvalwater te lozen. De kosten van de scan zouden worden gesubsidieerd door de Vlaamse overheid.

1. Kan de minister meedelen op welke manier de eco-efficiëntiescanprogramma's ter beschikking zullen worden gesteld?
2. Welke KMO's wil men bereiken?
3. Wat is de kostprijs van eco-efficiëntiescanprogramma's?
Welke subsidies zullen worden toegekend?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 475 van 19 mei 2006

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

---

1. De OVAM ontwikkelde een eco-efficiëntiescan die momenteel in een pilootperiode bij 30 bedrijven wordt uitgetest. Het eigenlijke programma start in het najaar 2006 en zal over een periode van drie jaar 1000 KMO's bereiken. Elk jaar kunnen er 330 bedrijven deelnemen.

Elke adviseur rekruteert zelf het vereist aantal KMO's maar wordt hierin wel ondersteund door een communicatiecampagne vanuit de OVAM. Die informeert KMO's over de mogelijkheid om zich 'gratis te laten scannen'. Geïnteresseerde bedrijven zullen op de website van de OVAM een lijst van geselecteerde adviseurs terugvinden. Zij kunnen dan in zee gaan met de adviseur van hun keuze.

De OVAM voorziet een gerichte opleiding van de adviseurs zodat deze volledig op de hoogte zijn van de technische kant - het omgaan met de eco-efficiëntiescan als instrument.

Om de drempel voor deelname van bedrijven zo laag mogelijk te houden wordt de administratieve last tot het uiterste beperkt. In de huidige versie wordt geopteerd voor één fase waarin het bedrijf voldoende stimulerende info ontvangt om zelfstandig te kunnen verder werken.

2. Omwille van de duidelijk grote behoefte bij de KMO's is het Eco-efficiëntiescanprogramma vooral naar hen gericht. Het gaat hier om zowel zeer kleine KMO's als de grotere. De OVAM richt zich met de scan naar productiebedrijven én dienstverlenende bedrijven in Vlaanderen.
3. De scan moet een lijst van potentiële eco-efficiëntie maatregelen per bedrijf opleveren en dit per eco-efficiëntiedomein. De adviseurs, die de scan in het bedrijf toepassen en ook zorgen voor opvolging, worden volledig betaald door de Vlaamse overheid. De adviseurs voeren niet enkel de scan uit maar krijgen ook de opdracht de KMO's verder op te volgen. Twee opvolgmomenten zijn voorzien: een half jaar en een jaar na de scan.

Om de scan professioneel uit te voeren doet de OVAM beroep op adviseurs die jaarlijks via een openbare aanbesteding worden aangesteld. De technische bekwaamheid van deze adviseurs en hun ervaring met adviesverlening inzake eco-efficiëntie zijn één van de belangrijkste selectiecriteria.

De 330 bedrijven voor het eerste jaar worden opgedeeld in percelen van 30 bedrijven. De uiteindelijke gunning gebeurt op basis van de totale kostprijs per perceel.

Voor de ganse scanperiode (drie jaar) is een budget voorzien van ca. 2.500.000 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 476
van 19 mei 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Vademecum voetgangersvoorzieningen - Evaluatie

In 2003 bracht de Vlaamse overheid het “Vademecum voetgangersvoorzieningen” uit. Hiermee gaf de Vlaamse Regering het signaal te willen waken over de veiligheid en het comfort van alle weggebruikers, de voetgangers in het bijzonder.

Met dit vademecum wou de Vlaamse Regering de periode dat “voetgangersvoorzieningen” stiefmoederlijk werden behandeld achter zich laten. Eén van de uitgangspunten hierbij is dat al van bij het concept van de (her)inrichting van een wegvak rekening wordt gehouden met de voetganger. Dit beperkt zich niet enkel tot voetpaden, maar bij elk ontwerp van elk wegonderdeel moet specifiek aan voetgangers gedacht worden.

1. Is het “Vademecum voetgangersvoorzieningen” voldoende bekend en wordt het voldoende toegepast door het doelpubliek van wegbeheerders, ontwerpers en uitvoerders?
2. Is het vademecum reeds geëvalueerd en wat zijn de resultaten van deze evaluatie?
3. Is er enige vorm van controle op de naleving ervan?
4. Volstaat het vademecum om de gewenste doelstellingen te bereiken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 476 van 19 mei 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Het “Vademecum voetgangersvoorzieningen” is destijds gratis bezorgd aan de voornaamste belanghebbenden, zoals:

- de gemeentebesturen;
- de technische diensten van de gemeenten;
- de Vlaamse openbare bibliotheken;
- de lokale politiediensten;
- de provinciebesturen.

Bovendien hebben een groot aantal anderen (een 130-tal) dit vademecum aangevraagd en tegen een zeer democratische prijs bekomen.

Op heel wat verschillende fora is dit vademecum ter sprake geweest.

Het vademecum is bovendien gratis te raadplegen op www.mobielvlaanderen.be.

Derhalve mogen wij aannemen, en de diverse contacten hierover bevestigen dit, dat dit vademecum ruim bekend is bij haast alle betrokkenen en belanghebbenden.

2. Het vademecum is niet formeel geëvalueerd, maar de diverse contacten met belanghebbenden, onder meer de Voetgangersbeweging, hebben tot nu toe geen noodzaak hiervoor aan de oppervlakte gebracht.
3. Het is nooit de bedoeling geweest dat de Vlaamse overheid de andere wegbeheerders zou controleren. Het vademecum is een instrument dat ter beschikking wordt gesteld om de wegbeheerders te helpen komen tot comfortabele voetgangersvoorzieningen.
4. Om in heel Vlaanderen veilige en comfortabele voetgangersvoorzieningen te bekomen zijn op diverse terreinen veel verschillende acties nodig. De ruime verspreiding van het vademecum is één ervan ; richtlijnen in de vorm van dienstorders voor het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap of algemene bouwverordeningen, zoals reeds eerder gerealiseerd, zijn andere.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 477
van 19 mei 2006
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Kyotodoelstellingen - Stand van zaken

In verschillende werkgroepen werd door de Vlaamse Klimaatcommissie grondig gediscussieerd over de Kyotoproblematiek en de doelstellingen die Vlaanderen moet behalen.

Feit blijft dat België in ieder geval slecht onderhandeld heeft en de doelstellingen te ambitieus lijken.

Anderzijds blijft eveneens het feit dat de lasten tussen Vlaanderen en Wallonië onevenwichtig zijn verdeeld, gelet op de verschillende oudere installaties die Wallonië heeft en de sterke aanwezigheid van de chemische sector in Vlaanderen.

1. Kan de minister medelen welke inspanningen werden geleverd door de individuele bedrijven die een benchmarkingconvenant hebben afgesloten?
2. Kan de minister medelen in welke hoedanigheid Vlaanderen reeds tegemoet is gekomen aan de verplichte lasten?
3. Heeft de minister ook zicht op de inspanningen die Wallonië moest doen, of deze reeds vervuld werden?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 477 van 19 mei 2006

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

---

1. Uit het eerste verslag van de Commissie Benchmarking dat is overgemaakt aan het Vlaams Parlement, kan worden geconcludeerd dat het benchmarkingconvenant tot een meer energie-efficiënte industrie leidt. Uit de energieplannen die de Vlaamse industrie heeft ingediend, blijkt dat zij op energie-efficiëntiegebied gemiddeld al tot de wereldtop behoort. Tevens blijkt dat deze Vlaamse ondernemingen zich nog steeds verbeteren. De deelnemende industrie zal naar verwachting in 2012 haar energie-efficiëntie globaal met 7,8% verbeteren ten opzichte van het jaar 2002. Hiervan zal een vierde worden bereikt tegen eind 2005.

Tegen einde 2012 zal de jaarlijkse energiebesparing op basis van de cijfers voor energieverbruik van 2002 (bij veronderstelling van constante productie) voor alle bij het benchmarkingconvenant aangesloten vestigingen samen 39,1 PJ of 11 miljoen megawattuur (MWh) bereiken. Dit correspondeert met een jaarlijkse besparing van 1,1 miljard liter gasolie, voldoende om 400.000 gezinnen te verwarmen. De maatregelen van het convenant laten tevens toe om, op basis van de productiegetallen 2002, tegen eind 2012 een jaarlijkse besparing van minimum 2,4 miljoen ton te bereiken op de CO₂-uitstoot. Via de aanpak van het benchmarkingconvenant wordt de maatstaf voor energie-efficiëntie van de Vlaamse energie-intensieve industrie in een internationale context geplaatst. Zo blijft er nog ruimte voor een verdere duurzame ontwikkeling, innovatie en groei binnen de geglobaliseerde en concurrentiële omgeving die we nu kennen. Dit is een belangrijke voorwaarde voor het handhaven van de energie-intensieve industriële activiteit als belangrijke niet zomaar vervangbare welvaart- en tewerkstellingsfactor in het Vlaamse Gewest.

Uit de energieplannen kan men afleiden dat nieuwe productieactiviteiten en verdere groei van de convenantvestigingen over de periode 2002-2012 een resulterende toename van het energieverbruik met 11%, hetzij jaarlijks met 1% kunnen tot gevolg hebben. Zonder de stijging in energie-efficiëntie zou de toename van het energieverbruik echter de helft hoger zijn, dus bijna 19% in de plaats van 11%.

2. Op 8 maart 2004 beslechtte het overlegcomité van de federale regering en de regeringen van gewesten en gemeenschappen de nationale lastenverdeling van broeikasgasemissies waarbij het Vlaams gewest zich engageerde tot een reductiedoelstelling van - 5,2%, het Waals gewest tot - 7,5% en het Brussels gewest tot 3,475% in de periode 2008-2012 ten opzichte van het basisjaar 1990. De federale overheid verbond er zich toe een reeks bijkomende interne emissiereducerende maatregelen te nemen, voor minstens 4,8 Mton CO₂-eq met jaarlijkse evaluatie. Aanvullend zal de federale overheid ook een pakket emissierechten verwerven.

Het Vlaams gewest heeft dit ingevuld door het ontwerp van Vlaams Klimaatbeleidsplan 2006-2012 dat recent door de Vlaamse regering is goedgekeurd. Dit plan is opgebouwd binnen de afgebakende emissieruimte. De diverse maatregelen die zijn voorzien, dienen tijdig en volledig uitgevoerd te worden om het reductiepotentieel in te vullen en de kloof te dichten.

3. Volgens het vermelde nationale lastenverdelingsakkoord dient het Waalse Gewest haar emissies in de periode 2008 – 2012 met gemiddeld 7,5% te verminderen ten opzichte van het niveau van 1990. In 1990 was de uitstoot van broeikasgassen in het Waals gewest gelijk aan 54,84 Mton CO₂ eq. Dit betekent dat het Waals Gewest een doelstelling heeft van gemiddeld 50,73 Mton CO₂ eq per jaar

gedurende de periode 2008-2012. Volgens de beschikbare data die mee opgenomen werd in de recentste internationale rapportering, lagen in 2004 de emissies van het Waalse Gewest 6,1% onder het niveau van 1990. Voor een actuele prognose van de emissies van het Waalse Gewest in de periode 2008-2012 verwijs ik u naar het Waals toewijzingsplan inzake de verhandelbare emissierechten dat in voorbereiding is.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 479
van 19 mei 2006
van **SVEN GATZ**

Jachtdecreet - Wildhandel

Eind 2005 kreeg een Vlaamse wildhandelaar ambtenaren van Bos en Groen over de vloer. Hierbij werd een groot aantal fazanten in beslag genomen. De ambtenaren beriepen zich op artikel 26 van het Jachtdecreet en op artikel 14 van besluit van de Vlaamse Regering betreffende de jacht in het Vlaamse gewest voor de periode van 1 juli 2003 tot 30 juni 2008 van 18 juli 2003.

Artikel 26 stipuleert dat het verboden is aan handelaars in eetwaren, aan traiteurs en aan restaurateurs alle wildsoorten van de categorieën grofwild, kleinwild en waterwild, alsmede de door de Vlaamse Regering aangeduide soorten van de categorie overig wild bij zich te houden, behalve vanaf de opening tot en met de tiende dag volgend op de sluiting van de jacht op het wild. Het is tevens verboden om de genoemde wildsoorten in bezit te houden voor rekening van wildhandelaars.

Het gaat hier om fazanten die volledig in gevangenschap zijn gekweekt voor de consumptie, zonder dat de jacht hieraan te pas komt. De vraag rijst dan ook waar het probleem zit. De meeste wildhandelaars zijn een wildverwerkingseenheid en geen slachterij. Die hebben met andere woorden geen vergunning om dieren te slachten. Ze moeten dus hun aangekochte fazanten laten doden op de kwekerij zelf. Het artikel 14, § 2 van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de jacht in het Vlaamse gewest voor de periode van 1 juli 2003 tot 30 juni 2008, slaat op het vervoer van levende fazanten, en dat is een andere situatie.

De EG-verordening nr. 853/2004 heeft betrekking op onze voedselketen. Daarin staat een opsomming van de verschillende categorieën dieren in bijlage I. Op een eerdere schriftelijke parlementaire vraag (nr. 107 van 10-11-2005; Websitebulletin, publicatiedatum 02-01-2006) heeft de minister gesteld dat fazanten, ook gekweekte fazanten, gecatalogeerd worden onder “wild” en dat derhalve het Jachtdecreet hierop van toepassing is. In bijlage I van de voornoemde EG-verordening staat evenwel het volgende vermeld:

- Pluimvee: gekweekte vogels, met inbegrip van vogels die niet als landbouwhuisdier worden beschouwd, maar wel als landbouwhuisdier worden gekweekt, met uitzondering van loopvogels.
- Gekweekt wild: gekweekte loopvogels en andere gekweekte landzoogdieren dan die bedoeld in punt 1.2.

1. Wat wordt verstaan onder “loopvogels” door het Europees Parlement? Vallen fazanten hier onder?
2. Indien fazanten niet onder loopvogels gecatalogeerd worden, vallen gekweekte fazanten derhalve onder pluimvee.

Is het Jachtdecreet dan nog van toepassing op gekweekte fazanten? Is er in dit laatste geen sprake van een strijdigheid tussen de EG-verordening en het Jachtdecreet als gekweekte fazanten als wild worden beschouwd?

Mogen met andere woorden gekweekte fazanten nu wel of niet verhandeld en verkocht worden vanaf de elfde dag van de sluiting van de jacht op de fazant?

Kan de minister dit uitvoerig toelichten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 479 van 19 mei 2006

van SVEN GATZ

---

1. Verordening (EG) nr. 853/2004 van 29 april 2004 heeft tot doel specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong vast te stellen. Luidens de aanhef van deze verordening werd zij getroffen met het oog op de bescherming van de consument. De volksgezondheid is dus het uitgangspunt van deze tekst.
Bijlage I van de verordening bevat een definitie van de begrippen pluimvee en gekweekt wild. Voor de toepassing van deze verordening wordt onder pluimvee verstaan: gekweekte vogels, met inbegrip van vogels die niet als landbouwhuisdier worden beschouwd, maar wel als landbouwhuisdier worden gekweekt, met uitzondering van loopvogels.
De Verordening geeft geen definitie van het begrip loopvogel. Dat betekent dat dit woord in zijn normale betekenis moet worden verstaan: volgens Van Dale is een loopvogel een vogel met kleine, voor het vliegen ongeschikte vleugels, en krachtige, tot lopen ingerichte poten zoals de struisvogel of de kiwi. Een fazant kan dus niet als een loopvogel worden beschouwd.
2. Een gekweekte fazant valt, voor de toepassing van de verordening, wel onder de bovengenoemde definitie van pluimvee omdat het om een gekweekte vogel gaat.
Hieruit mag echter niet worden afgeleid dat gekweekte fazanten niet onder de toepassing van het jachtdecreet vallen of dat er een strijdigheid zou zijn tussen de verordening en het jachtdecreet. Essentieel in het onderscheid is de vaststelling dat beide regelingen verschillende doelstellingen beogen, resp. de volksgezondheid en de bescherming van de wildstand.
Zoals ik eerder al heb gesteld in mijn antwoord op parlementaire vraag nr. 107 van 10 november 2005 worden gekweekte fazanten door de jachtwetgeving als wild beschouwd. Bijgevolg is artikel 26 van het jachtdecreet ook van toepassing op het vervoeren en in de handel brengen van gekweekte fazanten.
Als ratio legis voor artikel 26 jachtdecreet wordt het tegengaan van de wildstroperij naar voor geschoven, wat duidelijk ingegeven is o.a. ter bescherming van het leven van de betrokken dieren. Immers wanneer het voor restaurateurs en handelaars niet verboden zou zijn om buiten het jachtseizoen wild bij zich te houden, dan is het onmogelijk om buiten het jachtseizoen juist te achterhalen waar dit wild vandaan komt en of het gekweekt werd, legaal gejaagd dan wel gestroopt. Om illegale praktijken tegen te gaan werd dergelijke beperking van de verhandelbaarheid en vervoer ingevoerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 480
van 19 mei 2006
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Informatiecampagne

De actuele plannen rond de Noord-Zuidverbinding zijn genoegzaam bekend.

Onlangs werd ook de informatiecampagne, waarvan bijvoorbeeld ook de nieuwe webstek www.denoordzuid.be deel uitmaakt, gelanceerd.

1. Aan welke firma('s) werd de communicatie- en informatiecampagne rond de werken aan de Noord-Zuidverbinding gegund?
2. Op basis van welk lastenboek werd de bevraging bij verschillende bureaus gedaan? Graag een afschrift.
3. Welke bureaus kwamen aanvankelijk in aanmerking?
4. Op basis van welke concrete criteria werd de aanstelling gedaan? Graag een afschrift.
5. Op welke wijze werd deze communicatie- en informatiecampagne uitgewerkt? Uit welke onderdelen en elementen bestaat de campagne? Graag een gedetailleerd overzicht.
6. In welk budget wordt er voorzien voor deze campagne? Graag een volledig overzicht, inclusief kostprijs per onderdeel.

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 480 van 19 mei 2006

van **JAN PEUMANS**

- 1-4. In het voorjaar van 2005 drong zich de noodzaak op om voor de geplande heraanleg van de Noord-Zuidverbinding beroep te doen op een extern communicatiebureau. Dit bureau zou de administratie begeleiden in de verdere vooruitgang van het proces op het vlak van externe communicatie. In het "Bulletin der Aanbestedingen" van vrijdag 1 juli verscheen de oproep tot kandidaatstelling. De kandidaturen werden ingewacht ten laatste op maandag 18 juli 2005.

Twee bureaus dienden hun kandidatuur in, RCA- The Communication Group en Groep C & Slangen met als structurele partner Impuls. Na onderzoek bleek dat zij beide voldeden aan de vooropgestelde voorwaarden. Ze werden beide toegelaten tot het vervolg van de procedure en kregen het bestek nr. 16DC/05/25 (zie bijlage) opgestuurd.

Beide bureaus dienden voor de vooropgestelde uiterste datum van 19/08/05 een omstandig dossier in. Op basis van deze dossiers werden de onderhandelingen opgestart. Er werden 3 onderhandelingssessies gehouden en er werd een second opinion gevraagd aan dhr. Patrick Debaere, die als projectleider bij de heraanleg van de ring te Antwerpen veel ervaring heeft opgedaan op vlak van externe communicatie. Voor het verdere vervolg van de procedure en de besluitvorming verwijs ik naar het bijgevoegde gunningsverslag.

Uiteindelijk werd geopteerd om de opdracht te gunnen aan Groep C. Op basis van de Best and Final Offer werd een contract met Groep C afgesloten, met een looptijd van 3 jaar.

5. Nadat het aanvangsbevel aan Groep C werd gegeven, werd op 18 januari 2006 een startvergadering georganiseerd. Tijdens deze vergadering werden een aantal werkafspraken gemaakt, maar werd vooral door AWV-Limburg input geleverd over de stand van zaken en de techniciteit van het dossier. Op basis van deze input en eerder studiewerk van Groep C werd een eerste plan van aanpak opgesteld en voorgelegd aan AWV. Dit plan werd in de daaropvolgende maanden verder verfijnd. Uiteindelijk werd beslist om enkel te communiceren over fase 1 omdat daarover de beslissing door de minister reeds was genomen. De fase 1 loopt vanaf de rotonde te Hechtel tot en met de nieuwe rotonde thv Molenheide. Over de tweede fase werd niet gecommuniceerd omdat hiervoor nog een Mer-procedure moet worden gevoerd.

De communicatie van de eerste fase bestond uit de volgende acties:

- persoonlijk bezoek van de dienstkringenieur en de bereikbaarheidsmanager aan de personen die geheel of gedeeltelijk in de eerste fase worden onteigend ;
- alle bewoners van Houthalen-Helchteren (11.949) kregen een gratis infokrant toegestuurd. Daarnaast werden een aantal pakketten te beschikking gesteld bij Voka, VKW, Unizo, Vlaams Huis, de provincie Limburg, de gemeente Houthalen-Helchteren, alsook de omliggende gemeenten Hechtel-Eksel, Zonhoven en Heusden-Zolder ;
- op 15 mei verscheen in "Het Belang van Limburg" een volledige informatiepagina;
- de Vlaamse infolijn werd ingeschakeld om op vragen van de bevolking te antwoorden. Hiervoor gebruiken zij scripts die door Groep C in samenspraak met het agentschap Infrastructuur werden opgesteld. Vragen waarop de infolijn, omwille van de specificiteit,

niet meteen kan antwoorden, worden via Groep C aan het Agentschap Infrastructuur voorgelegd en beantwoord ;

- op 12 mei werd de website www.denoordzuid.be gelanceerd;
- op 19 en 20 mei werd in het districtsgebouw van het agentschap Infrastructuur te Houthalen een infomarkt georganiseerd die 170 bezoekers aantrok.

Naast deze zichtbare begeleiding is er ook een voortdurende operationele en strategische begeleiding door het bureau aan het agentschap.

6. Op de kredieten van het Vlaams Gewest werd op art. 73.11 een bedrag van 753.826,37 euro vastgelegd. Dit bedrag is een maximumbedrag dat de werking van de begeleidingsopdracht gedurende 3 jaar garandeert. Alle onderdelen worden afgerekend volgens vooraf overeengekomen prijzen.
Er kunnen geen prijzen per onderdeel worden verstrekt, aangezien dit tot de vertrouwelijke biedinginformatie behoort.

BIJLAGEN

1. aankondiging van opdracht;
2. besteknummer 16DC/05/25;
3. onderhandelingsprocedure voor aanneming van diensten

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/480/antw.480.bijl.003a.tif>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/480/antw.480.bijl.003b.tif>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/480/antw.480.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/480/antw.480.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 481
van 24 mei 2006
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Gentse Kanaalzone - Groene buffers

De Vlaamse Regering heeft op 24 februari 2006 het Planprogramma “Gentse Kanaalzone - koppelingsgebieden, fase 1” goedgekeurd.

Uit het antwoord op mijn schriftelijke vragen aan de minister nr. 182 van 21 december 2004 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 27 mei 2005, blz. 1113) en nrs. 312 en 313 van 22 februari 2006 (Websitebulletin, publicatiedatum 11-04-2006) blijkt dat de effectieve uitvoering van de aanplantingen in het kader van “duurzame kanaalzone” met het oog op het creëren van een buffer naar de kanaaldorpen, volop in voorbereiding is en dat ook blijft.

Ook voor 2006 zouden geen effectieve aanplantingen gebeuren.

Op het terrein stel ik vast dat de (noodzakelijke) economische ontwikkeling wel snel doorgang vindt, maar ondertussen er nog geen enkele aanvang werd genomen met welke buffering dan ook (men is wel steeds weer aan het plannen).

Destijds was de Gentse Kanaalzone een proefproject doordat een strategisch plan “welvarende kanaalzone” werd goedgekeurd en werd onderschreven door alle betrokken actoren (alle betrokken overheden).

De verwachtingen waren hooggespannen, maar de realiteit leert dat de afstemmingen van de verschillende overheden niet steeds vlot verloopt.

De zo noodzakelijke groene buffering blijkt daar het slachtoffer van te worden.

Het is een bedroevende vaststelling dat er bijvoorbeeld in de bouwvergunning voor de aanleg van de spoorlijn 55 als voorwaarde was opgelegd dat de buffering voor geluid en groene buffer verplicht diende aangelegd te worden. De spoorlijn ligt er al jaren, alleen is er nog steeds geen enkele groenbeplanting aangebracht.

1. Waarom heeft de buffering van de kanaaldorpen in de Gentse Kanaalzone vertraging opgelopen?
2. Wat is de precieze timing voor de verdere uitvoering van het landinrichtingsproject “Gentse Kanaalzone- koppelingsgebieden – fase 1” en “fase 2”?
3. Wie zal de financiële lasten dragen voor de effectieve uitvoering en zijn daarover reeds afspraken gemaakt?
4. Wat is de timing voor de uitvoering van de buffering langs de R4 en de spoorlijn 55?

Wie moet dit uitvoeren en wie draagt de financiële verantwoordelijkheid daarvoor?

5. Moet de Vlaamse Regering volgens de minister het geactualiseerd strategisch plan Gentse Kanaalzone (dat dit jaar moet worden afgewerkt) mee goedkeuren en onderschrijven en waarom is dat in het verleden niet gebeurd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 481 van 24 mei 2006

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Met haar beslissing van 25 juni 2004 heeft de Vlaamse Regering opdracht gegeven tot uitwerking van het landinrichtingsproject ‘Gentse Kanaalzone’. Vervolgens werd de normale procedure van het instrument landinrichting gevolgd. In juli 2005 heeft de Vlaamse Regering beslist om bijkomend aan de normale procedure landinrichting, advies te vragen aan het Havenbedrijf Gent en aan het Subregionaal Overlegorgaan voor het Gentse zeehavengebied op het ontwerp planprogramma. Op 24 februari 2006 werd het planprogramma goedgekeurd.

Tegen 30 juni 2006 moeten de verschillende vertegenwoordigers voor de samenstelling van de planbegeleidingsgroep gekend zijn. Na bekrachtiging van deze planbegeleidingsgroep door de bevoegde minister, kan de opmaak van de inrichtingsplannen voor de koppelingsgebieden starten.

In de tabel vindt u een gedetailleerd schema van het traject dat tot nu toe gevolgd is.

Datum	Actie
25 juni 2004	Opdracht Vlaamse Regering tot uitwerking van een landinrichtingsproject “Gentse Kanaalzone”.
13 december 2004	Advies Commissie voor Landinrichting bij het planprogramma “Gentse Kanaalzone – Koppelingsgebieden, fase 1”.
15 februari 2005	Kennisgeving ontwerp planprogramma aan provincie en gemeenten
10 juni 2005	Opdracht Vlaamse Regering tot het opmaken van een visie voor het koppelingsgebied Rieme noord.
15 juli 2005	Definitieve vaststelling gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening zeehavengebied Gent / inrichting R4-oost en R4-west”.
23 oktober 2005	Advies Havenbedrijf Gent GAB op ontwerp planprogramma.
26 oktober 2005	Advies Subregionaal Overlegorgaan voor het Gentse Zeehavengebied (SRO-Gent) op ontwerp planprogramma.
24 februari 2006	Goedkeuring planprogramma ‘Gentse Kanaalzone – Koppelingsgebieden – fase 1’ door de Vlaamse Regering.
Maart – juni 2006	Samenstelling planbegeleidingsgroep.
Tweede helft 2006	Start opmaak inrichtingsplannen.

2. In de Gentse kanaalzone situeren zich 14 koppelingsgebieden:
 Desteldonk noord; Desteldonk zuid; Rieme zuid; Doornzele noord; Rieme oost; Langerbrugge zuid; Doornzele kanaalzijde; Sint-Kruis-Winkel zuid; Klein Rusland oost; Rieme noord; **Zelzate zuid; Oostakker noord; Klein Rusland west en Doornzele zuid.**

De eerste negen van deze koppelingsgebieden maken deel uit van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Afbakening zeehavengebied Gent Inrichting R4-oost/N423 en R4-west”.

Het betreft de negen koppelingsgebieden die prioritair zijn voor realisatie, en waarvoor het gewestplan of het plan van aanleg geen voldoening geeft, waarvoor een inhoudelijke uitwerking in nota’s, voorstudie of rapport is gebeurd of wordt opgemaakt en waarover bij de betrokken private en publieke actoren in het Project Gentse Kanaalzone voldoende consensus bestaat.

Voor het tiende koppelingengebied (Rieme noord) zal een visie worden opgemaakt. Dit gebied zal vervolgens worden opgenomen in een bijkomend ruimtelijk uitvoeringsplan. Deze tien koppelingengebieden maken deel uit van het planprogramma Gentse kanaalzone – koppelingengebieden, fase 1.

De overige vier koppelingengebieden (**vetgedrukt**) zijn nog niet gedetailleerd vastgelegd in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. Zij zullen worden uitgewerkt en gedifferentieerd in inrichtingsschetsen, en de bestemmingen worden vastgelegd in later op te maken gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen. Deze koppelingengebieden kunnen mogelijk worden opgenomen in een volgend planprogramma “Gentse Kanaalzone – koppelingengebieden, fase 2”. Voor deze koppelingengebieden zal aan de Vlaamse Landmaatschappij ten gepaste tijde de opdracht worden gegeven om inrichtingsplannen op te maken.

In 2006 start de VLM met de opmaak van de inrichtingsplannen voor de koppelingengebieden Desteldonk noord en zuid, Rieme zuid en oost en Doornzele noord. Indien de samenstelling en bekrachtiging van de planbegeleidingsgroep geen vertraging oploopt, is in januari 2007 het ontwerp inrichtingsplan voor deze koppelingengebieden klaar voor kennisgeving aan de commissie voor Landinrichting en voor de adviesronde voor gemeenten en provincie. Tegen december 2007 zal het eindvoorstel van inrichtingsplan voor deze koppelingengebieden klaar zijn ter goedkeuring door de Vlaamse Regering.

Voor het koppelingengebied Rieme noord is de VLM reeds gestart met de opmaak van een visie voor het koppelingengebied. Deze visie zal begin 2007 afgerond zijn.

Voor de koppelingengebieden Langerbrugge zuid, Doornzele kanaalzijde, Sint-Kruis-Winkel zuid en Klein-Rusland oost, start de VLM in 2007 met de opmaak van deze inrichtingsplannen. De eindvoorstellen van deze inrichtingsplannen zullen in de loop van 2008 klaar zijn ter goedkeuring.

Na de goedkeuring van de eindvoorstellen van inrichtingsplannen, wordt de opdracht gegeven tot uitvoering van de maatregelen.

3. Een precieze raming van de totale kostprijs van de uitvoering van de inrichtingsplannen zal pas kunnen gemaakt worden op het niveau van de inrichtingsplannen die zullen worden opgemaakt, en die de concrete uitwerking zullen omvatten van de maatregelen, handelingen en werken die nodig zijn om het inrichtingsproject te realiseren.

Elk inrichtingsplan zal ook een uitvoeringsprogramma bevatten waarin wordt bepaald welke partners zullen belast worden met de uitvoering en het beheer van de inrichtingsmaatregelen. Aan elk inrichtingsplan wordt ook een financieringsplan toegevoegd dat een raming zal bevatten van de totale kostprijs van de inrichtingsmaatregelen en de financiering ervan.

Overeenkomstig het advies van de Commissie voor Landinrichting, zal bij de financiering van de inrichtingsmaatregelen worden uitgegaan van het principe dat de lasten worden verdeeld over de partijen naargelang ze er baten bij hebben. De mogelijkheid van Vlaamse financiering via de reguliere kredieten van de bevoegde instanties binnen de beleidsdomeinen MOW en LNE, zal worden onderzocht. Ook de mogelijkheid van Europese cofinanciering in het kader van de structuurfondsen zal worden onderzocht.

4. In verband met de uitvoering van de buffering van spoorlijn 55 langs de R4, is er vanwege de afdeling Maritieme Toegang een studieopdracht lopende voor het opmaken van een beplantingsplan voor het traject tussen het aansluitcomplex Kluzendok en de Ringvaart en het uitvoeren van een akoestisch onderzoek voor de aanleg van een geluidswering ten westen en ten oosten van spoorlijn 55. De studieopdracht zal leiden tot een landschapsinrichtingsplan en tot het

opmaken van een aanbestedingsdossier om de aanplantingen uit te voeren en de geluidsschermen te plaatsen.

Indien het landschapsinrichtingsplan door alle belanghebbende partijen binnen een korte termijn wordt goedgekeurd, kan het aanbestedingsdossier in het najaar van 2006 klaar zijn. De uitvoeringstermijn voor de beplantingen en de geluidswerende infrastructuurwerken zal aan de hand van het landschapsinrichtingsplan worden bepaald. De uitvoering van de werken kan dan gebeuren begin 2007. Voor de aanplantingen zal tevens rekening moeten worden gehouden met het ideale plantseizoen.

Aangezien nu de afdeling Maritieme Toegang verantwoordelijk is voor het uitvoeren van de voorwaarden opgelegd door de bouwvergunning aangevraagd voor het omleggen van de spoorlijn 55, zal ook deze afdeling instaan voor de uitvoering van de werken. In de begroting van 2006 zijn er daarom kredieten voorzien voor zowel de studieopdracht, als voor de uitvoering van de werken.

5. In juni 2002 stelde de stuurgroep van het toenmalige ROM-project Gentse kanaalzone het 'Voorstel van strategisch plan voor de Gentse kanaalzone' vast. Met dit document reikte de ROM-stuurgroep aan de Vlaamse Regering een samenhangend en gedragen document aan dat kan gehanteerd worden als uitwerking van het strategisch plan voor de Gentse zeehaven, waarvan in de opeenvolgende recente regeerakkoorden sprake is.

Sindsdien is op Vlaams niveau de procedure voor behandeling van de strategische planning vastgelegd en zijn ook bijkomende voorbereidende stappen (zoals de opmaak van milieueffecten- en veiligheidsrapporten) decretaal verplicht gesteld. In functie van deze procedure heeft de Vlaamse Regering zich dan ook niet uitgesproken over het aangereikte voorstel van strategisch plan. De uitvoering van deze bijkomende stappen heeft tot midden 2005 in beslag genomen. Een reeks uitvoeringsacties is ondertussen evenwel en evident aangevat of verder gezet.

Op vraag van de Vlaamse overheid is het eerste 'Voorstel van strategisch plan voor de Gentse kanaalzone' uit 2002 vanuit drie invalshoeken getoetst of onderzocht voor verdere aanvulling.

- De milieueffecten zijn getoetst in een 'Nota-planMER strategisch plan Haven van Gent' (september 2004), dat inhoudelijk volgens de geest en de krachtlijnen van het decreet betreffende het plan-MER (18 december 2002) is uitgewerkt en dat de visies en acties uit de 'Wel-varende kanaalzone' toetst aan de milieubeleidsdomeinen, zoals voorzien in artikel 4.2.7 van het decreet.
- De veiligheidsaspecten zijn getoetst in het 'Ruimtelijk Veiligheidsrapport op strategisch planniveau' (april 2004), dat volgens de geest van het decreet betreffende het plan-MER en het ruimtelijk Veiligheidsrapport (BS 15 februari 2003) is opgemaakt. Het document is door AMINAL gunstig beoordeeld.
- Een bijkomende onderbouwing en oplading van de economische positionering en visie in het strategisch plan is voorbereid in de studie 'Continue verduurzaming van de Gentse kanaalzone' (december 2004).

Ter concretisering van de optie in het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen over ecologische infrastructuur in zeehavengebieden is gelijktijdig een vierde onderzoek verricht, waarvan de eindoplevering in een consensus met de verschillende actoren in het voorjaar van 2006 heeft kunnen plaatsvinden.

Op basis van de verschillende uitgevoerde onderzoeken (voornoemde en andere) en de verschillende gewijzigde elementen in de plannings- en beleidscontext met relevantie voor de Gentse kanaalzone, is in het najaar van 2005 de fase van integratie en bijstelling van het eerste voorstel van strategisch plan aangevat. Als resultaat hiervan zullen de stuurgroep van het Subregionaal Netwerk voor de Gentse Kanaalzone en het Subregionaal Overlegorgaan voor het Gentse zeehavengebied zich voor de zomer van 2006 over een aangepast 'Ontwerp van strategisch

plan voor de Gentse kanaalzone' uitspreken, waarna dit aan de bevoegde Minister voor aktenaam en verdere doorvertaling op Vlaams niveau kan worden overgemaakt.

De voor het draagvlak wenselijke/noodzakelijke ruimere besprekings- en adviesronde bij bewonersgroepen, bedrijvenfora en raden, zal dan in het najaar van 2006 plaats vinden. Het 'Ontwerp van strategisch plan voor de Gentse kanaalzone' zal daarbij voor eindadvies aan de gemeente- en provincieraden worden voorgelegd en (na eventuele wijzigingen in functie van die adviezen) definitief door de stuurgroep van het Subregionaal Netwerk voor de Gentse Kanaalzone worden goedgekeurd en door de lokale hoofdactoren worden ondertekend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 482
van 24 mei 2006
van **STERN DEMEULENAERE**

Noorderkanaal - Tracé

Op een vergadering die plaatsvond in Brugge op 8 mei 2006 zou eensgezindheid zijn ontstaan, met inbegrip van de administratie van de minister, over de kanaaloptie Merendree, voorzien in de maatschappelijke-impactstudie (MaIS).

Het gaat in feite om het voorziene “Noorderkanaal” in Maldegem afgebogen naar het kanaal Brugge-Gent in Merendree, in plaats van het rechtstreeks doortrekken van het kanaal naar de streek van Zelzate tot het kanaal van Terneuzen.

Het is op het eerste gezicht nogal zonderling dat een belangrijk kanaal plots afgebogen wordt naar het zuiden toe om de scheepvaart een twaalftal kilometer verder af te leiden naar het noorden - wat de vaart toch een 20 à 25 km langer maakt.

Deze tweede versie van het kanaal ter ontsluiting van Zeebrugge wordt ook niet als de beste beschreven door de ontwerpers van de MaIS-studie.

Bestaan er urbanistische of technische redenen om het kanaal op deze schijnbaar onlogische wijze te plannen?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 482 van 24 mei 2006

van **STERN DEMEULENAERE**

De piste die werd gelanceerd op de studiedag van 8 mei 2006 te Brugge, is een nieuw alternatief voor de ontsluiting van de haven van Zeebrugge, dat nog niet in de MaIS-studie werd behandeld.

In deze MaIS-studie werden vier alternatieven onderzocht, met name de kustvaart, een verbetering van het kanaal Gent-Oostende, een zuidelijke kanaalontsluiting langs het Afleidingskanaal van de Leie en een noordelijke kanaalontsluiting langs de N49. Hierbij werden echter geen harde uitspraken gedaan betreffende een voorkeur voor één van de onderzochte alternatieven, onder meer omdat ze alle als nadeel hebben dat ze zeer duur zijn, zodat er geen reële kans is om één van deze alternatieven op een redelijke termijn te realiseren (voor zover ze een gunstige kosten-batenanalyse zouden kunnen voorleggen), gelet op de omvang van verschillende andere investeringsprojecten en de beperkte budgettaire middelen.

Wat op het congres in Brugge werd voorgesteld, is om een meer haalbare oplossing te zoeken. Deze haalbare oplossing bestaat erin de ontsluiting langs het Afleidingskanaal van de Leie te realiseren overeenkomstig het voorkeuralternatief dat werd ontwikkeld voor het binnenvaartproject Seine-Schelde op de Leie. Dit is, zoals reeds gezegd, een nieuwe benadering die verder onderzoek noodzakelijk maakt. Daarom heb ik voorgesteld om een forum op te richten dat het project verder onderzoekt en in het bijzonder peilt naar de maatregelen die vereist zijn om het maatschappelijk draagvlak voor het project te bekomen en te houden. Daarnaast moet het project zelf op technisch vlak een eerste ruwe uitwerking krijgen, ten einde de doenbaarheid verder uit te werken en de kostprijs nauwkeuriger in te schatten.

Het project zal in al zijn aspecten verder onderzocht worden. Op deze manier kunnen alle pro's en contra's in beeld worden gebracht en kan er ten gepaste tijde een onderbouwde en afgewogen beslissing ten gepaste tijde worden genomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 489
van 31 mei 2006
van **ELOI GLORIEUX**

Fotovoltaïsche stroomopwekking - Teruglevering aan het net

Fotovoltaïsche panelen voor het duurzaam opwekken van elektriciteit blijven ondanks de subsidies en groenestroomcertificaten een kostelijke investering. Om de productie van elektriciteit uit zonnecellen rendabel te maken, is het nuttig dat het teveel aan stroom op piekmomenten aan het net kan worden geleverd. Dit gebeurt door de zogenaamde terugdraaiende teller.

Onlangs kregen geïnteresseerden te horen van de VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt) dat er geen duidelijkheid over is hoelang deze maatregel van terugdraaiende teller in de toekomst nog zal blijven voortbestaan.

1. Wordt de maatregel van de terugdraaiende teller in de toekomst stopgezet? Zo ja, waarom?
2. Hoeveel kWh aan zonnestroom wordt er jaarlijks door particulieren teruggeleverd aan het net?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 489 van 31 mei 2006

van **ELOI GLORIEUX**

1. Op dit ogenblik heeft nog geen enkele partij de VREG de vraag gesteld om de maatregel van het recht op een bidirectionele elektriciteitsmeter voor sites met een elektriciteitsproductie tot 10 kW uit het Technisch Reglement Distributie Elektriciteit te schrappen. Er bestaan dan ook geen plannen terzake.
2. De hoeveelheid elektriciteit uit fotovoltaïsche zonne-energie die jaarlijks teruggeleverd wordt aan het net, is niet exact te kwantificeren omwille van het systeem van de bidirectionele meters. Deze meters houden niet bij hoeveel elektriciteit er in de ene en hoeveel er in de andere richting stroomt maar registeren enkel het verschil. Aangezien bovendien ieder jaar het aantal PV-installaties en het geïnstalleerd vermogen van fotovoltaïsche zonne-energie in Vlaanderen relatief sterk toeneemt, is het moeilijk te zeggen hoeveel er gemiddeld jaarlijks wordt geproduceerd. In 2005 werden groenestroomcertificaten uitgereikt voor 711 MWh elektriciteit die is geproduceerd uit fotovoltaïsche zonne-energie. Het is echter moeilijk te kwantificeren welk aandeel hiervan op het net is gezet. Het afnameprofiel van een huishouden kent immers veel meer fluctuatie dan het productieprofiel van een PV-installatie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 491
van 2 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

Individuele waterzuiveringsinstallaties - Subsidiëring

De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer is verantwoordelijk voor de uitbetaling van de gewestelijke premie in het kader van de volgens de samenwerkingsovereenkomst ingediende subsidieaanvragen m.b.t. de individuele zuiveringsinstallaties.

1. Welke gemeenten hebben deze samenwerkingsovereenkomst nog niet ondertekend?
2. Kunnen de inwoners van gemeenten die de samenwerkingsovereenkomst niet ondertekenden een beroep doen op de subsidiëring van IBA's? Zo ja, op welke manier?
3. Hoe zal de subsidiëring gebeuren wanneer de definitieve zoneringsplannen bekrachtigd worden? Zullen inwoners die binnen een IBA-zone vallen maar waarvan de gemeente de samenwerkingsovereenkomst niet heeft ondertekend, een beroep kunnen doen op subsidiëring?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 491 van 2 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

1. In 2005 tekenden 59 Vlaamse gemeenten niet in op de Samenwerkingsovereenkomst. Van deze 59 gemeenten hadden 5 gemeenten in 2004 de Samenwerkingsovereenkomst nog ondertekend, maar zij wensen dit vanaf 2005 niet meer te doen. 12 gemeenten ondertekenden de Samenwerkingsovereenkomst voor de eerste keer en 3 gemeenten ondertekenden opnieuw na een periode van niet-deelname.

In 2006 tekenden 58 Vlaamse gemeenten niet in op de Samenwerkingsovereenkomst. Hiervan hebben 5 gemeenten in 2005 de Samenwerkingsovereenkomst nog ondertekend, maar verkiezen nu deze overeenkomst niet te verlengen. Er zijn 2 nieuwe gemeenten toegetreden tot de Samenwerkingsovereenkomst en 4 gemeenten vernieuwen deze verbintenis. De lijst van gemeenten is voor 2005 en 2006 bijgevoegd in bijlage. De lijst kan in de loop van het jaar nog wijzigen.

2. Subsidies worden enkel uitgekeerd in het kader van de Samenwerkingsovereenkomst tussen het Vlaams Gewest en de gemeenten. Bij ondertekening van de cluster Water van deze samenwerkingsovereenkomst, verbindt de gemeente zich ertoe zelf een subsidiereglement uit te vaardigen, waarin de subsidiëring van de bouw van IBA's wordt vastgelegd.

Wanneer deze gemeente een subsidie voor een IBA uitkeert, kan het Vlaams Gewest ook eenzelfde subsidie toekennen, die maximaal 1000 euro bedraagt en waarbij de totale subsidie het aankoopbedrag van de IBA niet kan overstijgen. Hiertoe moet voldaan zijn aan de volgende voorwaarden :

- de IBA is aangelegd voor de behandeling van huishoudelijk afvalwater van een woning gelegen buiten de zuiveringszones A en B;
- de individuele zuivering is na 1 januari 1999 gebouwd, volgens de code van goede praktijk voor de aanleg van openbare riolen, individuele voorbehandelingsinstallaties en kleinschalige waterzuiveringsinstallaties;
- de individuele zuivering wordt geëxploiteerd volgens de code van goede praktijk voor aanleg van openbare riolen, individuele voorbehandelingsinstallaties en kleinschalige waterzuiveringsinstallaties.

Het ondertekenen van de Samenwerkingsovereenkomst is echter niet verplichtend voor de gemeente. Ook het al of niet indienen van subsidieaanvragen gebeurt op vrijwillige basis (zelfs al is de overeenkomst afgesloten). Burgers die geen subsidie ontvingen van de gemeente, kunnen ook geen subsidie krijgen van het Vlaams Gewest.

3. Het huidige subsidiëringkader voor systemen voor individuele behandeling van afvalwater (IBA's) zal aangepast worden aan de zoneringsplannen.

De teksten hiervoor zijn volop in voorbereiding.

BIJLAGEN

Overzicht intekeningen samenwerkingsovereenkomst 2005-2006.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2005-2006/PEETERS/491/antw.491.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 492
van 2 juni 2006
van **KARLOS CALLENS**

Zuiderring Tielt - Stand van zaken

Uit het rollend driejarenprogramma 2005-2007 van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) West-Vlaanderen bleek dat voor de jaren 2006 en 2007 middelen werden uitgetrokken voor de eerste en tweede fase van de oostelijke tangens van de ring om Tielt.

Na jaren van discussie keek iedereen dan ook uit naar de concrete start van dit project.

Ik verneem evenwel dat dit project terechtgekomen zou zijn op het reserve-investeringsprogramma van AWV West-Vlaanderen.

1. Klopt het dat dit project op het reserve-investeringsprogramma is terechtgekomen? Zo ja, om welke reden(en)?
2. Wat is de stand van zaken hier?
3. Hoe ziet de concrete planning voor dit project eruit?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 492 van 2 juni 2006

van **KARLOS CALLENS**

---

1. Het klopt dat dit project werd opgenomen op het reserve-investeringsprogramma 2006 omdat het onteigeningsdossier nog niet ver genoeg gevorderd was.
De opname op het reserveprogramma maakt echter een aanbesteding in 2006 nog steeds mogelijk.

2. + 3. Het project wordt in twee fasen uitgevoerd:
Fase 1: de grond- en verhardingswerken – de aanbesteding is voorzien in de eerste helft van oktober 2006.
Fase 2: bouwen van de spoorwegbrug en de op- en afritten – deze fase is nog in studie. De aanbesteding is voorzien in de tweede helft van 2007.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 493
van 2 juni 2006
van **SABINE POLEYN**

Internationale milieusamenwerking Noord-Zuid - Projecten

De administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ondersteunt het Vlaams Partnerschap Water voor Ontwikkeling. Dit Partnerschap is opgericht om bij te dragen aan het behalen van de millenniumdoelstellingen, door een aantal projecten te ondersteunen die gericht zijn op een betere toegang tot zuiver drinkwater in onder meer Gambia en Ecuador.

Een ander project inzake internationale milieusamenwerking binnen de Noord-Zuidcontext is het Vlaams Fonds Tropisch Bos.

1. In welke budgetten werd er binnen de leefmilieubegroting voorzien voor internationale milieusamenwerking binnen de Noord-Zuidcontext, de voorbije jaren?

2. Welke verschillende projecten worden ondersteund?

Op welke wijze en voor welk bedrag?

Hoe gebeurt de selectie? Worden ze getoetst aan het beleid inzake duurzame ontwikkelingssamenwerking?

3. Werden deze projecten geëvalueerd?

Door welke instantie?

Met welke resultaten?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 493 van 2 juni 2006

van **SABINE POLEYN**

1. Binnen de leefmilieubegroting worden middelen voorzien voor internationale milieusamenwerking, waarvan de projectsubsidies en/of uitgaven in het kader van ontwikkelingssamenwerking slechts een onderdeel vormen. De volgende budgetten werden voorzien voor projectsamenwerking binnen de N-Z-context (d.w.z. geen zendingen, ontvangsten of expertiseworkshops). Het betreft subsidies die aan binnenlandse en/of buitenlandse actoren werden toegewezen.

2001	:	1.011.93,23 EUR
2002	:	416.234,40 EUR
2003	:	462.354 EUR
2004	:	62.182 EUR
2005	:	186.495 EUR

Naast deze subsidies werden ook budgetten gespenseerd aan projecten vanuit het Vlaams Fonds Tropisch Bos:

2002	:	485.244 EUR
2003	:	627.378 EUR
2004	:	737.252 EUR
2005	:	418.950 EUR

In 2002 werd vanuit artikel 361B1277 een contract gegund voor twee jaar ten behoeve van de coördinatie van het Raoni Instituut te Brazilië ter waarde van 233.331 €. Deze overeenkomst werd in 2004 voor een jaar verlengd wat een uitgave met zich bracht van 103.578 €. Ook dit is te beschouwen als een project dat vanuit het Vlaams Fonds Tropisch Bos is ondersteund.

In 2003 werd bovendien het dagelijks beheer van het Vlaams Fonds Tropisch Bos na een prijsvraag volgens de onderhandelingsprocedure met voorafgaande bekendmaking, uitbesteed aan een consortium van drie NGO's ten belope van 506.277,79 € (= het Groenhart-contract). Dit contract heeft een looptijd van vijf jaar, maar met een eerste periode van drie jaar effectieve werking waarna een mid-term evaluatie dient te beslissen over de volgende periode van 2 jaar.

2.

Jaar	Projecten	Wijze	Bedrag in €
2001	Uitbouwen van containerparken en kringloopcentra in de omgeving van Durban en in Mkhanyakude, Zuid-Afrika. *	Subsidie	62.139,45
2001	Opzetten van een geïntegreerd afvalstoffenbeheersprogramma in Jozini en Qwa Qwa, Zuid-Afrika *	Subsidie	760.497,27
2001	Reductieprogramma voor het gebruik van bestrijdingsmiddelen in de regio Bio Bio, Chili	Subsidie	189.266,7

2002	Capacity building of the farmers on the Makhitini Irrigation Scheme, Zuid-Afrika *	Subsidie	254.148,8
2002	Quantification and Optimisation of land use patterns, Zuid-Afrika *	Subsidie	123.085,6
2002	Pilootproject 'local sustainability certification initiative' in Tirua en Canela, Chili	Subsidie	39.000
2003	Sustainable Natural Resource management: Bestrijding van landdegradatie en promotie van duurzaam gebruik van natuurlijke rijkdommen o.a. door de opmaak van SNRM plannen teneinde armoede tegen te gaan, Zuid-Afrika *	Subsidie	462.354
2004	Education for the Environment: Eco-school Partnership Project, Zuid-Afrika	Subsidie	62.182
2005	Drinkwatervoorziening en vorming rond goed drinkwatergebruik in het dorp Mandori op de Noordbank van de Gambia rivier, Gambia (VPWvO)	Subsidie	25.000
2005	Waterbeheer in de binnendelta van de Nigerstroom, Mali (VPWvO)	Subsidie	30.000
2005	Duurzame drinkwatervoorziening in de Sierra Sur, Ecuador (VPWvO)	Subsidie	50.000
2005	Building capacity for sustainable living. Implementation of environmental management in primary schools, Zuid-Afrika	Subsidie	81.495

Er dient onderscheid gemaakt te worden tussen de projecten die oorspronkelijk opgezet zijn in het kader van de zogenaamde horizontale en directe ontwikkelingssamenwerking met Zuid-Afrika (*) (periode 2002-2003) en de andere projecten.

De projecten i.h.k.v. de horizontale samenwerking werden geselecteerd na een terreinbezoek van Vlaamse ambtenaren (leefmilieu, landbouw en/of buitenlands beleid). De PCM-methode werd gehanteerd als uniform kader voor selectie, formulering, evaluatie,... met aandacht voor duurzame ontwikkeling, armoedebestrijding en duurzaam gebruik en beheer van natuurlijke rijkdommen.

Na het afschaffen van de horizontale samenwerking bleef het beleidsdomein leefmilieu dezelfde principes hanteren, toegespitst op leefmilieu.

De projecten in het kader van het Vlaams Partnerschap Water voor Ontwikkeling (VPWvO) volgen een specifieke, door IF goedgekeurde selectieprocedure, met een beoordelingskader dat rekening houdt met enerzijds de intentieverklaring van het VPWvO en anderzijds een aantal criteria die de ecologische, sociale en economische duurzaamheid beoordelen. Dit beoordelingskader is analoog aan het beoordelingskader dat gebruikt wordt voor de projecten inzake ontwikkelingseducatie bij het Vlaams Agentschap Internationale samenwerking (VAIS, vroeger de administratie buitenlands beleid).

Vermits het overall subsidies betreft die hoger zijn dan 7.000 EUR, wordt voor elk project apart nog het advies van de Inspectie van Financiën gevraagd. Elk dossier is dus een apart subsidiedossier waarvan de financiering wordt vastgesteld in een ministerieel besluit.

Projecten Vlaams Fonds Tropisch Bos			
2002	Kastanjeproject; Raoni Instituut; Brazilië	Subsidie	108.000

	Vlaamse ark voor Sumatra; Natuurpunt + birdlife International; Indonesië	Subsidie	57.500
	Behoud van Bos te Cubilan; Ecohomode; Ecuador	Subsidie	69.870
	Verwerking en commercialisatie Kastanjenoten; AIMCO; Bolivië	Subsidie	30.000
	Beheer van laguno Coluco te Chiloë; FCT; Chili	Subsidie	50.000
	Behoud en beheer gebergtebossen in Cordillera de Colan; Apeco; Peru	Subsidie	69.874
	Duurzaam beheer en ecotoerisme in Pantanal; Probioma; Bolivië	Subsidie	70.000
	Behoud Ampay reservaat; Cedes Apurimac; Peru	Subsidie	30.000
2003	Duurzaam beheer caatinga, Pernambuco; APNE; Brazilië	Subsidie	69.788
	LT behoud van bosrestant atlantisch droogbos noordoosten; Natuurpunt; Brazilië	Subsidie	57.500
	Ontwikkeling en natuurbehoud in de corridor Llangates-Sangay; FAS; Ecuador	Subsidie	54.550
	Bosbehoud en DO in de Cuenca Kimbiri, Cuzco; DRIS; Peru	Subsidie	56.000
	Herbebossing en herstel bufferzone Tabacones Namballe Nationaal Sanctuarium; WWF-Peru; Peru	Subsidie	70.000
	Productie- en commercialisatieverbetering FSC artesanaat Chiquitos; Cadefor; Bolivië	Subsidie	47.500
	Controle en bosbeheer in Rio Tambo; ACPC; Peru	Subsidie	70.000
	Duurzaam bosbeheer Lecos, La Paz; Boque y Comunidad ; Bolivië	Subsidie	70.000
	Bosbehoud in Cabo San Francisco, Esmeraldas; FCSF; Ecuador	Subsidie	65.040
	Trainingsprogramma voor community forestry; WWF-Bolivia; Bolivië	Subsidie	67.000
2004	Specifieke opleidingscursussen vooe Kaiapo-jongeren, Mato Grosso; Raoni Instituut; Brazilië	Subsidie	65.380
	Duurzaam gemeenschapsbosbeheer in extractiereservaat Tapajos-Arapiuns, Amazone; IARA; Brazilië	Subsidie	66.150
	Bosbeheerssystemen voor secundair bos, Esmeraldas; COMAFORS; Ecuador	Subsidie	67.682
	Beheersplan voor natuurlijk bos, noorden van Mato Grosso; FEC; Brazilië	Subsidie	30.460
	Duurzaam beheer bossen in Rio Entaz, Villa Rica; DESCO; Peru	Subsidie	67.892

	Duurzaam bosbeheer en groeps-certificering van natuurlijk bos, zuid-Chili; CODEFF; Chili	Subsidie	66.728
	Herbebossing met edele houtsoorten, Guayaquil; Ass Fincas Daular; Ecuador	Subsidie	64.873
	Bosbedrijfsvoering in de ASL "El Tunal", Tarija; ADS; Boliviaë	Subsidie	29.715
	Verminderen druk op beschermd bos Moya Molon, Azuay; FEM; Ecuador	Subsidie	69.900
	Studie potentieel van duurzame exploitatie epifyten in NP Cotapata, La Paz; Univ MSA; Boliviaë	Subsidie	69.833
	Participatieve bescherming Tumbesino droogbos Laipuna Jorupe, Loja; NCI; Ecuador	Subsidie	69.908
	Pilootproject koolstofopslag en NB dmv duurzaam bosbeheer NP Carrasco, Cochabamba; CETEFOR; Boliviaë	Subsidie	68.731
2005	Participatieve mechanismen voor het behoud en duurzaam beheer van het bos Cubilan in de provincie Cañar; Ecohomode; Ecuador	Subsidie	69.890,4
	Communautair bosbeheer met de Ayoreo in de TCO Zapocó; APCOB; Boliviaë	Subsidie	69.447
	Participatief bosbeheer door de inheemse gemeenschap Moseten in de regio Alto Beni; OPIM; Boliviaë	Subsidie	70.000
	Bosbeheer in de noordelijke zone van de Cordillera del Cóndor; Fun Natura; Ecuador	Subsidie	69.971,2
	Versterking van de bescherming van de corredor Awacachi; Fun Sirua; Ecuador	Subsidie	69.642
	Milieu-educatief centrum en bosbehoud in Sui; VUB-ICED	Subsidie	70.000

Het Vlaams Fonds Tropisch Bos is een programma waarmee kleinschalige en middelgrote projecten komende vanuit de NGO's, instituten en organisaties uit een aantal prioritaire landen in Latijns Amerikaanse landen financieel kunnen ondersteund worden, zonder hierbij echter voorstellen van NGO's, universiteiten en organisaties uit Vlaanderen uit te sluiten. Het gaat dus in essentie om een subsidieprogramma. Het programma werkt inhoudelijk werken rond drie grote beleidslijnen :

- duurzame houtwinning en certificering. Omwille van het belang van de houtverwerkende nijverheid in ons land dient een inspanning geleverd te worden om, vooral in de tropen, private en overheidsinitiatieven voor duurzaam bosbeheer, duurzaam gebruik van biodiversiteit en verantwoorde commerciële houtwinning te ondersteunen. Een dergelijke doelstelling levert immers ook een economische return richting Vlaanderen op.
- bosreservaten. Binnen internationale processen krijgen thema's zoals "protected forest areas" en primaire bosreservaten (Biodiversiteitsconventie; actieplan van het United Nations Forum on Forests) belangrijke aandacht. Bevorderen van het behoud en de duurzame ontwikkeling van deze bossen met hoge waarde voor biodiversiteit en grote betekenis voor lokale bevolkingsgroepen zijn algemene internationale prioriteiten waar ook Vlaanderen kan aan meehelpen. Dit kan zijn via steun aan biodiversiteitsonderzoek, steun voor controle en verbeteren van efficiënter beheer van nationale parken en beschermde bossen, uitbouw van ecotoerisme, bevorderen van rechtstreeks economisch nut voor lokale bevolking, enz.

- herbebossing en herstel van gedegradeerde gebieden. Dit vanuit het feit dat bosuitbreiding in Vlaanderen zeer beperkt mogelijk is en dat anderzijds in het kader van de klimaatsconventie meer en meer aandacht besteed wordt aan herbebossing (en brandbestrijding) in tropische bossen. Deze projecten kunnen tevens ingeschakeld worden in de zogenaamde flexibele mechanismen van het Kyoto-Protocol in uitvoering van het VN-Klimaatverdrag. Op die manier kunnen investeringen teruggewonnen worden onder de vorm van kredieten op de uitstoot van broeikasgassen in Vlaanderen.

De projecten die worden ondersteund door het Vlaams Fonds Tropisch, worden geselecteerd na een algemene projectoproep. In 2005 werden zo 117 projecten ingediend. Voor elk voorstel werd een beoordelingsmemorandum opgesteld waarbij volgende algemene criteria worden afgetoetst :

- Inhoudelijke inpasbaarheid van het voorstel (zie drie prioriteiten voor het VFTB);
- Budgetopbouw van het project;
- Capaciteit van de NGO;
- Duur van het project.
- Relevantie en impact van het project voor de lokale gemeenschap;
- Directe betrokkenheid van de bevolking;
- Realistische aanpak van het project en duurzaamheid van de aanpak;
- Impact op de biodiversiteit;
- Aandacht voor sensibilisatie.

Een shortlist van projecten wordt aan de stuurgroep voorgelegd die een definitieve rangschikking opstelt en deze adviseert via de bevoegde administratie aan de minister.

Vermits het overall subsidies betreft die hoger zijn dan 7.000 EUR, wordt voor elk project apart nog het advies van de Inspectie van Financiën gevraagd. Elk dossier is dus een apart subsidiedossier waarvan de financiering wordt vastgesteld in een ministerieel besluit.

Opmerking: in het kader van de bilaterale samenwerking met Chili vonden ook een aantal uitwisselingsworkshops plaats. Deze cijfers zijn niet opgenomen in het overzicht omdat het strikt genomen niet gaat om ontwikkelingsprojecten”.

3.

Projecten	Status	Evaluator	Resultaat
Uitbouwen van containerparken en kringloopcentra in de omgeving van Durban en in Mkhanyakude, Zuid-Afrika*	Afgelopen	VVOB (nu VAIS) OVAM / Dep. LNE	Positief, zij het met vertraging
Opzetten van een geïntegreerd afvalstoffenbeheersprogramma in Jozini en Qwa Qwa, Zuid-Afrika*	Afgelopen	VVOB (nu VAIS) OVAM / Dep. LNE	Behoorlijk Vertraging Onvoldoende lokale managementscapaciteit
Reductieprogramma voor het gebruik van bestrijdingsmiddelen in de regio Bio Bio, Chili	Afgelopen	Dep. LNE	Positief
Capacity building of the farmers on the Makhitini Irrigation Scheme, Zuid-Afrika*	Lopend	VVOB (nu VAIS) Dep. LNE	Volgens verwachting, maar met vertraging

Quantification and Optimisation of land use patterns, Zuid-Afrika*	Lopend	VVOB (nu VAIS) Dep. LNE	Volgens verwachting, maar met vertraging
Pilootproject 'local sustainability certification initiative' in Tirua en Canela, Chili	Afgelopen	Dep. LNE	Positief
Sustainable Natural Resource management: Bestrijding van landdegradatie en promotie van duurzaam gebruik van natuurlijke rijkdommen o.a. door de opmaak van SNRM plannen teneinde armoede tegen te gaan, Zuid-Afrika*	Lopend	VVOB (nu VAIS) Dep. LNE	Volgens verwachting
Education for the Environment: Eco-school Partnership Project, Zuid-Afrika	Afgelopen	Projectstuurgroep Dep. LNE	Volgens verwachting
Drinkwatervoorziening en vorming rond goed drinkwatergebruik in het dorp Mandori op de Noordbank van de Gambia rivier, Gambia	Lopend	Projectstuurgroep Dep. LNE	Volgens verwachting
Waterbeheer in de binnendelta van de Nigerstroom, Mali	Lopend	Projectstuurgroep Dep. LNE	Volgens verwachting
Duurzame drinkwatervoorziening in de Sierra Sur, Ecuador	Lopend	Projectstuurgroep Dep. LNE	Volgens verwachting
Building capacity for sustainable living. Implementation of environmental management in primary schools, Zuid-Afrika	Lopend	Projectstuurgroep Dep. LNE	Volgens verwachting

Alle projecten ondergaan op regelmatige tijdstippen een evaluatie.

In het algemeen kan gesteld worden dat de projecten m.b.t. horizontale samenwerking in Zuid-Afrika (*) vertraging hebben opgelopen (vooral o.w.v. verkiezingen en hervorming van de administratie), maar dat de behaalde resultaten tot nu toe voldoen aan de verwachtingen. Voor de inwerkingtreding van BBB verzorgde de Vlaamse Vereniging voor Ontwikkelingssamenwerking en Technische Bijstand (VVOB) de inhoudelijke evaluatie op het terrein, de administratie buitenlands beleid nam de financiële opvolging op zich, in samenspraak met AMINAL. Nu staat het VAIS in voor zowel de inhoudelijke als financiële opvolging, via 2 medewerkers ter plaatse, in samenwerking met het departement LNE.

De andere projecten zitten tot nu toe op schema.

De projecten uit het Vlaams Fonds Tropisch Bos worden geselecteerd, beoordeeld en opgevolgd door een gespecialiseerde organisatie die werd gecontracteerd om het dagelijks beheer en de promotie van het Vlaams Fonds Tropisch Bos te organiseren. In de praktijk wordt dit werk uitgevoerd door de vzw Groenhart, hierbij bijgestaan door het Wereld Natuur Fonds en de Vereniging voor Bos in Vlaanderen. De begeleiding en opvolging van de projecten gebeurt via rechtstreekse bilaterale contacten, aangevuld met terreinbezoeken uitgevoerd door de vzw Groenhart of via lokale consultants.

Van de 37 projecten die werden ondersteund, is er slechts één vroegtijdig stopgezet wegens onbetrouwbaarheid van de lokale partner. 14 projecten zijn ondertussen na een gunstige

evaluatie volledig afgewerkt. Verdere informatie omtrent de projecten is te raadplegen op www.groenhart.be.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 494
van 2 juni 2006
van ANNICK DE RIDDER

Vademecum Fietsvoorzieningen - Wegbedekking

In april bracht de minister een nieuwe, geactualiseerde versie uit van het Vademecum Fietsvoorzieningen. Bedoeling is de lokale besturen te ondersteunen bij het uitwerken van hun fietsinfrastructuur. Het bevat een aantal aanbevelingen en technische wenken om de veiligheid, de kwaliteit en het comfort van de fietsvoorzieningen te verbeteren. De eerste versie ervan dateerde van 2002 en op basis van een aantal suggesties heeft de minister enkele aanpassingen uitgewerkt.

Een van die aanbevelingen is terug te vinden in het hoofdstuk vier van het vademecum en meer bepaald bij de rubriek “Materiaal- en kleurengebruik”. In verkeersgebieden en verblijfsgebieden wordt nogal resoluut gekozen voor asfalt als materiaal. Als argument wordt daarbij de lage rolweerstand gebruikt en een groot rijcomfort.

Een aspect dat hier blijkbaar totaal buiten beschouwing wordt gelaten of slechts zijdelings wordt aangeraakt, is de eigenschap van asfalt om bij hoge temperaturen te gaan vervormen en scheuren en ribbels te gaan vertonen. Bovendien wordt het bij vriesweer bijzonder glad, wat de veiligheid van de fietser vermindert.

Daarnaast is er ook nog het aspect van de waterdoorlatendheid. In heel Vlaanderen wordt de nadruk gelegd op het feit dat het grondwaterpeil zakt wegens het steeds meer verharderen van de grondoppervlakte. In het milieuconvenant met de gemeenten wordt in een heel hoofdstuk voorzien met betrekking tot een betere infiltratie van de bodem. Niettegenstaande dit gegeven komt het aspect waterdoorlatendheid in het vademecum pas aan bod in natuurgebieden, terwijl dit even goed overal kan gelden. Bij de aanleg van fietspaden gaat het immers om grote oppervlakten verharding die weinig schade kunnen lijden van zwaar verkeer. Er bestaat waterdoorlatend asfalt maar er zijn ook waterdoorlatende betonstraatstenen. Indien het aspect van de waterdoorlatendheid meer zou worden meegerekend in de aanbevelingen is het niet echt zeker dat asfalt er als beste materiaal voor de aanleg van fietspaden in verkeers- en verblijfsgebieden zou uitkomen.

Ten slotte is er ook nog het aspect van de verkeersveiligheid, waarbij via onder meer straatstenen een betere afbakening kan worden gemaakt via kleurverschillen, tekeningen, verhogingen en dergelijke tussen fietspad en rijweg, zodat fietser en automobilist beter het verschil zien.

1. Is bij de opmaak van het vademecum overlegd met alle betrokken sectoren die instaan voor het aanleveren van mogelijk bedekkingsmateriaal?
2. Waarom is in de aanbevelingen met betrekking tot de verkeers- en verblijfsgebieden zo weinig aandacht gegeven aan de waterdoorlatendheid?

3. Beschikt de minister over vergelijkende studies met betrekking tot deze waterdoorlatendheid van asfalt, beton en betonstraatstenen?

Zo ja, wat is daarvan het resultaat?

Zo neen, acht de minister het raadzaam een dergelijke studie te laten uitvoeren?

4. Op welke manier wordt ervoor gezorgd dat ook het aspect van de waterdoorlatendheid in rekening wordt gebracht?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 494 van 2 juni 2006

van **ANNICK DE RIDDER**

De verschillende vademecums worden op regelmatige tijdstippen geactualiseerd op basis van nieuwe ontwikkelingen of recente ervaringen. Zo ook voor de verhardingen van de fietspaden.

Bij de recente aanpassingen van het vademecum Fietsvoorzieningen wordt, voor de lopende secties, eerder gepleit voor een monoliete verharding; dit kan asfalt of cementbeton zijn met samenstelling en uitvoeringsdetails die aangepast zijn aan de fietspaden. In singuliere gevallen kan een verharding in kleinschalige elementen een oplossing zijn, zoals bijvoorbeeld als het fietspad dient aangelegd te worden boven een leiding die bezwaarlijk kan verplaatst worden in bepaalde bochten met kleine kromtestraal, ...

Uitgangspunt voor deze keuze was het comfort van de fietsers, dat voor fietspaden toch wel een van de belangrijkste uitgangspunten is.

1. Bij de opmaak en het actualiseren van het vademecum Fietsvoorzieningen is overlegd met een groot aantal actoren die vooral als gebruiker betrokken zijn bij deze fietspaden. Uiteraard werd ook rekening gehouden met de kennis over recente technische ontwikkelingen, die algemeen aanwezig is bij de ingenieurs van het Agentschap Infrastructuur en ook die betrokken zijn bij dit vademecum.
2. Zoals hierboven vermeld, was het comfort van de gebruiker het primaire uitgangspunt. Met andere factoren werd in de mate van het mogelijke ook rekening gehouden. Straatstenen hebben heel wat interessante eigenschappen voor diverse toepassingen; voor fietspaden waarover er veel dwarsverkeer is, hebben ze echter het nadeel dat de effenheid op termijn vaak wat minder wordt, en dit ondanks een aangepaste fundering. Hierdoor ontstaan trillingen bij de overrijdende fietsers, die hinderlijk kunnen zijn.
3. Recent heeft het Opzoekingscentrum voor de Wegenbouw een onderzoek gedaan over de waterdoorlatendheid van kleinschalige verhardingselementen, in nieuwe toestand. Dat onderzoek wordt nog voortgezet om nog meer gegevens te bekomen over de evolutie van deze doorlatendheid in de tijd. De Vlaamse administratie is hiervan op de hoogte en volgt de resultaten op.
4. Met het aspect 'waterdoorlatendheid' van wegverhardingen wordt maximaal rekening gehouden. In sommige gevallen is dit aspect echter ondergeschikt aan andere doelstellingen, zoals deze van het comfort van de zachte weggebruiker.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 495
van 2 juni 2006
van **HELGA STEVENS**

Moervaartbrug Mendonk - Doorgang hulpdiensten

Voor het verkeer op de Moervaartbrug in Mendonk, deelgemeente van Gent, is er een beperking tot 2,5 ton. Deze beperking werd ingevoerd wegens de slechte staat van de “noodbrug” die er bijna twintig jaar ligt. Om de brug met houten paalfundering extra te beschermen, werden in juli 2005 portieken geplaatst met een gesignaleerde hoogtebeperking tot 2,20 meter. Vrachtwagens en bestelwagens die hoger zijn, kunnen er niet meer langs.

Omwonenden meldden mij echter dat het zich sindsdien meermaals heeft voorgedaan dat een ambulance voor de brug geblokkeerd staat, waardoor kostbare minuten verloren gaan. Als men dient om te rijden, zou men al vlug een vijftiental minuten verliezen.

Ik ga ervan uit dat de hulpdiensten op de hoogte zijn van de aanpassingen aan de brug waardoor bepaalde voertuigen niet langer van deze brug gebruik kunnen maken. Echter nauwelijks een maand geleden, bijna één jaar na de aanpassingen, heeft zich opnieuw een dergelijk incident voorgedaan. Dit kan levens kosten. Vraag is dan ook of niet overwogen dient te worden de brug opnieuw toegankelijk te maken voor de ambulances en/of andere hulpdiensten.

1. Is de minister op de hoogte van:

- a) problemen die hulpdiensten ondervinden wegens gebrekkige doorstroming of verwerking van informatie over wegenwerken of -wijzigingen;
- b) het specifieke probleem aan de Moervaartbrug in Mendonk?

Kan het gegeven dat de werken plaatsvonden op het grondgebied van één gemeente (in casu Gent) maar de hulpdiensten afkomstig zijn van een andere gemeente (in casu Zelzate) een rol spelen bij eventuele incidenten?

Welke stappen werden hieromtrent gezet?

2. Specifiek met betrekking tot de Moervaartbrug in Mendonk

Is het verwijderen of het verhogen van de portieken een optie om dergelijke incidenten in de toekomst te vermijden?

Ik veronderstel dat deze portieken aangebracht zijn om te vermijden dat zwaar verkeer ondanks de verbodsbepaling toch gebruikmaakt van de brug. Doch dit heeft mogelijk wel zeer nadelige en verstreckende gevolgen.

Hebben enkel financiële overwegingen geleid tot de beslissing om portieken aan te brengen in plaats van te besluiten tot grondige renovatie/vervanging van de brug?

Welke oplossing wordt op lange termijn geboden zonder opnieuw zwaar verkeer aan te trekken?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 495 van 2 juni 2006

van **HELGA STEVENS**

-
- 1.a) De Baileybrug over de Moervaart in Mendonk is in dienst sedert 1977. Deze brug werd er geplaatst in vervanging van een overzetveer. Sinds het plaatsen van de brug geldt een tonnagebeperking van 2,5 ton omwille van stabiliteitsredenen en veiligheid van de brug. Meer en meer werd vastgesteld dat de tonnagebeperking niet werd gerespecteerd. Door de politiediensten van de stad Gent werd zelfs de doorgang vastgesteld van een vrachtwagen van 30 ton. Hierdoor kwam de brug zodanig in kritieke toestand dat ze kraakte en zwaar doorboog. Dit incident heeft geleid tot het plaatsen van portieken met een hoogte van 2,50 m boven het wegdek, omdat de minimale hoogte van een vrachtwagen 2,55m meter bedraagt.
  - b) Het plaatsen van de portieken gebeurde in overleg met de politie van de stad Gent die tevens instond voor de informatiedoorstroming naar de brandweer en de hulpdiensten.
  2. Het verwijderen of verhogen van de portieken is geen optie om in de toekomst incidenten te voorkomen. De portieken zijn nodig om het overschrijden van de brug met te zware lasten te verhinderen en het risico op instorten van de brug te vermijden. De brug was bij het plaatsen bedoeld als tijdelijke brug. Het vervangen van de Baileybrug door een definitieve brug is niet onmiddellijk voorzien op het investeringsprogramma van bruggen omwille van budgettaire beperkingen. De beperkingen opgelegd aan het gebruik van de Baileybrug zijn, los van de toestand van de brug, eveneens vereist om het zwaar verkeer in de smalle straten en dorpskom van Mendonk te vermijden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 497
van 7 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

Fietspad Schelde - Spierekanaal - Stand van zaken

In 2003 werd een Interreg-project opgestart met het oog op het verder ontwikkelen van een recreatief netwerk voor de grensregio. Aan Vlaamse zijde zijn zowel de intercommunale Leiedal als WenZ projectpartner.

De intercommunale Leiedal heeft voor de regio een recreatief fietsnetwerk uitgetekend, dat ondertussen door de provincie gerealiseerd werd. Een belangrijke ambitie is om het fietsen langs de waterlopen te bevorderen. De aanleg van een fietspad langs de Schelde en het Spierekanaal dat de verbinding maakt met Wallonië en Frankrijk, is nog steeds een missing link in dit primair fietsnetwerk.

De afdeling Boven-Schelde heeft als projectpartner de aanleg van deze verbinding voor het verkrijgen van een Europese Interreg-subsidie ingediend binnen het project “recreatieve netwerken”.

Blijkbaar kon de gunning van de werken niet doorgaan volgens de voorziene timing. Er zijn signalen dat niet enkel de aanbestedingsprocedure overgedaan dient te worden wegens een administratieve fout, maar dat intussen de middelen verschoven werden naar de reservebegroting.

Dit project is echter van groot belang voor toerisme en recreatie in deze regio. Op het begeleidingscomité van dit Interreg-project op 3 maart laatstleden, heeft het Waals Gewest (MET) bevestigd dat de inrichting op Waals grondgebied van deze fietsverbinding binnenkort gerealiseerd wordt. De Vlaamse overheid dreigt hier een slecht figuur te slaan.

1. Wat is de concrete stand van zaken van dit dossier?
2. De uitvoering van het Interreg-project is ook aan termijnen gebonden, waardoor Europese subsidies verloren dreigen te gaan.

Hoe vangt het Vlaams Gewest dit op?

3. Welke initiatieven neemt het Vlaams Gewest zodat de betrokken fietsverbinding nog in 2006 wordt gerealiseerd?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 497 van 7 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

---

1. De werken voor de aanleg van het fietspad Schelde-Spierekanaal werden aanbesteed op 08 december 2005. Om administratieve redenen werd beslist de werken niet te gunnen en over te gaan tot heraanbesteding.
2. Conform de bepalingen van het Interreg-project moeten alle facturen ingediend zijn vóór 01 februari 2007 om aanspraak te kunnen maken op de voorziene Europese subsidiëring van 25%. Gelet op de voorziene uitvoeringstermijn van 60 werkdagen, is deze datum haalbaar.
3. Het Vlaams gewest neemt zich voor de fietsverbinding binnenkort opnieuw aan te besteden, zodat de ontbrekende schakel in het fietsnetwerk kan worden gerealiseerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 498
van 9 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

Budgetmeters - Oplaadpunten en betalingsmogelijkheden

Uit de gedachtewisseling van de commissie ad hoc Energiearmoede (Stuk 668 (2005-2006) - Nr. 1 - Bijlagen) bleek dat er een serieuze achterstand was bij het installeren van budgetmeters. De oplaadpunten voor budgetmeters konden beter verspreid zijn en ook de beperkte betalingsmogelijkheden werden aangeklaagd.

De goedgekeurde motie van aanbeveling die uit de commissie ad hoc Energiearmoede volgde (Stuk 668 (2005-2006) - Nr. 4), stelt dat budgetmeters binnen dertig dagen kosteloos geplaatst moeten worden. De motie stelt verder dat het aantal oplaadpunten moet worden uitgebreid en dat het opladen bij de OCMW's met contant geld moet kunnen.

Ook de minister kondigde een aantal maatregelen aan die vertaald zouden worden in een voorontwerp van besluit over de sociale openbardienstverplichtingen en dat in het voorjaar van 2006 zou worden afgerond.

1. Wat is de stand van zaken van de problematiek rond de achterstallige installatie van de budgetmeters en de verspreiding en betalingsmogelijkheden van de oplaadpunten?
2. In welke mate kon reeds uitvoering gegeven worden aan de desbetreffende maatregelen die het Vlaams Parlement vraagt in de motie van aanbeveling op de maatschappelijke beleidsnota energiearmoede?
3. Hoever staat het met het vermelde ontwerpbesluit? Wat wordt hierin concreet voorgesteld?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 498 van 9 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

De verhouding tussen het aantal geïnstalleerde, actieve budgetmeters ten opzichte van het totale aantal aan de netbeheerder overgedragen afnemers evolueerde van 33 % op 1 januari 2005 naar 46 % op 31 december 2005, ondanks de stijging met maar liefst 59 % van het totale aantal overgedragen afnemers.

Deze verbetering belet dus niet dat op 1 januari 2006 nog steeds minder dan de helft van de betreffende afnemers bij de netbeheerder hun elektriciteitskosten door middel van een budgetmeter kunnen beheren. Dit is vooral het gevolg van versnelde drops van de commerciële leveranciers.

Overigens moet dit percentage worden gerelativeerd, want het gaat om een momentopname. Vele overgedragen afnemers vinden na korte tijd toch een nieuwe leverancier, zodat het plaatsen van een budgetmeter in de tussenperiode niet echt noodzakelijk is en bovendien de kosten ervan niet zou verantwoorden.

Het aantal huishoudelijke afnemers, beleverd door de netbeheerder bedroeg op 31 december 2005 34.476. Het aantal actieve budgetmeters 15.901. Met actief wordt bedoeld deze die nog als dusdanig worden gebruikt. Het spreekt vanzelf dat ook afnemers die reeds een budgetmeter hebben na verloop van tijd, eenmaal hun eventuele schulden zijn afbetaald, opnieuw naar een commerciële leverancier overstappen. De tarieven van commerciële leveranciers zijn immers gunstiger dan deze van toepassing op de budgetmeterklanten. De geplaatste budgetmeters worden om kostenredenen in de regel niet opnieuw vervangen door gewone meters, tenzij de klant hier uitdrukkelijk om vraagt. De budgetmeter wordt bijgevolg verder als gewone meter gebruikt voor het commerciële circuit.

Dit betekent ook dat er meer budgetmeters beschikbaar zijn dan het voornoemde aantal actieve meters. Het verschil tussen het aantal aan de netbeheerder overgedragen afnemers en het aantal huishoudelijke afnemers die effectief via de budgetmeterfunctie worden beleverd, is bijgevolg niet zozeer te wijten aan een tekort aan budgetmeters, maar eerder aan de benodigde werktijd om deze meter te kunnen plaatsen (inclusief de nodige tijd voor contactname, het afspreken van een geschikt ogenblik voor het uitvoeren van de werken, de administratieve afhandeling van het dossier, enz.).

In een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering blijft de eis van één oplaadpunt per gemeente behouden. Daarnaast kan de Vlaamse minister, bevoegd voor het energiebeleid, in functie van de noodwendigheden bijkomende vereisten opleggen voor de organisatie van de oplaadmogelijkheden in brede zin. Bovendien zal het besluit bepalen dat verschillende betaalmogelijkheden aan de huishoudelijke afnemer moeten worden aangeboden, waaronder in ieder geval betalingen in baar geld en met Proton.

De budgetmeters zullen geplaatst worden binnen een termijn van 30 dagen nadat werd vastgesteld dat de huishoudelijke afnemer wiens leveringscontract door de leverancier werd opgezegd, er niet in slaagt een leveringscontract af te sluiten met een nieuwe leverancier. De huishoudelijke afnemer zelf beschikt over een termijn van 58 dagen na de opzeg van zijn contract om vooralsnog te proberen een nieuwe leverancier te vinden en de plaatsing van een budgetmeter te vermijden.

Het plaatsen van de budgetmeter zal kosteloos zijn voor beschermde afnemers. Dit is eveneens het geval voor het buiten werking stellen en het eventueel verwijderen van de budgetmeter.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 500
van 9 juni 2006
van **CARL DECALUWE**

Luchthaven Oostende - Verlenging taxibaan - Certificaat (2)

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 323 van 1 maart 2006 (Websitebulletin, publicatiedatum 26-04-2006) en mijn vraag nr. 273 van 5 maart 2004 aan de voorganger van de minister (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 4 juni 2004, blz. 2441) graag volgende vragen.

1. Waarom is de taxibaanverlenging en -verbreding niet langer nodig voor conformiteit met 4 E?
2. Welke uitzonderingen (eventueel voor welke duur?) heeft de Vlaamse Regering gemaakt om de Oostendse luchthaven ICAO annex 14 te certificeren zonder taxibaanverlenging?

Werden er vanuit het Bestuur der Luchtvaart en vanuit de ICAO Parijs hierover opmerkingen gemaakt? Zo ja, welke?

3. Hoe evalueert de minister de plannen om een nieuwe ontsluitingsweg/tunnel te laten aansluiten op de Duinkerksesweg, op een zeer krappe ruimte aan het einde van de landingsbaan 08, waar ook een taxibaan(lus) voor vliegtuigen toekomt, een verbindingsweg voor vrachtwagens tussen apron2 en apron1 ligt, en ook ILS-apparatuur en lichten staan?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 500 van 9 juni 2006

van **CARL DECALUWE**

---

1. Taxibaanverlenging en –verbreding

De taxibaanverlenging is niet nodig voor de conformiteit van een luchthaven categorie 4E gezien de bijlage 14 aan de conventie van Chicago inzake de burgerluchtvaart geen parallelle taxiweg voorschrijft. In het veiligheidsbeheerssysteem van de luchthaven (het zogenaamde Safety Management System) van de luchthaven zijn, zoals vereist, de nodige maatregelen opgenomen om de veiligheid van het vliegtuigverkeer te verzekeren, rekening houdend met het ontbreken van een taxibaan over ongeveer 1 km.

Uiteraard biedt de doortrekking van de bestaande taxiweg tussen de exit Alfa en Lima een maximale waarborg voor de veiligheid van het vliegverkeer, omdat de aankomende en vertrekkende vliegtuigen thans 1 kilometer dienen te taxiën op de landingsbaan en dit tegen de richting van het vliegverkeer in (zogenaamde back-track). Dit houdt, vooral bij slechte zichtbaarheid, een verhoogd risico op luchtvaartongevallen in. Dat risico dient in het voor de gecertificeerde luchthavens verplichte Safety Management Systeem, beheerd te worden.

De verbreding van de taxiweg is wel degelijk nog nodig om de conformiteit met categorie 4E de verzekeren.

Volgens de vigerende bepalingen van de bijlage 14 aan de conventie van Chicago is de breedte van 23 meter een aanbeveling en geen opgelegde norm.

Door het 7^e amendement van 24 november 2005 aan de bijlage 14 aan de conventie van Chicago inzake de burgerluchtvaart worden een aantal aanbevelingen inzake taxiwegen omgezet in normen die van toepassing worden op 20 november 2008. De verbreding van de taxiwegen tegen deze datum wordt derhalve noodzakelijk om een verdere certificering als categorie 4E luchthaven na 2008 niet te hypothekeren.

2. Certificatie van de luchthaven Oostende

Het bijlage 14 certificaat werd door het directoraat generaal Luchtvaart (FOD Mobiliteit) op 23 december 2005 aan de luchthaven Oostende verleend voor een periode van 2 jaar, en dit zonder restricties.

In de audit, die voorafgegaan is aan deze certificering, werd in de verslagen een categorie 3 opmerking gegeven in verband met de breedte van de taxiwegen: “De breedte van de TWY's gepubliceerd in de AIP is kleiner dan code E (20m i.p.v. de vereiste 23m).”

Een categorie 3 vaststelling betekent dat de auditor kritiek heeft op de vaststellingen die de veiligheid op het luchtvaartterrein mogelijk kunnen aantasten en waarvoor het aanbevolen is dat de certificaathouder rekening houdt met passende corrigerende acties. Waar nodig, moet het directoraat-generaal Luchtvaart tegen de vastgestelde datum (gespecificeerd in het kader 'Antwoorddatum') geïnformeerd worden dat de uitbater met deze vaststellingen rekening heeft gehouden.

De enige mogelijkheid, om in de toekomst verder gecertificeerd te kunnen blijven als luchthaven categorie 4 E, bestaat er derhalve in om de taxiwegen te verbreden.

Aangaande de taxiwegverlenging werden geen opmerkingen geformuleerd gezien een volledige parallelle taxiweg in de bijlage 14 nergens opgelegd wordt.

De internationale burgerluchtvaartorganisatie ICAO richt zich alleen tot lidstaten en doet geen uitspraken over certificatie van individuele luchthavens.

3. Verbinding Rolbaanstraat - Duinkerksesweg

Het agentschap Infrastructuur heeft momenteel geen plannen tot realisatie van een rechtstreekse verbinding tussen de Rolbaanstraat en de Duinkerksesweg. Ook in het mobiliteitsplan van de stad Oostende wordt deze verbinding niet voorgesteld.

Daarenboven zijn er verscheidene technische redenen waardoor het niet mogelijk blijkt om dergelijke rechtstreekse verbinding op deze krappe ruimte te realiseren zonder de goede werking van de installaties van de luchthaven zwaar te hypothekeren. Dit geldt zowel voor een gelijkgrondse realisatie als voor een uitvoering in tunnel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 501
van 9 juni 2006
van LUDWIG CALUWÉ

E19 Brecht, Hoogstraten, Wuustwezel - Ongevallen met vrachtwagens

Op de E19 zijn de laatste weken al verschillende ongevallen gebeurd in de staart van files. Vooral ter hoogte van Brecht, Hoogstraten en Wuustwezel eist de huidige verkeerssituatie een zware tol. De afgelopen maand met vier dodelijke slachtoffers en vele zwaargewonden tot gevolg.

De burgemeesters trekken dan ook aan de alarmbel en wijzen er in de pers op dat de desbetreffende snelweg, ondanks het feit dat deze door landelijke gebieden loopt, veel zwaar verkeer met zich meebrengt. Van een snelweg die de wereldhavens Rotterdam en Antwerpen met elkaar verbindt, kan dit ook verwacht worden.

Volgens de burgemeesters kan het aanbrengen van dynamische verkeersborden zoals deze momenteel gebruikt worden over de Antwerpse Ring, de situatie al veiliger maken. Dit aangezien de meest voorkomende ongevallen het inrijden van vrachtwagens op de file zijn en dit vermeden kan worden door onder meer het beter aankondigen van de file. Het Vlaams Verkeerscentrum meldde ondertussen eveneens in de pers dat momenteel onderzocht wordt op welke plaatsen dergelijke dynamische signalisatie kan worden geplaatst.

1. Hoe vaak komen dergelijke ongevallen met vrachtwagens die op de file inrijden voor op onze snelwegen? Graag vanaf 1999 tot en met mei 2006, opgedeeld per provincie.

Wat zijn voor de provincie Antwerpen hierbij de zwartste punten?

2. Zijn er plannen of bestaat het voornemen om de concrete situatie zoals deze vandaag bestaat op de E19 ter hoogte van Brecht, Hoogstraten en Wuustwezel aan te pakken?

Zo ja, op welke manier en op welke termijn?

3. Wordt er in afwachting van eventuele dynamische verkeersborden bekeken hoe men op korte termijn de bestaande verkeerssituatie kan wijzigen zodat ze veiliger wordt?
4. Welke maatregelen kunnen er in het algemeen genomen worden om dergelijke ongevallen met vrachtwagens die op de file inrijden, in de toekomst te vermijden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 501) en Van Brempt (nr. 170).

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 501 van 9 juni 2006

van **LUDWIG CALUWÉ**

- 1) Het is niet mogelijk om een overzicht te geven van het aantal ongevallen door het inrijden van vrachtwagens op de staart van de files. De NIS gegevens over de letselongevallen zouden normaal moeten toelaten om hierover precieze cijfers af te leiden. Voormelde gegevensverzameling is echter voor dit soort ongevallen zo onvolledig tot helemaal ontbrekend dat voormelde afleiding onmogelijk is.

Uit ervaringsgegevens blijkt echter dat het aantal ongevallen bij de staart van structurele files vrij beperkt zijn. De aanrijdingen tegen de staart van accidentele files (bij ongevallen, werken...) komen echter meer voor, zeker door vrachtwagens.

Daarom werden onder meer reeds volgende maatregelen genomen:

- de rijbaan na een ongeval snel weer vrijmaken (het FAST project);
  - bij wegwerkzaamheden extra signalisatie, dus ruim meer dan de wettelijk voorziene, aanbrengen om de aandacht van de aankomende automobilisten te vestigen op het komende risico.
- 2) Tijdig het aandachtsniveau terug verhogen van automobilisten in het algemeen en van vrachtwagenbestuurders in het bijzonder, zal nog moeten geïntensifieerd worden, onder meer door het inzetten van bijkomende voorzieningen. Hiervoor zal gekozen worden uit volgende mogelijkheden:
- De aandacht van de aankomende bestuurders terug verhogen door ribbelstroken van aanzienlijke dikte, zodat ze ook voelbaar zijn door vrachtwagenbestuurders. (Tot nu toe werd hiervoor nog niet geadviseerd wegens de mogelijke geluidsoverlast.) Korte afstand daarna, wanneer het aandachtsniveau (terug) hoog is, zal dan de essentie van de boodschap worden gebracht, namelijk dat er iets verderop een file mag verwacht worden. Deze laatste boodschap zal boven de rijweg aangebracht worden, zoals dat ook gebeurt in een aantal landen. Hiervoor zal aangepast materieel worden uitgekozen dat de vereiste technische vereisten maximaal kan verenigen met economische factoren.
  - Het gebruik van een verplaatsbaar filedetectie- en waarschuwingssysteem dat op een geautomatiseerde manier de aankomende automobilisten waarschuwt voor de file en de benaderende plaats van de staart ervan. Dit systeem bestaat reeds en kan dus achtereenvolgens op de meest cruciale wegvakken worden ingezet. Dit systeem wordt momenteel vol ingezet op de A12 ten noorden van Antwerpen.
  - Het gebruik van de permanent aanwezige dynamische rijstrooksignalisatie en dynamische informatieborden. Geleidelijk aan wordt het Vlaamse autosnelwegennet hiermee uitgerust, te beginnen met de omgeving van de grote knooppunten en de Antwerpse regio. De kostprijs van dergelijke systemen is hoog, waardoor de uitbouw ervan slechts gefaseerd kan gebeuren.

Omdat de kostprijs van het permanent ingepland systeem van dynamische informatie circa het 40-voudige bedraagt van één plaatsing + terug wegnemen van het verplaatsbare filedetectie- en

waarschuwingssysteem, is het aangewezen om op korte termijn meer gebruik te maken van dit verplaatsbare systeem.

- 3) In voormeld punt werd aangehaald op welke 3 systemen beroep zal gedaan worden om in de toekomst de staart van de files op autosnelwegen extra te beveiligen. Welk systeem waar zal gekozen worden, hangt af van een hele reeks factoren zoals algemene verkeersdrukke, aard en hoeveelheid vrachtverkeer, plaats van de werken, optimale benutting van het beschikbare materieel, ...
- 4) Zie vermeldingen onder punt 2.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 502
van 9 juni 2006
van **JOHAN SAUWENS**

Vlaams Klimaatplan - Aanpassing verkeersbelasting

Het Vlaams Klimaatplan 2006-2012 voorziet onder meer dat, om de aankoop van milieuvriendelijke wagens te bevorderen, een gecombineerde aanpassing van de belasting op de inverkeerstelling en de jaarlijkse verkeersbelasting zal worden uitgewerkt tegen midden 2006.

De resultaten van een studie naar de vergroening van de fiscaliteit zouden worden geanalyseerd naar hun bruikbaarheid voor de aanpassing van de verkeersbelastingen.

1. Wie is hiervoor de verantwoordelijke minister?

Is er terzake samenspraak met de Vlaamse minister van Financiën?

2. Heeft er al overleg plaatsgevonden met de andere gewesten? Voor wanneer wordt dit gepland?

3. Is er een koppeling met de invoering van het wegvignet?

4. Tegen wanneer wordt de invoering van de aangepaste verkeersbelastingen verwacht?

KRIS PEETERS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 502 van 9 juni 2006

van **JOHAN SAUWENS**

1. De verantwoordelijke minister voor de aanpassing van de verkeersbelastingen is de minister van Financiën. In het kader van steunmaatregelen voor de installatie van roetfilters voor vrachtwagens is ook de hervorming van de verkeersbelasting, zowel voor vrachtwagens als personenwagens, aan bod gekomen. De steunmaatregelen voor roetfilters werden besproken met alle betrokken kabinetten tijdens de IKW's. Ook bilateraal werden er reeds gesprekken gevoerd over de hervorming van de verkeersbelasting met de minister van Financiën.
2. Er heeft nog geen formeel overleg plaats gevonden met de andere gewesten over de verkeersbelasting op zich. Overleg hierover met de andere gewesten is gepland nadat een concreet voorstel is uitgewerkt en goedgekeurd door de Vlaamse Regering. Er hebben wel reeds formele gesprekken plaats gevonden over de erkenning van Ecoscore als maatstaf voor de milieuvriendelijkheid van voertuigen. Hierbij werd reeds informeel de mogelijkheid om Ecoscore te gebruiken bij de hervorming van de verkeersbelasting ter sprake gebracht.
3. Er is geen koppeling met de invoering van het wegvignet. Het wegvignet is een forfaitair bedrag, onafhankelijk van de karakteristieken van het voertuig. De hervorming van de verkeersbelasting zal maximaal met de emissiekarakteristieken van het voertuig rekening houden.
4. Het was oorspronkelijk de bedoeling een voorstel uit te werken gebaseerd op de resultaten van de studie "Bepalen van een ecoscore voor voertuigen en toepassing van deze ecoscore ter bevordering van het gebruik van milieuvriendelijke voertuigen", een studie uitgevoerd door Vito, VUB en ULB in de periode 2003-2005. Hierin staat een voorstel voor de hervorming van de verkeersbelastingen ifv de CO₂ emissies van het voertuig. Sinds het beëindigen van de studie werd evenwel duidelijk dat de Ecoscore van het voertuig toch kan gebruikt worden als berekeningsbasis voor de verkeersbelastingen. Gezien de Ecoscore naast CO₂ ook met andere emissies, zoals fijn stof, geluid, enz. rekening houdt, wordt momenteel een voorstel uitgewerkt waarin de Ecoscore van het voertuig wordt gebruikt. Hiervoor zijn een aantal analyses noodzakelijk, waarbij ook wordt samengewerkt met het departement Financiën en Begroting. Verwacht wordt om tegen eind 2006/begin 2007 een voorstel te kunnen voorleggen aan de Vlaamse Regering.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHIL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHIL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
Y. LETERME, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
57	26.04.2006	J. Schauvliege	Beleidsdoelstellingen duurzame ontwikkeling - Initiatieven.....	5
64	02.06.2006	K. Van Dijk	Atletiek Vlaanderen - Kleuren	55
F. MOERMAN, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel				
72	24.05.2006	E. Glorieux	Exportkrediet - Soorten, aanvraagprocedure, milieucriteria	59
73	24.05.2006	J. Sauwens	Sluiting ambassades - Overleg	63
74	31.05.2006	E. Glorieux	Studies voor buitenlandse bouw- en milieuprojecten - Subsidiëring.....	65
75	02.06.2006	A. Hoebeke	Handleiding Chinese markt - Stand van zaken	69
76	02.06.2006	A. Hoebeke	EU-octrooirichtlijnen - Implementatie	71
77	02.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Economische vertegenwoordigers - Vlaamse profilering.....	73
78	02.06.2006	A. Bruyninckx	Allochtone ondernemers - Stand van zaken	75
79	02.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Symposium handelsbelemmeringen - Betrokkenheid.....	79
80	02.06.2006	V. Heeren	Europees KONVER-programma - Middelen en projecten	81
81	09.06.2006	J. Sauwens	Vlaams Instituut voor Mobiliteit - Stand van zaken.....	85
F. VANDENBROUCKE, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
3	28.09.2005	L. Van Nieuwenhuysen	Taalproject horecapersoneel - Kusthoreca	383
161	21.04.2006	L. Vissers	Opleiding vrachtwagenchauffeur - BSO Kempen.....	385
170	05.05.2006	V. Dua	VDAB-cursisten - Kinderopvang	389
176	11.05.2006	J. Verfaillie	Schooldoorlichtingen - St.-Guido-Instituut Anderlecht	393
179	11.05.2006	A. Hoebeke	Leerkrachten basisonderwijs - Werkdruk	397
180	11.05.2006	J. Peumans	Universiteit Hasselt - MBA-opleiding.....	401
181	11.05.2006	M. Morel	Rekruteringsactie voor Universiteit Hasselt - Toelaatbaarheid	411
182	16.05.2006	M. Vanderpoorten	Commissie inzake Leerlingenrechten - Klachten en opvolging	89
183	16.05.2006	M. Vanderpoorten	Gelijke onderwijskansen - Inspectieresultaten	91
184	16.05.2006	G. Van Linter	Schoolvoorstellingen "Bruine morgen" - Betrokkenheid.....	95
185	18.05.2006	L. Sannen	Begeleiders geïntegreerd onderwijs - Verplaatsingen.....	99
187	24.05.2006	V. Heeren	VDAB-opleidingscentra - Uitbreiding.....	413

188	31.05.2006	A. Hoebeke	<i>Examencommissie Vlaamse Gemeenschap - Bekendheid</i>	101
190	31.05.2006	A. Hoebeke	<i>Cyberpesten bij jongeren - Initiatieven</i>	103
191	31.05.2006	B. Caron	<i>Family & Business Audit - Evaluatie</i>	417
192	02.06.2006	J. Vandenbroucke	<i>Inschrijvingsproblematiek BO-SO - Stand van zaken</i>	107
193	02.06.2006	D. De Cock	<i>Secundair onderwijs - Duits</i>	109
194	02.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige faciliteitenscholen - Nationaliteiten</i>	111
195	02.06.2006	S. Vanackere	<i>Gedetacheerde leerkrachten - Stand van zaken</i>	117
197	09.06.2006	G. Van Linter	<i>Opleidingen verpleegkunde - Informatie</i>	121
198	09.06.2006	P. Ceysens	<i>Studentenuitwisseling Vlaanderen-China - Beleid</i>	123
199	09.06.2006	C. Berx	<i>Niet-onderwijsregelgeving - Kosten voor scholen</i>	127
200	09.06.2006	K. Van den Heuvel	<i>Centra voor leerlingenbegeleiding - Autisme-labels</i>	131
205	19.06.2006	B. Somers	<i>Werkzoekenden bouwsector - VDAB-screening (2)</i>	135

I. VERVOTTE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

176	31.05.2006	T. Dehaene	<i>Agressief consumentenkrediet - Brief aan federale regering</i>	141
177	31.05.2006	T. Dehaene	<i>Oppashulp - Stand van zaken</i>	143
178	31.05.2006	V. Jans	<i>Patiëntenverenigingen geestelijke gezondheidszorg - Steun</i>	147
179	31.05.2006	V. Jans	<i>Decreet georganiseerd vrijwilligerswerk - Evaluatie</i>	151
180	31.05.2006	E. Glorieux	<i>Samenwerking met Wemmel - Buitenschoolse kinderopvang</i>	153
181	31.05.2006	E. Roex	<i>Thuiszorg Alzheimer-patiënten - Baluchonnage</i>	155
182	02.06.2006	A. Hoebeke	<i>Persoonlijk assistentiebudget - Overleg met de sector</i>	157
183	02.06.2006	C. Van Eyken	<i>Zorgverzekering Brussel - Stand van zaken</i>	159
184	02.06.2006	V. Jans	<i>Doventolkentekort - Stand van zaken</i>	161
185	02.06.2006	A. De Ridder	<i>Fonds voor Hartchirurgie - Preventieprojecten</i>	165
187	09.06.2006	P. Ceysens	<i>Kinderdagverblijven - Enveloppefinanciering</i>	169
188	09.06.2006	E. De Wachter	<i>Geestelijke gezondheidszorg - Elektroshocks</i>	171
189	09.06.2006	M. Hostekint	<i>Ervaringsdeskundigen inzake armoede - Vlaamse overheid</i>	175
207	05.07.2006	L. Vissers	<i>Buitenlandse reizen - Overzicht</i>	179

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening

141	21.04.2006	M. Smet	<i>Archeologische site De Meirberg Hoogstraten - Bouwwerken</i>	425
144	26.04.2006	J. Stassen	<i>Kostershuis Meer (Hoogstraten) - Verbouwingswerken</i>	429
145	26.04.2006	J. Stassen	<i>Archeologische site De Meirberg Hoogstraten - Bouwwerken</i>	431
157	16.05.2006	P. Lachaert	<i>Uitvoering vonnissen - Kostprijs</i>	183
158	16.05.2006	J. Penris	<i>Linkeroever Antwerpen - Natuurcompensaties</i>	185
159	19.05.2006	J. Schauvliege	<i>Bouwverordening wegen voor voetgangersverkeer - Toezicht</i>	187
160	19.05.2006	B. Caron	<i>Ondergrondse strandparkings - Beleidsopties</i>	189
161	31.05.2006	C. Van Eyken	<i>VRT-toren St.-Pieters-Leeuw - Arrest Raad van State</i>	193

162	02.06.2006	J. Penris	Torengebouw Antwerpse Zoo - Bescherming	195
163	02.06.2006	C. Van Eyken	Bescherming graftekens Tervuren - Stand van zaken	197
164	07.06.2006	E. Matthijs	Maneges en paardenfokkerijen - Vestigingsregels	199

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

89	19.05.2006	M. Dillen	Jeugdhuizen - Vaste kosten	203
90	19.05.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Huis van het Nederlands Brussel - TV Brussel	207
91	19.05.2006	G. Van Linter	Bicommunautaire verenigingen - Cocof-subsidiëring	209
93	31.05.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Samenwerking met Franse Gemeenschap - Initiatieven in Vlaanderen	437
94	02.06.2006	K. Van Dijck	Atletiek Vlaanderen - Kleuren	211
95	02.06.2006	S. De Clerck	Cultuurbeleid - Onderzoekopdrachten	213
96	02.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Cultuursubsidies - Brussel	439
97	02.06.2006	E. De Wachter	Cyberpesten bij jongeren - Initiatieven	221
98	09.06.2006	G. Van Linter	Digitalisering Vlaams lied - Steun	223

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

81	28.03.2006	C. Decaluwe	Vlaamse openbare instellingen - Ziekteverzuim	443
101	18.05.2006	B. Caron	VRT Ketnet - Videoclips	227
104	24.05.2006	J. Sauwens	Sluiting ambassades - Impact - Overleg	229
105	02.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Vlamingen in de Wereld en Club Diaspora - Samenwerking	233
106	02.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland - Statuut	235
107	02.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Nederlandse vertalingen in de EU - Overleg met Nederland	237
108	02.06.2006	H. Crevits	Jeugdtoerisme-infrastructuur Knokke-Heist - Visserijschool	239
109	02.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Studie Benelux-Vlaanderen - Timing	241
110	02.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	Vlaamse vertegenwoordiger Centraal-Europa - Standplaats	243
111	02.06.2006	J. Stassen	WK-voetbal - Radio-uitzendrechten	245
112	07.06.2006	J. Verstrepen	VRT Ketnetmedewerkers - Aanwervingscriteria	247
113	07.06.2006	J. Verstrepen	Uitzendrechten VRT - Beker van België	249
114	07.06.2006	V. Jans	Vlaamse administratie - Gehandicapten	465
115	09.06.2006	J. Verstreken	Bulgarije - Projectsteun en werkbezoek	251
116	09.06.2006	J. Verstrepen	Eurovisiesongfestival - VRT-delegaties	253
119	16.06.2006	J. Sauwens	Project "Het Land van Ooit" Tongeren - Rendabiliteit	255

K. PEETERS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

395	30.03.2006	T. Merckx-Van Goey	Bijenteelt - Bijvriendelijke gewassen	471
411	12.04.2006	C. Decaluwe	Aankoop Ooigembos Wielsbeke - Stand van zaken	475
423	21.04.2006	C. Mahassine	E314 Genk - Geluidsmuren	477

433	28.04.2006	V. Heeren	Privatief gebruik gronden De Scheepvaart - Retributies.....	479
436	28.04.2006	J. Peumans	Noord-zuidverbinding Limburg - Stand van zaken.....	483
437	28.04.2006	J. Schauvliege	Stofbronnen - Onderzoeksresultaten.....	485
438	03.05.2006	E. Robeyns	Ontbossing - Compensaties.....	489
441	05.05.2006	B. Caron	Kust - Zandopspuitingen.....	491
443	05.05.2006	C. Van Eyken	N3 Tervuren - Verkeersveiligheid.....	495
445	05.05.2006	K. Callens	Mestbank - Websiteformulieren.....	497
448	05.05.2006	R. Daems	Waterwegen - Zwerfvuil.....	499
449	05.05.2006	B. Martens	E19 Wilrijk - Bermwerken.....	501
450	05.05.2006	J. Loones	Site suikerfabriek Veurne - Bestemming.....	503
452	05.05.2006	F. Koninckx	Kruispunt Boomssteenweg-Vaartstraat Willebroek - Heraanleg.....	505
453	05.05.2006	J. Peumans	Ombouw N49 tot autosnelweg - Stand van zaken.....	509
455	10.05.2006	J. Peumans	Vlaams Overleg Waterbeheerders - Stand van zaken.....	513
456	10.05.2006	J. Peumans	Accident management - Stand van zaken.....	517
457	10.05.2006	J. Peumans	Minder-hindermaatregelen Antwerpen - Evaluatie.....	521
459	11.05.2006	H. Stevens	Dampoort Gent - Verkeerssituatie.....	529
460	11.05.2006	R. Daems	Asbeststort Neerijse - Voorzorgsmaatregelen.....	531
461	11.05.2006	K. Martens	N722 St.-Lambrechts-Herk - Heraanleg.....	537
463	11.05.2006	E. Schouppe	Rekrutering en selectie Vlaamse overheid - Kanalen.....	539
464	11.05.2006	K. Martens	Ontbossing en compensatie - Herverdelingseffect.....	543
465	11.05.2006	J. De Meyer	Sigmaplan - Hamme.....	547
466	11.05.2006	A. Hoebeke	Watertoets - Uitvoeringsbesluiten.....	549
467	11.05.2006	A. De Ridder	Fietstunnel Antwerpen - Ministeriële uitspraken.....	555
469	11.05.2006	A. Van Nieuwerkerke	Wegenwerken - Informatie - Kruispunt Vossensteert Brugge.....	557
470	16.05.2006	J. Penris	Bredabaan Merksem - Verkeersveiligheid fietsers en voetgangers.....	561
471	16.05.2006	C. Decaluwe	N391 Zwevegem - Veiligheid fietsers.....	563
472	18.05.2006	C. Verougstraete	Tsunami-alarm - Stand van zaken.....	565
473	18.05.2006	M. Hermans	Aanpassing Ring Turnhout - Stand van zaken.....	567
474	18.05.2006	C. Verougstraete	Loodsboten Pilot 9 en Pilot 10 - Stand van zaken.....	569
475	19.05.2006	M. Van den Eynde	Ecoscan - KMO's.....	571
476	19.05.2006	J. Schauvliege	Vademecum voetgangersvoorzieningen - Evaluatie.....	573
477	19.05.2006	M. Van den Eynde	Kyotodoelstellingen - Stand van zaken.....	575
479	19.05.2006	S. Gatz	Jachtdecreet - Wildhandel.....	579
480	19.05.2006	J. Peumans	Noord-Zuidverbinding Limburg - Informatiecampagne.....	583
481	24.05.2006	J. Schauvliege	Gentse Kanaalzone - Groene buffers.....	587
482	24.05.2006	S. Demeulenaere	Noorderkanaal - Tracé.....	593
483	31.05.2006	V. Van der Borgh	Heraanleg N411 Moorselbaan - Planning.....	261
484	31.05.2006	T. Rombouts	Rioolwaterzuiveringsslib - Gebruik in de landbouw.....	265
485	31.05.2006	T. Rombouts	Kunstmestgebruik - Inventarisatie.....	269
486	31.05.2006	T. Rombouts	MAP-meetpunten - Frequentie bemonstering.....	275

487	31.05.2006	T. Rombouts	<i>Kleine landschapselementen - Premies</i>	281
488	31.05.2006	K. De Loor	<i>Heraanleg N462 Zottegem - Startdatum</i>	285
489	31.05.2006	E. Glorieux	<i>Fotovoltaïsche stroomopwekking - Teruglevering aan het net</i>	595
490	02.06.2006	R. Daems	<i>Heraanleg kruispunt "De tank" Wilrijk - Timing</i>	287
491	02.06.2006	C. Decaluwe	<i>Individuele waterzuiveringsinstallaties - Subsidiëring</i>	597
492	02.06.2006	K. Callens	<i>Zuiderring Tielt - Stand van zaken</i>	601
493	02.06.2006	S. Poleyn	<i>Internationale milieusamenwerking Noord-Zuid - Projecten</i>	603
494	02.06.2006	A. De Ridder	<i>Vademecum Fietsvoorzieningen - Wegbedekking</i>	611
495	02.06.2006	H. Stevens	<i>Moervaartbrug Mendonk - Doorgang hulpdiensten</i>	615
497	07.06.2006	C. Decaluwe	<i>Fietspad Schelde-Spierekanaal - Stand van zaken</i>	619
498	09.06.2006	C. Decaluwe	<i>Budgetmeters - Oplaadpunten en betalingsmogelijkheden</i>	621
499	09.06.2006	C. Decaluwe	<i>Erkenning energiedeskundigen - Stand van zaken</i>	289
500	09.06.2006	C. Decaluwe	<i>Luchthaven Oostende - Verlenging taxibaan - Certificaat (2)</i>	623
501	09.06.2006	L. Caluwé	<i>E19 Brecht, Hoogstraten, Wuustwezel - Ongevallen met vrachtwagens</i>	627
503	13.06.2006	E. Robeyns	<i>Autosnelwegen - Afstandmarkeringen</i>	291
505	13.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Windturbines - Rendement</i>	295
509	16.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Scheldedijken - Wielertoeristen</i>	297
513	21.06.2006	M. Cordeel	<i>Binnenvaart - Vaarrechten</i>	299
518	23.06.2006	L. Sannen	<i>Energiezuinig wonen - Sensibilisering via tv-programma's</i>	301
521	23.06.2006	P. Lachaert	<i>Aansluitingsverplichting op rioleringsnet - Afwijkingen</i>	305
522	23.06.2006	E. Matthijs	<i>Binnenvaart - Milieubeleid</i>	307
535	06.07.2006	C. Decaluwe	<i>Schelde-Seine-project - Leiebrug Ooigem-Desselgem</i>	311
539	06.07.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Scheldeveren - Rolstoelgebruikers</i>	313
502	07.07.2006	J. Sauwens	<i>Vlaams Klimaatplan - Aanpassing verkeersbelasting</i>	631

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

151	19.05.2006	H. Brouns	<i>Gemeentelijke fuifreglementen - Beleid</i>	317
152	19.05.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bibliothèque des Jeunes Linkebeek - Toelage</i>	321
153	19.05.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Verenigingen Vlaamse Rand - Gemeentelijke subsidies</i>	323
154	19.05.2006	J. Peumans	<i>Socialehuisvestingsprojecten - Omgevingswerken</i>	325
157	24.05.2006	G. Van Linter	<i>Gedetineerden onder elektronisch toezicht - OCMW-steun</i>	329
159	31.05.2006	T. Dehaene	<i>Decreet intergemeentelijke samenwerking - Bevraging</i>	331
160	31.05.2006	T. Dehaene	<i>Soc. huisvestingsmaatschappijen - Gebruik elektronische identiteitskaart</i> .	333
161	31.05.2006	T. Dehaene	<i>Sociale woningen - Toegankelijkheid</i>	337
163	02.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaams-Brabant - Taalgebruik gemeentelijke VZW's</i>	341
164	02.06.2006	C. Van Eyken	<i>Voorkooprecht SHM's - Stand van zaken</i>	343
165	07.06.2006	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Wezembeek-Oppem - Vergoeding gemeentelijke feestzaal</i>	345
166	09.06.2006	C. Decaluwe	<i>Leegstandsheffing - Socialehuisvestingsmaatschappijen</i>	347
167	09.06.2006	C. Van Eyken	<i>Verkoop gemeentelijke bouwpercelen Zaventem - Taalvoorwaarden</i>	351

168	09.06.2006 L. Vissers	<i>Nieuwe Gemeentewet - "Geheime stemming" .....</i>	353
169	09.06.2006 J. Sauwens	<i>Financiering pensioenregimes lokale besturen - Studie .....</i>	357

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

163	19.05.2006 J. Sauwens	<i>De Lijn - Plaatsen, kosten en opbrengsten per km .....</i>	361
164	24.05.2006 L. Caluwé	<i>Belbus Malle-Zandhoven-Zoersel - Reservatietijd .....</i>	365
165	24.05.2006 J. Sauwens	<i>De Lijn Antwerpen - Cirkel-, Singel- en fortenlijn .....</i>	367
166	24.05.2006 J. Sauwens	<i>De Lijn - Exploitatierkening post "toelagen" .....</i>	369
167	31.05.2006 M. Van den Eynde	<i>Woon-werkverkeer Antwerpse haven - Studie .....</i>	371
168	02.06.2006 J. Sauwens	<i>Aanvullende verkeersreglementen - Toezicht .....</i>	373
169	09.06.2006 C. Decaluwe	<i>De Lijn - Doorstromingsprojecten.....</i>	375
170	09.06.2006 L. Caluwé	<i>E19 Brecht, Hoogstraten, Wuustwezel - Ongevallen met vrachtwagens .....</i>	377

